

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ge 36.730.5

Harvard College Library

FROM THE

SALISBURY FUND.

In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1817), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

0

177

ADVERSARIA

CRITICA IN EURIPIDEM

SCRIPSIT AC COLLEGIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

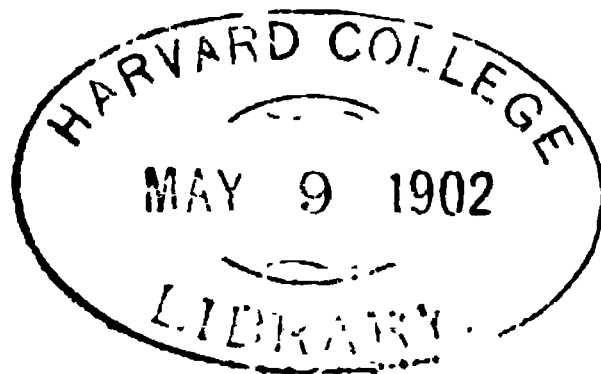
HON. LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

ARDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCCL.

De 36.730.5

Salisbury fund.
t

VIRO AMICO DOCTO

R O B I N S O N E L L I S ,

HON. LL.D. DUBLIN.,

LATINARUM LITERARUM

IN UNIVERSITATE OXONIENSI PROFESSORI,

SEDULO MUSAE EURIPIDAEAE CULTORI,

HAEC SUA

IN EURIPIDEM ADVERSARIA

PER PLURES ANNOS SCRIPTA ET COLLECTA

DEDICAT ET COMMENDAT

A U C T O R.

P R A E F A T I O.

Plurimi anni sunt ex quo has observationes in Euripidis fabulas scribere et colligere coepi. In iis, ut soleo, textum in plurimis locis corruptum emendare studui collatione locorum similium ipsius auctoris facta, quæ tutissima emendandi via est, ratione codicum manu scriptorum lectionum semper habita, unde tamen parum auxilii derivandum est, partim quia pauci sunt codices qui supersunt, partim quia corruptelis ii scatent. Valde autem dolendum est nullum hoc nomine dignum extare Euripidis Lexicon qualia Aeschyli et Sophoclis et Tragicorum Comicorumque Fragmentorum habemus. Bona praeterea Herodoti, Thucydidis, Hesiodi, Poetarum Lyricorum, Poetarum Bucolicorum, aliorumque scriptorum proborum Lexica desideramus. Vix enim dici potest quantum ad alicujus scriptoris antiqui emendationem conferat Lexicon dictionis ejus accurate confectum. Hoc ipse expertus dico, quum in sexcentis locis veras inde mihi conjecturas elicere et textum scriptoris restituere contigerit. Itaque vehementer optandum est aliquem qui otio fruitur hoc opus suscepturum esse.

Utile praeterea duxi fore si locos obscuriores, locutiones et constructiones notabiliore, et vocabula rariora exemplis ab ipso poeta aut aliunde petitis illustrarem.

Doleo non ante hunc annum innotuisse mihi Euripidis fabularum editionem criticam commodissimam et utilissimam, nondum tamen ad finem perductam, quam hodie curant R. Prinz et N. Wecklein (apud Teubner. Lipsiae). In quibus fabulis ea usus sum fructum non exiguum derivavi: non modo enim codicum lectiones infra textum accurate exhibentur, sed probabiliore virorum doctorum conjecturae undique collectae appositae sunt, ita ut lector statim sine ulla mole ac labore textus conditionem discere queat.

Multa proculdubio in his Adversariis insunt quae, si otium mihi suppetiisset, corrigere aut supplere voluissem; plura, multis abhinc annis scripta, quae hodie experientia doctus non scripsissem. Utcunque hoc est, ne pereat omnino multorum annorum labor, has meas qualescunque observationes evulgare statui, utiles eas editoribus praesertim fabularum Euripidearum futuris et omnino omnibus elegantissimi et celeberrimi poetae lectoribus studiosis fore ratus et auxilium ac lucem ad emendationem intelligentiamque ejus meliorem allaturas esse sperans.

Scribebam Brightoniae, Augusti mensis die 23. 1900.

INDEX FABULARUM.

	pag.	
Alcestis	82	[499]
Andromache	230	[501]
Bacchae	298	[503]
Cyclops	479	[—]
Electra	249	[507]
Hecuba	323	[509]
Helena	200	[511]
Heraclidae	109	[515]
Hercules Furens	271	[517]
Hippolytus	48	[519]
Ion	172	[521]
Iphigenia in Aulide	454	[524]
Iphigenia in Tauride	423	[525]
Medea	12	[527]
Orestes	388	[530]
Phoenissae	350	[534]
Rhesus	1	[537]
Supplices	130	[538]
Troades	156	[540]

60. οὐκ ἄν ἔσχον —] Cf. Alc. 350 — 362. καί μ' οὐθ' — ἔσχον πρὶν εἰς φῶς σὸν κατὰσῆσαι βίον. εὐτυχοῦν δόρυ] εὐστοχον δόρυ temere proponit Naber. Cf. 319. ἐπειδὴ τοῦμόν εὐτυχεῖ δόρυ. 270. εὐτυχοῦντα ποίμνια. Hec. 18. ἕως ἡντύχει δορί.

68. θυοσκοπῶν] Imo θυοσκοῶν. Cf. Bacch. 224. μαινάδας θυοσκοοῦς.

73. κλίμακας ῥάνη φόνῳ] Qu. κλίμακα —. Cf. Arist. Ran. 618. ἐν κλίμακι | δῆσας. νῶτον χαραχθεὶς] Cf. Pind. P. I. 28. στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.

74. ἐν βρόχοις — λελημμένοι] Cf. Iph. T. 1411. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν. Qu. λελημμένοι vel κεκλήμενοι.

80. Cf. Hipp. 521. πάντ' ἄν φοβηθεὶς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;

82. ἐν τροπῇ δορός] Cf. 116. Aesch. Ag. 1238. ἐν μάχης τροπῇ. ἔπεσον] ἔτρεσαν F. W. Schmidt.

85. καὶ μάλα Musgr. Elmsl. ad Suppl. 303. Disyllabum est Αἰνέας, ut in 90. 585.

97. ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν] Cf. ad 43. Arist. Pac. 1132. ἐκκέας. Ag. 849. κέαντες. Soph. El. 757.

99. σὺ δ' ὥς τί δράσων —;] Cf. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

105. ὥς δρᾶσαι χερί] ὥς δραστήριος aut ὥς θρασὺς χερί F. W. Schmidt. Sed cf. Fr. 393, 2. δρᾶσαι δὲ χερί δυνατός.

106. οὐχ αὐτός —] Cf. Soph. Trach. 440. χαίρειν πέφυκεν (τάνθρωπων) οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.

108. "Proculdubio spurius. Duo vv. praecedentes faciunt parenthesin." (Herw.)

112. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος] Cf. Soph. OR. 232. Aesch. Prom. 731. αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.

114 sq. Cf. Herc. 162. ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας, | ἀλλ' ὅς μένων βλέπει τε κἀντιδέρεται etc.

118. ἦν ἄρα] εἴπερ ἄρα (si forte) requirit Naber. ἐν νυκτὶ conj. Nauck. Malim εἴπερ γε. Cf. ad Nub. 227. θραύσαντες ἀντύγων χνόας] I. e. modiolos rotarum. Cf. Arist. Nub. 1264. ὦ τύχαι θραυσάντυγες | ἵππων ἐμῶν. Soph. El. 745. ἐθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας. 711. 717. ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες] ἦν δ', ἄρα μὴ —; Herm. Praef. Oed. C. p. XXIV. Malim ἱππηλάται, ἦν ἄρα γε (v. τι), μὴ θραύσαντες —; How shall they pass, if at all, without breaking etc.? Qu. ἄξόνων χνόας. Soph. El. 745. ἐθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας. Aesch. Sept. 153. ἔλακον ἄξόνων — χνόαι.

122. αἶθων γὰρ ἀνὴρ] Cf. Aesch. Sept. 448. ἀνὴρ — αἶθων — λῆμα. Soph. Aj. 1088. αἶθων ὑβριστῆς. Alex. III. 383. ἦν αἶθων ἀνὴρ. Arist. Vesp. 918. θερμὸς γὰρ ἀλὴρ. πεπύργωται θράσει] Cf. Aesch. Pers. 192. ἐπυργοῦτο στολῇ.

124. κόπων ἀρειφάτων] Cf. Suppl. 603. ἀρεΐφατοι φόνοι.

142. καὶ παρὼν εἴσει λόγους] καὶ ἴωμεν εἰς λόγους F. W. Schmidt.

145. νεῶν] παρὼν F. W. Schmidt. νεῶν δλκοῖσι] Cf. Thuc. III. 15. δλκούς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ. ὥς οὐ μενοῦντά με] Cf. Her. 693.

146. νυκτὸς τῆσδ' ἔτ' Ἀργείων νεῶν F. W. Schmidt. Qu. νυκτὸς τῆσδε κἀργείων στρατῷ (στρατὸν A. B. C.).

147. ἀσφαλῶς] οὐ φεύλως F. W. Schmidt.

149. οἱ πάρεσιν ἐν λόγῳ] Cf. Arist. Ach. 513. Av. 30.

154. τόνδε κίνδυνον — δίψας] Cf. Fr. 402, 6. κίνδυνον μέγαν δίπτοντες. Her. 149. κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων | δίπτοντες.

160. νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον Elmsl. ad Oed. R. 734.

168. οὐκ ἐξ ἑμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω] Cf. Her. 300. γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν. Andr. 975. 1280.

170. οὐ σπανίζομεν βίου recte cod. Flor.

171. Ἴλιος] Forma non minus quam Ἴλιον tragicis usitata.

174. οὐ μὴν] τί μὴν; Herw. Qu. οὐ δὴ (i. q. δῆτα) —.

175. εὖ τεθραμμέναι] Leg. εὖ τεθραμμένων.

177. ἀποινᾶσθαι] ἀποινᾶν legitur Dem. 629, 22. coll. 630. fin.

180. Cf. Ag. 579. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα | δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον (ἀρχαίοις?) γάνος.

182. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν] Cf. Bacch. 970. ἀξίων μὲν ἄπτομαι.

183. ψυχὴν προβάλλων ἐν κύβοις δαίμονος] Cf. 446. Aesch. Sept. 414. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ. Hom. Il. 9, 322. αἰὲν ἔμην ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Soph. Aj. 1270.

198. "Aut ineptit poeta aut versus est spurius." (Herw.)

201. ἐφέστιος] ἐφεστίους recte Schwerdt ad Ag. 407.

208. νῶτον ἄψομαι] Qu. νῶτ' ἐνάψομαι. λύκειον —] Cf. Herc. 361.

216. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς —] Cf. Med. 759. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ | πελάσειε δόμοις. Thesm. 283. ἀλλ', ὦ περικαλλῇ Θεομοφόρῳ, δέξασθέ με | ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε. ὁ Μαίας παῖς — Ἑρμῆς] Cf. Soph. El. 1395. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύψας.

217. φηλητῶν] Cf. Aesch. Cho. 1001. φηλήτης ἀνὴρ. Soph. Fr. 671. ὄρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς.

220. σύμβολον δ' ἔχων σαφές] Cf. Soph. Phil. 403. ἔχοντες — σύμβολον σαφές | λύπης. OR. 221. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν | ἵχνευον (i. ἵχνευσ' ἂν) αὐτὸ μὴ οὐκ ἔχων (ἔχειν?) τι σύμβολον.

222. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ —] I. e. et cruentis manibus domum ante lucem redibo, ut recte explicat Elmsleius ad Med. 215. Quod si sensus esset incruentis manibus domum ante lucem non redibo, ponendum fuisset μόλῃ pro μολεῖν.

225. γαὸν ἐμβατεύων] Cf. Hec. 913. οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.

244. ἄγαμαι λήματος] Cf. ad Arist. Ach. 489. ἄγαμαι καρδίας. Av. 1744.
245. σπανία] Qu. σπάνις.
248. σαλεύη πόλις] Cf. Soph. Oed. R. 23. πόλις — ἤδη σαλεύει. El. 1074.
250. ἐνὶ δὲ θράσος | ἐν αἰχμῶ· πόθι Μυσῶν δς — ἀτίζει; Madvig.
254. πεδοσιβῆς] μονοσιβῆς Herw.
256. μῆμον ἔχων ἐπὶ γᾶν] οἶμον ἔχων ἀγρίαν Herw.
266. ἀγρώσταις] Cf. 287. Herc. 377. συλήτειραν ἀγρωστᾶν.
269. προσαύλαιοι] Cf. v. ἐναύλειον, Hel. 1107. ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις.
270. εὐτυχοῦντα] εὐθenoῦντα Herw. εὐτυχοῦντα ποίμνια A. B. C. Nauck. Dind. εὐτυχεῖν τὰ ποιμνίων F. W. Schmidt.
274. δόρη] Ab nominativo δόρος, ut etiam δόρει, δορῶν. V. Hesych. s. v. δόρη. Eadem forma occurrit Theopomp. com. II. 800. ξιφομαχαίρας καὶ δόρη. μάχας] μάχαι malit Naber.
276. ἀλκῆς μυρίας —] Lege αἰχμῆς μυρίας. Cf. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμὴν. Phoen. 444. μυρίαν ἄγων λόγχην. 78. ἀρχῆς μυρίας (sic codd. αἰχμῆς μυρίας recte Madvig). Qu. αἰχμῇ μυρία.
278. Cf. Andr. 314. κεί μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον, etc. Bacch. 729. καγὼ 'ξεπήδησ' — λόχμην κενώσας. Andr. 1139.
281. λόγου — μ' ἐκούφισας] Cf. Hel. 40. ὥς ὄχλου βροτῶν | πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα. El. 72. Or. 1347.
283. πλαγχθεῖς πλατείας —] Cf. Tro. 635. ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Aesch. Sept. 784. ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Pind. Ol. I. 94. εὐφροσύνας ἀλᾶται. πεδιάς —] Cf. Soph. Tr. 1058. λόγχη πεδιάς. Ant. 420. ὕλης πεδιάδος.
284. εἰκάσαι γε μὴν πάρα] εἰκάσαι δ' ἡμῖν πάρα F. W. Schmidt. Recte se habet vulgata.
289. δρυμὸν — ἐνθηρον] Feris repletum. I. q. πολύθηρον. Cf. Fr. 669, 2. δεινὸς — Κράγος | ἐνθηρος.
290. ῥέων] Cf. Aesch. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεῶς πρόδρομος ἱππότας. Soph. Ant. 129. πολλῶ ῥεύματι προσνισσομένους.
296. στείχων δ' ἄνακτος] στείχων δ' ἀπ' ἄκρας F. W. Schmidt. εἰδὼν δ', ἄναξ, τοὺς προυξερευνητὰς στόλου | ἀνιστόρησα — idem. Qu. στείχων δ' ἐπ' αὐτοὺς (αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς) —.
301. ἔστιν· ὁρῶ δὲ] ἦσθην ὁρῶν δὴ F. W. Schmidt.
302. ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασι] V. Elmsl. ad Her. 131.
304. ἐξανγεστέρων] Lege εὐανγεστέρων. Cf. Bacch. 661. ἔν' οὐποτε | λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς (εὐανγεῖς Musgr.) βολαί.
309. ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι] Cf. Ag. 570. τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρὴ —;
310. ἄπλατον Pierson. Elmsl. ad Med. 149. Qu. ἀφραστον.

312. ἀτράκτων τοξόται] Cf. Aesch. Fr. 123. πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ.

315 sq. δν οὔτε φεύγων ἐκφυγεῖν δυνήσεται | ὁ Πηλέως παῖς οὔθ' ὑποσιῆναι δορί Herw., coll. 335. 375 sq. Unum versum efficit F. W. Schmidt, δν οὔδ' ὁ Πηλέως ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

320. Ζεὺς —] Cf. Aesch. Sept. 516. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων.

322. μὴ ξυνεπόνουν ὀπηνίκ' ("ob sequens ἐθραυε") Herw.

323. μέγας πνέων] Cf. Bacch. 640. ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, κἄν πνέων ἔλθῃ μέγα (μέγας?). Andr. 188. οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα etc.

325. κυνηγέταις] κυνηγέτης Elmsl. ad Her. 694.

327. ἐπίμορφος] Active. Passivum est (vituperatione dignus) Ag. 539. Cho. 817. ὀρθῶς ἀτίξεις] ὀρθῶς ἀτίξεις (sic) Naber. ὀρθῶς ἀπίστοις οὔσιν ἐπιμέμφῃ φίλοις F. W. Schmidt.

ἀτίξεις] κακίξεις conj. Herw.

328. δέχου] αἰδοῦ F. W. Schmidt. τοὺς] νῦν Herw.

329—341. Hos versus sic disponit F. W. Schmidt, 333. 329. 330—332. 334. 339—341.

331. τοῦπιὸν σέλας θεοῦ] Cf. Med. 353. εἴ σ' ἡπιόῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ.

332. ἀναστρέφει θεός] Cf. Suppl. 331. ἃ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Andr. 1008. Hel. 713. Hom. Od. 2, 67.

333. ὕστερον] Qu. ὕστερος. Cf. 412. Vel μισῶ φίλοις δς ὕστερος βοηδρομεῖ.

335. Excludit F. W. Schmidt.

336. ὅδ' οὖν] Scribe ὁ δ' οὖν —.

340. δ' deest in B. C. οὖν ἐκ in B. Unde δ χρυσοτευχῆς οὖν, δν ἀγγέλλεις μολεῖν (aut ἐκόντι μοι μολεῖν) F. W. Schmidt.

341. παρέσται] παρέστω A. B.

366. Ἰλιάδος παρ' ἀκτῆς] Qu. Ἰλιακῆς ἀπ' ἀκτῆς.

370. τὰν ζάχρυσον — πέλταν] Cf. Alc. 498. ζαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἀναξ.

371. κατ' ὄμμα] I. e. ἐναντίον (contra Pelidem).

384. κόμπους κωδωνοκρότους] Cf. Plutarch. Symp. II. Σοφοκλῆς εἴρηκέ που περὶ τῶν Τρώων ὥς φίλιπποι καὶ κερουλκοὶ σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί. Cf. Soph. Fr. 738. κωδωνοκρότῳ σάκει. et ad Arist. Ran. 963.

389. παλαιᾷ δ' ἡμέρᾳ] Cf. Soph. Aj. 623. παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἡμέρᾳ.

390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα —] Cf. ad Hipp. 1335. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι. Soph. Aj. 136. σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω. et 790.

393. μητέρος] Notanda haec forma in trimetro. Sic Cycl. 220. γαστέρι. Or. 751, θυγατέρος (in tetram.).

396. *πάλαι πάλαι*] Anglice, long long ago.
409. *κατὰ στόμα*] A fronte, coram. Angl. face to face. Cf. 492. Her. 801. Herod. VIII. 11. ἐν δλίγῳ περ ἀπολαμφθέντες καὶ κατὰ στόμα. Aesch. Cho. 571. ἥ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα. | ἐρεῖ, etc.
414. *χωστοῖς τάφοις*] Cf. Aesch. Cho. 349. πολύχωστον ἄν εἶχες τάφον.
417. *ψυχρὰν ἄησιν*] Cf. Fr. 781, 46. καπνοῦ μέλαιν' ἄησις.
419. *σὺν τῷ —*] Qu. *συχνῶς* —. Cf. Incert. ap. schol. σὺν τῷ (*συχνῶς*?) βαθείας καὶ πυκνὰς | ἔλκονσι τὰς ἀμυστίδας.
421. Cf. El. 910. ἃ γ' εἶπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν. Ran. 626.
425. *λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην*] Cf. Hipp. 1070. αἰαῖ· πρὸς ἥπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε. Soph. Aj. 938.
428. *γαῖά μοι — ξυνῆψε πόλεμον*] Ut μάχην συνάπτειν τινί, Alc. 502. 1140. Her. 807. 831. Phoen. 1230. Aesch. Pers. 335. Suppl. 144. etc.
430. *αἱματηρὸς πέλανος*] Legitur etiam Alc. 851. Iph. T. 300.
431. *ἡντλεῖτο*] ἔχεῖτο F. W. Schmidt, coll. Aesch. Cho. 92. χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
438. *τὰς ἐμὰς*] ἐλκύσας ἀμυστίδας recte Musgr. *σπῶν πυκνὰς* Herw., coll. 418 sq. Cf. Cycl. 417. ἀμυστιν ἐλκύσας.
441. *ἐπεζάρει*] Turbabat, vexabat. Malim ἐπιζαρεῖ. Cf. Phoen. 45. ὥς δ' ἐπεζάρει | Σφίγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν. Schol. ἐπέκειτο, ἐπεβάρει.
442. *πορπήμασιν*] Lege πορπάμασιν. Cf. Herc. 959. El. 820.
444. *αἰχμάζεις*] Cf. Soph. Tr. 356. αἰχμάσαι τάδε.
445. Cf. Henioch. Stob. Fl. 43, 27. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
446. *κυβέυων — Ἄρη*] Cf. 183. Sept. 420. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
453. *πέρσας*] Leg. *πέρσω τ'*.
464. Cf. Cycl. 437. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν. Arist. Pac. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν.
468. Cf. Arist. Pl. 114. σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται. Soph. Fr. 380.
475. *πόλιν νεμοίμην*] Cf. 700. νεμόμενος πόλιν.
478. *ὥς λέγεις*] ὥς δοκεῖς F. W. Schmidt.
492. *ἐντάξαι*] Qu. ἐμπῆξαι.
494. *ἔπλευσε καὶ πάρεσιν*] ἔπλευσεν ὥς ἔπλευσεν Naber, coll. Med. 1011. ἡγγειλας οἷ' ἡγγειλας. Tro. 626. Or. 79. El. 289. Iph. T. 575.
495. *στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ*] Cf. Or. 767. *συνηράμην φόνον σοι μητρός*. Aesch. Prom. 650. *ξυναίρεσθαι Κύπριν* | θέλει (σοι).
499. *κρότημ' Ὀδυσσεὺς*] Cf. Soph. Fr. 784. τὸ πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος.
500. *καὶ πλεῖστα*] Qu. *χεῖς πλεῖστα*.
509. *κακῷ — μερμέρῳ*] Cf. Lucian. Lexiph. 11. *μερμέριον κακόν*.

514. *πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν*] Cf. *Ion.* 515. *ἐπ' ἐξόδοισι — πυλῶν.* *Hel.* 1165. *Aesch. Sept.* 58. *Soph. El.* 328.

518. *καταυλίσθητε*] *Occurrit hoc verbum semel tantum alibi apud tragicos, Soph. Phil.* 30.

521. *ἦν τι καὶ δέη*] *Fort. ἦν τινος δέη.*

524. Cf. *Soph. Ant.* 413. *ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ.*

529. *ἐπτάποροι Πλειάδες*] Cf. *Iph. A.* 7. *Or.* 1001.

547. *ἡμέναν κοίτας*] Cf. *Or.* 956. *τρίποδα καθίζων.* *Aesch. Ag.* 183. *σέλμα σεμνὸν ἡμένων.* *Soph. Aj.* 249. *ζυγὸν ἐζόμενον. κοίτας*] *Lege ὄχθας vel ὄχθαις.*

550. *παιδολέτωρ*] Cf. *Med.* 1393. *Qu. παιδολέτειρ'. Med.* 849. *παιδολέτειρα.* *Soph. El.* 160. *τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδών.*

553. *ἰὰν*] Cf. *Aesch. Pers.* 932. *Herod. I.* 85. *in oraculo.* *Confer v. ἰωή.*

554. *θέλγει — ὕπνος*] Cf. *Iph. A.* 142. *μήθ' ὕπνω θελχθῆς.* *Or.* 211. *ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον.* *ὄμματος ἔδραν*] Cf. 8. *βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν.*

555. *πρὸς ἀοῦς*] *Lege πρὸς ἀῶ, ut πρὸς ὄρθρον, etc.*

556. *τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς — ;*] Cf. *El.* 1293. *Aesch. Fr.* 131. *τί ποτ' οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;* *Arist. Th.* 58. (*trag.*). *Alia poetica forma est πλάθω.*

560. *Qu. ἀλλ' ἢ 'ς κρυπτὸν — .*

561. *διόλωλε τάλας;* *Herw. Pro τάχ' qu. τόδ'.*

565. *κενὸς ψόφος*] Cf. *Herc.* 148. *ἐκβαλὼν κόμπους κενούς.*

567. *κλάζει*] Cf. *Aesch. Sept.* 205. *σύριγγες ἐκλαγξαν ἐλίτροχοι.*

574. *ἐρήμους*] *Qu. ἐρήμας.*

579. *ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς*] *ἐπεὶ κρατεῖ δορὶ Herw.*

581. *ἐλπίδων δ' ἡμάροτομεν*] Cf. *Med.* 498. *ἐλπίδων δ' ἡμάροτομεν.*

591. *πῶς δ' οὐ δέδρακας;*] *πῶς οὐ δεδρακότ'; conj. Herw.*

596. *λύπη καρδίαν δεδηγμένοι*] Cf. *Alc.* 1100. *καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσμαι.* *Aesch. Ag.* 1471. *κράτος — καρδιόδηκτον.* *Arist. Ach.* 1.

599. *οὐ φαύλω τρόπῳ*] *οὐ φαύλω στόλῳ (cum Nauckio) aut οὐ φαύλοις ὄπλοις F. W. Schmidt. Qu. — στόλῳ (aut στρατῷ).*

600. *διοίσει*] *I. e. διάξει.* Cf. 982. *ἄπαις διοίσει — . Soph. Aj.* 511. *σοῦ διοίσεται μόνος.* *νύκτα τήνδ' Reisk. Musgr. νύκτα τήνδ', ἐσαύριον — interpungit Seager in Class. Journ. XX. 273. Lege τὴν ἐς αὔριον.*

601. *οὔτε σφ'*] *Lege οὔτ' ἂν σφ' — .*

602. *Lege μὴ (οὐ) πάντα πέρσαι, et mox σχέθαι.*

612. *πόθεν*] *Qua ex parte.* Cf. 695. *πόθεν νιν κυρήσω;* *Qu. καὶ πόθι.*

615. *νύξ*] *Qu. νύκτ'. Et sic Herw. ('donec nox succedat luci').*

622. *Θρηῖκιον λεών*] *τὸν Θρηῖκῶν ἄγον (?) F. W. Schmidt.*

623. ἢ 'μοὶ πάρες γε] ἢ 'μοὶ παράσχεις Cobet.
 624. Cf. Vesp. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
 625. τρίβων — τὰ κομπὰ] Cf. Med. 686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ
 καὶ τρίβων τὰ τοιάδε. et ad Arist. Nub. 869.
 633. οὐκ οὖν ὑπάρχει τόνδε δὴ κατακτανεῖν; F. W. Schmidt,
 coll. Soph. El. 1340. ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γνῶναί τινα. κατθαν-
 νόντα] κακτανόντα (coll. Soph. Ant. 1340. κάκτανον) aut potius
 κατακτανόντα requirit Naber.
 639. σαθροῖς λόγοισι σαθρὸν ἄνδρα λήψομαι F. W. Schmidt.
 640 sq. Versus ineptos abesse malit Herw.
 640. καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον] καὶ ταῦτα σοὶ μὲν εἶπον F. W.
 Schmidt, coll. El. 1276. σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον. Suppl. 1213. Hel.
 1662. Phoen. 568. 778.
 641. λόγου] ὁμως F. W. Schmidt.
 642. σὲ — καθεύδεις;] Cf. Hel. 553. σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν
 ἡμιλλημένην — μεῖνον, τί φεύγεις; Arist. Plut. 1099. σέ τοι λέγω, |
 ὁ Καρίων, ἀνάμεινον.
 643. σε χρῆν] Malim σ' ἐχρῆν.
 644. ἡμῖν] Qu. ἡμῶν.
 646. φυλάσσει] φυλάσσω requirit Naber, coll. Hipp. 1285.
 1232. Hel. 1643. Alc. 167. Andr. 414. Hec. 503. Bacch. 1. et ad
 Hel. 1168. El. 1238. Or. 1225. 1626. Tacit. Ann. XII. 18. 'Mi-
 thrdates sponte adsum.'
 647. πόλεμος] πόνος ὁδ' F. W. Schmidt.
 648. ἐπαινῶ τ'] ἐπαμυνῶ τ' F. W. Schmidt. Qu. ἀρήξω τ'
 aut ποιήσω τ'.
 655. κρίνας] Sc. νικᾶν. Cf. ad Arist. Eccl. 1155 sq.
 659. μολόντας] ποῖ 'βησαν tentat Herw. Qu. τὸν ἀριθμόν.
 660. ἤλυθον Eadem forma in iambico trimetro est El. 598.
 Tro. 374. Cf. ad Med. 1108.
 666 sq. Languidos versus interpolatori tribuit Herw.
 668. αὐτῶ] Legerim ἐπαινῶ.
 671. ἵπποι τ'] Lege ἵπποι δ'.
 674. σῶσαι] σώζειν Elmsl. ad Med. 1209. Cf. ad Phoen. 306.
 678. οἵτινες] Qu. εἴ τινες.
 681. καὶ τούσδ'] Lege ναὶ τούσδ'. ἔχω καὶ] Qu. ἔχω 'γώ.
 685. παῖε πᾶς] Cf. Arist. Ach. 282. παῖε πᾶς τὸν μαρόν.
 686. ἀλλὰ] An μὴ ἀλλὰ —?
 691. ἐν νυκτῶν] Lege ἐκ νυκτῶν. Cf. 13. 17. etc.
 693. τίς, ὅς μέγα θράσος] τίς ὁ μέγα θρασὺς Madvig.
 695. πόθεν] Qua ex parte. I. e. ubi. Cf. 612.
 700. νεμόμενος πόλιν] Cf. 475. εἰ — πόλιν νεμοίμην — ἀσφαλῆ.
 701. ἢ νησιώτην — βίον] ἢ νησιώτης ἀρπαγαῖς κτᾶται βίον conj.
 Herw. Cf. Her. 85. οὐ νησιώτην, ὧ ξένοι, τρίβω βίον. Arist.
 Av. 1422. Pac. 590.

702. τίς ἦν πόθεν; ποίας πάτρας;] Qu. τίς ἦν ποτ'; ἐκ ποίας πάτρας;
 703. ποίῳ δ' εὐχεται (sic codd.) τῶν ὑπάτων θεῶ; Herw.
 705. τί μή;] Lege τί μήν; Cf. ad Soph. El. 1280. Aj. 668.
 706. τί μήν οὐ;] Lege τί μήν; ut dochmius evadat. Cf. ad Soph. El. 1280.
 708. τίν' ἀλκήν] παλαιστήν F. W. Schmidt.
 712. ῥακοδύτῳ] Qu. ῥακοδέτῳ (mantled with rags).
 715. βίον δ' ἐπαιτῶν] Cf. Oed. C. 1364. ἐπαιτῶν τὸν καθ' ἡμέραν βίον. βίον —] Cf. Ag. 1273. ἀλωμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια | πτωχὸς, etc. τις λάτρης] Qu. ὡς λάτρης.
 716. ψαφαρόχρουν κára] Cf. Aesch. Sept. 323. ψαφαρᾷ σποδῶ.
 719. Cf. Thuc. I. 127. τοῦτο δὴ τὸ ἄγος — ἐλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς τιμωροῦντες. Herc. 949. Ion. 656. ἄξω θεατὴν δῆθεν ὡς οὐκ ὄντι' ἐμόν.
 721. ποδὸς ἵχνος βαλεῖν] Cf. El. 1344. δεινὸν γὰρ ἵχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοί.
 724. δυσοίζου] An δύσοιζε? Cf. Aesch. Ag. 1316. οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβω.
 730. εἰς βόλον τις ἔρχεται] Cf. Bacch. 847. γυναῖκες, ἀνὴρ ἐς βόλον καθίσταται. σῖγα πᾶς] Cf. Arist. Ach. 238.
 731. Θρηκῶν συμμάχων] Θρηκὶ συμμάχῳ Porson.
 737. ἀμβλῶπες αὐγαί] Alia forma ἀμβλῶπὸς est Fr. 1081. Qu. κοῦ σε γινώσκω ᾧ' (pro γ') ὅλως.
 740. λαύει] Cf. Phoen. 1538. δεμνίοις λαύων. Soph. Aj. 1204.
 741. διόπων] Qu. διέπω. Cf. Fr. 447. Aesch. Pers. 44. Fr. 232.
 762. Ἐκτορέα] Lege Ἐκτορος.
 764. ἐφρουρεῖτο — φυλακαῖσι] Cf. Cycl. 686. φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσεώς τόδε. κόπῳ δαμέντες] Cf. Herc. 121. πόνῳ δαμέντος. Anacreont. 31, 4. μερόπων δὲ φῦλα πάντα κέεται κόπῳ δαμέντι.
 766. πληκτρά τ'] Lege πληκτρα δ'.
 774. πυκνῆς δι' ὄρφνης] Per crepusculum densum.
 776. ἤπυσσα δ' αὐτοῖς —] Cf. Bacch. 984. μαινάσιν δ' ἀπύσει etc. Arist. Eq. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω. πελάζεται] Cf. Or. 1279. Sept. 144.
 781. ἐδιφρηλάτουν] Cf. Aj. 845. σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν | Ἥλιε. Theodect. Fr. 17, 1. ἥς ἀγχιτέρμων Ἥλιος διφρηλατῶν etc.
 786. θυμὸν πνέουσαι] Cf. Arist. Ran. 1016. πνέοντας — θυμοὺς (ρίνοῖς;) ἐπταβοείους.
 787. ἀμύνων θῆρας — πώλοισιν] Cf. Med. 1275. ἀρῆξαι μοι φόνον δοκεῖ τέκνοις.
 789. μυχθισμόν] I. q. μυγμόν. Cf. Anthol. VII. p. 612. καὶ σιμὰ σεσηρῶς | μυχθίζεις. Aesch. Prom. 768. σὺ δ' αὖ κέκραγας κάναμυχθίζει (-εις?). Fr. 348. μυχθίζειν.

791. *δυσθνήσκοντος*] Confer *ὑπερθνήσκειν, ὑπερμάχεσθαι, σταδιοτρέχειν, et similia.* *δυσθνήσκοντος αἵματος*] Cf. El. 843. *σῶμα δυσθνήσκον.* Aesch. Ag. 1293. *αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρυέντων. αἵματος νέου*] I. e. νεορρύτου.

793. *αὐγάζοντα*] Cf. Soph. Phil. 217.

796. *βαθεῖαν ἄλοκα*] Cf. Aesch. Sept. 593. *βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.* Herc. 164. *δορὸς ταχεῖαν* (l. *βαθεῖαν*) *ἄλοκα.*

805. *δυσοίζου*] Leg. *δύσοιζε.* Cf. 724. Aesch. Ag. 1317. *οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὥς ὄρνις φόβῳ.*

811. *ἐξαπώσατε*] *ἐξεώσατε* Herw. *ἐξηκούσατε* F. W. Schmidt. Herw. *ἐξηπύσατε* Naber. Qu. *ἐξεδείξατε, aut ἐξεώσατε.*

817. *καρانيστής μόρος*] An *καρανιστήρ μόρος?* Cf. Aesch. Eum. 186. *καρανιστήρες — δίκαι σφαγαί τε* (schol. αἱ ἀποκεφαλίζουσαι). Confer v. *κυβιστητήρ*, Phoen. 1151. *μάραγνα*] Cf. Aesch. Cho. 375. *ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης | δοῦπος ἰκνεῖται.* Plat. com. II. 636. Phot.

819. *τὸ μηδὲν εἶναι — νομίζετε*] Cf. Arist. Av. 578. Eur. Her. 167. *γέροντος — τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος.* Soph. Aj. 1231. *τοῦ μηδὲν ἀντίεστης ὕπερ.* 1275. *ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας.*

821. Supple *μέγας* (ἀγών).

825. *ἔβρισ'*] Angl. *dozed.* Cf. Hom. Il. 4, 223. *ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.* Aesch. Ag. 275. *βριζούσης φρενός.* Ch. 897. *βρίζων ἄμα.* Eum. 280.

827. *μή μοι κότον — θῆς*] Cf. Aesch. Cho. 951. *ὀλέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον.* Ag. 1464.

835. *δεξαίμεθα*] *μεμψαίμεθα* Seager in Class. Journ. XX. 273.

845. *ἦλθεν*] Lege *ἦλθ' ἄν.* Cf. 852. et ad Arist. Thesm. 593. Et sic Herw.

848. Qu. *ὥς λέγεις σὺ πολεμίων.*

849. *ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθα*] Malim *ἡμεῖς δὲ δῆ (aut δέ τοι) —.* Aut potius *ἡμεῖς δὲ κατατετρίμμεθ'.* *μειζόνως*] Cf. Hec. 1121. Aesch. Prom. 629. *μασσόνως.*

855. *ῆσαν*] Norant. Cf. Cycl. 233. *οὐκ ῆσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;*

863. *θράσσει φρένας*] Cf. Prom. 628. *σὰς δ' ὀκνῶ θράσσειν φρένας.*

864. *κατακτάνη*] Qu. *κατέκτανε.*

869. *ἐνθάνοιμί σοι*] Cf. ad Hec. 246.

870. *τῶν τεθνηκότων ὄχλος*] Cf. Suppl. 756. *ὁ — κεκμηκότων ὄχλος.*

879. *τοῖσιν ἐν τείχει*] Qu. *τοῖσιν ἐν τέλει.*

884. *δαίμων ἄλλος*] *δαίμων ὤμῳς* F. W. Schmidt.

888. *πέμπει*] *αἶρει* suadet Nauck. *ἀπάγει* dubitanter F. W. Schmidt, qui tamen vulgatam tuetur coll. Iph. T. 30.

889. *πῆμα*] Leg. *σῆμα.*

895. *ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ*] Cf. Fr. 472, 5. *αὐθιγενῆς* — *κυπάρισσος*.
 901. *ἀπὸ δ' ἀντομένου*] Qu. *ἀπὸ δ' αὖ φαμένου*.
 907. *Λαρτιάδας*] Cf. Lucian. *Tragod.* 261. *Ἰθάκης ἄνακτα Λαρτιάδην* (Λαερτ. libri) *᾽Οδυσσεά. et ad Soph. Aj.* 1.
 910. *Leg. ἃ δ' Ἑλένα προλιποῦσα πόσιν*.
 913. *μυριάδας τε πόλεις*] *Leg. μυριάδας τε πόλεων* (disyll.). Cf. *Bacch.* 744. *μυριάσι χειρῶν* (*χερσὶν tentat Elmsl.*) *ἀγόμενοι νεανίδων*. *Phoen.* 837. *μυριάδας ἀγαθῶν*. *Hel.* 698. *μυριάδας Δαναῶν*.
 927. *ἦκ' ἐς*] Qu. *ἦλθον*. *εὐύδρου*] Qu. *εὐύδρους*.
 928. *βροτείαν*] *βρότειον* *Elmsl. Ed. Rev. XXXVII.* 78.
 932. *φιλαιμάτων ἀλκὰς*] Cf. *Phoen.* 178. *φιλαίματοι ῥοαί*.
 934. *ἄστυ μὴ κέλσαι*] Cf. *Iph. A.* 167. *κέλσασα Χαλκίδα*. *Aesch. Prom.* 184. *πόνων* — *τέρμα κέλσαντ'*. *Suppl.* 16.
 938. *παντὸς αἰτία μόρου*] Qu. *παντὸς εἰ σύ γ' αἰτία*.
 942. *τε*] *Leg. δέ*.
 943. *φάνας*] *φανὰς* *Lobeck. Fort. τέλη*. *Huc respiciens Hesychius, φανὰς: — τὰς ἐκλάμπεις*. Cf. *Ion.* 550. *Πυθίαν δ' ἦλθες πέτρῳαν πρίν; ΕΟΥ. εἰς φανὰς γε Βακχίου*.
 944. *ἔδειξεν*] *Ἄννον κατέδειξεν?* Cf. *ad Arist. Ran.* 1032. *᾽Ορφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι*.
 945. *κατακτείνεις*] *κατέκτανες* *Seager in Class. Journ.* XX. 273. *Μουσαῖόν τε*] *Leg. Μουσαῖον δέ*.
 946. *κάπὶ πλείστον ἄνδρ' ἓνα ἐλθόντα*] Cf. *Soph. Tr.* 460. *χάτερας πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δή*. *OC.* 563. *χῶς τις* (l. *χῶς εἰς*) *πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης | ἥθλησα κινδυνεύματ' —*.
 947. *Φοῖβος*] *Leg. σοφίας*. *σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν*] Qu. *κἀρετῆς ἠσκ., aut συγγόνους τ' ἠσκ. ἠσκήσαμεν*] *Fort. ἐτίσαμεν*.
 952. Cf. *Herc.* 912. *μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι*.
 955. *τί μὴν ἔμελλον*] *Distingue sic, τί μὴν; ἔμελλον etc.* Cf. *ad 705. 706.*
 958. Cf. *Med.* 136. *οὐδὲ συνήδομαι — ἄλγεσι δώματος*.
 972. *Βάκχου προφήτης ὧς, ὅς* — *Madvig*.
 973. *σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός*] Cf. *Iph. T.* 575. *ὄλωλεν ὧς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν*. *Nub.* 1241. *καὶ (ὧς?) Ζεὺς γελοῖος δμνύμενος τοῖς εἰδόσιν*. *ᾠκησε*] Qu. *ᾠκηκε*. Cf. *ad Med.* 1359. *Soph. El.* 1101. *OC.* 1259.
 974. *βαιὸν*] *ῥᾶον* *Valck. prob. Cobet*. *θαλασσίας θεοῦ*] Cf. *Fr.* 885. *ἄληθες, ὧ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ*;
 977. *ἐν πένθει ποτέ*] *ἦν θάνη ποτὲ* *F. W. Schmidt*.
 978. *ἀπέκτανε*] *Hic tantum hanc aoristi formam legi monet Elmsleius ad Med.* 774., *qui, si comicus hic locus esset, audacter reponeret ἀπέκτονε*.
 982. *ἅπαις διοίσει*] Cf. *ad 600*. *Hel.* 10. *Hipp.* 1143. *Soph. Aj.* 511. *σοῦ διοίσεται μόνος*. Qu. *διάξει* (sc. *τὸν βίον*). *κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα*] *μὴ τεκῶν θάψη τέκνα* *F. W. Schmidt*.

983. οὔτος] οὕτως al. Leg. τούτω. μητρὶ κηδεύειν] Cf. Hipp. 634. κηδεύσας καλοῖς | γαμβροῖσι. El. 47. Fr. 399, 3.

984. τῶν προκειμένων] Cf. Iph. T. 1433. νῦν δὲ τῶν προκειμένων | σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι. Soph. Ant. 1324. τῶν προκειμένων τι χρὴ πράσσειν.

986. δπλίζεσθαι τάχος] I. e. ὥς τάχος. Cf. Herc. 860.

987. πληροῦτ'] Leg. πληροῦν τ'.

989. στρατὸν] τάφρον Herw. Sed cf. 852. ὑπερβαλὼν λόχους.

990. ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν πέποιθα] Cf. Suppl. 208. αἶθρον ἐξαμύνασθαι θεοῦ.

MEDEA.

Argumentum. τοῦ τε Ἑλλάδος βίου] τῷ τετάρτῳ Ἑλλάδος βίου Madvig.

1. εἶθ' ὥφελ' —] Cf. Soph. Phil. 969. Hipp. 1412. ὥς μήποτ' ἐλθεῖν ὥφελ' εἰς τοῦμόν στόμα. Aesch. Pers. 911. εἶθ' ὥφελε (ὄφελε recte Turn. Elmsl.), Ζεῦ, etc. Trag. Fr. Adesp. 141. εἶθ' ὥφελεν τὸ κάλλος ὃ με διώλεσε | κακῶς δλέσθαι. Arist. Nub. 41. εἶθ' ὥφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς, etc. Ran. 955. Hel. 231. φεῦ φεῦ, τίς — ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίου πεύκαν; ἔνθεν δλόμενον σκάφος συναρμόσας ὃ Πριαμίδας ἔπλευσε — τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν, etc.

4. πεύκη] Cf. Eq. 1310. εἶπερ ἐκ πεύκης γε καὶ γὰρ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. Eur. Hel. 232.

11. ἀνδάνουσα] ἀλλάσσουσα Naber.

12. φυγῇ] φυγὴ Elmsl. φύλῃ, φύλῳ, φύσει, φίλῃ alii. φύλῳ potius dicturum fuisse tragicum censet Elmsl. Cf. Hesiod. Op. 197. ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτην. Qu. φυλῇ πολιτῶν (cum Cantero).

13. αὐτὴ τε] αὐτῷ τε Herw. Leg. αὐτὴ δέ. συμφέρουσ' Ἰάσωνι] Cf. El. 1052. γυναῖκα γὰρ χρὴν πάντα συγχωρεῖν πόσει | ἥτις φρενῆρης. Arist. Lys. 166. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται | ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ. Eq. 1233. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ | εἴ τι ξυνοίσεις (schol. συμφωνήσεις) τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. Soph. El. 946. 1465. νοῦν ἔσχον ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. Herod. IV. 114. οὐκ ἂν δυναίμεθα αὐτῇσι συμφέρεσθαι (convenire, Angl. to agree). VI. 60. συμφέρονται δὲ καὶ τάδε Αἰγυπτίοισι Λακεδαιμόνιοι. Phocylid. poem. suas. 184. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον | ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρη, | καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος;

14. ἥπερ μεγίστη —] Cf. ad Soph. Trach. 483. ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις. Tro. 743. et ad Fr. 59, 2. Arist. Nub. 201.

15. διχοστατῇ] Cf. Fr. 173, 2. ἤν διχοστατῇ πόλις. Soph. Fr. 783. λόγος διχοστατῶν. Aesch. Ag. 323.

18. εὐνάζεται] Leg. συζεύγνυται. γάμοις] λέκτροις T. Halbertsma. Cf. Ion. 17. ἡννάσθη θεῶ | Κρέουσα.

21. Verum est δεξιᾶς πίστιν etc. Cf. 493. Arist. Ach. 308. οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει.

24. κεῖται δ' ἄσιτος —] Ex Hom. Od. 4, 788. κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος.

25. συντήκουσα] συντακεῖσα requirit Naber, coll. 141. 159. 689. Hec. 433 sq. Sed cf. 141. ἡ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτάν. χρόνον] Qu. βίον. Cf. 141. τάκει βιοτάν.

28. Cf. Andr. 537. τί με προσπίπτεις ἄλιαν πέτραν ἢ κύμα λιταῖς ὥς ἱκετεύων. Aesch. Prom. 1000. ὀχλεῖς μάτην με κύμ' ὅπως παρηγορῶν. Similiter fere Soph. Phil. 861. ἀλλά τις ὥς Ἀΐδα παρακείμενος ὄρᾳ.

35. πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός] Cf. Soph. El. 1168. καὶ νῦν ποθῶ | τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου. Or. 216. ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.

38. βαρεῖα — φρήν] Hinc βαρύφρων. ἀνέξεται κακῶς πάσχουσα] Cf. Hipp. 354. οὐκ ἀνέξομαι | ζῶσ'. Aesch. Pers. 838. μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Soph. Aj. 211. El. 1028.

39. ἐγῶδα τήνδε] Qu. ἐγῶδα γὰρ σφε (vel δέ σφε).

41. 304. 468. 786. 1006 sq. 1062 sq. expungit post alios Cobetus.

44. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ] Cf. Fr. 338, 3. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις. El. 906. Sic ἔχθραν ξυνάπτειν Her. 460.

45. οἴσεται] Leg. ᾄσεται. ἐκ τρόχων πεπαυμένοι] Cf. Fr. 105. ὄρῳ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον | — ἐκ τρόχων πεπαυμένον. El. 1108. λεχὼ νεοχμῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη. Arist. Ran. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως.

46. In schol. ἐλθόντας τοὺς παῖδας (ἐλθόντος τοῦ παιδός?).

48. νέα — φρόντις] Cf. Soph. Aj. 510. νέας | τροφῆς στερηθεῖς. OC. 345. Pind. Ol. II. 78. νέοις ἐν ἀέθλοις. Aesch. Cho. 757. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων. Pers. 744. νέω θράσει. et ad OC. 1259.

49. παλαιὸν οἴκων κτῆμα] παλαιὸν οἰκούρημα Wakefield. F. W. Schmidt, coll. Ennii Fr. 2. 'antiqua erilis fida custos corporis'. Or. 928. Soph. Phil. 868. Arist. Rhet. I. 4. δοῦλος κτῆμά τι ἔμψυχον. Imitatur Alexis III. 466. εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι, | παλαιὸν οἴκων κτῆμα. τήνδ'] Qu. ταῖσδ'.

50. Qu. ἔστηκας οὕτω, θρεομένη —.

51. θρεομένη σαντῇ κακά] Cf. Hipp. 363. πάθη μέλεα θρουμένας. σοῦ μόνη] Cf. Soph. Aj. 511. σοῦ διοίσεται μόνος. Lucian. D. D. XXIV. 1. καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων.

52. πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;] Cf. Alc. 407. νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας μονόστολός τε ματρός.

54. τὰ δεσποτῶν κακῶς πίτνοντα] Cf. El. 1100. τὰ μὲν γὰρ εὖ, | τὰ δ' οὐ καλῶς, πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν. Aesch. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (πεσόντ' ἐπίσταμαι?) etc. Soph. Fr. 762. αἶν γὰρ εὖ πίπτονσιν οἱ Διὸς κύβοι.

55. Cf. 1360. τῆς σῆς γὰρ, ὥς χρῆν, καρδίας ἀνθηψάμην. Hel. 966. καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται.

57. ἱμερός μ' ὑπῆλθε] ἱμερός μοῦπῆλθεν Mein. Dind. Madvig. Qu. — μοῦσῆλθε. Cf. Hipp. 1089. οὔτις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς. Suppl. 138. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα. El. 748. δοκῶ κενὴ | ὑπῆλθέ με. Iph. A. 481. ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης | εἰσῆλθε συγγένειαν ἐννοούμενῳ (ἐννοούμενον?). Herod. I. 30. ἱμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε. VI. 107. Theognet. 1, 9. πεφίλοσόφηκας γῇ τε κοῦραν ᾧ λαλῶν. Philem. 79, 1.

58. μολούση] μολοῦσαν C. etc. recte. Cf. ad Iph. A. 491. λέξαι] Fort. δεῖξαι. Cf. Soph. El. 424. ἡλίῳ | δείκνυσιν τοῦναρ. Sed Iph. T. 41. δ καὶνὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα | λέξω πρὸς αἰθέρ'.

60. Cf. Aesch. Pers. 441. εὖ νυν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν.

61. Observa masculinum δεσπότης de Medea dictum. Cf. Pflugk. ad Hel. 1630.

63. μὴ φθόνει φράσαι] Cf. Aesch. Sept. 486. μηδέ μοι φθόνει λέγειν (ita Elmsl.).

67. μὴ δοκῶν κλύειν] I. e. δοκῶν μὴ κλύειν. Alioqui requireretur οὐ δοκῶν κλύειν. Cf. Hipp. 463. πόσους δοκεῖς — νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὁρᾶν; 119. μὴ δόκει τούτων κλύειν. Arist. Pac. 1051. μὴ νυν ὁρᾶν | δοκῶμεν αὐτόν. Ran. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο μαίνεσθαι δοκῶν. Eq. 1142. οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν.

68. παλαίτατοι] Lego παλαίτεροι, aut γεραίτεροι. Cf. ad Arist. Ach. 286. ὠχαρνέων γεραίτατοι (l. γεραίτεροι). Eq. 604. οἱ νεώτεροι. Nub. 1395. τῶν γεραιτέρων. Eccl. 845. Nub. 1391. τῶν νεωτέρων. Lys. 1126. Pher. II. 268. αἱ γεραίτεραι. Monost. 101. πεσσοῦς] θώκους est in Christo patiente. Recte, ni fallor. Cf. Cratin. II. 18. ἐνθὰ Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.

69. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ] Cf. Suppl. 392. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνόν.

73. τόδε] τάδε nonnulli mss. Quod homoeoteleuti vitandi causa malit Porsonus.

76. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων] Cf. Fr. 321. πανταχοῦ λελείμμεθα | πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων. Or. 1085. Suppl. 904.

77. τοῖσδε δὴ παισὶν φίλος F. W. Schmidt.

78. προσοίσομεν] An προσάψομεν? Cf. Soph. OC. 236. El. 356. 432. Fr. 530, 4.

83. ὄλοιτο μὲν μή· —] Cf. Soph. Tr. 383. Phil. 961.

85. ἄρτι γινώσκω τόδε —] Cf. Terent. Andr. II. 5. 'Verum illud verbum est vulgo quod dici solet, | omnes sibi malle melius esse quam alteri.'

86. τοῦ πέλας] τῶν πέλας malit Elmsl., quem vide.

88. εἰ τούσδε γ'] καὶ τούσδε γ' Elmsl. εἰ — οὐ στέργει] I. e. εἰ μισεῖ (sive ἐχθαίρει). Cf. Soph. Aj. 1131. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔῃς θάπτειν παρών. Usitata constructio foret εἰ — μὴ στέργει.

91. ἤδη] Qu. νῦν δή. . δυσθυμουμένη] Forma media, ut in Ion. 255.

92. πέλαζε] Transitive. Cf. Aesch. Prom. 155. ταυρουμένην] Cf. Bacch. 920. τεταύρωσαι.

94. κατασκῆψαι τινα] κατασκῆψαι βέλος Herw. Qu. κατασκῆψαι 'ς τινά. κατασκῆψαί τινι conj. Elmsl., coll. Herod. VII. 134. τοῖσι δὲ ὦν Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε (ἐνέσκηψε?) Ταλθυβίου. Aesch. Eum. 83. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον | σκήψητε. Pers. 514. κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός. Hipp. 1418. ὄργαι κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν κάρα. Herod. VIII. 65. ἦν μὲν γε κατασκήψη (τὸ σῖνος) ἐς τὴν Πελοπόννησον etc. Thuc. II. 49. κατέσκηπτε γὰρ (ἡ νόσος) καὶ ἐς αἰδοῖα etc. Soph. Tr. 1089.

96–147. Doricae formae servandae sunt tantum ubi Medea loquitur. V. Dind. ad Soph. VIII. p. 206. ed. III.

97. ἰώ μοί μοι] Cf. 115. Arist. Nub. 1259. etc. Sic alibi οἶμοι μοι, Soph. Phil. 788. Arist. Pac. 257.

98. χόλον] Fort. χολήν. V. Arist. Vesp. 402. τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν —;

106. ἀρχῆς] Leg. ὀργῆς. Qu. ἄρ' ἦν (aut ἔστ').

107. νέφος οἰμωγῆς] Lege νέφος οἰμωγῆς θ'. Cf. Herc. 1140. αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.

109. μεγαλόσπλαγχνος] μελανόσπλαγχνος Naber. Herw., coll. Aesch. Cho. 413. σπλάγχνά δέ μοι κελαινοῦται πρὸς (τόδ') ἔπος κλυούσα.

110. ψυχῇ] ψυχὴν malit Naber. Cf. ad Hipp. 160.

113. στυγεράς ματρὸς παῖδες, ὄλοισθε | ξὺν πατρὶ — T. Halbertsma.

115. τλήμων] Leg. τλάμων. Cf. 99. μάτηρ. 129. ἄτας. 141. 143.

121. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν] χαλεπὰς — Naber, coll. Tro. 53. ἠπίους ὀργὰς. Cf. tamen Hipp. 203. μὴ χαλεπῶς | μετάβαλλε δέμας.

122. Cf. Phoen. 546. κεῖνο κάλλιον, τέκνον, | ἰσότητα τιμᾶν.

123. ἔμοιγ' οὖν] Scribe ἔμοι γοῦν.

125. πρῶτα μὲν εἰπεῖν — χρῆσθαί τε] Qu. πρῶτον ἐπαινεῖν — χρῆσθαι δὲ —. τῶν γὰρ μετρίων —] Cf. Ion. 644. εἴη γ' ἔμοι τὰ μέτρια μὴ λυπουμενῶ. Soph. El. 140.

128. οὐδένα καιρόν] Cf. Hel. 479. καιρόν γὰρ οὐδέν' ἤλθες. Soph. Aj. 34. 1316. Qu. οὐδὲν κέρδος. δύναται θνατοῖς] Qu. θνατοῖσιν ἔχει, vel ἔχει τοῖς θνητοῖς.

134. οὐδέ πω ἥπιος] Interrogative haec accipiunt Br. Pors. etc., affirmative Elmsl. Post Κολχίδος aut οἰκτρὰν aut αὐδὰν splendendum esse putat Elmsl.

135. ἀμφιπύλου — μελάθρου] Qu. ἀμφιθύρου —. Cf. Soph. Phil. 159. οἶκον — ἀμφίθυρον.

136. βοὰν] γόον malit Elmsl.

138. συνήδομαι — ἄλγεσι] Cf. Hipp. 1286. Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει; Rhos. 958. οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς ξυνήδομαι.

ἐπεὶ μοι φίλον] Leg. ἐπεὶ μὴ φίλον. κέκρανται] Suspectum. Qu. τέτυκται, aut πέφανται, aut μάλ' ἐστὶ, aut μάλιστα.

140. τὸν μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων Musgr. Elmsl. καὶ δὴ γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων conj. Elmsl., coll. 1076. καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοντον θ' ἡῦρον.

141. τάκει βιοτὰν] τήκει βίοντον conj. Elmsl. Cf. 25. τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον (βίον?).

143. παραθαλπομένη] παραθελγομένη F. W. Schmidt.

144. διὰ μου κεφαλᾶς —] διὰ μοι κεφαλᾶς — Naber, coll. Hipp. 1352. διὰ μου (μοι et hic Naber) κεφαλῆς ἄσσουσ' ὀδύναι. κεφαλᾶς] Imo κεφαλῆς.

145. Cf. 795. τί μοι ζῆν κέρδος; Androm. 397. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; Alc. 960. Aesch. Prom. 747. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος —;

146. θανάτῳ καταλυσάιμαν] Elmsleius βιοτὰν pariter ad καταλυσάιμαν et προλιποῦσα refert, coll. Fr. 994, 2. εἰ δὲ θανεῖν θέμις(?), ὧδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὰν καταλυσασμένους βίον. Cf. Suppl. 1004. ἐς αἶδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον βίοντον.

148. αἶες, ὦ Ζεῦ —] Cf. Or. 1497. ὦ Ζεῦ καὶ γὰρ καὶ φῶς καὶ νύξ. Hipp. 362. αἶες ὦ, ἔκλυες ὦ, ἀνάκουστα etc. λαχὰν] ἀχὰν Elmsl. ad Her. 752.

149. μέλπει νύμφα] Qu. δέσποιν' ἀχεῖ, aut saltem μέλπει νῦν δῆ.

150 sq. Qu. τίς — ματαία; σπεύσεις (aut σπεύδεις) θανάτου τελευτά (τελευτὰν vulg.);

150. τᾶς ἀπλάτου κοίτας (i. q. τᾶς ἀνάνδρου) conj. Elmsl. Cf. Andr. 218. ἀπληστίαν λέχους | πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ἠϋρέθης.

155. καινὰ λέχη σεβίζει] Cf. 641. ἀπτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ' etc.

156. κείνω τόδε μὴ χαράσσου] I. e. ὀργίζου. Cf. Herod. VII. 1. καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι Ἀθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδεις ἐσβολήν. Athen. I. 19 D. διὰ τί — τὰ τετράδραχμα χαράττεται, ὀργίζεται δ' εὖ. Hesychius, Κεχαραγμένος: ὠργισμένος.

159. εὐνήταν] Cf. Or. 1392. El. 803. 1171.

163. ἐσίδοιμ'] Malim ἐπίδοιμ'. Cf. Ach. 1156. δν ἔτ' ἐπίδοιμι etc.

168. κλύεθ' οἷα λέγει] Eadem verba Fr. 713. Arist. Eq. 813. Pl. 601.

169. Θέμιν εὐκταίαν] Cf. Or. 214. τοῖσι δυστυχούσιν εὐκταία θεός. Aesch. Sept. 722. πατρός εὐκταίαν Ἐρινύν. Orph. H. 59, 6. Χάριτες εὐκταῖαι.

170. Ζῆνά θ'] Ζηνός Herw., coll. 210. τὰν Ζηνός δοκίαν Θέμιν. 765. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνός etc.

171. ἐν τινι μικρῷ] Qu. χρόνῳ ἐν μικρῷ.

178. μή τοι —] Nonnihil suspectum. Sed cf. Her. 691. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.

182. φίλα καὶ τάδ' αὖδα] φίλα γὰρ τάδ' αὖδῳ F.W. Schmidt. Malim φίλα τάνθ' αὖδα.

183. πένθος — ὀρμᾶται] Cf. Soph. Aj. 198. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀτάρβητος ὀρμᾶται.

184. ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω] Sed vereor ut persuadeam (persuadere possim). I. q. φόβος μὴ οὐ πείσω. Cf. Her. 791. φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὐς ἐγὼ θέλω. Dem. p. 434, 5. ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα εἰ Φίλιππος ζῇ etc. Arist. Eccl. 584.

186. τήνδ' ἐπιδώσω] Qu. τήνδε σοι οἶσω.

187. τοκάδος δέργμα λεαίνης] Cf. Aesch. Pers. 83. φονίου δέργμα δράκοντος.

188. ἀποταυροῦται δμωσὶν] Cf. 91. ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην | τοῖσδ'.

189. ὀρμηθῇ] Cf. Andr. 860. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὀρμαθῶ;

190. σκαιούς δὲ —] Similiter Soph. Aj. 154. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεῖς | οὐκ ἂν ἀμάρτοις. οὐδέν τι σοφούς] Cf. Hel. 1197.

194. ἀκοάς] Qu. χάριτας.

195. στυγίους] Qu. στυγεράς, vel στυγνάς.

198. δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους] Cf. Hipp. 871. ὦ δαῖμον, εἴ πως ἔστι, μὴ σφῆλης δόμους. Fr. 275, 3. χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε. Aesch. Ag. 1533. δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ | τὸν αἱματηρόν.

201. τείνουσι βοάν] Cf. Aesch. Pers. 574. τεῖνε — αὐδάν. Eum. 569. ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω (φωνεῖτω?) στρατῷ. Nub. 1154. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.

206. ἐν λέχει] Qu. οὐ λέχους.

207. θεοκλυτεῖ] Cf. Aesch. Pers. 500. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο. Sept. 145. λιταῖσι — θεοκλύτοις.

208. τὰν Ζηνός δοκίαν θέμιν] Cf. Aesch. Ag. 1431. καὶ τήνδ' ἄκουσον δοκίων ἐμῶν θέμιν.

209. Ζηνός] Διός conj. Elmsl. Idem mox εἰς pro ἐς conj.

212. πόντου] Annon Πόντου? Cf. Rhés. 436. ἦκω περάσας ναυσὶ πόντιον (Πόντιον?) στόμα. "Homericum Ἑλλήσποντος ἀπείρων respexit noster. Quod ille κλῆδα, Aeschylus στόμα πόντου

[*Πόντου?*] dixit Pers. 880." (Elmsl.) ἀπέραντον] Annon ἀπέρατον? Cf. ad Prom. 1078.

214 sq. Haec sic vertit G. D. in Class. Journ. V. 128.: "Corinthian women, I have come abroad lest you should in any respect shame me; for I have known many men that were respectable, some in retired life, others in public stations; and there passing quietly through life have procured for themselves an ill character and the charge of indolence." "The principal object is to remove any prejudices they (the Chorus) might have entertained against her from not seeming ready to make them acquainted with her situation — and also to gain their sympathy and confidence by a detail of her wrongs."

215. οἶδα τοὺς μὲν ὁμμάτων ἄπο] Cf. Aesch. Ag. 987. πείθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων νόστον αὐτόμαρτυς ὦν.

217. τοὺς δ' ἐν θυραίοις] Lege τοὺς δ' αὖ θυραίους (vel potius κρυφαίους).

219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν] Cf. Vesp. 447. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐνι | οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

220. σπλάγχνον] Qu. σπλάγχνα γ'.

222. προσχωρεῖν πόλει] Similiter El. 1052. γυναῖκα γὰρ χορὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει | ἥτις φρενήρης.

226. βίου —] Cf. Soph. El. 822. ὥς χάρις μὲν, ἦν κτάνη — τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος. Arist. Lys. 865.

231. ἀθλιώτατον φυτόν] Corrigebam φῦλον ἀθλιώτατον. Sic Soph. Fr. 532. φῦλον ἀνθρώπων. Sed obstant loci ab Elmsleio oppositi, Theodect. Alc. Fr. 1. σαφῆς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος, | ὥς οὐδέν ἐστιν ἀθλιώτερον φυτόν | γυναικός. Eur. Hipp. 630. ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρόν εἰς δόμους κακὸν (al. φυτόν) γέγηθε. Alexis apud Athen. p. 123 F. εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν; Adde Aesch. Suppl. 281. καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν (γυναικῶν). Anglice diceremus, the most wretched creature. Qu. ἀθλιώταται πολύ.

234. τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον Br. Elmsl. Recte.

236. εὐκλεῖς] Malim εὐχερεῖς.

239. οἴκοθεν] Cf. Eur. Suppl. 183. Tro. 648. Plaut. Mil. II. 2. 38.

240. ὅτω —] ὅπως — Herwerden et J. F. Davies Pref. Ag. p. IX. οἷσις μάλιστα τέρεται συνεννέτης F. W. Schmidt, coll. Fr. 901, 8 N.

245. καρδίας ἄσσην Pors. Malim καρδίαν ἄσσης. Et sic Dind. Musgr. Elmsl. ἄσσης] I. q. λύπης. Cf. Herod. I. 136. ἵνα, ἣν ἀποθάνη τρεφόμενος, μηδεμίαν ἄσσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ. Sapph. Fr. 1, 3. μή μ' ἄσαισι μηδ' ἀνίσαισι δάμνα, πότνια, θυμόν. Moeris

p. 59. Ἄσῃ Ἀττικῶς, ἀηδία Ἑλληνικῶς. Ubi copiose disserit Pierson. Hesychius Ἄσῃς: λύπης.

246. ἡλικας Pors. Elmsl. et sic cod. Havn. Qu. ἢ πρὸς φίλων τιν' ἢ πρὸς ἡλικῶν τραπεῖς.

250. κακῶς φρονοῦντες] Male judicantes. Cf. Her. 55. κακῶς φρονοῶν. παρ' ἀσπίδα στήναι] Cf. Or. 653. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν. Hel. 734. πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα | μοχθήματ' ἐξέπλησας.

252. Cf. Hel. 568. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ καὶ ἔχει λόγος.

256. λελησμένη] Cf. Tro. 373. γυναικὸς — οὐ βία λελησμένης. Hel. 475. λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος. Scilicet Attica forma est λήζεσθαι (cf. χρήζειν, κλήζειν, etc.), ληϊζεσθαι Ionica et epica. Scribendum ergo ἐλήζοντο Thuc. III. 85. etc.

258. μεθορμίσασθαι — συμφορᾶς] Cf. 443. σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι, δύστανε, μεθορμίσασθαι μόχθων πάρα. Alc. 801. τοῦ νῦν σκυθρωποῦ — μεθορμειῖ σε. Bacch. 929. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα (τὸν πλόκαμον).

259. τοσοῦτον — σου τυγχάνειν] Cf. 338. Alc. 686. ἀ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν ἔχεις. Soph. Phil. 1315. OC. 1289. ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι | κυρεῖν ἀφ' ὑμῶν. Xen. An. VI. 6. 32. ταῦτα δέ σου τυχόντες ὑπισχνοῦνταί σοι ἀντὶ τούτων etc.

260. πόρος] Cf. Arist. Th. 769. οἷδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον | ἐκ τοῦ Παλαμήδους.

261. δίκην malit Elmsl. ad Her. 852. πόσιν — κακῶν] Cf. Aesch. Ag. 1272. ἐπεύχεται — ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.

262. ἦν τ' ἐγῆματο] Lege ἦ τ' ἐγῆματο. Et sic Elmsl. I. e. ἐκείνη τε ἦ ἐγῆματο. Cf. 288. 502. πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἦ τ' ἔσωσέ σε.

264. κακὴ τ' Herw. "Nam praegresso μὲν respondet δ' 266."

σίδηρον εἰσορᾶν] σίδηρόν ἐσθ' ὄρᾶν F. W. Schmidt I. 338.

272. εἶπον] Edictum volo. Cf. El. 1276. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον etc. Phoen. 778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω —. Suppl. 1171. ὑπεῖπον. Hipp. 1405. ὦμωξα. 614. ἀπέπτυσσα. Iph. A. 469. κατώκτειρα etc. Rhes. 640. Archil. Fr. 11. ὄρῳτον] ὄρῳτην Elmsl. ὄρᾶτον Naber. Cf. ad 323.

277. πανώλης — ἀπόλλυμαι] Cf. Arist. Pac. 1072. ἐξώλης ἀπόλοι'.

278. Cf. Herc. 837. ἔλαννε, κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων. Tro. 94. ὅτ' ἂν σιράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως. Arist. Eq. 753. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ. Epicrat. com. III. 372. καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

279. εὐπρόσοιστος] Cf. Aesch. Pers. 91. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν στρατός. Soph. OC. 1277. τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα. ἔκβασις] Cf. Hom. Od. 5, 410. ἔκβασις οὐπὴ φαίνεται' ἀλὸς πολιοῖο θύραζε.

281. Qu. τῇσδ' ἀποστέλλεις χθονός.

282. παραμπίσχειν Elmsl. "Nihilo deterius, nec tamen melius, esset παραμπισχεῖν."

284. ξυμβάλλεται —] Anglice, make for (help, favour) this apprehension. Ut ξυλλαμβάνεσθαι τινος, συναίρεσθαι, et similia. Cf. Aesch. Cho. 1007. φόνον δὲ κηκίς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται. Soph. Tr. 173. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου | τοῦ νῦν παρόντος ὥς τελεσθῆναι χρεῶν. ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος] Hoc soloecum sonat. Correxerim ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦτ' ἐς δεῖμά μοι. Cf. Thuc. III. 36. καὶ προσξυνεβάλετο — τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες etc. τοῦδε δείματος] μοι τεκμήρια αὐτ' τοῦδε δείγματα T. Halbertsma. τῶδε δείματι conj. Nauck. συμβάλλεται δ' ἐς δεῖμα πολλὰ μοι τόδε Herw. Qu. τοῦτ' ἐς δεῖμά μοι, αὐτ' ταῦτ' ἐς δείματα, αὐτ' τοῦτο δεικνύναι. Vulgata non defendi posse videtur.

285. κακῶν πολλῶν ἴδρις] Cf. Soph. El. 608. εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις.

291. μέγα στένειν] μεταστένειν Herw., coll. Med. 996. Aesch. Eum. 59.

295. χρὴ δ' —] Cf. ad Arist. Nub. 1338.

296. παῖδας — ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς] Cf. Her. 574. δίδασκέ μοι | τοιούσδε τούσδε παῖδας. Ran. 1019. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς ἀνδρείους ἐξεδίδαξας (εἶν' ἐδίδαξας?);

297. χωρὶς γὰρ ἄλλης — ἀργίας] Cf. Plat. Symp. 191 B. ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας, etc. Arist. Ran. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν.

299. σκαιοῖσι μὲν γὰρ] Malim σκαιοῖσι γάρ τοι, ut in Arist. Thesm. 1130. σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ | μάτην ἀναλίσκοις ἄν. Soph. Fr. 696. διψῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ | οὐκ ἂν πλέον τέρωπείας ἢ πιεῖν διδούς. σκαιοῖσι — καινὰ προσφέρων σοφὰ] Cf. Bacch. 480. δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εἴφρονεῖν (al. λέγειν). Iph. A. 49. πάντα προσφέρων λόγον. Arist. Th. 1141. Pro καινὰ praestat forsān πάντα, ut legitur in Soph. Fr. 702.

300. ἀχρεῖος] Malim ἀγρεῖος.

302. λυπρὸς] στινγερός F. W. Schmidt.

304. τοῖς δ' ἡσυχαιῶν] τοῖς ἡσυχαιόις Tyrwhitt. Cf. 808. μηδεὶς με φαύλην κάσθενῃ νομιζέτω | μηδ' ἡσυχαιάν, ἀλλὰ θατέρου τρόποι. Eur. Fr. 556, 4.

306. σὺ δ' οὔν] Lege σὺ γοῦν —, aut. potius σὺ δ' αὖ —.

307. οὐχ ὧδ' ἔχει μοι] Cf. 723. οὕτω δ' ἔχει μοι.

309. σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας;] Qu. τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας;

312. Cf. Arist. Pac. 444. κεί τις — σοὶ φθονεῖ | ἐς φῶς ἀνελθεῖν, etc.

313. τήνδε δὲ χθόνα] Cf. Her. 1026. τήνδε δὲ πτόλιν (ita Elmsl.).

314. καὶ γὰρ ἡδικ.] Cf. 462. καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς, etc.
315. κρεισσόνων νικώμενοι] Cf. ad Tro. 23.
317. μή τι βουλεύης κακὸν Elmsl. Cf. Thuc. III. 33. νῦν δὲ φοβοῦμαι μὴ ἀμφοτέρων ἡμαρτήκαμεν. Plat. Lys. p. 218 D. φοβοῦμαι μὴ — λόγοις ψεύδεσιν ἐντετυχήκαμεν. Phaed. p. 84 E. ἀλλὰ φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι.
319. 320. Ut spurios damnat F. W. Schmidt.
319. ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ] Cf. Andr. 673. ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ etc. Soph. El. 27. ὡσαύτως δὲ σὺν etc.
320. σοφός] σφοδρὸς F. W. Schmidt.
321. μὴ λόγους λέγε] μὴ λόγους πλέκε Herw. Sed cf. Arist. Ach. 297. μηδὲ λέγε μοι σὺν λόγον.
322. ὥς ταῦτ' ἄραρε] Cf. Andr. 255. ὥς τοῦτ' ἄραρε.
324. μὴ πρὸς σε γούνων Porson. ad Phoen. 866.
325. λόγους ἀναλοῖς] Cf. Arist. Lys. 467. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη. Aj. 1049. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ] οὐ γὰρ ἀναπείσεις ποτέ J. M. Stahl. οὐ γὰρ ἐμὲ πείσεις ποτέ F. W. Schmidt. Pac. 405. ἴθι δὴ, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. πείσαις] Pro usitatore πείσεως. Cf. Hec. 820. ἐλπίσαι. Suppl. 620. κτίσαι.
331. ὅπως ἂν —] Cf. Tro. 1052. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
333. ἔρπ'] ἔρρ' Valck. Herw. Obs. Crit. p. 95, coll. Menand. IV. 265. νῦν δ' ἔρπ' (ἔρρ' Mein. Herw.) ἀπ' οἴκων.
334. πόνου μὲν ἡμεῖς σοῦ πλέον κεκτήμεθα F. W. Schmidt. κοῦ πόνων] κοῦ νέων (sc. πόνων) idem. κάμπνοῶν Prinz.
335. ὠσθήσει βία] Cf. Hel. 459. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βία.
337. ὥς ἔοικας] Cf. Iph. T. 591. Hel. 799. Soph. El. 516. Tr. 1241. Arist. Pl. 826. Sic ὥς εἴξασι Iph. A. 848. Hel. 504. ὥς ἔοιγμεν Her. 681.
339. τί δ' οὖν] Malim τί οὖν.
346. τοῦμοῦ γὰρ —] Cf. Her. 444. κάμοῦ μὲν οὐδὲν, εἴ με χορὴ θανεῖν, μέλει — ὑμᾶς δὲ κλάω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα, etc.
350. ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων] Cf. Thuc. VII. 47. ἐώρων οὐ κατορθοῦντες.
351. προυννέπω δέ σοι — θανεῖ] Cf. Eum. 98. προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι etc.
352. ἡπιούσα λαμπὰς — θεοῦ] Cf. Rhes. 331. δείξει τοῦπιόν σέλας θεοῦ. Phoen. 1631. τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν. Eur. Fr. 816, 7. τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν. et ad Arist. Eccl. 105. Scrib. ἡπιούσα. Articulus enim semper crasin facit.
353. θεοῦ] I. e. solis. Cf. Alc. 722. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον. Suppl. 208. αἰθρόν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ. Her. 749. Soph. Tr. 145. θάλλπος θεοῦ. OR. 661. τὸν πάντων θεῶν πρόμον Ἄλιον.

354. οὐ ψευδῆς] ἀψευδῆς libri aliquot. Musgr. Elmsl. Cf. Herc. 1315. αἰδῶν εἶπερ ἀψευδεῖς (οὐ ψευδεῖς vulg.) λόγοι. Cf. ad Prom. 185.

355. μίμν' ἐφ' ἡμέραν] Leg. μίμν' ἔθ' ἡμέραν.

360. σωτήρα κακῶν] Cf. Soph. OR. 779. σωθῆναι κακῶν.

363. Cf. Soph. OC. 1476. ἀνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευοάτω.

365. ἀλλ' οὐτι ταύτη —] Cf. Hipp. 41. ἀλλ' οὐτι ταύτη τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν. Aesch. Prom. 510. οὐ ταῦτα ταύτη μοῖρά πω τελεσφόρος | κρᾶναι πέπρωται. Arist. Eq. 843. οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pl. 399. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Ennius ap. Cic. de N. D. III. 26. 'nequaquam istuc istac ibit'. Construe ἀλλ' οὐτι πω ταῦτα ταύτη, μὴ δοκεῖτε. Cf. ad Soph. El. 1341.

368. ποτ' ἄν B. (C.) Recte. δοκεῖς γὰρ —;] Cf. Soph. Aj. 1082. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτ' ἄν (ποτε libri et vulg.) — πεσεῖν. Arist. Th. 533. τάδε γὰρ εἰπεῖν τὸν πανοῦργον — οὐκ ἄν ὠόμην ἐν ἡμῖν | οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἄν.

369. εἰ μὴ τι κερδαίνουσιν —] "Rarius εἰ μὴ cum participio", ait Elmsl. Cf. Arist. Nub. 229. οὐ γὰρ ἄν ποτε | ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα, | εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα | λεπτήν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. Dem. XXIV. 46. οὐκ ἔῶν (νόμος) περὶ τῶν ἀτίμων λέγειν ἄν (εἰ?) μὴ τῆς ἀδείας δοθείσης.

373. ἀφῆκεν] Malim ἐφῆκεν.

377. ὁποία] Fort. ὁποίαν.

381. ἐν τί μοι πρόσαντες] Cf. 305. Or. 788. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες. Herc. 1386. ἐν μοι τι σύγκαμε. Iph. T. 1012. Nusquam alibi legitur vox προσάντης apud tragicos.

382. φόνους χερὶ δάπτουσα — F. W. Schmidt.

384. δόμους] An νόμους? Versum spurium habet Herwerden. κράτιστα τὴν εὐθείαν] κράτιστα τήνδ' (aut τῇδ') ἰούσαν Herw. Subaudias ἰούσας. Cf. Eq. 73. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν. Arist. Lys. 834. ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

385. σοφοὶ malit Tate.

386. καὶ δὴ τεθνᾶσι] Fac ut mortui sint. Cf. Aesch. Eum. 897. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Ch. 565. Hipp. 1011. καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοῦμόν οὐ πείθει σ' ἴσως. Iph. A. 919. καὶ δὴ τὸ χρῆζον ἔπαθεν. Hel. 1058. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς —; Andr. 334.

388. ξένος] ξένη recte T. Halbertsma.

392. κεί μέλλω θανεῖν] Qu. κῆν μέλλω θανεῖν. At cf. Ion. 760. κεί θανεῖν μέλλω.

393. τόλμης δ' εἶμι —] Malim τόλμης τ' εἶμι etc. Cf. 402. ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν. Hec. 516. ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ' —; Andr. 683. ἔβησαν ἐς τάνδρεϊον. Suppl. 895. πρὸς τάνδρεϊον — ἰών. Her. 562. ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγώ. Soph. Fr. 322, 1.

ὅστις δὲ τόλμῃ (τόλμης Elmsl.) πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται. πρὸς τὸ καρτερόν] Vix sanum. Qu. δὴ πρὸς τοῦσχατον.

394. Cf. 397. Imitatur Eupolis 90. οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην | χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

398. σφιν] Legitur etiam Suppl. 769. Aesch. Fr. 162, 4. οὐπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

400. φείδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι] Cf. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου μηδέν. Soph. Aj. 115. χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὦνπερ ἐννοεῖς.

403. ὀρᾶς δὲ πάσχεις;] Cf. Arist. Nub. 662. ὀρᾶς δὲ πάσχεις; Ran. 1136. ὀρᾶς δὲ ληρεῖς;

406. ἐπίστασαι δὲ] ἔπειτ' ἄνασσαν conj. Herw.

407. ἀμυχανώταται] Cf. Arist. Ran. 1429. καὶ πόριμον αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον.

408. τοῖς τ'] τοῖσδ' Herw.

410. ἄνω ποταμῶν —] Cf. Suppl. 530. ἄνω γὰρ ἄν ῥέοι | τὰ πράγμαθ' οὕτως, εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ. Respicit, ut videtur, Ovidius Trist. I. 7. 'In caput alta suum labentur ab aequore retro | flumina; conversis solque recurret equis; | terra feret stellas; coelum findetur aratro; | unda dabit flammās, et dabit ignis aquas. | Omnia naturae praepostera legibus ibunt, | parsque suum mundi nulla tenebit iter. | Omnia jam fient fieri quae posse negabam, | et nihil est de quo non sit habenda fides. | Haec ego vaticinor, quia sum deceptus ab illo | laturum misero quem mihi rebar opem'. Aesch. Fr. 335.

415. στρέψουσι recte Elmsl.

423. ὑμνεῦσαι] Similia sunt μυθεῦσαι Iph. A. 790. αὐτεὺν Hipp. 167. Quae Ionicae formae sunt.

424. οὐ γὰρ ἐν —] Qu. οὔτι γὰρ —.

425. θέσπιν ἀοιδάν] Cf. Hom. Od. 8, 498. ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.

427. ἔπη ἀνταχῆσαι ὕμνων ἀρσένων γέννα Matth.

433. διδύμους] Qu. διδύμας. μαινομένα κραδίᾳ] Eadem verba Hipp. 1274. Aesch. Sept. 781.

434. ὀρίσασα] I. q. περάσασα. V. Elmsl. ad Her. 16. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι | ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.

436. κοίτας — λέκτρον] Cf. Alc. 925. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

439. βέβακε] Perit. Cf. Herc. 768. βέβακ' ἄναξ ὁ καινός. Andr. 1026. Soph. El. 249. ἔρροι τ' ἄν αἰδῶς ἀπάντων τ' (ἄφαντός τ'?) εὐσέβεια θνατῶν. OR. 910. ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

441. σοὶ δ' —] Cf. 258. οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, οὐχὶ συγγενῇ | μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.

444. σῶν τε λέκτρων Porson. τῶν τε λεκτρῶν Elmsl.

446. Cf. Hel. 957. ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, | ἄθλιος ἄν εἶην.

447. τραχεῖαν ὀργήν] Cf. Aesch. Prom. 80. ὀργῆς τε τραχύτητα.

450. λόγων ματαίων] Cf. Herod. VII. 10. παῦσαι λέγων λόγους ματαίους etc.

451. κάμοι μὲν οὐδὲν πράγμα] Cf. Arist. Ran. 1215. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα. Eccl. 462.

452. λέγουσ' Ἰάσον', ὥς — Elmsl. Recte. Cf. supra 250. 448.

453. πᾶν κέρδος ἡγοῦ —] Cf. Her. 959. καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρῆν γὰρ οὐχ ἅπαξ | θνήσκειν σε πολλὰ πῆματ' ἐξειργασμένον. Soph. Ant. 461.

455. δογὰς ἀφήρουν] Cf. 1147. δογὰς τ' ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος. Arist. Eq. 920 sq.

456. ἀνίης μωρίας] ἀνίεις (imperf.) Elmsl. ἀνιεῖς Naber. Cf. ad Soph. El. 596. Arist. Ran. 700. τῆς δογῆς ἀνέντες.

458. κακ τῶνδ'] Cf. Trach. 1109. χειρώσομαι κακ τῶνδ'. οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις] Cf. Andr. 87. ἀπανδᾶς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς;

459. τοσόνδε aliquot codd. et Br. Recte. Cf. ad Soph. Tr. 53. Sed Andr. 257. οὐ τὸ σὸν προσκένομαι.

460. ἀχρήμων] Alibi non legitur apud tragicos. Ἀχρημοσύνη est Theogn. 156. et ἀχρήματος.

461. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ —] Cf. 552. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους.

470. ἐναντίον βλέπειν] Fort. ἔναντα προσβλέπειν. Cf. Her. 943. Ἐναντίον hic adverbium est.

471. μεγίστη] καλλίστη E. Unde κακίστη forsan reponendum monuit T. Halbertsma. Cf. Fr. 407, 7. πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων (φθόνον).

473. κουφισθήσομαι ψυχὴν] I shall feel relieved, i. q. ῥᾶων ἔσομαι (Herc. 1407.). Cf. Menand. IV. 240. ψυχῆς γὰρ οὗτος (λόγος) μόνος ἔχει κουφίσματα (θελκτήρια al.).

475. Cf. Suppl. 517. καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι. Hipp. 991. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν | ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον etc.

476. ἔσωσά σ', —] Cf. Plat. com. II. 626. Eubul. com. III. 218.

478. ἐπιστάτην] ἐπιστατεῖν T. Halbertsma.

479. σπεροῦντα θανατηρὸν γύην tentat V. D. in Class. Journ. II. 566. γύην] Cf. Her. 839. τὸν Ἀργείων γύην σπεύροντες.

480. δέρας] Lege δέρος, i. q. δέρμα. Cf. 5. Sic ῥέος, βλέπος, δέος, etc.

481. σπείραις — πολυπλόκοις] I. q. πλεκταῖς καὶ σπειράμασι (Aesch. Cho. 239.).

485. πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα] Cf. Aesch. Agam. 1590. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως.

487. πάντα δ'] Imo πάντα τ'. ὕφ' αὐτοῦ Elmsl. Recte. Cf. Phoen. 991. ὥς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον | κλέψας λόγοισιν.

489. καινὰ δ'] Qu. καινά τ'.

491. Leg. συγγνώσι' ἂν ἦν. Cf. 540 sq.

493. ἡ θεοὺς] Lege εἰ θεοὺς. V. Elmsl. h. l.

494. καινὰ — θέσμι'] Cf. Fr. 360, 45. προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. Aesch. Eum. 468. καταστροφὰι νέων θεσμίων Suppl. 689. Soph. Aj. 712. θεῶν — θέσµια. Tro. 267. τί θέσμιον Ἑλλάνων; θέσμι' ἀνθρώποις] θέσµ' ἐν ἀνθρώποις Elmsl.

496. φεῦ δεξιὰ χεῖρ.] Malim φεῦ δεξιᾷς τῇσδ'.

497. κεχρώσμεθα (sic) scribi jubet Herw. Cf. Phoen. 1619. σοί τ' εὖ λέλεκται γόνата μὴ χρώζειν ἐμὰ, etc. Hel. 837. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν. Forma χροῖζειν est Her. 915. Theocr. X. 18.

498. ἐλπίδων δ'] Qu. ἐλπίδων θ'. Cf. Rhes. 581. ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.

500. δοκοῦσα μή τι] δοκοῦσα μηδέν Seager in Class. Journ. XIX. 81.

502 sq. νῦν ποῖ τράπωμαι; —] Cf. Soph. Aj. 1006 — 1010.

503. ἀφικόμην] ἄμ' ἐσπόμην tentat Naber, coll. 1143. στέγος γυναικῶν ξὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμην. Tro. 947. τί δὴ φρονοῦσ' ἐκ δωμάτων ἄμ' ἐσπόμην | ξένῳ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς; Alc. 767. Recte, opinor.

504. καλῶς γ' ἂν οὖν δέξαιντό μ' οἴκοις] Qu. καλῶς γὰρ ἂν —, aut καλῶς γέ μ' ἂν δέξαιντ' ἂν —. Sed cf. 588. καλῶς γ' ἂν οὖν τῷδ' ἐξυπηρέτεις λόγῳ. Arist. Eq. 344. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπесόν τι — μεταχειρίσαιο χρησιῶς. Eccl. 806. πάντῃ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης | αὐτ' εἰσενέγκοι. Cf. ad Eq. 87.

512. εἰ φεύξομαί γε] ἡ φεύξομαί γε conj. Elmsl.

514. καλόν γ' —] Cf. Iph. A. 305. καλόν γέ μοι τοῦναιδος ἐξωνείδισας. Bacch. 651. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Λιονύσῳ καλόν.

515. πτωχοὺς —] Cf. 262. τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἢ τ' ἐγῆματο.

516. Cf. Hipp. 616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ, κίβδηλον (l. 'πίδηλον) ἀνθρώποις κακόν, γυναικας εἰς φῶς ἡλίου κατάρκισας;

519. χαρακτήρ] Cf. Herod. I. 116. καὶ οἱ ὅ τε χαρακτήρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἐωντόν.

521. όταν φίλοι φίλοις συμβάλωσ' ἔριν] Cf. 44. El. 906. Fr. 338, 3. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις. Alc. 1141. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν; 504. ἀγῶνα πώλοισ δεσπότη τε συμβαλῶν (ἔρχομαι). Iph. A. 732. αἰσχροὺν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.

523. ναὸς Br. Elmsl. Cf. Hec. 1263. Iph. T. 1137. 1385. Tro. 681. 686. Cycl. 83. Hel. 429. 1230. Soph. Ant. 715. Trach. 668. Aj. 201. 872. Phil. 216. Aesch. Sept. 62. σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἶακοστρόφος | φράξαι πόλισμα. οἶακοστρόφον] Cf. Hel. 1593. σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'.

524. ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις] Cf. Arist. Ran. 999. ἀλλὰ συστειλάς ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοις εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις, etc.

526. Cf. Her. 294. δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
529. νοῦς λεπτὸς] Cf. Incert. ap. Arsen. Violet. p. 156. γαστήρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
531. τοῦμὸν ἐκσῶσαι δέμας] Cf. 388. ῥύσεται τοῦμὸν δέμας.
532. αὐτὸ θήσομαι] αὐτὰ — al. αὐτ' ἀθρήσομαι Porson. Malim ταῦτα —. ἀντερήσομαι requirit Naber. "Nam Jason planissime respicit Medeae verba v. 501. ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχύων φανεῖ." Qu. ἀνταμείβομαι.
533. ὅπῃ γὰρ οὖν (μ') ὤνησας F. W. Schmidt.
534. τῆς ἐμῆς σωτηρίας] Fort. τῇδ' ἐμῇ σωτηρίᾳ.
537. καὶ δίκη τ' ἐπίστασαι νόμοις τε χρῆσθαι legi posse, si opus sit, monet Elmsl. Verum hoc esse suspicor.
538. πρὸς ἰσχύος χάριν] Qu. πρὸς ἰσχύος κράτος, ut in Soph. Phil. 594. Schol. τὸ χάριν γράφεται θράσει (κράτος?).
540. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροιςιν] Cf. Aesch. Prom. 687. ἄφρετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις (ἐσχάτους ὄρους?).
543. μέλος] Qu. μέλη.
545. τῶν ἐμῶν πόνων] τῶν γε σῶν πόνων F. W. Schmidt.
546. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων] Eadem verba leguntur Suppl. 427. ἄκου'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων. Cf. Hipp. 1046. σὺ σαντῶ τόνδε προύθηκας νόμον. Soph. Tr. 810. Fr. 347, 3. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιών.
547. ἃ δ' — μοι] An — με? Sed cf. Andr. 978. ὁ δ' ἦν ὑβριστῆς εἷς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον | τὰς θ' αἵματωπούς θεὰς ὄνειδίζων ἐμοί.
548. δείξω — σοφὸς γεγώς] Cf. Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Iph. A. 406. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταύτου γεγώς; Phoen. 409. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς; Soph. Aj. 471. δηλώσω πατρὶ | μὴ — ἄσπλαγχνος — γεγώς. Infra 741. ἐμοί τε γὰρ — δεικνύναι.
550. ἔχ' ἥσυχος Elmsl. ad Her. 7. Recte.
552. ἐφέλκων ξυμφορὰς] Cf. 461. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ | κακὰ ξὺν αὐτῇ. ξυμφορὰς ἀμηχάνους] Cf. Her. 153. ἀβούλους ξυμφορὰς.
560. μὴ σπανιζοίμεσθα] Leg. μὴ σπανίζοιμέν τι.
561. πένητα φεύγει πᾶς τις — φίλος] Usitatus fore πᾶς τις — φίλων jure monet Elmsleius, exemplis allatis. Ad rem cf. El. 1126. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους. Phoen. 414. Soph. Fr. 773. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
562. ἀξίως] Leg. ἀξίους.
564. γένος] γένη T. Halbertsma.
565. σοί τε γὰρ παίδων μέλει (pro τί δεῖ) conj. Elmsl. Cf. Soph. El. 612. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος —; Aesch. Ag. 857. ὅτῳ δὲ καὶ (δὴ?) δεῖ φαρμάκων παιωνίων.
573. χρῆν γὰρ] Malim χρῆν ἄρ'.

575. *χοῦτως* —] *οὕτως δ'* — P. C. Corrigendum suspicor *οὕτως* aut *οὕτω δ'*. Istud *χ'* a *χ°* in proximo v. venisse videtur. Cf. ad Eq. 1131.

579. *ἢ πολλὰ πολλοῖς* —] Cf. Ion. 381. *πολλοῖς* — *διάφορος*] Pro *πολλῶν διάφορος*, ut monuit Elmsl. ad Her. 919.

582. *τᾶδικ' εὖ περιστελεῖν*] Cf. Herc. 1129. *τὰ σὰ περιστέλλου κακά*.

583. *ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός*] Cf. 305. *εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή*.

584. *ὥς*] Fort. *ῶς*. Schol. *συσχηματίζων* (*εὖ σχηματίζων* T. Halbertsma).

585. *ἐκτενεῖ*] Anglice, will lay low (will floor). Cf. Hipp.

626. *ὄλβον δωμάτων ἐκτείνομεν* (will lay low, will bring down). Confer etiam *ἐκτάδην* Phoen. 1712.

587. *γαμεῖν γάμον*] Cf. 686. Iph. A. 467. *τὸν Ἑλένης γάμον γήμας*. El. 926. *ἀνόσιον γήμας γάμον*.

588. *καλῶς γ' ἂν οὖν* —] Cf. 504. *καλῶς γ' ἂν οὖν | δέξαιντό μ' οἴκοις*.

591. *εἰργεν* etiam Herwerden ad Ion. 572.

593. Scrib. *εὖ νυν*, et *εἵνεκα*.

594. *γῆμαι λέκτρα βασιλέως*] Cf. Iph. T. 538. *ἄλλως λέκτρο' ἔγηνεν*.

599. *ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα*] Redde Anglice, to vex my mind. Cf. Fr. 360, 26. *ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα | ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι* etc. Soph. Trach. 1237. *τίς ταῦτ' ἂν ὅστις μὴ νοσοῖ — ἔλοιτο;*

600. *οἶσθ' ὥς μέτευξαι καὶ σοφωτέρα φανεῖ* (haec διὰ μέσου, ut in Tro. 721.) Elmsl. ad OR. 543. Recte. Reliqua correxit Cobetus V. L. p. 572. (ed. II.)

604. *φευξοῦμαι*] *φεύξομαι* Elmsl. ad Bacch. 797. Cf. ad Or. 1593. Hipp. 1093. Bacch. 797. *φευξεῖσθε* (l. *φεύξεσθε*) πάντες.

606. *μῶν γάμοισι καταπροδοῦσά σε* (vel *μῶν γάμοισί που προδοῦσά σε*) conj. Herw. *μῶν ἄλλου σ' ἔνεκα προδοῦσ' ἐγὼ* F. W. Schmidt. Qu. *μῶν γαμουμένη προδοῦσά σε*. 'Nubere' γαμεῖσθαι est, non γαμεῖν.

608. *καὶ σοῖς ἀραία γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις*] Sensus activo. Cf. Hipp. 1415. *εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος*. Iph. T. 760. *ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι*. Aesch. Ag. 236. *φθόγγον ἀραῖον οἴκοις*. Soph. OR. 1291. *μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὥς ἠράσατο*. Tr. 1202. Qu. *καὶ σοῖς γ' ἀραῖος οὔσα — τυγχάνω*] Qu. *διαμενῶ*.

609. Cf. Hec. 400. *ὥς τῇσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι*. Iph. A. 1367. *ὥς τοῦδ' εἵνεκ' οὐ σφαγήσεται*.

610. *σαντῇ φυγῆς* C. Recte. Cf. 620.

617. *μήθ' ἡμῖν δίδου*] Qu. *μηδ' ἡμῖν τι δῶς*.

618. *κακοῦ γὰρ* —] Cf. Soph. Aj. 665. *ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα*. Bacch. 473. *ἔχει δ' ὀνήσιν τοῖσι θύουσιν τίνα;*

624. δωμάτων ἐξώπιος] Cf. Alc. 549. δωμάτων ἐξωπίους ξενῶνας. Suppl. 1038. δόμων ἐξώπιος βέβηκε. Arist. Thesm. 881. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ ἑξώπιος; Voce non utuntur Aeschylus et Sophocles, neque alibi Euripides.

625. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται] Cf. Arist. Pl. 114. οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, | ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας.

626. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι] ὥστ' ἀναίνεσθαι Herw. ὥστ' ἐπαυρέσθαι Prinz. Cf. Aesch. Prom. 765. γαμεῖ τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

627. ὑπὲρ — ἄγαν] Cf. v. ὑπέρφευ.

630. ἄλις] I. e. μετρίως. Cf. Alc. 907. ἔφερε κακὸν ἄλις (schol. μετρίως).

632. θεὸς εὐχαρις] Cf. Her. 894. εἴη τ' εὐχαρις Ἀφροδίτα.

633. ἐφείης] Malim ἀφείης. Cf. Herc. 196. μυρίους οἴστοὺς ἀφείς.

635. στέργοιμι δὲ σωφροσύναν Herwerden ad Ion. 817.

638. θυμὸν ἐκπλήξας' —] Cf. 8. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖς Ἰάσονος. Valck. ad Hipp. 38.

640. Cf. Herc. 1161. τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν. El. 655. τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον. Aesch. Pers. 786. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

643. δῶμά τ' ἐμόν] Qu. δώματ' ἐμοῦ. Supple ὦ δῶμα φίλον.

649. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα] Qu. πρίν γ' ἐξανύσαι τάνδ'. (πρίν ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσαι Rom. A. corr. B.) "ἢ ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσαι exspectares, nec male se haberet πρίν." (Elmsl.) Cf. Or. 1685. ἄστρον πόλον ἐξανύσας. Bacch. 1103. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον. Soph. Aj. 927. ἔμελλες χρόνῳ — ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν etc.

655. οἰκτεῖρει mss. οἰκτερεῖ Nauck. οἰκτιρεῖ Herw.

658. ὅτῳ πάρεστι —] Anglice, to whom it is habitual. Cf. Soph. Aj. 1010. ὅτῳ πάρα | μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἡδίων γελᾶν.

660. καθαρὰν —] Cf. Soph. Fr. 360. ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλημένην πύλην.

666. ἐπιστροφᾷ] Lege ἐπεστράφης, aut ἐπιστρέφει. Cf. Hel. 82. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; 89. τί Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφει γύας; 774. ἄς ἐπεστράφην πόλεις. Ion. 352. πόλλ' ἐπεστράφη πέδον. Alc. 185. Aesch. Ag. 972. δῶμ' ἐπιστροφωμένου.

668. ὀμφαλὸν — ἐστάλης] Cf. Soph. OR. 434. ἐπεὶ | σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμούς σ' ἐστειλάμην.

670. δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον] Cf. Trag. Fr. Adesp. 148. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰεὶ τείνει λόγος.

674. εἰπέ σοι] Qu. ἔλακέ σοι. Cf. Arist. Pl. 39. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

676. 677. Delendos esse censent T. Halb. et Herw.

676. θέμις μὲν] ἢ θεμιτὸν Heimsoeth. Cf. 1129. φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γίναι; Ion. 520. εὖ φρονεῖς μὲν —; Hipp. 316.

ἀγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις; Alc. 145. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σῶσασθαι βίον; Arist. Av. 1214.

679. λῦσαι πόδα] Cf. Or. 706. Epicrat. com. III. 372. καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

682. ὥς τί χρῆζων] Cf. Iph. T. 538. ὥς τί δὴ θέλων (ᾧλεσεν); τήνδε ναυστολεῖς χθόνα] Cf. Hec. 1260. μῶν ναυστολήση γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; Hipp. 36. Cycl. 106. Soph. Fr. 123. ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;

685. Cf. 811. ἐπέιπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον.

686. τρίβων τὰ τοιάδε] Cf. Rhcs. 625. τρίβων γὰρ εἴ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός. Sed Bacch. 716. τρίβων λόγων. Cycl. 518. βακχίου — τρίβων. Arist. Nub. 869. τρίβων τῆς ἱππικῆς.

689. συντέτηχ'] Cf. El. 240. λύπαις γε συντετηκός (δέμας).

694. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν —] Cf. Alc. 372. μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ | γυναικ' ἐφ' ὑμῖν. 305. Or. 589.

695. ἢ γὰρ Elmsl., qui parum huic loco convenire monet ἥπου (i. q. ἴσως, Anglice, I suppose). Cf. Elmsl. ad Med. 1275.

699. ἴτω νυν] Cf. 819.

703. συγγνωστὰ] Cf. Bacch. 1037. μὲν γὰρ ἦν B. C. γὰρ ἄν ἦν C. γὰρ ἦν B. E. a. b. c. d. Leg. μέν τᾶν ἦν, aut μέν τᾶρ' ἦν.

708. καρδία γρ. in B. et a. Recte.

713. Cf. Hom. Od. 7, 248. ἀλλ' ἐμὲ — ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων.

718. τοιάδ' οἶδα φάρμακα] Cf. 784. 1310. 1334. Qu. τοῖ' ἐγῶδα φάρμακα. V. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 241.

723. οὕτω δ' ἔχει μοι] Cf. 307. οὐχ ᾧδ' ἔχει μοι.

728. οὐ σε μὴ μεθῶ τινι] Cf. Arist. Vesp. 434. καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε (μεθῆτε?) μηδενί.

729. πόδα] Cf. Hec. 812. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; El. 1172.

732. ἔχοιμ' ἄν] Lege ἔχοι τᾶν. Cf. 739. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει. 306. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. 1195. Arist. Lys. 180. Qu. καλῶς ἄν πάντα πρὸς σέθεν γ' ἔχοι.

735. ὀρκίοισι — ζυγεῖς] Cf. Suppl. 1229. καὶ τόνδ' ἐν (l. καὶ τόνδε γ') ὀρκίοις ζεύξομαι. Herod. III. 19. ὀρκίοισι μεγάλοις ἐνδεδέσθαι. Soph. Phil. 1025. 811. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι.

738. κάπικηρυκεύματα | οὐκ ἄν πρόοιο [προοῖο?] Herw. ad O. R. 7. φίλος] Malim πιστός.

740. πίθοιο] παρωθοῖς (Heims.) aut παρείης Herw.

741. ἔλεξας] ἔδειξας Meinek. ἔθηκας Nauck.

744. ἔχοντα] Qu. ἔχοντι.

745. Cf. Iph. T. 743. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.

746. ὄμνυ — γένος] Cf. Arist. Thesm. 274. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς. πέδον γῆς] Cf. Nub. 573. γῆς πέδον. Aesch. Sept. 84. γαίας πέδον.

748. τί χρῆμα δράσειν —;] Idem versus est Iph. T. 719.

752. Ἥλιον τε φῶς] Fort. Ἥλιον φάος. Sed cf. 764.

753. Qu. ἐμμενεῖν οἷς σου κλύω. Idem malit Schaefer.

758. Cf. Phoen. 512. τυχεῖν δ' ἀχρήζει. 992. Hec. 51. OC. 1106.

759. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ] Cf. Rhes. 216. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν | πέμψειεν Ἑρμῆς. Aesch. Eum. 90. οὐ δ' — Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὧν ἐπώνυμος πομπαῖος ἴσθι. σὲ — πελάσειε δόμοις] Cf. Or. 1684. ἐγὼ δ' | Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροισι πελάσω.

760. κατέχων] Vix sanum τάδ' ἔχων (i. e. ὧν τ' ἐπίνοιαν ἔχων σπεύδεις τάδ'). Qu. ὧν ἐπίνοιαν ἔχων σπεύδεις (sc. γενέσθαι αἰτιά). Cf. Phoen. 411. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Av. 403 sq.

763. δεδόκησαι] Legitur etiam Arist. Vesp. 726. Cf. 1417. τὰ δοκηθέντ'. Aesch. Eum. 309. δεδόκηκεν. Sic κεχάρησαι Vesp. 389.

764. Δίκη τε Ζηνὸς] Cf. Aesch. Sept. 662. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένοσ Δίκη παρῆν etc. Hesiod. Op. 254. ἡ δέ τε παρθένοσ ἐστὶ Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα.

767. νῦν δ' ἐλπίς] Qu. νῦν ἐλπίς. Quod magis emphaticum.

770. ἐκ τοῦδ' — κάλων] Cf. Herc. 478. ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς | Σπάρτης τε Θηβῶν θ' ὥς ἀνημμένοι κάλως | πρυμνησίοισι βίον ἔχουτ' εὐδαίμονα. Meleag. Ep. XLIV. ἐν σοὶ τὰμὰ, Μυῖσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται. Tro. 811. ναύδεται ἀνήπατο πρυμνᾶν.

772. ἤδη — λέξω] Cf. Arist. Nub. 1352.

779. 780. γάμους —] Hos duos vv. pro interpretamento habet Herw. Priorem jam alii spurium esse agnoverunt.

780. παῖδας — αἰτήσομαι] Cf. Tro. 1133. καί σφ' ἡτήσατο θάψαι νεκρὸν τόνδ'. μεῖναι] μὴ ἐλᾶν F. W. Schmidt.

781. οὐχ ὥς λιποῦσα] Omnia plana fient, si legas οὐχ ὥς λίπω σφε.

784. αὐτοὺς] αὐτῇ Valck. ad Phoen. 1286., coll. 947. πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' etc. Br. Quae conjectura ut admittatur, delendus Elmsleio videtur versus 785.

785. νύμφη φέροντας δῆθε (cf. El. 268.), μὴ φεύγειν χθόνα tentat Elmsleius, cui tamen minus placet δῆθε.

787. κᾶνπερ] Leg. κῆνπερ. κόρης] νεκροῦ malit Elmsl., coll. 1202. πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν | νεκροῦ. Dissentit Herm.

ἀμφιθῆ χροῖ] Cf. 976. 1157. Tro. 1218. προσθέσθαι χροῖ — πέπλων ἀγάλματ'. Soph. Trach. 605. διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν | κείνου πάροιθεν ἀμφιθῆσεται (ἀμφιδύσεται vulg.) χροῖ.

789. τοιοῖσδε χρίσω] Cf. 718. τοιάδ' οἶδα φάρμακα. 1321. τοιόνδ' ὄχημα — δίδωσιν ἡμῖν, etc. 1345. τοιόνδ' ἐμπεφνκέ σοι θράσος. Qu. τοίοις σφε χρίσω. V. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 241.

791. ᾧωξα] Cf. Hipp. 1405. ᾧωξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυσπραξίας. Iph. A. 469. κατώκτειρα. Supra 272. εἶπον. Soph. El. 1322. ἐπήνεσα.

793. οὗτις ἐστὶν ὅς νιν ἐξαιρήσεται conj. Elmsl. Non male. Qu. οὗ νιν ἐστὶν ὅστις ἐξαιρήσεται. Vel οὗτις ἐστί μ' ὅς νιν ἐξαιρήσεται. Cf. Her. 976. τοῦτον δ', ἐπεὶ περ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμὰς, | οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται. Infra 1336. οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἄν — ἔτλη ποθ'. El. 903. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἄν μέμψαιτό σοι. Iph. A. 972. εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Eur. Fr. 660. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς (αὐτὸν) ἐξαιρήσεται. Alc. 848. οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται. Hec. 296. Arist. Th. 761.

800. ἐξελίμπανον] Cf. El. 909. ἐξελίμπανον.

804. τῆς νεοζύγου] Qu. τῆς νεόζυγος. Cf. Fr. 821, 3. ὡς νεόζυγα πῶλον. 781, 20. τῷ τε νεόζυγι σῶ πῶλῳ. Aut νεοζυγοῦς. Prom. 1009. ὡς νεοζυγῆς (νεόζυγος aut νεόζυξ τις?) πῶλος.

805. τεκνώσει] τεκνώσει σπέρμ' F. W. Schmidt. παῖδ', ἐπεὶ] Qu. παῖδας, ὡς, vel τέκν', ἐπεὶ.

807. φαύλην] Alibi femininum est φαῦλος, Hipp. 435. etc. φαύλην κάσθενῃ] Cf. Dion. Chrys. XVI. 462 R. ἔστι δὲ ἀσθενοῦς τοῦτο καὶ φαύλου σώματος. XII. 370. τῆς φανλότητος καὶ τῆς ἀσθενείας. Babr. Fab. 85, 19. τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ φαῦλον (δοῦλον vulg.).

808. ἀλλὰ θατέρου τρόπου] Cf. Arist. Av. 109. μῶν ἡλιαστά; EY. μᾶλλον θατέρου τρόπου, | ἀπηλιαστά. Eur. El. 949. εἴη πόσις | μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τάνδρειον τρόπον. Eur. II. 477. τοῦμοῦ τρόπον.

811. Cf. 685. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.

814. σοὶ δὲ —] Qu. σὲ δέ γε —. Cf. 1236 sq. Sed cf. ad prox. v. et ad Aesch. Ag. 1611.

815. πάσχουσαν] Cf. 1238. σχολὴν ἄγουσαν. Qu. πάσχουσιν, quasi praecessisset ἡμῖν, nisi vitiosum est σοί. Vel τάδ' ἐστὶν, οὐ πάσχεις γὰρ ὡς ἐγὼ κακῶς. Cf. ad Aesch. Ag. 1612. Cho. 408. Soph. El. 479.

819. ἴτω] Cf. 699. 798. Her. 456. Or. 792. τόδ' οὖν ἴτω. οὖν μέσῳ λόγοι] Cf. Hel. 636. πολλοὺς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων. 950. Or. 16. τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας. Soph. El. 1364. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους etc.

822. λέξης δὲ μηδὲν Elmsl. Recte. Cf. Soph. Ant. 84. προμηνύσης — τοῦτο μηδενὶ τοῦργον.

824. Ἐρεχθεῖδαι Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457.

826. ἀπορθήτου τ'] ἀπορθήτοι' conj. Elmsl. Cf. ad Hec. 467. καλλιδίφροι' (sic Port.).

828. κλεινοτάταν σοφίαν] Cf. Arist. Nub. 1024. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν.

835. τ'] Malim δ'. καλλινάον — Κηφισσοῦ] Cf. Alc. 589. παρὰ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν.

836. τὰν Κύπριν κλήζουσιν —] Cf. Arist. Lys. 551 sq.

838. ἀφυσσαμέναν] Cf. Hom. Il. 10, 579. ἀπὸ δὲ κρητῆρος — ἀφυσσάμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον. Apoll. Rh. III. 1348. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων | αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέη σβέσεν ὕδατι δίψαν. I. 456. 1209. IV. 669. 1768. Iph. A. 1051. χρυσεοῖσιν ἀφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γνάλοις.

839. χώρας recte Reisk. Pors. Elmsl. Cf. Arist. Lys. 552. ἀλλ', ἦνπερ — Ἀφροδίτη | ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ. Sic καταχεῖν τί τινος, Eq. 1089. etc.

840. ἡδυνόους vulg. Lege ἀδυνόους. Cf. Soph. El. 480. ἀδυνόων — ὀνείρων. Telecl. II. 368. ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς.

843. τῇ σοφίᾳ παρέδρους] Fort. τᾷς σοφίας —. Sic Soph. Ant. 798. τῶν μεγάλων πάρεδρος θεσμῶν. Sed cf. Dem. p. 1399. οὖς παρέδρους εἰκότως ἂν τις φῆσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι. Cf. ad Av. 1753.

844. πέμπειν] Suspectum.

846. πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν ἢ πόλις —;] Apte Elmsleius confert Phoen. 831. τᾷς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας χλοεροτρόφον, ἃ πεδῖον πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει. "Thebae igitur, inquit, πύργος διδύμων ποταμῶν, Athenae ἱερῶν ποταμῶν πόλις." Sub. τις. Cf. v. ant. 843.

848. πόμπιμος] Sensu activo. Anglice, escorting, befriending. Cf. Phoen. 1712. πομπίμαν (?) ἔχων ἔμ'. Hipp. 578. Suspectum.

849. παιδολέτειραν] Confer τεκνολέτειρα (Soph. El. 107.), ἀνδρολέτειρα (Aesch. Sept. 314. Ag. 1441.). Forma masculina est παιδολέτωρ (Med. 1393. Rhes. 550. Sept. 726.).

850. μετ' ἄλλων] μεθ' ἄγνων Herw. ad OR. 681.

852. Lege αἵρει. Et sic Elmsl. Cf. ad Her. 505.

856. ποῖον θράσος ἢ φρενὸς ἢ χειρὶ —] πῶς δὲ θράσος ἄφρονι σῇ | χειρὶ — V. D. in Class. Journ. II. 565. (ἄφρονι χειρὶ ut τυφλῇ χεὶρ Phoen. 1693. ἐχέφρονι χειρὶ Nonn. XXX. p. 506.). Verum videtur ἄφρονι σῇ χειρὶ —. ἢ φρενὸς] Qu. ἐς φόνον.

857. χειρὶ τέκνων σέθεν] Qu. χειρὸς ἔσω σέθεν. Connectendum cum θράσος.

861. μοῖραν] Suspectum. Qu. ζόαν (ζωάν), aut βίον.

862. σχήσεις φόνου; οὐ δυνάσει —.] σχήσεις ποτέ; πῶς δύνασει —; Herw. Qu. σχήσεις ποτέ; μῶν δύνασαι —;

867. Leg. οὐ τᾶν —. Cf. Soph. Phil. 230, οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ | ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

870. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς σ'] Cf. Aesch. Eum. 848. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.

872. ἐγὼ δ' ἐμαντῇ —] Cf. 1081. πολλάκις ἤδη διὰ λεπιοτέρων | μύθων ἔμολον. Phoen. 482. καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ

φόνου μολών. Hipp. 1164. πρὸς τοῦ; δι' ἐχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγ-
μένος; Vit. Hom. c. 24. διὰ λόγων δὲ ἰὼν Ὀμήρῳ ὁ Χῖος εὕρισκει
έόντα δεξιὸν etc. Phoen. 886. εἰς ἐχθρος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ.
Andr. 417. καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν etc. Soph. OR. 773.

875. οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ;] Cf. Hel. 543. Andr. 1210.

878. φυτεύων] Qu. φυτεύσων.

879. ποριζόντων καλῶς] I. q. εὖ διδόντων. Cf. Soph. OR. 1081.

882. ἐννοηθεῖς B. (C.) X. P. 806. Recte. Cf. 900. 925.

884. νῦν οὖν ἐπαινῶ] Leg. νῦν οὖν σ' —.

885. κῆδος — προσλαβὼν] Cf. Soph. OC. 379. προσλαμβάνει |
κῆδος τι καινόν.

889. ἀλλ' ἐσμέν οἶόν ἐσμεν] Cf. 1011. ἡγγειλας οἶ' ἡγγειλας.
Fr. 507, 2. σοφὸν (τοῦτον) νομίζω σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ.

890. χρή σ' C. Recte.

892. φρονεῖν] Imperfectum.

894. δεῦτε] δεῦρο legerit Elmsleius ad Her. 47. δεῦτε veritus
ut Atticum sit, coll. Her. l. l. ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ'
ἐμῶν | πέπλων. Pac. 1115.

896. διαλλάχθηθ' — ἐχθρας] Cf. Andoc. II. 26. διαλλαχθέντι
τῆς ἐχθρας. IV. 41. Soph. Aj. 744. θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ (διαλλ.?)
χόλου. Plat. Legg. XI. 915 C. ἐὰν μὴ — ἀπαλλάττονται (καταλλ.
aut διαλλ.?) πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων.

898. μεθέστηκεν χόλος] Leg. μετέστημεν χόλου. Cf. Rhes. 295.
μετέστημεν φόβου. Aesch. Eum. 900. μεθίσταμαι κότου. Arist. Vesp.
1451. μετέστη ξηρῶν τρόπων. Pl. 365. Plura dedi ad Aj. 717.

900. ἐννοοῦμαι] Cf. Cratin. 188, 1. ἀτὰρ ἐννοοῦμαι δῆτα (δὴ
μ?) τῆς μοχθηρίας etc.

901. ἄρ', ὦ τέκν', —] Malim ἄρ' οὐ, τέκν', —.

903. ἀριίδακρυς] ἀρίδακρύς (τις) Herw. Cf. Lucian. Lex. c. 4.
ἀριίδακρύς εἰμι καὶ τὰ ὄμματα μοι φαρμακᾶ.

904. νεῖκος — ἐξαιρουμένη] Sic ἐξαιρεῖν φόβον 487.

907. μεῖζον] μάσσον Herw. τὸ νῦν] Leg. τὰ νῦν. Construe
μάσσον ἢ τὸ (τὰ) νῦν.

909. ὀργὰς — ποιεῖσθαι — πόσει] Cf. Or. 1630. ὀργὴν Μενέ-
λεω ποιούμενος.

910. γάμους παρεμπολῶντος ἀλλοίους πόσει] γάμους παρεμπο-
λῶντας ἀλλοιοῦν πόσεις Madvig. Leg. παρεμπολῶντί γ', when he
smuggles in.

912. ἔγνωσ δὲ] Lege ἔγνωσ τε.

914. ὑμῖν] Qu. ὑμῶν.

915. ἔθηκε] Fort. τέθειται (medio sensu). Sed cf. 926.

917. γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτα] Cf. Or. 1245. Μυκηνίδες ὦ
φίλοι, | τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων. Hec. 794. ξενίας
τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Men. IV. 273. τὰ πρῶτα πάσης
τῆς ἀναιδείας ἔχει. Herod. IX. 78. Λάμπων ὁ Πύθειω (τῶν) Αἰγι-

νητέων (ἐὼν) τὰ πρῶτα. VI. 100. Αἰσχίνης ὁ Νόθωνος ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα. Heliod. X. 12. γένους τοῦ βασιλείου τὰ πρῶτα καὶ ἐγγύτατα (ἐστί). Lucret. I. 87. 'prima virorum'. Ovid. Am. I. 1. 19. 'summa ducum Atrides'.

920. ἥβης τέλος μολόντας] Cf. Alc. 413. οὐδὲ γήρως ἔβας τέλος.

922. αὕτη] Cf. Alc. 776. οὗτος, τί σεμνὸν — βλέπεις; χλωροῖς —] Cf. 906. Hel. 1205. χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα. Soph. Tr. 847. χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχραν.

923. Cf. 1148. λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα.

925 sq. Suspectos habet T. Halbertsma. Idem v. 925. delendum esse censet.

925. οὐδέν] Cf. Ion. 404. Arist. Av. 1360.

926. εὖ γὰρ θήσομαι —] εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι Br. Elmsl. Cf. Iph. A. 663. θέμενος εὖ τὰ κεῖ. Herc. 938. ἐξὸν — εὖ θέσθαι τάδε. Iph. T. 1003. Bacch. 49. Soph. El. 1434. Qu. εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πότμον (pro πέρι).

927. οὔτοι] οὔτι B. C. Xp. Πάσχ. 767. Recte. Fort. οὐδέ.

928. γυνὴ δὲ θῆλυ —] Cf. Herc. 536. τὸ θῆλυ γὰρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων. Fr. 322. ἔρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοιούτοις ἔφν. Soph. Aj. 580. κάρτα τοι φιλοῖκτιστον γυνή. ἐπὶ δακρύοις ἔφν] Cf. Herc. 1186. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

931. Deleatur virgula post οἶκτος. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος —] Cf. 184. δράσω τάδ', ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω | δέσποιναν ἐμήν. Xen. An. I. 4. 7. οἱ δ' ὄκτειρον εἰ ἀλώσονται. Soph. Aj. 510. οἴκτειρε — παῖδα τὸν σὸν εἰ — σοῦ διοίσεται μόνος. Iph. A. 487. ἔλεος — εἰσῆλθε (με). Or. 1678. καίτοι μ' ἐσῆει δεῖμα.

932. εἰς ἐμὸνς ἤκεις λόγους] Cf. El. 1054. οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἤκεις λόγων (φίλων?).

933. τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι] τῶν δὲ νῦν (aut δ' ἔτι), aut τῶν δ' ἐπιμνησθήσομαι Herw. Vulgata ferri nequit.

938. ἀπαίρομεν] Cf. Tro. 944. Σπάρτης ἀπῆρας. Cycl. 131. ὥς ἀπαίρωμεν χθονός.

939. παῖδες δ'] Malim παῖδας δ'.

941. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι] Qu. οὐκ οἶδά σ' εἰ πείσω τι. Sed cf. Alc. 49. λαβὼν ἔθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε. Plat. Tim. p. 26 B. ἐγὼ ἂ μὲν χθὲς ἤκουσα οὐκ ἂν οἶδα εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Dem. p. 1103. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς οὐκ ἂν οἶδ' ὅ τι ἄλλο εἶχον ψηφίσασθαι. Isae. XI. 62. οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλέον εὖροι τούτου. Plat. Symp. 210 A. τὰ δὲ τέλεα — οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης (οὐκ ἂν οἶδ' εἰ οἷός τ' εἴης? sc. μυεῖσθαι).

942. αἰτεῖσθαι πατρὸς] Anglice, to beg of your father. Cf. 1154. καὶ παραιτήσῃ πατρὸς | φυγὰς ἀφείναι παισὶ etc. Fort. αἰτεῖσθαι 'κ πατρός.

945. εἴπερ γυναικῶν (γ') Herw. τῶν ἄλλων] τῶν πολλῶν Nauck.

946. *ξυλλήψομαι* — *πόνου*] Cf. *Iph. A.* 160. *σύλλαβε μόχθων.*

947. *καλλιστεύεται*] Cf. *Hipp.* 1009. *πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο | πασῶν γυναικῶν;* *Bacch.* 407. *καλλιστενομένα Πιερία μούσειος ἔδρα.* *Sed Tro.* 226. *καλλιστεύων Κρᾶθις.* *Herod.* VI. 61. *καλλιστεύσει πασέων τῶν ἐν Σπάρτῃ γυναικῶν.* VII. 180. *τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς τὸν καλλιστεύοντα.*

949. *Idem versus est* 786.

954. *ὃν ποθ' — δίδωσιν*] *Ne ἔδωκεν requiras*, cf. ad *Bacch.* 2. *Διώνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἢ Κάδμου κόρη.*

955. *ἐκγόνοισιν οἷς*] *ἐκγόνοις ἔχειν aut ἐκγόνοις γέρας* *Stadtmüller.* *ἐκγόνοις ἐμὸς* *F. W. Schmidt.*

958. *μεμπτὰ δέξεται*] *μέμψεται τάδε* *Naber.*

963. *σάφ' οἶδ' ἐγώ*] *σάφ' οἶδ' ὅτι* al. *Schaefer.* *Fortasse recte.* Cf. ad 1066. *Phoen.* 1611. *ζῶσά γ' ἄν, σάφ' οἶδ' ὅτι.*

964. *πεῖθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος*] Cf. *Trag. Adesp.* 434. *δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.* *Aesch. Fr.* 161. *μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἐρᾷ.* *Hesiod. Fr.* 180 G. *Ovid. A. Am.* III. 635.

965. *χρυσὸς δὲ κρείσσων —*] *χρυσὸς δὲ κρεῖσσον —* *Naber.*

967. *νέα τυραννεῖ*] Cf. *Aesch. Prom.* 991. *νέον νέοι κρατεῖτε.*

970. *δεσπότην γ'*] *δεσπότην δ'* *Elmsl. Recte.*

973. *ἐκείνην*] *Leg. ἐκείνη (ἐκείνη C.).*

974. *μητρὶ δ'*] *Qu. μητρί θ'.*

976. *ζόας* *Porson. Elmsl. Formam vulgarem ζωὴ ab Atticis omnino abjudicandam esse suspicatur Elmsleius, qui exempla adducit Phoen. 1531. Hipp. 816. Hec. 1108. Iph. T. 150. 846. Tro. 254. Herc. 664. El. 121. Sept. 945. "Ex tot exemplis, inquit, nullum est in quo prior syllaba necessario producat. Apud Herodotum, ni fallor, vulgo ζόη."* Adde *Soph. Fr.* 533. 512. *Aesch. Fr.* 206, 2.

978. *ἀναδεσμῶν* (vel potius *ἀναδεσμᾶν*) *Elmsl., allato Hesychio, Ἀναδέσμη: μήτρα, ἀνάδημα etc.*

980. *ξανθᾷ δ'*] *Qu. ξανθᾷ τ'.*

981. *τὸν Ἄϊδα κόσμον*] Cf. *Or.* 1398. *ξίφεσιν σιδαρέοισιν Ἄϊδα.* *Herc.* 329. *κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν.* 562. *Ἄϊδου τάσδε περιβολὰς κόμης.*

985. *νυμφοκομήσει*] Cf. *Iph. A.* 1087. *νυμφοκόμος.*

986. *τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται*] Cf. *Soph. El.* 1476. *τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὃ τλήμων;* *Eur. El.* 154. *ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἔρκεσιν.* *Bacch.* 611. *ἐς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσοῦμενος.*

994. *βιοτὰν*] *Fort. βιοτᾶς.*

995. *μοίρας ὅσον παροίχει*] *Elmsleius vertit, quantum a pristina fortuna excidisti. Idem confert Aesch. Suppl.* 461. *ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι. Qu. μοῖραν σὰν ὥς δακρύω.*

Αὐτ μοίρας ἄτις μένει σε. Cf. 1233. ὦ τλήμον, ὥς σου ξυμφορὰς οἰκτείρομεν.

996. μεταστένομαι] μέγα στένομαι — Herw. μέγ' αὖ στένομαι τεὸν ἄλγος T. Halbertsma. (Et sic Blomf. ad Ag. 1242., coll. 293. μέγα στένειν.) Qu. καταστένομαι. (Or. 351. καταστένω.) Cf. Aesch. Eum. 59. μεταστένειν πόνον. Sed cf. Hec. 214. τὸν ἐμὸν βίον — οὐ μετακλαίωμαι. Vel μεταστένομεν. Simplex στένομαι legitur Bacch. 1369. Aesch. Sept. 870. εὐνὰς ἀγῆλαι] Cf. Hermipp. II. 383. φέρε νυν ἀγῆλῳ τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ. et ad Pac. 396.

1002. ἀφείνται] Confer ἀφείθη Phoen. 1386.

1006. Illud ἔτρεψας (pro usitato ἔστρεψας) manifestum νοθείας indicium esse putat Elmsl., quem adi.

1010. δόξης δ' ἐσφάλην] Cf. Phoen. 770. ἔαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ.

1011. ἥγγειλας οἱ ἥγγειλας] Cf. ad 889. ἀλλ' ἐσμὲν οἷόν ἐσμεν.

οὐ σὲ μέμφομαι] Qu. οὐδὲ μέμφομαι, ut in 558.

1012. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;] τί δὴ κατηφές ὄμμα — Cobet., coll. Her. 633. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφές ὄμμα ἔχεις; Lege τί δὴ κατηφές ὄμμα σου δακρυρροεῖ; (Cf. Ion. 246. ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ. Phoen. 373. ὄμμα ἔχων δακρυρροοῦν. Alc. 829. Or. 879. τὸν μὲν κατηφῆ.) Vel τί δὴ κατηφές ὄμμα δακρυῶν τ' ἔχεις. Apud Homerum exstant κατηφής, κατηφίη, κατηφεῖν, κατήφονες (Hom. Il. 24, 253.), ut monuit Elmsleius.

1013. πολλή τ' cod. Havn. πολλή γ' Barnes. Valck. πολλή μ' Elmsl. Lege πολλή 'στ', aut πολλή γ'. Cf. ad Alc. 378. Hec. 395. Soph. OC. 293. El. 309. Tr. 295.

1015. κρατεῖς τοι libri. κάτει τοι (i. e. καταχθήσει) sagaciter Porson. Elmsl. prob. Cobet. κατάξῃ Musgr. Cf. Alc. 74. ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἄιδου δόμους. Ion. 1073. εἰς ἄλλας βιότου κάτεισι μορφάς. Hom. Il. 14, 457. κάτιμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω. Aesch. Ag. 1292. φηγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος | κάτεισιν, etc. Cf. vv. κατέρχεσθαι et κατάγειν. Vulgatam κρατεῖς τοι ortam suspicatur Porsonus ex Soph. Aj. 1352. παύσει· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος. Qu. θανεῖ τοι.

1016. κατάξω] Schol. ἀντὶ τοῦ πέμψω εἰς τὸν Ἄϊδην. Recte. Cf. Alc. 24. ἥδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας — ὅς νιν εἰς Ἄιδου δόμους | μέλλει κατάξιν. Sap. Solom. XVI. 13. σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ κατάγεις εἰς πύλας Ἄιδου καὶ ἀνάγεις.

1018. κούφως φέρειν χρὴ —] Cf. Soph. Fr. 521. χρεῶν | τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπειῶς φέρειν.

1025. κἀπιδεῖν] Qu. κἀσιδεῖν.

1027. γυναικα] Correxi enim νυμφεῖα. λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν] Cf. Iph. A. 732. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα; Phoen. 344. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, ὥς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ.

1028. ὦ δυστάλαινα —] Cf. Her. 448. ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν. Hes. 661.

1029. ἐξεθρεψάμην] Cf. 1349. παῖδας οὓς ἔφρυσα καὶ ἐξεθρεψάμην.

1030. ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους] Cf. Tro. 755. μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους. Phoen. 1152. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς. Herc. 285. πυρὶ καταξανθέντας. Ion. 1267. Ach. 319.

1031. στερρὰς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας] Cf. Iph. T. 206. λοχίαν στερρὰν παιδείαν. Suppl. 920. πόνους ἐνεγκοῦς ἐν ὠδίσι.

1032. ἦ μὴν] Imo καὶ μὴν. Cf. Alc. 662. τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις, | οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε | περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.

1034. εὖ περιστελεῖν] Cf. 582. Or. 1066. καὶ κατθανόντιον εὖ περίστειλον δέμας. Soph. Aj. 821. Phil. 447.

1035. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι] Cf. Or. 30. Soph. Ant. 44. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;

1037. λυπρὸν διάξω βίοτον] Eadem verba Alc. 961. ἀλγεινόν τ' ἐμοί] ἀλγεινόν τ' αἶ (aut ἐγὼ) F. W. Schmidt I. 339. Qu. ἀλγεινόν τ' ἐγὼ, aut ἀλγεινόν θ' ἅμα. Sed cf. 1341. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί.

1040. ὄμμασιν, τέκνα;] Qu. ὄμμασιν φίλοις.

1044. In schol. καὶ ἀπελθέτω, φησὶν, ὃ ἐπὶ τῷ σφάξαι Elmsl.

1045. ἐμούς] ὁμοῦ F. W. Schmidt.

1051. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης, τὸ καὶ προέσθαι —] Cf. Alc. 832. ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι etc. Xen. Cyr. II. 2. 3. τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν. Soph. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ. Arist. Nub. 818. Eccl. 787.

1052. φρενός] φρενὶ B. Suspectum. Fort. ποτὲ, vel ἐμέ, vel μαλθακοὺς οὕτω λόγους.

1055. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ] I. e. οὐ μαλακὸς γενήσομαι. Cf. Hipp. 389. οὐκ ἔσθ' ὁποῖω φαρμάκῳ διαφθερεῖν | ἔμελλον ὥστε τοῦ μπαλιν πεσεῖν φρενῶν. Aesch. Ag. 901. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Xen. Conv. 8, 20. ὃ δὲ πείθων τὴν τοῦ ἀναπειθομένου ψυχὴν διαφθείρει. Plat. Phaed. p. 117 B. Fort. χεῖρα δ' οὐ καταμβλυνῶ (vel οὐκ ἀπ.).

1056. ᾧ ᾧ extra versum, ut in Or. 275.

1058. ἐκεῖ] In exilio.

1059. παρ' ἄδην] παρ' ἄδη (sup. ν) B. παρ' Ἀίδη Elmsl. ad Her. 949. Recte.

1064. πέπραται recte C. πέπρακται (sup. ω) B. C. Qu. δέδοκται. Cf. 1236. φίλοι, δέδοκται τοῦργον ὡς τάχιστα μοι.

1065. καὶ δὴ] Jam.

1066. σάφ' οἶδ' ἐγὼ] σάφ' οἶδ' ὅτι Schaef., ut in Phoen. 1611. Cf. ad 963.

1068. καὶ τούσδε —] Interpolatum hunc versum esse arbitrat^{ur} Cobet.

1071. ὦ φιλότατη χεὶρ —] Cf. Soph. El. 1357. ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων (δέ μοι?) | ποδῶν ὑπηρέτημα, etc. Eur. Orest. 1043. ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων | τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

1073. εὐδαιμονοῖτον] εὐδαιμονοίτην Herw. τὸ δ' ἐνθάδε (sc. εὐδαιμονεῖν) Herw. Cf. Hel. 1422. ἔστιν τι καὶ κεῖ κἀνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω.

1074. ὦ γλυκεῖα —] Cf. Tro. 759. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον, | ὦ χρωτὸς ἡδὺν πνεῦμα. προσβολή] Qu. προσπιυχή? Schol. περίπτυξις. Cf. Hec. 409. ἀλλ', ὦ φίλη, — χέρα δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι. Post ἀφείλετ' colon ponendum.

1075. πνεῦμά θ'] Imo πνεῦμα δ'. πνεῦμα δ' ἥδιστον τέκνων] Cf. Tro. 760. ὦ χρωτὸς ἡδὺν πνεῦμα. Plut. Alex. 4. τοῦ χρωτὸς ἥδιστον ἀπέπνει.

1079. θυμὸς κρείσσων —] Cf. Fr. 718. ὦρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν. τῶν ἐμῶν βουλευμάτων] λωόνων (τῶν νέων, aut τῶν καλῶν) βουλευμάτων F. W. Schmidt.

1080. ὅσπερ — βροτοῖς] Versum inutilem ejici jubet Cobet.

1081. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον] Cf. 872. ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην. Fr. 924. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, | ψυχή. Arist. Nub. 320. ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται | καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ. 1404. Ran. 876.

1087. παῦρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς] παῦρον δὲ γένος (μίαν ἐν πολλαῖς | εὗροις ἂν ἴσως) — Elmsl. (sc. addito μίαν), coll. Her. 328. ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως | εὗροις ἂν ὅστις etc. Qu. παῦρον δὲ γένος σόφον —. Cf. Soph. El. 688. χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά (παύροιςι πολλά?) σοι λέγω. Aj. 1022. παῦρα δ' ὠφελήσιμα.

1089. κοῦκ] Qu. οὐκ.

1091. πάμπαν] Rarum est πάμπαν in tragoedia. Cf. Eur. Fr. 196, 2. οὐτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν etc. Achae. 17, 3. πάμπαν — δέμας. Qu. λέκτρον. Nisi subaudiendum ἡμῶν (γυναικῶν). ἄπειροι] παίδων subaudit Schmidt. Anal. p. 49, coll. Andr. 420.

1094. ἀπειροσύνην (sup. αν) B. Recte. Cf. Hipp. 195.

1096. τυχόντες] Leg. τεκόντες.

1100. τὸν ἅπαντα χρόνον] Cf. Soph. El. 1255. ὁ πᾶς ἐμοὶ — ἂν πρέποι — ἐννέπειν τάδε δίκαια χρόνος.

1101. θρέψουσι Br. Elmsl. (qui, "ὅπως hic non significat ἵνα, sed ὅτω τρόπῳ"). Recte.

1102. θ'] Qu. δ'.

1104. μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον] Qu. μοχθοῦσι τάδ' ἐστὶν ἄδηλον.

1105. ἐν δὲ τὸ πάντων —] Malim ἐν δ' ἔτι πάντων —.

1107. καὶ δὴ γὰρ ἄλλῃς —] Malim ἤδη γὰρ ἄλλῃς —. Cf. 872. πολλάκις ἤδη — ἔμολον.

1108. σώμα τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων] Qu. σώματα τέκνων τ' ἤλυθ' ἐς ἥβην. Cf. 1111.

1109. κυρήσας] Qu. κυρήσει vel κυρήσαι.

1110. οὗτος] ὁλοός Prinz. ἕτερος, στυγερός, στυγνός, αὐτ προὔπιον F. W. Schmidt. αἶδην] Lege αἶδην. ἐς Ἀΐδα θαλάμους F. W. Schmidt. φροῦδ' εἰς Αἶδην θαλερῶν idem.

1112. πῶς ἂν λύοι F. W. Schmidt.

1116. φίλαι, πάλαι δὴ —] πάλαι τε δὴ (i. e. πάλαι δὴ, sup. τοι) b. πάλαι δὴ c. d. etc. Elmsl. πάλαι πάλαι δὴ conj. Nauck. ad Eur. Fr. 583., coll. Rhés. 396. πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονί. Arist. Av. 921. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν. Adde Aesch. Prom. 977. Soph. OC. 1627. Phil. 806. Xen. Cyr. VIII. 7. 1.

1117. παραδοκῶ τὰ κεῖθεν —] Cf. Soph. Tr. 632. πρὶν εἰδέναι τὰ κεῖθεν εἰ ποιούμεθα. Aesch. Sept. 40. ἦκω σαφῇ τὰ κεῖθεν ἐκ στρατοῦ γέρον. "Prosae orationis scriptor, ni fallor, dixisset ὅποι προβήσεται tam hic quam in Alc." (Elmsl.) οἱ προβήσεται] οἱ ὑποβήσεται (!) Cobet. Herw. ad Ion. 396. Praestaret ἢ ἀποβήσεται. Cf. Alc. 788. τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται.

1118. καὶ μὴν Valck. et vir doctus in Quart. Rev. IX. 354. Recte. καὶ δὴ Musgr. Br. καίτοι prob. Elmsl.

1119. πνεῦμά τ'] πνεῦμα δ' Herm. Recte.

1121. ὦ δεινὸν ἔργον —] Cf. Arist. Av. 1175. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτιον εἰργασμένος. Pl. 445. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον | τολμῶντε δρᾶν etc. Legendum aut παράνομόν τ', aut παράνομος. Illud magis placet. εἰργασμένη B. (C.) Recte.

1122. ναῖαν — ἀπήνην] Cf. ad Iph. T. 410. νάϊον ὄχημα.

1124. τυγχάνει] Cf. Or. 1326. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων. Qu. πέπρακται, vel τῆσδέ γ' εἰργασται.

1129. φρονεῖς μὲν ὁρθὰ —;] Cf. 676. Ion. 520. εὖ φρονεῖς μὲν, ἥ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξέने, βλάβη; et ad Arist. Av. 1214. ὕγιαίνεις μὲν; Iph. A. 332. πλάγια φρονεῖς.

1132. τοῖς γε] τοῖσι C. Recte.

1133. σπέρχου] Cf. Alc. 255. Aesch. Sept. 285. ἀγγέλους σπερχοὺς τε καὶ ταχυρόθους.

1136. τέκνων — γονή] Cf. Soph. El. 1233. ἰὼ γοναὶ σωμάτων ἔμοι φιλτάτων.

1137. παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους] Cf. 1275. παρέλθω δόμους; Hipp. 108. παρελθόντες δόμους.

1141. κυνεῖ] Fort. ἐκύνει.

1145. τέκνων — ξυνωρίδα] Cf. Phoen. 1092. ζῇ σοι ξυνωρίς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1612. εὐτεκνος ξυνωρίς. Soph. OC. 895. τέκνων | ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.

1148. Cf. 923. στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα. Non interpolatum esse hunc versum ostendunt seqq. 1152.

1150. *δργὰς ἀφήρει*] Cf. 455. *κἀγὼ μὲν αἰὲ βασιλέων θυμον-
μένων | δργὰς ἀφήρουν*. Eur. Fr. 1025. *δργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμ-
φορᾶς ὑπο | δειναί*. Arist. Ran. 941. *νεάνιδος χόλον*] *χόλον νεά-
νιδος* B. etc. Quod praeferendum.

1152. *παύσει δὲ θυμοῦ*] Usitatus fuisset ἀλλὰ *παύσει θυμοῦ*.
Cf. Bacch. 791. *οὐ μὴ φρενώσεις μ' ἀλλὰ δέσμος φυγῶν | σώσει
τόδ' —*; Nub. 505. Ran. 465. 527.

1154. *παραιτήσῃ* —] Cf. Herc. 302. *ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ πα-
ραιτησαίμεθα (-οιμεθα?) | φυγὰς τέκνων τῶνδ'*. Dion. Chrys. T. II.
p. 417. *παρητήσατο ἀφεῖναι αὐτόν*.

1156. *οὐκ ἠνέσχετο*] Sc. *εἰσορῶσα*. Cf. Arist. Pac. 702.

1157. *ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα*] Cf. Alc. 12. *ἦνεσαν δέ μοι θεοὶ —*.
Soph. Phil. 1398. *ἃ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς χειρὸς θυγῶν*.

1159. *ἠμπίσχετο*] Qu. *ἠμπέσχετο* (aor.) aut *ἀμπίσχεται*.

1160. δὲ C. Recte.

1162. *ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος*] Cf. Aesch. Eum. 247.
δομὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

1164. *ἄβρον βαίνουσα*] Cf. Tro. 821. *ἄβρὰ βαίνων*. Arist. Av.
276. *δρῖς ἄβροβάτης*. Herod. I. 55. *Λυδὲ ποδαβρέ* (in orac.).

1165. *πολλὰ πολλάκις* —] Saepissime, persaepe. Cf. Tro.
1015. *καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε πολλὰ πολλάκις*. Arist. Th. 287. *πολλὰ
πολλάκις μέ σοι | θύειν ἔχουσιν*. Eccl. 1105. Lucian. Dem. enc. 38.
τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένη. Arrian. Cyn. 15. *πολλὰς
πολλάκις κύνας διαπεφευγώς* (λαγρός).

1166. *δρῶν*] ἄκρον interpretatur Elmsleius. Redde raised.
τένοντ'] I. e. σφυρόν. Cf. Bacch. 936. *τᾶνθένδε δ' δρῶς παρὰ
τένοντ' ἔχει πέπλος*. Phoen. 42. Cycl. 400. Aesch. Cho. 209. *πτέρναι
τενότων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι | ἐς ταῦτό συμβαίνουσι τοῖς
ἑμοῖς στίβοις*. Ubi *τένοντες* tendines pedum sunt.

1167. *τοῦνθένδε* —] Cf. Bacch. 759. *οὐπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ'
ιδεῖν, ἀναξ*. Soph. OR. 1267. *δεινὰ δ' ἦν τοῦνθένδ' ὄραν*.

1169. *χωρεῖ*] Fort. *πίτνει*.

1170. *ἐμπεσοῦσα*] Aut *ἐμπίτνουσα* aut *πίτνειν* malit Herw.

1172. *ἢ Πανὸς δργὰς* —] Cf. Hipp. 141. *σὺ γὰρ ἐνθεος, ὦ
κούρα, | εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας ἢ σεμνῶν Κορυβάντων* etc.

1173. *πρὶν γ' ὄρᾳ*] Cf. Soph. OR. 776.

1174. *ὀμμάτων τ' ἀπὸ*] Qu. *ὀμμάτων τέ νιν* Postulatur pro-
nomen.

1175. *στρέφουσιν*] Qu. *στρεφούσας*.

1176. *ἦκεν* — *κωκυτόν*] Cf. Soph. Aj. 851. *ἦσει μέγαν κω-
κυτὸν ἐν πάσῃ πόλει*. 621. *αἴλινον ἦσει*. *ἀντίμολπος ὀλολυγῆς
κωκυτός*] I. e. fletus loco ululatus. Cf. Aesch. Ag. 17. *ὑπνου
τόδ' (sc. cantum) ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος*. Soph. Tr. 640. *αὐλοῦ
καταχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας*. Pind. P. IV. 221. *ἀντίτομα στε-
ρεᾶν ὀδυνᾶν*. Infra 1261. Lucret. V. 1403. 'et vigilantibus hinc
aderant solatia somni | ducere multimodis voces et flectere cantus.'

Alc. 922. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος. ὀλολυγῆς] Cf. Tro. 1073. ὀλολυγαί. Aliae formae sunt ὀλολυγμός et ὀλόλυγμα.

1181. ἀνέλκων] Legē ãν ἔλκων. Et sic Schaef. Elmsl. Vel ãν ἄσσω (αἴρων). Vel ἤδη δὲ νωμῶν κῶλον. ἐκπλέθρου δρόμου Tyrwh. Elmsl. Cf. El. 883. ἦκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν | ἀγῶν' ἐς οἴκους. Soph. Phil. 291. δύστηνον ἐξέλκων πόδα.

1182. ἀνθήπτετο] Leg. ãν ἥπτετο (vel ἥψατο).

1183. ἐξ ἀναύδου —] Cf. Hec. 1142. κατ' ἐκ γαληνῶν — προσφθεγμάτων | εὐθὺς λαβοῦσαι φάσαν' etc. μύσαντος ὄμματος] Cf. Soph. Fr. 754. μύω τε καὶ δέδορκα κάξανίσταμαι. Ant. 421.

1185. ἐπεστρατεύετο] Leg. ἐπεστρατεύσατο. Cf. 527. Arist. Vesp. 11. 1124.

1187. παμφάγου πυρός] Cf. Soph. El. 1139. παμφλέκτου πυρός. Phrynich. trag. Fr. 5.

1188. λεπτοὶ] λιπαροὶ F. W. Schmidt. Cf. 1214.

1189. λεπτήν] λευκὴν F. W. Schmidt. Recte.

1192. ἀραρότως] Cf. Aesch. Suppl. 945. ὥς μένειν (ᾧστ' ἔχειν?) ἀραρότως.

1193. σύνδεσμα] Cf. Hipp. 199. λέλνμαι μελέων σύνδεσμα. Bacch. 696. ὄσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλντο. χρυσός] χρυσοῦς (i. e. ὁ στέφανος) Herw. Qu. κρατός.

1194. τόσως τ'] τόσως C. Quod fortasse praestat. Qu. δις τόσῳ 'ξελάμπειτο. πῦρ — ἐλάμπειτο] ἐδαίετο Schmidt, coll. Soph. Tr. 765. ἐδαίετο φλόξ. Hom. Il. 13, 227. Iph. T. 1156. σῶμα λάμπονται πυρί. Arist. Ran. 293. πυρὶ γοῦν λάμπεται.

1195. ἐς οὐδας] Qu. ἐπ' οὐδας. πῦρ] πυρὶ Herw.

1196. ἔσεισε] Vitiosum. Leg. ἔκανσε aut ἔφλεξε. τόσως τ'] Deleatur particula. κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν] Cf. Aesch. Cho. 176. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.

1197. κατάστασις] Positio, status. Cf. Phoen. 1274. δαίμονος κατάστασις. Hipp. 1296. ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν.

1198. εὐφνές] Sic εὐφνέες μηροὶ Hom. Il. 4, 147. et μαζοὶ Anth. Pal. V. 56.

1199. ξυμπεφυρμένον] Cf. Plat. Phileb. 15 E. συμφύρων εἰς ἓν.

1200. ὀστέων] Disyllabum. Idem trisyllabum est 1217.

1201. γναθμοῖς] Cf. Hipp. 1223. γναθμοῖς. Qu. γνάθοις. Cf. Aesch. Prom. 368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις. 64. Cho. 271. 315. Cycl. 395.

1208. ἀτίμως — ἀπώλεσεν] Cf. Soph. Phil. 686. ὠλέκεθ' ὦδ' ἀτίμως.

1209. τὸν γέροντα τύμβον] Cf. Her. 168. γέροντος εἵνεκα | τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος. Arist. Lys. 372. τί δ' αὖ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; Cf. v. τυμβογέρων (Hesych.).

1211. θρήνων καὶ γόων] Cf. Andr. 92. θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι. Hel. 87. γόους — νεκρῶν τε θρήνους. Soph. El. 104.

θρήνων στυγεράων τε γόων. Phil. 1401. ἄλλος γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

1213. προσείχεθ' —] Cf. Hec. 398. ὅποια (ὅπως; ὅ?) κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι. Arist. Pl. 1096. ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

1214. λεπτοῖσι πέπλοις] λιπαροῖσι πέπλοις F. W. Schmidt. Cf. 1188.

1216. ἀντελάζει] Leg. ἀντελάζνυτ'. Sic ἀντιλάζνυται Suppl. 363. Iph. A. 1109. et ἀντιλάζνυσθαι Or. 751. λάζνυσθε Bacch. 503. Ion. 1266. 1402. Phoen. 1654. Med. 956. Iph. A. 622. Bacch. 451. Rh. 877. λάζνυσθαι Herc. 943. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι] Subaudiendum τις. Qu. εἰ δὲ τις βία σφ' ἄγοι.

1218. ἀπέστη] ἀπέσβη Scal. Valck. Br. Elmsl. Cf. Fr. 961, 2. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετῆς ὅπως | ἀστήρ, ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα. Timaeus, Ἀπέσβη (ἀπέσβηκε recte Elmsl.): τέθνηκεν. Bekk. Anecd. p. 422. Ἀπέσβη: ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν. Plat. Polit. p. 269 B. διὰ δὲ χρόνου πλῆθος τὰ μὲν αὐτῶν ἀπέσβηκε, etc.

1221. ποθεινὴ] In hoc haeret Nauck. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ] ποθεινὴ δημόταισι — V. D. in Class. Journ. II. 564., coll. Phoen. 330. ἡ ποθεινὸς φίλοις, | ἡ ποθεινὸς Θήβαις. Cf. Her. 70. Qu. ποθεινὴ δὴ κἀχθροῖσι συμφορὰ.

1226. μεριμνητὰς λόγων] Cf. Arist. Nub. 101. μεριμνοφροντιστὰι καλοί τε κἀγαθοί. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις.

1228. εὐδαίμων ἀνὴρ vulg. Elmsl. εὐδαίμων φύσει (Pseudogreg. 1013. ὄλβιος φύσει) Valck. ad Hipp. 750. Br. Displicet θνητῶν — οὐδεὶς — ἀνὴρ. Qu. εὐδαίμων αἰεί (aut φύσει).

1229 sq. Hunc locum παραδεῖ Comicus Eq. 1251. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτῆσεται | κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.

1230. εὐδαίμων δ' ἂν οὐ] Fort. εὐδαίμων δέ γ' οὐ. Cf. Alc. 179. Eq. 1251.

1233. συμφορὰς plures libri, recte. Cf. Her. 233. ᾠκτιρ' ἀκούσας τῶνδε (τάσδε vulg.) συμφορὰς, ἄναξ.

1236. Qu. δέδοκται τοῦθ' ὅπως τάχιστα μοι.

1237 sq. κτανούσῃ — ἄγουσαν] Cf. 815. πάσχουσαν.

1240—1241. Versus interpolati, ut videtur.

1240. ἀκούεις --;] Cf. Bacch. 576. ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς; σφ'] Pro αὐτά. Cf. 1338.

1242. Cf. Soph. El. 995. θράσος — ὀπλίζει.

1243. μὴ πράσσειν] μὴ οὐ πράσσειν Elmsl. Recte. Cf. Aj. 540. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; Aesch. Prom. 628. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ (οὐ om. plures libri) γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; Arist. Ach. 319. εἶπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧ δημόται, | μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα —; Eur. Tro. 792.

1245. λυπηράν] Leg. λυπηροῦ.

1247. ὥς ἔτικτες] Fort. ὥς σφ' ἔτικτες.

1250. φίλοι τ' ἔφυσαν δυστυχῆς τ' conj. Elmsl.

1251. ἰὼ Γᾶ τε —] Cf. Hipp. 601. ὦ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπνυχαί, etc. El. 1177. ἰὼ γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερέκτα βροτῶν, ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια etc.

1252. κατίδει' ἴδει'] Elmsleius confert Hec. 168. ἀπωλέσαι' ὠλέσαι'. Or. 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα. 1465. ἀνίαχεν ἴαχεν. Alc. 400. ὑπάκουσον ἄκουσον. Bacch. 1063. κατήγεν ἦγεν ἦγεν.

1253. ὀλομένην γυναῖκα] Cf. Or. 1364. ὀλόμενον Πάριν. Phoen. 1036. ὀλομένην Ἑρινύν. Hel. 232. ὀλόμενον σκάφος. Aesch. Cho. 154. ὀλομένῳ δεσπότη.

1255. χρυσέας ἀπὸ γονᾶς ἔβλασταν] Cf. Fr. 839, 10. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς.

1256. αἵματι] Qu. αἵματα, aut αἱμά τι.

1257. φόβος] An ἄγος?

1260. ἔρινύν] Cf. Or. 1390. Soph. El. 1080. διδύμαν ἐλοῦσ' ἔρινύν. ὑπ' ἀλαστόρων] Qu. καὶ ἀλάστορα.

1261. μάταν —] Cf. Suppl. 1135. ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;

1266. δυσμενῆς] Qu. πρὸς φόνῳ.

1269. αὐτοφόνταις ξυνῳδὰ θεόθεν —] Qu. ἐκχυθέντα, ξὺν οἷς | τὰ θεόθεν —. Vel αὐτόφονα, καὶ ξύνοι- | δα θεόθεν —. Vel αὐτόφονα ξυνῳ- | δὰ etc.

1270. δόμοις] δόμους B. sup. c. Quod fortasse praestat.

1271. Cf. Hipp. 877. πᾶ φύγω βάρος κακῶν; Phoen. 1668. ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος; Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη πημονὰς ἀλύξω. 905. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρώ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

1274. ἰὼ τλᾶμον, ὦ —] Cf. Arist. Ach. 566. ἰὼ Λάμαχ', ὦ (ἰὼ libri) βλέπων ἀστραπᾶς.

1275. παρέλθω δόμους] παρέλθω δόμους; Elmsl. Cf. 1137. παρήλθε νυμφικὸν δόμους. V. Elmsl. ad Her. 559. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις] Cf. Her. 840. οὐκ ἀρῆξει' αἰσχύνην πόλει; Aesch. Sept. 121. ἄρηξον δαῖτων ἄλωσιν. Or. 616. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον. Rhes. 787. ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι | πώλοισιν. Hom. Il. 1, 66. ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

1277. Cf. Or. 212. ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.

1278. ἀρκύων ξίφους] Cf. Herc. 729. ἐς καλὸν | στείχει, βρόχοισί τ' ἀρκύων κεκλήσεται | ξιφηφόροισι. Andr. 502. ἄδ' ἐγὼ χέρας αἱματηρὰς βρόχοισι κεκλημένα. Soph. El. 1476. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; Aesch. Ag. 1048. ἐντὸς δ' ἄν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων | πείθοι' ἄν. ἐγγὺς] Qu. ἐντός.

1279. τάλαιν', ὥς —] Cf. Aesch. Prom. 250. σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος | ὅστις etc. Theocr. 26. πέτρας ὃ γ' ἔχει νόον ἢ σιδάρον | καρτερόν ἐν σιάθεσιν. Ovid. Amor. III. 6. 59. Tib. I. 1. 63.

1281. αὐτόχειρι μοίρα] αὐτόχειρι πείρα dubitanter Schmidt. Anal. p. 124. Frustra. Cf. Phoen. 894. ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς. Herc. 1024. σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, ὦ δαΐε, | λίσσάδι συγκατειργάσω μοίρα (σὺν μοίρα?).

1282 sq. μίαν δὴ κλύω —] Similiter Soph. Phil. 682. ἄλλον δ' οὐτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν μοίρα τοῦδ' ἐχθίονι συντιχόντα θνατῶν.

1283. ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις] Cf. Soph. Tr. 915. δεμνίοις — βάλλουσαν φάρη.

1284. μανεῖσαν ἐκ θεῶν] Cf. Hipp. 140. ἐνθεος — ἐκ Πανός.

1285. ἄλῃ Elmsl. Qu. ἄλαις (ἄλης). Cf. Or. 55. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον | ἄλαισι πλαγχθεῖς.

1288. ἀκτῆς ὑπερτείνουσα —] Cf. El. 1022. Iph. A. 916. Fr. 677, 2. τοῦ κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα. Aesch. Ag. 967.

1290. τί δῆτ' οὖν(?) Herm. Elmsl. τί δῆτ' ἄν conj. idem. Recte.

1291. λέχος] γένος F. W. Schmidt.

1292. ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά] Cf. Hom. Od. 14, 289. πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι ἐόργει.

1295. τοῖσιδ' Cant. Pors. τοῖσδέ γ' Matth. τοισίδ' Elmsl. ('Sic scribendum: non enim τοῖονδε scribimus, sed τοιόνδε.') Malim τοῖσδ' ἔτ'.

1296. δεῖ γάρ νιν —] Qu. δήσει γὰρ —. Vel δεῖ νῦν γὰρ ἦτοι —. Vel δεῖ γάρ νιν ἦτοι γῆς γε —. Vel χρεὼν γὰρ ἦτοι —.

1297. ἡ πτηνὸν —] Cf. Aj. 1192. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῖναι μέγαν etc. ἐς αἰθέρος βάθος] Cf. Fr. 978, 3. νῦν δ' ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος | λαβεῖν, etc. Arist. Av. 1715. ὁσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου (πόλου?) | χωρεῖ. Virg. G. IV. 222. 'coelumque profundum'.

1300. τῶνδε φεύξεσθαι δόμων] Qu. — 'κ δόμων. Cf. Soph. Phil. 1044. δοκοῖμ' ἄν τῆς νόσου πεφευγένοι ('κπεφευγένοι?). El. 627.

1302. Cf. El. 1058. ἄρα κλίουσα, μήτερ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς; Orest. 413. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. 560. El. 907. Soph. Phil. 958. καῖμ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν.

1303. ἐκσῶσαι] ἐκσώσων plures mss. Pors. Elmsl. Recte.

1304. μή νῖν τι δράσας] Elmsl. Cf. 283. δέδοικα — μή μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν. V. Herm. ad h. l. οἱ προσήκοντες γένει] Cf. Arist. Ran. 698. οἱ — προσήκουσιν γένει.

1305. μητρῶον — φόνον] Cf. Or. 406. μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον. Herc. 44. Aesch. Eum. 623. πατρὸς φόνον πρᾶξαι.

1308. ἦπου] Loge ἦ γάρ.

1309. παῖδες — σέθεν] Cf. Suppl. 133. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Her. 209. πατήρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν | Θησεῖς.

1310. Cf. Hel. 785. οἶμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. Hipp. 353.

1311. ὥς οὐκέτ' ὄντων —] Cf. ad Soph. Aj. 904. ὥς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα. 981. ὥς ὧδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν. El. 1370. φροντίζεθ' ὥς τούτοις — μαχούμενοι. Tr. 289. φρόνει νιν ὥς ἥξοντα. Phil. 415. ὥς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει. 810. OR. 848. Aj. 281.

1312. ἔξωθεν δόμων] Cf. El. 901. λέξον· ὥς φόβου γ' ἔξωθεν εἴ. Herc. 723. οἱ δειμάτων ἔξωθεν. Soph. El. 1448. συμφορᾷς γὰρ ἂν | ἔξωθεν εἶην τῆς φιλότητος.

1314. χαλᾶτε κλῆδας ὥς τάχιστα] Malim χαλᾶτε κλῆθρ' ὅπως τάχιστα. Cf. Hipp. 808. χαλᾶτε κλῆθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων· | ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν. Or. 1571. Iph. T. 99. 1304. Hel. 1196. Aj. 1003. ἴθ' ἐκκάλυπον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν. Soph. Ant. 1187. κλῆθρ' — πύλης χαλῶσα. Sed Bacch. 448. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα.

1315. ἐκλύεθ' ἄρμους] Cf. Hipp. 808. ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν. Soph. Ant. 1216. ἀθρήσαθ' (?) ἄρμον χώματος λιθοσπαδῇ (-σπάδα?). ἄρμους] Sc. januae.

1316. τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ] τὴν δὲ λυσσῶσαν φόνῳ Herw. Cf. ad 261. πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Elmsl. ad Her. 852.

1317. τί τάσδε κινεῖς κᾶναμοχλεύεις πύλας;] Qu. ταῦτα — ἔπη, vel τούσδε — λόγους. Cf. Heliod. Aeth. I. p. 15. τί ταῦτα κινεῖς κᾶναμοχλεύεις; et ad Arist. Nub. 1396. ὦ καινῶν ἐπῶν (al. λόγων) κινήτᾳ καὶ μοχλευτά. Similiter ἀνασπᾶν λόγους dicitur Ran. 902.

1320. λέγ' εἴ τι βούλει] Cf. Men. IV. 20. τοῦτ' εἰ ἔχῃς μόνον, | λέγ' εἴ τι βούλει (Mein.). Eur. El. 1049. Suppl. 567. λέγ' εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἴ. Soph. El. 316.

1322. ἔρυμα πολεμίας χειρός] Cf. Call. Fr. 142. ἔρυμα νιφετοῦ.

1323. ὦ μῖσος] Cf. Iph. T. 525. Her. 52. 941. μέγιστον ἐχθίστη] Cf. Alc. 790. τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν. Hipp. 1421. μάλιστα φίλτατος. Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης — ἐχίδνης. Cic. Epist. Att. XII. 38. 'maxime liberalissima'.

1328. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον] Cf. 796. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.

1330. ὅτ'] Qu. ὥς.

1331. Ἑλλήν' ἐς οἶκον] Cf. Iph. T. 341. Ἑλληνος ἐκ γῆς. Ag. 1254. Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' —] Cf. Phoen. 1550. ὁ σὸς ἀλάστωρ. Tro. 941. ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ. Aesch. Eum. 83. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε (γῆν ἐς τήνδε?) μὴ βαρὺν κότον | σκήψητε (σκήψησθε vulg.). Ag. 366. ὅπως ἂν Ζεὺς — βέλος ἡλίθιον σκήψειεν. (σκήψη βέλος ἡλιθιωθέν?).

1334. κτανοῦσα —] Ad rem cf. Apoll. Rhod. IV. 228.

1338. καὶ λέχους] νηλεῶς F. W. Schmidt. σφε] Pro αὐτά. Cf. 1240.

1340. ὦν γε —] Cf. Arist. Fr. 305. σακίον, ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμιεύεται.

1341. κῆδος ἐχθρόν] Cf. Herc. 484. Ἄιδην νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.

1342. λέαιναν, οὐ γυναιῖκα] Cf. Orest. 1555. διισοῖν λέοντοιν, οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῶ καλῶ. Ag. 1258. αὕτη δίπους λέαινα etc. Similiter Strato IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

1343. Σκύλλης — φύσιν] Cf. Ag. 1233. ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ | οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην.

1345. τοιόνδ'] Fort. τοῖον. V. Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 241.

1347. Cf. Hipp. 1405. ὤμωξα καὶ γὰρ καὶ πατρός δυσπραξίας.

1348. Cf. Alc. 335. σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα.

1349. Cf. 1029. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην. Soph. Oed. T. 827. Πόλυβον, δς ἐξέφυσε καὶ ἐξεθρεψέ με. Arist. Pac. 629. ἦν ἐγὼ 'φύτευσα καὶ ἐξεθρεψάμην.

1351. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα Musgr. Elmsl. At ita requireretur ἐναντίαν. Acquiescendum igitur forsā in vulgata ἢ μάκρ' ἂν — ἐναντία (schol. ῥήματα). Cf. Soph. El. 1259. μὴ μακρὰν βούλον λέγειν. Aesch. Ag. 1296. μακρὰν ἔτεινας. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.

ἐναντίαν B. sup. C. Quod praeferendum videtur.

1353. οἷά τ' εἰργάσω] οἷα δ' εἰργάσω vel potius οἷα δ' εἰργασαί malit Elmsl., qui tamen nihil libris invitis mutandum esse censet. Cf. ad Soph. OC. 825. Phil. 928. 1172.

1355. τερπνὸν διάξειν βίοτον] Cf. Alc. 169. τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον.

1356. οὐθ' — οὐθ'] Imo οὐδ' — οὐδ'. Et sic Elmsl. ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους] Cf. Phoen. 589. ὦ κακὰ μνηστεύματα, Ἄδραστε, προσθεὶς.

1357. ἀνατεῖ ("formam unice Atticam") poetae reddit Herw.

1359. ὥκησε] Lege ὥκηκε. Cf. ad Rhés. 973. Soph. El. 1101. Αἰγισθὸν ἔνθ' ὥκηκεν (-σεν G.) ἱστορῶ πάλαι. OC. 1259. συγκατάκηκεν. Conferri non debet Fr. 562. ἐνθεν φυγῶν Τυδεὺς ὥκησεν Ἄργος.

1360. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην] Cf. 54. φρενῶν ἀνθάπτεται. Hel. 960. δ — σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπτεται. Aesch. Pers. 703. ἀλλ', ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθάπτεται. Soph. Trach. 778. διώδυνος | σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο. Arist. Ran. 474.

1361. Cf. Soph. El. 603. ὃν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα | ἐπητιάσω. Aesch. Eum. 176 f.

1362. λύει δ' ἄλγος] λήγει (aut μεῖον) δ' ἄλγος F. W. Schmidt.

1363. Cf. Alc. 473. τοιαύτας εἶη μοι κύρσαι — ἀλόχον. Ion. 1105. νόθον παιδὸς ἔκυρσεν. Fr. 503. μετρίων λέκτρων — κύρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

1365. οὗτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν conj. Elmsl. Ipse malim οὗτοι νιν ἡμὴ δεξιὰ γ' ἀπώλεσεν. Et sic Burges ad Phil.

1295., coll. Alc. 721. οὗτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ', οὐκ ἐρεῖς τόδε. Minus placeret οὗτοι νιν ἡμῇ δεξιὰ ἔαπώλεσεν.

1366. ἀλλ' ὕβρις ἢ σὴ χοῖ — conj. Br. improbat Pors. Recte, opinor. V. Elmsl. ad Her. 131. et cf. Soph. OR. 417. OC. 1399.

νεοδμήτες γάμοι] Cf. 623. τῆς νεοδμήτου κόρης.

1367. λέχους σφε κῆξιώσας Elmsl. λέχους σφ' ἐπηξιώσας conj. idem. Quod praeferendum.

1370. 1371. οἶδ'] οἶ δ' F. W. Schmidt.

1370. Cf. Bacch. 351. μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.

1371. σῶ κάρα μιάστορες] I. q. ἀλάστορες. Cf. Aesch. Eum. 176. ἕτερον ἐν (αὐ?) κάρα μιάστορ' ἐκείνου πάσεται. Soph. El. 607. ὃν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα | ἐπητιάσω. OR. 353. οἶμοι] Malim οἶμαι. Et sic Tyrwhitt. Cf. ad Nub. 1112.

1374. στυγεῖ] κνίζῃ F. W. Schmidt, coll. Andr. 209. σὺ δ', ἦν τι κνισθῆς. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν] Qu. στυγνὴν πικρὰν τε —.

1379. Cf. Liv. 32, 23. 'Promontorium est adversus Sicyonem Junonis quam vocant Acræam in altum excurrens: trajectus inde Corinthum septem millia fere passuum.'

1382. προσάψομεν] προσάξομεν al. προστάξομεν Naber.

1383. ἐορτὴν καὶ τέλη] Cf. Arist. Ran. 397. Ἰακχε πολυτίμητε, τέλος (μέλος libri) ἐορτῆς ἡδιστον εὐρών.

1388. τῶν ἐμῶν ἰδῶν γάμων] τῶνδε νεογάμων γάμων Herw. Cf. Bacch. 357. πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν. πικρὰς τελευτάς — γάμων] Cf. Aesch. Ag. 743. ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς. ἐμῶν] νέων bene Weil. ἰδῶν] τίνων F. W. Schmidt.

1389. Ἐρινὺς] Qu. Ἐρινὺς τ'. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς — φονία τε Δίκη] Cf. Soph. Aj. 1390. μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινὺς τ'. Aesch. Ag. 1408. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην | Ἄτην τ' Ἐρινύν τ'.

1393. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ —] Cf. Soph. Ant. 1299. φεῦ φεῦ, μᾶτερ ἀθλία. παιδολέτωρ] γρ. παιδολέτωρ supr. in Rom. A. "Nescio an rectius", ait Elmsl. Cf. Rhes. 550. Femininum παιδολέτειρα est infra 849. Aesch. Sept. 726. παιδολέτωρ δ' ἔρις (activo sensu).

1395. γ' om. A. Recte, opinor. ἄμορος] ἄμοιρος V. A. Notanda forma epica ἄμορος pro ἄμοιρος (Hec. 421. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων. Phoen. 613.), excusanda, ut videtur, in anapaestis.

1399. φιλίου — στόματος] Cf. Andr. 1182. ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρες. Hel. 629. Rhes. 902. Aesch. Cho. 810. Soph. OC. 201. Phoen. 1665. ὦ φίλιαι, ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπύξομαι. Quod ad constructionem, Porsonus affert Hipp. 1385. ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι (i. e. ὥστε διαμοιρᾶσαι). Herod. V. 38. ἔδεε γάρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Adde Soph. El. 543.

1401. νῦν σφε προσανδᾶς — ;] Cf. Arist. Pl. 934. νυνὶ βοᾶς; Eq. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν;

1402. Post ἀπωσάμενος interrogandum est.

1408. ἀλλ' ὅποσον γοῦν] ἀλλ' ὅποσον γ' οὖν ("quod valet ἀλλ' οὖν ὅποσον γε"?) frustra Elmsleius.

1409. ἐπιθεάζω μαρτυρόμενος δαίμονας] κἀπιθεάζω — Blomf. ad Cho. 843. Cf. Aesch. Cho. 843. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι, τάδ' ἐπενχομένη κἀπιθοάζουσ' (κἀπιθεάζουσ' recte Blomf.). Thuc. VIII. 53. Εὐμολπιδῶν — μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαςζόντων (l. ἐπιθε.) μὴ κατάγειν. VII. 75. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειαςμῶν (l. ἐπιθε.) καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι. Plat. Phaedr. 40. ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων. Pherecr. II. 314. ὕστερον ἄρᾶται κἀπιθεάζει τῷ πατρί. Hesych. ἐπιθεάζει: θεοὺς ἐπικαλεῖται. Id. ἐπιθεάσας: κατευξάμενος. τάδε καὶ θρηνῶ] Qu. τάδ' ἐγὼ θρηνῶ, aut τάδε θρηνῶ ἐγώ.

1413. ὄφελον Bentr. prob. Elmsl. in Q. Rev. XIV. 456. Cf. ad Pers. 917. ὄφελον | ἐκ σοῦ Musgr. Pors. ("Can πρὸς σοῦ be considered as a gloss for ἐκ σοῦ?" Elmsl.) Cf. Ag. 1561. τοῦτο πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε. "Non indignum esset Euripide οὗς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὁ τάλας | ὄφελον ὅσοις | πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι. Sed, quo facilius est quid scribere potuerit poeta eo difficilior est quid revera scripserit, conjicere." (Elmsl.)

1415. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ] πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων est in Alcestide, Andromache, Bacchis, et Helena, quae fabulae iisdem anapaesticis clauduntur.

1418. τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον] Cf. Alc. 211. τίς ἂν πως πόρος, κακῶν γένοιτο;

HIPPOLYTUS.

3. Πόντου] Pontus Euxinus intelligitur, ut intellexerunt Schol. Musgr. Wyttenb. alii. Cf. 1056. πέραν γε Πόντου καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν δρων. Plat. Phaed. p. 109 B. ἡμᾶς οἴκεῖν τοὺς μέχρις Ἑρακλείων στηλῶν ἀπὸ Φάσιδος ἐν σμικρῷ τινὶ μορίῳ, etc. (Ubi v. Wyttenb.) Aesch. Prom. 348. Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους | ἔστηκε, κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς | ὥμοιν ἐρείδων. Arist. Vesp. 700. ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρις Σαρδοῦς. Auctor libri de Mundo III. 9. Εὐρώπη μὲν οὖν ἐστὶν ἥς ὄροι κύκλω στηλαί τε Ἑρακλέους καὶ μυχοὶ Πόντου. Similiter Juven. X. 1. 'Omnibus in terris quae sunt a Gadibus usque (usque ad?) | Auroram et Gangem pauci dignoscere possunt | vera bona.' Redde: et quotquot Pontum Atlanticosque terminos

intra habitant, i. e. omnes orbis terrarum cogniti habitatique incolae. Proverbialis locutio fuit, εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος, ut et ἄπτεσθαι Ἡρακλέος στηλᾶν (Pind.).

5. πρεσβεύω] Honoro. Cf. Alc. 282. ἐγὼ σὲ πρεσβεύουσα etc. Soph. Tr. 1065. καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβέυσης πλέον.

6. σφάλλω —] Cf. Trag. adesp. 462, 13. σφάλλει δ' ἐκείνους οὐς ἂν ὑψώσῃ.

7. Cf. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι | νόσημα, τοῖς φίλοις μὴ πεποιθέναι.

10. ὁ γάρ με Θησέως παῖς vulg. Collocatio pronominis haud toleranda. Leg. ὁ Θησέως γὰρ παῖς μ' —. Cf. Iph. T. 238. Ἀγαμέμνωνος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον (τέκος).

11. παιδεύματα] Cf. Soph. OR. 85. ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα.

19. προσπεσὼν] Qu. λαγχάνων. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας] Qu. — εἰς ὁμιλίαν πεσὼν. Cf. Fr. 29. σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα.

20. τούτοις μὲν νυν] τούτοις ἐγὼ μὲν et mox (22.) τὰ πολλὰ γὰρ (pro δὲ) V. D. in Class. Journ. V. 197.

22 sq. Eadem syntaxis Iph. T. 947. ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων | ἐκὼν ἐδέξαθ' etc. Hec. 970.

27. κατέσχετο] Mendosum hoc est. Qu. κατεῖχετο, vel κατεσχέθη. (Cf. Fr. 1132, 27. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς. Fr. 1132, 6. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς.) Vel ἐκνίζετο.

29. καὶ πρίν νιν (pro μὲν) ἐλθεῖν V. D. in Class. Journ. V. 197.

30. κατόπιον γῆς τῆσδε] Cf. Aesch. Ag. 307. Σαρωνικοῦ | πορθμοῦ κάτοπιον πρῶν'. OC. 1600. ἐπόπιον πάγον.

31. Κύπριδος ἐγκαθείσατο] Κύπριδι μὲν καθεῖσατο V. D. in Class. Journ. V. 197.

32. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἐκδημον] Cf. Arist. Pl. 992. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

35. μίασμα φεύγων αἵματος] Cf. Suppl. 148. αἷμα συγγενὲς φεύγων. Med. 795. παίδων φόνον | φεύγουσα.

36. καὶ τήνδε] Qu. καὶ τήνδε. Sed cf. Med. 682. τήνδε ναυτολεῖς χθόνα. Cycl. 106. Hec. 1260.

37. ἐκδημον] ἐκδημος Luzac. p. 7. Cf. Alc. 2. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι.

41. ἀλλ' οὔτι ταύτη —] Cf. Med. 365. ἀλλ' οὔτι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω. Prom. 510. οὐ ταῦτα ταύτη μοῖρά πω τελεσφόρος | κρᾶναι πέπρωται. Arist. Eq. 839. οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pl. 399. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα' ἐν τούτῳ. Ennius ap. Cic. de N. D. III. 26. 'nequaquam istuc istac ibit'.

42. δείξω δὲ Θησεῖ] δῆλον δὲ θήσει (sc. Phaedra) H. Gloë. δεῖξαι δεήσει Weil. κάκφανήσεται] Sc. αὐτό. καὶ σφαλήσεται F. W. Schmidt, coll. 1414. et 1406.

46. εἰς τρεῖς] Cf. εἰσάπαξ.

47. εὐκλεῆς] εὐσεβῆς F. W. Schmidt. Sed cf. 687. τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα.

48. προτιμήσω κακὸν] Qu. προτιμήσω κλέος vel ποτέ. Ad praecedens enim εὐκλεῆς respicitur. Cf. Alc. 773. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν | οὐδὲν προτιμῶν. Her. 883. τὸ σὸν προτιμῶν. Eum. 637. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόνον. 739. γυναικὸς δ' οὐ προτιμήσω μόνον.

49. Cf. Andr. 1106. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας | δίκας παρασχεῖν.

54. ὀπισθόπους κῶμος] Cf. 1179. μυρία δ' ὀπισθόπους | φίλων ἄμ' ἔστειχ' ἡλίκων θ' ὁμήγουρις. Soph. El. 1104. ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν.

56. ἀνεωγμένας] Cf. Ion. 1563. ἀνεώχθη. πύλας Ἄιδου] Cf. 1447. καὶ δὴ νερτέρων ὄρω πύλας. Med. 1231. εἰς Ἄιδου πύλας | οἴχει. Alc. 124. Maccab. III. 5. 51. ἤδη πρὸς πύλαις Ἄιδου καθεστῶτας.

58 sq. "Hic cantus unicus inter Euripideos exstat exemplum carminis ante adventum Chori ipsius ab aliis dicti munere Chori fungentibus. Simile quid in nostri Alexandra extitisse testis est Schol." V. D. in Class. Journ. V. 198. Cf. Iph. A. 1522. κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν. Arist. Th. 116. ἔπομαι κλήζουσα σεμνὸν | γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς | Ἀρτεμιν ἀπειρολεχῇ.

59. τὰν Διὸς Ἀρτεμιν] Cf. Aesch. Fr. 375. Ἐναγώνιε Μαΐας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ. Soph. Aj. 172.

60. ᾧ μελόμεσθα] Cf. Hel. 1160. οἱ μὲν Ἀἰῖδα μέλονται κάτω. Phoen. 1302. ἰαχὰν — μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.

68. εὐπατέρειαν αὐλὰν] I. e. εὐδαίμονα πατρὸς αὐλὰν, ut explicat Elmsleius ad Iph. T. 1082. ἥπερ μ' — ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός. Cf. El. 168. σὰν ἀγρότειραν αὐλὰν. Ion. 1073. εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων. ναίεις εὐπατέρειαν αὐ-|λὰν Ζανὸς πολύχρυσον (expuncto οἶκον) Cobet. αὐλὰν Ζανὸς] Cf. Aesch. Prom. 122. Διὸς αὐλήν. Hom. Od. 4, 74.

73. ἀκηράτου λειμῶνος] Cf. Choeril. Fr. 1, 2. ὅτ' ἀκήρατος ἦν ἔτι λειμῶν. Ion. 1441. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγῶς.

77. ἡρινὸν] ἑαρινὸν Both. Verno tempore. Adverbium, ut in Fr. 316, 3. γῇ τ' ἡρινὸν θάλλουσα. Arist. Pac. 800. Av. 1099. Cf. Eur. Suppl. 448. λειμῶνος ἡρινοῦ.

78. αἰδῶς δὲ mss. Ταῦρος δὲ — corr. V. D. in Class. Journ. VI. 394. Requiri enim hic fluvii alicujus prope Troezena nomen. Confert autem Athen. III. c. 95. ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύρου. Idem reponi jubet Herwerden Mnem. IV. 369 sq. et ad Ion. 1261. Fluvii hujus aquam Ταύρειον ὕδωρ dicit Sophocles (Fr. 20.) ap. Athen. III. 96. De fluvio Tauro extra muros urbis v. Paus. Cor. 30. Cf. Aesch. Pers. 493. οὗ Σπερχειὸς ἄρδει πεδῖον εὐμενεῖ ποταῷ. ποταμίαισι — δρόσοις] Cf. 126. ποταμίᾳ δρόσῳ. Qu. ποταμίαισιν (-οισιν) ἄρδευει δρόσοις. κηπεύει] Cf. Eubul. III. 245. οἷας | Ἥριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας. Tro. 1175.

δὴ πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον. Arist. Av. 1100. λευκό-
τροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα.

79. ὅσοις διδακτὸν μηδέν] ὅστις — Pors. prob. Elmsl. ad
Bacch. 315. Qu. ὅστις δ' ἔδρασε μηδέν. διδακτὸν] ἄλαστον
Naber, coll. 877. βοᾷ δέλτος ἄλαστα. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει] ἀλλὰ
τῇ φύσει Orion. Cf. Bacch. 315. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει | τὸ σωφρονεῖν
ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεί.

80. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς] Eadem verba Aesch. Prom. 736. ἐς
τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Eum. 366. 692. Soph. Aj. 1372.

81. κόμης ἀνάδημα δέξαι] Cf. El. 877. δέξαι κόμης σῆς βοστρύ-
χων ἀνδήματα.

86. Cf. Iph. T. 1447. κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρὼν
θεᾶς. Soph. Aj. 14 sq. Act. Apost. IX. 7. οἱ δὲ — εἰστήκεισαν ἐν-
νεοὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. τέλος δὲ
κάμπαιμι — βίου] Cf. Hipp. 86. τέλος δὲ κάμπαιμ', ὥσπερ ἡρξά-
μην, βίου. Hel. 1685. ὅταν δὲ κάμψης καὶ τελευτήσης βίου. El. 956.
πρὶν ἂν πέλας | γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψη βίου. Soph. OC. 91.

90. ἥ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν] Malim οὐ γὰρ ἂν σοφοὶ
φαινοίμεθ' ἄν. Et sic V. D. in Class. Journ. V. 200.

96. πλείστη γε καὶ κέρδος τι malit V. D. in Class. Journ.
V. 200.

101. Eadem constructio Hec. 771. πρὸς ἄνδρ', δς ἄρχει τῆσδε
Πολυμήστῳ χθονός; Alc. 37. Tro. 1134. etc. Hom. Od. I. 70.
Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν | ἀντίθεον Πολύφημον.

102. πρόσωθεν — ἀσπάζομαι] Qu. πόρρωθεν —. Cf. Plat.
Resp. VI. 499 A. τὰ κομπὰ πόρρωθεν ἀσπάζεσθαι. Soph. Tr. 1003.
θαῦμ' (?) ἂν πόρρωθεν ἰδοίμαν.

105. ὅσον] Leg. οἷον.

106. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει —] Imitatur Menander IV. 127. οὐδεὶς
μ' ἀρέσκει νυκτὶ περιπατῶν θεός.

108. παρελθόντες δόμους] Cf. 1137. παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους.
1275. παρέλθω δόμους;

111. ἄρμασι] De uno curru. Cf. Ion. 82. etc.

115. φρονοῦντες οὕτως] φρονοῦντες ὁρθῶς F. W. Schmidt,
coll. Prom. 1000. OR. 550. Iph. T. 1476. etc. λέγειν] φρονεῖν
Reisk. Sic Bacch. 1123. οὐ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν. Fr. 49. δού-
λου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεών.

118. σπλάγχνον ἔντονον φέρων] Cf. Phoen. 1547. ἀλαδὸν ὄμμα
φέρων.

119. μάταια βάζει] Cf. Soph. El. 642. ματαίαν βάξιν. μὴ δόκει
τούτων κλύειν] Cf. Med. 67. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν.

121. Ὀκεανοῦ τις ὕδωρ] κυανοειδὲς ὕδωρ sagaciter restituit
Naber. prob. Herw., coll. Hel. 179. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον etc.

123. βαπτὰν κάλπισι θντὰν παγὰν] Cf. Hec. 610. τεῦχος —
βάψας' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός.

126. φάρεα πορφύρεα Herm. Monk.

135. τριτάταν] Qu. τριταίαν, ut in 275. τριταίαν (τρίτην τήνδ'?) οὗς' ἄσιτος ἡμέραν. Cf. ad 125.

136. τάνδε κατ' ἀμβροσίου στόματος ἀμέραν] τάνδ' ἐκὰς ἀμβροσίου — Reisk. Qu. τάνδε καὶ (vel τάνδ' ἄνευ, vel τάνδε δίχ') ἀμβροσίου πόματος(?) ἀμέραν Δαματρὸς ἀκτᾶς τε — ἀγνὸν ἴσχειν. Sed Eust. p. 333, 13. καὶ ἀμβρόσιον στόμα παρ' Εὐριπίδῃ. Vel τάνδε δι' ἀμβροσίου στόματος —. Cf. Orest. 41. ὧν οὔτε σιτὰ διὰ δέξης ἐδέξατο.

137. στόματος] πόματος(?) Jacobs. prob. Barker in Class. Journ. VII. 207. (Cf. Hom. H. Cer. 49. οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἠδυνότοιο | πάσσαι' ἀκηχεμένη. Hom. Il. 19, 306. μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος | ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει. Soph. Phil. 714. ὅς μὴδ' οἶνοχύτου πόματος(?) ἦσθη δεκέτη χρόνον. Theocr. Id. XI. 50. ποτὸν ἀμβρόσιον (i. e. aquam). Sed ita requireretur copula post ἀκτᾶς.

138. δέμας ἀγνὸν ἴσχειν] Naumachius apud Stob. Grot. p. 278. καλὸν μὲν δέμας ἀγνὸν ἔχειν ἀδμῆτά τε μίμνειν | παρθενικήν. Infra 1003. λέχους — ἀγνὸν δέμας. Δαματρὸς ἀκτᾶς] Cf. Hom. Il. 13, 322. ὅς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν.

140. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον] Cf. Aesch. Prom. 184. δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις, πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' εἰσιδεῖν.

141. ἔνθεος — ἐκ Πανός] Cf. Med. 1273. Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν.

142. εἶθ' Ἑκάτας] Qu. ἢ ἔξ Ἑκάτας. ἐκ Πανός] Cf. Med. 1168. δόξασά που | ἢ Πανός ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν. Rhcs. 36.

144. φοιτᾶς] Cf. Soph. Aj. 59. ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις | ὤτρυνον.

150. δίναισιν νοτίας ἀλὸς] δίναις ἐν νοτίαις — unus codex. δίναις τ' ἐν νοτίαις — Wakef.

153. πημαίνει] Qu. βασκαίνει.

158. φήμαν] Leg. φάμαν.

160. εὐναία δέδεται ψυχάν] Qu. εὐναία (vel εὐναία) ἔνδεδεται.

161. τὰ δυσγόρω — ἀμαχανίας — δυσγοροσύνας (cum schol.) V. D. in Class. Journ. V. 201.

162. ἀρμονία] Anglice constitution.

166. εὐλοχον — Ἄρτεμιν] Cf. Iph. T. 1097. Ἄρτεμιν λοχίαν. Suppl. 958.

168. ἀϋτεῖν — πολυζήλωτος αἰὼν — φοιτᾶν V. D. l. l. ἀϋτευν Ἄρτεμιν] Cf. Rhcs. 668. ὑμᾶς ἀϋτῶ. Cycl. 665. τί χρῆμ' ἀϋτεῖς; Hec. 1092. βοᾶν ἀϋτῶ. Ph. 1277. 1347. Her. 646. El. 724. 757. 779. Forma Ionica ἀϋτευν ut ὑμνεῖσαι Med. 422. ubi v. Elmsl. et μυθεῖσαι Iph. A. 790.

173. *στυγνὸν δ' —*] Cf. 290. *στυγνὴν ὄφρυν λύσσα*. Med. 106. *δῆλον δ' ἀρχῆς (ἄρ' ἔστ'?) ἐξαιρόμενον | νέφος οἰμωγῆς*. Aesch. Sept. 214. *ὑπερθ' ὀμμάτων κρημναμέναν νεφέλαν*. Hor. Epist. I. 18. 94. 'Deme supercilio nubem.' *ὄφρυν νέφος*] Cf. El. 1073. *συννεφοῦσαν ὀμματα*. Soph. Ant. 528. *νεφέλη δ' ὄφρυν ὑπερ* etc.

183. *τάχα δ'*] Fort. *ταχὺ δ'*. *σπεύσεις*] *σπεύδεις* malit Naber. Futuro enim hic non esse locum.

192. *ἄλλο τι τούτου φίλτερον, ἀλλὰ | σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις* Herm. apud Erf. ad Soph. Phil. 678.

195. *ὅτι*] Scrib. *ὅ τι*.

196 sq. Cf. Arist. Eccl. 114. *δεινὸν ἔστιν ἢ μὴ ῥμπερία*. Tol- lenda virgula post *βιότου*. *ἀπειροσύναν*] Cf. Med. 1094.

196. *οὐκ ἀπόδειξιν*] Cf. Bacch. 1286. *ὥς ἐν οὐ καιρῷ πάρει*.

199. *λέλυμαι μελέων σύνδεσμα*] Cf. Bacch. 696. *ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμι' ἐλέλυτο*. Hec. 438. *λύεται μου μέλη*. Her. 602. *λύεται μέλη λύπη*. *σύνδεσμα*] Cf. Med. 1193. Bacch. 697.

201. *κεφαλῆς ἐπικράνον*] Cf. Iph. T. 51. *ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι*.

202. *ᾧμοις*] Qu. *αἵραις*.

203. *χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας*] Cf. Med. 121. *χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν*.

209. *δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος*] *δροφερᾶς —* Naber. Sed cf. 226. *δροσερὰ κλιτύς*. Hel. 1351. *πηγὰς — δροσερὰς*. *κρηνίδος*] Qu. *κρηναίας*, vel *κρήνας* πον.

213. Cf. Suppl. 1066. *ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ (ἐς?) πολλοὺς ἔρεῖς*;

214. *ρίπτουσα λόγον*] Cf. 232. Hec. 335. *λόγοι — μάτην δι- φθέντες*. Med. 1404. *μάτην λόγος ἔρριπται*. Aesch. Prom. 931. *τοιιάδε ῥίπτων ἔπη*.

217. *στείβουσι*] Cf. Theocr. XVII. 122.

218. *ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι*] Cf. Chaerem. 2. *(λίθοις) γῆς ὁστοῖσιν ἐγχριμφθεῖς πόδα*.

219. *πρὸς θεῶν ἔραμαι —*] Hunc locum parawdeī Aristopha- nes Fr. 146. *πρὸς θεῶν ἔραμαι τέτιγα φαγεῖν | καὶ κερκώπην θηρευσαμένη λεπτῷ καλάμῳ*. et Vesp. 751. *κυσὶ θωῦξαι*] Cf. Iph. T. 1127. *ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωῦσσει*. Aesch. Prom. 73. *ἢ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρὸς*. 277. 393. 1041.

220. *ῥῖπαι Θεσσαλὸν ὄρπακ'*] Cf. Bacch. 1203. *οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσασιν*.

222. *ἐπίλογχον — βέλος*] Cf. Herc. 1003. *ἔγχος ἐπίλογχον*.

224. *καὶ*] μέτα Kirch. *μελέτης* M. V. schol. *μελέτη* A. V. pr. *τί κνηγεσίων μελέτη καὶ σοὶ* V. D. in Class. Journ. VI. 75. Cf. Anacreontea, *τί γὰρ μάχαισι κάμοι*; et *τί Πλειάδεσσι κάμοι*; *κνηγεσίων*] Scribe *κνηγεσιῶν*.

226. *δροσερὰ — κλιτύς*] Cf. Cycl. 50. *κλιτὺν δροσεράν*.

227. Corripitur posterior in κλιτὺς hic et in Bacch. 409. Qu. πηγή.

230. δαπέδοις] Cf. Hel. 207. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα.

231. δαμαζομένα] Media vox ut in Fr. 683, 2. τίς αὐτὴν πημονή· δαμάζεται; Usitatio est activa, Aesch. Suppl. 861. Hesychius, Ἐνέτας πώλους: ἐν Στεφανηφόρῳ. ἀπὸ τῆς περὶ τὴν Ἀδρίαν Ἐνετίδος. Ita corrigit V. D. in Class. Journ. VI. 75. πώλους Ἐνέτας] Cf. 1132. συζυγίαν πώλων Ἐνετῶν. Hinc nomen hodiernum Venetia.

233. νῦν δὴ] νυνδὴ malit Cobet. V. L. p. 233. Anglice just now. ἐπὶ θήρας πόθεν ἐστέλλον; V. D. in Class. Journ. VI. 75., coll. 1127. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων μέτα θήρας ἔναιρεν.

234. νῦν δ' αὖ] νῦν δὲ Cobet. V. L. p. 233. ex grammatico nescio quo. πόθον] πόνον F. W. Schmidt, coll. 52. θήρας μόχθον. et πόνος μάχης apud Homerum.

235. ἐπ' ἀκυμάντοις] ἐν ἀκυμάντοις Cobet. ex eodem. ἀκυμάντοις] Anglice, not washed by the waves. I. q. ἀκυμάτοις (Adesp. 336. ἀκύματος πορθμός), ἀκύμοσι (Iph. T. 1444.), et ἀκύμοις (Herc. 698.). Cf. Aesch. Ag. 653. δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.

238. παρακόπτει φρένας] Cf. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Aesch. Ag. 223. παρακοπὰ πρωτοπήμων. Eum. 330. παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλῆς. Pr. 582. δείματι — παράκοπον. 998. παρακόπω λήματι.

240. παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς] I. e. ἐκτὸς γνώμας —. Cf. Aesch. Suppl. 452. ἡ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.

247. τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ] Cf. Aesch. Ag. 1475. νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην (γῆρυν?).

248. κρατεῖ] I. e. κράτιστόν ἐστι, νικᾷ.

254. φιλίας — ἀνακίονασθαι] Malim φιλίας — συγκίονασθαι. Cf. Herod. IV. 152. φιλῖαι μεγάλαι συνεκρήθησαν. VII. 151. τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο. Aesch. Cho. 342. νεοκροῖτα φίλον. Ag. 798. ὑδαρεῖ — φιλότῃτι. Arist. Pac. 996. μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας | πάλιν ἐξ ἀρχῆς | φιλίας χυλῶ, καὶ συγγνώμη | τινὶ πραοτέρῳ κέρασον τὸν νοῦν. Cic. de Amic. 13, 13. 'fugiendas esse nimias amicitias'.

255. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς] Cf. Hor. Epist. I. 10. 28. 'propiusque medullis'.

256. στέργηθρα φρενῶν] Cf. Aesch. Prom. 492. ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα.

258. Cf. Alc. 883. ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροσιῶν· μία γὰρ ψυχὴ, τῆς δ' ὑπεραλγεῖν | μέτριον ἄχθος. ὠδίνειν — βάρος] Cf. Her. 644. πάλαι γὰρ ὠδίνουσα — ψυχὴν ἐτήκου etc. Soph. Trach. 325. αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος. Aj. 794.

260. τῆς] τῆσδ' malit Faehse.

261. ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις] Anglice, too elaborate studies. Cf. 1114. δόξα — ἀτρεκῆς.

266. ξυμφήσουσι] ξυμφωνοῦσι Naber.

268. τάσδε δυστήνους τύχας] τῆσδε δυστήνου τύχας Luzac. Markl. (coll. 283.) et V. D. in Class. Journ. VI. 75.

269. ἄσημα] Cf. 371.

270. σοῦ δ' ἄν πνυθέσθαι] σοῦ δ' ἐκπνυθέσθαι Blomf. in Quart. Rev. VIII. 221. Cf. ad Prom. 617.

271. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ'] οὐκ οἶδα δηλοῦν F. W. Schmidt. ἄλλως ἐλέγχεις Vitelli.

273. Cf. Or. 1274. ἐς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. Hec. 748. ἐς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.

274. Pro τε malim δέ.

275. τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν] Qu. τρίτην τήνδ' οὖσ' —. Nam τρίτην (non τριταίαν) ἡμέραν dicebant. Cf. 135. τριτάταν δέ νιν κλύω τάνδε — ἡμέραν etc. Sed cf. Hec. 32. τριταῖον (τρίτον τόδ'?) ἤδη φέγγος αἰωρούμενος. El. 171. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν.

276. ὑπ' ἄτης] ἄσης ὑπ' (fastidio et taedio) Muret. Vict. Madvig. ἄλης ὑπ' Reisk.

277. θανεῖν] ἄδηλ' conj. Musgrave. Qu. οὗ φησ'. Sub. πειρωμένη. ἄσιτεῖ δ'] ἄσιτεῖ γ' Purgold.

278. ἐξαρκεῖ] Gl. ἀρέσκει. Cf. 702. ἡ γὰρ δίκαια ταῦτα κάξαρχοῦντά μοι —;

284. εἰς πάντ' ἀφιγμαι] Anglice, I have tried everything. Cf. Soph. OR. 265. κάπὶ πάντ' ἀφίξομαι.

289. καὶ σύ θ'] καὶ σύ γ' Blomf. ad Sept. 469. Cf. 656. 732. 907. 1055. ἡδίων] Anglice, more pleasant.

290. στυγνὴν ὄφρ' ὄν λύσασα] Cf. 173. στυγνὸν δ' ὄφρ' ὄν νέφος αὐξάνεται.

294. γυναῖκες αἶδε —] Cf. Andr. 411. ἥδε χειρία | σφάζειν, φρονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρον. Iph. A. 1478. πλόκαμος ὃδε καταστέφειν. Hom. Il. IX. 688. εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰλέμεν.

295. ἔκφορος] Cf. Plat. Lach. p. 201 A. οὐδεὶς γὰρ ἔκφορος λόγος. σοι] Qu. σου aut σή.

299. Cf. 703. συγχωρεῖν λόγοις.

301. ἄλλους] ἄλλως Schmidt.

302. ἴσον δ' ἄπεςμεν] ἴσον γὰρ ἴσμεν Schmidt.

303. λόγοις ἐτέγγεθ'] Cf. Aesch. Prom. 1044. τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ | λιταῖς. Arist. Lys. 550. χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'. Hinc ἄτεγκτος.

304 sq. Cf. Soph. OR. 343. οὐκ ἄν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις, | θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.

304. αὐθαδεστέρα γενοῦ θαλάσσης Blomf. ad Pers. 176. Cf. Hor. Od. III. 9. 22. 'Iracundior Adria'. III. 7. 21. 'Scopulis surdior Icarum | voces audit.'

305. προδοῦσα σοῦς] προδοῦσ' ἔσει T. Halbertsma.
 315. χειμάζομαι] Cf. Aesch. Prom. 579. χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν | χειμαζόμενον. Soph. Phil. 1410.
 316. ἀγνὰς μὲν — φέρεις;] Cf. ad Med. 676. 1129.
 317. χεῖρες μὲν ἀγναὶ —] Cf. Or. 1620. ἀγνὸς γάρ εἰμι χεῖρας. OP. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 318. ἐπακτοῦ πημονῆς] Cf. Phoen. 343. γάμων ἐπακτὸν ἄταν. Soph. Trach. 491. νόσον γ' ἐπακτόν. Philemon. IV. 36. κακὸν ἐπακτόν. Arist. II. 1099. ἀνδρῶν ἐπακτῶν.
 322. ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν] Cf. Alc. 346. οὔτ' ἄν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν | αὐλόν.
 323. Scribe εἰς σ' (σὲ) ἀμαρτάνω.
 324. ἐν δὲ σοὶ] οὐδὲ σοῦ Herw. Cf. v. seq. λελείπομαι] Qu. 'πιλείπομαι.
 325. Scribe — ἐξαοτωμένη;
 326. καὶ τῶνδε γονάτων] Malim καὶ σῶν γε γονάτων (ut vulgo), vel καὶ τῶνδε γονάτων γ'.
 327. τάδ' εἰ πεύσει κακά] τάδ' εὐρήσεις κακά F. W. Schmidt.
 328. ἢ σὲ μὴ εὐτυχεῖν Nauck. ἢ σοῦ γ' ἀμπλακεῖν Hart Weil. ἢ σέ γ' ἀποβαλεῖν (aut ἀπολέσαι) F. W. Schmidt. ἢ σοῦ κῆρ' ἰδεῖν (?) ἰδεῖν idem. Qu. ἢ σου γ' ἀμπλακεῖν. Schol. τοῦ δὲ στερηθῆναι σου μεῖζον οὐκ ἔστι μοι κακόν.
 336. σιγῶμ'] Confer δρῶμι apud Soph. σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος] Cf. Suppl. 109. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.
 341. ὥς ἀπόλλυμαι] ὦδ' ἀπόλλυμαι malit Elmsleius. Leg. ἐξαπόλλυμαι.
 342. ἔκ τοι πέπληγμαι] Idem hemistichium est infra 934. Herc. 1105. Ita Or. 1047. ἔκ τοί με τήξεις.
 344. Cf. Alc. 522. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἄσημα γὰρ λέγεις.
 345. ἄμ' ἐχρῆν] ἀμὲ χρῆν Elmsl. ad Her. 959.
 347. λέγουσ' ἐν ἀνθρώποις ἐρᾶν V. D. in Class. Journ. VI. 77. Recte, opinor. Post λέγουσιν virgula ponenda.
 352. σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ, κλύεις] Cf. Plat. Alcib. I. 113 C. σοῦ τάδε κινδυνεύεις, οὐκ ἐμοῦ, ἀκηκοέναι.
 353. Scribe οἶμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας. Cf. Hel. 780. πῶς φῆς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. Med. 1310. οἶμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
 356. μεθήσω σῶμα] Cf. Aesch. Agam. 1385. μεθήκεν αὐτοῦ (illico) κῶλα.
 357. τριζύγοις θεαῖσι] Cf. Soph. Fr. 490. Χαρίτων τριζύγων. Arist. Fr. 484. ζεῦγος τριδουλον.
 359. κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεὸς] Malim κακῶν ἐρῶσιν. οὐκ ἄρ' ἦν θεὸς Κύπρις.
 360. Cf. Hec. 1103. Ἐκάρη με — ἀπώλεσ'· οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.

361. ἀπώλεσεν] ἄμ' ὤλεσεν malit Naber.

362. αἶες ὦ —;] Cf. Med. 146. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, ἀχὰν —; Hesychius, Ἀἶες; ἐπύθον. ἀνήκουστα — πάθρα] Leg. ἀνήκεστα —. Cf. 722. Andr. 1085. ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὁμῶς θέλω. Soph. El. 1408. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος ὥστε φρεῖσαι. Med. 283. ἀνήκεστον κακόν. Aesch. Cho. 509. ἀνήκεστον πάθος. Phil. Fr. 772. τῶν ἀνηκέστων κακῶν. πάθρα μέλα θροομένας] Cf. Aesch. Suppl. 117. τοιαῦτα πάθρα μέλα θρουμένα λέγω λιγέα βαρέα etc. Med. 50. θροομένη σαντῇ κακά.

365. καταλῦσαι φρένα] Corruptum hoc videtur. καταλύσαι — Herm. Dind. Qu. πρὶν σὰν καθυβρίσαι φρένα (aut σὰς φρένας). Respondet v. 672. ἐτύχομεν δίκας.

369. τίς σε παναθλίαν ὦδε Herw. Qu. τί σε παναμέριός ποτε χρόνος κτίσει; μένει] Qu. κτίσει. In scholio νοσήματα pro νοήσασα Monk.

370. τελευτάσεται] Leg. τελεσθήσεται.

371. ἐστὶν οἱ φθίνει τύχα] ἔσθ' ὅτι φθίνεις τέχνα Herw. Qu. ἐστὶν οἱ τείνει κότος. τύχα | Κύπριδος] Leg. τὰ τᾶς | Κύπριδος.

375. ἤδη ποτ' —] Imitatur Aristophanes Ran. 930. ἐγὼ γοῦν | ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα | τὸν ξουθὸν ἱππα- λεκτρονόνα ζητῶν τίς ἐστὶν ὄρνις. Eq. 1290. Lys. 26. Cf. Fr. 901. πολλάκι μοι πρᾶπίδων διηλθε φροντὶς εἴτε τύχα etc. Qu. ἤδη ποτ' ἄλλοτ' ἐν μακρῷ νυκτὸς χρόνῳ. Cf. Arist. Nub. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις.

376. ἐφρόντισ] Malim πεφρόντιχ'. Cf. Arist. Eq. 1290. ἡ πολ- λάκις — συγγεγέννημαι καὶ διεζήτηχ' etc.

378. πρᾶσσειν κακίον' (agere deteriora) Herw. ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν | πολλοῖσιν] οὔτι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν | τοῖς πᾶσιν (τοῖς πᾶσιν cod. Par.) conj. V. D. in Class. Journ. VI. 77.

380. Cf. Iph. T. 490. τὰς γὰρ ἐνθάδε | θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.

381. ἐκπονοῦμεν] Anglice, carry out.

386. ὁ καιρός] Anglice, the exact nature or meaning? Nonnihil suspectum.

387. ταῦτ' ἔχοντε γράμματα] ταῦτά γ' ὄντε γράμματα Naber. Cf. ad Men. IV. 183. πεποιήκασ' ἔργον οὐχ ἐταίρων (ἄξιον | μὰ ἱί' ἀλλ' ἐταίρων, ταῦτά δ' ὄντα γράμματα | τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὖσημον ποιεῖ.

389. διαφθερεῖν] Cf. Aesch. Ag. 933. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

391. λέξω δὲ καὶ σοὶ —] Qu. λέξω δὲ τοί σοι —.

392. ἐσκόπουν ὅπως — ἐνέγκαιμ'] Cf. Tro. 1018. τοῦτ' ἤσκεις ὅπως | ἔποι' ἄμ' αὐτῇ.

393. ἐνέγκαιμ' αὐτόν] Qu. ἐνέγκαιμ' ἄν νιν. Cf. ad Soph. OR. 72. Qu. ἐνέγκοιμι. Cf. ad Soph. Trach. 774. ἐνέγκαι.

394. ἐκ τοῦδε σιγαῖν] Qu. ἐκ τοῦ γε σιγαῖν.
 398. τὴν ἄνοιαν] I. q. τὴν μωρίαν.
 399. προυνοησάμην] Cf. 685. Arist. Eq. 419. προυνοήσω.
 401. κατθανεῖν —] Cf. Hel. 298. Arist. Eq. 80.
 403. Cum καλὰ subaudi δρώση.
 405—410. "Hi versus, utcumque Euripidei, ex priori forsane editione perperam apppositi nullum hic locum habere possunt". (V. D. in Class. Journ. VI. 77.)
 407. μίσσημα παῖσιν] Cf. Or. 475. στύγημ' ἐμόν. Soph. El. 289. ὦ δύσθεον μίσσημα. ὥς ὄλοιτο —] Cf. Soph. El. 126. ὥς ὁ τάδε πορῶν ὄλοιτ'. Hom. Il. 18, 107. ὥς ἔρις — ἀπόλοιτο.
 413. Cf. Soph. Ant. 659. εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἐγγενῇ φύσει | ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 414. τόλμας οὐ καλὰς] Cf. Soph. Trach. 582. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ | μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ. Aj. 46. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
 415 sq. Imitatur Xenarchus com. III. 617. δς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, | βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων, ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;
 415. ποντία Κύπρι] Qu. ὦ δέσποινα Κύπρι πότνια. At cf. Hor. Od. III. 26. 5. 'Marinae — Veneris'.
 418. τέρεμνά τ' οἴκων —] Cf. Or. 1371. φθογγὴν ἀφῆ] Qu. φθογγὴν λάβη. Cf. Aesch. Ag. 37. εἰ φθογγὴν λάβοι. Eur. Iph. T. 52. φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
 419. ἀποκτείνει] Qu. ἀεὶ τείρει, vel ὀκνεῖν ποιεῖ.
 423. μητρὸς οἴνεκ'] Scribe μητρὸς εἴνεκ'.
 426 sq. Cf. Iph. T. 1032. καλόν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῆ.
 426. ἀμιλλᾶσθαι] Anglice, rivals. ἀμύνασθαι Luzac. p. 12. Quod non satisfacit. Qu. φασιν ὠφελεῖν βίον.
 429. κάτοπτρον] Cf. Fr. 322, 2. Aesch. Fr. 393. κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.
 432. καρπίζεται] κομίζεται al. Spurious hunc versum habet Monk., qui "κομίζεται est unice verum. Nam καρπίζεται non nisi apud Thuc. et Theopomp. reperias; Tragici usurpant vel καρποῦσθαι vel κομίζεσθαι."
 441. οὐ τᾶρα λύνει recte Valck. ex schol. Nugatur hic Schmidt.
 442. ὅσοι τε μέλλουσ'] Sc. ἐρᾶν τῶν πέλας.
 443. οὐ φορητὸν] Malim οὐ φορητός. ἦν πολλὴ ῥυῆ] Fort. ἦν πολλὴ παρῆ. Cf. Orest. 1200. ἦν πολὺς παρῆ. Arist. Eq. 526 sq. Hor. Od. I. 19. 1. 'In me tota ruit Venus'. ῥυῆ] Cf. Cycl. 147. ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῆ.
 444. ἡσυχῇ μετέρχεται] Cf. Ion. 1546. οὐχ ὧδε φαύλως τοῦτ' ἐγὼ μετέρχομαι.
 446. πῶς δοκεῖς] Cf. Hec. 1160. Iph. A. 1590. et ad Arist. Ach. 24.

449. 450. Hos vv. abesse malit Herwerden.

449. ἡ σπείρουσα] Qu. ἡ πείθουσα. καὶ διδοῦσ' ἔρον] Qu. κἀντιθεῖσ' ἔρον.

452. ἔχουσιν] Qu. ἴσασιν aut οἶδασιν.

455. ἡ καλλιφεγγής — ἕως] Cf. Tro. 860. ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγές ἥλιε. Theodect. Fr. 10, 1. ὦ καλλιφεγγῇ λαμπάδ' εἰλίσσω φλογὸς | ἥλιε.

457. θεοὺς] θεοὶ Markl. prob. Burges.

458. Cf. Med. 1195. πίνει δ' ἐς οὔδας ξυμφορᾷ νικώμενος. De στέργειν cum participio cf. Andr. 180. Trach. 992.

462. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν] Cf. Her. 381. τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν πόλιν. Hel. 857. τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω. Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Plat. Resp. III. 404 D. ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἔξειν. Aesch. Ag. 380. εὖ προπίδων λαχόντα (l. ἔχοντι).

463. μὴ δοκεῖν δρᾶν] Cf. Her. 66. οὐ δοκῶν κλύειν. Iph. T. 956. ἤλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι.

465. παισὶ — ξυνεκκομίζειν Κύπριν] Cf. El. 73. Or. 678. Fr. 339. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν | φίλους (δεῖ τοὺς?) ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν, | παῖδάς τε πατρί.

466. τάδ'] Qu. τόδ'.

467. ἐκπονεῖν] Elaborare, excolere. Qu. οὐδ' ἐκπονεῖν γε χρὴ —, vel οὐκ ἐκπονεῖν γὰρ χρὴ —.

468. οὐδὲ] οὐδ' ἄν Monk. Majus etiam vitium latere suspicatur V. D. in Class. Journ. VI. 78. Qu. οὐδὲ στέγην γ' ἄν (vel ἄν), ἧς κατηρεφεῖς δόμοι, | κανὼν ἀκριβώσειεν. ἧς κατηρεφεῖς δόμοι] Cf. Anacr. 121. κατηρεφές παντοίων ἀγαθῶν.

469. καλῶς ἀκριβώσειαν] Qu. πλάσσειν ἀκριβῶς δεῖ τιν'.

470. πεσοῦσ'] πεσόνθ' Madvig. πῶς ἄν ἐκνεῦσαι δοκεῖς;] Cf. ad Arist. Vesp. 1405. σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς (δοκοῖς al.).

471. εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις] Similiter Chares 1, 5. οὗτος τὰ πλείω τῶν καλῶν ἔχει κακά. Cf. ad Soph. Ant. 318. τοὺς πλείονας | ἀτωμένους ἴδοις ἄν ἢ σεσωσμένους. Qu. εἰ πλέω τὰ χρηστά. εἰ — ἔχοις V. D. in Class. Journ. VI. 78.

472. Lege καρτ' ἄν εὖ πράξειας ἄν.

475. κρείσσω] Leg. κρείσσω. Altera lectio soloeca est.

476. τόλμα δ' ἐρῶσα] Constructio rara. Qu. τόλμα δ' ἔρασθαι.

478. εἰσὶν δ' ἐπῶδαι —] εἰ δ' εἶσ' ἐπῶδαι (virgula posita post θελκτήριοι) Herw. ad OR. 800., coll. Iph. A. 1034. Cf. Men. IV. 240. λύπης ἱατρός ἐστὶν ἀνθρώποις λόγος. Hor. Ep. I. 1. 33. 'fervet avaritia miseraque cupidine pectus?' | sunt verba et voces quibus hunc lenire dolorem | possis et magnam morbi deponere partem'.

λόγοι θελκτήριοι] Cf. Aesch. Eum. 81. δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκ-
τηρίους | μύθους ἔχοντες.

480. ἡ τὰρ' —] Cf. 1028. Iph. A. 1189. ἡ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν. Alc. 645. 735. Her. 651.

481. γυναικες — εὐρήσομεν] Noli articulum ante γυναικες desiderare. Cf. 1195. πρόσπολοι δ' — εἰπόμεσθα. et ad Arist. Lys. 42. εὐρήσομεν] Fort. εὐροίμεθα.

484. οὗτος] οὐμός F. W. Schmidt. λόγων] ψόγων Weil. Nauck.

485. μᾶλλον ἀλγίων] An μᾶλλον ἀλγεινός? Sed cf. El. 220. μᾶλλον ἐχθίους.

488. οὐ γάρ τι] Cf. 792.

491. διοιστέον Ald. διοπτέον Pors. apud Monk. Post διοιστέον Elmsleius τί χρὴ δρᾶν supplendum arbitratur.

492. Qu. τοὺς εὐθὺν ἐξειπόντας —. Nisi forte latet ἐξειπεῖν τιν'.

493. 'πὶ συμφοραῖς] Cf. supra.

498. οὐχὶ συγκλήσεις στόμα —;] Cf. Hel. 437. οὐκ ἀπαλλάξει δόμων | καὶ μὴ — ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Arist. Eccl. 1144. οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν' —;

499. αὐθις] αὐτίκ' Purgold. μεθήσεις — λόγους] Cf. 1202. OR. 784.

503. καὶ μή γε] καὶ μή σε Porson. Qu. μὴ μὴ σε πρὸς θεῶν — πέρα προβῆς τῶνδ'. Aut μὴ πρὸς σε τῶν θεῶν —. Aut ταὶ μὴ σε πρὸς θεῶν —. Venit καὶ, opinor, ex v. 499.

506. ἀναλωθήσομαι] Suspectum.

509. φίλτρα — θελκτήρια —] Cf. Soph. Tr. 584. φίλτροις δ' ἔάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα | τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς (καὶ θελκτηρίοις?) ἐφ' Ἡρακλεῖ.

513. δεῖ δ'] Qu. δεῖ σ' —.

514. σημεῖον] μνημεῖον (a remembrance) Burges, coll. schol. Iph. A. 1240. τοῦτ' ἔχω σέθεν | μνημεῖον. Arist. Pl. 992. ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μου. Recte haud dubie. Alibi non raro permutantur σημεῖον et μνημεῖον, σῆμα et μνημα. ἡ πλόκον τιν' ἢ πέπλων λάκος Reisk. Tyrwhitt. ἡ πλόκον etiam Brunck. prob. Markl. et Burges (in Class. Journ. VI. 79.). Cf. Luciani locum, δεήσει δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός εἶναι οἶον ἱμάτια ἢ κρηπίδας (ἱματίου κράσπεδα Burges, coll. Theocriti illo, τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαῖνας τὸ κράσπεδον) ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν. Schol. δεῖ, φησὶν, αὐτῇ (ἐν τῇ Burg.) φαρμάξει σημεῖον (μνημεῖον Burg.) ἐκ τοῦ Ἱππολύτου τι λαβεῖν, ἢ λόγον μνημόνευμα ἢ κράσπεδον (ἢ πλόκου ἢ κρασπέδου Burg.) ἀπόσπασμα· καὶ τῷ μὲν λόγῳ αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς Φαίδρας συνάψαντας (πλόκῳ — πλόκον — συνάψασαν Burg.) ἐπάδειν etc. Cf. Soph. Aj. 1198. αὕτως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον. Herc. 233. ἡ λόγον τιν'] Qu. ἡ τριχῶν τιν'. Sed vera videtur Reiskii praeclara emendatio ἡ πλόκον τιν' ἢ πέπλων λάκος.

516. χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον] Cf. Fr. 403, 6. ποιοῖσι φαρμάκοις. Aesch. Prom. 480. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὔτε βρώσιμον, | οὐ χριστὸν, οὔτε πιστὸν etc.

518. ὅπως μή μοι φανῆς λίαν σοφή] Malim φανεῖ. Cf. ad Iph. T. 995. Soph. OR. 1074. δέδοιχ' ὅπως | μή 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. Et sic cod. Flor.

519. πάντ' ἄν —] Cf. Rhés. 80. πάντ' ἄν φοβηθεῖς ἴσθι δειμαίνων τόδε.

521. ἔασον, ὦ παῖ] Cf. Arist. Ran. 1243. ἔασον (sic R. ἔα αὐτὸν V.), ὦ τᾶν. 952. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν. Lys. 945. ἔα αὐτ', ὦ δαιμονία. 734. Soph. OC. 1192.

522. δέσποινα ποντία Κύπρι] Qu. δέσποινα Κύπρι πότνια.

525. δς (δ al. δ vulg. Ald.) κατ' ὁμμάτων στάσεις] Parum placet δ pro δς positum. Corrigebam olim δ κατ' ὁμμάτων στάζων. Nunc reponendum video δς ἀπ' ὁμμάτων στάσεις πόθον. Cf. 1274. θέλγει δ' Ἔρως ὦ — πτανὸς ἐφορμάσῃ. Bacch. 620. ἰδρωῶτα σώματος στάζων ἄπο. Herc. 1355. οὐτ' ἀπ' ὁμμάτων | ἔσταξα πηγᾶς. Med. 1199. αἷμα δ' ἐξ ἄκρον | ἔσταζε κρατός. Her. 1041. Phoen. 237. ἃ καθαμέριον στάσεις — βότρυν. Arist. Vesp. 7. ἐμοῦ | κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνον τι καταχεῖται γλυκύ. Timoth. com. III. 589. ἰξὸς ὁμμάτων Ἔρως.

527. οἷς ἐπιστρατεύσῃ] Cf. Med. 1185. διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύσατο. Arist. Vesp. 11.

528. μή μοί ποτε —] Cf. Alc. 997. μή μοι —. Soph. Tr. 303. Aesch. Prom. 864. τοίαδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.

532. οἶον τὸ —] Qu. ἢ τοῦθ' (κεῖν'), δ —.

534. Ἔρως, ὁ Διὸς παῖς] Ἔρως ὀλοός (vel δόλιος, ut alibi αἰμύλος Ἔρως) παῖς V. D. in Class. Journ. VI. 80.

535. ἄλλως ἄλλως] Qu. καλῶς καλῶς.

536. τεράμνοις] Cf. 768. Alc. 457. ἐξ Ἀΐδου τεράμνων. Ph. 333.

538. Ἔρωτα δέ —] Cf. Fr. 136. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως. Soph. Fr. 855, 15. Διὸς τυραννεῖ πνευμόνων (Ἔρως).

541. κληδοῦχον] Pallas κληδοῦχος dicitur Thesm. 1142. Cf. Orph. H. 57. πάντων κληῖδας ἔχοντα (Amorem).

544. ὅταν ἔλθῃ] Cf. Med. 630. Fr. 897, 11. χρῆσθαι δ' ὀρθῶς (ἔρωτι) ὅταν ἔλθῃ.

545. τὰν μὲν Οἰχαλία πῶλον] Qu. τὰν δ' ἐν Οἰχαλία.

546. πῶλον] Schol. παρθένον. Cf. Phoen. 961. οἷτος δὲ πῶλος, τῇδ' ἀνειμένος πόλει, etc.

548. οἶκω] οἶτω Tyrwhitt.

549. οἶκων ζεύξας' ἀπὸ Br. οἶκων ζεύξας' ἀπ' εἰρεσία, δρομάδα τιν' Ἀΐδος ὥστε βάκχαν Matth. Obs. c. II., de εἰρεσία (remigio) coll. Iph. A. 768. Idem conj. Blomf. Qu. ζεύξασα πατρώϊων —. Cf. Phoen. 327. ἀπήνας ἀποζυγείσας δόμων. Mox qu. δρομάδι (εἰρεσία).

550. δρομάδα τὰν Ἀΐδος] Qu. δρομάδα τιν' Ἀΐδος. τὰν Ἀΐδος ὥστε βάκχαν Monk. prob. Elmsl. τιν' Ἀΐδος ὥστε βάκχαν Musgr. prob. Tyrwh. Hoc praeferendum.

551. καπνῶ] Qu. κόπω, aut μάχη.

556. ὦ στόμα Δίρκας] Qu. ὦ πόμα(?) Δίρκας.

557. συνείποιτ' ἄν —] Fort. σύ γ' εἶποις ἄν —.

558. οἶον ἔρπει] οἶα Κύπρις ἔρπει (et κἄννυμφον in ant.) V. D. in Class. Journ. VI. 80. Qu. οἶ' ἐφέρπει, aut οἶα ῥέζει.

559. βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ — κατηύνασεν] Cf. Hec. 472. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῶ Κρονίδας. Ph. 192. Soph. Ant. 833. ἃ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

560. Βάκχου] Eadem forma est Bacch. 623. 1018. Rhes. 972.

563. δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' —] Qu. δεινὰ γ' ἐς τὰ πάντ' —, vel δεινὰ γὰρ τοι πάντ'. μέλισσα δ' οἶά τις] Cf. Aesch. Ag. 1103. οἶά τις ξουθὰ — ἀηδών. Soph. Tr. 105. οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν.

566. δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς] δεινὸν ἔνδον ἐν δόμοις F. W. Schmidt.

567. ἐπίσχετ' — ἐκμάθω] Cf. 1354. σχέες, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω. Soph. Phil. 539. ἐπίσχετον, μάθωμεν. Eur. Andr. 844. ἀπόδος (ξίφος), ἀνταίαν ἐρείσω πλαγάν. Bacch. 341. δεῦρό σου στέψω κἄρα κισσῶ. (Ubi δεῦρο imperativi vim habet.) Herc. 1059. σῖγα, πνοᾷς μάθω. φέρε, πρὸς οὓς βάλω. (Σῖγα eandem vim habet.) Med. 1275. Hom. Il. 22, 450. δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται. 6, 340. ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω. 23, 71. θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω. Quae exempla attulit accuratissimus Elmsleius ad Med. 1242. Cf. Elmsl. ad Her. 559. Bacch. 341.

ἐκμάθω] Qu. ὥς μάθω. Et sic unus codex. prob. V. D. in Class. Journ. VI. 80.

568. τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε] Cf. Phoen. 1356. οἰχόμεσθ'. KP. οὐκ εὐπροσώποις φροιμίους ἄρχει λόγον. Herc. 538. Ἀπολλόν, οἷς φροιμίους ἄρχει λόγον. Ion. 764. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές. Hec. 182. Tro. 707.

570. ὦ δυστάλαινα] Cf. 1405. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾷς, πάτερ. Med. 1024. ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων.

571. τίνα βοᾷς λόγον;] τίνα λόγον βοᾷς; Weil. τίνα βοᾷς λόγον; τίνα θροεῖς αὐδάν; T. Halbertsma. Neutra correctione opus est. Cf. Ion. 1446. τίν' αὐδάν αὖσω; (τίν' αὐδάν?) βοάσω;

573. φάμα — ἐπίσυντος] Cf. Aesch. Ag. 887. ἐπίσυντοι. 1152. ἐπισύντους — δύας. Sic θεόσυντος, αὐτόσυντος.

576. ἐν δόμοις πίνει] ἔνδον ἵσταται ingeniose Wecklein. ἔνδον ὄρννται F. W. Schmidt. πίνει] Qu. κυρεῖ.

578. πομπίμα φάτις] Qu. πόμπιμος —. Cf. Hel. 1073. πόμπιμοι πνοαί. Hec. 1290. Aesch. Sept. 367. etc. Passivo sensu, ut in Soph. Tr. 872. τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

580. ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι τί ποτ' ἔβα κακόν] Qu. ἔνεπέ μοι δόμους τί ποτ' ἔβα κακόν. Cf. 842. πόθεν θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν; Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πάσιαν (τὸ Πασίου?);

583. αὐδῶν — κακά] Cf. Aesch. Sept. 678. τῷ κάκιστ' αὐδω-
μένῳ. Soph. Aj. 33. τὰ δ' ἐκπέπληγμαι (ἰχνια) κοῦκ ἔχω μαθεῖν δτου.

585. ἀχὰν μὲν κλύω] ἰαχὰν κλύω Elmsl. ad Her. 752. et Seidler.
σαφές] Malim σαφῶς. V. Schol. γεγωνεῖν ὄπα] De con-
structione cf. Soph. Aj. 103. Ant. 318. OR. 926. Arist. Ach. 748.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὄπα. et ad Aesch. Agam. 1371.

587. σοι] Qu. τοι.

588. προμνήστριαν] Cf. ad Arist. Nub. 41.

593. διὰ δ' ὀλλυσαι] Qu. διὰ τ' ὀλλυσαι.

596. ἰωμένη] Qu. ἀκουμένη.

598. Cf. Hec. 976. πῶς οὖν; τί δράσεις;

600. πημάτων ἄκος] Cf. Iph. T. 1442. τῶν νῦν παρόντων πη-
μάτων ἀναπνυχάς. Alc. 133. Andr. 121. Aesch. Cho. 539. ἄκος —
πημάτων. Suppl. 451. πημονῆς ἄκη.

601. ὦ Γαῖα μήτε —] Cf. El. 1177. ἰὼ Γᾶ τε καὶ Ζεῦ παν-
δερχέτα βροτῶν, etc. Med. 1251. ἰὼ γᾶ τε καὶ παμφαῆς ἀκτὶς Ἀε-
λίου, ἴδετε τὰν etc. Aesch. Cho. 44. ἰὼ γαῖα γαῖα. ἥλλου τ' ἀνα-
πνυχαί] Qu. αἰθέρος τ' ἀναπνυχαί. Cf. Ion. 1445. λαμπρᾶς αἰθέρος
ἀναπνυχαί. Soph. Fr. 655. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπνυχάς.

605. ναὶ πρὸς σε τῆς σῆς δεξιᾶς] Cf. Phoen. 1665. ναὶ πρὸς
σε τῆσδε μητρός. Arist. Nub. 784. ναί σε πρὸς θεῶν (l. ναὶ πρὸς
τῶν θεῶν σ'), ὦ Σώκράτες. Ran. 784. Soph. Trach. 436.

606. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων;] Similiter
Bacch. 343. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα βακχεύσεις δ' ἰὼν | μηδ' ἐξο-
μόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί; Arist. Nub. 295. οὐ μὴ σκώψεις μηδὲ
ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι; 505. οὐ μὴ λαλήσεις ἀλλ'
ἀκολουθήσεις ἐμοί; Ran. 300. οὐ μὴ καλεῖς — μηδὲ κατερεῖς τοῦ-
νομα; Eccl. 1144. V. Elmsl. ad Med. 1120.

607. ὦ πρὸς σὲ γονάτων —] μὴ — V. D. in Class. Journ.
VI. 80. Cf. Med. 325. μὴ πρὸς σε γονάτων etc. Andr. 892. πρὸς
σε τῶνδε γονάτων, etc.

614. ἀπέπτυσ'] Cf. Hec. 1276. Iph. T. 1161.

616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ —;] Cf. Med. 573. χρῆν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν
βροτοὺς | παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος. τί δὴ
κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν] Leg. τί δὴ 'πίδηλον —.

626. ἐκτείνομεν cod. Havn. Blomf. in Quart. Rev. VIII. 222.
Monk. (Cf. Med. 585. ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.) ἐκπίνομεν Pierson.
Cf. Hor. Serm. II. 3. 122. 'filius aut etiam haec libertus ut ebibat
haeres'. Plat. com. II. 616. οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
Qu. ἐκβάλλομεν.

628. Schol. τὴν θυσίαν (οὐσίαν Burges) ὑπὲρ κακοῦ δίδομεν.

630. ἀτηρόν — κακόν] Sc. γυναικα. Cf. ad Med. 225. πάτων
δ' — γυναικὲς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (φῦλον ἀθλιώτατον?). Sed
Andr. 353. οὐδ', εἰ γυναικὲς ἐσμεν ἀτηρόν κακόν, etc. Arist. Vesp.
1299. ἀτηρότατον — κακόν.

632. ἐκπονεῖ] Anglice, sets off, embellishes.
633. ὑπεξελών] Cf. Soph. El. 1420. παλίσρυντον γὰρ αἶμα' ὑπεξαιροῦσι. Qu. ὑπεκχέων.
634. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι] κηδεύσας καλῶς γαμβροῖσι Kirch. Naber. Cf. El. 47. στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ ἄθλιον Ὀρέστην. Rhes. 983. μητρὶ κηδεύειν. Fr. 395, 3. μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν. 637. πιέζει] Qu. καλύπτει.
638. ὅτω τὸ μηδέν] Qu. ὅτω ὅτι μηδέν. ἀλλ' ἀνωφελὲς] ἀλλὰ νωχελὲς Naber.
641. φρονοῦσα πλεῖον] Corrige φρονοῦσα μεῖζον. Cf. Her. 979. et ad Her. 258. 933. Fr. 49, 2. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον (l. μεῖζον) ἢ φρονεῖν χρεών.
642. ἐντίκτει Κύπρις] Cf. Arist. Lys. 553. ἦνπερ — Ἀφροδίτη — ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι. Alciph. I. 13. ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακεῖς ἀνίησιν.
646. ἄφθογγα δ' —] Cf. Plat. com. II. 634. τοιγάρ σε γοῶν συγκατώκισεν σαπρῶ. Theognet. IV. 549. οἶω μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν. Aeschin. I. 182. συγκαθειργμένη (ἔπρω). Lucian. Dial. mort. XIV. 4. λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἀνδρας. ἄφθογγα] Qu. ἔχθιστα. δάκη θηρῶν] Cf. Aesch. Sept. 558. θηρὸς ἐχθίστου δάκους | εἰκὼ φέροντα πολέμιας ἐπ' ἀσπίδος.
649. ἔνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακά] ἐννοοῦσι σὺν κακαῖς κακά F. W. Schmidt.
651. ὥς καὶ σὺ —] Cf. Andr. 704. Soph. El. 65. 1085.
652. λέκτρων — συναλλαγὰς] Cf. Andr. 1245. Ἐλένω ξιναῖλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ ξυνηλλάχθης ἐμοί.
653. ἄγῶ — νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι] Cf. Herc. 1399. Bacch. 344. ὄντοῖς νασμοῖσιν] Cf. Soph. OC. 1597. ὄντων ὕδατων. Aesch. Eum. 452. ὄντοῖς πόροις.
659. ἔς τ' ἂν ἐκδημος] Lege ἔς τ' ἂν ἢ ἔκδημος. (Et sic Dawes.) ἔς τ' ἂν ἐκδημῇ (aut ἢ ἔκδημος) Herw.
660. σῖγα δ' ἔξομεν] Qu. σῖγά θ' ἔξομεν —.
661. σὺν πατρὸς μολῶν ποδί] Similis periphrasis est in Herc. 336. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδί. Hec. 977. Or. 1217.
663. εἶσομαι γεγευμένος] νίσσομαι μεμνημένος F. W. Schmidt. Cf. Tyrt. Fr. XI. 9. φευγόντων τε διωκόντων τε γέγευσθε. Herc. 1353. εἶσομαι] ἴξομαι Herw.
- 664 sq. μισῶν δ' —] Cf. Eur. Ion. 934. οὗτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι | πρόσωπόν. Eur. Fr. 687, 2. ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἶμα. Enbul. III. 224. ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὥς λέγονσ', ἐμπίμπλαται. Arist. Ach. 236. ὥς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις. Lys. 1018. ὥς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι. Eq. 249. καὶ παροῦργον καὶ παροῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ· | καὶ γὰρ οὗτος ἦν πονηρὸς πολλάκις τῆς ἡμέρας.

666. *κακεῖναι*] Qu. δὴ 'κεῖναι.

668. *ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν*] Cf. Nub. 550. *ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ*.

669. XO. *τάλανες* — *λόγον* vulg. Totam antistrophen Phaedrae tribuit Tyrwhitt. *κακοτυχεῖς πότμοι*] Qu. *κακόποτμοι τύχαι*, ut in Aesch. Ag. 1136. *ὠὸν ὠὸν ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι*.

670. *ἢ λόγους*] *ἢ 'ν λόγοις* conj. V. D. in Class. Journ. VI. 81. *ἢ δόλους* ("duplicem ob causam necessarium") Herw. ad O. R. 961. et ipse. Redde, deprived of opportunity of explanation (by his absence). Connecte *σφαλεῖσαι λόγον*.

671. *λύσειν*] *λύειν* Elmsl. ad Iph. T. 691. et in Quart. Rev. XIV. 464. Monk. *λόγον*] *νόσον* Luzak, p. 19. *ψόγον* Purgold.

673. *πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;*] Cf. El. 219. Bacch. 726. Prom. 587. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω*. et ad Soph. Aj. 656.

675. *τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς —;*] Imitatur Comicus Thesm. 715. *τίς οὖν (ἄν?) σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν | ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;*

678. *δυσεκπέρατον*] Cf. 883. *δυσεκπέρατον* — *κακόν*. 824. Qu. *δυσεκπέρατόν ἐστι καὶ βαρύν* (vel δὴ πάνν).

680. *φεῦ φεῦ, πέπρακται*] Eadem verba sunt 778.

682. *φίλων διαφθορεῦ*] *διαφθορεὺς* de muliere dictum, ut *βραβεὺς* Hel. 703. *ἐρμηνεὺς* El. 333. *φονεὺς* Ag. 1231. Cf. Plat. Crit. 53 C. *τῶν νόμων διαφθορεὺς*. 53 B. Ibid. *νέων* — *διαφθορεὺς*. Themist. Or. 296 B. *τῶν νέων*.

683. *ὁ γεννήτωρ ἐμός*] Soloecum hoc videtur. Qu. *ὁ γεννήσας ἐμέ*, vel *ὁ γεννήτωρ ἐμοῦ*, vel *Ζεὺς σε γεννήτωρ ἐμός*. Cf. ad Soph. Aj. 573. *μήθ' ὁ (μήτε Schaef. alii) λυμεῶν ἐμός*. *εἰργάσω*] *εἰργασαι* Naber.

684. *πρόρριζον ἐκτρίψειέ σε*] Cf. Rhes. Prol. alt. v. 10. *πόλιν | Πριάμον βίᾳ πρόρριζον ἐκτειριμμένην*. Herod. VI. 86. *ἐκτέτριπται τε πρόρριζος ἐκ Σπάρτης*. *ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί*] *ἐκτρίψει' αἰστώσας πυρί* Burges in Class. Journ. VI. 81., coll. Prom. 240. *αἰστώσας γένος*. 689. *κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαἰστώσει γένος*. Hesych. *αἰστώσας*: *διαχέας καὶ τήξας*. Σοφοκλῆς *Ριζοτόμοις*, *Κόρον ἰστώσας* (*κηρὸν αἰστώσας?*) *πυρί*. Praestat, opinor, *ἐκτρίψειεν αἰστώσας* (*εὐνάσας, ἐμπρήσας*) *πυρί*. Vulgata certe displicet. Cf. Aj. 515. *οὐ γάρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δορί*. et ad Soph. Fr. 493.

685. *οὐκ εἶπον, ὥς σῆς* — Seager in Class. Journ. XIX. 81. Verba *οὐ σῆς* — *φρενὸς* per parentheses accipienda.

686. Cf. Hec. 251. *οὐκοῦν κακύνει τοῖσδε σοῖς βουλευμασιν;*

689. *συντεθηγμένος*] Offendit compositum. Qu. *ὀργῇ σοῦ τεθηγμένος*. Cf. Aesch. Prom. 311. *εἰ δ' ὥδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις*, etc. Psalm. 64, 3. 'who whet their tongues like a sword'. 57, 4. 59, 7. 140, 3.

700. *εἰ δ' οὖν ἔπραξ' εὔ* F. W. Schmidt. *κάρι' ἂν* —] Cf. Alc. 744. *ἢ κάρι' Ἀκαστος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν*. Cf. Andr. 687.

εἰ δ' εἰς πρόσωπον ἔλθων τῆς ἐμῆς ἐγὼ | γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν,
ἔσωφρόνουν. ἐν σοφοῖσιν ἦν] Qu. ἐν σοφοῖς ἂν ἦν.

701. πρὸς τὰς τύχας —] Cf. Hel. 321. πρὸς τὰς τύχας τὸ
χάρμα τοὺς γόους τ' ἔχε. Aesch. Prom. 999. τόλμησόν ποτε | πρὸς
τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Arist. Th. 149. χρὴ γὰρ
ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα — τοὺς τρόπους — ἔχειν.

702. ἐξαρκοῦντά μοι] Cf. 278. Aesch. Ag. 1574.

705. ἀλλ' ἔστι —] Cf. Soph. Phil. 652. ἄρ' ἔστιν ὥστε καὶ
γύθεν θέαν λαβεῖν; et Or. 779. σωθῆναι (κ) κακῶν.

715. ἐν δὲ —] εὖ δὲ — Schmidt. Qu. ἐν δὲ μαστεύουσ'
ἐγὼ etc. Cf. Hel. 1337. μαστεύουσα πόρους. Vel ἐν δὲ φάρμακον
μόνον | εὐρεῖν ἀνδροῦσα —. Ceterum εὖρημα συμφορᾶς dictum ut
πόρος κακῶν Alc. 213. μηχανὴ κακῶν 221. προτρέπουσ'] προσ-
κοποῦσ' conj. Monk. prob. Schmidt. περινοοῦσ' Nauck. πᾶν στρέ-
φουσ' Herw. Qu. προσκοποῦσ', vel πόλλ' ὀρῶσ', vel μαστεύουσ'.
Cf. Hel. 1337.

716. εὖρημα δὴ τι —] Qu. ἐν δὴμόνον ἄκος —. Vel ἐν μῆχος
(μῆχαρ) εὐρεῖν —. Schol. ἐνμόνον ἴαμα τῆς συμφορᾶς εὖρον.
δὴ τι recte codd.

718. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα] Cf. Iph. A. 1343. οὐκ ἐν ἀβρό-
τητι κεῖσθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. El. 639. τοῦνθένδε πρὸς τὸ
πίπτον αὐτὸς ἐννόει. Plat. Resp. X. 604 C. ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων
πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὐτοῦ πράγματα.

721. οὕνεκα] Scribe εἵνεκα, ψυχῆς μιᾶς] ψυχῆς ἐμῆς malit
Naber.

723. θανεῖν] θανεῖν γ' Elmsl. ad Her. 141.

730. τῆς νόσου —] Cf. Arist. Eccl. 873. τοιοδεδὶ | τῶν ματ-
τομένων κοινῇ μεθέξω. Pl. 226.

732. ἡλιβάτοις —] Cum his cf. Arist. Av. 1337. γενοίμαν ἀετὸς
ὑψιπέτας, ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μιᾶρός μ' ἐσίδοι etc.
Aesch. Eum. 298. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος. Soph.
Aj. 1222.

735. ὀρθεῖν] Tollar sublimis.

737. ἀκτᾶς] Leg. ἄλμας. Cf. 754. Eubul. 67, 6. οἶας | Ἡρι-
δανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας.

738. πορφύρεον — εἰς οἶδμα] I. e. ἄλιον (Hec. 634.) sive
πόντιον (Iph. A. 734.). Cf. 744. πορφυρέας λίμνας. Fr. 882. ἄλλα
πορφυρέαν. Tro. 124. δι' ἄλλα πορφυροειδέα (sic libri).

741. ἡλεκτροφαεῖς] Cf. Hec. 635. ὁ χρυσοφαῆς Ἄλιος. αὐγὰς]
παγὰς vel ἄχνας (Soph. Tr. 844) Herw.

742. Ἑσπερίδων τᾶν ἀοιδῶν] Cf. Hesiod. Th. 518. Ἑσπερίδων
λιγυφώνων.

744. ὁ ποντομέδων] Cf. Aesch. Sept. 130. ὁ θ' ἵππιος ποντο-
μέδων ἄναξ.

746. κύρων] Suspectum.

751. θεοῖς] θεοῖσιν conj. Seidler ad Eur. El. 122. θνατοῖς conj. Br. malit Monk. Idem ipse conjeceram.

752. ὦ λευκόπτερε —] Cf. Hel. 147. νεῶς — οὖριον πτερόν. Aesch. Prom. 477. λινόπτερα ναυτίλων ὀχήματα.

753. πορθμῖς] Cf. Cycl. 366. πορθμίδος σκάφος. Iph. T. 355. Hel. 1067. πόντιον —] Cf. Hel. 400. ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλός.

757. κακοννυφοτάταν ὄνασιν] Accusativus appositionis. Cf. 817. ὄνασιν] ἐς εὐνὰν Herw., coll. El. 1200. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς.

758. ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφιούτου ναῦς | Κρησίας ἀκτῆς δύσορnis | ἔπιτατο (Med. 1.) — conj. Herw.

760. δύσορnis] Cf. Aesch. Sept. 839.

762. Μουνύχου δ'] Qu. Μουνύχου τ'.

767. ὑπέραντλος] Cf. Diph. IV. 395. ἦ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος.

769. κρεμαστόν — βρόχον] Cf. 802. Or. 1036. βρόχους κρεμαστούς. Hipp. 779. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις.

776. Cf. 1321. ἰὸν ἰού· | ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται, | ἀμυνάθετέ μοι etc.

778. φεῦ φεῦ, πέπρακται] Eadem verba v. 678. βασιλῖς οὐκέτ' ἔστι δῆ] Cf. Hec. 683. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δῆ.

781. ἄμμα λύσομεν δέρης] Cf. Bacch. 695. ἀμμάτων σύνδεσμός ἐλέλυτο.

783. ἐπισπαστῶν βρόχων] Cf. Med. 1387. βρόχον τὸν ἀγχόνης ἐπισπάσας δέρη (ex corr. Elmsl.). Infra 802. βρόχον κρεμαστόν ἀγχόνης ἀνήψατο. Neophron. apud schol.

786. ἐκτείναντες] οἰκτεῖροντες unus codex. Fortasse recte. Qu. ἐκτείνοντες.

789. Cf. Alc. 349. σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν | εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται.

790. γυναῖκες, ἴστε] ἄκουε σῖγα substituerit Nauckius ex versu Sophoclis Fr. 819. ἄκουε σῖγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

791. ἦχῶ βαρεῖα —] Cf. Soph. Phil. 208. βαρεῖα — αὐδά. ἦχῶ] Cf. 1201. ἦχῶ χυθόνιος. An ἦχή?

792. οὐ γάρ τι] Cf. 488. Her. 194. Andr. 872.

794. Cf. Juvenal. IV. 81. 'venit et Crispi jucunda senectus.'

803. λύπη παχνωθεῖσ'] Congelata dolore. Anglice, chilled (blighted) with grief. Cf. Aesch. Cho. 83. κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη. Hom. Il. 17, 111. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ | παχνοῦται. Hesiod. Op. 358. τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

808. χαλᾶτε κληῖθρα —] Cf. Med. 1281. Arist. Vesp. 1484. κληῖθρα χαλάσθω τάδε. κληῖθρα] Corrigendum forsitan πηκτά. Doricum enim est πακτός. Cf. Phoen. 492. Cycl. 189. Arist. Ach. 479.

809. Cf. Med. 1311. ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν. Soph. Aj. 1003. ἴθ' ἐκκάλυπον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.

810 sq. πόθεν θανάσιμος | τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν;] Cf. 1371. καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει. 841. Arist. Nub. 30.

811 sq. XO. ἰὼ ἰὼ — vulg. Omnes sex versus Theseo tribuit Tyrwhitt.

814. βιαίως] βιαίῳ Elmsl. ad Her. 924. Idem ipse conjeceram.

815. τε] Qu. γε.

816. πάλαισμα] Accusativus appositionis. Cf. 754.

817. ὦ πόλις] ὦ τάλας recte C. prob. Dind. Herw.

818. τὰ μάκιστ' ἐμῶν κακῶν] Qu. τὰ μάκιστα τῶν (vel δὴ) κακῶν. Vel τὰ μάκιστ' ἐγώ.

821. κατακονὰ] Confer usum vocis ἀγχόνη, ἀβίωτος βίου] Qu. καὶ ἄβιος βίος.

822. κακῶν — πέλαγος] Cf. Suppl. 826. ἴδετε κακῶν πέλαγος. Herc. 1088. Soph. O. C. 1746. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχει' αἵτης (ἐλάχειτόν τι vulg.). Pers. 433. κακῶν πέλαγος. Prom. 1051. κακῶν τρικυμία.

823. ἐκνεῦσαι πάλιν] Qu. ἐκνεῦσαί τιν' ἄν.

825. τίνα — τύχῳ;] Cf. Iph. T. 1321. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ; Eum. 681. πῶς τιθεῖς' ἄμομφος ὦ; Cho. 14. ἦ πατρὶ τῶμῳ τάσδ' ἐπείκασας τύχῳ | χοὰς φερούσας —; τίνα λόγον] Leg. τίνα πότμον.

829. πήδημ' — δομήσασα] Cf. El. 860. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα. Suppl. 1047. δύστηνον αἰώρημα κουφίζω. Aesch. Ag. 800. πήδημ' ὀρούσας.

831. τύχαν δαιμόνων] Leg. δίκαν —. ἀνακομίζομαι] Qu. ἐκκαρπίζομαι.

834. Cf. Rhes. 821. ἐμοὶ μέγα κακὸν ἔμολεν. Herc. 530.

837. σκότῳ] Qu. κάτω.

839. κατέφθισο] Qu. κατέφθισαι. ἀπώλεσας γὰρ —] Cf. Soph. Ant. 870. θανῶν ἔτ' οὐσαν κατήναρές με Aj. 901.

840 sq. τίνος δὴ, πόθεν, θανάσιμος τύχα, | γύναι, σὰν, τάλαιν', ἔβα καρδίαν probabiliter Elmsleius. Cf. Hipp. 599. ἔνεπέ μοι τί ποτ' ἔβα κακόν.

841. τύχα σὰν ἔβα καρδίαν] Cf. ad 810.

847. ἔρημος οἶκος —] Cf. Suppl. 1133. ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβῶν.

848. ὦ φίλα γυναικῶν] Eadem verba sunt Alc. 460. Cf. Her. 567. ὦ τάλαινα παρθένων. Arist. Ran. 1049. ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν.

850. φέγγος ἀελίου τε] Qu. φέγγος ἀελίοιο.

851. νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα] Cf. Aesch. Fr. 158. αἷς οὔτε πέμψιξ ἡλίου προσδέρεται | οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

852 sq. ἰὼ τάλας —] Hos quattuor versus Theseo confidenter tribuit Tyrwhitt. Qu. ἰὼ τάλας, ὅσον —.

854. καταχυνθέντα] Qu. κατατακέντα, aut καταχυνθεῖσι.
 855. πάλαι] πάλιν Luzac. p. 53. Qu. τάλας.
 857. ἡρτημένη θέλει; τί σημανεῖ νέον conj. Musgr. Recte.
 860. λέκτρα γὰρ] δευτέρα (et mox δώμαθ') Herw.
 862. τύποι — σφενδόνης —] Cf. Julian. Epist. 8. ὀλίγη σφρα-
 γίδι μεγάλου χαρακτήρος τύπον ἀνεμαξάμην (ἀπ.?).
 863. προσσαίνουσί με] Cf. Prom. 835. τῶνδε προσσαίνει σέ τι;
 Ag. 1665. Soph. Fr. 928.
 864. περιβολὰς σφραγισμάτων] Cf. Soph. Tr. 615. σφραγίδος
 ἔρκει τῷδ'.
 866. ἐκδοχαῖς] Cf. Aesch. Ag. 299. ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν
 πομποῦ πυρός.
 867. ἐμοὶ μὲν οὖν —] Cf. Herc. 643. μή μοι — ὄλβος εἴη
 — τὰς ἥβας ἀντιλαβεῖν. ἐπιφέρει — κακόν] Cf. Aesch. Ag. 846.
 τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ | κάκιον ἄλλο πῆμα.
 871. ὦ δαῖμον — μὴ σφήλης δόμους] Cf. Fr. 275, 3. χρόνῳ
 δαίμων βίον ἔσφηλε. Med. 198. Aesch. Ag. 1533.
 872. πρὸς γάρ τινα] πρὸ γάρ τινα Blomf. in Quart. Rev. XV.
 228. Qu. ἐμοὶ μὲν οὖν ἂν ἄβιος βίου τύχα —. Aut ἐμοί γ'
 ἂν οὖν ἀβίωτος(?) βίου τύχα —.
 877. ποῦ φύγω vulg. πᾶ — Valck. ποῖ — Elmsl. ad Med.
 1238. Cf. Aesch. Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.
 905. Orest. 1375. πᾶ φύγω, ξέναι; πᾶ φύγω βάρους κακῶν;]
 Cf. ad Med. 1271. πᾶ φύγω μητρὸς χέρας;
 881. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον] Cf. Alc. 830. ὅδ' οὐ
 θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος. Aesch. Ag. 1628. καὶ ταῦτα τᾶπη
 κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
 882. στόματος ἐν πύλαις] Cf. Aesch. Sept. 557. ὅς οὐκ ἔασει
 γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ | ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά.
 883. δυσεκπέρατον — κακόν] Cf. 678. πάθος — δυσεκπέ-
 ρατον. Aesch. Pr. 1078. ἀπέρατον (ἀπέραντον vulg.) δίκτυον ἄτης.
 885. εὐνῆς — θιγεῖν] Cf. El. 255. οὐπώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς
 ἔτλη θιγεῖν. Aesch. Cho. 71. θιγόντι νυμφικῶν ἐδωλίων.
 889. φύγοι] φύγη Ald. Cf. Soph. O. R. 904. μὴ λάθοι (λάθη al.)
 σε etc.
 892. αὐθις] Posthac. Cf. Or. 900. Alc. 1174. Aesch. Ag. 308.
 898. λυπρὸν ἀντλήσει βίον] Cf. Aesch. Prom. 383. ἐγὼ δὲ τὴν
 παροῦσαν ἀντλήσω τύχην.
 901. τὸ λῶστον] Qu. τὰ λῶστα. Cf. Prom. 204. ἐνταῦθ' ἐγὼ
 τὰ λῶστα βουλεύων etc.
 903. ἐφ' ᾧ τινι στένεις] ἐφ' ᾧ τὰ νῦν στένεις conj. Monk. Recte.
 911. σιγᾶς; —] Cf. Fr. 126. σιγᾶς, σιωπὴ δ' ἄπορος ἐρμη-
 νεὺς λόγων.
 915. σὰς δυσπραξίας] Cf. 1405. πατρὸς δυσπραξίας. Soph. Aj.
 759. βαρεῖαις — δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.).

916. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες — μάτην] Cf. Aesch. Cho. 881. ὦ πόλλ' ἀκοντίζοντες (jaculantes, Hor. Od. II. 16. 17.) Naber, coll. Suppl. 456. 745. Tro. 144. 638. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Hor. Carm. II. 16. 17. Qu. ὦ πόλλ' ἀνευρίσκοντες (vel ὦ πολλὰ δὴ πονοῦντες, vel — μοχθοῦντες) μάτην. Cf. Soph. O. R. 874. Arist. Pac. 95. τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις; Aj. 635. νοσῶν μάταν.

917. τί δὴ] οἷ δὴ malit Naber, coll. Suppl. 745. 950. ὦ ταιλαίπωροι βροτῶν, | οἷ (ita Markl. τί libri) κτᾶσθε λόγχας.

924. ὑπερβάλῃ κακοῖς] Cf. Arist. Pl. 109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

932. ἐς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει] Cf. Or. 608. εἰς οὖς ἀεὶ πέμπουσα μύθους etc. Ion. 695. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνα τάδε τορῶς ἐς οὖς γεγωνήσομεν; 1521. Andr. 1091.

935. ἔξεδροι φρενῶν vulg. Lege ἔξεδρον φρενῶν (sub. ὥστε εἶναι). Et sic Musgr. παραλλάσσοντες] Intransitive, ut in Ag. 424. παραλλάξασα διὰ χειρῶν βέβακεν ὄψις.

940. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ] Qu. προσβαλεῖν θεοὺς χθονί.

948. σὺ δὴ —;] Cf. Andr. 324.

951. θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν] Cf. Her. 476. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς | προσθητε. Andr. 217. εἴτ' ἀπληστίαν λέχους πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖς ἄν ἡνρέθης. Eodem sensu προσβάλλειν τί τινι, Soph. El. 973. εὐκλειαν οὐχ ὀρᾶς ὄσην | σαιτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς etc.

952. ἤδη νυν] Qu. ἤθη νυν —.

953. οἰτοῖς] ἀστοῖς Badham. Praef. Iph. T. Qu. ἄλλοις, vel ἀστούς. Ὅρφέα —] Cf. Ar. Ran. 1032. Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι.

955. ἐπεὶ γ' ἐλήφθης] Cf. Hel. 556. ἐπεὶ γ' τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου. Cycl. 181. ἐπεὶ γε πολλοῖς ἤδεται γαμουμένη. Soph. Ant. 923. ἐπεὶ γε δὴ —. Tr. 484. ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον. Thuc. I. 132. Plat. Gorg. 492 B. Raro apud probos scriptores Atticos consociantur particulae ἐπεὶ γε. Plerumque interjecto aliquo vocabulo sejunguntur, ut in Soph. O. R. 705. O. C. 266. 597. 966. 1125. 1720. Arist. Pl. 897.

957. σεμνοῖς λόγοισιν] Cf. Ran. 1496. τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι — διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι παραφρονοῦντος ἀνδρός.

959. ἐν τῷδ' ἀλίσκει] δέλτω δ' ἀλίσκη F. W. Schmidt. Qu. οἷ δὴθ' (aut οὐκ ἔσθ') —. Schol. οὐδαμῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἔχεις etc.

962. μισεῖν] Imperfectum.

966. Cf. Arist. Eccl. 895. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν. Lys. 544. Av. 428. ἀλλ' ὥς —;] Cf. 1013. ἀλλ' ὥς τὸ τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; | ἥκιστα γ'. τὸ μῶρον] Libido, lascivia. Cf. 644. Fr. 331, 2. καί μ' ἔρωσ ἐλοι (ἔχοι?) | οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' (γ') εἰς Κύπριν τρέπων. Tro. 989. Andr. 674.

969. ὅταν ταραξῇ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα] Cf. Fr. 431, 3. Ἔρως — καὶ θεῶν ἄνω | ψυχὰς τὰράσσει (χαράσσει male vulg.).

974. Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους] Cf. Iph. T. 1449. Soph. El. 707. Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων.

978. ἀλλὰ κομπάζειν μάτην] Sub. φήσει.

979. Σκειρωνίδες — πέτραι] Cf. 1208. Σκείρωνος ἄκρας. Senec. Hipp. 1023. 'petrae nobiles Scironides.'

982. τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν] τὰ γὰρ δὴ 'στῶτ' — Naber.

983. ξύστασις — φρενῶν] Cf. Alc. 813. τοῦ νῦν σκυνθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν. ξύστασις] σύντασις Herw. ad O. R. 810.

988. ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'] Sed et huic suus honor est (Rost). μοῖραν] καιρὸν Herw. ad O. R. 591. coll. Phoen. 474. Anglice advantage. οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς φαῦλοι —] Cf. Phoen. 506. καὶ σοφοῖς | καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ'

991. γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι] Similiter fere Soph. Aj. 1225. δῆλος δέ μοῦσι σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

992. ὅθεν μ' ἐπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν | κοῦκ ἀντιλέξονθ'] De structura adi Cobet. N. L. p. 239., ubi exempla adducit. ἐπῆλθες] ἐπῆλθες Musgr.

993. κοῦκ] Qu. οὐκ.

1000. οὐκ] Qu. οὐδ'. ἐγγελαστής] Cf. O. R. 1422.

1001. ἀλλ' αὐτός —] Cf. Suppl. 867. φίλος παροῦσί τε | καὶ μὴ παροῦσιν· ὦν ἀριθμὸς οὐ πολὺς. παροῦσι] Qu. παρών τε.

1002. ἐνὸς δ' ἄθικτος] Cf. Soph. O. C. 1521. ἄθικτος ἡγητῆρος.

1003. λέχους — ἄγνόν δέμας] Cf. 138. Δαματρὸς ἀκτᾶς δέμας ἄγνόν ἴσχειν. Naumachius ap. Stob. Grot. p. 278. καλὸν μὲν δέμας ἄγνόν ἔχειν ἀδμήτα τε μίμνειν | παρθενικήν. ἐς τόδ' ἡμέρας] Cf. Phoen. 1085. Alc. 9. ἄγνόν δέμας, | κοῦκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Wakef. S. C. § 41.

1004. οὐκ οἶδα] Malim οὐδ' οἶδα. πρᾶξιν] τέρψιν Christ. Pat. 522. Cf. Aesch. Ag. 611. οὐκ οἶδα τέρψιν —.

1005. οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν] οὐδὲ ταῦτ' ἀσκεῖν, πάτερ, F. W. Schmidt. Qu. οὐδὲ ταῦτά γε σκοπεῖν, vel οὐδὲ ταῦτά γ' εἰδέναι, vel οὐδ' ἐπίστασθαι πάνν.

1006. παρθένον ψυχὴν] Cf. Ion. 280. παρθένους χεῖρας.

1009. ἐκαλλιστεύετο —] Cf. Med. 943. πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλιστεύεται | τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν. Bacch. 407.

1011. ἐγκληρον εὐνήν —] Cf. Iph. T. 682. ἐγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν. Herc. 468. ἐγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος.

1012. μάταιος ἄρ' ἦν] ἄρ' ἦ μάταιος T. Halbertsma. Qu. μάταιός εἰμ' ἄρ', vel ἦν τᾶν μάταιος, vel μάταιος ἦν τᾶν. Sed cf. Ph. 566. ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος —. οὐδαμοῦ — φρενῶν] Cf. Soph. El. 390. ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;

1013. ἀλλ' ὥς τυραννεῖν —] Cf. Herc. 298. ἀλλ' ὥς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; | ἥκιστα. Supra 966. ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι, | γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν;

1019. πράσσειν τε γὰρ πάρεστι] πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι Matth. πράσσειν τε γὰρ πάντ' ἔστι Schmidt.

1024. εἶδες] εἶλες Reisk. Br. Recte. Mox pro διεξιῶν qu. ἐπεξιῶν.

1026. τῶν σῶν — ἄψασθαι γάμων] Cf. Phoen. 960. καὶ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.

1027. μηδ' ἄν ἔννοϊαν λαβεῖν] Qu. μηδ' ἐς ἔννοϊαν μολεῖν.

1028. ἡ τᾶρ' ὀλοίμην ἀκλεῆς] Cf. Her. 651. ἡ τᾶρ' ἐκείνῳ μὴ νομιζοίμην ἐγὼ | μήτηρ ἔτ'. Arist. Lys. 933. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα (f. τᾶρα). ἀκλεῆς ἀνώνυμος] ἀκλεῆς κἀνώνυμος F. W. Schmidt.

1029. ἀπολις, —] Hunc versum aliunde huc irrepsisse opinatur Cobet.

1030. καὶ μήτε πόντος —] Cf. Or. 1084 sq.

1032. εἰ δ' —] Spurious hunc versum habet Herw.

1035. ἡμεῖς —] Spurious hunc versum habet Herw.

1037. πίστιν — θεῶν] Cf. Med. 414. θεῶν δ' οὐκέτι πίστις ἄραρε.

1038. ἄρ' οὐκ ἐπαδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε; Elmsl. ad Med. 398. Lege ἡ γόης (pro καὶ γόης).

1039. εὐοργησία] Cf. Bacch. 641. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν.

1042. σὺ μὲν παῖς] σὺ μου παῖς conj. Markl. Sub. ἐμός. V. Elmsl. ad Her. 131.

1043. Leg. ἔκτεινα τᾶν σε, vel ἔκτεινον ἄν σε. φυγαῖς] Imo φυγῇ σ'.

1044. εἵπερ γυναικὸς ἡξίους γ'] Leg. εἵπερ γυναικός γ' ἡξίους —.

1046. ὥσπερ σὺ σαντῶ —] Cf. Soph. O. C. 907. νῦν δ' οἷσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, | τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν, ἀρμοσθήσεται.

1047. ταχὺς — ἄδης] Cf. Aesch. Ag. 650. ἄδην πόντιον πεφειγότες. Ἄιδης] Qu. Ἄρης (ἄρης), i. e. mors. Cf. Soph. Aj. 254. πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη.

1051. μηνυτὴν χρόνον] Cf. Fr. 223 c. ἡὔρε μηνυτῆς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς etc.

1053. πέραν γε Πόντου —] Leg. πέρα (ultra) —. Cf. 3. ὅσοι τε Πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν | ναίουσιν εἴσω. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὄρων. Alc. 588. ὑψικόμων πέραν (l. πέρα) βαίνουσ' ἐλατᾶν.

1055. πίστιν] Anglice, proof. Cf. 1321.

1057. κληῖρον] Cf. Phoen. 852. κληρούς τ' ἐμοὶ φύλασσε παρ' θένῳ χερὶ | οἷς ἔλαβον etc.

1060. λύσω] λύω Elmsl. ad Iph. T. 692. et Her. 805. Cf. Herc. 1146. Arist. Lys. 1105. λύω στόμα] Cf. Soph. Aj. 1225. δῆλος

δέ μοῦσι σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. Av. 210. λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων. Isocr. Panath. p. 252, 96. λέλυκα τὸ στόμα. Virg. Aen. III. 457. 'ipsa canat vocemque volens atque ora resolvat'.

1062. πάντως —] Cf. Aesch. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθήης.

1063. ὄρκοις] ὄρκους Faehse. οὖς ὥμοσα] De numeris v. Elmsl. ad Med. 741.

1067. τῇδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν] Cf. Thuc. VII. 48. ἐπ' αἰσχρᾷ αἰτία ἀπολέσθαι. Aesch. Prom. 202. ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι — αἰκίζεται;

1069. κομίζων] ξενίζων Schmidt. κακῶν] κακούς Herw.

1070. πρὸς ἥπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε] Cf. Rhcs. 425. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην. Soph. Aj. 938. χωρεῖ πρὸς ἥπαρ, οἶδα, γενναία δύη. Ant. 933. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφίχται. O.C. 1217. Aesch. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει (κιγχάνει?) πρὸς ἥπαρ. κακῶν] καλῶν Weil. λεχῶν Jacobs. ἔχων F. W. Schmidt, qui etiam ξενίζων pro κομίζων.

1071. κακός τε] Fort. κακός γε.

1077. οὐ λέγον] οὐ σιγῶν Herw. οὐ στέγον (aut εὖ δηλοῦν) Schmidt.

1080. σαντὸν ἥσκησας σέβειν] Cf. Fr. 1067, 2. εὐσεβεῖν τ' ἥσκηκότα.

1085. πάλαι ξενοῦσθαι] πάλαι 'ξεῶσθαι Naber, coll. Hippolyti responso, σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός (μ'). Qu. πάλαι 'ξελαύνειν (vel 'ξαπωθεῖν).

1086. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' —] κλαίων τις ὑμῶν, πάτερ, — F. W. Schmidt. Cf. Her. 652. εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερσὶ, etc. Arist. Lys. 446. παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου. ἄρ'] Imo τᾶρ'.

1091. ταῦτ'] Qu. πάντ'.

1096. ἐγκαθηβᾶν] Confer v. ἐνηβητήριον Herod. II. 133.

1098. ἴτ' ὦ νέοι μοι —] μοι paullum suspectum.

1099. προπέμψατε χθονός] Lege προπέμψατ' ἐκ χθονός.

1104. λύπας παραιεῖ] Cf. Her. 908. παραιῶν φρονήματος. (Ubi λύπας in hoc loco genitivum esse monuit Elmsl.) Hec. 591. τὸ δ' (l. τοῦ δ') αὖ λίαν παρεῖλες. Fr. 258, 2. τοῦ λίαν παρείλετο. Hyperid. ap. Stob. 125. p. 618. ὁμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιεῖν. Iph. A. 1609. λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον. Thuc. II. 56. καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρείλε.

1105. ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων λείπομαι] Qu. ξύνεσιν δέ τις — λείπεται ἐλπίδι κεύθων] Leg. ἐν φρεσὶ κεύθων. κεύθων — λεύσσων] Notandum masculinum singulare de choro feminarum dictum. Cf. ad Hel. 1630.

1107. λεύσσων] Sub. αὐτά.

1108. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται —] Cf. Or. 975. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πήματ' ἐν χρόνῳ μακροῷ, βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀσιτάμητος αἰὼν. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανείσα βροτῶν. ἀμείβεται] Succedunt. Cf. El. 1093. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων φόνος. Rhés. 615. ἕως ἂν νύξ ἀμείψηται φάος. Idem metrum est Arist. Lys. 277. ὥχετο θῶπλα παραδούς ἐμοί. Si quidem iste locus sincerus est.

1109. αἰὼν πολυπλάνητος] Cf. Soph. Aj. 1185. πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός.

1114. δόξα — ἀτρεκῆς] Cf. 261. βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιηδεῖσεις | φασὶ σφάλλειν. παράσημος] I. e. ἀδόκιμος, κίβδηλος. Cf. Rhés. 629. δόξας ἀσήμους. Aesch. Ag. 779. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἶνω. ἀτρεκῆς] ἀπρεπῆς Purgold. An ἀκλεής? Cf. Her. 624.

1115. ῥάδια δ' ἥθεα μεταβαλλομένα] Cf. Iph. A. 343. μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους etc. Soph. El. 1261. τίς ἂν — μεταβάλοι' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;

1117. βίον συνευτυχοίην] Qu. βίον πάντ' εὐτυχοίην.

1122. Ἑλλανίας] Qu. Ἑλλανίδος.

1132. πώλων Ἑνετᾶν] Cf. 231. πώλους Ἑνέτας.

1134. κατέχων] Dirigens. Qu. κατέχων ποτὶ —. Vel καὶ ἔχων ποδὶ —. γυμνάδας ἵππους] Ut ἀελλάδες ἵπποι Soph. O. R. 467.

1137. Cf. Hel. 244. ὅς με χλοερὰ δρεπομένην — ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὥς Ἀθάναν μόλοιμι', ἀναρπάσας etc. Sc. ut ibi certa offerret. Cf. Ovid. Met. IX. 337.

1138. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν] Cf. Hom. Il. 1, 147. βαθὺν λήϊον. Aesch. Prom. 673. Λέρονης βαθὺν | λειμῶνα. ubi v. Blomf. Gl.

1140. νυμφιδία — ἀμιλλα] νυμφιδίων — Wakef. Monk. Cf. Soph. El. 493. ἄλεκτρο' ἀνιμφα — γάμων ἀμιλλήμαθ'.

1143. δάκρυσιν διοίσω πότμον] Qu. διοίσω (διάξω) βίον. Cf. Hel. 10. θεοὺς σέβων | βίον διήνεγκ'. Rhés. 19. 600. Soph. Aj. 511. σοῦ διοίσεται (sc. τὸν αἰῶνα) μόνος. Herod. III. 40. οὕτω διαφέρει τὸν αἰῶνα (βούλομαι), ἐναλλὰξ πλήσσω.

1145. ἔτεκες ἀνόνατα] Cf. Hee. 766. ἦ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι; | ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὥς ἔοικε, τόνδ', δν εἰσορᾷς. Alc. 412. ἀνόνατ' ἐνέμφευσας. El. 506. ὅν ποτ' — ἀνόνατ' ἔθρεψας. Here. 716.

1148. συζυγίαι Χάριτες] συζυγίαι Χαρίτων Reisk. Recte. Certe displicet vulgata.

1163. ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς] Cf. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾷς (σμικρᾷς optime Herwerden) ὄντες. Plut. Artax. 30. ἦν -- ἐπὶ ῥοπῆς μικρᾷς διὰ τὸ γῆρας. Soph. O. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐννιάζει ῥοπή. Fr. 511, 4. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν (σμικρᾷς ἐπὶ ῥοπῆς γάρ;) ἐμπολὰς μακρὰς | αἰὶ παραρρίπτοντες etc.

1164. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος] δι' ἔχθρας μῶν ἀφιγμένος τινὶ requirit Naber, coll. Phoen. 482. καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φθόγου μολών. Cf. ad Med. 872. Andr. 175. 416. Prom. 120. Subaudiendum αὐτῷ.

1165. ὥς πατρὸς βία] Qu. οὗ πατρὸς βία.

1166. ἀρμάτων ὄχος] Cf. Phoen. 1198. ἐξήλαννον ἀρμάτων ὄχους. Suppl. 662. ἀρμάτων ὀχήματα.

1168. πόντου κρέοντι] Cf. El. 1262. πόντου κρέοντος παῖδ'.

1169. ὥς ἄρ' ἦσθ'] Cf. Med. 1279. ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος. Phoen. 421.

1171. Δίκης — ῥόπτρον] Cf. Aesch. Cho. 61. ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας —. Suppl. 402. τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεὺς ἑτερορρεπής.

1174. ψήκτραισιν] Cf. 110. καταψήχειν χρεῶν | ἵππους.

1177. φυγὰς] Cf. 1043.

1178. ἦλθε ταῦτόν — ἔχων μέλος] ἦλθεν αὐτὸς — χέων μέλος J. Schmidt et F. W. Schmidt, coll. Suppl. 773. Ἄιδου δὲ μολπὰς ἐκχέων δακρυρρόους. Qu. — δακρύων χέων ῥέος (i. q. ῥεῦμα). Cf. Eur. Iph. A. 1279. ταῦτόν | μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης.

1179. ἐπ' ἀκταῖς] Qu. ἐπ' ἀκτῆς aut ἐπ' ἀκτάς. Plurale est 1206. 1212. ὀπισθόπους — δμήγυρις] Cf. 54. προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος.

1180. ἡλίκων] ἡλίκων θ' Monk., coll. Med. 246.

1182. τί ταῦτ' ἀλύω;] Cf. Or. 277. τί χρῆμ' ἀλύω; Fr. 665. τοιαῦτ' ἀλύει. Arist. Vesp. 111.

1183. ἐντύνεθ' ἵππους ἄρμασι] Cf. Hom. Il. 8, 374. ἐπέντυε μώνυχας ἵππους. ἵππους — ζυγηφόρους] I. q. ζυγίους. Cf. Herc. 121. Rhes. 303.

1184. πόλις γὰρ —] Cf. Med. 248. σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι.

1186. θᾶσσον ἢ λέγοι τις] θᾶσσον ἢ λέγει τις Madvig. Ipse correxerim θᾶσσον ἢ ἂν λέγοι τις. (Crisis ut in μὴ ἀλλὰ, etc. Excidit ἂν propter crasin male intellectam.) Aut θᾶσσον ἢ λέγοις ἂν. Cf. Bacch. 736. θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ | ἢ οὐ ξυνάψαις (ἢ ἂν τις ξυνάψαι?) βλέφαρα. El. 824.

1189. αὐταῖσιν] ἀπταῖσιν Barthold. ἐν ταῖσιν vel διπλαῖσιν F. W. Schmidt. prob. Herw.

1194. ἐπῆγε κέντρον —] Cf. Phoen. 181. ὥς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων (ἐπιφέρων) ἰθύνει.

1195. ὁμαρτῇ] Simul. I. q. ὁμοῦ. Cf. Hec. 839. Her. 139. πρόσπολοι — εἰπόμεσθα] Cf. 481. εἰ μὴ γυναιῖκες μηχανὰς εὐρῆσομεν. et ad Arist. Lys. 42.

1197. τὴν εὐθύς Ἄργους] Qu. τὴν εὐθύ τ' Ἄργους — (ut ὑπὸ τε σοῦ καὶ ἐμοῦ). Vel τὴν εὐθύ γ' —. Vel τὴν εὐθὺν κἄργους —. Cf. Arist. Av. 1421. μῶν εὐθὺν Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ; Pac. 77. 301.

1198 sq. Cf. Iph. T. 261 sq. 1449 sq. Soph. Trach. 752 sq.

1199. τοῦπέκεινα] Qu. τὰπέκεινα. Cf. Aesch. Suppl. 257. Πίνδου τε τὰπέκεινα.

1200. πόντον — Σαρωνικόν] Leg. κόλπον —. Cf. Callim. H. Del. 42. Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου. Aesch. Agam. 306. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ.

1201. ἔνθεν τις —] Cf. Aesch. Prom. 1082. βρυχία δ' ἡχὼ παραμυκᾶται βροντῆς. ἡχὼ χθόνιος] Qu. ἡχή (sonus) χθόνιος. Sed cf. 791. ἡχὼ βαρεῖα προσπόλων. χθόνιος ὡς βροντὴ Διός] Cf. Arist. Av. 1750. ὦ Διὸς — χθόνιαι βαρυαχέες βρονταί. Aesch. Prom. 1029. βροντήμασι | χθονίοις κυκάτω πάντα. Fr. 57, 10. ὑπογαίου βροντῆς. Eur. El. 743. ἦ δοκὼ κενὴ | ὑπῆλθέ μ' ὥστε νεότερα βροντὴ Διός;

1202. βρόμον μεθῆκε] Cf. 500. μεθήσεις — λόγους. El. 797.

1203. ὀρθὸν δὲ κρατ' —] Cf. Soph. El. 27. ὥσπερ ἵππος εὐγενῆς — ὀρθὸν οὓς ἴστησιν.

1205. ἀλιρρόθους ἀκτὰς] Cf. Aesch. Pers. 367. ἔκπλους φιλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους.

1207. ἀφηρέθη — εἰσορᾶν] Cf. Soph. Phil. 1303.

1208. Σκείρωνος ἀκτὰς] Σκείρωνος ἄκρας Luzac, coll. Tro. 90. ἀκταὶ δὲ Μυκόνου — αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι. Mel. II. 3. 'Scironia saxa'.

1211. καχλάζον] Cf. Sept. 114. κῦμα περὶ πτόλιν — καχλάζει. 761. Timocl. III. 602. Apoll. Rhod. II. 570. IV. 943. Theocr. VI. 12. Nomen κάχληξ (shingle) legitur Thuc. IV. 26. Qu. παφλάζον. Cf. Eubul. com. III. 259. προσγελῶσά τε | λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι.

1213. αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι] Cf. Ion. 32. αὐτῷ σὺν ἄγγει. Plerumque omittitur praepositio. τρικυμία] Cf. Tro. 83. Αἰγαῖον πόρον | τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἄλός. Menand. IV. 232. ἐτέραν περιμεῖναι χᾶτέραν τρικυμίαν. Plat. Euthyd. p. 293 A. σῶσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου. Aesch. Prom. 1015. οἶός σε χεიმῶν καὶ κακῶν τρικυμία | ἔπαισ' ἄφνικτος,

1214. κῦμ'] χεῦμ' F. W. Schmidt. οἶδμ' propter praegressum τρικυμία cum Bothio corrigit Herwerden ad Ion. 32. Conferas tamen Arist. Av. 1401. χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ἐξέθηκε] ἐξαφῆκε F. W. Schmidt. Qu. ἐξανῆκε. Cf. ad O. C. 1506. Vel ἐξέπεμψε. Vel ἐξέδωκε.

1216. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο] Cf. Andr. 1148. ἐφθέγγετο | δεινόν τε (τι?) καὶ φρικῶδες.

1219. ἵππικοῖς ἐν ἡθεσι] Malim ἵππικοῖσιν ἡθεσι, aut ἵππικοῖς αὐτ' ἡθεσι —.

1220. πολὺς ξυνοικῶν] Qu. πολὺ ξυνοικῶν, being much conversant (or familiar) with. Cf. Arist. Ran. 959. οἷς ξύνεσμεν. Bacch. 300. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, etc. Sept. 6.

εἰ — πολὺς κατὰ πτόλιν | ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν etc. Sed malim πολὺ —.

1223. ἐνδακοῦσαι στόμια —] Cf. Plat. Phaedr. 254 D. ἐν-
δακῶν τὸν χαλινὸν μετ' ἀναιδείας ἔλκει. Xen. Eq. VI. 9. ἐξουσίαν
παρέχει συνδάκνοντι (ἐνδ.?) τὸ στόμιον μὴ πείθεσθαι. Aesch. Prom.
1009. δακῶν δὲ στόμιον ὥς νεοζυγῆς | πῶλος βιάζει. στόμια
πυριγενῇ] Cf. Aesch. Sept. 192. πυριγενετῶν χαλινῶν. Orest. 810.
πυριγενεῖ — παλάμα. 943. γναθμοῖς Par. A. Br. Valck. Cf.
Med. 1201. σάρκες δ' — γναθμοῖς ἀδύλοις φαρμάκων ἀπέρρεον.
Hesychius, γναθμοί: γνάθοι.

1224. βία φέρουσιν] Cf. Soph. El. 725. ἄστομοι | πῶλοι βία
φέρουσι. Aesch. Pers. 200. ξυναρπάζει βία | ἄνευ χαλινῶν. Med. 242.
μὴ βία φέρων ζυγόν. Plat. Legg. III. 701 C. (οὐ δεῖ) καθάπερ ἀχά-
λινον κεκτημένον τὸ στόμα βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν
παροιμίαν ἀπὸ τινος ὄνου πεσεῖν.

1225. κολλητῶν ὄχων] Cf. Phoen. 2. χρυσοκολλήτοισιν — δίφροις.

1226. μεταστρέφουσαι] Cf. Hom. Il. 1, 160. τῶν οὐ τι μετατρέ-
πομ' οὐδ' ἀλεγίζω. Fort. ἐπιστρέφουσαι. Cf. ad Soph. Phil. 599.
τοῦδ' — ἐπεστρέφοντο. Aj. 1116. 90. Hor. Od. III. 121.

1229. τέτρωρον — ὄχον] Cf. Suppl. 674. ὄχων τετραδῶν.
Alc. 486. τέτρωρον ἄρμα. Iph. A. 214. Her. 860.

1230. μαργῶσαι φρένας] Cf. Soph. Fr. 762, 2. σῶν τε μαργότης
φρενῶν.

1232. ἀνεχαίτισεν] Cf. Bacch. 1070. μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν. Rhes.
786. κἀνεχαίτιζον φόβῳ. Soph. Fr. 189. Anaxandr. com. III. 162.
μέστ' ἀκράτου κυμβία — ἀνακεχαίτικεν (ἡμᾶς).

1234. σύριγγες —] Lego σύριγγες δ' —. Cf. Phoen. 1210.
τροχοὶ δ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι, | νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσω-
ρεύονθ' ὁμοῦ. Iph. A. 230. σύριγγας ἄρματείους. σύμφυρτα] Cf.
Med. 1199. αἷμα συμπεφυρμένον πυρί.

1235. ἐνήλατα] Sc. ξύλα. Cf. Soph. Fr. 293, 2. ἐνήλατα ξύλα
τρίγομφα διατορεύσασθαί σε δεῖ.

1236. ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς] Cf. Soph. El. 746.

1237. δυσεξήνυστον] Qu. δυσεξέλικτον.

1238. σποδούμενος μὲν πρὸς πέτρας] Cf. Soph. El. 752. φορού-
μενος (l. σποδούμενος) πρὸς οὐδας. Andr. 1106. Aesch. Ag. 670.

1239. Inter θραύων δὲ et θραύων τε incertus vacillat Elmsl.
ad Med. 21. δεινὰ δ' ἐξανδῶν κλύειν] Cf. Arist. Ach. 1183.
δεινὸν ἐξηύδα μέλος (ἐξηύδησ' ἔπος?).

1240. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι] Corrige ὦ 'ν φάτ-
ναισι —.

1241. μή μ' ἐξαλείψητ'] μή μ' ἐξαλίσητ' conj. Naber, coll.
Nub. 32. Qu. μή μ' ἐκκυλίσητ'. Sed cf. Eur. Fr. 1028. κρινεῖ τις
αὐτὸν πώποτ' ἄνθρωπον μέγαν, | ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦς
ὄλον;

1242. παρών] *Adjuvans*. V. ad *Soph. Phil.* 425.

1243. ὑστέρω ποδὶ ἐλειπόμεσθα] Cf. *Herc.* 1040. ὑστέρω ποδὶ — πάρεσθ' ὅδε. *Phoen.* 1441. ὑστέρα βοηδρόμος | πάρειμι. Cf. ad *Arist. Lys.* 326.

1245. οὐ κάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ] οὐκ ἔτ' οἶδ' — malit *Monk.* τμητῶν ἱμάντων] Cf. *Soph. El.* 1415. σὺν δ' ἐλίσσεται | τμητοῖς ἱμαῖσι.

1246. Cf. *Alc.* 205. σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι.

1247. τέρας ταύρου] Cf. *Or.* 992. ἄρνός — τέρας. *Ph.* 809. τέρας Σφιγγός. ἵπποι δ' ἔκρυφθεν] ἵπποι δὲ φροῦδοι *Nauck.* ἔκρυφθεν] Cf. *Arist. Vesp.* 662. κατένασθεν (*in anapaestis*). In

nuntii narratione epica forma non offendere debet.

1248. ὅποι recte unus liber *Flor.* λεπαίας — χθονός] Cf. *Iph. T.* 324. λεπαίας — νάπας. *Her.* 395. λεπαίαν ὀφρύην.

1256. τοῦ χρεών] *Fati.* Cf. *Iph. T.* 1486. *Bacch.* 515. *Hel.* 1652. *Herc.* 21. *Fr.* 413. 733, 3. *Adesp.* 368.

1260. ἐπάχθομαι non improbat *Elmsleius* ad *Med.* 285., sed malit ἄρ' ἄχθομαι, cum illud compositum exemplo carere videatur.

1261. τί χρῆ —] Cf. *Arist. Pac.* 358. ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε φράζε.

1264. θέλγει δ'] *Qu.* θάλπει δ'.

1267. λόγοις] ἔργοις -- *Herw.* λόγοις τ' ἐλέγξω *Flor.* Recte. δαιμόνων τε συμφοραῖς] Ita *Herc.* 309. τὰς τῶν θεῶν — τύχας. 830. 1219.

1272. ποτᾶται δ' ἐπὶ] ποτᾶται 'πὶ *Nauck.*

1274. Pro ᾧ (ᾧ) *qu.* ὅσα. θέλγει δ' Ἔρωσ] Cf. *Bacch.* 402. οἱ θελξίηρονες — Ἔρωτες. *Soph. Tr.* 355. *Supra* 525. Ἔρωσ — εἰσάγων γλυκεῖαν χάριν οἷς ἐπιστρατεύση. μαινομένα κραδίη] *Legitur* etiam *Med.* 430. *Aesch. Sept.* 780.

1277. ὀρεσκόων] Cf. *Cycl.* 247. *Aesch. Sept.* 532. μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου. Alia forma est ὀρεσκάω, *Il.* 1, 268. *Od.* 9, 155.

1280. συμπάντων δὲ (σὺν) — conj. *Monk.*

1282. κρατύνεις] I. q. νέμεις.

1284. ἐπακοῦσαι] *Qu.* ὑπακοῦσαι. Cf. ad *Arist. Nub.* 263.

1285. αὐδῶ ex uno codice *Valck.* αὐδᾶ plerique libri. Cf. *Or.* 1664. Φοῖβός σ' ὁ Διτοῦς παῖς ὃδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ. 1226. καλεῖ (καλῶ?) σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν. *Hel.* 1647. δισσοὶ δέ σε | Λόσκοροι καλοῦμεν. *Bacch.* 1340. et ad *Arist. Ach.* 406.

1286. τοῖσδε συνήδει] Cf. *Med.* 138. συνήδομαι — ἄλγεσι. *Rhes.* 958.

1290. γῆς τάρταρα] *Fort.* γῆς χάσματα. Cf. *Phoen.* 1604. τὰρ-τάρου — εἰς ἄβυσσα χάσματα. *Or.* 265. ὥς βάλης εἰς τάρταρον.

1292. μεταβὰς βίοτον] *Corruptum.* *Qu.* πτάμενος ~ ~ ~ (- ..).

1293. πόδα τόνδ' ἀπέχεις] *Qu.* πόδα τοῦδ' (τοῦδ' *Monk.*) ἄν ἔχοις, vel πόδα τοῦδέ γ' ἔχεις, vel πόδα σὸν κατέχεις. ἀπέχεις]

ἀπάγεις F. W. Schmidt. ἔσχεθες recte Markl. Cf. Phoen. 411. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοϊαν ἔσχεθες (ἔσχε Ald.); Qu. ἰσχεῖς. πῆματος —] Cf. Aesch. Prom. 263. πημάτων ἔξω πόδα ἔχει.

1297. καίτοι προκόψω γ' οὐδέν —] Cf. Ter. Andr. IV. 1. 16. 'atque aliquis dicat, nihil promoveris, | multum molestus certe ei fuero.' Quae haud dubie a Menandro, Euripidis imitatore, sumpta sunt.

1298. ἀλλ' ἐς τόδ' ἦλθον] ἀλλ' ἐπὶ τόδ' ἦλθον (eo consilio veni) Herw. ad Ion. 761.

1299. ὑπ' εὐκλείας θάνη] ἐπ' εὐκλείας θάνη (i. e. cum bona fama) Reisk. Madvig. Cf. Herc. 289. ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο.

1303. δηχθεῖσα κέντροις contra Valck. tuetur Dobraeus ex Ag. 1164. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ (ἦπαρ Dobr. leg. ἄπερ) δῆγματι φοινίῳ.

1306. ἦ σῶ δι' ὄρκων παιδὶ] ἦ σῶ γ' ἐνόρκῳ παιδὶ F. W. Schmidt.

1320. σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ κἂν ἔμοι φαίνει κακός] Cf. Amph. Fr. 21. μάταιός ἐστιν ἔν γ' (l. τ') ἔμοι καὶ τοῖς σοφοῖς | κριταῖς ἅπασιν.

1321. πίστιν] Anglice proof.

1322. οὐδ'] Leg. οὐτ'.

1324. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ] ἀρὰς ἐφῆκας — al. Nescio an recte. Cf. Aesch. Sept. 785. τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν. Phoen. 883. ἐκ δ' ἐπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινάς. Soph. O. C. 1375. τοιάσδ' ἀρὰς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ, etc. Herc. 196. μυρίους οἰστοὺς ἀφείς (ἐφείς?) | ἄλλοις. Theocr. 25, 235.

1326. ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε] Leg. ἔτ' ἔστι σοὶ καὶ τῶνδε —.

1327. ἦθελ' ὥστε —] ἠξίωσε Herw. Cf. ad Or. 52.

1328. πληροῦσα θυμόν] Iram satians. Cf. Soph. Phil. 324. θυμὸν γένοίτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε. Virg. Aen. II. 586. 'animum-que explesse —'.

1329. ἀναντᾶν] Anglice, to stand in the way of, to oppose.

1331. Ζῆνα μὴ φοβουμένη | οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον —] Cf. Med. 368. Alex. III. 428. οὐ γὰρ ἂν ποτε | θοῖμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

1334. τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν] Accusativus pendens qui dicitur.

1335. μὲν πρῶτον] Leg. πρῶτον μὲν.

1338. ἔρρωγεν κακὰ] Cf. Soph. O. R. 1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν — κακὰ. 1075. ἀναρρήξει κακὰ. Aesch. Pers. 433. κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα | Πέρσας.

1339. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι] Cf. Rhés. 390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα etc. Eur. Fr. 673. χαίρω σέ — ἐξολωλότα. Soph. Aj. 136. σέ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Phil. 1314. ἦσθην πατέρα τὸν ἀμὸν εὐλογοῦντά σε. 1021. ἀλγύνομαι τοῦτ' αὖθ'. Aj. 790. Αἴαντος — πρᾶξιν ἣν ἦλγης' ἐγώ. Aesch. Sept. 815. πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν (χαίρειν πάρα). Eur. Pol. II. 442. ἦδη γὰρ Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι.

1343. σάρκας νεαρὰς] Cf. Iph. T. 885. βρέφος — νερόν. Tro. 835. πρόσωπα νεαρά. Fr. 770. Aesch. Ag. 72. σαρκὶ παλαιῇ. Plat. Gorg. 518 D. τὰς ἀρχαίας σάρκας.

1347. καταληπτόν] καταβλητόν Madvig. καταπίπτον Hart. κατάπαλτον Gomperz. κατάπεμπτον F. W. Schmidt. Qu. κατάπεμπτον.

1352. διά μου κεφαλῆς —] διά μοι κεφαλῆς — Naber, coll. Med. 144. διά μου (μοι et hic Naber) κεφαλῆς φλόξ οὐρανία | βαίη.

1353. πηδᾶ σφάκελος] Cf. Aesch. Prom. 877. ὑπό μ' αὖ σφάκελος | καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσ'. 1046. Soph. Tr. 1026. θρώσκει δ' — ἀγρία νόσος. Corrupte Epicharmus ap. Athen. II. 36 D. πέδαι τε καὶ σφάκελος. σφάκελος] Cf. Fr. 751. σφακελισμός.

1354. σχές — ἀναπαύσω] Cf. ad 567.

1357. κατὰ δ' ἔκτεινας] Leg. κατὰ τ' ἔκτεινας.

1361. σύντονα] Anglice equably.

1363. Ζεῦ Ζεῦ, τάδ' ὄρᾳς;] Cf. Med. 1405. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὥς —;

1364. θεοσέπτωρ] I. q. θεοσεβής. Vox rarior.

1366. προὔπτον ἐς Ἄιδαν στείχω] Cf. Soph. O. C. 1439. ὀρμώμενον ἐς προὔπτον Ἄιδαν. Virg. Aen. II. 359. 'vadimus haud dubiam in mortem'. Plura dabit Blomf. in Gloss. ad Sept. 848.

1371. μ' ὀδύνα βαίνει] Cf. 810. πόθεν θανάσιμος τύχα σὺν ἔβα, γύναι, καρδίαν; Fr. 1011. τί χρέος ἔβα δῶμα;

1373. παιᾶν] Malim παιών. καί μοι —] Cf. Incert. ap. Plut. Cons. Apoll. p. 184. ὦ θάνατε, παιών πῶς ἂν ἱατρὸς μόλοις. Soph. Fr. 626. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος (μοῦνος?) ἱατρὸς κακῶν. Aj. 854. Phil. 797. Aesch. Fr. 244. ὦ θάνατε παιᾶν, μή μ' ἀτιμίας μολεῖν, etc.

1375. ἀμφιτόμον —] Cf. ad Med. 1399. αἰαῖ, φιλίου χρήζω στόματος παίδων ὁ τάλας προσπύξασθαι.

1376. διαμοιρᾶσαι] Cf. Hec. 717. 1076.

1377. διά τ' εὐνᾶσαι] Qu. κατὰ τ' εὐνᾶσαι (consopire). Ita etiam Herwerden. "Praepositio male repetita". Non raro in codd. permutantur διὰ et κατὰ.

1382. ἔμολε τ'] Leg. ἔμολε δ'.

1383. τί ποτε] Interpolatum habet T. Halbertsma.

1384. Cf. Soph. Aj. 832. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὔ με κοιμίσαι.

1385. πῶς ἀπαλλαγῶ | τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους; | εἴ με κομίσειε — Herw. Cf. Med. 1399. Soph. El. 543.

1386. τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους] Suspectum. τοῦδ' ἀνάλητος — Seager in Class. Journ. XIX. 81. τοῦδ' ἀνάλητον πάθους Madvig. Qu. τοῦδε δυσλήτου πάθους, aut οὐκ ἀνασχετοῦ πάθους. Anglice, from this cruel calamity. Cf. Soph. Tr. 126. ἀνάλητα(?) γὰρ οὐδ' ὁ — βασιλεὺς ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.

1387. εἶθε με κοιμίσειε —] Cf. Tro. 588. κοίμισαί μ' ἐς Ἄιδον. Hec. 473. τὰν — κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας. Soph. Aj. 832. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσει. O. R. 961. Tr. 1040.

1388. ἄδου μέλαινα — ἀνάγκα] Cf. Phoen. 957. μέλαιναν κῆρα.

1389. οἷα ξυμφορᾷ ξυνεζύγης] Cf. Andr. 98. στερορόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον' ὧ ξυνεζύγην. Soph. Aj. 123. ἄτη συγκατέζευκται κακῇ. O. C. 526. Ant. 1311.

1391. ὦ θεῖον ὀδυῆς πνεῦμα] Cf. Tro. 753. ὦ χρωτὸς ἡδὺν πνεῦμα. Aesch. Prom. 115. Eum. 247. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Virg. Aen. I. 403. ὀδυῆς] Eadem forma antiqua legitur Aesch. Prom. 155. Forma usitatiores ὀσμὴ est El. 498. Cycl. 153. Aesch. Eum. 253. et ubique in Soph. Cf. ἴσμεν et ἴδμεν.

1393. Qu. ἐν τόποις τούτοιςιν.

1399. ἵππονώμας] Cf. Soph. Aj. 232. βοτῆρας ἵππονώμας. Arist. Nub. 571. τὸν θ' ἵππονώμαν (ἥλιον).

1402. τιμῆς ἐμέμφθη] Cf. Hom. Il. I, 65. εἴτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς (ob vota non reddita) ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης. 93. Soph. Aj. 180. σωφρονοῦντι δ'] Lege σωφρονοῦντί τ'.

1403. 1404. Excludit F. W. Schmidt.

1403. τρεῖς —] Cf. Bacch. 1295. Διώνυσος ἡμᾶς ὦλεσ', ἄρτι μανθάνω.

1408. ὀλωλα — οὐδέ μοι χάρις βίου] Cf. Med. 226. οἴχομαι δὲ καὶ βίου | χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω. Iph. T. 847. et ad Arist. Lys. 865. ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τοῦ βίου χάριν.

1409. στένω σέ —] Cf. Aesch. Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας.

1414. δόξης — ἐσφαλμένοι] Cf. Iph. A. 742. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην. Aesch. Prom. 481. ἀποσφαλεῖς φρενῶν. Pers. 392. γνώμης ἀποσφαλεῖσαν. Ita ἐκπεσεῖν δόξης Herod. VII. 203.

1416. οὐ γὰρ οὐδ' ὑπὸ ζόφου —] Cf. Arist. Eq. 1282. οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην. ζοφὸν] ζόφω al. Leg. ζόφου.

1417 sq. Cf. 438. ὀργαὶ δ' εἰς σ' ἐνέσκηψαν θεᾶς.

1420. αὐτῆς ἄλλον] Leg. αὐτῇ καὶ ἄλλον, aut αὐτῇ γ' ἄλλον.

1429. οὐκ ἀνώνυμος πεσὼν] Cf. Tro. 1319. τάχ' εἰς φίλαν γὰρ πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.

1432. προσέλκυσαι] Cf. Iph. A. 1452. προσέλκυσαί νιν ὑστάτον θεωμένη. Arist. Eccl. 910.

1433. ἀνθρώποισι δέ —] Connecte ἀνθρώποισι cum διδόντων. Qu. ἀνθρώπους δέ τι —.

1434. εἰκὸς] Suspectum. Fort. ἔστιν (licet).

1436. ἔχεις γὰρ μοῖραν] Qu. ἔχει γὰρ μοῖρά σ'.

1437. καὶ χαῖρ' ἐμοὶ γὰρ —] Cf. Alc. 22. ἐγὼ δέ, μὴ μίαςμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ, | λείπω μελάνθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην. Ubi loquitur Apollo.

1439. *δρῶ δέ σ' —*] Ineptum hunc senarium expungi jubet Cobet. Dicendum enim fuisse *δρῶ σε ὄντα* etc.

1441. *λείποις*] *λείπεις* Blomf. Ed. Rev. p. 5.

1442. *λύω δὲ νεῖκος πατρὶ*] *λύσω* pro *λύω* male membr. Cf. Aesch. Suppl. 936. *τὸ νεῖκος — ἔλυσεν*.

1444. *κατ' ὅσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος*] Qu. — *κίδναται* μου δῆ. Cf. Hec. 916. *ἤμος ὕπνος ἐπ' ὅσοις κίδναται*. Sed Phoen. 1462. *ἤδη με περιβάλλει σκότος*. Fr. 806, 3. *πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ* (l. *κιγχάνῃ*) *μέλας σκότος*.

1447. Scribe *ὄλωλα· καὶ δῆ —*, vel *ὄλωλα καὶ δῆ νεοτέρων θ' ὄρῳ πύλας*.

1449. *φόβου* recte unus liber. Cf. Hec. 869. *ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου*.

1451. *Ἄρτεμιν*] *παρθένον* recte Nauck. Cf. Diph. 30, 3. *ὦ — Λητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε*.

1453. *ὦ χαῖρε καὶ σὺ*] *ὦ χαῖρε καὶ ζῆ* Nauck. *ὦ χαῖρ' αἰ σὺ* Schmidt. Frustra. Eadem verba sunt Med. 665. Or. 477.

1458. *κρύψον —*] Cf. Tro. 628. *ἐκρυψα πέπλοις νεκρόν*. Soph. Aj. 915. *ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ | φάρεϊ καλύψω*.

1459. *ὦ κλείν' —*] Cf. Soph. Tr. 1111. *ὦ τλήμον' Ἑλλάς, πένθος οἶόν (σφ') εἰσορῶ | ἔξουσας, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται*. θ' *δρίσματα*] τ' *ἐρείσματα* T. Halbertsma. Qu. θ' *ιδρύματα*. At cf. Hec. 16. *ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὄρίσματα*.

ALCESTIS.

2. *θήσαν τράπεζαν αἰνέσαι*] Cf. El. 204. *ἀλαίνων ποτὶ θήσαν ἐστίαν*. Plat. Polit. 290 A. *μισθωτοὺς καὶ θήτας*. Sic *Κρῆς Κρῆσσα*. Cf. Hipp. 37. *ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῆν*. Aesch. Ag. 937. *καὶ παῖδα γὰρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ | πρᾶθέντα τλήναι δουλίας μάζης θιγεῖν* (βία M. βίον Blomf.). Hipponact. 34, 6. *κρέθινον κόλ- λικα, δούλιον χόρτον*.

4. *στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα*] Cf. Pind. P. III. 55.

6. *θητεύειν — θνητῷ παρ' ἀνδρὶ*] Cf. Cycl. 77. *θητεύω Κύ- κλωπι*. Herod. VIII. 137. *ἐνθαῦτα δὲ ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τοῦ βασιλέϊ*. Apollod. III. 42. *Κάδμος δὲ ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει*.

7. *τῶνδ' ἄποιν'*] Cf. Iph. T. 1459. *τῆς σφαγῆς ἄποινα*. Bacch. 516. *ἄποιν' ὕβρισμάτων*. El. 1180. et El. 231. *εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων*. Aesch. Ag. 1420. *οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε τόνδ' ἀνδρηλατεῖν, | μασμάτων ἄποιν'*;

8. *ἐλθὼν γαῖαν τήνδε*] Cf. Med. 1384. *γαῖαν εἴμι τὴν Ἐρεχ- θέως*. Sed 1024. *ἐς ἄλλην γαῖαν εἴμι*.

9. εἰς τόδ' ἡμέρας] Cf. Phoen. 436. 1085. Hipp. 1003. Med. 55. Soph. O. C. 1138.

11. δν θανεῖν ἐρυσάμην] Cf. Phoen. 609. αἶ σε σώζουσιν θανεῖν. Oppian. Hal. V. 15. οὐδὲ λέοντα | ῥύσαι' ἀγνηροῖη δμηθήμεναι. Plerumque additur μή. Sic Or. 598. ῥύσεται με μὴ θανεῖν. Herc. 197. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν. El. 540.

12. ἦνεσαν δέ μοι — ἐκφυγεῖν] Cf. Soph. Phil. 1398. δ δ' ἦνεσάς μοι — πέμπειν πρὸς οἴκους etc. Med. 1157. ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα. Decreti, non promissi, vim habere ἦνεσαν monet Madvig.

13. ἄδην τὸν παραντίχ'] Cf. Theodect. 11, 3. τὴν παραντίχ' ἡδονήν. Eur. Fr. 275, 2.

17. ἦτις] ὅστις Reisk. Wakef.

20. ψυχορραγοῦσα] Cf. 144. Confer v. στημορραγεῖν.

22. Similiter Diana in Hipp. 1455. καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὄραν.

23. μελάθρων στέγη] Malim — στέγαι, ut in 248. Sic στέγαι δόμων Cycl. 118.

25. ἱερῇ θανόντων] Cf. Or. 255. αἱ κυνώπιδες | γοργῶπες, ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί. Aesch. Ag. 714. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη. Scribe ἱερέα. Cf. ad El. 439. Iph. A. 1341. Rhes. 708. κατάξιν] Cf. Med. 1016. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ. Sap. Solomon XVI. 13. σὺ γὰρ — κατάγεις εἰς πύλας Ἄιδου καὶ ἀνάγεις.

26. συμμετρως] I. q. συγκόλλως. Cf. Soph. O. R. 73. 963. 1113. Ant. 386. ποία ξύμμετρος προύβην τύχη;

27. φρουρῶν τόδ' ἡμαρ] I. q. τηρῶν —. Cf. Soph. El. 278. εὐροῦσ' (τηροῦσ') ἐκείνην ἡμέραν.

29. πολεῖς] Versaris. Cf. Or. 1269. τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ;

31. ἀφοριζόμενος] Annon ἀφανιζόμενος? "Phrases τιμὰς κατάλυειν, ἀφανίζειν illustrat. Bastius Ep. Crit. p. 172." (Monk.)

36. ἢ τόδ'] ἢ τόθ' Elmsl. Monk. Cf. ad 526. Leg. ἦτις.

42. Cf. 1048. ἄλις γὰρ ξυμφορᾷ (ξυμφοραῖς?) βαρύνομαι.

46. δάμαρτ' ἀμείψας] Cf. 462. σὺ τὸν αὐτὰς ἔτιλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ Ἄιδα.

47. νερτέραν — χθόνα] Cf. Soph. O. C. 1576. δορωμένω νερτέρας —. Herc. 335. ἦξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρα δώσων χθονί.

48. ὥς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ πείσαιμί σε N. A. in Class. Journ. X. 412. Fort. οὐ γὰρ οἶδά γ' εἰ πείσω τί σε. Vel οὐ γὰρ οἶδά σ' εἰ πείσω λέγων. Vel οὐ γὰρ, οἶδ', ἂν ἀναπείσαιμί σε. (Ita exciderit ἂν ante ἀναπ. Unde corruptela nova.) Cf. Med. 941. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι· πειρᾶσθαι δὲ χρή. Plat. Tim. p. 26 B. ἐγὼ γὰρ δ μὲν χθὲς ἤκουσα οὐκ ἂν οἶδ' (οἶδ' ἂν Cobet.) εἰ δυναμὴν ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Xen. Cyr. V. 4. 12. Arist. Av. 1017.

51. λόγον δὴ] Qu. λόγον τε (aut δὴ).

52. Qu. ἔσθ' οὖν ὅπως ἂν ἡ γυνὴ 'ς γῆρας μόλοι; Vel ἔσθ' οὖν ὅπως ἂν ἦδ' ἂν εἰς —; ut Ἄλκηστις glossema in textum irrepperit. Vel οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἦδε γ' (vel ἦδ' ἂν, ut gl. sit Ἄλκηστις, aut ex ἂν ἦδε γ' corruptum) ἐς γῆρας μόλοι. Vel οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις ἂν γῆρας μόλοι. Omitti nequit particula ἂν. Cf. ad 117. Vesp. 471. ἔσθ' ὅπως ἄνευ (ἂν ἐκ recte Mein.) μάχης — ἐς λόγους ἔλθοιμεν —; Aesch. Ag. 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Prom. 291. οὐκ ἔστιν διὼ μείζονα μοῖραν | νείμαιμ' ἢ σοί. Vel — μόλη. Eur. Tro. 719. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἴπω κακά. As Θάνατος is here said θάνατον ἐμβαλεῖν, so Iph. A. 775. Ἄρης — κυκλώσας Ἄρει.

56. πλουσίως ταφήσεται] Cf. Eurpol. II. 450. κοίτας — πλουσίως σεσαγμένας.

57. τῶν ἐχόντων] Cf. Dionys. com. 7, 5. πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει. Men. Mon. 558. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι. Lys. XVI. 14.

58. σοφός] In malam partem dictum. Cf. Andr. 938. σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων. Soph. Phil. 438. φωτὸς γλώσση δεινοῦ καὶ σοφοῦ.

64. παύσει] πείσει (obsequere) Schmidt, coll. 60. 48. et Aj. 592.

67. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων] Cf. Fr. Inc. 101. ἐσχάτοις Ἰδης τόποις. Phoen. 1033. Hipp. 1053. Aesch. Eum. 706. Πέλοπος ἐν τόποις. Soph. Tr. 1100.

69. Θρήκης —] Cf. Hec. 80. τὴν χιονώδη Θρήκην. Andr. 215.

70. Cf. Iph. A. 972. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Herod. III. 137. ἐξαιρεθέντες τὸν Δημοκῆδεα. Soph. El. 1208. μὴ πρὸς γενεῖον μὴ 'ξέλη (μ' ἐξέλη Elmsl.) τὰ φίλτατα.

71. δ'] Imo τ'.

74. ὥς κατάρξωμαι ξίφει] Cf. Virg. Aen. IV. 698. 'Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem | abstuterat'.

75. ἱερὸς — θεῶν] Cf. Arist. Pl. 937. Diphil. IV. 407. κόμην τρέφων — ἱερὰν τοῦ θεοῦ.

76. ἀγνίστη] Qu. ἂν τέμῃ, vel ἀποθρίση.

78. τί σεσίγηται] Qu. τί σεσίγηκεν, vel τί δ' εἰσίγησεν, vel τί δὲ σιγηλὸς, vel τί δὲ σιγᾷ νῦν. At cf. Phoen. 352. εἰσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας. Suppl. 298. εἰσιγήθη. Hipp. 1430. σιγηθήσεται. Tro. 399. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν.

80. ἐνέποι] Qu. εἶποι. Et sic Monk. ad Hipp. 1362. πότερον φιδιμένην | χορὴ βασίλειαν πενθεῖν; ἢ ζῶσ' | ἔτι παῖς Πελίου λεύσει τόδε φῶς vir doctus in Quart. Rev. IX. 364.

83. ἐμοὶ πᾶσι τ' ἀρίστη] ἐμοὶ πλεῖστον ἀρίστη malit Naber, (coll. 790. τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν | Κύπριν βροτοῖσιν. Her. 792.

Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης.). αἰ πᾶσιν ἀρίστη F. W. Schmidt. Cf. tamen 769. ἦ 'μοὶ πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ.

86. στεναγμὸν — ἦ γόον] Cf. Herc. 1025. τίνα στεναγμὸν ἦ γόον — ἀχήσω; Or. 959. 204. Soph. O. R. 30. στεναγμοῖς καὶ γόοις.

87. χειρῶν κτύπον] Cf. Suppl. 87. τίνων γόον τ' (l. γόους) ἤκουσα καὶ στέρνων (χειρῶν?) κτύπον —;

88. γόον] θρηῆνον conj. Wakef. ὥς πεπραγμένων] Cf. Andr. 1001. τελουμένων. Iph. A. 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἶποιμ' ἄν.

90. ἀμφὶ πύλας] Imo ἀμφὶ πύλαις. στατίζειτ'] στατίζεται Herm. Erf. ad Aj. 191. Cf. El. 316. πρὸς ἔδρας Ἀσιήτιδες δμῳαὶ στατίζουσι. Vox rarior.

91. Hesychius, Μετακύμιον: τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων.

96. πῶς ἄν] πῶς γὰρ malit Wakef.

98. Cf. Arist. Eccl. 1033. ὕδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

101. χαίτα τ'] Malim χαίτα δ'. χαίτα — τομαῖος] Cf. Aesch. Cho. 166. ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. 180. χαίτην κούριμον. Nicand. Ther. 52. καὶ ἡ πριόνεσσι τομαίῃ | κέδρος.

103. οὐ νεολαία —] οὐ νεολαίας δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν Blomf. ad Pers. 674. Gl. Cf. Theocr. 18, 24. θῆλυς νεολαία. πίτνει] Qu. πρόπει.

108. Cf. Med. 130. ἐκλυον φωνὰν, ἐκλυον δὲ βοάν. Tro. 1216. ἔ, φρενῶν ἔθιγες Suppl. 1162.

109. διακναιομένων] Figurata. Cf. Med. 164. Her. 297. Aesch. Prom. 542. φρίσσω δέ σε δερκομένη μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον. 94. Ag. 65. Synes. Dion. p. 53. διακναιωθῆναι τῷ πόνῳ.

113. αἶας] Qu. ἄν γὰς, aut saltem ἄν pro ἦ ante Ἀνκίαν. Postulatur omnino ἄν.

114. ἦ — εἴτ'] Cf. ad Soph. Aj. 176.

116. Ἀμμωνίδας ἔδρας] Cf. El. 734. ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι.

117. ὅποι τις — δυστάνου παραλῦσαι ψυχάν] Cf. 932. πολλοὺς ἤδη παρέλυσεν θάνατος δάμαρτος. Andr. 305. παρέλυσε δ' ἄν Ἑλλάδος — πόνους.

119. Correxerim sic, θεῶν δ' ἔτ' ἐσχαρᾶν | οὐκ ἔχω 'πὶ τίνα | μηλοθυτᾶν πορευθῶ. Cf. 134 sq. Iph. T. 1116. βωμούς τ' οὐ μηλοθύτας (μηλοθύτους?). Quod ad ἔτι, cf. 130. νῦν δὲ τίν' ἔτι βίου ἐλπίδα προσδέχωμαι; ἐπ' ἐσχάραις —] Cf. Fr. 628. μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις. Arist. Av. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις.

123. Cf. Hipp. 56. οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας Ἄιδου. 1447. ὄλωλα καὶ δὴ νεοτέρων ὄρῳ πύλας.

126. Ἄιδα τε πύλας] πύλας propter metrum suspiciosum esse monet Elmsleius ad Med. 1203.

128. πρὶν αὐτὸν εἶλε] Cf. Soph. O. R. 776. διόβολον —] Cf. Soph. O. C. 1462. κτύπος διόβολος (fulmen).

129. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου] Cf. Bacch. 93. κεραυνία πλαγᾶ. Fr. 781, 69. κεραύνια τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί. Pind. N. X. 133. Ζεὺς — πυρφόρον πλᾶξε πολόεντα κεραυνόν.

130. πυρὸς κεραυνίου] Cf. Bacch. 288. ἐκ πυρὸς κεραυνίου.

131. νῦν δὲ τίν' ἐπὶ βίον ἐλπίδα —;] Qu. νῦν δὲ βίου τίν' ἔτ' ἐλπίδα —;

132. πάντα γὰρ ἤδη νῦν τετέλεσται | βασιλεῖ, πάντων θεῶν δ' ἐπὶ βωμοῖς — G. Kuster ad Xen. Oecon. p. 204.

135. αἰμόρραντοι] Qu. αἰμορράντοις (βωμοῖς). πρηγεῖς pro πλήρεις Wakef.

136. οὐδ'] Fort. οὐ δ' (sic). Et sic Kuster l. c. Cf. ad Soph. El. 131.

142. καὶ ζῶσαν —] Sub. αὐτήν. Cf. Soph. El. 890.

145. ἐλπίς μὲν —;] Cf. ad Med. 676. 1129. πάθη Blomf. Mus. Crit. I. 182., quem v. ad Sept. 29.

146. ἐλπίς μὲν — σώσασθαι βίον] Lege ἐλπίς δέ γ' —. Cf. 294. κοῦτις ἐλπίς ἦν — ἄλλα φιλύσειν (φιτύειν aut φιλῦσαι?) τέκνα.

150. εὐκλεής] Malim εὐκλεῶς. Cf. Her. 535. Or. 786. Ag. 1303. εὐκλεῶς — κατθανεῖν.

154. ἐνδέξαιτό τις] Lege ἄν δείξειέ τις. Cf. 763. ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ | τέγγοντες. Iph. A. 406. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταύτου γεγώς; Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Med. 548. ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς. Bacch. 47. ὦν εἵνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγώς ἐνδείξομαι. Soph. Aj. 471. Herod. VIII. 118.

157. θαυμάσει] Cf. Iph. T. 1318. Prom. 475. Futurum Atticis hujus verbi esse θαυμάσομαι notent tirones. Sic ἀποιμώξει 635.

161. ἐσθῆτα κόσμον τ'] Cf. Soph. Tr. 764. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ. εὐπρεπῶς] ἐκπρεπῶς Naber, coll. Lucian. Somn. 13. ἀφελς — σχῆμα εὐπρεπές (ἐκπρεπές Naber) etc. Cf. Tro. 987. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος. Alc. 334. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνή. Aesch. Pers. 442. εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς. 184. μεγέθει — ἐκπρεπεστάτα (εὐπρ. al.) πολύ. At nil mutandum. Cf. Pers. 833. κόσμον δοτις εὐπρεπής. Soph. Fr. 742. ὥσπερ εὐπρεπῆς χαλκός.

167. αὐτῶν ἢ τεκοῦσ'] Legerim αὐτοὺς ἢ τεκοῦσ'. Cf. ad Ion. 308.

169. τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον] τέρμον' ἐκπλήσαι βίου Wakef.

170. Cf. Soph. Tr. 904. βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' etc.

171. κάξεστεψε] Malim κάπέστεψε (καὶ ἐπέστεψε).

172. μυρσίνης φόβην] Cf. Ion. 120. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν.

174. Cf. Arist. Eq. 398. ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Vesp. 748.

177. παρθένει' ἔλυσ' — κορεύματ'] Cf. Herod. IV. 168. ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Arist. Thesm. 480. ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔσαν ἐπέτιν.

180. μόνην] μόνον Blomf. Hart. Herw. Prinz. δλην F. W. Schmidt, coll. Fr. 1028, 3 N.

182. σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον] Suppleas γένοιτο, coll. Med. 1229. εὐτυχέστερος | ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. Cf. Soph. Aj. 550. ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, | τὰ δ' ἄλλ' ὁμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός. Southey Joan of Arc. IV. 'Worthy a happier, not a better, love.' οὐκ ἂν μᾶλλον] Qu. οὔ τι μᾶλλον.

183. δακρύων εἶχεν κόρον] Cf. Fr. 118, 4. γόου κόρον λαβεῖν. Phoen. 1739. κυνεῖ Pors. Elmsl. ad Med. 1110.

184. ὀφθαλμοτέγκτω — πλημυριδί] Cf. Aesch. Cho. 186. ἐξ ὀμμάτων δὲ δάψιοι πίπτουσί μοι | σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημυριδος.

187. πολλά] Saep̄. Cf. Soph. El. 415. πολλά θάλαμον — ἐπεσιράφη] Cf. Ion. 352. πόλλ' ἐπεσιράφη πέδον. Hel. 82. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεσιράφης πέδον; 768. ὅς ἐπεσιράφην πόλεις. 89. τί Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφει γύας; Med. 666. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφῇ (ἐπιστρέφει aut ἐπεσιράφης?) πέδον; Aesch. Suppl. 508.

197. ὦλετ'] ὦχετ' F. W. Schmidt. Qu. γ' ἂν ὦλετ'.

198. οὐ ποτ' οὐ λελήσεται] οὐ πότ' —; Blomf. in Mus. Crit. I. 187. Qu. οὐ ποτ' οὐκ ἐκλήσεται. Vel οὐ οὔποτ' ἐκλελήσεται, eadem crasi quae est in τούρανου Pac. 199. Lys. 651. Crasin in vulgata parum stabilitam esse censet Elmsleius (Quart. Rev. XIV. 465.).

199. ἥ που στενάζει] Cf. Soph. Tr. 846. ἥ που ὀλοὰ στένει τοισίδ'] Cf. Med. 1295. Qu. ἥπου στένει τούτοισιν —.

201. ἐν χερσὶν φίλαιν conj. Wakef., coll. Hom. Il. 23, 99. Soph. El. 1144. etc.

203. μαράνεται νόσῳ] Cf. 236. μαραινόμεναν νόσῳ. Aesch. Prom. 618. θεόσυντον τε νόσον — ἃ μαράνει με.

204. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος] Qu. παρειμένη δέμας, μάλ' ἄθλιον βάρος, vel παρειμένη τὰς χεῖρας, ἄθλιον βάρος.

παρειμένη —] Cf. Bacch. 682. σώμασιν παρειμέναι. Suppl. 1070. παρεῖται σῶμα. Or. 879. παρειμένον νόσῳ.

212. εὐμενεῖς] Qu. ἐμπέδους.

213. τίς ἂν — γένοιτο;] Sic Ar. Nub. 729. τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλῃ — γνώμην ἀποστερητρίδα; πᾶ πόρος κακῶν] Qu. πόρος πως (aut τῶν) κακῶν. πόρος κακῶν] Cf. 221. μηχανὰν — κακῶν. Med. 1418. τῶν ἀδοκῆτων πόρον ἤνρε θεός. Iph. A. 356. τίν' ἀπορῶν εὗρω πόρον; Hipp. 715.

214. ἔξεισί τις;] Qu. ἄρ' ἐστί τις;

215. μέλανα στολμὸν πέπλων] Cf. 819. μελαμπέπλους στολμούς. 923. πέπλων μέλανεσ στολμοί.

217. δηλά γ'] Qu. ταῦτά γ'.

218. Cf. Soph. El. 100. κοῦδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ μοῦ (Electra) φέρεται. 885. 1182.

220—225. Locus omnino similis est Sophoclis O. R. 694. ὅς γ' ἐμὰν γὰν φίλαν ἐν πόνοις ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας, τὰ νῦν τ' εὐπομπος αὖ γένοιο.

221. Qu. Ἀδμήτῳ (κ) κακῶν. Sed cf. 214. τίς ἂν πόρος πα κακῶν γένοιτο —; Med. 1418. τῶν ἀδοκῆτων πόρον ἡὔρε θεός. Iph. A. 356. τίνα πόρον εὖρω ποθέν; Med. 260. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ. Hipp. 481. Andr. 85. Iph. T. 876. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.

223. τοῦδ' ἐφηῦρες] τόνδ' ἐφρούρεις F. W. Schmidt. Qu. (ἀλλὰ) καὶ νῦν.

224. ἐκ] Qu. αὖ. Cum hoc loco 220—225. cf. Soph. O. R. 51 sq. 694 sq.

225. ἀπόπανσον] ἀπότερεπον aut ἄπωσον (et in v. ant. 237. χθόνιον κάτω παρ' Αἶδαν) F. W. Schmidt.

226. παπαῖ φεῦ] Cf. Soph. Phil. 785. παπαῖ φεῦ. 792. φεῖ παπαῖ. Arist. Vesp. 310. ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ.

229. ἄρ' ἄξια —;] Cf. Bacch. 246. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια; Her. 247. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας. Soph. O. R. 1374. ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. Arist. Ach. 125. καὶ πλεόν ἢ βρόχῳ —] Jure offendit in πλεόν Wakef. Qu. καὶ πλεόν' (vel κρείσσονά τ', vel καὶ κρείσσον') —. Cf. Hec. 1150. πῆμα πῆματος πλεόν. βρόχῳ — πελάσσαι] I. e. δοῦναι. Cf. Aesch. Prom. 155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίοις πελάσας. οὐρανίῳ] ἀρτανίῳ malit Herw. ad Ion. 1064. δέρην] Leg. δέραν.

232. τῷδ' ἐπόψει] τῷδ' ἐσόψει et τῷδέ γ' ὄψει al. Illud praeferendum videtur. 233. ἥματι] Leg. ἄματι.

234. καὶ πόσις] Qu. σὺν πόσει.

235. χθῶν, τὰν ἀρίστην] χθῶν, ἰοῦσαν πιστὰν F. W. Schmidt. Qu. χθῶν, ἰοῦσαν τὰν ἀρίστην. Versus strophicus est 223. τοῦδ' ἐφηῦρες, καὶ νῦν (ἀλλὰ καὶ νῦν?).

244. οὐράνιαί τε δῖναι —] Cf. Fr. 593, 2. αἰθερίῳ δύμβῳ. Arist. Nub. 380. αἰθέριος δῖνος. Phoen. 165. ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος etc.

248. In schol. Ἰώλκους (Ἰωλκοῦ Monk.).

252. δρομαίου] Anglice, scudding, flitting. Cf. Arist. Lys. 605. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χῶρει 'ς τὴν ναῦν· | ὁ Χάρων σε καλεῖ, σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

255. σὺ κατείργεις τάδε] Qu. σὺ τάδ' εἰργεις, aut σὺ τοι εἰργεις. τάδε. τοῖα] Qu. τάδ' ἔτοιμα. σπερχόμενος] Cf. Med. 1133. μὴ σπέρχον.

256. ταχύνει] Leg. τάχυνε.

260. αὐλάν] Qu. ἀκτάν. ὀφρούσι κυνανυγέσι] Epithetum per-
rarum. Arist. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκοτί' ἄττα καὶ κυνανυγέα. Voce
non utuntur Pindarus aut Aeschylus aut Sophocles.

272. δρώτην Elmsl. ad Ach. 733. et ad Med. 1041.

273. ἀκούω] Qu. ἀκούειν.

274. κάλγιον ἔμοι παντὸς θανάτου F. W. Schmidt. Qu. παν-
τὸς ἔμοι δὴ θανάτου μᾶλλον.

278. ἐν σοὶ δ' ἐσμέν —] ἐν σοὶ δ' ἔστιν — F. W. Schmidt.
Cf. Iph. T. 1057. καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν ἡ etc. Soph. Aj. 519. ἐν
σοὶ πᾶς' ἔγωγε σώζομαι. O. R. 247. ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν. O. C. 247.
392. Arist. Lys. 30. et ad Med. 223.

288. οὐδ' ἐφεισάμην] Sub. τούτων.

289. ἔχουσα] χέουσα conj. Wakef. Requiri videtur infiniti-
vus aliquis significans to sacrifice, to give up.

291. καλῶς — βίου] Cf. Her. 214. γένους μὲν ἦκεις ὧδε
τοῖσδε, Δημοφῶν.

294. φυτεύειν] Lege φυτεύειν aut φυτῦσαι. Cf. ad 146.

295. Hunc versum interpolatum esse e v. 651. suspicatur
Cobet.

297. ὠρφάνευες] Cf. 165. τέκν' ὀρφανεῦσαι τὰμά. Qu. ὠρ-
φάνιζες.

299. ἀπόμνησαι] Qu. αἰὲ μνησai. Vel τῶνδε μεμνησθαι.

304. δεσπότης ἐμῶν δόμων] δεσπότης μοι τῶν δόμων Kvíčala.
δεσπότης νέμων δόμων Mekler. δεσπότης τρέφων δόμων Wecklein.
διαδόχους ἔχων δόμων F. W. Schmidt.

309. Scribe ἡπιούσα (sic).

310. Cf. Ion. 1262. οἶαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας. Andr. 271.
ἂ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω.

312. ὃν καὶ προσεῖπε —] Hunc versum damnat Purgold.

313. ὦ τέκνον μοι] Suspectum μοι. Qu. ὦ τέκνον μου. At
cf. Iph. A. 531. σὺ δ', ὦ τέκνον, μοι λείπε πωλικοὺς ὄχους.

314. ποίας τυχοῦσα συζύγου] πικρᾶς — Hart. ἐτέρας τάχ' οὔσης
F. W. Schmidt. Qu. ἄλλης (vel καινῆς) γενομένης —.

315. 316. Versus fortasse interpolati. Idem sentit F. W. Schmidt.

315. μή σοι — διαφθείρῃ] Qu. ἥτις — διαφθερεῖ.

316. ἥβης ἐν ἀκμῇ] Cf. Soph. O. R. 741. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης
ἔχων.

321. οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν] οὐδ' ἐς τριταῖον
ἡμᾶρ — Weckl. οὐδ' ἐς τρίτον μοι φέγγος — Herw. οὐδ' ἐς τρί-
την μοι σμῆνος ἔρχεται κακῶν solerter Naber. Qu. οὐδ' εἰς τρί-
την γ', ὦ μέλεος, —. Nisi pro μηνὸς reponendum μέλλον.

323. εὐφραίνοισθε] εὐφράνοισθε Blomf. Ed. Rev. p. 488. εὐ-
φραίνεσθε malit Naber. Sed cf. 272. χαίροντες — τόδε φάος ὀρῶτον.
437. χαίρουσα — οἰκετεύοις.

326. οὐχ ἄζομαι] Cf. Her. 600. δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν.
Or. 1116. Eum. 392. οὐχ ἄζεται. Soph. O. R. 155.

328. ἐπεὶ σ' ἔχω | καὶ ζῶσαν ἄλοχον F. W. Schmidt.

331. νύμφη Θεσσαλῆς] Cf. Soph. O. C. 314. Θεσσαλῆς — κυνῇ.

333. εἶδος — ἐκπρεπεσιτάτη] εἶδος — εὐπρεπεσιτάτη al. Cf. Hec.
269. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεσιτάτη. Tro. 987. νῖος καλλὸς
ἐκπρεπέστατος. Virg. Aen. VI. 862. 'egregium forma juvenem.'

ἄλλως ἐκπρεπεσιτάτη] ἄλλων εὐπρεπεσιτάτη Blomf. ad Pers. 189.
ἄλλη 'στ' — Schmidt Anal. p. 51., coll. Andr. 6. Ipse legerim
οὕτως ἐκπρεπῆς (εὐπρεπῆς) ἄλλη. Cf. 182. σὲ δ' ἄλλη τις γυνή
κεκτήσεται etc.

335. Cf. Med. 1348. δς οὔτε λέκτρων νεογάμων δνήσομαι, ετα

340. τὰ φίλτατα] Cf. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος, δς σοῦ πα-
τρὸς ἦν τὰ φίλτατα. σὺ δ'] Qu. σύ μ' —.

341. ψυχῆς (μ') ἔσωσας Herw.

346. ἐξαίρομι] Qu. ἐξάροιμι (aoristus ut θίγοιμι). Et sic
Wakef. Cf. Hipp. 322. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

350. περιπτύσσων χέρας] Eadem verba sunt Andr. 418. Cf.
Med. 1206. καὶ περιπτύξας χέρας | κυνεῖ.

353. οἶμαι] Qu. οἶμοι vel οἶδα (οἶδα Elmsl. ad Her. 512.).

354. ἐν δ' ὀνειράσι —] Cf. Aesch. Ag. 419. ὀνειρόφαντοι δὲ
πενθήμονες πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. ἀπαντιλοῖην]
Cf. Orest. 1641. ὥς ἀπαντιλοῖεν χθονὸς | ὕβρισμα θνητῶν. Aesch.
Prom. 84. τί σοι | οἶοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων; Hesych.
ἀπαντιλοῖην ἄν: ἐπικουφίσαιμι ἄν. Cic. Epist. Fam. V. 16. 'non
facile exhauriri tibi istum dolorem posse universum puto.'

355. φίλους V. Elmsl. ad Suppl. 1112. Recte.

356. ὅντιν' ἄν παρῇ χρόνον] Qu. ὅν τις ἄν παρῇ χρόνον.
παρῇ] Licet Hermannus aliique ὁ φίλος sive τις αὐτῶν sub-
intelligunt.

357 sq. Cf. Iph. A. 1211 sq. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ
πάτερ, λόγον, | πείθειν ἐπάδουσ' ὥσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας | κηλεῖν
τε τοῖς λόγοισιν οὔς ἐβουλόμην, | ἐνταῦθ' ἄν ἦλθον.

360. καὶ μ' οὔθ' — ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστήσαι βίον]
Cf. Rhes. 60. οὐκ ἄν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ | πρὶν ναῦς πυρᾶσαι etc.

361. Cf. 439—441.

362. ἔσχον] εἶχον Nauck. εἶργον malit F. W. Schmidt. Qu.
ἔσχευ. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστήσαι βίον] Qu. πρὶν εἰς φῶς σ'
αὐ καταστήσαι πάλιν, vel — σὸν καταστήσαι δέμας.

363. ἀλλ' οὖν] Qu. μολεῖν δ'. ψυχρὰν — τέρπιν] Cf. Soph.
Ant. 650. ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται.

364. Ita F. W. Schmidt, ὥς συνοικήσουσά μοι | κὰν νεοτέρουσι
μηδὲ γὰρ etc. Qui offendit in versibus 365—367.

365. κέδροις] Cf. Or. 1051. πῶς ἄν — μνηῆμα δέξαιθ' ἐν (ρω),
κέδρου τεχνάσματα.

366. σοὶ τούσδε θεῖναι] Qu. σὺν σοί τε θεῖναι, vel σοὶ σὺν τε θεῖναι. Vide schol. πλευρά τ' ἐκτεῖναι —] Cf. Soph. Tr. 938. πλευρόθεν | πλευρὰν παρῆς (schol. ἐκτείνας) ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων.

367. μηδὲ γὰρ —] Cf. Arist. Ach. 893.

369. ἐγὼ σοι πένθος — λυπρὸν συνοίσω τῆσδε] Cf. Aesch. Eum. 848. ὁργὰς ξυνοίσω σοι.

372. γαμεῖν ἄλλην — γυναικ' ἐφ' ὑμῖν] Cf. Herod. IV. 154. δς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημε ἄλλην γυναῖκα.

373. ἐμέ] Qu. λέχος.

374. καὶ τελευτήσω τάδε] Leg. καὶ τελῶ γε πρὸς τάδε.

378. πολλή γ' ἀνάγκη] πολλή μ' ἀνάγκη Monk. prob. Elmsl. ad Med. 981. Lego πολλή 'στ' ἀνάγκη. Cf. ad Med. 1013. Phoen. 1668.

381. χρόνος μαλάξει σ'] Cf. Chaerem. Fr. 22. χρόνος μαλάσσει πάντα κάξεργάζεται.

383. ἀρκοῦμεν —] Cf. Soph. Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

385. Qu. καὶ δὴ —. σκοτεινὸν ὄμμα —] Cf. Herc. 641. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν (γῆρας). Suppl. 978. Soph. Tr. 914. κἀγὼ λαθραῖον ὄμμα' ἐπεσκιασμένη | φρούρουν. et ad Her. 323. 574.

387. ὥς οὐκέτ' οὔσαν οὐδέν] Cf. Arist. Ach. 1184. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. Eq. 1243. οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. Trag. adesp. 28. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.

390. βλέπον πρὸς αὐτοὺς, βλέπον] Eadem verba sunt Her. 226.

393. ἰὼ μοι τύχας] ἰὼ ἰὼ τύχας malit Elmsleius ad Suppl. 1147. Recte, opinor.

396. προλιποῦσα δ' —] Cf. Soph. Tr. 942. κλάων δθούνεκ' ἐκ δυοῖν — ὠρφανισμένος βίου (βίον Wak. Wund. Dind. etc.). προλιποῦσα] Sc. τὸν βίον (Med. 149.). Cf. Hec. 438. οἱ γὰρ προλείπω.

399. παρατόνους χέρας] Cf. 204. παρειμένη δὲ χειρὸς ἄθλιον βάρος.

400. ὑπάκουσον ἄκουσον] Cf. ad Med. 1252. Bacch. 1065.

403. ποτὶ σοῖσι πίντων στόμασιν] Cf. Soph. Tr. 938. οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν (ἐλείπετο). O. R. 1219. δύρομαι — ἐκ στομάτων. Sic πρόσωπα, γέννες, etc.

407. φίλας μονόστολός τε ματρός] Qu. φίλας μονόστολός γε —. Cf. Soph. Aj. 511. σοῦ — μόνος. μονόστολος] I. e. ἔρημος. V. schol. Cf. Phoen. 754. λόχων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;

409. ἐγὼ ἔργα (τλάμων) Herw.

412. ἀνόνατ' ἐνύμφευσας] Cf. Hipp. 1144. ὦ τάλαινα μάτερ, ἔτεκες ἀνόνατα. El. 506. δν ποτ' — ἀνόνητ' ἔθρεψας. Hec. 766. Herc. 716. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσιν.

413. γήρως ἔβας τέλος] Cf. Med. 920. ἥβης τέλος μολόντας.

417. οὐ γάρ τι —] οὐ γάρ σὺ — F. W. Schmidt. Sed cf. Soph. Ant. 517. οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο. 456.

419. Cf. 782. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Andr. 1271. Or. 1245. Fr. 10. Soph. El. 1173.

420. ἐπίσταμαί γε] Leg. ἐπίσταμαί τε, vel ἐπίσταμαι ἔγω.

421. προσέπιατ'] Cf. Aesch. Prom. 644. ὄθεν μοι σχετλία προσέπιατο (sc. θεόσσυτος χειμῶν). 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλως προσέπια τόδ'. Soph. Aj. 282. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπιατό; Arist. Ran. 309.

423. μένοντες] μέλλοντες F. W. Schmidt, coll. Ion. 905. κλάζεις παιᾶνας μέλπων. Nescio an recte. ἀντηχήσατε παιᾶνα —] Cf. Aesch. Cho. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος. Sept. 865. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος | λαχεῖν (ἀχεῖν?), Ἄϊδῃ τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

424. τῷ κάτωθεν — θεῷ] Cf. Hel. 1020. τοῖς τε νεωτέροις καὶ τοῖς ἄνωθεν etc. Soph. Ant. 1070. τῶν κάτωθεν — θεῶν. El. 1058.

426. πένθους — κοινοῦσθαι] Cf. Phoen. 1723. ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.

427. κουρᾷ ξυρήκει —] Cf. Tro. 141. Phoen. 372. κάρα ξυρήκες καὶ πέπλους μελαγχίμους | ἔχουσιν. 333. El. 335. μελαμπέπλω στολῇ] Cf. Hel. 1088. πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι. Or. 457.

428. τέθριππα] Sc. ἄρματα. Cf. Suppl. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Herc. 177. 380. Fr. 1083, 8. Qu. τέθριππα δ'.

433. τοῦδ'] τῆσδ' libenter reposuerit Monk.

434. τιμᾶν] Imo τιμῆς. Cf. Herc. 309. ἡμῖν δ' Ἀχιλλεύς ἀξίος τιμῆς, γύναι, | θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος etc.

437. οἰκετεύοις] Suspectum. Imo οἰκήσεας. Fort. αἰὲν ἰσχοῖς. τὸν ἀνάλιον οἶκον] Cf. 852. Herc. 607.

439—441. Cf. 361. οὐθ' οὐπὶ κώπη ψυχοπομπὸς Χάρων.

442. πολὺν δὴ πολὺν δὴ γυναικ' ἀρίστην] Haec παρωδεῖ Comicus Av. 539. πολὺν δὴ πολὺν δὴ χαλεπωτάτους λόγους ἤνεγκας.

444. πορεύσας] I. q. πορθμεύσας. Cf. Soph. Tr. 559. δς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτοὺς | μισθοῦ ἔπορευε. Plat. Tim. 83 A. ἐγὼ σφῶν διαβιβῶ τὸν ποταμόν.

446. ἐπιάτονον — χέλυν] Cf. Iph. T. 1128. κέλαδον ἐπιατόνοι λύρας. Herc. 683. χέλυσ ἐπιατόνου μολπᾶν. Ion. 881. τᾶς ἐπιαφθόγγου μέλπων κιθάρας ἐνοπᾶν. Menand. 314. ἐπιάφθογγος (πάφωνε cod.) οὐρεία χέλυσ. Hor. Od. III. 11. 3. 'Testudo resonare septem | callida nervis'.

447. κλείοντες] Cf. Iph. A. 1047. Θέτιν ἀχήμασι — κλείονσαι. Arist. Pac. 778. κλείουσα θεῶν τε γάμους, etc. Frequentior forma est κλήζειν. ἀλύροις — ὕμνοις] Cf. Hel. 185. ἄλυρον ἔλεγον.

Iph. T. 146. Alex. com. III. 456. φθόγγους δ' ἀλύρους θρηνοῦμεν.

451. παννύχον σελάνας] Cf. Herc. 748. παννύχιος σελάνα.

455. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἶη] Qu. — τόδ' εἶη.

456. *δυναίμαν δέ σε πέμψαι*] Qu. *δυναίμαν τέ σε πέμψαι*, vel — *τε πορεύσαι*, vel — *τ' ἀναπέμψαι*. Cf. ad 459. *δέ σε*] Qu. *τέ σε*.

457. *ἐξ Ἀΐδα τεράμνων*] Qu. — *μελάθρων*. Cf. Hipp. 536. *ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις*. 768. Phoen. 333.

459. *ποταμία νερτέρᾳ τε κώπᾳ*] Qu. *ποταμία νερτέρων σε κώπᾳ*. Cf. ad 456.

460. *ὦ φίλα γυναικῶν*] Qu. *ὃν γὰρ οὖν μόνα* (aut *μόνα δὴ*), *φίλα γυναικῶν*. Cf. Hipp. 848. *ὦ φίλα γυναικῶν*. Hec. 707. *ὦ κατάραι' ἀνδρῶν*. Theocr. 15, 74. *φίλ' ἀνδρῶν*.

462. *κούφα* —] Cf. Hel. 853. *εὐψυχον ἄνδρα* — *κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί*.

472. *προθανοῦσα φωτός*] *προθανοῦς' ἄωρος* F. W. Schmidt.

473. *τὸ γὰρ ἐν βίῳ σπάνιον μέρος*] Anglice, for our portion in life is small. Cf. 693. *τὸ δὲ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ*. 649. Qu. *τὸ γὰρ οὖν βίον* — *τοιαύτας* — *κῦρσαι* — *ἀλόχου*] Cf. Fr. 466, 3. *εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς*, etc.

475. *ἄλυπος*] Sc. *ἄλοχος*.

476. *κωμῆται*] Qu. *χωρεῖται*.

481. *Τιρυνθίῳ πράσσῳ*] Qu. *Τιρυνθίῳ ἔαντιλῳ*. Cf. Herc. 388. *Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ*. *πόνον*] *στόλον* F. W. Schmidt.

482. *τῷ ξυνέζευξαι πλάνῳ*] Cf. Aesch. Prom. 578. *τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας* (*ταῖσδέ μ' ἐζευξας?*) — *ἐν πημοναῖς; πλάνῳ*] *πότμῳ* Nauck. *πόνῳ* F. W. Schmidt, coll. 481. 499.

483. *τέτρωρον ἄρμα*] I. q. *τέθριππον ἄρμα*, Suppl. 501. Cf. Iph. A. 214. Her. 860. Suppl. 667. *τετραόροισι* — *ἄρμασιν*.

487. *ἀπειπεῖν πόρους*] Cf. Suppl. 342. *οὐκουν ἀπανδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόρους*.

494. *ἀρταμοῦσι*] Cf. El. 816. *ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς*. Aesch. Prom. 1059. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος*.

495. *θηρῶν ὀρείων*] Cf. Suppl. 46. *θηρῶν ὀρείοισι βορᾶν*. *χόρτον*] *δόρπον* F. W. Schmidt. Cf. Hipponact. Fr. 35, 6. *σῦκα μέτρια τρώγων | καὶ κρίθινον κόλλιχα, δούλιον χόρτον*. Babr. Fab. 132, 9. *ἔτρωγε κριθῆς χόρτον*. Cratet. in Anth. Append. 47, 3. *χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι*.

497. *κομπάζεται*] Cf. Aesch. Sept. 500. *φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται*.

498. *ζαχρύσον* — *πέλτης*] Cf. Rhés. 370. *τὰν ζάχρυσον* — *πέλταν*. *πέλτης ἄναξ*] Cf. Cycl. 86. *κώπης τ' ἀνακτας*. Suppl. 680. *μοναμπύκων ἄναξ*. Iph. A. 1260. *χαλκέων ὅπλων ἄνακτες*.

499. *καὶ τόνδε* —] Cf. Soph. Aj. 534. *πρέπον γε τᾶν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ* (i. *τ' ἐμοῦ*) *τόδε*. Arist. Ran. 568. *καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον*. Eq. 787. *τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον*.

500. *πρὸς αἶπος ἔρχεται*] Cf. Aesch. Ag. 285. 309. *Πρὸς αἶπος ἵεναι* (*ὁδοιπορεῖν*) est apud Hippocratem.

504. ἀγῶνα — συμβαλῶν] Cf. 1141. ποῦ τόνδε θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν;

512. κουρᾷ τῇδε δυσμόρφῳ πρέπεις] Cf. Hel. 1220. ὡς δυσμόρφῳ πρέπει. κουρᾷ — πενθίμῳ] Cf. Or. 458. κουρᾷ θίμῳ. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί. Hel. 1054. κουραῖσι κοινοῖσι. Suppl. 1056. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις Aeschin. III. 211. οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι.

518. οὐ μὴν γυνή γ'] Lege οὐ σὴ γυνή γ' —. Vel οἷ

519. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν] Similis comest 761. δισὰ δ' ἦν μέλη κλύειν. Aesch. Pers. 419. θάλασσα ἦν ὄρᾱν. Malim tamen διπλοῦν — μῦθον.

522. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδα] Cf. Hipp. 344. οὐδέν τι οἶδ' ἢ βούλομαι κλύειν. Soph. Aj. 280. εἰ — μηδέν τι μενοειδέων εὐφραίνεται.

524. γε] Leg. σφε. ὑφειμένην] Medio sensu.

526. εἰς τόδ'] εἰς τότ' Wakef. Seager in Class. Journ. prob. Elmsl. Monk. οἶκτον F. W. Schmidt. πρόκλα'] Tr. 963. προύκλαιον ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.

527. τέθνηχ' ὁ μέλλων] Cf. 50. τοῖς μέλλουσι θάνατον

528. χωρὶς τό τ' εἶναι —] Cf. Soph. O. C. 808. χωρὶς εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ (τὰ al.) καίρια. Aesch. Prom. 927. μὴ δὲ τὸ τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

529. σὺν τῇδε κρίνεις —] Cf. Suppl. 466. σοὶ μὲν δοκῶντες ἐμοὶ δὲ τάντια. Soph. Aj. 1039. κείνός τ' ἐκείνα στερογὰ τάδε. O. C. 1665. Evenum apud Athen. IX. 1. καὶ πρὸς τοὺς ἀρκεῖ λόγος εἰς ὃ παλαιός, | σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐμοὶ δὲ τάδε.

531. μεμνήμεθα] τητώμεθα Weckl. λελείμμεθα F. W. Schmidt. Qu. λελείμμεθα, aut μονούμεθα.

533. ἄλλως] ἄλλοις Baier. ἀμοῖς F. W. Schmidt. (om. ἦν) — Kvíčala. ἄλλως suspectum habet etiam Nestle.

537. ὡς δὴ τί —;] Cf. Herc. 1407. ὡς δὴ τί (l. τίς) τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;

538. ἄλλην] Imo ἄλλων. Cf. 545. 1043.

540. λυπουμενοῖς ὀχληρὸς ἂν μόλοι ξένος F. W. Schmidt. Qu. ἐστὶ πᾶς, aut ποῖος F. W. Schmidt. Cf. 554. εἰ δόμων σφε — ἀπήλασα ξένον μολόντα Aesch. Suppl. 83. ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐπὶ Ἰφίτα.

542. αἰσχροδὸν] αἰσχροδόν τι Elmsl. ad Med. 1224. δὲ, vel αἰσχροδὸν παρὰ στένουσι (παρ' αἰάζουσι).

543. οἷ σ' ἐσάξομεν] οὐ σε δαίσομεν F. W. Schmidt. Qu. ἔδαισε δ' οὖν νιν —. Aesch. Eum. 305. καὶ ζῶν με

544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν] Cf. Herc. 1352. εἴμι τὴν σὴν χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.

546. ἡγοῦ σὺ —] Cf. Aesch. Cho. 712. ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶν ἄς
εὐξένους δόμων etc. δωμάτων ἐξωπίους] Cf. Med. 624. Suppl.

1038. δόμων ἐξώπιος | βέβηκε. Arist. Th. 881.

548. παρῆναι] Lege προῖναι. Cf. 749. οἷς δεῖπνα προῖθηκ'.

551. προκειμένης] προσκειμένης Wakef. Monk. Recte. Cf. 833.
κακοῦ τοσούτου δώμασιν προσκειμένου (προκ. al.).

552. τί μῶρος εἶ;] Qu. ἡ μῶρος εἶ; ξενοδοχεῖν] Imo ξενο-
δοκεῖν. Idem vitium est Theophr. Char. 23. ξενοδοχίας. et Xen.
Oecon. IX. 10. V. Cobet. V. L. p. 73.

555. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι] Legerim οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι. Cf. Her. 507.
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους, | παρὸν σεσῶσθαι, φευξό-
μεσθα μὴ θανεῖν; | οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια etc. Soph.
O. C. 435.

560. Ἄργους διψίαν — χθόνα] Cf. Lucian. Dial. D. Mar. 6.
πολυδύσιον δὲ τὸ Ἄργος, ὥστε ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν.

561. τὸν παρόντα δαίμονα] Cf. Soph. Fr. 585, 1. μὴ σπεῖρε
πολλοῖς (l. μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους) τὸν παρόντα δαίμονα. El. 1306. τῷ
παρόντι δαίμονι.

565. καὶ τῷ μὲν —] καὶ τῷ μὲν — F. W. Schmidt. Recte.
οἶμαι] Qu. οἶδα. οὐ φρονεῖν δοκῶ] Qu. οὐ δόξω φρονεῖν.

568. πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς —] πολυξείνου καὶ ἐλευ-
θέρου ἀνδρὸς — Purgold. Recte.

570. εὐλύρας Ἀπόλλων] Cf. Fr. 477. παιὰν Ἀπολλὸν εὐλυρε.
Arist. Thesm. 969. τὸν εὐλύραν. Ran. 229. εὐλυροί τε Μοῦσαι.

572. ἐν δόμοις] ἐν νόμοις Pierson. ἐν νομοῖς F. W. Schmidt.

575. δοχμαῖν] Anglice, sloping. In schol. ὁρέων pro ὁρ-
γάδων Monk.

579. λύγκες] Cf. Fr. 863, 2. λύγκα (λύγγα libri). Virg. G. III.
264. 'lynxes — variae'.

581. λεόντων ἃ δαφρινὸς ἴλα] Cf. Aesch. Prom. 1022. δαφρινὸς
ἀετός. Hom. Il. 2, 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφρινός. 10, 23. δαφρι-
νὸν (leg. δαφρινού) ἐέσσατο δέρμα λέοντος. 11, 474. 18, 538.

583. ἀμφὶ σὰν κιθάραν] Cf. Phoen. 1042. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν.

585. πέραν — ἐλατᾶν] Leg. πέρα —. Cf. Herc. 234. Hipp.
1053. et ad Soph. Ant. 334.

586. βαίνουσ'] Languidum hoc est. Leg. πηδῶσ' vel σκαίρουσ'.

587. εὐφροني μολπᾷ] Cf. Tro. 547. βοᾶν ἔμελπον εὐφρονα.

589. καλλίναον Βοιβίαν — λίμναν] Cf. Med. 835. τοῦ καλλίναου
τ' ἀπὸ Κηφισσοῦ ῥοᾶς.

595. ἐπ'] Usque ad.

597. δόμον ἀμπετάσας] Cf. Phoen. 304. ἀναπέτασον πύλας.

601. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ] Cf. Soph. El. 628. πρὸς ὁργὴν ἐκ-
φέρει. Eur. Suppl. 911. τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει.

603. πάντ' ἔνεστι σοφίας] Qu. πᾶσ' ἔνεστι σοφία, aut fortasse
πᾶν ἔνεστι σοφίας.

604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ —] Cf. Aesch. Ag. 982. οὐδ' ἐπύσαι — θάσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. ἦσται] Se Cf. Rhés. 613. Sic ἦστο Suppl. 664. 674. ἦσο Rhés. 846.

605. κεδνὰ πράξειν] Cf. Tro. 683. πράξειν τι κεδνόν.

606. ἀνδρῶν —] Cf. Soph. El. 1104. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς φράσειεν ἂν | ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν; εὐμ. εὐγενὴς sonj. Elmsl. ad Her. 1006., coll. Hipp. 710. ὑμεῖς δὲ εὐγενεῖς Τροϊζήναι. O. C. 728. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκῇ

608. ἐς τάφον malit Blomf. Gl. Prom. 1087.

610. ἐξιοῦσαν ὑστάτην δόδον] Cf. Her. 37. Soph. Tr. 874 806. Aj. 994. O. C. 96. ὥς με τήνδε τὴν δόδον — ἐξήγα ὑστάτην δόδον] Supremum iter, ut loquitur Horatius Od. II.

611. γηραιῷ ποδί] Cf. Andr. 547. γηραιὸν πόδα.

613. κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα] Cf. Aesch. χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα. νερτέρων (τ') malit coll. Herc. 703. πέπλοις | κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγά

614. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων] Cf. Aesch. Prom. 41 πῆμασι συγκάμνουσι θνητοί.

615. οὐδείς ἀντερεῖ] Cf. Alc. 618. Iph. A. 1210.

617. δύσφορα B. C. Hart. Dind. etc. δυσμενῇ al. δυσχερ. δυσπετῇ F. W. Schmidt. Cf. Hec. 1085. δύσφορα — κακ. 296. δύσφορά γ' ὀνειδίη.

624. ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε] Cf. Med. 796. τλᾶ ἀνοσιώτατον. 1328. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.

627. εὖ σοι γένοιτο] Cf. Fr. 707. εὖ σοι γένοιτο (καλ. al.). Plat. com. Π. 626. εὖ γέ σοι γένοιτο.

628. λύειν βροτοῖσιν] Cf. Med. 566. ἐμοί τε λύει —

636. ὀρθῶς] Truly. Cf. Andr. 376. οἷτινες φίλα πεφύκασ'. Soph. Ant. 99. τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη. Arist. Qu. ὀντως. τοῦδε σώματος] I. e. mei. Cf. Her. 90. Soph.

637. οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα —] Cf. Arist. Th. 56 σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαντῇ | τοῦθ' ὑπεβά δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ. Aesch. Eum. 658. οὐκ ἔστι κεκλημένη τέκνου | τοκεὺς, τροφὸς δὲ —.

640. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν] Cf. Soph. I. ἔλεγχον ἐξιὼν etc. Fr. 101, 2. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐ. εὐκλειαν ἂν κτήσαιο. Hec. 226. ἔδειξας — ὅς εἰ] 1259. οὐ μαθὼν ὅς εἰ φύσιν | ἄλλον τιν' ἄξεις —; Med. 1086.

642. ἢ τᾶρα —] Cf. 732. ἢ τᾶρ' Ἀκαστος οὐκέτ' δράσιν. Hipp. 480. Iph. A. 1189. Her. 651. Fr. 645, Her. 651. ἀπάντων διαπρέπεις εὐψυχία] Cf. Her. μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία. Suppl. 841. διαπρεπε θνητῶν. Hom. Il. 12, 104. ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντα

647. πατέρα τέ γ' Qu. καὶ πατέρ' ἂν.

648. καλὸν ἀγῶν' ἡγωνίσω] Cf. Plut. Camill. p. 129 E. πολλοὺς καὶ καλοὺς ἀγῶνας ἡγωνίσατο. S. Paul. Epist. ad Tim. II. 4. 7. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι.

650. πάντως] Anglice, in any case.

655. δόμων] θρόνων Schmidt.

659. θανεῖν προύδωκα] Cf. Or. 1588. δν σὺ προύδωκας θανεῖν.

661. ἡλλαξάτην] V. Elmsl. ad Med. 1041.

662. τοίγαρ φντεύων παῖδας —] Cf. Med. 1029. εἶχον ἐλπίδας | πολλὰς ἐν ὑμῖν, etc.

663. γηροβοσκήσουσι — περιστελοῦσι] Cf. Med. 1033. γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ | καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν.

666. τέθνηκε τοῦπὶ σ'] Cf. Xen. Cyr. V. 4. 11. τὸ ἐπ' ἐμοὶ οἶχομαι, τὸ δὲ ἐπὶ σοὶ σέσωσμαι. Isocr. p. 70 C. Phil. V. Ap. IV. 35. ἀπέθανε δ' ἂν ἐπὶ τῷ δήσαντι.

667. κείνου λέγω] κείνου τόδε aut κείνον σέβω Nauck. Qu. κείνου νέμω. Sed fortasse κείνου λέγω valet i. q. κείνου λογίζομαι.

668. Spurium habent Nauck. et F. W. Schmidt.

669. μάτην ἄρ' —] Imitatur Menander IV. 271. μάτην γὰρ — καὶ πολυχρόνιον βίον.

671. οὐδεὶς βούλεται] De hac caesura quinti pedis cf. Phoen. 747. ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον. Herc. 1338. θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων. Fr. 497 N. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται. Vide Wecklein Vind. Aesch. p. 130.

674. ὦ παῖ vulg. suspectum habet Elmsl. ὦναξ Monk. et Naber. παῦσαι Mekler. ἄλις (repetitum) Kvíčala. πατρὸς παλαιοῦ Hense. Vulgata orta videtur ex proxime seq. v.

675. Λυδὸν ἢ Φρύγα] Cf. Xen. Vect. 2, 3. Λυδοὶ καὶ Φρύγες καὶ Σύροι καὶ ἄλλοι παντοδαποὶ βάρβαροι. Xen. Mem. II. 1. 10. Πέρσαι μὲν ἄρχουσιν, ἄρχονται δὲ Σύροι καὶ Φρύγες καὶ Λυδοί.

676. κακοῖς ἐλαύνειν] Cf. Her. 1007. ἤλαννες ἂν κακοῖσιν (αὐτούς). Andr. 31. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίους ἐλαύνομαι. Soph. Aj. 275. 504. 756. Tr. 1045. O. R. 28. Si opus esset, corrigi posset κακοῖσι βάλλειν. Cf. ad Aj. 1244.

677. Irridet Ephippus 2, 1. οὐκ οἶσθ' ἄ μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιον | Ἀργεῖον —;

679. ἄγαν γ' ὑβρίζεις] Cf. Soph. Aj. 589. ἄγαν γε λυπεῖς. Ant. 573. νεανίας λόγους ῥίπτων] Leg. νεανικοὺς —. Cf. Aesch. Prom. 311. εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις, etc.

680. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει] Haec plane mendosa sunt. Lege οὐχ ἀπλῶς οὕτως ἄπει. I. e. non impune evades. Cf. Her. 374. σὺ δ' — εἰ πόλιν ἥξεις, οὐχ οὕτως ἂ δοκεῖς κυρήσεις.

682. δφείλων] δφείλω δ' nonnulli libri. Recte. οὐδεὶς βούλεται] Fort. οὔτι vel οὐχὶ βούλεται.

683. οὐ γὰρ πατράων τόνδ' ἐδεξάμην νόμον] Cf. Soph. El. 1500. ἀλλ' οὐ πατράων τὴν τέχνην ἐκόμπασας. et ad Arist. Ran. 1146.

685. εἴτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς] εἴτε δυστυχεῖς εἴτ' εὐτυχεῖς
conj. Elmsl. σαρταῶ — ἔφρυς] Cf. Her. 2. ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας
πέφυκ' ἀνὴρ. Ion. 646. ἔα δ' ἐμανταῶ ζῆν. Plat. Epist. IX. 358 A.
ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐταῶ μόνον γέγονεν.

687. Ita F. W. Schmidt, πόλεως μὲν ἀρχὰς, πολυπλέθρους δὲ
καὶ γύας· | λήψη δὲ πατρὸς ἅπερ ἐδεξάμην πάρα.

690. 691. Transposuerit F. W. Schmidt.

691. χαίρεις —] Hunc versum παρωδεῖ Comicus Nub. 1415.
Th. 194. Cf. Hec. 1256. ἀλγεῖς· τί δ'; ἡ με παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν
δοκεῖς; χαίρεις ὄρῶν φῶς] Cf. Or. 1523. πᾶς ἀνὴρ, καὶ δοῦλος
ἢ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὄρῶν. Alc. 868. οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προ-
σορῶν. 667. αὐγὰς εἰσορῶ. Andr. 935. βλέπουσα — αὐγὰς. Hel.
1373. αὐγὰς εἰσορᾶν.

692. καὶ μὴν πολὺν γε Elmsl. Recte.

697. λέγεις] Lege ψέγεις. Et sic Cobet. Cf. 704. εἰ δ' ἡμᾶς
κακῶς | ἐρεῖς. γυναικὸς — ἡσσημένος] Cf. Soph. Ant. 678.
κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα. Arist. Lys. 450.

701. φίλος] Qu. φίλως. ὀνειδίξεις] Leg. ὀνειδιεῖς. Et sic
vir doctus in Quart. Rev. IX. 356. Cf. ad Her. 153.

703. εἰ σὺ —] ἢ σὺ (aut ὥς σὺ) — F. W. Schmidt.

704. εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς —] Cf. Ter. Andr. V. 4. 17. 'si mihi
perget quae volt dicere, ea quae non volt audiet'. Quae fortasse
a Menandro ducta sunt.

705. πολλὰ κοῦ ψευδῇ] Cf. Chionidem ap. Poll. X. 43. πολ-
λοὺς ἐγῶδα κοῦ κατὰ σὲ νεανίας.

706. τὰ πρὶν κακά] πρὶν ἢ πρέπει aut simile quid postulari
censet Herwerden ad Ion. 39.

708. ὥς ἐμοῦ λέξαντος] Lege ὥς ἐμοῦ 'λέγοντος.

713. μείζον' ἂν ζώοις χρόνον] μείζονα ζώοις χρόνον Seager in
Class. Journ. XIX. 81. vir doctus in Quart. Rev. IX. 355. Matth.
Schaefer. Recte. Sensus est, Jove longius viveres, si liceret.
μείζονα ζώης χρόνον Schaefer. Cobet. μείζον'] μάσσον' F. W.
Schmidt. Cf. me ad Soph. Tr. 679. μάσσον' (μείζον' vulg.) ἐπενω
λόγον. ζώοις] Qu. ζώης. Sed ζῶειν legitur Soph. O. C. 1213.
El. 158. Fr. 685.

719. τοῦδ' γ'] Leg. τοῦδ' ἔτ'.

720. μνήστευε πολλὰς] μνήστευ' ἔτ' ἄλλας aut μνήστευε πλείους
F. W. Schmidt.

721. σοὶ] Lege σόν.

722. φίλον — φίλον] Cf. Bacch. 961. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ'
ὑπερμαχεῖς μόνος. Hipp. 327. Rhes. 579.

723. ἐν ἀνδράσιν] Cf. 732.

724. οὐκ ἐγγελαῖς] Sc. ἐμοί. οὐκ οὖν γελαῖς γε τόνδε βασιάζων
νεκρὸν F. W. Schmidt.

725. δυσκλεῆς] Malim δυσκλεῶς. Cf. ad 150. θανεῖ — όταν θάνης] Cf. Her. 321. ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανὼν, όταν θάνω, etc.
727. ἀναιδείας πλέων] Cf. Soph. El. 607. ἀναιδείας πλέαν.
728. τήνδ' ἐφηῦρες] Qu. τήνδε γ' ἡῦρες. σὺ δ' οὐκ ἀναιδής; τήνδε γ' ἡῦρες ἄφρονα F. W. Schmidt.
731. Cf. Arist. Pac. 1187. ὦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν.
732. ἡ κάρ' Ἀκαστος — Wakef. (Cf. Soph. Ant. 484.) ἡ τὰρ' Blomf. ad Sept. 548. Cf. 642. ἡ τὰρ' ἐγὼ γυνή etc.
733. εἰ μή σ' —] Cf. Cycl. 691. εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. Iph. T. 78. ἐπειδὴ πατρὸς αἵμ' ἐτισάμην | μητέρα κατακτάς. Fr. 559. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην.
734. ἔρροις νυν αὐτός] Qu. ἔρροις σὺ καὐτός.
735. καῖπαιδε παιδὸς ὄντες conj. Blomf. Qu. παίδων τ' ἄπαιδες ὄντες.
736. τῷδ' γ'] Lege τῷδ' ἔτ —. Et sic Elmsl. ad Her. 959. χρῆν Elmsl. ad Her. 959.
737. ἀπειπεῖν] Anglice, to renounce. Cf. ad 487.
744. δέχοιτ'] Lege δέχονται.
746. παρεδρεύοις] Cf. Dem. p. 60, 34. παρέδρους εἰκότως ἂν τις φῆσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι.
749. δεῖπνα προύθηκ'] Cf. 548. σίτων προθεῖναι (παρεῖναι vulg.) πλῆθος.
756. ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι] Cf. Cycl. 151. ἐφέλκω ποτῆρα. Qu. ποτήριον δ' ἐν χερσὶ —.
757. πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ] Cf. Aesch. Pers. 614. μητρὸς ἀγρίας (?) ἄπο ποτὸν παλαιᾶς (μελαίνης?) ἀμπέλου γάνος. εὖζωρον μέθυ] Cf. Cycl. 149. ἄκρατον μέθυ. Ion. 1198.
758. ἀμφιβᾶσα] Cf. Phoen. 1406. ἐθέρμην'] Cf. Cycl. 423. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ. et ad Arist. Ran. 844.
760. ἄμουσ' ὑλακτῶν] Eadem verba sunt Fr. 899. ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν (Hercules). Cycl. 425. ἄδει — ἄμουσ'.
762. οἰκέται vulg. Scribe οἰκέται. Cf. Arist. Av. 173. ποίαν δ' οἰκίσαιμεν ὄρνιθες (ὥρν.?) πόλιν; Lys. 42. Aesch. Pers. 789.
764. ἐφίετο] Cf. Soph. El. 51. ὥς ἐφίετο (ὁ θεός).
768. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ'] Cf. Aesch. Cho. 9. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.
771. ὀργὰς μαλάσσουσ'] Cf. Hel. 1355. μειλίσσων (μαλάσσων?) — ὀργὰς. supra.
773. οὗτος —] Cf. Med. 922. αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας;
774. τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον] Qu. τοῖς ξένοισι πρόσπολον.
777. στυγνῶ —] Cf. Soph. Tr. 869. ἀηδὴς καὶ συνωφρυνωμένη χωρεῖ.
779. Cf. Nub. 822. ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα.
780. οἶδας] Cf. ad Ion. 999. Fort. ἦντιν' οἶσθ'.

781. οἶμαι μὲν] Legitur et infra 794.

782. Cf. 419. Soph. El. 1173. παῖσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν. Phil. 1421.

785. τὸ τῆς τύχης] Malim' τὰ τῆς τύχης. Cf. Phoen. 1202. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει. Soph. O. R. 977. Dem. p. 43. p. 53. τὸ (τὰ?) τῶν θεῶν εὐμενὲς καὶ τὸ (τὰ?) τῆς τύχης ἡμῶν συναγωνίζεται. et ad Pac. 868. Correxist, opinor, aliquis propter sequens ἀφανές. Cf. Med. 1105. πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην, καραδοκῶ τὰ κεῖθεν οἷ προβήσεται. Ubi v. Elmsl.

786. καὶ οὐ διδακτόν] I. q. οὐδέ ἐστι διδακτόν.

788. εὐφραине σαντόν, πῖνε] Cf. Apollop. com. II. 881. λεπασιά μ' ἀδύοιτος εὐφρανεῖ. Eccl. 1123. Hor. Od. III. 29. 42. 'Cui licet in diem | dixisse Vixi'.

790. Cf. Hel. 1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία, τὰλλα γ' ἡδίστη θεῶν πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω. τὴν πλεῖστον ἡδίστην] Cf. Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης — ἐχίδνης. Eur. Med. 1323. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι.

792. ταῦτα] Lege πάντα. Et sic Markland. πείθου] Leg. πιθοῦ, ut ἔασον.

793. ὀρθὰ — λέγειν] ὀρθὰ — φρονεῖν F. W. Schmidt, coll. Med. 1129. φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι, —;

794. οἶμαι μὲν] Anglice, I think I do. Cf. 781.

795. Verba τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας, huic loco parum apta, ex v. 829. ad supplendam lacunam transvecta esse suspicatur Herwerden ad Ion. 1170.

796. στεφάνοις πυκασθεῖς] Cf. 835. Her. 725. κόσμῳ πυκάζον τῷδε. Tro. 353. πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον. Rhes. 90. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σόν. 713. Cratin. II. 73. μελιλώτῳ κάρῃ πυκάζομαι. Dem. p. 530, 22. καὶ κνισᾶν βωμοῖσι κάρῃ (κάρῃ?) στεφάνοις πυκάσαντας (orac.). Anacr. 4, 5. ῥόδοις δὲ κρατὰ | πύκασον. Andr. 1115. ὑφειστήκει λόχος | δάφνη σκιασθεῖς.

797. τοῦ νῦν — μεθορμιεῖ σε] Cf. Bacch. 929. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα (τὸν πλόκαμον). Med. 258. οὐ μητέρα — μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς. 443. μεθορμίσασθαι μόχθων. τοῦ νῦν — φρενῶν] Cf. Or. 291. σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρέν φρενῶν ἴσχναινε. ξυνεσιῶτος φρενῶν] Cf. Hipp. 987. πάτερ, μένος μὲν ξύστασις τε σῶν φρενῶν | δεινὴ, etc.

799. ὄντας δὲ θνητοὺς —] Cf. Soph. Tr. 473. ἐπεὶ σε μαρθάνω | θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ. Fr. 515. θνητὴν δὲ φύσιν χοῖ θνητὰ φρονεῖν. Trag. Adesp. 308. ἀνθρώπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινον.

801. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ] Cf. Aelian. V. H. II. 41. ὥς γε ἐμοὶ κριτῇ.

802. οὐ βίος ἀληθῶς δ βίος] ὁ βίος ἀληθῶς ἄβιος Faehse.

803. *πράσσομεν οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια*] Cf. Theocr. XIV. 3. *πράσσομες οὐχ ὥς λῶστα, Θυνώνιχε*. Arist. Ach. 753.

804. *οὐχ — ἄξια*] Anglice, not in a way that calls for mirth and laughter. Qu. *οὐχ — αἷτια*.

807. *τί ζῶσιν;*] Qu. *πῶς ζῶσιν;* οὐ *κάτοισθα*] Qu. οὐ γὰρ *οἶσθα*.

808. Qu. γε pro με.

809. *ἄγαν —*] ὦ *τᾶν*, — F. W. Schmidt.

810. *οὐνεκ'*] Scribe *εἵνεκ'*.

814. *ὅδ' οὐ θυραίων —*] Cf. Hipp. 894. *κακῶν ἀρχηγὸν ἐμφαίνεις λόγον*.

816. *πέπονθα δεῖν'*] Sc. *deceptus*.

817. *ἐν δέοντι*] Sc. *καιρῷ* (Plat. de just. 375. *ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ οἷός τε τέμνειν* etc.). Cf. Or. 212. *ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε*. Med. 1244. Hipp. 923. Arist. Pac. 272. *εὖ γ' — ποιῶν | ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κἂν δέοντι τῇ πόλει. δέξασθαι δόμοις*] Cf. 1110. Sed 855. *ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ'*. Nihil opus est correctione *δέξασθαι 'ς δόμους*.

820. *τέκνων τις*] Cf. Soph. O. R. 1167. *μῶν Λαῖου τις ἦν γεννημάτων;*

822. *ἔπειτα —;*] Cf. Herc. 266. *κἄπειτα πράσσω πόλλ' ἐγὼ —;*

824. *ξυναόρου*] Cf. *τιμάορος, τετράορος, αὐτοέντης*.

826. *ἀλλ' ἡσδόμην μὲν*] *κἀνέστρεφον μὲν* — F. W. Schmidt. *ἀλλ' ἡσδόμην ἄν* conj. Blomf. *ὄμμ' ἰδὼν*] Fort. *ὄμμα σόν*. Cf. Ion. 246. *ὄμμα σόν δακρυροεῖ*. Phoen. 370.

827. *πρόσωπον*] Postulatur nomen aliquid significans lamentationem. Qu. *στεναγμόν* aut *πρόσωθεν*. *ἔπειθέ με*] *ἐπείχέ με* F. W. Schmidt.

828. *ἀλλ' ἔπειθέ με*] *λέγων θυραῖον κεῖνος ἐκφέρειν νεκρὸν* F. W. Schmidt. Qu. — *μένειν θυραῖον νεκρὸν ἐκφέρειν λέγων* (aut *λέγων — μένειν*). Cf. 716. *ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις*; Manifesto mendosum est *κῆδος*, et *εἰς τάφον φέρειν* glosses ad *ἐκφέρειν* videtur esse.

829. *βία — θυμοῦ*] Cf. Aesch. Sept. 612.

832 sq. *κᾶτα — πνικασθείς*] Haec suspecta habet Herwerden ad Ion. 1170., qui: "Scripto οὕτως pro οὕτω, salvo metro removeri possunt". *ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι*] *ἀλλὰ σοῦ τόδ' ἦν φράσαι* Schmidt, qui "illud probarem, inquit, si legeretur τοῦ σε μὴ φράσαι". Scribendum forsā *ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι* etc. Cf. ad Arist. Nub. 818. *τῆς μωρίας, τὸ Δία νομίζειν*. Eccl. 787. Xen. Cyr. II. 2. 3. *τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν*.

833. *προκειμένου*] *προσκειμένου* recte Scal. Schmidt.

834. *εὐρήσω*] Qu. *εὐροιμ' ἄν*. Cf. Hipp. 1153. *ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολῶν | εὐροιμ' ἄν, ὦ γυναῖκες*;

837. Cf. Herc. 1250. *ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε*.

839. Ἡλεκτρύονος ἐγείνατ'] Qu. Ἡλεκτρύωνος ἔτεκεν.
 841. Pro κείς qu. κάς.
 842. Ἀδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν] Cf. Aesch. Prom. 656. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. Soph. Fr. 313. ἀνθυπουργῆσαι χάριν.
 843. Cf. 1140. μάχην ξυνάψας νεοτέρων τῶ κοιράνῳ.
 845. πίνοντα] πεινῶντα F. W. Schmidt. (Cui non assentior.) ἴζοντα conj. Dind. Qu. μένοντα, aut λοχῶντα.
 846. κᾶνπερ] Scribe κῆνπερ. λοχήσας] Cf. El. 225. πῶς ξιφῆρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς; Soph. Ant. 1075. σε — λοχῶσιν — Ἑρινύες. αὐτὸν ἐξ ἔδρας συνθεῖς] Qu. ἐξ ἐνέδρας νιν συνθεῖς.
 847. κύκλῳ δὲ περιβαλῶ] Lege κύκλῳ τε περιβάλω, aut κύκλον τε —.
 848. οὐκ ἔστιν ὅστις — ἐξαιρήσεται] Cf. Her. 976. τοῦτον δ' — οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται. Med. 793. οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται. Fr. 661. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς — ἐξαιρήσεται. Arist. Pac. 316. λοχαίας] λοχήσας hodie recte legitur. Cf. Dind. ad Eur. Fr. 727 b.
 849. Qu. πρὶν γυναῖκ' ἄν μοι (pro ἐμοὶ) μεθῇ.
 850. ἦν δ' οὖν ἀμάρτω] Qu. ἦν δ' ἐξαμάρτω, aut ἦν δ' αὖ ἔξαμάρτω.
 851. αἱματηρὸν πέλανον] Cf. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον. Iph. T. 300. Rhés. 226. 430. Aesch. Pers. 816. πέλανος αἱματοσταγῆς.
 852. Κόρης ἀνακτός τ'] Qu. Κόρης τάχ' Ἄιδου τ'. Cf. Herc. 607. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν | Ἄιδου. ἀνακτος] Cf. 843. 1140.
 856. καίπερ βαρεῖα —] Cf. 405. Arist. Th. 179. ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος. Ubi loquitur Euripides.
 857. Spurium habet F. W. Schmidt. ἔκρουπτε δ' ὦν γενναῖος] Qu. ἔκρουπτε θ' ὥς γενναῖος.
 866. ποῖ βῶ; πᾶ σιῶ;] Cf. Hec. 1057. πᾶ (ποῖ?) βῶ; πᾶ σιῶ; 1079. Soph. Aj. 1237. Phil. 833.
 867. κείνων ἔραμαι] νεκύων ἄγαμαι frustra F. W. Schmidt. Imitatur Comicus Vesp. 751. κείνων ἔραμαι, κείθι γενοίμαν etc.
 869. πεζεύων] Vox rarior, nusquam alibi apud nostrum occurrens. Xen. An. 5, 5, 14. οἱ πεζεύοντες. Isocr. 58 E. πεζεύειν διὰ τῆς θαλάττης.
 874. δι' ὀδύνας ἔβας] Cf. Phoen. 1577. δι' ὀδύνας ἄν ἔβας, εἰ etc. El. 1210.
 877. φιλίας ἀλόχον] Cf. 473.
 878. ἄντα] Qu. κάταντα. Cf. Soph. Ant. 1284. ἔναντα προσβλέπω νεκρόν. ἤλκωσεν] Cf. Hec. 405. ἐλκῶσαί τε σὸν | γέροντα χρῶτα. Suppl. 223. ἤλκωσας οἴκους. et ad Arist. Nub. 713. Av. 442.
 879. τί γὰρ —;] Similiter Aesch. Ag. 601. τί γὰρ | γυναικὶ τούτου φέγγος ἡδίων δρακεῖν, | ἀπὸ στρατείας ἄνδρα (ἀνδρὶ?) σώσαντος θεοῦ | πύλας ἀνοῖξαι;

882. ζηλῶ δ' —] Cf. Med. 1086. καὶ φημὶ βροτῶν οἵτινές εἰσιν | πάμπαν ἄπειροι μὴδ' ἐφύτευσαν παῖδας προφέρειν εἰς εὐτυχίαν | τῶν γειναμένων.

883. τῆσδ'] Scrib. τῆς δ'. μία γὰρ ψυχὴ· —] Cf. 900. Hipp. 258. τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν | ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς καὶ γὰρ | τῆσδ' ὑπεραλγῶ.

885. ἐπεὶ μοι] ἐπεὶ τοι Naber. νόσους] μόρους Naber.

887. οὐ τλήτον δρᾶν] Cf. Soph. O. R. 792. γένος — ἀτλήτον — δρᾶν.

889. τύχα δυσπάλαιστος] Cf. Suppl. 1108. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας. Aesch. Cho. 692. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωματίων Ἀρά. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Soph. Fr. 663, 3. ὥς δυσπάλαιστόν ἐστιν ἀμαθία κακόν.

890. τιθεῖς (sic) Naber. Cf. ad Soph. El. 596.

894. συμφορὰ —] Cf. Her. 612. παρὰ δ' ἄλλον ἄλλα μοῖρα διώκει. Or. 974. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ μακροῷ. Hipp. 1108. Prom. 275.

895. ὦ μακρὰ πένθῃ] Qu. ὦ πικρὰ πένθῃ.

896. ὑπὸ γαῖαν] ὑπὸ γαίας Monk., coll. Hec. 149. Hipp. 197.

897. ῥῖπαι] Intransitivum. Cf. Hel. 1341. ῥίπτει δ' ἐν πένθει πέτρινα κατὰ δοῖα etc. Cycl. 166. ῥῖπαί τ' ἐς ἄλμην. Iph. A. 757. Xen. Cyr. IX. 20. Theogn. 175. ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον | ῥῖπαι καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων. Elmsl. ad Her. 149.

900 sq. ψυχὰς τὰς πισσιότατας] Imo ψυχὰ τὴν πισσιότατα, propter seq. διαβάντε.

901. συνέσχ' ἄν ὁμοῦ Pors. V. Elmsl. ad Med. 416.

902. χθονίαν λίμνην] Cf. 443. λίμναν Ἀχεροντίαν. Soph. El. 138. Αἴδα παγκοῖνον λίμνας.

904. ἐμοὶ τις ἦν ἐν γένει] Cf. Soph. O. R. 1016. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1430. Cho. 287.

906. μονόπαις] Cf. καλλίπαις Or. 953. ἔμπας — ἄλις] εὐ τλὰς — ἄχος F. W. Schmidt.

907. Pro ἄλις qu. ἄχος.

911. ὦ σχῆμα δόμων] Cf. Hec. 619. ὦ σχήματ' οἴκων, etc. Soph. Phil. 952. ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον. πῶς εἰσέλθω;] Leg. πῶς σ' εἰσέλθω; Et sic Wakef. ad Phil. 952.

913. μεταπίπτοντος δαίμονος] Cf. Tro. 101. μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχον.

918. πολυάχητος — κῶμος] Cf. Ion. 883. ἀχεῖ μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους.

919. καὶ μ' —] καὶ ἔμ' ὀλβίζων et mox καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων aliquot libri. Quod in anapaestis fortasse praeferendum.

921. ἀριστεῶν] ἀριστοὶ citat Lobeck. ad Aj. 1304. conj. Monk. Qu. ἀριστεῶν aut ἀριστεῖς.

925. λέκτρων κοίτας] Cf. Med. 436. κοίτας δλέσασα λέκτρον (λέκτρων?). Herc. 798. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναί.

930. ἔλιπε φιλίαν] ἔλιπέ σε φίλα F. W. Schmidt. φιλίαν] Qu. φιλία. Cf. 917. φιλίας ἀλόχον.

932. πολλοὺς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος] Cf. 117. ὅπως — παραλύσαι ψυχάν. Andr. 305. παρέλυσεν ἄν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς πόνους.

934. δάμαρτος] Qu. δάμαρτας.

936. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως] Cf. Sept. 718. καίπερ οὐ στέργων ὅμως. Med. 1249. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως etc. Cho. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

937. τῆς μὲν γὰρ —] Cf. Soph. O. C. 955. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. Aesch. Fr. 244. ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

939. χρῆν Elmsl. ad Her. 959. παρεῖς τὸ μόρσιμον] Cf. Hel. 619. τὸ μόρσιμον σώσασα παρεῖς] Anglice, having let pass.

940. λυπρὸν διάξω βίοτον] Eadem verba sunt Med. 1033.

ἄρτι μανθάνω] Cf. Bacch. 1297. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' ἄρτι μανθάνω. Arist. Lys. 1008.

941. δόμων τῶνδ' εἰσόδους] δόμους τούσδ' εἰσορῶν Monk. in Mus. Crit. I. 207.

950. τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'] Cf. Soph. Aj. 1021. τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον. Aesch. Ag. 427. τὰ μὲν κατ' οἴκους — ἄχῃ | τάδ' ἐστί.

951. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς] Cf. Aesch. Pers. 123. γυναικοπληθῆς ὄμιλος. Suppl. 33. ἀρσενοπληθῆ — ἐσμόν.

952. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο λεύσσω] Cf. Med. 74. Andr. 200. Arist. Pac. 702. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ἰδὼν (al. ὁρῶν recte) πῖθον καταγνύμενον etc. Nub. 1373.

954. ἐρεῖ δέ μ' — τάδε] Cf. Arist. Nub. 910. ῥόδα μ' εἴρηκας.

957. κατ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;] Cf. Soph. O. C. 393. ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνὴρ; Arist. Eq. 392. τοιοῦτος ὢν — κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι.

960. κύδιον, φίλοι] κέρδος ἦν, φίλοι conj. Blomf. (Cf. Prom. 747. Med. 145. 798.) κέρδιον, φίλοι conj. Monk. Cf. Andr. 640. κίδιον βροτοῖς πένητα — γαμβρὸν πεπᾶσθαι. Qu. κέρδος, ὦ φίλοι. Cf. Soph. Ant. 463 sq.

962. διὰ μούσας — ἥξα] Qu. διὰ μουσᾶν — ἥξα, vel διὰ μύθων —. Cf. Med. 1081. πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων | μύθων ἔμολον. Xen. Cyr. I. 2. 15. οὔτω μὲν δὴ οἱ γεραίτεροι διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληλυθότες καθίστανται.

964. πλείστων ἀφάμενος λόγων] πλεῖστον Ald. prob. Elmsl. ad Her. 8. Recto se habet πλείστων. Et sic Cobet. Cf. poetam incert. ap. Lucian. de Amor. 31. εἶπεν ἀνὴρ πλείστων ἀφάμενος χαρῶν.

965. κρείσσον οὐδὲν ἀνάγκας] Cf. Hel. 514. σοφῶν δ' ἔπος, | δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον. Soph. Fr. 690, 3. ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον.

968. κατέγραψεν] Qu. κατέδειξεν.

971. ἀντιτεμῶν] Qu. ἐσθλὰ τεμῶν. φάρμακα —] Cf. Andr. 120. εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν. Aesch. Ag. 16. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.

973. μόνας δ' οὐτ' —] Cf. Aesch. Fr. 156. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ, οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων (οὐδέ τι σπένδων?) ἄνοις, | οὐδ' ἔστι βωμὸς, οὐδὲ παιωνίζεται | μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ. Qu. μόνας τᾶσδ' ἐπὶ βωμοὺς | οὐκ ἔστ' οὐδὲ βρέτας θεᾶς | ἐλθεῖν etc.

975. Qu. τᾶσδ' ἔστ' pro ἐστίν.

979. τελευτᾷ] Leg. τελεῖται. Vel ταῦτ' ἐτέλεσεν.

980. καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάξεις] Qu. καὶ τὸν ἐν Χαλύβεσσι νικᾷς —.

984. καὶ σ' ἐν] Qu. καὶ σέ γ' —.

985. τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξεις —] Cf. Soph. El. 137. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστήσεις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν. Fr. 501. Aesch. Ag. 922. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς etc. (Locus corruptus.) Eum. 651. Hom. Il. 24, 549 sq.

989. σκότιοι — παῖδες] Cf. Ion. 860. σκοτίας εὐνάς. Tro. 44. σκότιον λέχος. 252. σκότια νυμφευτήρια.

990. παῖδες ἐν θανάτῳ] παῖδες ἀθανάτων Matth. Recte, opinor.

991. σκότιοι φθίνουσι] Nocte premuntur, ut loquitur Horatius. I. q. σκότῳ θνήσκουσι, ut in Hipp. 837.

995. νεκρῶν — φθιμένων] Cf. Hel. 178. νέκυσιν ὀλομένοις. Suppl. 45. φθιμένων νεκύων. 107. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων. 524. ἐγκροὺς δὲ τοὺς θανόντας.

999. σέβας ἐμπόρων] Cf. Aesch. Ag. 515. κηρύκων σέβας.

1000. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων] Anglice, turning aside. ἐμβαίνων] Verum est ἐκβαίνων. Cf. v. ἐκτρέπειν, unde ἐκτροπή.

1004. εὖ δὲ δοίης] Cf. ad Or. 667.

1005. φῆμαι] φωναί F. W. Schmidt. Qu. τοίαις — φάμαις.

1009. ἔχειν] στέγειν F. W. Schmidt.

1010. ἐγὼ δὲ σοῖς —] Lege ἐγὼ δ' ἐν σοῖς —. Cf. 1018.

1015. ἐσπείσαμεν] Qu. ἔσπεις' ἐγώ, vel σπείσας ἔχω.

1017. δὴ] μὲν nonnulli libri et Herm. Recte. Cf. 1093. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ.

1019. οὕνεχ'] Scribe εἵνεχ'.

1020. σῶσαι] σῶσον Fachse.

1023. δ μὴ τύχοιμι] Qu. ἢ μὴ γένοιτο (vel πράξαιμι), vel ἢ μὴ τύχοι μοι.

1028. Brevissimus, ni fallor, versus apud Euripidem.

1032. ἐντυχόντι] I. q. τῷ ἐπιόντι.
 1033. παρῆναι] Qu. προῆναι.
 1036. Cf. 1109. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις.
 1038. ἀθλίους Lasc. Elmsl. ad Her. 750. "Ambiguitatis causa ἀθλίους dicere maluit poeta quam ἀθλίας." (Elmsl.)
 1039. ἄλγος ἄλγει —] Cf. Tro. 591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κείται.
 1047. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῆς] Cf. Tro. 1042. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεῖς ἐμοί.
 1048. συμφορᾷ] Qu. συμφοραῖς.
 1050. ἐσθῆτι — πρέπει] Cf. ad 512. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Hel. 1204. Ἀπολλων, ὥς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει. Suppl. 1056. Aesch. Cho. 10. δμήγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. Blomf. Gl. Pers. 244.
 1055. θάλαμον εἰσβήσας] εἰς θάλαμον βήσας et θάλαμον βήσας al. θάλαμον ἐμβήσας F. W. Schmidt, coll. Her. 845. Cycl. 467. Legendum proculdubio εἰς θάλαμον ἐσβάς. Nihili est ἐμβήσας. Cf. ad Iph. T. 742. καὺτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος. Qu. εἰσφορήσας.
 1056. ἐπεισφρῶ —] Cf. El. 1032. ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἐνθεον κόρην | λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε. Herc. 1266. ὄφεις | ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς. Fr. 781, 46. χόλον | δόμοις ἐπεισφρεῖς.
 1057. λοχήσας] λοχαίας Dind. ex schol. codicis Vat. λοχίας (λοχαίας Hartung). V. Dind. ad Fr. 727 b.
 1058. εὐεργέτιν] συνεννέτιν malit F. W. Schmidt.
 1059. ἐν ἄλλοις δεμνίοις πίτνειν νέας] ἐν ἀλόχου — F. W. Schmidt. Leg. ἐν ἄλλης —. Cf. Hel. 1093. ὦ πότνι', ἡ δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις. Arist. Th. 1122. πεσεῖν εἰς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος (Eur.). Et sic Dind. etc.
 1062. Cf. Ion. 354. σοὶ ταυτὸν ἥβης, εἵπερ ἦν, εἶχ' ἂν μέτρον.
 1063. προσήϊξαι] Nusquam alibi apud nostrum legitur forma haec epica. Qu. προσήκασαι.
 1065. μὴ μ' ἔλῃς ἡρημένον] Redde Anglice, lest you catch me already caught (i. e. bring me into trouble again).
 1067. θολοῖ δὲ καρδίαν] Cf. Pherecr. Fr. 116. ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία. 115. Philyll. Fr. 20, 3. ἀέρ' ἔλκειν — τεθολωμένον. Antiph. Fr. 26, 2. ἅπαντα τεθολώκασιν (αἱ σηπίαί). Athen. VII. 298 B. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ. Qu. θολοῦμαι καρδίαν. ἐκ δ' ὀμμάτων πηγὰι κατερρώγασιν] Cf. Soph. Tr. 852. ἔρρωγεν παγὰ δακρῶν.
 1070. ἐγὼ μὲν οὐ λέγοιμ' ἂν εὖ σ' ἔχειν τύχης F. W. Schmidt.
 1071. ὅστις εἴσι] ἥτις ἐστὶ Monk. F. W. Schmidt. καρτερεῖν θεοῦ δόσιν] Cf. Iph. A. 1370. τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥάδιον.
 1076. μολεῖν] Qu. καλεῖν.
 1077. ὑπέρβαλ'] ὑπέρβαλλ' Monk. Matth. Herm. Qu. ὑπέρσειν. ἐναισίμως] Vox rarior. Cf. Aesch. Ag. 916. ἐναισίμως αἰνεῖν.

1078. ῥᾶον —] Cf. Herc. 1339. παραινέσαι μ' ἄν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς | οἶμαι. Philem. IV. 24. ἄλλω πονοῦντι ῥᾶδιον παραινέσαι | ἔστιν, ποιῆσαι (l. πονῆσαι) δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥᾶδιον.

1079. τί δ' ἄν προκόπτοις —;] Cf. Hipp. 1292. καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ. Hec. 946. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ | θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδέν ἐς πρόσθεν κακῶν. εἰ θέλεις] Imo εἰ θέλοις. Cf. Fr. 332, 2. δοκεῖς τὸν Ἄιδην σῶν τι φροντίζειν γόων, | καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θέλοις στένειν; | παῦσαι etc.

1080. ἔγνωκα καὐτὸς —] Cf. Soph. Ant. 1095. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας. ἔρως τίς μ' ἐξάγει] Cf. Suppl. 79. ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων. Ion. 361. μὴ μὴ μ' ἐπ' οἴκτον ἔξαγ' οὗ ἑλελήσμεθα. τίς μ'] τις Elmsl. ad Med. 703. et ad O. R. 461. et in Ed. Rev. XXXVII. 79. Cf. ad Iph. A. 858.

1084. ὥστ' —] Cf. Trach. 629. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν (γ' ἁμὸν?) ἡδονῇ κέαρ. V. Elmsl. ad Iph. T. 934.

1085. χρόνος μαλάξει] Cf. ad 381.

1087. νέοι γάμου πόθοι] νέος γάμος πόθου Guttentag. prob. F. W. Schmidt. Leg. γυνή σε παύσει καὶ νέος γάμος πόθου.

1089. χηρεύσει] χηρεύσεις Monk.

1090. Leg. οὐκ ἔστιν ἢ τῷδ' (pro ἧτις) —.

1093. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ —] Cf. 1017. καὶ μέμφομαι μὲν (al. δὴ), μέμφομαι παθῶν τάδε.

1094. καλῶν] Qu. καλεῖς.

1095. ἐπήνεσ'] Sc. σε. Cf. Med. 880. νῦν οὖν ἐπαινῶ.

1097. δέχου νιν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων] δέχου νιν εἴσω τήνδε γ' ἐνναίειν δόμων F. W. Schmidt. Qu. — τῶνδε βασιλείων? δόμων. τήνδε γενναίων] Qu. τήνδε μοι κόρην (vel νύμφην) δόμων. Cf. 1020. Vel τήνδε γ' εὐνέτιν δόμων.

1100. λύπη καρδίαν δηχθήσομαι] Cf. Rhes. 596. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι. Ag. 782. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται.

1101. καὶ μᾶλλον ἢ λέγω] Eadem verba sunt Hec. 661. Cf. Soph. Phil. 1277. καὶ πέρα γ', ἴσθ', ἢ λέγω.

1106. ὀργαίνειν ἐμοί] I. q. ὀργίζεσθαι. Cf. Soph. Tr. 552. οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλόν.

1107. εἰδώς τι] Cf. Thuc. V. 29. νομίσαντας πλέον τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτούς. VII. 49. Paus. I. 18. 2. πλέον τι εἰδέναι. Herod. IX. 41. 18. ὥς προειδότης πλεῦν τι καὶ τούτου. προθυμίαν] Lege προμηθίαν. Cf. 1054.

1109. Cf. 1036. χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.

1110. δέξασθαι δόμοις] Cf. ad 817.

1112. εἰ δοκεῖ, δόμοις] Leg. εἰ δοκεῖ, 'ς δόμους.

1117. προτείνειν] προτεῖναι malit Elmsl. ad Her. 693.

1118. Γοργόν' ὥς καράτομον (sub. οὔσαν) tentat Elmsl. ad Her. 693. Γοργόν' ὥς καρατομῶν Lob. ad Aj. 802. prob. Wund. (Emend. in Trach. p. 49.) et Herwerden ad Ion. 1055. prob. Cobet.

V. L. p. 531, qui "Hercle eximia in paucis emendatio", jure observat. I. e. capite averso, ut de Perseo narrat Apollodorus II. 4. 2. ἀπεστραμμένος — ἐκαρσάτομην αὐτήν. Qu. καὶ μὴν προτείνω γ' ὥς κάρα Γοργοῦς τεμῶν (aut ὀρῶν). Cf. omnino Phoen. 455 sq. οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα | Γοργόνος, etc. Herc. 567. κραῖτα δ' ἀνόσιον τεμῶν etc. El. 857. ἔρχεται δέ σοι | κάρα ἰπιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων. Or. 1520. μὴ πέτρος γένη δέδοικας ὥστε Γοργόν' εἰσιδών; Heliod. 4, 7. ὥσπερ τὴν Γοργοῦς θεασαμένη κεφαλὴν. Καρσάτομος legitur Tro. 564. Soph. El. 52.

1119. ναὶ σῶζέ νιν] Qu. καὶ σῶζέ νιν (vel νυν).

1121. σῆ — πρέπειν γυναικί] Cf. Bacch. 915. πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφήν μιᾷ. Aesch. Suppl. 307.

1122. λύπης δ'] Leg. λύπης τ'.

1123. θαῦμ'] φάσμ' Nauck. improbante Herwerden ad Ion. 1395., quum mox sequatur φάσμα νεοτέρων 1127.

1125. ἥ κέρτομός με θεῶν τις ἐκπλήσσει κέαρ; F. W. Schmidt coll. Soph. Tr. 629. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμόν ἡδονῇ κέαρ. Qu. ἡ καρδίαν μάταιος ἐκπλήσσει χαρά; ἐκπλήσσει] Qu. ἐμπλήσσει. χαρῇ] Qu. χαρᾷ, vel φρενῶν, vel θεῶν.

1127. ὄρα γε μή τι φάσμα] Qu. ὄρα σὺ —, aut potius ὄρα γε μὴν μὴ φάσμα —. τόδ' ἦ] τόδε Herwerden, coll. Iph. T. 67. ὄρα, φύλασσε μή τις ἐν στίβῳ βροστῶν.

1128. ψυχαγωγόν] Cf. Fr. 933. βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν. ἐποιήσω] Qu. ἐμισθώσω.

1130. τύχην] Qu. τύχη. Cf. 1070.

1131. προσείπω ζῶσαν] Qu. προσείπω τ' οὔσαν.

1133. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα —] Leg. ὦ φίλτατον —. Cf. Aesch. Cho. 239. ὦ τερπνὸν ὄμμα.

1134. ἔχω σ' ἀέλπτως] Cf. El. 573. ὦ χρόνῳ φανείς, | ἔχω σ' ἀέλπτως. Soph. El. 1263.

1135. Cf. Suppl. 818. ἔχεις, ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' αἷς βάρος.

1137. εὐδαιμονοίης] Cf. Phoen. 1086. El. 231. Arist. Ach. 446. Ran. 1417. ὁ φυτεύσας πατὴρ] Cf. Soph. Trach. 311. ὁ φυτίσας πατὴρ. Aj. 1296.

1141. Cf. 504. ἀγῶνα πώλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.

1146. ἀφαιγνίσσεται] Qu. καθαγνίσσεται.

1148. δίκαιος ὢν — εὐσέβει περὶ ξένους] Cf. Cycl. 125. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους. Arist. Ran. 458. ὅσοι — εὐσεβῇ δὴγομεν τρόπον (βίον?) περὶ τοὺς ξένους etc. Antiph. IV. 2. ἀσεβεῖ μὲν περὶ τοὺς θεούς.

1152. ἐπείγασθαι με δεῖ] Anglice, I must hasten away. I must be off. ἐπείγασθαι] ἀπέρχεσθαι F. W. Schmidt.

1153. νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα lectio apud schol., quae Faehsio exquisitior videtur. Qu. νοστήμα γ' ἔλθοις ποδί.

1155. χορούς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι] Cf. Iph. A. 676. Arist. Eq. 406. 655. 1318. Lys. 1276. et ad Nub. 1205.

1156. βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοις προστροπαῖς] Cf. Arist. Av. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις τ' ἐπ' ἐσχάrais | κνισᾶν ἀγνιάς. Eq. 1320.

1157. μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον —] Cf. Aesch. Prom. 309. γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους | νέους. Soph. El. 31. εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον. μεθηρμόσμεθα] μεθωρμίσμεσθα Purgold. Wakef.? Cf. 797. τοῦ νῦν σκνῦρωποῦ — μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφους. Med. 258. οὐ μητέρα — μεθορμίσασθαι τῇσδ' ἔχουσα συμφορᾶς. 448. μεθορμίσασθαι μόχθων. βελτίω βίον] Qu. βελτίω 'ς βίον (μεθωρμίσμεθα). Sed cf. Prom. l. l.

1158. οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι] Eadem constructio est Or. 1581. ἀρνεῖ κατακτὰς —;

1159. πολλαὶ μορφαὶ —] Cf. Andr. 1284. Hel. 1704. Bacch. 1386.

HERACLIDAE.

1. τοῦτ' ἐμοὶ] τοῦτό μοι Stob. Matth. Blomf. in Quart. Rev. IX. 351.

2. Cf. Alc. 688. σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχῆς εἴτ' ἐντυχῆς, | ἔφης. Schol. O. C. 309. ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστίν. Dem. p. 80, 26. οἱ οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες καὶ οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι. (Elmsl.) Post h. v. lacunam unius duorumve senariorum statuit Naber, in quo haec sententia expressa fuerit, justum virum sibi esse inutilem (ἄχρηστον).

3. ἐς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον] Cf. Virg. Aen. IV. 530. 'Solvitur in somnos.' G. IV. 198. 'Nec corpora segnes | in Venerem solvunt.'

4. πόλει τ' ἄχρηστος] πόλει 'στ' ἄχρηστος Naber. Fortasse recte. Qu. φίλοις τ' ἄμικτος. Cf. Fr. 429, 3. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

5. αὐτῷ δ' ἄριστος] αὐτῷ δ' ἀρεσιὸς Schmidt. Qu. αὐτῷ δὲ χρησιτός.

7. ἡσύχως] ἡσύχῳ aut ἡσυχον malit Elmsl. ἡσύχῳ recte Blomf. Cobet., coll. Aesch. Eum. 888. Soph. El. 911. 366.

11. αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας] Cf. Arist. Eccl. 412. ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας.

14. πόλις μὲν οἴχεται] Cf. Tro. 596. οἴχομένας πόλεως.

16. ἐξορίζοντες πόλιν] ἐξορισθέντες — Burges. ad Suppl. 302. aliique. Cf. Med. 430. διδύμας ὀρίσασα πόντου πέτρας. Suidas s. v. ἀγείρειν: — πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων.

18. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὑβρίσαι] Cf. Herc. 741. ὕβρις (ὕβρισμ' Elmsl.) ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.

19. πέμπων ὅπου —] Cf. 529. ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα καταθανεῖν τόδε. Qu. ὅποι, ut in Arist. Av. 44. πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα | ὅποι (f. ὅπου) καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.

21. πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλην | ἐχθρὰν τ' ἐσεσθαι vir doctus in Quart. Rev. IX. 353. — φιλεῖν ἐχθρὰν τε θέσθαι Musgr. Herm. Matth. — ἐχθρὰν γε θέσθαι Elmsl. Cf. 156. προτιμῶν] προτείνων Cant. Dind. προπίνων Cobet.

28. ὀκνῶ προδοῦναι] Cf. 245. Alc. 180. προδοῦναι γὰρ σ' ὀκνοῦσα etc.

33. ἰκέται καθεζόμεσθα] Cf. Arist. Lys. 1139. ἰκέτης καθέζετο. ἰκέται — προσωφελῆσαι] Sic 346. ἐζώμεσθα δὴ | ἰκέται — εἰ προᾶξαι πόλιν. Cf. El. 221. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν. Achaëum trag. Fr. 2. ἰκέται θαλλοῦς — τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι etc.

34—36. Cf. Aesch. Pers. 186. πάτρην δ' ἔναιον, ἣ μὲν Ἐλλάδα | κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἣ δὲ βάρβαρον.

40. ἀμφὶ τοῖσδ' ἄγαν κάμνων κόροις F. W. Schmidt.

44. κάπιβωμίους ἄγειν Erf. κάπιβώμιον στένειν Musgr.

52. χῶ πέμπας σ' ἀνηρ Barnes. Recte. Cf. Alc. 754. ἔρροις —. Haec δια' μέσου esse, ut ὃ τ' Ἀργεὶ Σθενέλου τύραννος 361. monet Elmsl.

59. χώρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ | εἰς Ἄργος Heindorf. ad Plat. Phaed. 149. Cf. Arist. Pl. 683.

60. λεύσιμος — δίκη] Cf. Or. 613. Bacch. 356.

64. οὔτοι βία γέ μ' —] οὔτοι βία σύ μ' — censor in Quart. Rev. IX. 354. Recte vertit Blomfield, assuredly you shall not take us away by force. Cf. Alc. 721. Phoen. 455. Sept. 242. O. C. 176. Pl. 64. γέ μ'] Qu. γ' ἔμ'.

65. ἦσθ' ἄρ' Elmsl. οὐ καλὸς] οὐκ ἄκρος Herw. ad O. R. 390., coll. Soph. El. 1499. μάντις — ἄκρος. Fortasse recte. Qu. μάντις δ' ἦσθα τῶνδ' ἄρ' οὐ καλός.

67. ἄπαιρ'] ἄπερρ' Cobet. Sic φθείρου v. 285.

68. νομίζων] κομίζων Elmsl., coll. El. 85. ἔρχεται δέ σοι κῆρα 'πίδειξιν, οὐχὶ Γοργόνος, γέρον, | ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἰγισθον (i. e. Αἰγίσθον, ὃν στυγεῖς).

74. ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;] Lege ποία συμφορά; δείξει τάχα.

75. χύμενον] Qu. κείμενον.

77. πτώμα — πίτνεις] Cf. El. 686. πτώμα θανάσιμον πεσεῖ.

80. ὅδ'] σὺ δ' recte Tyrwh. Nauck. etc. τετράπολιν — οἶκον] Cf. Pind. Ol. 7, 18. τρίπολιν νᾶσον. Soph. Ant. 733. ὁμόπολις λεώς.

82. ἀλίῳ πλάτῃ] Qu. ἀλίᾳ πλάτῃ. Qua forma alibi semper utitur. ἦ] Imo ἦ.

83. Εὐβοῖδ' ἀκτάν] Εὐβῶδ' ἀκτάν Elmsl. Εὐβῶδ' ἄκραν censor in Quart. Rev. IX. 354. Cf. Soph. Tr. 401. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς.

84. νησιώτην — τρίβῳ βίον] Cf. Rhes. 701. ἡ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον. Arist. Pac. 589. ὅποσοι γεωργικὸν βίον ἐτρίβομεν.

88. Cf. Andr. 564. ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθ' ἀ πον κλύων. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον οἶσθ' ἀ πον κλύων. Iph. T. 517.

89. σῶμ'] ὄνομ' Schmidt. Recte, opinor. ἀκήρυκτον] Cf. Soph. Tr. 45.

92. χειρὶ σᾷ κομίζεις κόρους νεοτρεφεῖς, φράσον] Qu. χειρὶν κομίζεις νεοτραφεῖς κόρους, φράσον. νεοτρεφεῖς —] Malim νεοτραφεῖς. Cf. εὐτρεφής et εὐτραφής.

95. τί χρέος] Cf. Fr. 194. Aesch. Ag. 86. Soph. Phil. 1236. Eur. Hec. 976. ἡ vulg. Malim ἦ. λόγων] λόγον Burges. Dobr.

96. ἔνεπε] Qu. εἰπέ. μελόμενοι] Qu. βουλόμενοι.

103. ἀπολιπεῖν] ἀλιτεῖν Schmidt, coll. Prom. 534. Eum. 269. 316. σ'] σφ' conj. Musgr. ed. Kirch. Recte.

106. βιαίῳ] Leg. βιαίως. τῆσδε Elmsl. τούσδε tuetur censor in Quart. Rev. IX. 354., coll. 124. 137. 153. etc.

108. μεθεῖναι] Qu. προδοῦναι aut προέσθαι. πόλει] πέλει Elmsl. ad Med. 719. προστροπάν] Supplicationem. Cf. Cho. 21.

109 sq. Imitatur Aeschyli locum Cho. 696. ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων, | ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.

109. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα] Cf. Aesch. Prom. 271. ἐλαφρόν, ὅστις πημάτων (πραγμάτων?) ἔξω πόδα | ἔχει, παραινεῖν etc. Soph. Phil. 1260. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.

112. ἀλλὰ μὴ βία θεῶν | ξένους (pro ξένους θεῶν) ἀφέλκειν conj. Elmsl.

116. πρὸς τόνδ' ἂν ἄγών τᾶρα τοῦδε — Herm. Praef. O. C. p. XXIV.

126. ἰνυμῶν] Ab ἰύζω (Pers. 280. 1042. Suppl. 808. 872.). Cf. Aesch. Cho. 26. ἰνυμοῖσι βόσκεται κέαρ. Sic μυγμός, a μύζω.

130. στολήν — Ἑλληνα] Cf. Soph. Phil. 223. σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος | στολῆς ὑπάρχει. Ἑλληνα καὶ ῥυθμόν] Ἑλληνά τε ῥυθμόν Elmsl. in Q. Rev. XIV. 463.

131. τὰ δ' ἔργα aliquot codd. Quod forsitan praestare censet Elmsl. ad Med. 88. χειρὸς] χειρὸς jure malit Elmsl. ad Med. 88.

132. μὴ μέλλειν τ'] μὴ μέλλοντ' conj. Matth. Recte, opinor.

134. Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν] Cf. Soph. Ph. 233. Ἑλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

139. ἄγω] ἐγὼ Nauck.

140. ἔχων] ἄγω Nauck. ἐλὼν Schmidt. Qu. χθονὸς aut πόλεως.

143. αὐτοὶ κατ' αὐτῶν Elmsl. (quem adi). κυρίους] κυρίας Scal. Elmsl. ad Med. 764.

145. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' Elmsl., coll. Ant. 1076. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς. ἔσταμεν] ἔστημεν Cobet.

147. εἰς σέ] Pro ἐν σοὶ accipit Musgr., male ad ἤλθον refert Elmsl. At dicendum saltem fuisset ὥς σέ. Corrigendum ἐν σοί.

ἔσκεμμένοι] ἔσκεμμαι legitur ap. Plat. Prot. p. 317 B. et 339 C. διέσκεμμαι Arist. Ran. 836.

148. ἐς κίνδυνον] ἢ κίνδυνον Elmsl. Recte. κίνδυνον — ῥίπτοντες] Cf. Fr. 402, 6. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες. Rhés. 154.

150. ἐλπίζουσί που] ἐλπίζω τί που Cobet., ut ἐπῆλθον de se ipso dicat. "Non enim, inquit, tam demontem te esse opinor ut horum causam suscipias."

151. ἦν ἐπῆλθεν] Qu. ἦς ἐπῆλθον.

152. ἀβούλους] ἀβούλως (i. e. ἀφρόνως, ἀμαθῶς) Cobet., coll. Rhés. 761. ἡμεῖς δ' ἀβούλως κακλεῶς δλώλαμεν. Qu. ἀνόλβους.

154. κερδανεῖς;] Malim κερδανεῖς. (sic).

158. λόγους] γόους recte Schmidt, coll. Prom. 33. πολλοὺς δ' ὀδυρμούς καὶ γόους ἀνωφελεῖς | φθέγγει. Pers. 705. κλαυμάτων — καὶ γόων. καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα] Qu. τῶνδε καὶ τῶκτίσματα.

159. πεπανθῆς] Cf. Arist. Vesp. 646. Xen. Cyr. 4, 5. 21. Herod. 1, 193.

163. Τιρυνθίας θῆς mss. Τιρυνθίας γῆς Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449. — θεῖς Musgr. Dind. — φῆς Matth. — τλῆς Faehse. Τιρυνθίοισι Fix. Qu. Τιρυνθίοις τε πόλεμον Ἀργείοις τ' ἔχειν;

164. Construe τίνος δ' ὑπερ πεσόντας etc.

167. γέροντος — τύμβου] Cf. Med. 1209. τὸν γέροντα τύμβου. τὸ μηδὲν ὄντος] Cf. Rhés. 821. ἢ τὸν Ἑκτορα | τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε;

168. παίδων τ' ἀγῶν' εἰς ἄδικον ἐμβήσῃ πόδα F. W. Schmidt εἰς ἄντιλον ἐμβήσῃ πόδα] Cf. 802. Hec. 1025. ἀλίμενον εἰς ἄντιλον πεσών. Tro. 455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρή; Iph. T. 647. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' (πόδ' Elmsl.) ἐπεμβάσει. Pers. ad Or. 1427.

169. ῥέπ' εἰς τὸ λῶστον· ἐλπίδ' εὐρήσεις μόνον Madvig. ἐπεὶ τὸ λῶστον ἐλπίδ' — Herwerden. ἐρεῖς· τὸ λῶστον, ἐλπίδ', εὐρήσει πόλις Gomperz. ἐρεῖς, τὸ λῶστον, ἐλπίδ', εὐρήσειν χάριν Hart. χάριν latero censet etiam F. W. Schmidt. Malim ἔρπ' —.

170. ἐλπίδ' εὐρήσειν] ἐλπίδ' αἰρήσειν Seager in Class. Journ. XX. 276. Suspecta haec habet Elmsleius.

172. εἴ τι τοῦτό σε Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 79. Sed cf. Soph. O. C. 1543. — ὥσπερ σφῶ πατρί.

173. μάχονται ἂν ἠβήσαντες Pierson. Reisk. Musgr. Elmsl.

174. Cf. Med. 815. οἱ 'ν (οἶν Elmsl.) μέσῳ λόγοι.

177—179. Cf. Xen. Resp. Athen. III. 10. δοκοῦσι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τοῦτό μοι οὐκ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ὅτι τοὺς χεῖρους αἰροῦνται ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς στασιαζούσαις. οἱ δὲ τοῦτο γνώμη ποιοῦσιν etc.

182. *πάρεστί μοι] τάρεσι' αὖ Schmidt.*
 183. *πρόσθεν] Sc. πρὶν εἰπεῖν. Qu. 'ντεῦθεν.*
 184. *ἐν μέσῳ Valck. ad Hipp. 224. Recte. Cf. Ion. 1285.*
τί δ' ἐστὶ Φοῖβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 185. *οὐδέν ἐσθ'] οὐ μέτεσθ' conj. Elmsl., coll. O. R. 630. Ion.*
1297. Ran. 1194. Thuc. I. 28. Et sic Dobr. Kirch. Recte. ψήφῳ
δοκῆσαν] I. q. δόξαν. Cf. Suppl. 129. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ
πόλει; Herod. VI. 77. δόξαν δέ σφι etc.
 190. *δοτις ἄν τάργος φύγῃ] Lege δοτις Ἄργος ἄν φύγῃ.*
 191. *οὐκ ἄρ'] οὐ γὰρ Steph. Nauck. Kirch. Recte.*
 193. *οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστὶν οὐδ' Ἀχαιῶν | πόλισμ'] οὐ γάρ*
τι Τραχίς οὐδ' Ἀχαιῶν τάδε | πόλισμ'.
 195. *τὸ δ' Ἄργος] τότ' Ἄργος Faehse.*
 197. *κρανοῦσι Elmsl. Nauck. Recte. οὐκ οἶδ'] οὐ φημ'*
Naber, qui οἶδ' ex sequenti versu irrepsisse putat.
 199. *ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ —] Qu. ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τοι (aut γὰρ) —.*
 200. *πάρος Reisk. Tyrwh. Elmsl. Cf. Ion. 485. ἐμοὶ μὲν πλού-*
του τε πάρος | βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶεν τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν
τέκνων. 448. Soph. O. C. 418. Juven. VIII. 63. 'Summum crede nefas
animam praeferre pudori.'
 202. *ἐπίφθονον —] Cf. Orest. 1161. παύσομαι δ' αἰνῶν σ',*
ἐπεὶ | βάρος τι κἂν τῷδ' ἐστὶν, αἰνεῖσθαι λίαν. Iph. A. 979 sq.
πόλιν μὲν ἄρκεϊ] πόλει μὲν ἄρκεϊ Kirch. ὀλίγον — Naber. Qu.
πόλει τάδ' ἄρκεϊ. καὶ γὰρ οὖν —] Cf. Or. 1159. Iph. A. 985.
 203 sq. *λίαν — ἄγαν Elmsl.*
 208. *πατὴρ δὲ τῇσδε malit Elmsl.*
 211. *θυγατρός] παιδὸς Elmsl. ad Bacch. 181. Cf. ad Or. 374.*
γεγώς] Qu. γέ που. αὐτανέψιος] Cf. αὐτόπαις Soph. Tr. 826.
 213. *γένους] γένος Burges. Dobr.*
 215. *σοι παισί] Leg. τοῖς παισί.*
 223. *χωρὶς ἐν πόλει κακὸν] ἔν τε τῇ πόλει κακὸν Erf. ἔν τε*
σῇ πόλει κακὸν Elmsl. καὶ πρὸς ἐν πόλει (aut χᾶμα τῇ πόλει) Blomf.
in Quart. Rev. IX. 357. (coll. Plat. Crit. 5. ὄρα μὴ ἅμα τῷ κακῷ
καὶ αἰσχροῖ ἢ σοί τε καὶ ἡμῖν.) χωρὶς ἐν πόλει κακὸν Erf. in ed.
minor. Reisig. Herm. Qu. χᾶμα τῇ —, aut τοῦ πόλει χωρὶς κακοῦ.
Cf. Plat. Legg. VII. 814 B. οὐ — εὐσχημον γίγνοιτ' ἂν τοῦ κακοῦ
χωρὶς.
 227. *καὶ πρὸς γενείου] μὴ πρὸς γενείου Kirch. Recte. Qu.*
ναὶ πρὸς γενείου.
 228. *λαβῶν] λαβεῖν Elmsl. Recte. Cf. Herc. 608. οὐκ ἀτι-*
μάσω | θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας. Soph. O. C. 286.
μηδὲ μου κᾶρα — εἰσορῶν (l. εἰσορᾶν) ἀτιμάσης. Aesch. Fr. 255.
ὦ θάνατε θάνατε, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν. χέρας] χεῖρας malit
Elmsl. ad Med. 88.

232. ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν] Lege ταῦτ' ἐστὶ κρείσσον' ἢ σφ' ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν. τούσδε συμφορᾶς] τάσδε συμφορὰς G. corr. (ap. Musgr.) τῶνδε — Elmsl. Cf. Hipp. 1405. ὄμωξα καὶ γὰρ καὶ πατρὸς δυσπραξίας. Med. 1233. ὦ τλήμον, ὥς σου συμφορὰς οἰκτείρομεν. Soph. El. 788. Arist. Th. 1067.

233. τῆς τύχης νικωμένην] Cf. ad Tro. 23.

236. συμφορᾶς] συννοίας Schmidt et Herwerden ad Ion. 1456. coll. Orest. 632. Soph. Ant. 279. "συμφορᾶς male repetitum, inquit, ex v. 232."

237. τοὺς σοὺς] τούσδε Elmsl. Cf. 252. ξένους] λόγους conj. Kirch. Recte.

238. ἐφ' οὗ] Qu. ἐφ' ᾧ.

240. τὸ συγγενές τε] Lege τὸ συγγενές δέ.

244. ἐλευθέραν Elmsl. Cf. ad Suppl. 94.

245. γαῖαν. Ἀργείοις δ' ὀκνῶ Elmsl.

246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης πέλας] καὶ τόδ' (τόνδ' Flor. 1.) — malit Elmsl. Cf. Bacch. 246. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια;

247. εὐτυχέστερον] εὐτυχέστερος C. Recte, opinor.

249. ἀποσπάσει Elmsl.

251. τοισίδ' Monk. ad Hipp. 1391.

252. κυρήσει C. κυρήσειε P. κυρήσειν Dobr. Cobet. Kirch. Dind.

255. βλάβος] Vox rarior. Legitur Ion. 998. Herc. 824. Ran. 1151.

256. ἐφέλκεσθαι] ἀφέλκεσθαι Naber, coll. 113. Interrogative haec accipit Elmsl. non Herm. Matth.

258. τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν] Leg. — μεῖζον (aut μεῖζω) φρονῶν. Cf. 979. καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρή. 933. μεῖζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ. Fr. 963, 2. ὃ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεῶν φρονεῖν. Soph. Ant. 768. φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών. Hipp. 641. φρονοῦσα πλεῖον (l. μεῖζον) ἢ γυναῖκα χρῆν. Phoen. 1135. οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν. πλείω] πλεῖον al. Leg. μεῖζω aut μεῖζον.

260. ἅπασι — ἔδρα] Cf. Aesch. Suppl. 82. ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης φυγάσι ῥῦμα, δαιμόνων σέβας. Soph. Aj. 159.

263. βλάπτων] Qu. βλάπτων γ'.

265. βλάπτεσθ' imperativum esse monet Elmsl.

266. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν] I. e. Ἀργείοις πολεμεῖν. Cf. supra. καὶ γὰρ τοιοῦτος] Cf. Or. 1680. Aesch. Ag. 1360.

269. οὗ τᾶρ' Elmsl. Scrib. οὐ τᾶρ' (οὐτᾶρ'). Cf. Arist. Eq. 366.

270. κλαίων ἄρ' —] κλαίων γὰρ — temere F. W. Schmidt. οὐκ εἰς ἀμβολάς] Cf. Hel. 1297. οὐκ ἐς ἀμβολὰς | εὐεργετήσω σ'. Herod. VIII. 21. οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν. Thuc. VII. 15. Plut. Dem. 50.

272. θενεῖν Blomf. Elmsl. Cf. Rhes. 687. φίλιον ἄνδρα μὴ θένης.

275. πολλήν — αἶχμήν] Cf. 932. 1035. Phoen. 77. πολλήν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει.
277. πάγχαλκον αἶχμήν] Cf. Iph. A. 771. πάγχαλκος Ἄρης.
279. καραδοκῶν τάνθενδε] Cf. ad Med. 1117. καραδοκῶ τὰ-
κεῖθεν οἱ προβήσεται.
280. λαμπρός] χαλεπός F. W. Schmidt. Sed cf. Eur. Fr. 626, 5.
μή σοι τύραννος λαμπρός ἐξ ἀστοῦ φανῇ. Arist. Eq. 430. Sic
λάβρος ἀνὴρ Theogn. 643. στρατός Pind. P. II. 87.
282. κεκτώμεθα vulg. κεκτῆμεθα Cobetus, coll. μεμνήμην,
κεκλήμην, βεβλήμην, καθήμην.
287. πόλει] Leg. πόλιν.
291. Ἄρης ὁ Μυκηναίων] Cf. 276. Iph. A. 237. ὁ Μυρμιδόνων
Ἄρης.
293. ἐπὶ τοῖσι δέ] ἐπὶ τοῖσδεσι(?) vel ἐπὶ τοῖσιδε Madvig. Qu.
ἐπὶ τοισίδε.
294. πυργοῦν] Cf. Med. 526. ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν.
295. παρὰ μικρόν] Cf. Iph. T. 871. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες |
ὄλεθρον ἀνόσιον etc. Eodem sensu ὀλίγον, Arist. Ach. 348. 381. etc.
298. πατρὸς ἐσθλοῦ καγαθοῦ] πατρὸς ἐσθλοῦ καὶ καλοῦ F. W.
Schmidt et Naber, quum inter ἐσθλὸν et ἀγαθὸν nullum dis-
crimen sit.
299. γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν] γάμων ἀπ' ἐσθλῶν Enger. Philol.
XVII. p. 58. Cf. Andr. 974. ὥς φίλων μὲν ἄν | γήμαιμ' ἀπ' ἀν-
δρῶν. Rhés. 168. οὐκ ἐξ ἑμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω. Fr. 59.
ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' αἰεί.
304. κακῶν εἰς τοῦσχατον πεσόντες] Cf. Or. 447. ἦκεις ξυμ-
φορᾶς εἰς τοῦσχατον. Soph. O. C. 217. Herod. VIII. 52. ἐς τὸ ἔσχατον
κακοῦ ἀπικέσθαι.
310. φίλον] Lege φίλων.
313. εἰς γῆν] ἐς τήνδ' Herw. εἰς νιν F. W. Schmidt.
315. ἀξιόν γ'] ἀξιοὶ δ' Elmsl. Dind.
321. ὦ τᾶν] ὦ παῖ malit Schmidt, coll. 381. ὦ παῖ, etc.
ὦναξ conj. Herw. ad O. R. 1145. ("quia Iolaum parum videtur
decere tam familiariter alloqui regem paene ignotum").
322. ὑψηλὸν ἀρῶ] Cf. Suppl. 555. ὃ τ' ὀλβιός νιν — ὑψηλὸν
αἶρει. αἶρω] ἀρῶ Elmsl. αἶρῶ Pors.
327. 328. Spurious habet F. W. Schmidt.
327. ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς —] Cf. Astyd. trag. 8, 4. ἐν ἑκατὸν
εὗρεῖν ἔργον ἀγαθὸν ἄνδρ' ἓνα. Med. 1083. παῦρον γὰρ δὴ γένος
ἐν πολλαῖς | εὗροις ἄν ἴσως | οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν (παῦρον
δὲ γένος (μίαν ἐν πολλαῖς) | εὗροις ἄν ἴσως — Elmsl.). Hom. Od.
2, 276. παῦροι γὰρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται | οἱ πλέονες
κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
332. ὄρῳ] ὄρᾱ Nauck. Herwerden.
334. μνημονεύσεται χάρις Elmsl. μνημονευτὸς ἢ χάρις conj. idem.

337. τάξω δ'] τάξω θ' Elmsl. τάξας δ' Kirch. Recte.
 338. πρὸς αὐτὸν] πρὸς θρία F. W. Schmidt.
 339. ταχὺς — βοηδρόμος] ταχὺς — βοηδρομεῖν F. W. Schmidt,
 coll. O. H. 617. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
 341. μάντις τ'] Fort. μάντις δ'.
 344. ἐζόμεσθα C. P. ἐζώμεσθα Elmsl. εὐζόμεσθα feliciter corrigit
 Cobet.
 346. Cf. 33. ἰκέται καθ' ἐζόμεσθα βώμιοι θεοῦ | προσωφελῆσαι.
 354—381. De hoc cantico v. Elmsl. in Annot.
 356. μεγαληγορίαισιν et ἀντισχομένους v. 366. conj. Dind.
 362. ὁ Σθενέλου τύραννος] Cf. Soph. Phil. 1023. τῶν Ἀτρείως
 διπλῶν στρατηγῶν. Aj. 801. τοῦ Θεστορείου μάντεως.
 364. ἰκτῆρας] ἰκτορας Musgr. Elmsl. etc. Cf. 764. ξένους ἰκ-
 τορας. Aesch. Suppl. 653. Ζηνὸς ἰκτορας ἀγνοῦ.
 365. ἀντομένους] Qu. ἀπτομένους.
 367. βασιλεῦσι δείξας Wecklein. βασιλῆς σὺ (vel τι) δείσας
 F. W. Schmidt.
 368. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν] οὐδ' αὖ τι δίκαιον εἰπὼν Herw.
 Qu. οὐδ' ἄλλο —.
 369. ποῦ —;] Cf. 510. ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
 370. παρὰ γ' εὖ φρονοῦσιν Elmsl.
 372 sq. Haec sic disposuerit censor in Quart. Rev. IX. 357.
 εἰράνα — | -σκεῖ — | λέξω — | οὐχ — | -σεις — | ἰτέα — | ἀλλ'
 — | -στάς — | -ξης — | -σαν —.
 372. σὺ δ' vulg. σοὶ δ' Cant. Nauck. Kirch. prob. Elmsleius.
 Recte. σὺ — κυρήσεις Elmsl.
 374. ἃ δοκεῖς κυρήσεις] Cf. Phoen. 490. ἃ μὴ κυρήσας etc.
 375. οὐχ οὕτως] Elmsleius apte confert Eur. Alc. 682. νεανίας
 λόγους | ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν [οὐχ ἀπλῶς?] οὕτως ἄπει. Herod.
 I. 16. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐκ ὥς ἤθελε ἀπήλλαξε, ἀλλὰ προσ-
 πταίσας μεγάλα.
 376. ἰτέα κατάχαλκος] Cf. Iph. T. 1246. δράκων κατάχαλκος.
 Phoen. 110. Tro. 1193. χαλκόνωτον ἰτέαν.
 379. τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν Elmsl. ad Suppl. 732. Erf. prob.
 censor in Quart. Rev. IX. 357. Cf. ad Hipp. 462. κάρτ' ἔχοντας
 εὖ φρενῶν.
 380. ἀνάσχου] ἀπόσχου Herw.
 381. ὦ παῖ] ὦναξ Naber, coll. 124. 181. 348. 453. Cf. ad
 Alc. 674. ξύννοιαν ὄμμασιν φέρων] Cf. Or. 631. ποῖ σὸν πόδ'
 ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; 633. ἐν ἐμαντῷ τι συννοούμενος. Andr. 806.
 Ion. 644. Aesch. Prom. 434. συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ. Isocr. p. 5 A.
 μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύννου.
 382. λέγεις] λέξεις conj. Kirch. ed. Nauck. Malim ἔχεις.
 383. μέλλουσιν ἢ πάρεισιν] Malim πάρεισιν ἢ μέλλουσιν —;

384. γε] γ' δ Heath. σε Elmsl., coll. Hec. 1032. Soph. O. C. 628. Aj. 1382. etc. σ' δ Blomf. censor in Quart. Rev. IX. 357.

386. εἶσιν Elmsl. Quod referendum ad εἰς τὰς Ἀθήνας. "Si retinetur εἶσιν, legendum videtur σάφ' ἴσθι" Elmsl. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων] Cf. Aesch. Pers. 827. Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερφρόνων ἄγαν (τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων?) | φρονημάτων ἔπεστιν εὐθύνος βαρύς. Soph. Ant. 125. καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν] κοῦ μάλα censor in Quart. Rev. IX. 357. Cf. Hel. 1038. Aesch. Pers. 495. 517. et ad Soph. Phil. 676. Xen. Cyr. IV. 2. 46. θηρίον — καὶ μάλα μικροῦ ἄξιον. Qu. καὶ τάχ'. At cf. Plat. Resp. V. 457 C. καὶ μάλα, ἔφη, οὐ σμικρὸν κῦμα διαφεύγεις. Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. τὰ πρὸς θεῶν] Cf. Iph. T. 560. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν.

393. ἐφῆκε] ἀφῆκε Naber, coll. Med. 633. μήποτ' — ἐπ' ἐμοὶ — ἐφείης (ἀφείης?) — ἄφνικτον οἰστόν.

394. λεπαίαν δ' ὀφρύνην καθήμενος] Nusquam alibi legitur haec forma apud Tragicos. Sed ὀφρύνην ex Euripide citat Photius p. 364, 21. Ὀφρύνην: τὸ μετέωρον. Εὐριπίδης. Saepius legitur apud Herodotum, IV. 181. etc. Qu. λεπαίαν δ' εἰς ὀφρὺν —.

395. δόκησιν —] I. q. δόξαν. Cf. Bacch. 629. δόξαν λέγω. Iph. T. 1164. ἢ δόξαν λέγεις;

396. στρατόπεδον τὰ νῦν δορός] στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορός (sine Marte) Musgr. Elmsl. Cf. 162. Aesch. Eum. 289. κτήσεται τ' ἄνευ δορός | αὐτόν τε etc. De collocatione particulae τε v. Elmsl. ad Iph. T. 199. Cf. Phoen. 333 sq. Ion. 570. Qu. στρατόπεδόν τε καὶ δόρυ, aut στρατόπεδον δορός δίχα. τὰ νῦν δορός] τὰ νῦν, ὅπως — Schmidt. τάδ' Elmsl.

398. μέντοι] Malim μὲν δῆ. 400. τέμνεσθαι] Qu. ῥέζεσθαι.

401. θνηπολεῖται δ' ἄστυ] Cf. Iph. T. 367. αὐλεῖται δὲ πᾶν | μέλαθρον. Hel. 1433. πᾶσαν δὲ χρὴ | γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις. Soph. O. R. 1095.

404. ἀλίσας] Cf. Herc. 412. τίν' οὐκ — ἀλίσας φίλων —; Empedocl. 150. ἀλλ' ὁ μὲν ἀλίσθεις μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει. Ἀλίζειν legitur Herod. I. 77. 119. etc. συναλίζειν I. 125. 176. etc. Alia forma est Arist. Lys. 93. ξυναλίαξε.

408. ἐν δὲ πάντων] ἐν δὲ πᾶσι schol. Soph. Ant. 174. et Tr. 593. Lege ἐν δὲ πᾶσι.

414. ὅστις — δώσει] Pro ὥστε δοῦναι. ἐκ χειρῶν] εἰς μόρον F. W. Schmidt. τέκνα] κτανεῖν idem, coll. Andr. 442. Phoen. 966. Tro. 874. 902. Rhes. 597. Med. 1238. Fr. 362, 4. etc.

416. δίκαιον ἦ] δίκαιον ἦν Schaefer. Elmsl.

417. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων] μωρίαν ἐμοῦ — Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. Kirch. Nauck. Recte. Cf. Or. 28. Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;

418. εἰ δὲ δράσω τόδε libri aliquot et Matth., coll. 421—2. ἦν γε δὴ (sic) — Elmsl. in margine exemplaris sui. δράσω π δὴ Seager in Class. Journ. XX. 277.

422. διαβληθήσομαι] Cf. Hec. 863.

424. ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ] ἀλλ' ἦνπερ ἄδικα δρῶ Cobet.

429. εἰς χεῖρα γῆ ξυνῆψαν] εἰς χέρσα γῆς ξυνῆψαν Madvig. Qu. ἀελπτα (vel ἔγγιστα) γῆ ξυνῆψαν. Cf. Phoen. 714. ὥς εἰς λόγους ξυνῆψα Πολυνείκει μολῶν. Hel. 544. οὐχ ὥς δρομαία πῶλος — τάφῳ ξυνάψω κῶλον; χερσόθεν] Cf. Hel. 1269.

436. αἰνέσας δ' ἔχω] αἰνέσαι δ' ἔχω Valck. ad Phoen. 712. Elmsl. Cf. 486. Soph. Aj. 1381. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι.

437. Scribe — καὶ τὰνθάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε | πράσσειν ἔμ'. οὗτοι —.

438. οὗτοι σή γ' (pro σοί γ') ἀπόλλνται χάρις conj. Elmsl.

443. κάμου] Scribe κάμοι.

447. Cf. Hec. 655. ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς.

451. ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον] Cf. Soph. O. R. 543. οἶσθ' ὥς ποιήσον; Hermipp. 43, 1. οἶσθά νυν ὅ μοι ποιήσον. ἀλλ' οἶσθα νῦν ὅ πρᾶξον F. W. Schmidt.

456. ἴτω] Cf. Med. 798. 819. Or. 792. τόδ' οὖν ἴτω.

466. τί γὰρ —;] Cf. Moschion. Fr. 8, 2. τί τὴν ἄναυδον γαῖαν ὑβρίζειν πλέον;

475. θράσος μοι μηδὲν — προσθῆτε] Cf. Andr. 218. ἀπληστίαν λέχους | πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ'.

476. Cf. Sept. 232. σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων. Soph. Fr. 61. αἷς κόσμος ἡ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη. Aj. 293. γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

483. θέλω πνυθέσθαι] Malim θέλω δ' ἐρέσθαι, interpunctione posita post πέρι.

488. εἰς τὰμήχανον (ita Rom. C.) Elmsl.

490. κελεύειν πατρὸς] Κόρη Δημητροῦς Pierson. prob. Cobet. N. L. p. 247.

493. σφάζειν] Imo σφάξιν, ut post Elmsleium aliosque monuit Cobetus. Et sic Dind. Kirch. Nauck. Recte. ἄλλου] ἀστοῦ Herw. propter v. 412.

494. κάμοι —] Cf. Phoen. 163. ὁρᾶς; AN. ὁρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὁρῶ δέ πως.

495. ἐξαμηχανήσομεν] μηχανήν (vel μηχανὰς) εὐρήσομεν conj. Matth. μῆχαρ ἐξευρήσομεν Matth. prob. Pflugk. ad Andr. 536. ἐξ ἀμηχάνων ἴμεν Madvig. Qu. μῆχος ἐξευρήσομεν. Cf. Andr. 537. μῆχος κακῶν. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. etiam Med. 260. ἦν μὴ πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ. Alc. 221. ἐξευρε μηχανήν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν. Hipp. 481. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρήσομεν. Andr. 85. πολλὰς ἂν εὖροις μηχανὰς.

497. αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα] βούλεσθαι Cobet. et jam primus Reiskius. Quam emendationem neminem recepisse queritur Cobetus, qui confert Dem. p. 580, 9. νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαι σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσιν. Xen. Hell. II. 1. 26. αὐτοὶ (αὐτοὺς plerique libri) γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον. Demosth. p. 1080. αὐτὸν (αὐτὸς Cobet.) κρίνεσθαι etc. Herod. I. 56. οὐδ' ὦν αὐτὸς οὐδὲ τοὺς (οἱ id.) ἐξ αὐτοῦ παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς.

498. κεύχόμεσθα] κᾶχόμεσθα (are we hindered) Elmsl. ἐν τῷδε κεισόμεσθα (κεύχόμεσθα cod.) σωθῆναι λόγῳ (aut potius μόνῳ); F. W. Schmidt. Qu. ἐν τῷδε δὴ 'χόμεσθα —; Vel ἐν τῷδε γὰρ κείμεσθα —; Vel ἐν τῷδ' ὀχούμεθ', ὥστε —;

501. Ἀργεῖον δόρυ] Fort. Ἀργείων δόρυ. Sed. cf. 674.

502. θνήσκειν ἐτοίμη] Cf. Phoen. 983. αὐτὸς δ' — θνήσκειν ἔτοιμος.

504. κίνδυνον — αἵρεσθαι] Cf. Med. 853. σκέψαι φόνον οἷον αἶρει.

506. φευξόμεσθα μὴ θανεῖν] Cf. Andr. 338. ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω.

509. πατρὸς δ' —] Cf. Soph. El. 341. δεινὸν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς | κείνου λελησθαι etc.

510. κακοὺς ὁρᾶσθαι] I. q. φαίνεσθαι.

516. κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ'] Suspectum. Qu. κοῦκ αἰσχυνοῦμαί γ' οὐδ' —. ἐὰν δὴ τις λέγῃ] δὴ jure hic suspectum habet Elmsl. Qu. ἐὰν τις καὶ λέγῃ, aut ἐὰν καὶ τις λέγῃ.

518. ἔξιτ' ἐκ χθονὸς Herw., coll. Phoen. 636. ἔξιθ' ἐκ χώρας.

523. κόρη] Lege κόρην μ'.

526. ἄλλη δὲ καὶ πρέπει] Qu. ἄλλη δὲ καὶ (vel γ' ἄν) πρέποι.

528. ἡγεῖσθ' ὅπου —] Qu. ἡγεῖσθέ μ' (δ') οὗ —. Cf. 1030. θανόντα γὰρ με θάψαθ' οὗ 'στὶ μόρσιμον.

529. κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ] Similis caesura quinti pedis est in Soph. Phil. 22. ἄ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει. Cycl. 304.

532. ἐξαγγέλλομαι] κᾶπαγγέλλομαι (καὶ ἐπ.) Madvig. Cf. Soph. O. R. 148.

533. εὖρημα —] Cf. Hipp. 715. ἐν δὲ προτρέπουσ' (?) ἐγὼ | εὖρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω, | ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παῖσι προσθεῖναι, etc. τοι μὴ φιλοψυχοῦς ἐγὼ] τοῖς μὴ φιλοψυχοῦσί γε Madvig.

534. Cf. Or. 786. ὥς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν.

536. ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν] ἀδελφῶν ἢ θέλει θανεῖν ἵπερ conj. Cobet., coll. 545. θνησκέτω γένους ὑπερ. Qu. ἀδελφῶν ἢ γ' ὑπερ θέλει θανεῖν. Sed cf. 583.

541. πέφυκας Ἡρακλῆος] Ἡρακλέους πέφυκας recte Cobet.

543. ἐνδικωτέρως] Qu. ἐνδικώτερον.

550. προθύμως] προθύμῳ recte Barnes. Cobet. Dind. Cf. ad 7.

554. ἀλλ' ὑπερφέρει | τόλμης τε τόλμα καὶ λόγου χρηστοῦ λόγος conj. Elmsl. Cf. Soph. O. R. 381. Phil. 139.

556. ἐξέπνευσε βίον] Cf. Soph. Aj. 1026. ὕφ' οὗ φονέως ἄν' ἐξέπνευσας.

559. θάνω] Cf. Herc. 1399. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρωμαι πέπλοις. Soph. Tr. 802. μηδ' αὐτοῦ θάνω. O. C. 174. μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ.

560. σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χειρὶ θέλω] Cf. Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. Rhés. 869. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι;

562. πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι] Cf. Med. 394. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. Suppl. 895.

565. τοῦδε χρῆζε] Ab hoc pete. Malim τοῦτο (Anglice this favour). Qu. τόδε πόριζε.

570. τλημονεσιάτην —] Cf. Soph. El. 439. τλημονεσιάτη (pravu sensu) γυνή | πασῶν ἔβλαστε.

573. ὕστατον πρόσφθεγμα δῆ] ὕστατον προσφθεγμάτων Herm. prob. Matth. ὕστατοις προσφθέγμασι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359.

583. ἡμὴ πάροιθεν καρδία σφαγήσεται] ἡμὴ κάτωθεν καρδία σφαλήσεται Schmidt. Qu. ἡμὴ κάτω δῆ —. καρδία σφαγήσεται] καρδία σφαλήσεται Badham. Praef. Ion. p. XIV. Dind. prob. Schmidt. Anal. p. 92. καρδία 'ξεφίετο Herw.

584. τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων] Cf. Soph. Tr. 202. αἶ τ' ἔσω στέγης etc. Aesch. Sept. 218. ἔσω δόμων μένειν.

591. Cf. Iph. A. 1399. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου | διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ' ἐμή.

594. οἱ θανούμενοι βροτῶν] οἱ ταλαίπωροι βροτῶν Nauck. ὁ κακούμενοι βροτῶν Enger. Herw. οἱ θανούμενοι βροτοὶ F.W. Schmidt.

596. κακῶν μέγιστον φάρμακον] κακῶν ἄριστον (ἀπάντων) — F. W. Schmidt. κακῶν μεγίστων — Naber, coll. Med. 1080. ὅσπερ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς. Vulgata forsan venit a prox. v. 597. Cf. Aesch. Fr. 343, 2. ὥς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

597. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ'] Leg. ὦ μέγιστον (vel μέγισται) διαπρέπουσ' (vel διαπρεπής). Cf. Alc. 645. ἦ τᾶρ' ἀπάντων διαπρέπουσ' εὐψυχία. Suppl. 841. διαπρεπεῖς εὐψυχία | θνητῶν. Nisi praestat ὦ μέγιστον ἐκπρεπής. Aesch. Pers. 184. μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ. 442. εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.

598. Distingue sic: πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη | καὶ ζῶσ' etc. Noli subaudire οὔσα.

599. θανοῦσ' ἔσει πολύ] Qu. θανοῦσα δῆ νεμεῖ.

600. δυσφημεῖν — ἄζομαι] Cf. Or. 1116. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι. Alc. 326. θάρσει· πρὸ τούτων γὰρ λέγειν οὐχ ἄζομαι. Theogn. 738. σὸν χόλον ἄζόμενοι. 280. μηδεμίαν κατόπισθ' ἄζόμενον νέμεσιν. Aesch. Eum. 389. Soph. O. R. 155.

608. Cf. Theogn. 121. οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενυχρὸς | οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός. οὐ βαρύποτμον]

ἢ βαρύποτμόν γ', si mutatione opus sit, proponit Elmsleius Cf. Her. 612.

609. ἄνδρα] φῶτα conj. Elmsl.

610. βεβάναι δόμον εὐτυχία] βεβάναι δρόμον εὐτυχίας Schmidt. Qu. βεβάναι βροτόν (vel ποτ' ἐν, vel τιν' ἐν) εὐτυχία. Βεβάναι ἐν εὐτυχία, non βεβάναι εὐτυχία, postulat dicendi consuetudo, ut verissime monuit Schmidt. Cf. e. g. Soph. O. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτήρι βαίῃ. El. 1056. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς | ἤδη βεβήκης. 1094. μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. Eur. Fr. 1073, 1. ὁρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα. Fr. 196, 4. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες. Cf. Tro. 1205. αἰ τύχαι — ἄλλοι' ἄλλοσε | πηδῶσι, κούδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε. βεβάναι] Confer δεδειπνάναι Arist. Fr. 78. ἐστάναι, etc.

611. παρὰ — διώκει] Fort. κατὰ —.

613 sq. Cf. Tro. 613. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω, | τὰ μὴδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.

614. τὸν δ' ἀλήταν] Qu. τὸν δὲ πένητ', aut τὸν δ' ἀτυχοῦντ'.

βραχὺν ᾧκισε] βραχὺν ἔκτισε recte Cobet., coll. Suppl. 621. ποτανὰν εἴ μέ τις θεῶν κτίσαι. 787. Idem mihi in mentem venerat. Vulgata plane vitiosa est. βραχὺν] I. e. humilem. Cf. Soph. O. C. 196. εὐδαίμονα τεύχει] Qu. εὐδαίμον' ἔθηκε.

614. τὸν δ' ἀλήταν] Sic C. P. τὸν δ' ἀτίταν (?) Fix. Dind. τὸν δ' ἀλίταν (?) Herm. τὸν δὲ πλάνητ' Boeckh. Qu. τὸν δὲ πένητ', aut τὸν δὲ πεσόντ'.

618. μὴ προπεσὼν τὰ θεῶν ὕπερ] μὴ προπίτνων τὰ θεῶν φέρε Elmsl. I. q. προπετής. Anglice succumbing beforehand. τὰ θεῶν ὕπερ] τὰ θεῶν φέρε Elmsl. τὰ θεῶν ψέγε Naber.

622. θανάτου μέρος] I. q. θανάτου μοῖραν.

632. οἷα δὴ γ' ἐμοῦ —] οἷα γ' ἢ 'π' — Blomf. M. C. I. 182. Frustra. Cf. Suppl. 173. ὁ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας. Arist. Ach. 753. οἷα δὴ (πράττομεν). Qu. οἷα δὴ 'στ' ἐμοῦ —.

633. τί χρῆμα — ;] Cf. Med. 1008. τί δὴ κατηφεῖς (κατηφές?) ὄμμα καὶ δακρυροεῖς; κατηφές] Dejectus. Anglice down-cast.

634. συνεσχόμην] ξυνειχόμην Elmsl. Recte.

640. σωτὴρ νῶν βλάβης] Similis caesura quinti pedis est in Soph. O. C. 1543. σφῶν δ' αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σφῶ πατρί. Qu. νῶν σωτήρ.

643. τοῖσδε Rom. C. τοῦδε Elmsl. Kirch. Nauck. Recte.

644. ὠδίνουσα] Cf. Soph. Tr. 325. ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος, etc. 41. Aj. 794. ὥστε μ' ὠδίνειν τί φής.

645. ψυχὴν ἐτήκου] Cf. El. 208. ψυχὰν τακομένα. Med. 141. τάκει βιοτάν. Fr. 908, 6. τήκω τάλαιναν (τάλαινα?) καρδίαν ὀρρωδία.

646. τί χρῆμ' αὐτεῖς πᾶν — ; aliquot mss. Pierson. Musgr. Elmsl. Cf. 663. τί χρῆμα κείσαι — ; 709. τί χρῆμα μέλλεις — ;

648. ἀσθενῆς — ῥώμη] Cf. Or. 68. ἐπ' ἀσθενοῦς | ῥώμης ὀχούμεθ'.

651. Scribe ἡ τᾶρ'. Cf. Hipp. 1028. ἡ τᾶρ' ὁλοίμην ἀκλείς.
 652. προσθίξεις] προσθίξει recte Elmsl. Cobet. Dind.
 657. σὲ πρόσθε ναοῦ] Subaudias ἐβόησα. Qu. σοῦ πρόσθε, ναοῦ —.
 661. ἀτὰρ, τί — πόδα; | ποῦ νῦν ἄπεστι; Ald. ἀτὰρ τί χῶραι τῇδε προσβαλὼν πόδα | παῖς νῦν ἄπεστι; conj. Elmsl. quem adi. προσβαλὼν πόδα] Qu. προσβαλὼν ποιεῖ.
 662. ποῦ νῦν ἄπεστι] οὐπω πάρεστι conj. Kirch. (Recte, opinor.) σοῦ νῦν ἄπεστι Blomf. Qu. οὐ νῦν πάρεστι.
 664. στρατὸν καθίζει] Cf. Phoen. 1188. ἔξω τάφρον καθέισεν Ἀργείων στρατόν. Thuc. IV. 90. καθίσας τὸν στρατόν.
 668. Cf. 832. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν, πόσον τινὰ στεναγμόν —; Aesch. Pers. 334. φράσον — πόσον πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων.
 670. ἄλλον] αὐτὸν ('numerum ipsum') recte Herw.
 671. λαιὸν ἔστηκεν κέρας] Cf. Suppl. 657. δεξιὸν τεταγμένοις κέρας.
 673. παρῆκται] Qu. κατῆρκται. Cf. 601. Μοχ pro ἐκὰς qu. πέλας.
 674. Ἀργεῖον δόρυ] Cf. 501.
 675. ὥστ'] Qu. ὥς γ'. Confer tamen Hel. 1268—1269. πόσον δ' ἀπείργει etc.
 681. ὥς ἔοιγμεν] Cf. Herod. I. 155. οὐ παύσονται οἱ Ἀνδῶν ὥς οἴκασιν, πρήγματα παρέχοντες.
 684. et 688. Horum versuum sedem permutandam censet Madvig. Utriusque versus initium simile est.
 685. θένοιμι — δι' ἀσπίδος] Aptē Elmsleius confert Fr. 282, 21. ἡ δι' ἀσπίδων χερὶ | θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 689. ἀλλ' οὐν μαχοῦμαί γ' Elmsl., coll. Ion. 1325. ἀλλ' οὐν λεγόμεθά γ'. Erf. ad Aj. 191. Madvig. Qu. ἀλλ' οὐν μαχοίμεθ'.
 690. σήκωμα] Pondus. Cf. Polyb. 18, 715. προσλαβόντες οἶονεὶ σήκωμα. Hyperid. ap. Poll. IV. 172. προστίθεις (sup. ἡ) C. προστιθεῖς Naber. Scribe προστίθης.
 691. μή τοί μ' ἔρυκε —] Cf. Med. 179. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω.
 693. ὥς μὴ μενοῦντα τᾶλλα —] ὥς μ' οὐ μενοῦντα — conj. Kirch. ὥς μηδὲν ὄντα τᾶλλα — Schmidt. ὥς μὴ μενοῦντος, etiam post Elmsleii adnotationem, legerit Blomfield. ad Ag. 1394., coll. Soph. O. R. 11. 145. etc. Legendum proculdubio ὥς οὐ μενοῦντά μ' ἄλλα —. Cf. Rhes. 145. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καταδόκει, ὥς οὐ μενοῦντα μ'. Soph. El. 881. οὐχ ὕβρει λέγω τέδ' αἰὲν ἐκεῖνον ὥς παρόντα νῶν. O. C. 380. Herod. IX. 42. Aesch. c. Tim. p. 48 R. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο ὥς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην. τᾶλλα] τὰμὰ Reisig. Badham. Praef. Ion. p. IX. (scito me non mansurum).
 694. δπλίταις] δπλίτης Elmsl. Recte.

701. μένειν] Sc. οἴκοι. Cf. Arist. Pac. 341.

702. λῆμα — στόρννυσι] I. e. sternit. Cf. Aesch. Prom. 190. τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας δργήν. Thuc. VI. 18. ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα. στόρννυσι] στρώννυσι ut magis Atticum malit Herw.

706. χοῖν Elmsl. χοῖ tuetur censor in Quart. Rev. IX. 360. γνωσιμαχεῖν] Cf. Herod. III. 25. VII. 130. VIII. 29. Arist. Av. 555. σὴν ἡλικίαν] I. e. σε τηλικόνδε ὄντα.

707. τὰ δ' (pro τὰ τ') Madvig.

709. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν] An — ἐντὸς ὦν? Sic ἐντὸς ἔωντοῦ γίγνεσθαι Herod. I. 119. VII. 47. ἐκτὸς — Long. IV. 28. 2. Cf. Aesch. Cho. 233. ἔνδον γενοῦ καὶ μὴ χαρᾷ 'κπλαγῆς φρένας. Ag. 1052. Bacch. 851. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.

714. τύχη] I. e. συμφορᾷ. Cf. Med. 1009. Ion. 731. Aesch. Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', δ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, etc.

722. Cf. proverbium apud Macar. I. 16. ἀγῶν (ἀγών?) γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ (μέλλοντος ἀθλητᾶς?) μένει.

723. μέλλοντας] Qu. μελλησμόν.

728. λαιόν τ' ἔπαιρε] Qu. λαιόν δ' ἔρειδε. Cf. supra.

730. οὔνεκ'] Imo εἵνεκ'.

733. κοῦκ ἐγὼ] κοῦκ ἐγὼ Tyrwh. Musgr. Elmsl. οὐκ ἐγὼ postea jure praefert Elmsl. et Cobet., coll. Hipp. 352. Aesch. Cho. 923. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς. Soph. El. 624. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. Aj. 1368. σὸν τᾶρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν, κεκλήσεται. Et sic codex P. Cf. 735. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε.

735. ὁρῶ δοκοῦντα] ὁρῶ γ' ὀκνοῦντα Schmidt. Qu. — πονοῦντα. Sed cf. 733. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δοᾶν.

736. οὐ ταῦτα (sic) λέξεις Reisk. Musgr. Elmsl.

738. δι' ἀσπίδος] Cf. 685. θείνοντα Elmsl. Cf. ad 272.

739. εἰ δὴ ποθ' ἥξομέν γε Scal. Tyrwh. Heath. Musgr. Elmsl. etc. Cf. El. 263. εἰ δὴ ποθ' ἥξει γ' εἰς δόμους ὃ νῦν ἀπών.

743. τοιοῦτος οἶος ᾗν] Qu. τοιοῦτος αὐθις, ἵνα —.

744. θείην] θείης Blomf. censor in Quart. Rev. IX. 360., qui dicit: 'Assuredly τοιοῦτος and οἶος must refer to the same object.'

κακὸς μένειν δόρυ] Cf. El. 388. οὐδὲ γὰρ δόρυ | μᾶλλον βραχίων σιθναρὸς ἀσθενοῦς μένει.

746. εὐψυχίας δόκησις] Cf. Herc. 288. δόκησις εὐκλεῆς δορός. Fr. 277, 2. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν.

747. καλῶς] Fort. κρατεῖν.

750. φασιμβρότου conj. Musgr. Elmsl. Respici enim Homericum illud φασιμβρότου ἡελίοιο. (Recte.) Sed ad φασιμβροτοί postea hic inclinatur in notis ad Bacch. 121.

751. ἐνέγκατ' B. ἐνέγκαιτ' Herm. Nauck. Pflugk.

752. ἰαχήσατε δ'] Qu. ἰαχήσατέ τ'.

753. ἀρχέταν] Cf. El. 1149. ἔπεσεν — ἐμὸς ἀρχέτας. Fr. 773, 57. ἐμοῖσιν ἀρχέταις.

754. γλανκᾱς ἐν Ἀθάνας] γλανκᾱς τ' ἐν Ἀθάνας Schaefer. ad Greg. Cor. p. 46. Qu. γλανκᾱς τ' ἔτ' (vel τ' ἔς, vel τὰδ', vel θ' ἄμ') Ἀθάνας, deleta virgula post ἀρχέταν.

757. ὑποδεχθῆεις pro ὑποδεξάμενος positum notat Elmsl. Idem passivum esse εἰσοδεχθέντες monet in Dem. p. 1012, 15.

758. κίνδυνον πολιῶ τεμεῖν σιδάρῳ] Aptē Pflugkius confert Pind. Ol. XIII. 55. μαχᾱν τέμνειν τέλος.

764. ἱκτῆρας] ἱκτορας Musgr. Elmsl. Cf. ad 365.

765. κελεύσομεν Ἄργος] καὶ δείσομεν Ἄργος recte Canter. κειλί-μασιν (aut κελεύσμ.) Ἄργους Reisk. Musgr. Matth. etc. θωπείσομεν Ἄργος Faehse. Qu. καὶ δείσομεν Ἄργος. Vel καὶ θώψομεν Ἄργος.

769. θνατῶν | ἥσσους (δαίμονες) ἐν γ' ἐμοὶ φανοῦνται. et (ἐκ γ' ἐμοῦ) Kirch. οὔτ' ἐμοῦ Steph. Scal. (ἥσσουν οὔτ' ἐμοῦ φανοῦνται Flor. 1. 2. Vict. ἥσσους οὔτ' Rom. C.) Qu. ἥσσους δαίμονες ἐκ γ' ἐμοῦ φανοῦνται. Vel ἥσσω Ζεὺς ποτ' ἂν ἐκ γ' ἐμοῦ φανείη. ποτ' ἂν εἴτ'] Qu. ποτε θεοί γ'.

771. σὸν] Qu. σά.

773. πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσόητα στρατὸν Ἀργόθεν Wunder ad Soph. Aj. 1161. (1188.).

774. δορύσσοντα στρατὸν mss. δορυσσόητα — Bergk. Dind. Cf. Soph. Aj. 1188. δορυσσόντων (δορυσσοήτων recte L.) μόχθων. Qu. δορυσσόον δὴ στρατόν. Cf. ad v. ant. 781.

775. ἐμᾱ γ' ἀρετᾱ] Qu. ἐμᾱ γε κάκα.

777. πολύθυτος — τιμὰ] Cf. Soph. Tr. 756. πολυθύτους τείχειν σφαγὰς.

779. φθινὰς] Corruptum videtur. Qu. τετρας aut τριάς.

780. ναῶν codd. νέων Barnes. vulg. Elmsl. et sic nonnulli mss. μελῶν F. W. Schmidt, coll. Alc. 454. ἔλιπες θανοῦσα μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς. Tro. 512. ὕμνων — ὠδάν.

781. ἀνεμόεντι δὲ γᾱς ὄχθῳ (et δορύσσοντα in v. str. 774.) Erf. ad Aj. 1188. ἀνεμόεντι δὲ γᾱς ἐπ' ὄχθῳ Dind. ad Soph. Aj. 1188. Qu. ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ. (Et sic Kirch.) Ant potius ἀνεμόεντι δὲ γᾱς παρ' ὄχθῳ. Cf. ad v. str. 774.

783. ποδῶν κρότοισιν] Cf. Tro. 546. κρότον ποδῶν.

785. ἐμοί τε τῷδε] ὁμοῦ τε τοῖσδε Badham Praef. Ion. p. XVII. τῷδε] Qu. τούσδε. Cf. 643. τούσδε καλλίστους Elmsl. λέγειν pro ἐμοὶ Jacobs. Qu. ἐμοί τ' ἀπαγγέλλειν τούτους.

787. παντευχίαν] Qu. παντευχίας.

788. διήλασεν] διήνυσεν Reisk. διήγαγεν conj. Elmsl. διηύγασεν conj. Dind. et Naber. De sententia cf. 890. Qu. θήσει ταχύ.

789. ἠλευθερωῶσθαι] Qu. ἐλευθεροῦσθαι, vel ἠλευθερῶσθαι.

791. φόβος γὰρ εἴ μοι —] Cf. Med. 184. ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω δέσποιναν ἐμήν.

792. ζῶσιν μέγιστόν γ'] Qu. ζῶσίν τε κείσιν —.

793. ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὁδε;] ὁ μὲν γέρων οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι; Elmsl. Dind. Qu. ἄρ' ἔστιν. Et sic Elmsl. in marg. libri sui. οὐκ ἔστιν Ἰόλεως τόδε; Badham Praef. Ion. p. XVII.

795. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο] Anglice, Did he show any good fight?

796. νέος —] Cf. Arist. Pac. 860. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον, | αὐθις νέος ὦν πάλιν.

799. σημαίνει] σημανεῖ Faehse. Elmsl.

801. ἐκτείνοντας Elmsl. Anglice stretching out. Intransitive, monente Elmsleio, ut in Suppl. 654. τευχεςφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντι' ἄνω etc. Thuc. IV. 8. ἡ γὰρ νῆσος — τὸν τε λιμένα παρατείνουσα καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη ἐχυρὸν ποιεῖ etc.

802. ἐκβάς — ἀρμάτων πόδα] Cf. Soph. Fr. 599. ὄχοις Ἀκισταίοισιν ἐμβεβῶς πόδα.

805. τί τήνδε γαῖαν] ἐπεὶ τήνδ' αἶαν Herm. Matth. εἰάσομεν Heath. Madvig. εἰάσαμεν Elmsl.

807. ἐμοὶ — μάχην συνάψας] Cf. 831. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην. Phoen. 1236. Alc. 505. 1143. Suppl. 683. συνῆψαν ἀλκήν. Ion. 663. ἵχνος μοι συνῆψας. 792. Andr. 621. κῆδος συνάψαι. 649. Herc. 477. Iph. A. 832. δεξιὰν ἐμῇ χειρὶ σύναψον. Fr. 558, 5. συνῆψε γένναν.

808. ἡ κτανῶν] ἡ κτανῶν μ' Schmidt. Qu. καὶ κτανῶν μ'.

821. οὐκ ἔμελλον] Malim οὐδ' ἔμελλον. ἀφίεσαν] Mendosum hoc videtur.

822. λαιμῶν βροτείων] λαιμῶν βοείων requirit Naber, coll. 399 sq. Sed cf. Iph. A. 1084. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν. Phoen. 1092. μελάνδετον ξίφος | λαιμῶν διῆκε τῇδε γῇ σωτήριον. οὐριον φόνον] Mire dictum. Qu. — — ξίφος.

828. μὴ καταισχῦναι θέλειν Reisk. Heath. Elmsl. Ita Orellius in Append. ad Isocr. Antid. p. 389. ὁ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχῦναι θεοὺς | καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους τ' ἐλίσσειτο.

830. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον —] Cf. Tro. 1266. χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὄρθιαν ὅταν | σάλπιγγος ἡχῶ (l. ἡχὴν) δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ.

833. πόσον τινὰ στεναγμὸν Steph. Musgr. Elmsl. πόσον δέ τιν' ἀλαλαγμὸν conj. idem. Μοχ εὐχωλήν (pro οἰμωγήν) θ' ὁμοῦ conj. Musgr., coll. Hom. Il. 4, 450.

834. μέν νυν Schaefer ad Aj. 1129.

835. ἐρρήξαθ'] Leg. ἔρρηξεν. Cf. Hom. Il. 15, 615. καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν. Sed cf. 842. ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον — δόρυ.

836. ἐπαλλαχθεῖς] Cf. Xen. Mem. III. 8. 1. μή πη ὁ λόγος ἐπαλλαχθῇ. Arist. Part. An. III. 1. 5. ὁδόντες ἐπαλλάσσοντες. Gen. An. II. 1. 22. ἀλλήλοις. Tyrtaeum Fr. 11, 31. καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπὶδ' ἐρείσας. Qu. ἐναλλαχθεῖς, aut ἐπηρείσθη.

837. ἐκαρτέρει μάχη] ἐκαρτέρει μάχη (i. e. μάχη ἣν καρτεροί) Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. Cf. Thuc. IV. 96. καρτεροὶ μάχη.

838. τοῦ κελεύσματος] δύο κελεύσματα L. Dind. et (κελεύματα) G. Dind. Recte, opinor.

840. οὐκ ἀρήξειτ' αἰσχύνην πόλει;] Cf. ad Med. 1272. ἀρήξει φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Soph. El. 876. πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων | ἀρήξιν; Aesch. Sept. 121. ἀρήξον δαίτων ἄλωσιν.

841. οὐκ ἄτερ πόνων] Cf. Pind. Ol. VIII. 45. οὐκ ἄτερ παιδων. Babr. Fab. 8, 3. οὐκ ἄτερ μούσης. Eur. Fr. 396. ἄτερ πόνων.

845. ἐμβῆσαι — ἵππειον δίφρον] Cf. Cycl. 467. φίλους — νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος. ἵππειον] ἵππιον conj. Elmsl. ἵππικόν recte censor in Quart. Rev. IX. 362. Cf. 854. ἵππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς. Sic πωλικοὶ ὄχοι, πωλικά ζυγὰ, βοεικὰ ζεύγη etc.

847. πώλοισ ἐπείχε] Cf. Bacch. 1128. ὄχλος τε πᾶς | ἐπείχε Βακχῶν. Hom. Od. 20, 75. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν | ἀθρόοι. et ad Arist. Pac. 1121.

848. λέγοιμ' ἂν ἄλλων Elmsl., coll. Pers. 266. Tro 481. Herod. II. 104. "Ἄλλου tamen defendit Or. 704. αὐτὸς ξυνειδῶς ἡ' μαθὼν ἄλλον πάρα."

852. κάποιτίσασθαι δίκην] Cf. 882.

853. δῆ] Qu. δέ.

854. ὑπὸ ζυγοῖς] ἐπὶ ζυγοῖς Reisk. Musgr. Elmsl.

855. λυγαίῳ νέφει] Cf. Iph. T. 110. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας. Soph. Fr. 471. λυγαίου νέφους.

856. σὸν δὲ λέγουσι παῖδά γ'] σὸν παῖδα δὲ λέγουσιν Cobet. παῖδά γ'] παῖδά θ' Elmsl.

858. ἡβητήν τύπον] Displicet ἡβητήν. Qu. ἡβώντων τύπον (aut σθένος).

861. δεσμοῖς τε] Qu. δεσμοῖς δέ.

863. πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ] Malim πάροιθεν (ita B.)· ἡ δὲ νῦν τύχη —.

867. ὦ Ζεῦ τροπαίε] Cf. Soph. Ant. 143.

872. θεοῖς ὀμιλεῖν] Cf. Soph. Phil. 728. ἔν' ὃ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει.

874. τοῦ κακῶς ὀλουμένου] Cf. Soph. Fr. 703 (κακῇ) κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη.

876. κλήρους δ'] Qu. κλήρους τ'. ἐμβατεύσετε cod. G. Musgr. Elmsl. Cf. Hec. 913. τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.

884. κρατοῦντα καὶ σῇ --] πτήσσοντα — Cobet. παρόντα τῇ σῇ — F. W. Schmidt. Qu. κύπτοντα, vel πεσόντα, vel κρατοῦμενον σῇ etc. Cf. 944.

886. ἔζευξ' ἀνάγκῃ] Cf. Soph. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς. Aesch. Prom. 886. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαi.

890. 891. Ut spurios damnat F. W. Schmidt.

890. ἐλευθέρωσόν μ'] ἐλευθερώσειν μ' Pors. Elmsl. Recte.

893. ἐνὶ δαί mss. εἰνὶ (?) δαιτὶ Dind. ἐπὶ δαιτὶ Elmsl. prob. censor in Quart. Rev. IX. 363., coll. Med. 195. οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις — εὖροντο. Qu. ἔστ' ἐπὶ (aut ἐνὶ) δαιτί. Cf. ad 902.

894. εἴη δ' —] ἡδεῖα δ' — Madvig. Qu. ἔστιν δ' —. εὐχαρις Ἀφροδίτα] Cf. Med. 632. θεὸς εὐχαρις.

895. τερπνὸν δέ τι —] Cf. Prom. 536. ἡδύ τι θαρσαλέαις etc.

897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων] Cf. Hec. 294. λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν | καὶ τῶν δοκούντων. Tro. 609. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν (οἱ θεοί).

899. Μοῖρα τελεσιδῶτειρ' αἰὼν τε Κρόνου παῖς] Legerim Μοῖρα τελεσιδῶτειρα Ζεύς (Ζάν) τε Κρόνου παῖς. Cf. Aesch. Prom. 520. Μοῖρα τελεσφόρος. Soph. Aj. 1390. μνήμων τ' Ἑρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη. Confer βαρυδῶτειρα, Aesch. Sept. 977. τελεσίγαμος (Nonn.), τελεσίγονος (Nonn.), τελεσίγοος (Orph.).

900. αἰὼν τε] αἰὲ ὦν τε vir doctus in Quart. Rev. IX. 363.

901. ὁδὸν τιν' — δίκαιον] Cf. Iph. T. 1202. δίκαιος ἡνσέβεια καὶ προμηθία. Ita βεβαία et βέβαιος, etc. δίκαιον] Qu. δικαίαν.

902. οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι] οὐ χρή ποτέ σ' ἀφελέσθαι malit Elmsl. τόδ'] Qu. τοῦτ'. Cf. ad 893.

904. μανιῶν] Cf. Arist. Nub. 832. Pac. 65. Th. 689.

908. τῶν ἀδίκων γε παραιρ-|ῶν φρονήματος αἰὲ censor in Quart. Rev. IX. 363. παραιρῶν φρονήματος] Cf. Hipp. 1104. λύπας (gen.) παραιρῶν. Fr. 258. τὸ μαλθακὸν — τοῦ λίαν παρείλετο.

911. τεὸς] Rarum est epicum τεὸς in tragoedia. Cf. Aesch. Prom. 162. Soph. Ant. 604.

912. φεύγει] φεύγω Elmsl. Kirch. Nauck. Recte, opinor. Qu. ψεύδει.

913. πυρὸς —] Cf. Tro. 825. ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται.

914. δαῖσθεις] Qu. δαῖχθεις et ἀνέρος pro ἀνδρὸς v. ant. 924.

918. παῖδας Διδὸς ἀξιώσας] Cf. Soph. Aj. 1114. οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.

919. συμφέρεται —] Cf. Soph. El. 527. ἔπειτα χαίτης πῶς ξυνοίσεται πλόκος; Herod. VI. 59. συμφέρονται δὲ ἄλλο τόδε τοῖσι Πέρσῃσι.

922. τούσδε] τᾱσδε F. W. Schmidt. πολλοῖς] Qu. καλλοῖς. Anglice, most things resemble also others.

923. κείνας] κλεινᾱς aut potius κείνους F. W. Schmidt.

924. ὕβρεις] ὕβριν Heath. Musgr. ἔσχεν δ' ὕβρις ἀνδρὸς (i. e. ἐπαύσατο) conj. Elmsl. ad Suppl. 494. ἀνδρὸς] Qu. ἀνέρος. Aut ἔσχεν δ' ὕβρεως βροτὸν —. Cf. ad v. str. 914. ὧ θυμὸς —] 'To whom the gratification of his anger was of more account than justice', reddit Censor in Quart. Rev. IX. 363., coll. Plat. Crit. 16. μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ — πρὸ τοῦ δικαίου.

930. τυχεῖν] Qu. βλέπειν.

931. οὐ γάρ ποτ' ἠϋχει —] Cf. Aesch. Ag. 508. οὐ γάρ ποτ' ἠϋχουν — μεθέξειν. Soph. Phil. 869. οὐ γὰρ ἐξηύχουν ποτ' ἄν.

932. πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι] Qu. δοριπόνῳ —. Cf. Iph. A. 772. δοριπόνους ἀσπίσι. (Nisi ibi potius corrigendum πολυπόνους.) Sed cf. Aesch. Pers. 320. Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ νωμῶν.

933. ἔστειχε μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ] μείζω τῆς δίκης φρονῶν πολὺ conj. Elmsl. (ut postea reperit in cod. E.). μείζον requirit Cobet. Cf. 259. τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν. 979. Fr. 1027, 3. ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης (δίκης?) ἐπηροκότα. Her. 387. εἶσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν. Phoen. 710. Aesch. Agam. 384. πνεόντων μείζον ἢ δικαίως. Soph. Aj. 1120. Isocrat. Archid. p. 32. ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν καὶ μὴ μείζονα φρονεῖν τῆς δυνάμεως. Arist. Ach. 988. μεγάλα δὴ φρονεῖ. πολὺ, —] πόλιν — Jacobs Animadv. p. 127. Fortasse recte.

936. βρέτας Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἴστασαν] Cf. Phoen. 1265. Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας | τρόπαιον etc. 1487. αἰ μὲν Διὸς τρόπαιον ἴστασαν βρέτας.

941. εἶλέ σ' ἡ Δίκη] Cf. Soph. O. C. 1026. καὶ σ' εἶλε θηρῶνδ' ἡ Δίκη (τύχη vulg.). El. 528. ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν.

943. ἐναντίον] ἐναντίος conj. Faehse, nisi ἐναντίους ex adverso stantes significet.

946 sq. Sic constituerit Herwerden, 946. 947. 950. 949. 951.

949. κατήγαγες] κάτω τε γῆς Reisk. Qu. κατὰ χθονός.

950. ὕδρας] Qu. χϋδρας.

953. Cf. Alc. 32. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου | διακωλῦσαι —.

956. τοὺς δὲ νηπίους] Qu. τοὺς δέ γ' ἠθέους. Cf. Soph. O. R. 18.

959. καὶ κερδανεῖς ἅπαντα —] Cf. Med. 453. πᾶν κέρδος ἡτοῦ ζημιουμένη φυγῇ. χρῆ] Leg. χρῆν.

961. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν] οὐκ ἔστιν ὄσιον Elmsl., coll. Iph. T. 1044. Recte. Cf. 1011. ἄνυστον] Cf. Hipp. 1237. δεσμὸν δυσεξίνυστον. Hom. Od. 16, 111. ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ. Trag. Adesp. 396. θεοῦ θέλοντος πάντ' ἀνυστὰ (ἀνυστὰ πάντα vulg.) γίνεται.

963. εἶργει — μὴ θανεῖν] Cf. Herod. VIII. 98. οὐ νῦν ἔεργει μὴ οὐ κατανύσαι etc. Soph. O. R. 129. ποῖον εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναί;

965. τοισίδ'] Horum sententia.

969. μηδὲ φῶς ὄραν ἔτι] μὴ δ' ὄραν φάος τόδε Elmsl.

970. τότε ἡδίκηθη —] Cf. Soph. El. 583. σύ τοι | πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις. Plaut. Aul. IV. 4. 15. et ad Av. 1221.

971. Cf. Soph. El. 384. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. et ad Arist. Eccl. 321. Plat. Resp. p. 571. οὔκουν ἔτι ἐν καλῷ;

973. ἔγωγε· καίτοι] ἔγωγ', ἐπεὶ τοι Naber, coll. Porson. ad Med. 675. Recte, opinor.

976. Cf. Med. 793. οὗτις ἐστὶν ὅστις ἐξαιρήσεται (τέκνα τὰμά).
Iph. A. 972. Fr. 660.

977. τοῦτον δ' —] Cf. Alc. 848. Med. 793. Fr. 661.

978. πρὸς ταῦτα —] Similiter Med. 1358. πρὸς ταῦτα καὶ
λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει, etc.

980. λέξει] ψέξει Cobet. Imperativum desiderat censor in
Quart. Rev. IX. 364. Qu. λεγέτω. Postulari videtur pronomen.

981. δεινόν τι] Qu. εἰκός τε. Mox recte vulgo ἔχειν.

985. δειλίαν ὀφλεῖν τινα Elmsl., coll. Herc. 1348. μὴ δειλίαν
ὀφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος.

986. νεῖκος — ἡράμην] Cf. Theogn. 90. νεῖκος ἀειράμενος.
Fr. 1052. οὐ πρόπει κακοῖς — νεῖκος αἵρεσθαι.

987. σοὶ μὲν ἤδη γε Schaef. Lenting. ἤδη δὲ malit Herm. οὐ
δῆτα· σοὶ μὲν — Elmsl. αὐτανέψιος] Cf. 212. αὐτανεψίω. Rhcs. 944.

994. συνθακῶν ἀεὶ] Qu. φροντίζων ἀεὶ aut μηχανήματα.

995. διώσας] δηώσας al. ἀπώσας F. W. Schmidt, coll. 1003.
Prima in δηώσας corripitur, ut in Aeschyli Fr. 199, 9. βάλλων
δηώσεις ῥαδίως Λίγυν στρατόν. V. Elmsl.

997. οὐκ ἀριθμὸν ἀλλ' —] Cf. Tro. 476. οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως,
ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν. Arist. Nub. 1203. ἀριθμὸς, πρόβατ'
ἄλλως, etc.

999. ἀκούσεται τὰ γ' ἐσθλὰ] ὁμως ἀκούσεται (?) ἐσθλὰ Cobet.
Lege ἤκουσεν ἂν πάντ' ἐσθλά.

1004. τὰμ' ἐγίγνεται Musgr. Elmsl. Erf. ad Soph. Aj. 191.

1006. ἐχθροῦ λέοντος —] Haec παρωδεῖ Comicus in Arist.
Vesp. 1160. ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ κατύματα. Lys. 889.
Lycophron. trag. 1. παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι. Aesch.
Fr. 201. ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

1010. τοῖσί θ' Ἑλλήνων νόμοις vel οὐθ' ἄγνός εἰμι in v. seq.
conj. Elmsl. propter verba πόλις τ' ἀφῆκε.

1011. οὐχ ἄγνός εἰμι] Cf. Soph. O. C. 37. ἐξελθ'· ἔχεις γὰρ
χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.

1012. πόλις τ'] Qu. πόλις δ'.

1013. μεῖζον τίονσα] πρόσθεν τιθεῖσα Cobet., coll. Hec. 129.
τίονσα] Honorans. Cf. Aesch. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα
δαίμονας τίει. Vox alibi apud nostrum non legitur, ut monuit
Elmsleius. Cf. verbum κίω apud Aeschylum.

1014. πρὸς ᾧ γ' εἶπας ἀντήκουσας mss. ᾧ γ' εἶπας ἀντήκουσας
Herm. conj. Elmsl. prob. censor in Quart. Rev. IX. 364. ᾧτ' [ᾧσος?]
εἶπας — Cobet. Herw. Leg. ᾧ (aut ὅσα) μ' εἶπας — δὲ] Qu.
σε. Ita etiam Hart.

1015. τόν :ε] Malim τόν γε. Mox pro καλεῖν qu. σέβειν.

1017. οὐδὲν ἀχθοίμην] Leg. οὐκ ἂν ἀχθοίμην.

1024. τὸ γὰρ σῶμ'] Qu. τὸ γὰρ δρῶσ'. οὐκ ἀπιστήσω χθονί]
Qu. οὐκ ἐγὼ κρύψω (aut οὐ καλύψω γὰρ) χθονί.

1025. δώσει τὴν δίκην] Cf. Soph. O. C. 552. Arist. Av. 337. Xen. Hell. 2, 3, 39.

1026. Cf. Arist. Vesp. 1257. παρητήσαντο τὸν πεπονθότα. Eq. 37. Herod. V. 33. VI. 24. τὴν δὲ δὴ πόλιν censor in Quart. Rev. IX. 364. Sic Orest. 53. τὴν δὲ δὴ πολύστονον | Ἑλένην —. Qu. τήνδε δὲ πόλιν (vel χθόνα). Ita etiam Elmsl.

1030. οὐ τὸ μόρσιμον] Lege οὐ ὅτι μόρσιμον. Idem suadet Kirch. Cf. Hel. 1677. τῷ — Μενέλεω θεῶν πάρα — ἐστὶ μόρσιμον. Τὸ μόρσιμον legitur Alc. 942. Hel. 619. etc.

1032 sq. Cf. Soph. O. C. 1533. χοῦτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις (l. ἂν οἰκήσεις) πόλιν | σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν.

1032. καὶ σοὶ μὲν εὖνους]. ὑμῖν μὲν εὖνους nescioquis. πόλει σωτήριος] Cf. Dinarch. 91, 20. φυλάσσειν (Areopagum) τὰς ἀπορήτους διαθήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται. Phoen. 1093. ξίφος — τῇδε γῇ σωτήριον.

1033. μέτοικος] Cf. Aesch. Pers. 319. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Cho. 684.

1038. ἡρόμην] ἡδούμην Musgr. Tyrwh. Elmsl. ἡζόμην(?) Cobet. Herw. ad Soph. O. R. 155., coll. Hesychio, οὐχ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι. Cf. Aesch. Ag. 1946. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον. Suppl. 487.

1041. μήθ' αἶμ'] μὴ ρεῖμ' ἐάσης εἰς ἐμὲ στάξαι ποτὸν conj. censor in Quart. Rev. IX. 365. Qu. μήτ' ἄλλ'. ἐάσης] ἐάσει suadet Kirch. Lege ἐάσης σφ'. στάξαι] σφάξαι voluit, ut videtur. Elmsl., qui in margine sui libri citavit El. 92. πυρᾷ τ' ἐπέσραξ' αἶμα μηλείου φόνου. τόπον] τάφον Heath. Elmsl.

1042. κακὸν —] Cf. Suppl. 1209. φόβον γὰρ αὐτοῖς — θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν. Bacch. 1335. νόστον ἄθλιον πάλιν.

1050. εἶτα] εἶτε Herw. Lege ἔνθα. Et sic Madvig, coll. 528. ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε. Verba δμῶες — κτανόντας secludit Schmidt. κυσὶν δοῦναι] Cf. Phoen. 1644. τί δ'; οὐ δακαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;

1051. δοῦναι κτανόντας, (εἶτε τοῖς φίλοισιν, ὥς | τάφῳ καλίνῃ) μὴ γὰρ — Herw.

1053. ταῦτα vulg. Elmsl. ταῦτὰ Port. Heath. Recte. Alioquin addita opus foret particula καὶ ante μοι, ut in Phil. 1448. Eccl. 654.

SUPPLICES.

1 sq. Cf. Aesch. Sept. 253. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
10. ἰκτῆρι θαλλῶ] I. q. ἰκεσίῳ. Cf. Trag. adesp. 185. λιτῆρα (ἰκτῆρα?) θαλλόν. Soph. O. R. 143. ἰκτῆρας κλάδους. 3. Aesch. Cho. 1035.

ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι. Hesych. λιτήρα θαλλόν: τὸν ἱκέσιον. Analogiae repugnare videtur forma λιτήρ. προσ-
πίτνους' ἐμὸν γόνυ] Cf. Fr. 781, 68. πατρὸς — πρόσπεσε γόνυ.
Hec. 339. πρόσπιπτε — Ὀδυσσέως γόνυ. 737. Andr. 165. Iph. A.
900. Hel. 953.

11. ἀμφὶ — εἶσιν sine distinctionis nota Monk. ad Alc. 751.

14. παγκληρίας] Cf. Ion. 814. 1542.

17. θάψαι] κρύψαι Herw., coll. 531. 443.

19. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν] Cf. Aesch. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων.

20. ἐμῆς] ἐμοῦ Herw., coll. Med. 1319. Suppl. 127. Aesch.

Cho. 474. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω.

21. ὅδε κεῖται] Anglice, lies here. Cf. Hec. 486. αὕτη πέλας
σοῦ — κεῖται.

22. τ' ἔγχος] τὸ κῆδος Herw. ad Ion. 1305.

27. μόνον vulg. Herm. μόνῳ Reisk. Markl. Musgr. Elmsl.

29. προθύουσ'] Qu. προθύσους'.

34. Elmsleius in margine sui libri notat εἶμι τὴν κάτω, | Κόρης
ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους. Sed v. Elmsl. ad Her. 409.

38. ὥς ἢ γόνυ τὸν λυπρὸν F. W. Schmidt.

39. θεοὺς] φθιτοὺς F. W. Schmidt.

42. γεραῶν ἐκ στομάτων] γεραιῶν (αἷ) — recte Markland.
Cf. Tro. 1275. ὦ γεραιὲ πούς. Hec. 274. γεραιᾶς παρηΐδος. 64.
γεραιᾶς χειρός. Phoen. 103. γεραιὰν — χεῖρα. et ad Aesch. Ag. 722.
Suppl. 668. Eur. Tro. 98. κεφαλὴν (γεραρὴν Matth.) ἐπάειρε δέρην.
Apoll. Rh. I. 620. IV. 203.

44. φθιμένων νεκύων] Cf. 558. τοὺς ὀλωλότας νεκρούς. Alc.
995. νεκρῶν — φθιμένων.

45. καταλείπουσι] καταλείβουσι Matth., coll. 1119. καταλειβο-
μένας ἄλγεσι. ἄνα μοι —] Cum consonante incipere debere
hunc versum jure monet Elmsleius, qui mendum hic latere
suspiciatur.

51. καταδρύμματα χειροῖν Elmsl.

53. χώματα γαίας ἔσορῶ] χώματ' ἀγήλασα κυρῶ Herw. ad
O. R. 594.

58. ὅσον] Cf. ad Soph. Aj. 185. τόσον.

62. σῶμα ταλαίνας ἄταφον Elmsl. ad Med. 1077., ut ordo sit
ἐμὴν τ' εἰς χεῖρα ταλαίνας, ut in 921. τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ἀθλίας.
Quod ad singulare σῶμα, confert Med. 1108. σῶμά τ' εἰς ἥβην
ἤλυθε τέκνων.

71. γόνυ γόοις διάδοχος] Cf. Hec. 588. λύπη τις ἄλλη διά-
δοχος κακῶν κακοῖς.

72. προπόλων Monk. ad Hipp. 200.

74. ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες χορὸν] ἴτ' ὦ ξυνάλγεινον ἐς χορὸν conj.
Madvig.

75. χορὸν τὸν Ἄϊδας σέβει] Cf. Herc. 1027. τὸν Ἄϊδα χορὸν ἀχῆσω; 76. λευκὸν] Leg. λευκᾶς.

77. φόνων] Leg. φόνω (φόνωι).

79. ἄπληστος — χάρις γόων] Cf. Soph. El. 1336. τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς. μ' ἐξάγει χάρις γόων] Cf. Alc. 1080. ἔγνωκα καὐτὸς, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει. Ion. 361. μὴ μὴ μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' —.

80. ἀλιβάτου πέτρας] Cf. Hipp. 732. Xen. Anab. I. 4. 4. ὑπερθε δὲ ἦσαν πέτραι ἡλίβατοι. Aesch. Suppl. 351. ἅμ πέτραις ἡλιβάτοισιν. Arist. Av. 1732. τὸν ἡλιβάτων θρόνων ἄρχοντα.

82. γόων] δρόσων Wilamowitz. δόων(?) F. W. Schmidt.

87. τίνων γόων] τίνων γόον τ' Elmsl. Qu. τίνων (vel τίνας) γόους ἤκουσα καὶ χειρῶν κτύπον —; Cf. Alc. 86. κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας ἢ γόον ὥς πεπραγμένων;

Qu. κτύπου et θρήνου. στέρνων κτύπον] Cf. Tro. 789. στέρνων τε κτύπους.

88. στέρνων κτύπον] Qu. χειρῶν κτύπον.

89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ] Cf. Or. 866. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν; Soph. Ant. 1307. ἀνέπταν φόβον ἡχοῦς] An ἡχῆς?

92. καινῶν Elmsl. καινὰς ἐσβολὰς δρῶ λόγων] Cf. Ion. 676. πενθίμους ἀλαλαγὰς στεναγμάτων ἄλλας (τ') εἰσβολὰς. Arist. Ran. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς. 1104. λόγων] Lege γόων. Et sic Schmidt.

93. βωμίαν ἐφημένην] Cf. Soph. O. R. 32. ἐζόμεσθ' ἐφέσται. Aesch. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.

94. ξένους θ'] ξένας θ' Elmsl. ad Med. 764. Qu. ξένας θ'.

95. ἔκ τε γὰρ —] Elmsleius confert Tro. 770. ἔκ τε γὰρ θεῶν etc. γερασμίων ὄσων] Cf. Phoen. 930. γερασμίου τριχόου.

97. κουραὶ δέ] κουραὶ τε Markl. Elmsl.

100. γυναικῆς εἰσιν αἶδε μητέρες F. W. Schmidt. γραῖαι γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων, — Vitelli.

109. Cf. Hipp. 336. σιγαῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

110. σὲ τὸν κατήρη —] Cf. Soph. Aj. 1228. σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Hesych. κατήρη· τὸν κεκαλυμμένον. κατήρη χλανιδίοις] Cf. Hec. 487. κεῖται ξυγκεκλημένη (ξυγκεκρυμμένη;) πέπλοις.

111. πάρες γόον] Cf. Or. 1022. ἀφεῖσα (παρεῖσα?) τοὺς γυναικεῖους γόους.

112. πέρας — ἰόν] περανεῖς — ἰὼν F. W. Schmidt.

116. Sine interrogatione haec efferenda esse monet Elmsleius. coll. Iph. T. 517. Andr. 564. Bacch. 462. Her. 89.

120. ἐξαιτῶν πόλιν] ἐξαιτῶν πάλιν Elmsl., coll. Aesch. Suppl. 345. αἰτοῦσι μὴ 'κδοῦς (vel μὴ 'κδοῦς) παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. πόλιν tuietur Blomf.

122. οἱ πανόντες] οἱ κρατοῦντες Markl. Nauck. οἱ κραίνοντες malit F. W. Schmidt.

123. χρηζόντος Brod. V. Elmsl. ad Her. 801.

124. φέρειν] φρονεῖν F. W. Schmidt. τί δ';] Imo τί; Vel τί δ' ἢ —;

129. δοκῆσάν σοι] Cf. Her. 186. ψήφω δοκῆσαν.

133. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;] Connecte παῖδας σέθεν, et τῷ Ἀργείων. Cf. Med. 1309. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μηροῦ σέθεν. τῷ] τοῖς conj. Markl. τοῖσι pro τίσι legitur Soph. Trach. 986.

136. Τυδῆι] Τυδεῖ γε Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. Herm. enting. ad Androm. 887. Recte.

138. ὑπῆλθε] ἐπεισε Nauck. ἐπῆρε melius Herw.

141. ἐξελίσσεις] Cf. Ion. 397. οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν.

144. Πολυνείκης θ' ἄμα] Πολυνείκους βία (aut σθένει) ingesse Herw. ad Soph. O. R. 753.

148. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός] Cf. Med. 795. ἔξειμι γαίης ἰσάτων παίδων φόνον | φεύγουσα. Hipp. 35. Κεκροπίαν λείπει ὄνα | μῖασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν. Fr. 562, 2. ἔνθεν αἷμα γενὲς φυγῶν — ὤκησεν Ἄργος. Aesch. Cho. 1039. φεύγων τόδ' α κοινόν. φεύγων χθονός] Cf. ad Andr. 1055. τῶνδ' οἴχεται αὖς δόμων. χθονός] Suspectum. Qu. ποτε.

149. παῖς add. Erf. ad Aj. p. 628. Pors. Gaisf. Herm. Elmsl. eadem omissionis exempla plura notavit Porson.

151. Lege σοφὴν γ' ἔλεξας τὴν ἐκ. φ. Et sic Markland.

154. Lege ταῦτ' ἐκδικάζων. Et sic Herm. Elmsl. Cf. 1151. 1214.

158. τί δὲ πλέον;] Haec se non intelligere fatetur Elmsleius. μφιάρω γε Schaefer ad Soph. O. C. 1313.

160. παῖς supplent Gaisf. Erf. κτάνοι Blomf. Cf. ad Iph. 09.

162. δὲ δὴ γε πολλοὺς] Cf. Her. 632. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ νοία. Frustra vulgatam sollicitant Porson. Blomf.

164. ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω] Leg. διὰ μὲν αἰσχύνῃς ἔχω. Cf. Γ. 683. Bacch. 89. ἔχουσ' ἐν — ἀνάγκαισι.

166. τύραννος ἰσοδαίμων] Cf. Pers. 633. ἰσοδαίμων βασιλεύς. μων Porson. prob. Elmsl. πολὺς ἀνὴρ] πολὺς forsan mentus est: nusquam enim in hac fabula perhibetur esse senex tus. V. Elmsl. ad 250.

74. ὦν — κείνων] Aut ᾧς aut κεδναῖς malit Herw.

82. οἴκοθεν] Cf. Arist. Pac. 522. πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα φόρον | ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν (οἴκοθέν γ'

14. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας] Cf. Hec. 851. ἐγὼ σε — δι' ἔχω.

196. ἔλεξε γάρ τις —] Cf. Ag. 369. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.

198. τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω] Cf. Andoc. de myst. p. 3. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην ἔχω.

201. βίοτον ἐκ πεφυρμένον —] Locus similis est Trag. adesp. 393. ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων | βίον διώκησ' (l. διώκισ') ὄντα πρὶν πεφυρμένον | θηροῖν θ' ὁμοιον.

206. σταγόνας ὑδρηλὰς] An ὑδρηράς? Cf. ad Cycl. 89. Aesch. Pers. 612. λιβάσιν ὑδρηλαῖς.

207. ἄρδῃ τε νηδύν] I. q. ἀλδαίνῃ. Cf. Pind. Ol. V. 53. ἐγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει. πρὸς δὲ τοῖσι] πρὸς δὲ τοῖσδε malit Monk. ad Alc. 274. χείματος προβλήματ'] Cf. Aesch. Sept. 676. πετρῶν προβλήματα.

208. αἰθρόν τ' — θεοῦ] αἰθρός τ' — Barnes. Valck. (Apoll. Rh. III. 1304. δῆϊον αἰθρος). I. e. calorem solis. Cf. Rhés. 990. καὶ αἰθρόν τ' ἐμβαλεῖν πέποιθα. Tentabam olim πρόβλημα θάλπος τ' — θεοῦ.

212. πτύχας] πτυχὰς Elmsl. ad Med. 1264.

217. τοῖσι] τοῖσδε Blomf., coll. 314. πρὸς τοῖσδε δ', etc. Iph. A. 1373. ὅδε δὲ συμφορὰς τύχη.

220. κόρας μὲν] Respondet μὲν in v. 229.

221. ὥς ζώντων θεῶν] Leg. ἀκόντων θεῶν.

222. λαμπρόν δὲ] λαμπρόν τε Elmsl. θολερῶ] θολερὸς et καθαρὸς sibi opponuntur Herod. IV. 53. δῶμα] σῶμα C. σπέσμα (i. e. γένος) Herwerden.

223—228. Parenthetice haec accipienda esse monet Elmsl.

223. ἤλκωσας οἴκους] Cf. Alc. 879. Hec. 409. Aesch. Cho. 843. δόμοις — φόνῳ — ἐλκαίνουσι. Arist. Nub. 713. Av. 442. οὔτε] οὐχί Nauck. οὐδὲ W. Headlam.

225. εὐδαιμονοῦντα δ' εὐπότους κτᾶσθαι φίλους(?) F.W. Schmidt. Malim εὐδαιμονοῦντάς τ' cum Elmsleio. Virgulam post τρυφῶμεν inserit Blomf.

226. ἡγούμενος] Qu. ποιούμενος.

230. θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας] Qu. θέσφαθ' ἀξητίμασας.

232. παραχθεῖς] ταραχθεῖς Blomf. τιμώμενοι] τι μώμενοι Herw. ad O. R. 1223.

239. ἀνωφελεῖς τε] μεγάλοι σθένει τε F. W. Schmidt. Qu. εἰ γεγονότες τε.

241. δεινοὶ νέμοντες] Qu. αἰὲ νέμοντες. Et sic F. W. Schmidt. Cf. 407. οὐχί τῷ πλούτῳ διδοὺς | τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χῶ πένης ἔχων ἴσον (τῷ πένητι τὴν ἴσην?). 570. δεῖ δοῦναι μέρος. Fr. 364, 7. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος. Fr. 183, 2. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος. πλεῖον μέρος] Qu. μεῖζον μέρος. Cf. Fr. 362, 7. τῷ πλουσίῳ τε μὴ διδοὺς μεῖζον μέρος. Thuc. III. 3. Sed Plat. Gorg. 484 E. νέμων τὸ πλεῖστον — μέρος (Eur.). Malim πλέον.

242. τοὺς ἔχοντας] Cf. Arist. Pl. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας. κέντρο' ἀφιασιν κακά] Qu. — πικρά. ἀφιασιν] ἀφιέναι Herw. ad O. R. 545. Legitur etiam Herc. 629.

248. χαίρων ἴθ'. εἰ δὲ μὴ βεβούλευσαι καλῶς | αὐτὸς, πιέζειν σὴν τύχην ἡμᾶς τί δεῖ; Herm. prob. Elmsl., coll. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα | πιέζει φανεῖσα θνατῶν. ἴθι δὴ μὴ γὰρ C. ἴθι μὴ γὰρ (μὴ οὐ γὰρ a m. sec.) P. Qu. ἴθ'· οὐ γὰρ οὖν βεβούλευσαι καλῶς.

249. πιέζειν] στενάζειν F. W. Schmidt, coll. Herc. 248. στενάξετε — δόμον τύχας. ἡμᾶς λίαν] ἡμᾶς δ' ἔαν Nauck.

250. ἥμαρτεν] ἥμαρτον tentat Elmsleius, cujus notam vide.

252. 253. Hos vv. transponunt Scal. Barn. Markl. Quod probare videtur Elmsleius, coll. Thuc. IV. 83. Περδίκκας δὲ οὔτε διασπότην ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέρων διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ παθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνοιτο πολεμίων· ἀδικήσιν τε etc. Recte in veteribus edd. personae nomen versui alteri praefigitur, t monuit Elmsl.

252. ὥς ἱατρον] Qu. ὥς σ' ἱατρόν.

255. κολαστὴν κάπιτιμητὴν] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κάπιμηται κακῶν. Aesch. Prom. 77. ὥς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων ἰούς.

257. στέργειν τοῖσι σοῖς] Cf. Herc. 711. στέργειν ἀνάγκη. Isocr. 159. 411. Sic ἀγαπᾶν τι. Lucian. D. Mort. XXVI. 2. ἀρέσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι.

258. ἄγ'] ἄλλ' Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449., coll. 359. Markl.

259. καταστεφῇ Scal. Heath. Markl. Recte.

265. τί δρᾷς; προδώσεις ταῦτα;] Cf. Aesch. Sept. 105. τί δράς; προδώσεις — τὰν σὺν γᾶν;

267 sq. μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ —] Cf. S. Matth. Ev. V. 20. αἱ ὀφειλές φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις.

270. Cf. Herc. 103. οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς.

275, 3. κοῦδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ. Hor. Od. II. 16. 27.

271. ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονείας] Cf. Rhes. 376. ἐν Ἥρας ἑδοῖς. Anacreont. Fr. 126. Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον.

272. ἀντίασον γονάτων] Prehendens genua supplicat. ἱσον γονάτων, ἐπὶ — Dind. (Cf. Soph. El. 869. τάφου ἀντιάσας.) ἱσον, γονάτων ἐπὶ — recte Blomf. Cf. Eur. Iph. T. 1053. ἀλλ' ἔζε καὶ λόγους πειστηρίους | εὗρισκε. Aesch. Ag. 1557. Soph.

809. ἀλλ', ἀντιάω, μὴ με καταλίπης. El. 1009. Aj. 492.

273. τέκνων τεθνεώτων] τέκνων δμαθέντων Elmsl., coll. Alc. 125. T. 199. 229. Tro. 175. Legitur quidem Cho. 680. τεθνεῶτ' τὴν εἰπέ, sed ibi θανόντ' fortasse reponendum suspicatur Elmsl.

276. πέμπετε κρίνετε L. P. πέμπετε κλίνετε Reisk. (I. e. lay down. Cf. Alc. 268. κλινάτέ με.) πέμπει' αἰείρετε Beck. Herm. l.

277 sq. Hexametros hos versus ut praecedentes fuisse jure statuunt Kirch. Herw.

277. Ἑλλάδι] Ἀργεῖ Herw. Pro Ἑλλάδι et δειλαίαν libenter spondeos duos restituerit Elmsleius.

278. δειλαία] δειλά (Homeric form) Herw.

282. χάσματα θηρῶν] κύματα — Wakef. S. C. § 60., coll. Hom. Od. 5, 473. δίδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύμα γένωμαι.

283. ἐν ἀλικία τᾷ σᾷ] Qu. ἐν ἀλικία ταῦτα.

288. καμὲ γὰρ διηλθέ τι] Cf. Soph. Tr. 477. ἱμερος διηλθεν Ἡρακλῆ. 717.

296. χρήσι' ἐπικρύπτειν] Leg. χρήσι' ἔπη κρύπτειν. Et sic Herm. Quam correctionem speciosam dicit Elmsleius.

299. ἀχρεῖον] Fort. ἀδύνατον.

303. Spurious habent Nauck. Herw. σφάλλει Elmsl., qui numeros hujus versus minus elegantes notat.

305. εἶχον ἡσυχως] εἶχον ἡσυχος Elmsl. ad Her. 7. Recte. Cf. Med. 537. ἔχ' ἡσυχος. Hipp. 1313. Iph. A. 1133. Or. 1262. ἀφορὰς ἔχε. Herod. VIII. 65. ἔχ' ἡσυχος.

306. Qu. τοῦτο δὴ (pro τὴν) τιμὴν φέρει. Sed suspicionem movet φέρει repetitum. Tentabam νῦν δ' ἔστι σοί τε τοῦτ' ὄνειδος εὐκλεές.

309. λαχεῖν] Lege τυχεῖν, ut genitivus sit μοίρας. Cf. Tro. 1249. εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων. Hom. Od. 5, 311. τῷ κ' ἔλαχον (ἔτυχον?) κτερέων. Thuc. II. 110. οἱ δὲ τῆς εὐπροεστίας τῆς λάχωσιν (τύχωσιν?) — τελευτῆς.

310. εἰς τήνδ' ἀνάγκην] εἰς τῶνδ' — Blomf. κατασιῆναι] κατασιῆσαι Musgr. Reisk.

312. παῦσαι] παῦσον Faehse.

315. στέφανον εὐκλείας] Cf. Eur. Fr. 853, 4. ταῦτα δρῶν | κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας αἰεί.

320. δράσης] πάθης Nauck. πράξης F. W. Schmidt.

321. Cf. Herod. VII. 136. κείνους μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα ἀποκτείναντας κήρυκας. (Blomf.)

322. γοργὸν ὥς] γοργὸς ὥς Seager in Cl. Journ. XIX. 84. ἀναβλέπει] ἀντιβλέπει Madvig. Naber. Fort. αἰεὶ βλέπει.

323. Qu. ἐν γὰρ τοι (pro τοῖς) πόνοισιν —.

327. κεχρημέναις] Egentibus. Cf. 467.

328. ὥς οὔτε ταρβῶ —] Suppleas ὀρῶσα vel simile quid. V. Elmsl. ad Iph. T. 930.

331. πάντ' ἀναστρέφει πάλιν] Cf. Bacch. 792. σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην. Hipp. 982. τὰ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν. Med. 412. δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Rhes. 332. ὄρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός. Andr. 1008.

340. ἐξελεξάμην] ἐξεδειξάμην vulg. tueretur Elmsl. (ut pro ἀπεδειξάμην dictum). Herm. Dind. Weckl. Displicet forma media ἐξε-

δειξάμην. εἰσεδεξάμην Markl. ἐξηνεγκάμην conj. Blomf., coll. 570. οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλλήνας ἐξοισθήσεται. Ipse malim εἰσηγησάμην. Saepe in libris confunduntur εἰς. et ἐξ.

343. ἀπανδᾶν — πόνους] Cf. Alc. 487. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοῖς πόνους οἷόν τέ μοι. 737. Herc. 1354. ὧν οὐκ ἀπεῖπον οὐδέν.

344. χυπερορροδοῦσα] Cf. ad Iph. A. 1389.

346. ἐκλύσομαι] Qu. ἐκρούσομαι.

347. πείσων] πείσας Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449., coll. Iph. T. 1048. Lege πείθων, aut πείσας. Punctum. post δορὸς uetur Blomf.

350. ἐμοῦ θέλοντος] Cf. 404.

352. Cf. 403—408.

355. ἐς πληθος αὐτῶν] — ἀστῶν Elmsl. Herw. ad Soph. O. R. 22. Saepe enim permutari αὐτός et ἀστός. "If this fault were as common than it is, αὐτῶν might be retained in the passage before us, and referred to πόλιν 353. Cf. O. C. 939 f." (Elmsl.)

375. τί μοι πόλις Musgr. Herm.

376. ληψόμεσθα] Leg. ληψόμεσθ' vel ληψόμεθα (ut in l.).

379. τὸ δ' ἦσσον] Leg. τό θ' ἦσσον. σέβεις] Qu. σέβει. 595.

380. νέμεις, τόν τ' αἰ (pro τόν τε) δυστυχῇ Herm.

384. σεμνῶ τυράννῳ] Elmsleius confert Aesch. Cho. 355. σεμνῶς ἀνάκτωρ.

385. πρὸς χάριν] Anglice, as a favour.

386. ἀξιῶν τυχεῖν] ἀξιος τυχεῖν Madvig.

391. κῶμον] Cf. Ion. 1197. κῶμος πελειῶν.

392. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνόν] Cf. Med. 68. σεμνὸν ἀμφὶ Πει-
ϋδωρ. εὐπρεπής] εὐτρεπής Valck. Markl., coll. Hec. 565.
Xf. ad Aesch. Sept. 89.

93. ἐκοῦσά γ' recte Blomf. Gl. Prom. 1018., coll. 442. 697. Hipp. 876. Recte.

95 sq. Ita Elmsleius: ἔα, λόγων τις ἐμποδὼν ὃδ' ἔρχεται
ῖος, ὥς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότι) | κήρυξ. ἐπίσχες, ἣν σ' ἀπαλ-
όνου, | μολὼν ὑπαντᾷς (μολὼν ὑπαντᾷ mss. μολὼν δ' ὑπαντᾷ
ῖς —, de v. ὑπαντᾷς coll. Hesychio, ὑπαντάξ: ἐξ ἐναντίας.
ὑπαντᾷς add. Elmsl.), ἀντὶ τοῦ ὑπαντιάσας, συναντήσας.
1442, 4.

ι. τίς — ;] Malim τις —.

ι. οἶδ' ὅτι] εἰδότι Musgr. Elmsl. Dind. Qu. οἶδ' ἔτι.

ι. ὑπαντᾷ] ὑπαντάξ Elmsl. in Class. Journ. VIII. 436.

ι. ἐπταστόμους πύλας] Cf. Soph. Fr. 778. Θήβας λέγεις μοι
ς ἐπταστόμους.

ἀδελφοῦ] ἀδελφῇ Herw.

τὸ πλεῖστον] Qu. τὸ πλεῖον. Et sic Elmsl. coll. 379. V.
Phoen. 612. ἀλλὰ χῶ πένης ἔχων ἴσον] ἀλλὰ χῶ πένης

ἴσον σθένει Herwerden. ἀλλὰ καὶ πένησι τῷδ' ἴσον F. W. Schmidt. ἀλλὰ καὶ πένησι τοῦνδικον idem. Qu. ἀλλὰ τῷ πένητι τὴν ἴσην (sc. μοῖραν).

411. οὐκ ὄχλω] οὐχ ὄλων Schmidt. Qu. οὐκ ὄχλου.

412. ἐκχαυνῶν λόγοις] I. e. μετεωρίζων, ἐξαπατῶν. Cf. Androm.

931. αἶ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους. Alcae. Fr. 42. ἐκ δὲ παίδων χαυνοῖς φρένας (Ahrens).

414. αὐτίχ' — εἰσαῦθις] Cf. 561. οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' εἰσαῦθις, etc.

415. εἰσαῦθις Blomf.

417. ἄλλως τε] Ieg. ἄλλως δέ. διορθεύων λόγους] διορθρεύων λόγοις Herw. ad Ion. 396.

420 sq. Cf. 384.

420. γηπόνος mss. Markl. Herm. γάπωνος Canter. Blomf. (γᾶ πόνος Ald.) Vide Elmsleii notam.

421. γένοιτο Canter. Scal. Barn. Erf. Herm. κάμαθης Canter. Scal. Barnes. μάμαθης conj. Elmsl. μὴ 'μαθῆς Erf. Herm. Dind.

423 sq. Cf. Fr. 626, 7. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

423. ἧ δῆ] Qu. ἧ τοι.

426. κομψός γ' —] Cf. Cycl. 315. κομψὸς γενήσεται καὶ λαλίστατος. Tro. 652. Arist. Ran. 967. Vesp. 1317.

427. Cf. Alc. 648. καίτοι καλὸν γ' ἄν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσω.

428. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων] Eadem verba sunt Med. 546. ἔλεξ' ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.

431. κρατεῖ δ' εἷς, τὸν νόμον κεκτημένος | αὐτὸς παρ' αἰτῷ] Cf. Aesch. Prom. 194. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ | τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς.

432. καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον] Qu. κοῦδὲν οὐκέτ' —.

439. εἷς μέσον φέρειν ἔχων] Qu. εἷς μέσον φέρων λέγειν.

440. καὶ ταῦθ'] κᾶνταῦθ' Madvig. ὁ μὴ θέλων] ὁ δ' οὐ θέλων Hartung. probat Madvig. (Idem ipse conjeceram.) ὁ δ' αἶ θέλων (sc. σιγᾶν) conj. Madvig.

443. ὑποῦσιν ἀστοῖς] πόνου συνεργοῖς — aut δρῶν συνεργοῖς ἡδεται νεανίας F. W. Schmidt. Qu. πονεῖν ἐτοίμοις —.

447. πῶς οὖν —;] Cf. Tro. 961. πῶς οὖν ἔτ' ἄν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως; El. 534. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν —; Hipp. 960. Arist. An. 829. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις | ὅπου —; Ach. 307. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν; Soph. Fr. 606. οὐ γὰρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις | ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια —.

448. λειμῶνος ἡρινοῦ] Cf. Hipp. 77. λειμῶν' ἡρινόν.

449. κάπολωτίζη] Cf. Iph. A. 793. τίς ἄρα μ' — πατρίδος ὀλομένης ἀπολωτιεῖ —;

452. καλῶς] καλὰς Reisk. Blomf. καλὸν Nauck. Fort. κόρας.

453. τερπνὰς — ἡδονὰς] Clausula per appositionem addita. Cf. Or. 1105. Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. Soph. El. 966. Aj. 556. ὅταν θέλῃ] Elmsl. τις λαμβάνειν αὐτὰς supplet. Cf. 740.

454. δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσι] δάκρυα δὲ τοῖς διδοῦσι Elmsl. δάκρυα δὲ τοῖς σώζουσι Blomf. Fort. δάκρυά γ' —. δάκρυα δὲ τοῖς τεκοῦσι Markl. Wilam. δάκρυα δ' ἐτοῖμα σοῦσι Munro. μὴ ζώην ἔτι] μὴ ζώην ἐγὼ Hart. Wilam. At cf. Or. 1146. μὴ γὰρ οἶν ζώην ἔτι, | εἰ μὴ —. Arist. Nub. 1255. μηκέτι ζώην ἐγώ.

455. νυμφεύεται] Malim νυμφεύσεται. Et sic Elmsl. Herm. Recte. Cf. Or. 1152. μὴ γὰρ οὔν ζώην ἔτι, | εἰ μὴ 'πὶ κείνῃ φάσανον σπάσω ξίφος.

456. πρὸς τὰδ'] Imo πρὸς τὰ σ' (σά). ἐξηκόντισα] Cf. Tro. 144. τί τοὺς Ὀδυσσεώς ἐξακοντίζω πόνους; Trag. Adesp. 442. αἰσχροὺν γ' ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους.

458. 'πεμψεν πόλιν] Qu. 'πεμψ' ἡ πόλις.

463. διδῶ καλῶς] I. q. διδῶ εὖ (εὖ διδῶ).

466. ἐμοὶ δὲ τὰντία] ἐμοὶ δὲ τὰμπαλιν (conj. Nauck.) aut θάτερα W. Headlam. ἐμοὶ δ' ἐναντία Heath. Markl. etc. ἐμοὶ δὲ τὰντία Herm. Pors. Qu. ἐμοὶ δ' ἐναντία, vel ἐμοὶ δὲ τὰντία, vel ἐμοὶ δέ γ' αὖ τὰδε. Cf. Alc. 529. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνῃ δ' ἐγώ. Or. 915. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία. Med. 1351. Even. ap. Stob. Serm. 80. Soph. Aj. 1039.

468. παριέναι] V. Elmsl. ad Her. 154.

469. εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ] εἰ δ' ἔστι τῇδε Faehse. ἐν γῇ Reisk. Markl. Elmsl. Weckl. Fort. εἰ δ' ἔστι τῇδε.

471. τῇσδ' ἐξελαύνειν] Haec se non intelligere fatetur Elmsl. Tacet de iis Markland.

472. προσήκοντ' οὐδέν] Cf. Ion. 434. Malim προσῆκον οὐδέν.

478. σφριγῶντ' ἐκ βραχιόνων] Cf. Hermipp. II. 402. κόμη τε νεανικῇ | σφρίγει τε βραχιόνων. Arist. Nub. 799. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. Lys. 80. ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.

σφριγῶντ' — μῦθον] Fort. σφριγῶντα — θυμόν. Cf. Aesch. Prom. 380. εἴαν τις — καὶ μὴ σφυδῶντα (σφριγῶντα?) θυμόν ἰσχυράνῃ βία. Com. anon. IV. 654. τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις. Incert. ap. schol. Ven. ad Il. 1, 207. σφριγῶντα θυμόν μαλακὸς ἰᾶται λόγος.

ἐκ βραχιόνων] ἐν βραχεῖ λόγῳ Hart. ἢ τραχὺν λόγον temere F. W. Schmidt.

482. ἔθ' αὐτοῦ] ἐφ' αὐτοῦ (für seine person) F. W. Schmidt., coll. Thuc. VI. 40. 3. αὐτὴ δ' ἐφ' ἑαυτῆς σκοποῦσα τοὺς λόγους — κρίνει. etc. Non assentior.

484. παρ' ὄμμα] Qu. κατ' ὄμμα, ut in Andr. 1040. Rhes. 418.

487. καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακὰ] θατέρω δὲ χρώμεθα Gomperz. καὶ τὰ χρηστὰ καὶ καλὰ Reisk. Lege καὶ τὰ χρηστὰ καὶ τὰ μὴ (pro κακὰ). Glossema est κακὰ ad τὰ μὴ adscriptum.

490. Ποιναῖσι δ'] φοναῖσιν C. Matth. τόλμαισι δ' F. W. Schmidt. γόοισι Stob. prob. Elmsl., qui confert Med. 195. Alc. 350 — 354. Qu. Πλούτωνι δ', vel potius πολέμοισι δ' (aut μάχαισι δ'). τέρεται τ'] Leg. τέρεται δ'.

492. πολέμους ἀναιρούμεσθα] Cf. Xen. Anab. V. 7. 27. ἀνελίσσθαι πόλεμον ὥς ἂν βούλησθε. Lege ἀναιρούμεσθα cum Elmsleio. Attamen alicubi memini, ni fallor, legere πόλεμον ἀνείλετο. Cf. ad Ach. 913. ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν. Av. 1188.

494. ἐχθροὺς θεοῖς θανόντας ὠφελεῖς Gaisf. Elmsl. Markl. Hart. Kirch. Dind. etc. ἐχθροὺς κατθανόντας Both. αἰσχροῶς (vel potius ἀθέους) κατθανόντας F. W. Schmidt.

495. οὓς ὕβρεις ἀπώλεσαν Gaisf. οὓς ὕβρισιμ' ἀπώλεσεν Musgr. Porson.

496. οὐ τὰρ' ἔτ' Blomf. Leg. οὐκ ἄρ', vel οὐ τὰρ'.

497. Leg. καπνοῦται (κ) κλιμάκων.

498. ὤμοσεν πόλιν —] Cf. Phoen. 1174 f. Aesch. Sept. 427.

499. θεοῦ θέλοντος —] Cf. Hel. 1393. παροῦσά τε — ἦν τε μὴ θέλῃ. Iph. A. 1002. Aesch. Sept. 427. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος etc.

500. οὐδ' ἥρπασεν] Sc. ὀρθῶς.

502. ἄλλοι τε] Lege ἄλλοι δέ.

503. πέτροις καταξανθέντες] Cf. ad Phoen. 1152. Soph. Aj. 728. τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. Arist. Ach. 320.

507. πατρίδα — αὔξειν] Patriam augere. Cf. Iph. A. 572. 967. 1160. etc.

508. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασύς] Cf. Fr. 194, 3. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ | τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός. 774, 3. προστάτης δ' ἀπλοῦς πόλει | σφαλερόν. κατᾶξαι] ταράξαι Elmsl., coll. Herc. 604. πόλιν τε σὴν | μὴ πρὶν ταράξης, etc.

509. νεώς τε ναύτης] Qu. νέος τε ναύτης. Et sic Camper. ad El. 1337.

511. 512. Hos versus Adrasto (cum uno codice) tribuit Markl. Choro Elmsleius, coll. 193. 250. 332. 463. Idem Adrasto tantum verba ὦ παγκάκιστε dat, ut vulgo.

520. εἰ 'πιταξόμεσθα δῆ] Cf. Soph. Ant. 726. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δῆ | φρονεῖν —;

524. νεκροὺς — τοὺς θανόντας] Cf. Phoen. 1490. τοὺς θανόντας — νεκρούς.

527. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;] Cf. Fr. 360, 37. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; Qui locus ex hoc fortasse corrigendus.

528. καὶ πεπόνθατ'] κάπεπόνθεται' (καὶ ἐπεπόνθετε) conj. Elmsl. in Class. Journ. VIII. 438., coll. Lys. 1098. ἐπεπόνθεμες.

529. καλῶς] Sub. μὲν ὑμῖν. V. Elmsl. ad Her. 131.

530. αἰσχροῶς δ' ἐκείνοις] αἰσχροῶς δὲ νεκροὺς Madvig. διοίχεται] Qu. φυλάσσεται (is maintained) aut aliquid simile.

532—536. Versus fortasse interpolati.

533. ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν] Qu. ἐκεῖσ' ἀπελθεῖν. πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα] Cf. Fr. 971, 2. ἀπέσβη πνεῦμ' ἀφείς ἐς αἰθέρα. Fr. 836, 8 sq. Fr. 1002. Soph. Aj. 1067.

535. ἡμέτερον αὐτὸ] Imo ἡμέτερον αὐτῶν. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον] Leg. πλὴν ἐνοικῆσαι μόνον.

537. οὐ θάπτων νεκρούς] οὐ θάπτειν διδούς Herwerden.

539. νοσφίσεις] Leg. νοσφιείς, ut in Iph. A. 1287. λαχεῖν] Lege τυχεῖν. Cf. ad 319. supra.

543. κρυφήσονται Elmsl. Cf. Aj. 1145. κρυφείς (al. κρυβεῖς).

544. τί μὴ γένηται;] Eadem verba sunt Soph. Aj. 77. Cf. Soph. El. 1276. τί μὴ ποιήσω; O. R. 525. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη —;

545. μυχῶ] Fort. μυχοῖς, ut in 936.

547. σκαιόν γε —] σκαιόν γέ τοι πλάνημα τῆς γνώμης τόδε Herw. σκαιόν γ' ἀπαιόλημα — tentat Herwerden ad Ion. 549. Cf. Arist. Av. 174. ὦ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος.

550. παλαίσμαθ'] Fort. πάλαισμά γ'.

551. οἱ δ' εἰσαῦθις] Qu. οἱ δὲ πρόσθεν. Cf. Arist. Ran. 527. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ.

555. ὑψηλὸν αἶρει] Cf. Her. 322. πολλῶ σ' ἐπαίνω — ὑψηλὸν ἀρῶ. Sic μέγαν αἶρειν τινά. Cf. ad Arist. Ran. 377.

556. θυμῶ φέρειν] Sic οἴκτω φέρειν Andr. 144. ὀργῇ Thuc. V. 80.

565. λόγους] ψόγους Herw. ad O. R. 338.

566. σέθεν] σαφῇ Hart. σκεθρὸν Herw. Qu. μακρὸν αὐτ πολύν.

567. λέγ', εἴ τι βούλει] Cf. Med. 1320. Soph. Tr. 416. λέγ', εἴ τι χρῆζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

568. οὐκ ἂν ποτε νεκρούς (?) F. W. Schmidt.

573. χᾶτέρους ἄλλους πόνους] χᾶτέρους καλοὺς πόνους Markl. χᾶτέρους ἄθλους ἐγὼ Nauck. χᾶτέρους ἐγὼ πόνους Herwerden. Hense. καρτερῶν ἄλλους πόνους F. W. Schmidt. Cf. Arist. Fr. 313. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο. Or. 339. τίνα — οἶκον ἄλλον ἕτερον — σέβεσθαι με χρή;

577. τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ] τοιγὰρ πονούση — Nauck. Wilamowitz. τοῖς γὰρ πονοῦσι πολλὰ πόλλ' εὐδαίμονα F. W. Schmidt. Qu. τοῖς γὰρ πονοῦσι πολλὰ δὴ 'στ' εὐδαίμονα, vel — κάρτα πόλλ' εὐδαίμονα (εὐδαιμονεῖ). Cf. Soph. Ant. 506. ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ etc.

579. θοῦρος — Ἄρης] Cf. Tyrt. Fr. 12, 34. θοῦρος Ἄρης.

580. νῦν δ' ἔτ' εἰ Blomf.

585. ἀρμάτων τ' ἐπεμβάτην] Cf. 685. οἱ ἐπεμβάται. Bacch. 781. ἔππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας. Dicitur etiam ἀρμάτων ἐπιστάται Phoen. 1154.

586. μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι] Cf. Soph. O. C. 1069. ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων.

587. Cf. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον. Soph. Phil. 7. Aj. 10.

590. Leg. νῦν δ' ἔτ' εἰ —.

591. κάμοι —] Cf. Aesch. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχεάσα. μὴ ἀναμίγνυσθαι] μὴ ἑομόργνυσθαι Cobet., coll.

Bacch. 344. Ach. 848. μὴ ἀναμόργνυσθαι Herw. Scribe aut μὴ ἀναμίγνυσθαι aut μᾶναμίγνυσθαι (ut μᾶλλά).

593. καινὸς ἐν καινῷ δορὶ supr. in cod. Laur. Musgr. Madvig. Cf. Herc. 61. στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός.

594. ἐν δεῖ μόνον μοι] Leg. ἐνὸς μόνου δεῖ, ut in Iph. T. 1052. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούσαι τάδε. V. Pors. ad Orest. 659. Elmsl. ad Med. 552. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ —; De constructione cf. Antiphont. p. 142, 43. Ita etiam Kirch. Nauck. Qu. εἴη μόνον μοι. τοὺς θεοὺς] Qu. συμμάχους. Vel τοὺς θεοὺς ἔχειν τε καὶ δίκην σέβεσθαι.

595. ταῦτα] I. e. deorum ac piorum hominum societas.

596. φέρει] λέγει al. λύει Heims. Cf. Arist. Eq. 334. νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι. Non displicet tamen οὐδὲν φέρει. ἀρετὴ Blomf.

597. ἦν μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχη] Cf. Aesch. Cho. 340. αἰὲτ' ἄν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῆζων θεῖη κελάδους etc. χρῆζοντ'] ἀρίγοντ' F. W. Schmidt. Qu. συνόντ'.

602. λόγων ξυναλλαγαῖς] Cf. Soph. Aj. 732. λήγει δ' ἔρις — ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.

603. ἀρείφατοι φόνοι] Cf. Rhcs. 124. ἐκ κόπων ἀρειφάτων.

607. αὖ τις ἀρεῖ] ἄν τις αἰροῖ Matth. αὖθις αἰρεῖ Herw. Qu. αὖ καθαιρεῖ.

608. ἦν τις αἰρῇ μοῖρα] Cf. Soph. Aj. 517. καὶ μητέρ' ἄλλῃ (αἰνῇ?) μοῖρα — καθεῖλεν. Phil. 331.

609. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει] Fort. τόδε μ' αὖ θράσος —. Cf. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦσται. Soph. El. 479. ἔπεσσι μοι θράσος.

615. κακῶν — ἀναψυχὰς] Cf. Hel. 1094. δὺ' οἴκτρῳ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων. Iph. T. 92. ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων.

627. ἀλλὰ φόβων] ἀμφὶ φόβῳ optime Herw., coll. Or. 825. Soph. Fr. 147 D. ἀμφὶ θυμῷ.

629. πόριος] Cf. Bacch. 736. εὐθηλον πόριν. Usitatio forma est πόρις.

636. δεσποτῶν λόχοι] Leg. δεσπότης λόχων cum Musgr.

639. μακροῦ ἀποπαύσω plene Elmsl. ad Med. 56. μακροῦ ἀπολύσω Herw. Leg. λόγου δ' ἐγὼ | μακροῦ σε λύσω (liberabo). Cf. Soph. Tr. 181. ὄκνον σε λύσω. "We have observed nothing in the remains of the tragic poets with which the elision in this passage can be justly compared." (Elmsl.)

640. δν Ζεὺς —] Cf. Prom. 362. ἐφεπαλώθη κάξεβροντήθη σθένος. κεραυνῷ πυρπόλῳ] πυρπνόῳ Nauck. Blomf. Gl. Prom. 953. πύρπνοον βέλος. πυρπολῶν aut πυρπνόῳ Herw. Cf. Pind. Fr. 112. πῦρ πνέοντος κεραυνοῦ.

642. τάξιν] προᾶξιν vel βάξιν Markl. βάξιν Musgr. προᾶξιν Elmsl., coll. Prom. 701. τὸν ἀμφ' ἐαυτῆς ἀθλον ἐξηγουμένης. Fort.

τά τ' ἀμφὶ Θησέως πρᾶξιν. εἰ δὲ καὶ στρατὸς | σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν] εἰ δὲ κοίρανος — conj. Elmsl., qui, "The answer of the ἄγγελος agrees much better with this reading than with that which extends the question of the Chorus to the whole army: σῶς· καὶ πέπραγεν etc. The comparison between Adrastus, who is present, and Theseus, is just and proper, if not polite." Contra "Choro de Thesei salute satis constabat ex v. 648., ut jam recte atque ex ordine nuncium de exercitus salute interroget." (Blomf.)

644. πεπραγμέν'] Sc. ἐστί.

649. παρὼν — τοὺς ἀπόντας] Imperfecti participia.

652. πύργον εὐαγῇ] I. e. εὖοπτον, ut explicat Hesychius. Malim πύργον εὐαυγῇ. Cf. Soph. Tr. 524. τηλανγεῖ (i. e. τηλεσκοπῶ) παρ' ὄχθῳ. et ad Bacch. 662. χιόνος εὐαυγεῖς βολαί. Aesch. Pers. 466. ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῇ (l. εὐαυγῇ) στρατοῦ.

653. φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων] φῦλα τρία τριῶν συστημάτων (συστρατευμάτων cod. L.) tentat Madvig.

654. ἐκτείνοντ'] Intransitum. Cf. Her. 801. Thuc. IV. 8.

655. ὄχθον] De ripa, ut apud Aesch. Ag. 1161. Soph. Tr. 524.

Qu. ποταμόν.

657. δεξιὸν τεταγμένους κέρας] Ita Her. 671. λαιὸν ἔστηκεν κέρας.

659. ἐστολισμένον δορί] Cf. Iph. A. 255. νῆας — σημείοις ἐστολισμένας.

662. ἄρμάτων δ' ὀχήματα] Cf. Phoen. 1206. ἄρμάτων ὄχους. Hipp. 1161. ἄρμάτων ὄχος. δ'] Leg. τ'.

665. ὧν ἔκειτ' ἀγῶν] Sub. περὶ, ut in Soph. Aj. 936. ἥμος ἀριστόχειρ | ὀπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι. Cf. Aj. 1240. πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὀπλων | ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε. Infra 769. ὧν δ' εἵνεχ' ἀγῶν ἦν. ὀπισθεν] An ὀπισθε?

667. τετραόροισιν ἄρμασιν] Cf. 675. ὄχων τετραόρων. Hel. 729. τετραόροις ἵπποις. Pind. N. VII. 93. τετραόροισιν ἄρμάτων ζυγοῖς.

669. Cf. 821.

674. ποιμένες δ' ὄχων —] Cf. Phoen. 1156. ποιμέσιν λόχων. Aesch. Suppl. 770. ναῶν ποιμένες. Hel. 1039. οἵτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσουσ'.

675. ὄχων τετραόρων] Cf. 667. τετραόροισιν ἄρμασιν. Hel. 729. τετραόροις ἵπποις. Hipp. 1229. τέτρωρον — ὄχον. Soph. Tr. 508. τετραόρου — ταύρου. Fr. 873, 2. τετρωρίστῳ (τετραόρῳ?) δίφρῳ. Pind. P. II. 8. τετραορίας ἐλελίχθονος.

676. πέραν δὲ διελάσαντες —] Cf. Herod. VI. 44. ἐκ Θάσου διαβαλόντες πέραν —.

690. αἵματός τε φοινίου ῥοάς] Cf. Fr. 992. φοινίους ἔχει ῥοὰς | τὰ ζῶα πάντα.

692. ἐκκυβιστώντων] Cf. ad Phoen. 1166. ἡμῶν δ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων | πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκνευεγκότας.

693. πρὸς ἁρμάτων τ' —] Cf. Soph. El. 1444. βίον | λελαιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις. 730.

694. ὑπείδεται] Cf. Dem. de cor. 14. ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πράγματα etc.

695. τὸν ἐνθὲνδ' —] Qu. τὸν Ἀτθίδ' —, ut alibi στόλος Ἑλλὰς dicitur et similia.

699. συμπατάξαντες μέσον] ξυμπατάξατ' εἰς μέσον (Creon ac Theseus, nominativus ut sit pendens) Blomf.

702. θεῖν'] Elmsleius subintelligit τοὺς Καδμείους.

703. ἐξηνδρωμένος] Cf. Phoen. 32. ἐξανδρούμενος. Arist. Eq.

708. ἐκύδαιεν Atticum esse negat Elmsleius, qui locum se non intelligere fatetur. Qu. ἐθάρουνεν. (Hom. Il. 4, 233. θαρούνεσκε.) Vel ἐκήδευεν.

709. εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ] Lege εἰς τὸ κάμνον αἰ τοῦ στρατοῦ.

710. ἔρρηξε δ' αὐδὴν] Cf. ad Arist. Nub. 357.

712. τόδ'] ὑπ' Nauck. prob. Wilam. πρὸς F. W. Schmidt.

713. Δαναίδων mss. Κραναϊδῶν Musgr. Herm. Κεχροπιδῶν Elmsl. "Cf. 1150. Δαναϊδᾶν στρατηλάταν. 1220. Δαναϊδῶν ὀρμᾶν στρατόν. Phoen. 469. στρατεύμα Δαναϊδῶν. 1404. στρατὸς Δαναϊδῶν. Tro. 447. Δαναϊδῶν στρατηλάτα." (Elmsl.)

714. αὐτός θ'] Leg. αὐτὸς δ'.

716. κάπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων] Qu. κάπικείμενα: κάρα | κυνᾶς θερίζων. Et sic Madvig.

717. κάποδανλίζων mss. κάποκαυλίζων recte Canter. κάπολων-τίζων malit Blomf., coll. Iph. A. 793. κυνέας] Lege κυνᾶς. Cf. ad Arist. Nub. 268.

718. ἔτρεψεν mss. ἔτρεψαν Herm. Elmsl. πόδα] Fort. πάιν.

719 sq. ἀνηλάλαξα κἄνωρχησάμην κἄκρουσα χειῖρας] Imitatur, ut videtur, Aristophanes Pl. 739. ἐγὼ δὲ τὼ χειρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς. Cf. Ran. 1029. Eq. 651. 726. τοιόνδε τοι (pro τὸν) Elmsl.

728. δς πράσσω καλῶς] Qu. ὁ δὲ —.

731. βοή — νέων γερόντων] Cf. Soph. Ant. 1079. φανεῖ τριῖν' — ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

732. τὰς συμφοράς] τῆς ξυμφορᾶς (propter ἔλασσαν) Scal. Elmsl. ad Her. 471. V. Valck. ad Hipp. 462.

735. σοῦ γὰρ ἐξηρητήμεθα] Cf. Fr. 816, 2. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' — τυφλὸν προσηγητῆρος ἐξηρητημένον. Plat. Legg. V. 732 E. Ion. 536 A.

738. αὐτοὶ τε πολλοὶ] ἄστοί τε — Elmsl. coll. 442 sq. Idem error est v. 355. αὐτοὶ forsan defendi posse statuit Elmsl. ad Bacch. 959. ἄστοί δὲ πολλοὶ F. W. Schmidt. Pro αὐτοὶ requiri videtur epithetum aliquid. καὶ νέοι] κεῦτονοι(?) F. W. Schmidt, coll. Fr. 291, 1. εὔτονοι (ἔντονοι?) χέρες.

739. Ἐτεοκλέους τε] Leg. Ἐτεοκλέους δέ. Cf. Plut. alicubi, πολ-λάκις αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν οὐκ ἠθέλησεν.

740. μέτρια θέλοντος] μέτριά τε δόντος Markl. Gaisf. Qu. μέτρια δίδόντος τ'. Vulgatam retinet Elmsl., qui δοῦναι subaudit. μέτρια φρονοῦντος (aut potius φέροντος) F. W. Schmidt. Cf. Arist. Nub. 1137. ἐμοῦ μέτρι' ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου.

743. ὑβρίζων τ'] Leg. ὑβρίζων δ'.

744. ὦ κενοὶ βροτῶν οἱ —] Cf. 949. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν | οἱ κτᾶσθε λόγχας etc.

745. τόξον ἐντείνοντες — καιροῦ πέρα] Cf. Aesch. Suppl. 446. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ (l. δ μὴ 'στι) καίρια. Ag. 364. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ | τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν | μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων | βέλος ἡλίθιον σκήψειεν. τόξον ἐντείνοντες] τόξ' ἐπεντείνοντες censor in Quart. Rev. Sed nihil opus hac correctione esse monet Elmsleius, quum alibi reperiat singularē τόξον, Trach. 266. Phil. 288. 1128. Bacch. 1064. ὥς καιροῦ πέρα] Leg. οὐρανοῦ πέρα. οἱ — ὥς καιροῦ πέρα] οἱ τόξον ἐντείνοντες τοῦ καιροῦ πέρα P. C. Corrige οἱ τόξα τ' ἐντείνεσθε τοῦ καιροῦ πέρα. Cf. 886. τόξα τ' ἐντείνων χερσὶν ἵπποις τε χαίρων. Iph. A. 549. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων. Versum post 740. transposuerit F. W. Schmidt.

746. καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά] Parum convenit γε. Qu. καὶ πρὸς δίκης (τύχης) τοσαῦτα (οὐκ ὀλίγα) —.

748. πόλεις τ'] Qu. πόλεις δ'. διὰ λόγου κάμπαι κακά] Cf. Fr. 45. κάμπειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν. Qu. — θέλξαι κακά.

749. ἀσύνετοι] οὐ λόγῳ F. W. Schmidt. καθαιρεῖσθ'] καθαιρεῖτ' Musgr. Markl. (Recte). διαιρεῖτ' Blomf. ad Eumen. 456. φόνῳ καθαιρεσθ', οὐ λόγῳ ταράγματα (sc. κακά) Madvig.

750. Malim sic, ἀτὰρ τί ταῦτ'; ἐκεῖνο —.

753. εἰσηε] εἰσηε Elmsl.

755. ἐφρέστασαν λόχοις] Cf. ad 901. λόχοις δ' ἐφρεστώς (ita Blomf.) etc.

756. κεκμηκότων ὄχλος] Cf. Rhes. 870. τῶν τεθνηκότων ὄχλος. Quod ad κεκμηκότων, cf. Tro. 96. Aesch. Suppl. 158. 231. Hom. Od. 11, 476. 24, 14. Thuc. III. 59. Plat. Legg. IV. 718 A. XI. 927 B.

757. δέδονται] δίδονται Blomf.

760. πῇ] ποῦ (cum λιπῶν construendum) Blomf., coll. Hom. Il. 10, 406. ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἑκτορα —; Pors. ad Hec. 1070.

762. θέραπες] Cf. Ion. 94. ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες. ἦγον] ἦρον F. W. Schmidt. Qu. ἦραν.

763. Post hunc versum Adrasti excidisse versum suspicantur Herm. et Elmsl.

764. ἡγάπα νεκρούς] ἀγαπᾶν νεκρούς ut νέκυν ἀγαπάζειν Phoen. 1327.

765. ΑΔ. vulg. Elmsl. Ἀγγέλω tribuunt (ut et 766.) Markl. Gaisf. "It could hardly have occurred to Adrastus to ask whether

Theseus himself had washed the wounds of the dead bodies, says Markland. We apprehend that the next preceding question of Adrastus, which we suppose to be lost, would make everything clear, if it were preserved." (Elmsl.)

767. δεινὸν μὲν οὖν Elmsl. καλοχύνην] Eadem crasis est Arist. Nub. 1374. καλοχροῖσι. Cur καῖτα potius quam κείτα (ut κεί, κείς, etc.) scripserint nescio.

769. σφιν] Legitur etiam Med. 398. Post ἤθελον plene interpungendum.

770. ἐξάγεις δάκρυ] Qu. ἐκκαλεῖς —. Cf. Eur. Fr. 131. μί μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου (ἐκκάλει?) δάκρυ. ἄκραντ' ὀδίρει] Frustra lamentaris. Cf. Bacch. 439. οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν.

771. δοκῶ μὲν] Cf. Hel. 917. Alc. 794. οἶμαι μὲν. Scrib. δοκῶ μὲν, αὐταί γ' —. αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι] Qu. αἵται γ' (aut δὴ) —. Cf. Andr. 946. γυναικας· αὐται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.

772. ἀλλ' εἶεν αἶρω (αἶρω P.) libri. ἀλλ' εἶμ', ἐπαρῶ (et μοι ἐκχεῶ) Elmsl. Dind. Corrige ἀλλ' εἶμ' ἔν' αἶρω — ἄδου τε μοι· πὰς ἐκχέω. De re cf. Alc. 767. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀποιμύζων ἐμὴν | δέσποιναν.

773. Ἄιδου τε μοιπὰς ἐκχέω] Cf. Iph. T. 182. τὰν ἐν θοῆ- νοισιν μοῦσαν | νέκυσιν μελομένην, τὰν (pro ἐν) μοιπαῖς | Ἄιδου ὕμνεϊ δίχα παιάνων. (Ita enim legerim.) Aesch. Sept. 869. Ἄιδου τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Hipp. 1178. ὁ δ' ἦλθε ταῦτ' ὀδονόωρον ἔχων (χέων F. W. Schmidt) μέλος. ἐκχέω] ἐκχεῶ temere, ni fallor, Dind. Cf. ad 772. Arist. Pac. 169.

774. φίλους προσανδῶν] Sc. mortuos. Cf. 804. προσανδῶ σε τὸν θανόντα. Alc. 610.

775. ἔρημα κλάω] Qu. ἔρημος οἰκῶ. Aut ἄκραντα κλάω, ut in 780.

776. οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν] Qu. οὐκ ἔστι τὰνάλωμα πάλιν αὐθις λαβεῖν.

782. ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων] ἐμοὶ δὲ δὴ παίδων Elmsl. ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων Herm. Elmsl. ἐγὼ δὲ δὴ παίδων censor in Quart. Rev. διπλάζεται] Fort. διπλοῖζεται. Cf. ad Aesch. Agam. 835. Eum. 1014.

787. χρόνος παλαιὸς πατήρ] Anglice old father Time.

790. τί pro τὸ Nauck. Dind. improbat Madvig. οὐκ ἤλπισον ἄν] Si non in Chori carmine haec legerentur, οὐκ ἄν ἤλπισ' ἄν potius scripturum fuisse poetam arbitratur Elmsl. ad Iph. T. 96.

793. στερεῖσα] στέρεσθαι Blomf.

797. κοινὸν ἐς Ἄιδην] κοῖν' εἰς Αἶδον Elmsl.

800. ἀψατ', ἀπύσατ'] Malim vel ἀψατ' ἀψατ', vel ἀπύσαι ἀπύσατ'. Cf. Arist. Eq. 1023.

804. προσανδῶ σὲ τὸν θανόντα] Cf. 774. Arist. Thesm. 1018. προσανδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις.

807. *κύντατ'*] Confer comparativum *κύντερος*.

818. *ἔχεις* —] Cf. Cycl. 685. *ἔχεις*; KY. *κακόν γε πρὸς κακῷ*. Aj. 875. *ἔχεις οὖν*; HM. *πόνου γε πλῆθος*, etc. Arist. Nub. 733. Plat. Symp. 175 D.

824. *κακῶν πέλαγος*] Cf. ad Hipp. 817.

826. *κατὰ μὲν ὄνυξιν ἡλοκίσμεν'*] Cf. Aesch. Cho. 23. *ὄνυχος ἄλοκα*. Rhes. 796. *βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν*. El. 147.

831. *πυρὸς τε*] Leg. *πυρὸς δέ*.

833 sq. Ita corrigendum censet Elmsleius: XO. *πικροὺς ἐσεῖδες γάμους*, | *πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν* [ἤκουσας]. AΔ. *ἐς* (vel *ἐφ'*) *ἡμᾶς ἅ πολύστονος* —. Verba *ἐς ἡμᾶς ἦλθε* reddit 'came to my house'.

835. *ἔρημα σοὶ* (pro *σ' ἅ*) *πολύστονος* — F. W. Schmidt.

838. *ἐξήντλεις ῥόω* | *γόους ἀπλήστῳ* Madvig, de *ῥόω* jure dubitans. *ἐξήντλεις γόους ἀφεῖς*, *ὄρους τῆς γῆς μὲν* — F. W. Schmidt, coll. El. 59. *γόους τ' ἀφίημι αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί*. Unde hic locus corrigi posse videtur. Ita corrigit Elmsleius: *μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξήντας* (*ἐξήντεις* Brub.) *στρατῷ*, | *γόους ἀφήσων, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν* | *εἴασα* (hoc dubitanter) *μύθους, νῦν δ'* —. (*ἐξήντας* pro usitatori *ἀπήντας* dictum accipit Elmsl.) *στρατῷ*] *τάφῳ* Weston. ad Hermesian. p. 121.

839. *τοὺς ἐκεῖθεν ἐκλιπῶν* conj. Elmsl. *ἀφήσω*] *ἀφῆκα* Herwerden. *στενακτοὺς* aut simile quid Wecklein.

842. *θνητῶν*] Qu. *πάντων*. Cf. Alc. 645. *ἡ τὰρ' ἀπάντων διαπρέπεις ἀψυχία*. *εἰπέ γ', ὥς* —] *εἰπέ δ', ὥς* Elmsl. *εἶπ', ἐπιστήμων γὰρ εἶ* (om. *γ' — τῶνδ'*) Herm. prob. Wilam. Leg. *εἶπ', ἐπεὶ* —. *σοφώτερος*] Sc. *ἐμοῦ*. Cf. 928—931.

843. *νέοισιν*] Conjiçio *πέφυκας*.

844. *κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ*] Cf. Iph. T. 837. *ὦ κρείσσον* (l. *κρείσσον'*) *ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν* —.

848. *λόγχης πολεμίων*] Qu. *λόγχης πολεμίας*.

852. *ὅστις ἐστὶν ἀγαθός*] *ὅστις ἀγαθὸς ἐγένετο* Naber, non obstante El. 378. *τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων* | *μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός* (*ὅστις ἀγαθὸς ἐστὶ δὴ* Naber). Idem ipse conjeceram.

858. *δίδως ἔπαινον τόνδ'*. *ἐγὼ δὲ* (pro *ὦν ἔγωγε*) — conj. Elmsl. (You commit this funeral oration to me.) *τῶν ἔγωγε*] Leg. *ὦν* —. *ἔπαινον*] Laudationem.

862. *ὄλβῳ γαῦρος*] Cf. Archil. Fr. 9. *βοστρούχοισι γαῦρον*.

864. *τραπέζαις — ἐξογκοῖτ'*] Cf. ad Andr. 703. *ἐξωγκωμένοι Τροία*. *φεύγων*] *ψέγων* et *μισῶν* Athen. *στυγῶν* Herw. Leg. *μισῶν*. Cf. 1109.

867. *φίλοις τ'* —] Leg. *φίλοις δ'* —. Cf. Hipp. 1001. *ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι καγγύς ὦν φίλοις*. *φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος*] Cf. Or. 418. *ἀληθῆς δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος*.

870. ἄκρατον] ἄκρατον F. W. Schmidt, coll. Aesch. Prom. 678. ἄκρατος ὀργήν. ἔχων] λέγων Nauck. prob. F. W. Schmidt.
875. φίλων] πολλῶν F. W. Schmidt.
876. οἶκον] ὄγκον F. W. Schmidt. οὐκ εἰσεδέξατ' ἄδικον idem. Qu. οὐδέν. Ita etiam Wecklein.
877. ζευχθεῖς] Annon πεισθεῖς? ζευχθεῖς ζυγῶ F. W. Schmidt.
878. τοὺς τ' ἐξαμαρτάνοντας] Leg. τοὺς δ' ἐξ-.
879. ἐπεὶ τοι κοῦδέν αἰτία πόλις] Cf. Andr. 89. ἀλλ' εἴμ', ἐπεὶ τοι κοῦ περίβλεπτος βίος etc. Fr. 781, 53. ἀλλ' εἴμ', ἐπεὶ τοι καὶ etc. 882 sq. Cf. Trag. Adesp. 415. μὴ μουσοποιεῖ πρὸς τὸ νηπιώτερον.
882. πρὸς ἡδονὰς μουσῶν] πρὸς ἡδονῶν ἀλούς Naber.
883. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου] καὶ τὸ μαλθακὸν βίου Elmsl. Fix. Cf. Or. 713. ἐς τὸ μαλθακὸν | προσηγόμεσθα.
884. ναίων — ἔχαιρε] Cf. 233. τιμώμενοι χαίρουσι.
885. ἔχαιρε, πρὸς τάνδρεϊον εἰς τ' — Blomf., coll. Andr. 678. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον. Med. 394. ἔχαιρε] ἔβαινε Hart. ἔστειχε Kirch. ἔσπευδε Schenkl. ἡπείγεται' ἐς — F. W. Schmidt, coll. Fr. 183, 1. λαμπρός θ' ἕκαστος κάπνι τοῦτ' ἐπείγεται. (Quidni igitur ἡπείγεται' ἐπὶ τάνδρεϊον?)
886. ἵπποις τε χαίρων] ἵπποισί τ' αὐχῶν Naber, coll. Iph. A. 412. σκήπτρῳ νυν αὐχεῖ. Corrige, sodes, ἵππους τ' ἐλαύνων. Cf. Nub. 1272. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.
888. γόνος] γεγώς Matth. Herm.
889. παῖς Παρθ.] παῖς om. Dind. Cf. Aesch. Sept. 547. Παρθενοπαῖος (παῖς Παρθ. Blomf.) Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ | μέτοικος — ἀπειλεῖ etc. Phoen. 1169. ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος etc.
894. οὐδ' ἐξεριστῆς] Leg. οὐδ' ἦν (aut οὖν) ἐριστῆς. Verbum ἐξερίζειν recentioris aevi est (Plut. Pomp. 56. Appian. B. C. II. 151.).
896. ἐνεσιῶς] ἐφρεσιῶς Blomf., coll. 755. ὅσοι γε κλεινοῖς ἐπὶ ἐφέστασαν λόχοις (ita Reisk.). ὥσπερ Ἀργεῖος γεγώς] Cf. ad 900.
898. εἴ τι δυστυχεῖ] Leg. εἴ τι δυστυχοῖ.
899. ὄσας] ἴσας Canter. Pors. Hart. νόσους Madvig. φίλας F. W. Schmidt.
900. ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν] Cf. Hippoth. trag. Fr. 3. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
903. δεινὸς σοφιστῆς] Cf. Trag. adesp. 260. δεινὸς σοφιστῆς τῶν ἀγύμναστος σφαγεύς. Dion. Cass. 60, 28. δεινὸς σοφιστῆς ἐν τῇ ὀρχήσει. σοφὸς pro σοφᾶ Valck. (Recte.) πολλὰ τ' ἐξηῦρεν σοφᾶ Madvig. Hunc versum damnat Porsonus, non refragante Madvig.
907. φιλότιμον ἦθος] Anglice an ambitious character. Cf. ἀψευδὲς ἦθος et εὐπροσήγορον στόμα Capanei v. 869. πλούσιος (pro πλούσιον) φρόνημα δὲ Elmsl. coll. 861—866. In πλούσιον latet, opinor, mendum.

911. Cf. Alc. 600. τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.

915. ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει] ὧν μάθησις ἐν λόγῳ Madvig ex Damasceni Flor. p. 381 ed. Gaisf.

916. Lege μάθη cum Elmsleio ad O. R. 749.

917. εὖ παιδεύετε] Leg. εὖ παιδευτέα. Cf. ad Soph. El. 2. Vel ἐκπαιδευτέα.

919. ἔτρεφον] Malim ἔφερον cum Jortino. Cf. Hec. 761. ἔφερον ζώνης ὑπο. Aesch. Cho. 992. τέκνων ἥνεγχ' ὑπο ζώνης βάρος. Apoll. Rh. IV. 1109. γενέθλην ὑπὸ σπλάγχνοις φέρει.

920. πόνους —] Cf. Med. 1031. στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

926. ἀναρπάσαντες] Leg. ἀφαρπάσαντες.

928. Πολυνείκη Elmsl. "If the Attic form of these accusatives admitted the ν, it is probable that some verses would be found in which the ν could not be expunged without producing an unlawful hiatus." (Elmsl.) τε] Leg. δέ.

938. συμπήξας] Leg. συγχώσας.

945. πικρὰ γὰρ ὄψις αἷμα κῶτειλαὶ νεκρῶν Tour. πικρὰ γὰρ ὄψις σωμάτων πέλει νεκρῶν Faehse. — χρῶμα κῶτειλαὶ νεκρῶν Hartung. πικραὶ γὰρ ὄψεις κάρτα τῷγγενεῖ νεκρῶν F. W. Schmidt.

947. τλημόνως] Patienter. τλήμονας malit Blomf. Cf. Aesch. Cho. 746. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἦντιλουν κακά.

949. ὅσιᾱ προσάξεσθ'] ὅσιᾱ 'ποδέξεσθ' (!) Naber. Cf. 1100. προσήγετ' αἰὲς στόματι. 1159. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν, τί —] Malim ὦ ταλαίπωροι βροτοί, nisi potius corrigendum οἱ pro τι in prox. v. Cf. 744. ὦ κενοὶ βροτῶν | οἱ —.

950. τί —] Leg. οἱ —. Cf. ad 949.

951. παύσασθ' ὅπλα ῥίψαντες πόνων F. W. Schmidt. Pro ἀλλὰ qu. εἶτα.

952. ἄσιη φυλάσσεσθ'] Qu. — τούτων διαζῆθ' (vel βιώσεσθ').

953. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου] Cf. Herc. 503. ἀλλ', ὦ γέροντες, σμικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου· | τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε | ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι. Lys. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος. Vesp. 933. Qu. σμικρὸν τί —. Cf. Andr. 181. ἐπίφθονόν τι (τὸ?) χρῆμα θηλειῶν ἔφν. 959. σοφόν τι (τὸ?) χρῆμα τοῦ διδάξαντος etc. Ad rem cf. Menand. 410. αἰὲς τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου· | μικρὸν τι τὸ βίου (ὁ βίος?) καὶ στενὸν (κῶλίγον?) ζῶμεν χρόνον.

963. δυσχίμων Bl. ad Pers. 573. et in v. ant. ἔχουσα.

967. δυστηνοτάτως] δυστανοτάταν — μοῖραν Elmsl. Qu. δυστανοτάτως.

968. ἐν τοῖς φθιμένοις] Qu. ἐν καπφθιμένοις.

969. οὗτ' ἐν ζῶσιν tuetur Elmsl. Musgravio ἀριθμουμένη glossema ad κρινομένη adscriptum videtur, ut et Elmsleio, qui inter

κρινόμενα et κρινομένην haesitat. Cf. Soph. Ant. 852. πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι — μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

971. τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν] τάνδ' ἴσχουσα μοῖραν Elmsl. coll. ad Her. 544.

973. πένθιμοι κουραῖ] Cf. Alc. 572. κουρᾱ — πενθίμῳ. Or. 458. κουρᾱ πενθίμῳ. Aesch. Cho. 173. πενθῆσαι τριχί. 8.

974. καὶ στέφανοι κόμας] κάστέφανοι κόμαι Herw.. coll. Andr. 1021. Hipp. 1137. κοῦ στέφανοι Hart.

975. λοιπαὶ δὲ νεκύων φθιμένων | ᾠοδαὶ Madvig, coll. 971. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα. λοιβαὶ — νεκύων] Cf. Iph. T. 168. λοιβὰν Ἄιδα. 160. κρατῆρά τε τὸν φθιμένων. νεκύων φθιμένων] Cf. Hel. 177. παιᾶνας νέκυσιν ὀλομένοις.

977. γόοισιν δ' ὀρθρευόμενα] Cf. Fr. 23. μέλπει δὲ δένδροισι λεπτὰν ἀηδὼν ἀρμονίαν γόοις ὀρθρευόμενα. Tro. 182. ὀρθρεΐουσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα.

979. πέπλων πτύχα τέγξω] Qu. πέπλων πτύχας ἄρδω. Nullum aliud numeri singularis hujus formae (πτύξ) est apud tragicos. πτύχας] Forma anomala. V. Elmsl. ad Med. 1264.

980. ἔσορῶ δὴ] ἔσορῶμεν malit Blomf.

984. τοῦ καπφθιμένου Elmsl., coll. El. 1298. καὶ καταφθιμένης (καπφθ. Elmsl.). Rhés. 377. καὶ νιν ἄδε γὰ | καταφθίμενον (καπφθ. Elmsl.) — οἷσει. El. 201. οἷμοι τοῦ καταφθιμένου (τοῦ τε καπφθ. conj. Elmsl.) | τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα. Idem confert Homericum κάσχεθε (κατάσχεθε), et contractam formam κατθανεῖν.

987. ἔστηκε πέτραν] Cf. Or. 1248. στήθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδ' ἀμαξήρη τρίβον etc. Her. 672. ἔστηκεν κέρας. et ad Aj. 30.

988. δόμων ὑπερακρίζει] δόμων ὑπερ ἀκρίζει Barnes. Cf. Bacch. 678. ἄρτι πρὸς λέπας | μόσχων ὑπεξήκριζον. Or. 275. ἐξακρίζει αἰθέρα κτύποις. Xen. de mag. eq. VI. 5. τὰ τεῖχη ὑπερακρίζει. Strab. XV. p. 725. ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν.

990. τί φέγγος; τίν' αἶγλαν;] Cf. Tro. 321. ἐς αὐγὰν, ἐς αἶγλαν. Hom. Od. 4, 45. ὥς τε γὰρ ἡελίου αἶγλη πέλεν ἢ σελήνης.

993 sq. Versus ex duobus baccheis compositus et versibus glyconeis praemissus, ut in Ion. 190 sq. et Arist. Vesp. 317 sq.

993. Cf. Ion. 1078. ὅτε καὶ Διὸς etc. Theocr. II. ult. ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί. Tibull. II. 1. 87. 'Jam Nox jungit equos, currumque sequuntur | matris lascivo sidera fulva choro'.

998. ἐπύργωσε] Qu. ἐπυργώσατο. Cf. v. ant. 1021.

1000. προσέβαν δρομάς —] Cf. Hipp. 549. τὰν — πῶλον — οἴκων ζεύξας' ἀπ' εἰρεσία, δρομάδα τιν' Ἄϊδος ὥστε βάκχαν.

1003. καταλύσουσ' — βίοτον] Cf. Med. 147. θανάτῳ καταλύσαιμαν | βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα. Fr. 994, 2. εἰς ἀρετὴν καταλυσσάμενους βίον.

1013. ἦν ἔστακα] Leg. ἴν' ἔστακα. Cf. Soph. Tr. 1161. συμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν. 1020. φίλον] Qu. φίλῳ.

1022. Περσεφονείας] Φερσεφόνας Elmsl. Φερσεφονείας Ald.

1028. ὁ σὸς δ'] ὥς ὃδ' Hart. Dind. Nauck. ὥς ὃδ' ἦν οὐμὸς γαμέτας F. W. Schmidt. γαμέτας] Maritus. Cf. 998. Tro. 312. Prom. 896. Γαμέτη (uxor) legitur Aesch. Suppl. 164. 174.

1029. συντηχθεῖς — ἀλόχῳ] Cf. Or. 803. ὅστις τρόποισι συντάκῃ. Fr. 909, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή | ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται. αὔραις] ὀργαῖς F. W. Schmidt. Recte.

1032. λόγους] πόνους F. W. Schmidt.

1035. πένθιμον (πένθος μὲν P. sec. m.) mss. πένθημ' L. Dind. G. Dind. Sed πένθημα nusquam alibi apud tragicos occurrit. Qu. πένθος συναιμόνων. Cf. ad Soph. Aj. 1312.

1037. εἰς τὴν πατρίδα] Qu. εἰς γῆν πατρίδα. Et sic Herm. tacite.

1038. δόμων ἐξώπιος] Cf. Med. 624. δωμάτων ἐξώπιος. Alc. 549.

1044. εἰ κατοίδατε] εἰ κατείδετε Pors. Elmsl. Dind. Herw. (Anglice, tell me if you have seen her.) εἰ κάτισθ' ὅπου conj. Herw. ad O. R. 925. Valde probabilis conjectura.

1047. αἰώρημα κουφίζω] Cf. El. 860. ὥς νεβρὸς οὐράνιον πῆδημα κουφίζουσα.

1048. τίς αὔρα] τίς ἄρα Herw. prob. F. W. Schmidt.

1049. δόμων ὑπερβᾶσ' Markl. Dind. prob. Elmsl. ad Med. 1334. Qu. δόμους (vel δόμον) περάσας'.

1055. στόλος] στολμὸς Elmsl. Dind. Cf. ad Andr. 148.

1056. ὥς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὀρᾶν] Cf. Soph. O. R. 9. πρέπων ἔφρυς | πρὸ τῶνδε φωνεῖν.

1058. τύμβῳ καὶ πυρᾷ] Løge τύμβου καὶ πυρᾶς.

1064. τί τοῦτ' αἰνιγμα] τί τοῦτο λῆμα F. W. Schmidt. σημαίνει] σημαίνει Markl. Seager in Class. Journ. XIX. 84. σαθρόν] σκεθρόν (i. e. ἀκριβές) Naber, coll. Eur. Fr. 88.

1066. ἐπὶ πολλοὺς] ἐς πολλοὺς Herm. et (εἰς) Pors. prob. Elmsl. Recte. Recte etiam post ἐρεῖς interrogationis notam ponit Elmsl. Cf. Hipp. 214. οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε μυθήσει;

1068. ἀλλ' οὐδὲ —] Cf. Soph. Phil. 1252. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ ὀρᾶν. Qui locus vitio laborat. Qu. ἀλλ' οὐδὲ σοί τι πείσομαι —.

1069. ὅμοιον] Perinde est. Cf. Ag. 1404. 1239. Alex. III. 488.

1070. παρεῖται σῶμα] καθεῖται — frustra Herw. Cf. Or. 879. παρειμένον νόσῳ. Bacch. 635. 681. σώμασιν παρειμέναι. Alc. 202. σῶμα] πτῶμα inepte Madvig. φίλον] φίλως Herw.

1074. εἰ εἰ σχέτλια τάδε παθῶν] Cf. Alc. 408. ὦ σχέτλια δὴ παθῶν ἐγὼ ἔργα.

1075. ἔργον ὄψει τάλας] εἰργες ὄψ', ὦ τάλας Herw.

1076. 1077. ὦ θύγατερ —] In fine utriusque versus interrogationis nota ponenda est.

1079. καὶ πόλις ἐμὰ Herm. et censor in Quart. Rev. καὶ οὐ καὶ πόλις ἐμὰ Elmsl., metri gratia.

1083. γνώμαισιν ὑστέραισιν] Leg. γνώμαισι δευτέραισιν. Cf. Hipp. 436. αἱ δευτέραι γὰρ φροντίδες σοφώτεραι.

1086. διπλοῦ βίου λαχόντες] Legendum aut διπλοῦν βίον λαχόντες (quocum cf. Phoen. 1492. σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων) aut διπλοῦ βίου τυχόντες. Illud praeferendum videtur.

1089. καὶ ξεπειράθην (πάλαι) Naber. Qu. — (παθῶν aut ἐγῶ) τεκῶν] τότε vel πάρος conj. Elmsl. Mihi vera scriptura videtur παθῶν.

1092. καὶ νεανίαν τεκῶν] Lege καὶ τεκῶν νεανίαν. V. Elmsl. ad Her. 131. Sed v. Elmsl. ad Iph. T. 340.

1094. Cf. Phoen. 1615. εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;

1098. ἡδιστα πρὶν γε δῆθ' ἡδιστα δήποι' (vel πρὶν ποτ') ὄνθ', ὅτ' ἦν παῖς ἥδε μοι Elmsl. μόλω, | ἡδιστα πρὶν γ' ἰδεῖν (formerly delightful to behold) Elmsl. Praestat, ni fallor, μόλω, | ἡδιστα πρόσθ' ἰδεῖν.

1099. οὐκέτ' ἐστὶν ἡ γ' — Elmsl.

1101. κατεῖχε χερσίν. οὐδὲν ἡδιον πατρὶ Burneijs in Monthly Rev. Aug. 1799. p. 434. Elmsl. Constructio est, οὐδὲν [μὲν] ἡδιον πατρὶ γέροντι θυγατρός. ἀρσένων δὲ μείζονες (μὲν) ψυχαί, etc. χειροί] χειροῖν Elmsl.

1106. ἀποφθερῶ vulg. Leg. ἀποφθαρῶ.

1108. δυσπάλαιστον] Fort. δυσπέλαστον. Cf. Soph. Fr. 838. ὡς δυσπάλαιστον (δυσπέλαστον ll.) ἀμαθία κακόν.

1110. μαγεύμασι] I. e. per magica carmina. Cf. Or. 1508. ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ | μάγων τέχναισιν. Hippocr. de morbo sacro p. 345. οὗτος καὶ ταύτην τὴν νόσον ἰῶτο ἄν — ἄνευ καθαρμάτων καὶ μαγευμάτων καὶ πάσης ἄλλης βανανοσίης τοιαύτης. μαγγανείμασι (om. καὶ) conj. Markl., coll. Plut. de san. tuenda p. 126 A. τὰ σιτία — μονονοὺ μαγγανεύειν καὶ φαρμάττειν. Cf. Demosth. c. Aristog. 1. ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπωδάς — μαγγανεῖ καὶ φενακίζει καὶ τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι] Sc. φαρμάκοις. V. Blomf. Gl. Prom. 488. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Wakef. S. C. § 40.

1111. Spurius habet Herw.

1112. ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν Pors. ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῇ πόλιν Herm. ἐπειδὴ μηδὲν ὠφέλουν πόλιν fere malit Elmsl., propter χρῆν. (De numeri mutatione cf. 453.) Recte, opinor. Pro μηδὲν praestat fortasse μηκέτ'.

1114. τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων] τάδε δὴ παίδων τῶν καπφθιμένων conj. Blomf. Injuria Musgravium et Blomfieldium offendit δὴ in eadem sententia duplicatum. Deleatur virgula post παίδων. καὶ δὴ] Suspectum.

1115. λαβοῦ, ἀμφίπολος Herw. Virgulam vulgo post ἀμφίπολοι positum post λάβει' ponit Elmsl., ut sensus hic sit, 'Take the bones, ye handmaids of the feeble old woman.' Vulgata requireret λάβεσθε.

1116. ἀμενοῦς] I. q. ἀκρατοῦς (O. C. 1236. ἀκρατὲς — γῆρας). Quod fortasse reponendum. ἔνεστιν] Leg. ἔνεστι, quum ultima syllaba ante ῥώμη producat. Fort. οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶ —.

1118. πολλοῦ τε χρόνου ζώσης (vel ζώσας) μέτρα δὴ, | καταλειβομένης (vel -ας) τ' ἄλγεσι πολλοῖς corrigit Elmsl., partim cum Musgravio. Hi genitivi congruunt cum γραίας ἀμενοῦς v. 1116. Eadem discrepantia est in Hel. 1548. Cf. Soph. O. C. 8. χῶ χρόνος ξυνῶν | μακρός. πολλοῦ δὲ χρόνου] Leg. πολλοῦ τε —. μέτρα] Musgr. Herw.

1119. καταλειβομένας] κατατριβομένης (Nauck.), aut κατατρυχομένης, aut κατακναιομένης Herw. καταλειβομένας τ' ἄλγεσι] Cf. Andr. 131. δέμας αἰκέλιον καταλείβειν δεσποτῶν ἀνάγκαις.

1120. τί γὰρ ἂν μεῖζον —;] Cf. Arist. Pl. 464.

1123—1163. "The verses ought to be distributed between ΧΟΡΟΣ and ΠΑΙΔΕΣ, but it is not easy to assign exactly the parts of the grandmothers and the grandchildren, as they frequently interrupt each other." (Elmsl.)

1125. ἀβριθὲς] Vocabulum, ni fallor, non alibi repertum. ἀλγέων ὑπερ] Leg. ἀλγέων ὑπο.

1128. πᾶ δάκρυα —;] Cf. Soph. El. 758.

1130. σποδοῦ τε πλήθος ὀλίγον] Cf. Soph. El. 1142. σμικρὸς ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. 757. 1113. Aesch. Ag. 426. φίλοισι πέμπει (ὁ χρυσαμοιβὸς Ἄρης σωμάτων) βραχὺ | ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντίνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους. 435. ἀντὶ δὲ φωτῶν | τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Anth. Pal. VII. 710. 2. ὅστις ἔχεις αἶδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν.

1131. ἀπαῖς ἀπαῖς mss. Unde ἄπαις ἄπαις (i. e. σὺ μὲν ἄπαις εἶ) conj. Elmsl. δῆποτ'] Scrib. δῆ ποτ' (sic).

1132. ἐγὼ δ' ἔρημος —] Cf. Hipp. 847. ἔρημος οἶκος καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.

1135. τέκνων] τόκων V. D. nescioquis ap. Elmsl., qui confert Phoen. 30. ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ᾠδίνων πόνον | μαστοῖς ὑφεῖτο. Med. 1031. Suppl. 920. Sed nil mutandum esse monuit Elmsleius, coll. Med. 1261. μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων.

1137. τροφαὶ ματρὸς] τροφαί τε μαστῶν conj. Markl., coll. Tro. 754. Hec. 424.

1142. ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Ἄιδαν] Cf. Or. 1685. λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας. Soph. Aj. 607. ἔτι με ποτ' ἀνύσειν τὸν ἀπότηροπον αἰδηλὸν Ἄιδαν. Tr. 669. O. R. 175.

1143. πάτερ, σὺ μέντοι σῶν Porson. Herm. πάτερ, τῶν σῶν conj. Elmsl. Cf. ad v. ant. 1149.

1144. ἀντιτάσσομαι] Qu. ἀντιτίσσομαι.

1146. ἔλθοι μοι] ἄν μόλοι recte Herw., coll. El. 42. Bacch. 990. 1010. Soph. El. 497.

1149. αἶ αἶ τύχας, ἄλις γόων malit Elmsl., coll. Or. 1537. ἰὼ ἰὼ τύχα (τύχας Elmsl.). Alc. 394. ἰὼ μοι (ἰὼ Elmsl.) τύχας. El. 1184. ἰὼ τᾶς σᾶς τύχας. ἄλις γόων] ἄλις πόνων Schmidt. οὐπω κακὸν τόδ' εὖδει] Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γάρ μ' ἀπεννασθέντος ἐκκινεῖς κακόν (l. σὺ γὰρ κατεννασθέν τόδ' — κακόν). Hec. 656. ὡς οὐποθ' εὖδει λυπρὰ σου κηρύγματα. El. 41. εὖδοντι' ἄν ἐξήγειρε τὸν — Ἀγαμέμνωνος | φόνον.

1150. αἰαῖ, γόων ἄλις τύχας] ἄλις τῶνδ' ἀλγέων πάρεστι conj. Elmsl. (coll. 86. θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν. Hipp. 366. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων. Tro. 579.) ἄλις δ' ἀλγέων ἔμοι πάρεστι (vel πάρεστι δὴ μοι). Herm. prob. Elmsl.

1151. ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος] ἄρ' ἔσθ' ὅτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος Tyrwhitt. ἔτ' ἄρ', ἔτ' Ἀσωποῦ — Herm. ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος conj. Elmsl., cujus nota omnino consulenda est. Idem metrum, inquit, est vv. 600. 603. 610. 613. 620. 628. Cf. ad v. str. 1142.

1152. χαλκείοις ἐν ὅπλοις Markl. Herm. χαλκείοις ὅπλοισι Elmsl. (ob metricas rationes, de quibus v. ejus notam ad 1151.) σὺν ὅπλοις conj. Markl. Fortasse recte. Cf. Hec. 112. οἶσθ' ὅτε χρύσειος (χαλκείοις?) ἐφάνη ξὺν ὅπλοις. στρατηλάταν Musgr. Herm. Elmsl. ad v. 87. Δαναιδῶν] Δαναιδᾶν malit Elmsl., si eum intelligo.

1160. ὑποβάλω] Qu. ἐπιβάλω. Cf. Aesch. Pers. 483. κρηναῖον γάνος.

1162. ἔθιγέ μου φρενῶν] Cf. Tro. 1216. ἔ ἔ, φρενῶν ἔθιγες. Alc. 108. 1168. σε] σφε Elmsl., coll. 1185—1186.

1169. ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους | σώζειν] Cf. Alc. 299. σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν.

1171. τούσδε] Leg. τοῖσδε. Cf. 1166. 1185. παισὶν θ' ἱπείπον —] Edictum volo reddit Herm. Cf. Med. 267. σὲ τὴν σκίθρῳπον — εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν. Arist. Eccl. 255. τοῖτω μὲν εἶπον εἰς κυνὸς πυγὴν ὄρᾶν.

1174. ξυνίστωρ] Cf. Ag. 1090. συνίστορα.

1178. ἀγήρων γ' ἔξομεν] ἀγήρων — Reisk. Blomf. Recte.

1180. τί δὴ ποθ' ὑμῖν] τί δῆτ' ἔθ' ὑμῖν Elmsl.

1181. χ' ἢ (χῖ) πόλις malit Markl.

1182. ἔσται τάδ'] Fort. ἔστω τάδ'.

1184. ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν, τάδε Blomf. τάδε] τὰ σὰ Musgr. prob. Elmsl. ad Her. 238. (Cf. ad Phoen. 1282. Alc. 337.) πόλιν Reisk. πάτραν F. W. Schmidt.

1190. ὀρκωμοτεῖ] ὀρκωμοτεῖν V. D. apud Markl. Recte.

1192. πολέμον παντευχίαν] Qu. πολεμίαν —.

1193. ἄλλων τ'] Leg. ἄλλων δ'.

1194. ὄρκον ἐκλιπόντες] Cf. Iph. T. 750. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοίης ἐμέ; ἔλθωσιν πόλιν] Cf. 1208. Soph. Tr. 259. στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν.

1195. πρόστρεπ'] Supplica.

1196. χρὴ σφάγια σ'] σφάγια χρὴ σ' malit Elmsl., coll. 1205. Iph. T. 40. 280. Her. 373.

1200. στήσαι γ' ἐφεῖτο] στήσαι σ' ἐφεῖτο vel στήσαι 'ξεφεῖτο conj. Reiske. Hoc verum est. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν] Eadem verba Andr. 1241. Cf. Andr. 1067. Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν.

1202. τρίποδος — κύτει] Cf. Alcman. Fr. 24, 3. τρίποδος κύτος. Eur. Cycl. 398. λέβητος κύτος. Arist. Pac. 1223. θώρακος κύτος.

1205. διοίξης σφάγια] δαΐξης σφάγια Schmidt, coll. Ag. 207. τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα. Iph. T. 872. ἐξ ἐμῶν δαΐχθεις χερῶν. Soph. Aj. 220. χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμοβαφεῖ. Recte proculdubio.

τρώσης φόνον] πράξης φόνον malit Schmidt, coll. Orest. 1354. ὁ πραχθεὶς φόνος. 1579. 1139. Iph. A. 512. Pind. N. III. 46. ἔπρασεν φόνον. Plat. Legg. IX. 867 B. οἱ τῷ θυμῷ πραχθέντες φόνοι. Cf. Phoen. 1431. τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς | μωξεν. et ad Aj. 55. ἔκειρε πολύκερων φόνον.

1208. ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν] Qu. — πέλας, si forte appropinquarint.

1209. δειχθεῖσα] δερχθεῖσι (i. e. quum viderint) Naber. 'Qu. κρυφθεῖσα.

1211. ἀγνισθῇ vulg. ἡγνίσθη Markl. Herm. Elmsl. Error debetur librariis aut grammaticis qui vim particulae ἵνα non intellexerint. Leg. ἡγίσθη πυρί. Cf. Orest. 40. πυρὶ καθήγνισται (καθήγνισται?) δέμας. et ad Soph. Ant. 1068. V. Elmsleii notam.

1212. Ἰσθμίας θεοῦ] Ἰσθμίας ὁδοῦ Heath. Herm. Elmsl. Qu. Ἰσθμίῳ θεῷ.

1213. σοὶ μὲν —] Cf. Phoen. 778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω. 568. Hel. 1666.

1215. τρώσης] δράσης Tour. ἐκδικάζοντες φόνον] Cf. El. 1094. εἰ δ' ἀμείψεται | φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ etc.

1218. Διομήδην] Διομήδη Elmsl.

1219. ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ —] I. e. ἀλλὰ εὐθὺς συσκιάζοντας γένιν χρὴ ὀρμᾶν —, ut explicat Elmsl. ad Med. 1138. συσκιάζοντας γένιν] Cf. Bacch. 1052. ἦν δ' ἄγκος πένκαισι συσκιάζον (συσκiasθέν?). Demosth. p. 155, 25. αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιᾶσαι τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων εἰσίν.

1221. ἐπτάστολον πύργωμα] Lege ἐπτάστομον —. Cf. Phoen. 287. ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

1225. ᾧδὰς ὑστέροισι θήσετε] Cf. Tro. 1245. ἀοιδὰς δόντες (θέντες?) ὑστέροις βροτῶν.

1228. ἀνορθοῖς] ἀπορθοῖς (i. e. dirigis) conj. Markl. Recte. Cf. Soph. Ant. 646. σύ μοι γνώμας ἔχων | χρηστὰς ἀπορθοῖς. Plat. Legg. VI. 757 E. ἀπορθοῦν — τὸν κλῆρον πρὸς τὸ δίκαιότατον. Aliud scilicet est ἀνορθοῦν, lapsum aut lapsurum erigere.

1229. καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι] Lege καὶ τόνδε γ' ὄρκοις ζεύξομαι. Cf. 220. θεσφάτοις Φοίβου ζυγείς. Med. 735. ὄρκιοι — ζυγείς. Soph. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς. Herod. III. 19. ὄρκιοι μεγάλοι ἐνδεδέσθαι.

TROADES.

1. De Troadibus disserit W. H. van de Sande Bakhuysen de Parodia in Comoediis Arist. 800. Trajecti ad Rhēn. 1877. (pp. 204—212.) Τρωάδες contractum ex Τροιάδες, ut Νηρηίδες ex Νηρείδες. Personis hujus fabulae addi jubet Ἄγγελος. V. ad 1126.

ἦκω λιπὼν —] Cf. Hec. 1. Andr. 1232. Menand. IV. 174. ἦκα λιπὼν Αἰγαῖον ἄλμυρον βάθος | Θεόφιλος ἡμῖν. Arist. Fr. 199.

4. χθόνα] πόλιν F. W. Schmidt.

7. ἀπέστη] ἀπέσβη aut ἀπέπτυ [?] F. W. Schmidt.

8. καπνοῦται] Cf. 586. Pind. P. V. 84. καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον ἐν Ἄρει.

10. ὁ γὰρ Παρνασσῖος Φωκεὺς Ἐπειὸς —] Cf. Aesch. Cho. 563. ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνασσίδα, | γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.

16. φόνω καταρρεῖ] Cf. Hom. Il. 4, 451. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

17. Ζηνὸς ἐρκείου] Cf. Soph. Ant. 487.

23. νικᾶμαι — Ἥρας] Cf. Med. 315. κρεισσόνων νικώμενοι. Her. 233. τῆς τύχης νικωμένην. Iph. A. 1357. ἐνικώμην κεκραγμοῦ. Cycl. 454. βακχίου νικώμενος. Fr. 346, 1. χρημάτων νικωμένω. Soph. Aj. 1353. τῶν φίλων νικώμενος.

42. μεθῆκ'] ἔθηκ' Naber, coll. 350. οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, | σοφὴν ἔθηκαν.

44. σκότιον — λέχος] Cf. 252. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια. et ad Alc. 992. Ion. 860. σκοτίας εὐνάς.

49. μέγαν τε] μέγαν δὲ Elmsl. ad Her. 7. Recte.

51. Similiter Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὁμίλια.

59. ἦπού νιν — εἰς οἶκτον ἦλθες] I. e. ὤκτειρας, οἰκτείρεις. (Cf. Or. 1069.) ἦπου νιν ἔχθραν Hart. ἦπου νιν, ἔχθραν Elmsl. ad Med. 1275. ἦ πού σύ γ' ἔχθραν tentant Madvig. Herw.

60. κατηθαλωμένην Elmsl. l. c. Herw. (sub. ὁρῶσα).

67. πηδᾶς — εἰς ἄλλους τρόπους] Cf. Arist. Nub. 703. ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα φρενός.

71. κοῦδέν γ' prob. Herw. ad O. R. 622.

78. Cf. Soph. O. R. 1279. ὄμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσ' ἐτέγγετο.
 81. βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε] βάλλειν μὲν αὐτοὺς ναῦς δὲ F. W. Schmidt.
 82. Αἴγαιον πόρον] Cf. Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίου πόρον.
 83. τρικυμίαις] Cf. Hipp. 1213. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμία.
 85. τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν] Fort. τᾶμ' — εὖ σέβειν. Sed quum in proxime sequentis versus fine occurrat σέβειν, parum probabile videtur haec correctio. Legendum forsitan ἐξ ἴσου, aut ὥς ἂν τὸ λοιπὸν πάντα τᾶμ' ἀνάκτορα | εἰδῶσι —. Facile excidere poterat πάντα inter — πὸν et τᾶμ'. εὐσεβεῖν] Qu. εὖ τίειν. Vix ita collocasset poeta εὐσεβεῖν et σέβειν.
 87. οὐ μακρῶν λόγων] οὐ μακρῶν πόνων F. W. Schmidt.
 88. πέλαγος Αἰγαίας ἁλός] Cf. Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίου πόρον.
 89. Δήλιοί τε χοιράδες] Leg. Δήλιαί τε χοιράδες. Cf. Aesch. Eum. 9. Δηλίαν τε χοιράδα.
 94. ἐξίη κάλως] Cf. ad Med. 278.
 95. ἐκπορθεῖ] ἐκπορθῶν frustra Hartung. Post πόλεις ponatur colon.
 99. κεφαλὴν] γεραρὴν Matth., coll. Suppl. 42. γεραρῶν ἐκ στομάτων.
 100. οὐκέτι Τροία τάδε καὶ βασιλῆς ἔσμεν Τροίας] Imo, ni fallor, — ἔστιν Τροίας.
 101. μεταβαλλομένου δαίμονος] Cf. Alc. 917. μεταπίπτοντος δαίμονος. βασιλῆς] I. e. regina. V. ad Med. 594.
 102. πλεῖ κατὰ δαίμονα] πλεῖ κατὰ πνεύματα F. W. Schmidt, coll. Herc. 216. Ion. 1507. πλεῖ κατὰ πορθμὸν, [πλεῖ κατὰ δαίμονα] Dobr. prob. Cobet. Qu. πλεῖ δὲ κατ' οὖρον. Nisi totus versus delendus est. 104. πλέουσα] πονοῦσα F. W. Schmidt.
 110. τί δὲ μὴ σιγᾶν;] Haec expungi jubet Cobet., qui "Duarum rerum, non trium, miserae optio est".
 113. ὥς διάκειμαι] ἧς δὴ κεῖμαι Herw. ad Ion. 866.
 117. νῶτον ἄκανθάν τ'] Cf. Fr. 849. ἄκανθώδη ῥάχιν. ἄκανθαν] Cf. El. 492. ἐξελκτέον | διπλὴν ἄκανθαν. Etym. M. p. 702, 48. Εὐρυπύδης ἐν Ἐκάβῃ (?) ἄκανθώδη εἶπε τὴν ῥάχιν.
 119. ἐπιούσ' — Musgr. Cf. Hel. 165. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω; Arist. Ach. 627. ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.
 121. ἄτας — ἀχορεύτους] Cf. Soph. El. 1069. ἀχόρεντα φέρουσ' ὀνειδῆ.
 124. ἄλα — πορφυροειδῆ] Cf. Aesch. Suppl. 529. λίμνα — πορφυροειδεῖ. Fr. 882. ἄλα πορφυρέαν.
 126. αὐλῶν —] Cf. Iph. T. 1125 sq. συρίζων δ' ὁ κηροδέτας κάλαμος οὐρείου Πανὸς κώπαις ἐπιθωπύξει.
 128. πλαγκτὰν αἰγυπιοὶ παιδείαν ἐξητήσασθ' conj. Conington.
 146. τύφεται Ἴλιον] Cf. Bacch. 8. Cycl. 659. τύφει ὦ — τὸν Αἴτνας μηλονόμον. Arist. Vesp. 457. τύφε πολλῶ τῷ καπνῶ.

148. ὄρνισιν ὅπως] ὄρνισιν ἄπαις Karsten ad Ag. 48. Qu. ὄρνισιν ἰεῖσ'. Vel ὄρνισι χέουσ'.

149. μολπὰν] Qu. μολπᾶν aut μολπᾶς. Cf. Hom. Π. 18, 316. ἄδινου ἔξῃρχε γόοιο. 22, 430. 23, 17. 24, 747. Arist. Th. 1064. ἄρχου λόγων.

150. διεριδομένα] διεριδομένον Herw. Cf. Hec. 65. κατὰ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς(?) | διεριδομένα σπένσω etc.

152. ἐξῃρχον θεούς] Suspectum. Qu. ἡγαλλον (aut ὠλβίζον) θεούς. Cf. ad Arist. Th. 128.

154. ποῖ λόγος ἦκει] σοι λόγος ἦκει F. W. Schmidt.

166. ἔξω κομίζεσθ'] ἔξω κομίσασθ' recte Musurus. ἐξορμίζεσθ' οἰκων W. Headlam, coll. Phoen. 848. πέλας γὰρ — φίλοις σοῖς ἐξώρμισαι (ἐξωρμίσω Barnes. qu. ἐξώρμισας.) σὸν πόδα. Gl. G. ἐκώμισας, ἔστησας. Cf. Aesch. Ag. 1035. εἴσω κομίζου.

175. δμαθέντες] Cf. Alc. 127. Iph. T. 199.

182. ὀρθρεύουσιν —] Cf. ad Suppl. 977. γόοισιν δ' ὀρθρευόμενα. Fr. 23. γόοις ὀρθρευόμενα.

187. ἡ Φθιωτᾶν] Qu. ἡπειρώταν.

188. ἡ νησαίαν μ'] ἡ Νισαίων μ' F. W. Schmidt. ἄξει χώραν | ἔλξει χώραν F. W. Schmidt. Qu. ἄξει 'ς χώραν.

191. ὥς κηφῆν] Cf. Bacch. 1362. ὅπως κηφῆνα.

193. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ'] Cf. Hom. Od. XI. 51. νεκίων ἀμένηνα κάρηνα.

199. Schol. οὐχ ὥς πρότερον ἦδον (ἦδον ἄσομαι?) —.

200. ἐξαλλάξω] δινοῦσ' ἐξάρξω (μολπὰν) Herw.

216. ὄλβω βρίθειν] Cf. Adesp. 373, 2. θαλέθοντι βίῳ βλάσται τε τέκνων βριθόμενα (= βριθουσα). Phoen. 1551. El. 305. Theocr. VII. 146. τοὶ δ' ἐκέχυντο | ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασθ'. XXV. 147. πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω | ὦμῳ ἐπιβρίσας.

217. εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεῖα] Cf. Arist. Av. 1062. σῶζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς etc. Lucian. Abd. 27. εὐθαλῆς — καὶ εὐτροφος — καρπός. εὐκαρπεῖα] Suspectum.

226. ναύτα] ναύται al. ναῖοιν Dind. (Cf. ad Hel. 271. Cratin. 55. ἀμάρτιον.) Aliud quid, certe non verbum, latere suspicatur Naber, coll. schol., ubi σημείωσαι pro H corrigit. Ἰονίῳ πόντῳ ναίοιμ' Herw. ὑδραίνει] An ὑγραίνει? Cf. Iph. T. 162. ὧ τάσδε χοῆς μέλλω — ὑδραίνειν (ὑγρ.?). 54. ὑδραῖνον (ὑγρ.?) αὐτὸν ὥς θανούμενον. El. 157. λουτρὰ πανίσταθ' ὑδρανάμενον (ὑγρ.?) χοῆ. Hel. 3. ὅς — ὑγραίνει γύας. 679. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυον. Ion. 242. Fr. 367, 2. πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας. Ion. 97. καθαγαῖς δρόσοις ἀφνδρανάμενοι. καλλιστεύων] Suspectum.

229. εὐάνδρον — γᾶν] εὐδενδρον — γᾶν F. W. Schmidt. Sed cf. Soph. O. C. 668. εὐίππου τάσδε χώρας. Pind. N. V. 9. εὐάνδρον (ἄρουραν). Aesch. Eum. 1031. εὐάνδροισι συμφοραῖς.

235. [ἐγνωσμένος — γύναι] Cobet.

241. τίν' ἦ — εἶπας, ἦ Harl. τίνα γ'] Qu. τίν' ἄρ' (248. 251.), vel τίνα δ', vel τίνος.

244. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε;] Cf. Iph. T. 1360. τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; Phoen. 1295.

252. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια] Cf. 44. σκότιον λέχος. et ad Alc. 992. Hom. Il. 6, 24. σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ.

255. ἔρως ἐτόξευσ'] ἔρως ἔτρωσεν Nauck. ἔτρωσ' ἔρως τις F. W. Schmidt, coll. Hipp. 392. ἐπεὶ μ' ἔρως ἔτρωσεν.

256. ζαθέους κληίδας] Malim ζαθέας —. Cf. 219. 228. 1070. Hipp. 750. Ion. 184. etc.

267. θέσμον] Cf. Fr. 360, 45. προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. et ad Med. 494.

279. ἄρασσε κραῖτα κούριμον] Cf. El. 148. χέρα τε κραῖτ' ἐπὶ κούριμον τιθεμένα. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα κούριμον.

285. ὅς πάντα —] Cf. Hel. 1142. ὅς τὰ θεῶν ἔσορᾷ δεῦρο καὶ αὖθις ἐκεῖσε καὶ πάλιν ἀντιλόγοις (ἀμφιλόγοις Dobr. an ἀντιπάλοις?) πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.

290. βέβακα δύσποτμος, οἷχομαι ἅ τάλαιν'] Qu. βέβαχ' ἅ δύσποτμος —.

292. πότνα] Leg. πότνια.

293. Versus suspectus propter oppositionem inter Ἀχαιῶν et Ἑλλήνων factam. ἔχει] Qu. στένει.

301. Interpolatum esse judicat F. W. Schmidt.

308. ἄνεχε, πάρεχε] Eadem verba sunt Cycl. 205. Vesp. 1326. et similia ἄναγε, δῖεχε πάραγε πάρεχε Av. 1720. σέβω, φλέγω] Leg. σέλας φλέγω, aut φάος φλέγω. Cf. 320.

311. 314. ἄναξ] Qu. ὑμήν. Cf. 331. Theocr. 18, 58. et ad Arist. Pac. 1335.

321. ἐς αὐγὰν, ἐς αἶγλαν] Cf. Suppl. 990. τί φέγγος; τίν' αἶγλαν; Hom. Od. 4, 45. ἠελίου αἶγλη.

325. πάλλε πόδ' αἰθέριον] Cf. El. 860. ὥς νεβρὸς οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα. Arist. Vesp. 1492. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων. Pac. 332. τὸ σκέλος ῥίψαντες. Andr. 831. ἔρρ' αἰθέριον. 576. ἴθ' ὑποχθόνιον. ἄνεχε χορὸν] ἄναγε — Vat. prob. Herw., coll. Hesiod. Scut. 280. ὑπὸ φορμίγγων ἀνάγαγον χορὸν. Arist. Lys. 1279. πρόσαγε χορὸν. Adde Phoen. 1350. ἀνάγετε κωκυτόν.

326. εὐὰν εὐοῖ] Qu. εὐαῖ εὐοῖ.

332. χόρευε — βάσιν] Cf. Arist. Th. 968. πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυνᾷ στιῆσαι βάσιν.

334. ποδῶν φέρουσα — βάσιν] Cf. Soph. Tr. 967. ἄψοφον φέρει βάσιν.

335. Leg. βοάσαι' ὦ (pro εὖ) τὸν —. Cf. Aesch. Cho. 922. ἐπολολύξαι' ὦ —. Eur. Phoen. 295. ἔβος ὦ —.

337. ἱαχαῖς τε] Qu. ἱακχεῖτε vel ἱαχεῖτε.

341. λήψει] μάρψεις F. W. Schmidt.

342. μὴ κοῦφον αἶσθη βῆμ'] Cf. Soph. Ant. 224. ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.

344. ἀναιθύσεις] I. e. ἀνασεύεις (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 486. Παραιθύσειν est Pind. P. I. 87. Ol. XI. 73. διαιθύσειν Ol. VII. 95. καταιθύσειν P. IV. 147.

350. ἐσωφρονήκασ'] ἐς σῶφρον ἦκεις F. W. Schmidt. νενο-
θετήκασ' (cujus gl. σεσωφρονήκασι) Herw. Qu. σῶφρονά σ' ἔθηκαν
aut σῶφρον' ἐποίησαν.

351. ἐσφέρετε πεύκας] Cf. Agath. 15. ἐκφέρετε πεύκας φω-
φόρους.

367. Hic versus ἐν μέσῳ accipiendus est.

368. μίαν Κύπριν] Cf. Andr. 179. εἰς μίαν βλέποντες εἰναίαν
Κύπριν.

374. ἤλυθον] Legitur haec forma in senariis etiam El. 598.
Rhes. 660. in anapaestis Med. 1108.

375. γῆς ὄρι'] Cf. Herc. 82. οὔτε γαίας ὄρι' ἄν ἐκβαῖμεν λάθρα.

381. πρὸς τάφους] Qu. πρὸς τάφοις. Cf. 622.

382. αἷμα γῇ δωρήσεται] χεῦμα — Weckl. εὐμενῆς χωρήσεται
F. W. Schmidt. Qu. γῇ χοὰς —, vel ἐκχεεῖ κτερίσματα. Cf. 622.
τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη | σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον
ἀψύχῳ νεκρῷ.

384. σιγᾶν ἄμεινον ταῖσχα] Cf. Antiph. com. III. 148. ἐπί-
προσθε ταῖσχα φαίνεται εἶναι τῶν καλῶν. Diphil. IV. 383. τᾶσθητήρια.

385. ὑμνήσει] Malim ὑμνήσαι. Cf. Fr. 360, 25. ἀλλ' ἐμοί γ'
εἶη τέκνα | ἃ καὶ μάχοιτο etc. Med. 586. μηδ' ὄλβος (γένοιτο) ὅστις
τὴν ἐμὴν κνίζοι (κνίζει al.) φρένα.

396. ἥξις] ἴξις recte Dind.

397. ἐλάνθανεν vulg. ἐλάνθαν' ἄν Burges. Schaef. ἔλαθεν ἄν
Matth. Dind. Qu. ἄν ἔλαθεν ἄν. Cf. Tro. 397. εἰ δ' ἦσαν οἴκοι,
χρηστὸς ὢν ἄν ἔλαθεν ἄν. Bacch. 1309. δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν
(ἄν ἔλαβεν ἄν?). ad Soph. El. 914. Elmsl. ad Med. 416.

399. σιγώμενόν τι κῆδος Burges. prob. Elmsl. ad Med. 416.
εἶχ' ἄν ἐν δόμοις Burg. Schaef. Matth. εἶχεν ἄν δόμοις Elmsl.
ad Med. 416. Sed usitatum est ἔχειν ἐν δόμοις, non δόμοις.

409. οὐκ ἄν] Lege οὐ τᾶν, vel potius οὐτᾶν (οὔτοι ἄν).

411. τὰ — δοκήμασιν σοφά] Cf. Arist. Pac. 44. νεανίας δο-
κησίσοφος. Calliam com. II. 741. δοκησίνοους.

412. οὐδέν τι κρείσσω] Cf. Xen. Mem. I. 2. 42. ἀλλ' οὐδέν τι
(al. τοι) χαλεποῦ πράγματος ἐπιθυμεῖς. Sic alicubi apud nostrum
οὐδέν τι μᾶλλον. τῶν τὸ μηδέν] Sc. ὄντων. Cf. Cycl. 355. τὸ
μηδέν ὢν. Soph. Aj. 1275. ἤδη τὸ μηδέν ὄντας ἐν τροπῇ δορός.

416. τῆς δ' ἄν οὐκ ἐκτησάμην] τῆσδ' ἄν οὐκ ἦκτησάμην Naber,
coll. Tro. 980. 1133. Hec. 390.

417. ἀρτίας ἔχεις φρένας] I. e. ἀρτίφρων εἶ, ut loquitur poeta
Med. 289.

421. σὺ δ' — ἔπεσθαι] Cf. Soph. Phil. 1080.

435. οὐ δὴ στενὸν διάυλον ᾠκισται πέτρας —] οἶδ', ἢ —
Madvig. Qu. οὐ δὴ 'ς στενὸν —. Aut οἶκεῖ καὶ πέτρας etc. Cf.
Cycl. 21. ἔν' οἱ μονῶπες — Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδρο-
κτόνοι. Rhés. 972. ὅς τε Παγγαίου πέτραν | ᾠκησε. Aesch. Ag.
1242. Σκύλλαν τινὰ | οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι.

440. ἥσουσιν] ἔξουσιν Kirch.

441. ὥς δὲ συννέμω] ὥς δὲ συντέμω Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79.
σάρκα φωνήεσαν] σαρκὶ φωνήν θέσπιν Herw.

444. ἐξακοντίζω] Cf. Suppl. 456. Adesp. 442.

455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρή;] Cf. ad Her. 169. εἰς ἄντλον
ἐμβήσει πόδα. 802. Iph. T. 647. εἰς πάτραν δι' ποτ' (πόδ' Elmsl.)
ἐπεμβάσει. Soph. Fr. 599. ὄχοις Ἀχεσταιίοισιν ἐμβεβῶς πόδα. Pors.
ad Or. 1427. ποῖ ποτ'] ποῖ πόδ' malit Naber.

456. Cf. Her. 721. φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρούπτων
δέμας.

457. Ἐρινὺν] Qu. Ἐρινύων (— —).

460. οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'] Cf. Or. 840. ἔοικε δ' οὐ μακρὰν
— λέξειν τὰ κεῖθεν etc.

464. ἡ μεθήσει' Musgr. Burges. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78.
Sed cf. Heracl. 530.

467 sq. Cf. Menand. 540, 7. σὲ — φθόνος | φθισικὸν πεποίηκε
καὶ ποιήσει καὶ ποιεῖ.

471. λάβη] Qu. λάχη. Et sic Naber.

472. ἐξᾶσαι] ἐξανδᾶν F. W. Schmidt. Qu. ἡπῦσαι, aut ἀριθ-
μῆσαι.

474. ἡ μὲν] Qu. ἡμην. Cf. Hel. 931. ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ
ἡμην φίλων. κείς] Qu. κᾶς.

476. οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως —] Cf. Arist. Nub. 1205. ἀριθμὸς,
πρόβατ' ἄλλως etc. Heracl. 997. εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτη-
τύμως | ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα. Soph. O. C. 382. ἀριθμὸς λόγων.
Hor. Epist. I. 2. 27. 'nos numerus sumus et fruges consumere nati.'

477. οὓς Τρῳᾶς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος] Leg. οἶ' (sc.
τέκνα) οὐκ ἂν οὐθ' Ἑλληνίς οὐτε —. Vel οἶους ἂν —. Vel οὐ
τοιιάδ' —. Cf. ad Aesch. Agam. 532. Arist. Av. 694.

478. τεκοῦσα] Qu. τοιούσδε. ποτε] Qu. τεκεῖν. κομπάσειεν
ἂν τοίους(?) Madvig.

480. Cf. Iph. T. 173. οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι | ξανθὰν χαί-
ταν, οὐ δάκρυ', οἶσω.

481. φνιτουργὸν] Cf. Iph. A. 949. Soph. O. R. 1482. τοῦ φνι-
τουργοῦ πατρός.

486. ἄλλοισι θρέψας] ἄλλως σφε (aut ἐχθροῖσι) θρέψας'
F. W. Schmidt.

489. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν] Cf. ad Herc. 1280. δῶμα θριγ-
κῶσαι κακοῖς. Aesch. Ag. 1283. κάτεισιν ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις.

492. τούτοις με προσθήσουσιν —] Cf. Hec. 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις | σαίρειν τε δῶμα κερκίσι τ' ἐφεστιάται.

496. εἰμένην] Cf. Soph. O. C. 1701. ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος. Saepius non legitur apud tragicos.

498. διὰ γάμον μιᾶς ἑνα] δι' ἄγαμον γάμον μιᾶς Schmidt. Cf. 368. οἱ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν κύπριν | θηρῶντες Ἑλένην μυρίου ἀπώλεσαν.

500. ξύμβακχε] Cf. v. συμβακχεύειν Bacch. 725.

502. σὺ δ'] Leg. σὺ δ'.

505. ἐλπίδων ποίων ὑπο;] An — ἄπο; Cf. Soph. El. 1127.

506. δήποτ'] Scribe δή ποτ'.

509. δακρύοις καταξανθεῖσα] δέμας — Wecklein. κατάκρας — F. W. Schmidt.

510. εὐτυχεῖν] εὐτυχῇ Nauck.

511. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ Μοῦσα, δεισον] Cf. Hom. H. XVIII. 1. ἀμφί μοι Ἑρμείας φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα. XXI. 1. ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' αἰδεῖν. VI. 1. XXX. 1.

516. ἱαχήσω mss. ἱακχήσω Seidler. Dind. ἀχήσω vir doctus in Quart. Rev. IX. 360. Qu. τι ἀχήσω. Cf. Fr. 631, 3. ἀχεῖ μέλος. Aesch. Sept. 867. ὕμνον — ἀχεῖν.

529. κεχαρμένοι — ἀοιδαῖς] Cf. Cycl. 367. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ. ἀοιδαῖς] ἀολλεῖς (coll. Phil. 1469. Tr. 513.) vel ἐν ὅπλοις F. W. Schmidt. ἀποίνοις Herw.

530. ἔσχον] εἶδον F. W. Schmidt.

534. ξεστῶ] Qu. ξεστῶ. δώσων] δοῦναι malit Herwerden ad Ion. 478. Quasi praecessisset πᾶς Φρυγῆ, non πᾶσα γέννη Φρυγῶν. V. Elmsl. ad Med. 823.

535. πρὸς θέαν] θέα δώσων Lenting., coll. Andr. 1087. Dind.

536. χάριν ἄζυγι κᾶμβροτοπώλῳ Herw.

539. φόνια πατρίδι] Latere adjectivum aliquid compositum ad δάπεδαν aptum suspicatur Madvig.

544. Λίβυς τε] Lege Λίβυς δὲ —.

546. κρότον ποδῶν] Cf. Her. 783. ποδῶν κρότοισιν.

547. βοάν τ' ἔμελπον εὐφρον'] Cf. ad Aesch. Eum. 1034.

549. αἶγλαν] ἀχλὺν Herw. Cf. ad Phil. 831. ὄμμασι δ' ἀντίσχοις τάνδ' αἶγλαν (ἀχλὺν?) —. Qu. αὐγάν.

563. ἐν τε δεμνίοις] Qu. ἐν δὲ δεμνίοις.

570. εἰρεσίᾳ μαστῶν] Cf. Lucian. Tim. 40. τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν.

574. σκύλοις — δοριθηράτοις] Cf. Aesch. Sept. 278. λάφυρα δουρίπληχθ' (δουρίληφθ'?).

589. κοιμίσαι] Leg. κοίμισον. Cf. Hipp. 1384. εἶθε με κοιμίσειε — Ἄιδον — ἀνάγκα. Hec. 473. τὰν — κοιμίζει φλογμῶ Κρονίδας. Soph. Aj. 832. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χιθόνιον εἴ με κοιμίσαι. O. R. 961. Tr. 1040.

591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται] Cf. Alc. 1039. ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον.

595. φέρειν] φαγεῖν F. W. Schmidt.

598. ἐμὸν δόμον] ἐμὸς δόμος Herw. ἐλοχεύθη] Cf. Bacch. 3. λοχευθεῖς ἀστραπηφόρῳ πυρί. Ion. 455.

600. οἷά τε πένθη] Leg. οἷα δὲ πένθη.

601. δάκρυά τ'] Qu. δάκρυα δ'. καταλειπομένην] κατερειπομένην Schmidt. prob. Herw.

602. ἀμετέροισι πόνοις F. W. Schmidt.

604. ὥς ἡδὺ —] Cf. El. 126. ἄναγε πολύδακρυον ἄδονάν.

609. τὸ μηδὲν ὄντα Dobr. Elmsl. ad Her. 168. τὸ μηδὲν ὄντος. Cf. Rhes. 818. Cycl. 353. Supra 412. τῶν τὸ μηδέν (sc. ὄντων). Soph. Aj. 1275. τὸ μηδὲν ὄντας. Tr. 1107. O. R. 1187. Fort. τὰ μηδὲν ὄντα (τὰ μέν). τὰ δὲ δοκοῦντ'] I. e. τὰ δὲ ἔνδοξα. Cf. Hec. 295. τῶν δοκούντων. Her. 897. Soph. O. R. 1191. τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι.

617. Cf. Hec. 226. μήτ' ἐς χερῶν ἀμύλλαν ἐξέλθης ἐμοί. O. C. 975.

620. Cf. Hel. 788. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἰνιγμ' ὃ προσπόλου κλύω. Suppl. 1064.

623. ἀψύχῳ] ἔμψυχον Faust.

624. προσφαγμάτων] Cf. Aesch. Ag. 1278.

626. ὄλωλεν ὥς ὄλωλεν] Eadem verba Iph. T. 575.

627. κάπεκοψάμην] κάπεκλαυσάμην Nauck. κατ' ἐκοψάμην melius Herw.

628. ἐνεισιν] ἔτ' εἰσὶν Naber, coll. Or. 722. Her. 85. Bacch. 908. Arist. Thesm. 946.

634 sq. ὃ δ' εὐτυχήσας —] Eadem sententia est Aesch. Agam. 1327 sq. Hel. 418 sq. Iph. T. 1115 sq.

635. ψυχὴν ἀλᾶται] ψυχὴν ἀσᾶται — frustra Herwerden, coll. Herod. III. 41. ἐδίξετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη (i. e. ἀλγήσειε). ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας] Cf. Pind. Ol. I. 58. εὐφροσύνας ἀλᾶται. Aesch. Sept. 780. ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Cf. Rhes. 283. πλαγχθεὶς πλατείας — ἁμαξитоῦ.

638. ἡσθημένος] ἡσσημένος Herm. ὃ τεθνεὺς [quidni ὃ κατθανὼν?] F. W. Schmidt. Qu. ἀλγεῖ γὰρ οὐδείς τῶν κακῶν ἀπαλλαγείς (ἀφειμένος). (Cf. Rhes. 475. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαγθεὶς κακοῦ etc.) Vel ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἀνὴρ λυθείς.

644. ἥτις οὐκ ἔνδον μένει] Fort. εἴ τις —. Ad rem cf. Fr. 521. ἔνδον μένουσαν τὴν (μὲν?) γυναῖκα εἶναι χρεῶν | ἐσθλὴν, θύρασι δ' (θυραῖον δ') ἀξίαν τοῦ μηδενός.

646. εἴσω τε —] Leg. εἴσω δὲ —.

648. οἴκοθεν ἔχουσα] Cf. Achae. trag. Fr. 4, 5. Arist. Pac. 522.

649. γλώσσης τε] Leg. γλώσσης δὲ —.

650. ἥδιν] ἥδη Cobet.

651. κείνω τε —] Leg. κείνω δὲ —.

656. κεί] Qu. κᾶν (κῆν).

657. ἀναπτύξω φρένα] Cf. Aesch. Pers. 250. πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. 286. Soph. El. 639. Fr. 284.

678. πράξειν τι κεδνόν] I. q. τι χρησιόν. Cf. Alc. 605. κεδνὰ πράξειν. Aesch. Cho. 699. κεδνῶν ἑκατι πραγμάτων. Soph. Aj. 663. οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον.

684. Qu. σωθῆναι (᾽κ) πόνων.

685 sq. Cf. Cic. Cat. maj. c. 6. 'similesque sunt ut (ac?) si qui gubernatorem in navigando agere nihil dicant, cum alii malos scandant, alii per foros cursent, alii sentinam exhaustiant.'

686. ἄντιλον εἰργων ναός] Cf. Sept. 796. ἄντιλον οὐκ ἐδέξατο.

707. Scrib. τί δ' ἔστιν; ὥς — κακῶν. Cf. 889.

708. τῶνδε] Qu. τόνδε.

710. γὰρ ἀγγελῶ] γὰρ σοι φέρω optime Herw.

713. πλήν] Qu. πλήν γ'.

721. ἀλλ' ὥς γενέσθω] ἀλλ' ἔα γενέσθαι Herw. F. W. Schmidt.

722. μήτ'] Leg. μηδ', et μηδὲ in v. prox.

726. ἡμεῖς τε] Leg. ἡμεῖς δὲ —. ἡμῖν τε πῶς γυναικα μάρνασθαι μίαν | οἶόν τε Nauck. πολλοῖς τε πρὸς γυναικα — οἶόν τε F. W. Schmidt. Qu. πολλοῖς τε (δὲ) πῶς γυναικα μάρνασθαι μίαν, οἶόν τε;

727. Post h. v. nonnulla excidisse videntur.

728. Qu. οὔτ' αἰσχρὸν — οὔτ' etc.

729. οὔτ'] Lege οὐδ'. Ἀχαιοῖς — ῥίπτειν ἀράς] Cf. Eur. Cycl. 52. ἢ ῥίψω πέτρον τάχα σου (σοι?).

734. οὐδ' εἰς Ἀχαιοὺς βούλομαι ῥίπτειν σ' ἀράς F. W. Schmidt.

736. τύχοι] τύχοις Herw.

745. δυστυχῇ τε καὶ γάμοι] δυστυχῇ τε καὶ πικρὰ Heimsoeth. (Cf. Or. 952. πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία.) Fortasse glossema est γάμοι ad λέκτρα adscriptum, quod in textum irrepsit. Cf. Soph. Tr. 921. ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ, etc. Qu. δυστυχέσται' ὦ γάμοι. Cf. 1167. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς. Andr. 139. ὦ δυστυχεστάτα — νύμφα.

747. κλεινός] κλεινὸν nonnulli codd. Nauck. Dind. Verba κλεινός — ἐξανελθὼν excludit F. W. Schmidt.

751. πνεῦμ' ἀπορρήξας σέθεν] Cf. Or. 864. πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ. Iph. T. 974. βίον (πνεῦμ') ἀπορρήξειν θανάων.

752. ὑπαγκάλισμα] Cf. Hel. 242. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα. Cf. παραγκάλισμα Soph. Ant. 650.

753. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα] Cf. Hipp. 1391. ὦ θεῖον ὁσμῆς πνεῦμα. χρωτὸς] στόματος temere Weckl. Vulgatam tuetur F. W. Schmidt, coll. Plut. Mor. p. 493 F. ἡδεῖα μὲν ὁσμῇ χρωτός. p. 623 E. λέγεται δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀποπνεῖν. Cf. Alex. 4, 2. οὐ δὲ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀπέπνει. Anth. Pal. App. 306, 8. εὐόδμον χρω-

τός. Adde Arist. Pl. 1020. ὀζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. διὰ κενῆς] Cf. Arist. Vesp. 929. Sic ἐκ ταχείας, δι' ὀρθῆς, etc.

755. μάτην δ' ἐμόχθουν —] Cf. ad Med. 1030. ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους.

756. οὔποτ' Qu. κοῦποτ'.

761. οὔποτ' εἰ Διός] Qu. οὐκ ἄρ' εἰ Διός.

765. Ζῆνος ἐκφῦναί σ' vel Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' Reisk. Hoc probat Elmsleius ad Her. 409.

766. κῆρα] Cf. Aesch. Sept. 777. ἀναρπάξανδρον κῆρ' (Sphingem).

767. πολλῶν] ὦμῶν F. W. Schmidt.

769. ἄγετε, φέρετε] Cf. 1310. ἀγόμεθα, φερόμεθ'.

770. ἐκ τε γὰρ θεῶν] ἐκ του γὰρ θεῶν Pors. Burges. Vulgati recte tuetur Elmsl. Cf. Suppl. 95. ἐκ τε γὰρ γερασμίων | ὄσων.

779. πύργων — στεφάνας] Cf. Hec. 910. ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων. Soph. Ant. 122. στεφάνωμα πύργων.

780. ψῆφος ἐκράνθη] Cf. Hec. 219. Andr. 1273.

781. τὰ δὲ τοιάδε χρῆ] Leg. τὰ δὲ τοιάδ' ἐχρῆν.

785. ὦ τέκνον, —] Cf. Soph. Phil. 260. ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως. Tr. 61.

789. στέρων τε κτύπους] στέρων τε κόπους (i. e. κοπετούς) Lobeck. ad Aj. 634. Seidler. Dind.

790. οἷ γὰρ] Praestat forsitan οἷ ἐγὼ plene, ut in anapaestis.

792. τίνος ἐνδέομεν —;] Cf. Iph. A. 41. οὐδενὸς ἐνδεῖς | μὴ οὐ μαίνεσθαι.

793. χωρεῖν —] Cf. Soph. O. R. 773. διὰ τύχης τοιαῶδ' ἰών.

801. Ἀθήναις] Scribe Ἀθάναις.

806. ἀφ' Ἑλλάδος] ἀπ' οἰκῶν tentat Elmsl. in Class. Journ. XV. 426.

808. ἀτυζόμενος] ἀτεμβόμενος Herwerden.

809. Σιμόεντι — ἐπ' εὐρεΐα] Cf. Hom. Il. 6, 34. Σατνιόεντος εὐρρεΐαο. Od. 14, 257. Αἴγυπτον εὐρρεΐτην. Qu. — εὐρόω. Cf. Hec. 646. ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρώταν. Fr. 442, 3. εὐρόοισι στόμασι.

πλάταν ἔσχασε] Cf. Pind. P. X. 51. κώπαν σχάσον.

814. πυρὸς ante πυρὸς excidisse (in v. antistr. 803. scrib. ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ cum libris) suspicatur Meinekius Fr. Com. IV. 617. φοίνικι πνοᾷ] I. e. rubra. Cf. Herc. 945. Hel. 181.

821. ἀβρὰ βαίνων] Cf. Med. 830. βαίνοντες ἀβρῶς. 1164. ἀβρόν (ἀβρῶς?) βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί.

825. πυρὶ δαίεται] Cf. Her. 913. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς.

827. ἡϊόνες] Scribe αἰόνες. De structura v. Elmsl. ad Her. 40.

829. ἱαχον] βοῶσιν supplet Elmsl. ad Med. 201., coll. 1228. στέναζε — νεκρῶν ἱαχον.

836. παρὰ Διὸς θρόνοις] Eadem verba Eum. 229.

837. πρόσωπα — καλλιγάλανα] Cf. Ag. 738. φρόνημα — γαλάνας.

844. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος] I. q. εἰς θεούς. Cf. ad Herc. 35. 855 sq. expungit Herwerden.

860. ὦ καλλιφεγγές ἥλιου σέλας] Cf. Hipp. 455. ἡ καλλιφεγγής ἔως. Theodect. 10, 1. ὦ καλλιφεγγῇ λαμπάδ' εἰλίσσω φλόγος | ἥλιε.

862. 863. Ἑλένην —] Duos vv., ut manifesto spurios, expungit Herw. Contra lacunam ante 864. statuunt Dobr. Kirch.

866. ξεναπάτης] Cf. Med. 1392. τοῦ ψευδόρκου καὶ ξιναπάα. Fr. 667. τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην;

877. Ἑλένης] αὐτῆς Herw. (propter ipsa Menelai verba 861 sq. "Interpretamentum, ut fit, vocabuli explicati locum occupavit.") κείνης F. W. Schmidt, coll. ad Anth. Pal. V. 189. 3.

879. ποινὰς —] I. e. ποινὰς φίλων, ὅσοι τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ. Cf. Iph. T. 148.

881. τῆς μαιφονωτάτης] τὴν μαιφονωτάτην verissime Naber.

885. ὅστις ποτ' εἴ σὺ —] Cf. Fr. 483. Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς (ὅστις ἐστίν?), οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Aesch. Ag. 160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν.

887. προσηνξάμην σε] Leg. — σοι. Cf. ad Arist. Plut. 958.

888. φοράδην] Cf. Soph. O. R. 1310.

889. εὐχὰς — ἐκαίνισας] Cf. Eur. Fr. 598, 2. ἔρριπεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Aesch. Cho. 492. 1071.

891. ὁρῶν δὲ —] ὁρᾶν δὲ — Herw. Madvig. φρονῶν δὲ — F. W. Schmidt.

892. ὄμματ' ἐξαιρεῖ] Displicet ἐξαιρεῖ. Qu. ὄμμαθ', ἥδ' αἰεὶ πόλεις.

893. ὦδ' ἔχει] Leg. τοῖ' ἔχει —.

909. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος] Cf. Bacch. 297. συνθέντες λόγον.

910. οὔτως] οὐμός F. W. Schmidt.

924. ἔκρινε τρισσὸν] ἔκριν' ἐρίζον — conj. Herw., coll. Hel. 708. θεῶν τρισσῶν ἔρις. τρισσὸν ζεῦγος — τρισσῶν θεῶν] Cf. Fr. 357. ζεῦγος τριπάρθενον. Hel. 362. τρίζυγοι θεαί. Andr. 277. τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων — καλλιζυγές.

925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρῳ δόσις] Cf. Aesch. Pers. 1041. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

928. εἴ σφε κρίνειεν] Cf. Her. 198. εἴ — λόγους κρινοῖσιν σους. Rhés. 655. κρίνας σέ. Xen. Hell. I. 7. 38. Aesch. Ag. 479.

932. καὶ (τοσόνδ' ὄυμος γάμος | ὦνησεν Ἑλλάδ'), οὐ κρατεῖσθ' (i. e. κρατεῖσθαι) ἐκ βαρβάρων Erf. ad Aj. 191.

933. Scrib. κρατεῖσθαι (κ) βαρβάρων.

934. σταθέντες] Qu. σταθέντας.

941. θέλεις] καλεῖς F. W. Schmidt. Vulgatam damnat etiam Nauck.

945. τῷδ'] Qu. τόνδ'.

946. τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων] τί δὴ — ἐκ δωμαίων
Dind. Leg. τί δὴ φρονοῦσ' ἐγὼ 'κ δόμων.

947. δόμους ἐμούς] Corrigo πατρὸς δόμους, coll. Med. 1143.
νῦν ποῖ τράπωμαι; πότρεα πρὸς πατρὸς δόμους, | οὖς σοὶ προ-
δοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην (ἄμ' ἐσπόμην optime corrigit Naber).

950. συγγνώμη] συγγνώση F. W. Schmidt, qui haec opposita
verbis τὴν θεὸν κόλαζε censet.

958. πλεκταῖσιν] Sc. σειραῖς vel ἀρτάναις.

959. οὔτος] οὐμός F. W. Schmidt.

960. ἄλοχον] ἔνδον F. W. Schmidt.

961. πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκειν ἔμ' ἂν λέγοις F. W. Schmidt.
Qu. πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκειμι, πῶς ἔτ' ἂν, etc.

962. ἐνδίκως — δικαίως] ἐνδίκους — δικαίους Badham Praef.
Ion. p. XVII.

963. τὰ δ' οἴκοθεν] I. ε. τὸ κάλλος, opinor. Cf. 928.

972. οὐκ ἐς τοσοῦτον —] Cf. Herod. II. 120. οὐ γὰρ δὴ οὕτω
γε φρενοβλαβῆς ἦν — ὥστε τοῖσι σφετέροις σώμασι — κινδυνεύειν
ἐβούλοντο.

973. ἀπημπόλα] Cf. Arist. Ach. 374. λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι.

975. αἱ παιδιαῖσι] εἰ παιδιαῖσι Naber. Qu. αἱ παιδιᾷ (παιδιᾷ) τε.

982. κακὸν κοσμοῦσα] Cf. Andr. 956. χρεῶν | κοσμεῖν γυναῖκας
τὰς γυναικείας νόσους. Ion. 833. μηχαναῖς κοσμοῦσι (τᾶδ' ἰκα).

983. ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς] Cf. Aj. 303. λόγους ἀνέσπα —
ξυντιθεῖς γέλων πολύν. Ar. Ach. 1126. ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστὶν ἀν-
θρώποις πλατὺς. Orest. 1560. τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως.

985. οὖς ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν οὐρανῷ Elmsl. ad Her. 801.

987. κάλλος ἐκπρεπεσιάτη] Qu. κάλλος εὐπρεπέστατος. Cf. Hec.
269. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος εὐπρεπεσιάτη. Alc. 333. εὐπρεπεσιάτη
(ἐκπρεπ. al.) γυνή.

988. νοῦς ἐποιήθη Κύπρις] νοῦς ἐπτοιήθη Κύπριν (?) Matth.
Cf. Iph. A. 586. ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοιήθης. Cycl. 184. Apoll. Rh. I.
1232. Qu. ἐπτοιήθη (οἷ) νοῦς ἐρᾶν.

995. κατακλύσειν] Cf. Or. 343. Aesch. Sept. 1078.

998. φῆς σ' ἄγειν Schaef. Seidler. Matth. Dind. dissentit Elmsl.
ad Her. 52.

1001. τ' ἔτ' ὄντος] τε ζῶντος F. W. Schmidt.

1009. ἔποι' ἄμ' αὐτῇ] Cf. 946. Arist. Pac. 727. ἔπεσθον ἄμ'
ἐμοί. Pl. 823. τᾶρετῇ] Eadem crasis est Andr. 225.

1012. βρόχους ἀρτωμένη] Leg. βρόχοις —. Cf. Hipp. 779.
κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη.

1015. Lege καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε —. Cf. ad Arist. Ach. 611.
πολλὰ πολλάκις] Cf. ad Arist. Eccl. 1105. Th. 287.

1018. τοῦτ' ἥσκεις ὅπως ἔποι' ἄμ' αὐτῇ] Cf. Hipp. 392. ἐσκό-
πουν ὅπως | κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν.

1020. ὕβριζες] ὕβριζειν Lehrs. F. W. Schmidt.
1021. βαρβάρων ὑπ' ἡθελές] βαρβάρων ὑπ' ἡθέων F. W. Schmidt. Qu. καὶ προσκυνεῖσθαι γ' ἡθελές πρὸς βαρβάρων.
1022. μεγάλα γὰρ] μειλίγματ' F. W. Schmidt. κατὰ τοῖσδε] καὶ πέπλοις optime F. W. Schmidt (coll. 1025. et Ion. 326. εὖ γὰρ ἥσκησαι πέπλοις. Aesch. Pers. 182. πέπλοις Περσικοῖς ἥσκημένη. Soph. O. C. 1603. ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν). κεῦπρεπῶς τὸ σὸν δέμας idem, coll. Alc. 161. εὐπρεπῶς ἥσκησατο.
1025. ἐν πέπλων ἐρειπίοις] Cf. Soph. Aj. 308. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν etc.
1026. φρίκη τρέμουσαν] Cf. Phoen. 1285. τρομερὰν φρίκα — φρέν' ἔχω. κρατ' ἀπεσκυθισμένην] Cf. El. 241. καὶ κρατα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.
1028. ἔχουσιν] νέμουνσιν malit Naber. Qu. ἄγουσιν.
1034. πρὸς Ἑλλάδος] Qu. τὸν (aut γ' ἀφ') Ἑλλάδος.
1035. τὸ θῆλυ] Cf. Hel. 991. εἰς τὸ θῆλυ τραπόμενος. Andr. 684. ἔβησαν εἰς τὰνδρεῖον.
1036. ἐμοὶ σὺν συμπέπτωκας —] Cf. Hec. 966. εἰς ταυτὸν μοι ἦδε συμπίτνει δμῶς.
1038. λόγοις ἐνεῖται] Suspectum.
1042. τὴν νόσον —] Cf. Alc. 1050. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῆς.
1048. ναυστολήσεται] Activa forma ναυστολήσεις est Suppl. 474. ναυστολήσων Hec. 634.
1050. πάροιθ' ἔχει cod. Flor. Elmsl. ad Med. 1334.
1052. ὅπως ἂν ἐκβῇ] ἕως ἂν ἐκσιῇ F. W. Schmidt. Cf. Med. 332. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.
1055. κακῶς κακῇ] κακῇ κακῶς recte Herw. Ita enim Graecos solere loqui. Cf. ad Arist. Eq. 2 et Soph. Phil. 1369.
1056. καὶ γυναιξὶ —] Cf. Herc. 221. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλείθερον βλέπειν.
1057. θήσει] Qu. δείξει. Cf. Arist. Th. 673. Sed cf. Herc. 221.
1067. χιόνι κατάρυντα] Cf. Andr. 215. Θρήκην χιόνι τὴν κατάρυντον.
1075. ζάθεοι σελᾶναι] Annon ζάθεαι —? Cf. Hipp. 750. Tro. 219. 228. 1070. Ion. 184. Sed Tro. 1075. ζάθεοι σελᾶναι. 256. ζαθέους κληῖδας.
1079. ὀλομένας] ὀλλυμένας Erf. ad Soph. Ant. 840.
1080. κατέλυσεν] κατεδαίσαθ' F. W. Schmidt. Pro αἰθομένα qu. αἰθομένου.
1086. αἵσσον] Cf. Theocr. XIII. 23. αἵς κυνεᾶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναῦς, | ἀλλὰ διεξάϊξε etc. et ad Arist. Ran. 1001.
1087. ἵνα τείχεα —] Cf. El. 1153. Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε'. Herc. 15. Κυκλωπείαν πόλιν. Soph. Fr. 207. Κυκλώπειον τροχόν.

1102. δίπαλτον] Cf. Iph. T. 323. δίπαλτα πολεμίων ξίφη. Soph. Aj. 408. δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύοι. Aesch. Sept. 985. τριπάλτων πημάτων. Vide Seidleri correctionem.

1104. κεραυνοφαές] Mendosum. Qu. κελαινοφαές.

1107. ἔνοπιρα] Leg. ἔσοπιρα.

1113. χαλκόπυλόν τε θεάν] Qu. χαλκόδομον —. Cf. Hel. 228. τὰν χαλκίικον. 245.

1114. δύσαμον αἴσχος —] Sermonem de Menelao esse statuunt Seidler. et Elmsl. ad Med. 823. Ipsam Helenam intelligit Seidler. ἑλών] ἔχων aut ἄγων F. W. Schmidt.

1123 sq. Hos 33 versus, qui vulgo Talthybio tribuuntur, Ἀγγέλω tribuendos esse monet Elmsleius in Class. Journ. V. 202. Loqui enim hic aliquem ad Neoptolemum pertinentem.

1126. Νεοπτόλεμος pro glossemate habet Elmsleius in Class. Journ. V. 202. et ad Iph. T. 824., δεσπότης reponendum existimans. Loqui enim Neoptolemi famulum. Cf. ad Med. 58., ubi δεσποίνης pro Μηδείας restituit Porsonus. Neoptolemus δεσπότης dicitur v. 1145. Cf. etiam Andr. 1070.

1129. ἡ χάριν μονῆς ἔχων] οὐ χάριν μονῆς ἔχων Seidler. Nauck. ἡ κόρον μονῆς ἔχων F. W. Schmidt.

1133. καί σφ' ἤτήσατο —] καὶ μ' ἤτήσατο Elmsl. in Class. Journ. V. 202. Idem tamen in VI. 223. vulgatam ^{retineri} posse concedit hoc sensu, and she obtained leave from him to have this corpse buried, coll. Hel. 1063. ὥς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῶ τάφῳ | θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι. Med. 780. παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι. Leg. καί σ' (vel καὶ μ') —.

1136. χαλκόνωτον ἀσπίδα] Cf. Phoen. 1130. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις. Arist. Ach. 1124. γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον (trag.). Soph. Aj. 846. ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν.

1140. μήτηρ —] Hunc versum spurium habet Herw.

1141. περιβόλων — λαῖνων] Malim περιβολῶν —. Cf. Phoen. 1085. ἐπτάπυργοι περιβολαί. Ion. 1183.

1144 sq. ὥς ἔχει τὰ σά] ὥς τ' ἔχει τὰ σά (aut στεφάνοισί θ', ὥς σοι δυνάμεως ἔχει τὰ σά) Herwerden ad Ion. 1397.

1146. ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ] Cf. Soph. Phil. 1297. τί μ' ἄνδρα πολέμιον — ἀφείλου μὴ κτανεῖν —;

1148. ἐπαμπισχόντες Elmsl. ad Med. 277. Cf. Elmsl. ad Med. 1128. Qu. γῇ τόνδ' ἐπαμπισχόντες.

1153. τάφρον] Qu. τάφρον.

1165. οὐκ αἰνῶ — λόγῳ] Cf. Hel. 267. ὅστις μὲν οὖν — πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὁμως.

1171. τῇ ψυχῇ] τὴν ψυχὴν Herw. γνούς θ' ἅμα ψυχῇ idem.

1172. οὐκ οἶσθ'] κάτοιισθ' Dind. ὤλεσας Herw.

1173. ὥς σ' ἔκειρεν —] Cf. Hec. 910. ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων.

1179. ἐν ἄρθροις δ' ἔκλυτοι codd. et schol. ἄναρθροι κακλίτοι F. W. Schmidt, de voce ἄναρθρος coll. Or. 228. Fr. 561. πρό-
κεισθε (δὴ) Fix. πρόκεισθε (νῦν) Nauck.

1180. κόμπους ἐκβαλὼν] Cf. Herc. 146. ἐκβαλὼν κόμπους κενοῖς.

1185. ἐγὼ σε vulg. ἐγὼ σέ Musgr. "The reading ἐγὼ σε preserves the rhythm, but seems to injure the sense." (Elmsl. ad Suppl. 303.) Cf. 1147.

1188. ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι] πόνοι τ' ἐκεῖνοι Dobr. ἄϋπνοί τε κοῖται Weil. Munro. ἀγρυπνίαι τε Weckl. Placet correctio ὕπνοι τ' ἄϋπνοι.

1192. λαχὼν] Lege τυχών.

1193. χαλκόνωτον ἰτέαν] Cf. Her. 377. ἰτέα κατάχαλκος.

1197. ἵντος —] Cf. El. 458. περιδρομος ἵντος ἔδρα. Aesch. Sept. 495. περιδρόμοις] Qu. περιδρομαῖς.

1201. εἰς κάλλος τύχας] ἐς καλὰς ταφὰς Badham Praef. Iph. T. p. 19. ὡς πάρος χλιδὰς F. W. Schmidt, coll. Rhés. 960. Ion. 26. Hel. 424. Soph. El. 452. Ipse malim leniori correctione εἰς κάλλος ταφὰς —.

1202. ὦν δ' ἔχω] ἄν δ' ἔχω F. W. Schmidt. Cf. Ag. 296. πρὸς ἀρίστοισιν ὦν ἔχει πόλις.

1203 sq. θνητῶν — εὐτυχεῖ ποτε] Cf. Hel. 1138. τίς φησιν ἐρευνήσας βροτῶν μακρότατον πέρας εὐρεῖν, ὃς τὰ θεῶν ἔσορα δεῖρο καὶ αὐθις ἐκεῖσε καὶ πάλιν ἀντιλόγοις (ἀμφιλόγοις Dobr.) πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;

1203. ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν] ὅστις εὖ πράσσων δοκεῖ | βέβαια χαίρειν Herw. prob. F. W. Schmidt. Lege ὅστις εὖ πράξειν δοκῶν (i. q. προσδοκῶν) —. Cf. Hec. 283. οὐ — χρῆ — οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν αἰεί. Eur. Fr. 1059. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς.

1204. τοῖς τρόποις] πολύτροποι Weckl.

1206. εὐτυχεῖ ποτε] Qu. εὐτυχῆς αἰεί. De re cf. Soph. Tr. 440. El. 916. Theogn. 902. οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

1211. οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι] — θοινώμενοι Seidler. — θεώμενοι Hartman. δσίας γ' (?) ἡδονὰς θηρώμενοι F. W. Schmidt. Qu. ἀγαθὰς ἡδονὰς θηρώμενοι, αὐτ' τιμῶσι, χρηστὰς ἡδονὰς —.

1216. φρενῶν ἔθιγες] Cf. Alc. 108. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν. Suppl. 1162. ἔθιγε μου φρενῶν.

1217. ἀνάκτωρ πόλεως] Rara vox. Cf. Iph. T. 1414. πόντιον ἀνάκτωρ. Aesch. Cho. 356. σεμνότιμος ἀνάκτωρ. Hinc ἀνάκτορον.

1224. 1225. Ut spurios damnat F. W. Schmidt.

1226. πικρὸν ὄδυρμα] Cf. Soph. Phil. 189. πικρᾶς οἰμωγᾶς. Ant. 423. πικρᾶς ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον.

1235. ἄρασσ' —] Cf. Tro. 281. ἄρασσε κραῖτα κούριμον. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πένθιμον) χερσὶν πίτυλον. Aesch. Pers. 1046. ἔρεσσ' ἔρεσσε (ἄρασσε κραῖτα?) καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. διδοῦσα] Fort. τιθεῖσα.

1240. οὐκ ἔμελεν ἄρα θεοῖς τι [θεοῖσι?] πλὴν οὐμοὶ πόνοι F. W. Schmidt.

1242. εἰ δ' ἡμᾶς θεός] εἰ δὲ μὴ θεός Steph. F. W. Schmidt.

1243. τᾶνω περιβαλὼν κάτω χθονός] τᾶνω περὶ κάτω βαλὼν χθονός Naber, ut χθονός pendeat ab τᾶνω, coll. Platonis loco (Resp. VII. 519 B.) περὶ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. ἔστρεψε τᾶνω — κάτω] ἔστρεψε τὰμὰ χερὶ βαλὼν F. W. Schmidt. Cf. Antiph. 240, 4. δέπας — ἔστραμμένον | τᾶνω κάτω δεικνύντες.

1244. ἀφανεῖς ἄν ὄντες —] ἀφανεῖς μένοντες frustra F. W. Schmidt. Notabilis est in hoc versu triplex particulae ἄν repetitio, ut in Soph. Fr. 669 N. πῶς ἄν οὐκ ἄν ἐν δίκῃ | θάνοιμ' ἄν;

1245. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν] μοῦσαν διδόντες ὑστέραν ᾠδοῖς βροτῶν Weckl. (διδόντες duo boni codd. ὑστέραν βροτῶν Pal.) Μούσαις ἀοιδὰς θέντες ἐς τὸ πᾶν χρόνου F. W. Schmidt. Leg. ἀοιδὰς θέντες —. Cf. Suppl. 1225. ᾠδὰς ὑστέροις θήσετε.

1252. ἐπὶ σοὶ] ἐν σοὶ Pors. ad Hec. 298. Recte, opinor.

1253. μέγα δ' ὀλβισθεῖς] Cf. Iph. A. 51. οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβισμένοι.

1257. φλογέας] Qu. φλογέαις. Cf. Arist. Ran. 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσω.

1262. πῦρ ἐνιέναι] I. q. ἐμβάλλειν. Cf. Herod. VI. 32. πάντα ἐπέφλεγον — καὶ ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἱερά. Bacch. 849. ἐνείς ἐλαφρὰν λύσσαν.

1266. ὀρθίαν —] Cf. Her. 830. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὀρθιον Τυρσηνικῇ | σάλπιγγι.

1267. σάλπιγγος ἡχῶ] Annon σάλπιγγος ἡχή? Cf. Phoen. 1393. σάλπιγγος ἡχή. δῶσιν] ᾧσιν F. W. Schmidt.

1269. σὺ τ'] Leg. σὺ δ'.

1277. ᾧ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπνέουσ'] Qu. ᾧ μεγάλα δὴ ποτε πνέουσ' —. Μεγάλα πνεῖν ut μεγάλα λέγειν, φρονεῖν, etc. Cf. Andr. 189. οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα etc. Bacch. 640. καὶ πνέων ἔλθῃ μέγα. et ad Soph. El. 995. ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάροις] Haec vix sana sunt. Qu. ἐμπρέπουσα βαρβάροις.

1280. δούλας] δούλους malit Elmsl. ad Med. 1376. καὶ τί Burges. ex cod. Harl. prob. Elmsl. ad Suppl. 303.

1293. ἄπολις — Τροία] Cf. Aesch. Eum. 457. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν | ἔθηκας.

1298. πτέρυγι δὲ καπνὸς ᾧς τις —] Cf. 1320.

1300. μαλερὰ] μαλερῶ Herw. ad O. R. 190.

1310. ἀγόμεθα, φερόμεθα] Cf. 769. ἄγετε, φέρετε. Arist. Nub. 241. ἄγομαι, φέρομαι.

1313. ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ] I. e. inscius. Cf. Andr. 683. μάχης ἄϊστορες. Passive usurpatur ἄϊστος Hom. Od. 1, 235. οἳ κείνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων | ἀνθρώπων. 242. οἷχετ' ἄϊστος, ἄπυστος. Il. 14, 258.

1319. πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι] Cf. Hipp. 1429. οὐκ ἀνώνυμος πεσών.
 1320. κόνις δ' —] Cf. Herc. 510. καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
 ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μᾶ. καπνῶ] Qu. καπνοῦ. Cf.
 1298. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις — καταφθίνει γᾶ.
 1321. αἶστον —] Cf. Aesch. Prom. 946. δς αὐτὸν ἐκ τυραν-
 νίδος | θρόνων τ' αἶστον ἐκβαλεῖ.
 1326. ἔνοσις] Cf. Hel. 1379. ἔνοσις αἰθερία. Bacch. 585. χθονὸς
 ἔνοσι.

ION.

1. ὁ χαλκίοισι νώτοις] ὁ νώτοις χαλκίοισιν Elmsl. in Ed. Rev.
 XXXVII. 78. Ἄτλας ὁ χαλκόνωτος οὐρανὸν θεῶν | ὀχῶν παλαιὸν
 οἶκον ἐκ τριῶν μιᾶς | θεῶν ἔφυνσε — Dind. νώτοις οὐρανὸν
 νώτοισιν πόλον conj. Badham.
 2. παλαιὸν οἶκον] Suspectum. Qu. παλαιὸν ὄχθος. ἐκτρί-
 βων] Qu. ὑποφέρων vel ἐξαίρων. θεῶν μιᾶς ἔφυνσε] μιᾶς | θεῶν
 ἐξέφυνσε Wakef. Nescio an recte.
 7. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα] Eadem verba sunt Hel. 14. Soph.
 El. 1498. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.
 12. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ] Acropolis ἐλαιοφόρος ὄχθος dicitur
 Herc. 1178.
 15. οἶκον] ὄγκον Badham. Dind. Eadem confusio est Dion.
 Hal. III. 11.
 16. τεκοῦσ' ἐν οἴκοις —] “Hic negligenter loquitur Mercurius
 nam v. 949. habemus testem imprimis locupletem, matrem ipsam
 quae narrat non in regia sed in antro sub arce se puerum enixam
 fuisse.” (Naber.) παῖδ'] Mendosum. λάθρ' (!) T. Halbertsma
 Herw. παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος] ἄρσεν ἤνεγκεν βρέφος Naber.
 Simplex verbum est 33. et 38. Leg. τὸ βρέφος ἤνεγκεν λάθρα —.
 17. ἡνῶσθη θεῶ] Cf. Med. 18. γάμοις (λέκτροις?) Ἰάσων βασι-
 λικοῖς εὐνάζεται.
 18. κακτίθησιν ὡς θανούμενον] κακτίθησι κατθανούμενον Naber.
 Cf. 27.
 19. εὐτρόχῳ] εὐτόρῳ Herwerden ad O. R. 86. Cf. 40. 1391.
 κύκλῳ] Qu. κύτει.
 24. ἐκεῖ] ἔτι recte Barnes. et vulg. αἶ Naber.
 26. ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς δώμῃ] Cf. 602. διὰ δορὸς εἰπας ἢ
 λόγων ξυναλλαγαῖς; Hel. 718. σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμία.
 27. ὡς θανουμένῳ] ἐν τοῖς σπαργάνοις Naber, qui hunc versum
 e v. 27. interpolatum fuisse censet.
 28. ὦν] ὦδ' F. W. Schmidt.
 32. αὐτῷ σὺν ἄγγει] αὐτῷ ζυγάστῳ ingeniosa est Nauckii
 conjectura. Cf. Fr. 1110. Soph. Tr. 692. οἷς ἔχει] οἷς ἐν F. W.
 Schmidt.

33. *ἔνεγκ' ἀδελφῶ]* *ἔνεγκε Δελφῶν* Musgr. Elmsl. ad Med. 160. Badham.

39. *σκῦτος]* *κύτος* Dind. *πλέκος* Herw. (Cf. Arist. Ach. 454. Pac. 528. Sed parum convenit *πλεκτὸν πλέκος*.)

40. *δρῶτο]* Bene post praesens historicum sequi optativum monet Herwerden. Cf. ad Ran. 24.

41. *ἱππεύοντος ἡλίου]* Cf. Fr. 230, 5. *τέθριπ'* *ἐλῶντος ἡλίου* *κατὰ χθόνα*.

43. *ὄψιν* — *προσβαλοῦσα παιδί]* Cf. Plutarch. de S. N. V. p. 18. *ἀνέσμοις δξὺν ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμόν*.

51. *ὁ παῖς τε]* Qu. *ὦν παῖς δέ*. Malim *ὁ παῖς δέ*. Versum ut spurium delet Herw.

52. *ἀμφιβωμίους τροφὰς* Elmsl. ad Her. 984. *ἀμφιβωμίους τροχούς* (pro *τροφὰς*) Munro. *ἀμφιβώμιος τραφεῖς* Herw., coll. 323. *βωμοί μ' ἔφερβον*. Cf. 335. et ad Phoen. 1738. Soph. O. R. 184.

54. *χρυσοφύλακα]* *ναοφύλακα* Nauck. *θριγκοφύλακα* (?) Naber. Nonnisi externas partes aedis, et quidem interdiu, curae Ioni fuisse constat e vv. 414. *ἡμῖν τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει*. 315.

56. *καταζῆ]* Leg. *διαζῆ*.

60. *οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα* —] Cf. Fr. 658. *οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πρόσχωρον πόλιν*. Ionem Chium apud Strab. I. p. 60. *Εὐβοῖδα μὲν γῆν* etc. V. Elmsl. ad Her. 84. et Ach. 883.

67. *ἔρωτι παίδων]* Cf. 1246. *παίδων γὰρ ἐλθούσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα*. Fr. 1132, 6. *οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς*. Suppl. 1088. *παίδων τ' ἐραστής ἦν*.

74. *κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός]* Cf. Pind. Fr. 71. *κτίστορ Αἴτνας*.

75. *θήσεται]* Pro *θήσει*?

80. *πρὸ ναοῦ]* Qu. *προναοῦ*?

82. *ἄρματα* — *τεθρίππων]* Imo *ἄρματα* — *τέθριππα*. Cf. Phoen. 1555. Her. 802. Fr. 771, 2. Alibi tantum *τέθριππα* ponitur, ut Ion. 1241. Alc. 430. Suppl. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Herc. 177. 380. Fr. 1083, 8. El. 866. *ὦ τέθριππον ἡλίου σέλεις*. Aesch. Fr. 346. *ζεῦγος τέθριππον* (*τεθρίππων* Il.).

83. *λάμπει]* *κάμπτει* Matth. Wakef. S. C. § 59. *κατὰ γῆν]* Anglice, in the direction of earth. *περὶ γῆν* Herw. Cf. Hor. Od. III. 21. ult. 'Dum rediens fugat astra Phoebns'.

84. *πυρὶ τῷδ' αἰθέρος]* *πῦρ τόδ' ἀπ' αἰθέρος* conj. Badham. Qu. *πυρὸς δι' αἰθέρος*.

86. *Παρησιάδες κορυφαί]* Malim *Παρησσιάδες*, et *Παρησσοῦ* 157. Cf. Iph. T. 1244. *Παρηάσιον* (*Παρησσίαν*?) *κορυφάν*.

87. *τὴν ἡμέραν]* Qu. *τὴν ἡμερινήν*.

91. *τρίποδα ζάθεον]* Cf. Iph. T. 1253. 1260. Fr. 475, 4. *ἦκω ζαθέους ναοὺς προλιπών*.

94. *θήραρες*] Eadem forma est Suppl. 762.
95. *ἀργυροειδεῖς* — *δίνας*] Cf. Iph. A. 751. ἤξει δὴ Σιμόεστα καὶ (l. Σιμοεντίδας) *δίνας ἀργυροειδεῖς*.
98. Qu. *εὐφημον φρουρεῖν*. Et sic Dind.
101. *ιδίας*] *δίας* conj. Herwerden, coll. O. R. 151. et Weckl.
106. *πτηνῶν τ' ἀγέλας*] Cf. Soph. Aj. 168. *πτηνῶν ἀγέλαι*.
120. *ἱερὰν φόβαν*] Qu. *ἱερὰ φόβα*. Cf. Alc. 172. *πτόρθω ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην*. El. 778. *μυρσίνης πλόκους*. 324. *κλῶτα μυρσίνης*.
124. *τὸ κατ' ἄμαρ*] Quotidie. Cf. El. 181. Bacch. 908. *τὸ δὲ κατ' ἄμαρ ὅτω βίσιος εὐδαίμων μακαρίζω*. Soph. Phil. 1089. *τί ποί' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ ἔσται*; Ar. Eq. 1126. *τὸ καθ' ἡμέραν*. ἡμαρ] Scribe *ἄμαρ*.
126. *εὐαίων εὐαίων*] Cf. Soph. Phil. 829. *ὑπνε — εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις, εὐαίων εὐαίων*.
132. *θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν*] I. e. *θεοῖσιν δουλεύειν*.
134. *εὐφάμοις δὲ πόνοις* miss. *εὐφάμους δὲ πόνους* Porson. *εὐκαμάτων* — Weckl. *εὐθύμως* — F. W. Schmidt. *μοχθεῖν*] *μοχθῶν* Wakef. Recte.
137. *τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶν τὸν ὠφέλιμον — Φοῖβον τὸν κατὰ ναὸν* malit Badham.
146. *γαίας* pro *κατὰ γαίας* accipit Elmsleius ad Bacch. 1094.
148. *ἀποχεύονται*] *ἀποχεύονται* (?) Dind. Qu. *ἀπεχεύαντο*.
151. *αἰεὶ*] Ad *λατρεύων* referendum
156. *αὐδῶ μὴ χρίμπειν θριγκοῖς*] Cf. Bacch. 504. *αὐδῶ μὴ δεῖν*. et ad Arist. Ran. 369.
157. *χρυσήρεις οἴκους*] *χρυσήρεις τοίχους* Badham. Lege *χρυσήρεις θριγκούς*. Cf. Iph. T. 129. *χρυσήρεις θριγκούς*.
158. *μάρψω σ' αὖ*] *μάρψω σ' εὖ* Badham.
160. *ἰσχὺν*] Qu. *γένναν*.
163. *φοινικοφαῖ*] Qu. *φοινικοβαφῆ*.
166. *πάραγε πτέρυγας*] *πέρα τε πτέρυγας* Matth., ut *περᾶν πόδα* Hec. 53.
168. *αἰμάξεις*] Suspectum. *φοινίξεις* conj. Badham.
173. *ψαλμοὶ — τόξων*] Cf. Herc. 1064. *τοξήρει ψαλμῶ τοξείσας*. Bacch. 783. *τόξων χερὶ | ψάλλουσι νευράς*. Fr. 501, 2. *ψάλλει κενὸν τόξευμα*.
- 174 sq. *οὐ πείσει καὶ χωρῶν δίνας | τὰς Ἀλφειοῦ παιδουργήσει* | —; Madvig.
174. *ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ*] Qu. *ἐς δίνας τὰς Ἀλφειοῦ*.
175. *παιδούργει*] *παιδουργεῖν* (quod a πείσει pendeat) conj. Badham.
176. Qu. ἢ ('s) *νάπος Ἰσθμιον*, vel ἢ *νάπει Ἰσθμίῳ*.
178. *ναοὶ θ' (βωμοὶ θ' Heims.) οἱ Φοῖβον (θεόδμητοι)* supplet Herw.

179. κτείνειν — αἰδοῦμαι] Cf. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν. Cho. 899. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ἥδοῦντο συλᾶν.

190 sq. De horum versuum metro cf. ad Suppl. 993 sq.

195. πανόν] Qu. δαλόν.

199. αἰρόμενος πόνους] Cf. Soph. Ant. 871. τόνδ' ἄν ἡρόμην πόνον.

203. πυρὶ πνέουσας] πῦρ πνέουσας Reisk. πῦρ πνείουσας Both. Cf. Bacch. 1016. πυρὶ φλέγων (πυριφλέγων vulg.) — λέων.

205. βλέφαρον διώκω] Cf. Orest. 1337. ἰδοῦν, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. Aesch. Sept. 367. Eum. 402. Pers. 86.

212—225. Ita haec constituit Elmsleius ad Med. 466. τί — | ἐν — | ὄρῳ — | καὶ — | σὲ — | οὐ — | οὐδ' — | τίνα — | ἄρ' — | γᾶς — | στέμμασι — | οὕτω —.

213. ὄβριμον Elmsl. ad Med. 466. Qu. ὄβριμον ἐν Διὸς etc. ἐκηβόλοις χερσίν] ἐκαβόλοις χεροῖν ὄρᾶς Elmsl. ad Med. 466.

217. κίσσινον βάκτρον] κισσίνους — Elmsl. ad Med. 466. Cf. Bacch. 363. ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα. 25. θύρσον — κίσσινον βέλος.

218. ὁ Βακχεύς] Cf. Soph. Ant. 1122. ὦ Βακχεῦ. ἄν πυθοίμεθ' Qu. ἐκπυθοίμεθ'.

220. γυάλων ὑπερβῆναι] Cf. Suppl. 1049. δόμων ὑπερβᾶσ'.

221. λευκῷ ποδί] λευκόποδ' Elmsl. ad Med. 466. I. e. nudo pede. Cf. Bacch. 861. 664. Cycl. 72. Qu. ποδὶ θείων αὐτ' αὐτῶν (243. 257.). ποδί γ' Qu. ποδί μ'.

222. τίνα δῆτα θέλεις;] τίνα δὴ θέλεις; Elmsl. l. c.

223. στέμμασί γ' ἐνδυτός] Cf. Aesch. Eum. 1028. φοινικοβάπτοις ἐνδυτοί σφ' (ἐνδυτοῖς vulg.) ἐσθήμασι | τιμᾶτε.

224. ἐνδυτὸν] Qu. ἐνδυτός. Et sic Elmsl. l. c. οὕτω καὶ] Malim οὕτω δῆ.

226. ἐθύσατε πέλανον] Cf. Aesch. Pers. 204. θῦσαι πέλανον.

229. δόμων μὴ πάρειτ' εἰς μυχόν] Cf. Hel. 458. ἔσω πάρειμι.

232. πάντα θεᾶσθ' ὃ τι —] Pro ὃ τι fort. ὄσα, sed cf. ad Nub. 348. γίνονται πάνθ' (al. πᾶν) ὃ τι (al. ὄσα) βούλονται. Xen. Hell. II. 2. 16. ἔμελλον ἅπαντα ὃ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν, Plat. Resp. VIII. 566 D. ἀσπάζεται πάντας ᾧ (ὄτω?) ἄν περιτυγχάνη.

233. Qu. μεθήσεις, δέσποθ', ἡμᾶς, vel μεθείης, δέσποτ', ἄν etc.

237. γενναιότης σοι] Qu. γενναιότητος τῶν τρόπων etc.

239. τὰ πολλά γ'] Malim τὰ πόλλ' ἄν.

245. πάντες ἄλλοι] Malim πάντες ἄλλοι.

246. ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ] Cf. Alc. 826. ὄμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν. Phoen. 370. δι' ὄσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῦν (δακρύρροον?).

248. ἐλθεῖν] ἐλθὼν Naber.

251. οἴκοι —] Cf. 1370. ἐκεῖσε τὸν νοῦν δούς. Phoen. 1433. τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ. οὐσά περ Dobr. Badham.

255. τί χρῆμα δ'] τί χρήματ' Seager in Class. Journ. XX. 279. Cf. 276.

258. πόθεν γῆς] Ut alibi ποῦ γῆς, ποῖ γῆς. ἐκ ποίας πάτρας] Leg. ἐκ ποίου πατρός. Et sic Lud. Dind. Badham.

261. πατρός γῆ δ'] πατρὶς δ' ἔστ' F. W. Schmidt.

262. γενναίων τ' —] Cf. 693. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων.

264. τοσαῦτα κεύτυχοῦμεν] Qu. τοσαῦτα δὴ εὐτυχοῦμεν, vel τοσοῦτον εὐτυχοῦμεν, vel τοσαῦτά γ' εὐτυχοῦμεν.

268. Ἐριχθονίος γε] Ἐριχθονίου γε vel Ἐρεχθέως γε dubitanter Elmsl. ad Iph. T. 824. et Ed. Rev. XXXVII. 70., vitandi anapaesti causa (sc. in nom.).

271. ὥσπερ ἐν γραφῇ 'στιν εἰσορᾶν F. W. Schmidt.

274. σκόπελον — πέτρας] Cf. 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον (δειράδες Παρνασσού).

275. τί δαὶ τόδ';] τί δ' αὖ τόδ'; F. W. Schmidt. εἰεν. τί δὴ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην | λέγεις; Elmsl. ad Bacch. 821. Recte. Cf. El. 244. 1116. Cycl. 450. Particula δαὶ non usurpatur Aeschyle. Sophocli, aut Homero. ἄρ' ἀληθὲς —;] Cf. 1537. ὁ θεὸς (εἴτ' ἔστ'?) ἀληθὲς ἢ μάτην μαντεύεται etc. Soph. Phil. 345. λέγοντες εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην.

276. καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ] καίπερ οὐ κάμνων σχολῇ Naber.

280. μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις] μητρὸς ἀγκάλαισιν ἢ T. Halbertsma. μητρὸς οὗσ' ἐν ἀγκάλαις Nauck. Herw. Qu. μητρὸς νεογνὸν βρέφος ἐν ἀγκάλαισιν ἦ. De prima persona ἦ cf. ad Herc. 1416.

281. χάσμα] Malim χῶμα.

285. τιμᾷ σφε Πύθιος] Qu. τιμᾷ σφ' Ἀπόλλων. Πύθιος] Qu. Πυθών. Et sic Badham.

286. τιμᾷ γ' ἄτιμ' ὥς —] τιμᾷ τιμᾷ ὥς μήποι' — libri. τιμᾷ γ' ἀτίμως Burges ad Tro. 121. τιμᾷ γὰρ, ἀλλ' ὥς μή ποι' ὄφελόν σφ' ἰδεῖν Badham. τιμᾷ γ' ἀτίμως μήποι' — Madvig. τιμῶν γ' ἄτιμᾷ (vel ἀτίζει) μήποι' — Naber.

288. οὐδὲν] οὐ δὴ Seager.

293. ἐγγενῇ] Cf. Soph. O. R. 452. ἐγγενὲς φανήσεται Θηβαῖος.

294. πόλις] Ita Sicilia vocatur πόλις Arist. Pac. 251.

295. ὄροις ὑγροῖσιν] ὄροις ὑγροῖσί γ' Herw. ad O. R. 622.

300. ἐνστρέφει] Sic Flor. 2. sed εὖ στρέφει P. εὐστρέφει C. Latet aliquid.

304. ἄπαιδές ἐσμεν] ἄπαιδ' ἔτ' ἐσμέν Naber, coll. 1463. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμέν.

308. σου τὴν τεκοῦσαν] I. e. τὴν μητέρα σου. Cf. Alc. 167. ὥσπερ αὐτῶν ἢ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι. Legerim ὥς σε τὴν τεκοῦσαν ὦλβισα.

311. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν] Idem senarii initium est Hipp. 599. Suppl. 933.

315. ἅπαν θεοῦ libri. ἀπανταχοῦ Musgr. Badham. Recte. Cf. Eur. Fr. 774. ὥς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσά με. ἔν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος] Cf. Or. 430. ἐκκλήομαι γὰρ δωμάτων ἔν' ἂν μόλω.

323. βωμοί μ' ἔφερβον] Cf. Or. 869. μ' ἔφερβε σὸς δόμος.

324 sqq. Hoc ordine disponit Madvig, KP. ἔχεις —. IΩ. τοῖς —. KP. τάλαινα —. IΩ. ἀδίκημα —. KP. οὐδ' —;

324. τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσά· τίς ποτ' ἦν ἄρα; Madvig. Recte alii, τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ', ἣτις ἦν ποτε. Lege τίς ποτ' ἦν ἄρα;

325. ἀδίκημά του γυναικὸς] ἀδίκημα τοῦ φύσαντος conj. Badham. Qu. αἰκισμα (vel ὕβρισμα) —.

326. ἥσκησαι πέπλοις] Cf. Aesch. Pers. 182. πέπλοισι — ἥσκη- μένη. Soph. O. C. 1603. ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.

328. ἦξας εἰς ἔρευναν] Qu. ἦλθες —. Cf. Soph. O. R. 566. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;

330. πέπονθε — ταῦτ'] I. e. ταῦτά, ut monet Elmsleius ad Iph. T. 658.

331. τίς; εἰπέ. κεῖ μοι ξυλλάβοι, — Elmsl. ad Med. 266. (coll. Suppl. 143. τίς καὶ τίς, εἰπέ, etc.) τίς; εἰ πόνον μοι ξυλλάβοι Ferd. Yxem. Badham. Qu. τίς; δεῖξον. εἴ σφέ μοι λέγοις, χαίρομεν ἄν.

332. ἥς οὐνεκ'] Lege ἥς εἵνεκ'.

336. αἰδούμεθα] αἰδώς μ' ἔχει F. W. Schmidt.

337. οὐκ ἄρα τι πράξεις οὐδ' ἐπαρκέσει θεὸς F. W. Schmidt. ἡ θεός] Sc. Αἰδώς.

338. Φοίβῳ μυγῆναι] Φοίβῳ ζυγῆναι Naber. Nihil opus. Cf. e. g. Pind. Ol. VI. 29. Ποσειδάωνι μυγεῖσα. P. IX. 84. Ζηνὶ μυγεῖσα. III. 14. μυχθεῖσα Φοίβῳ. Arist. Ran. 1081. μυγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς.

341. ἀνδρὸς ἀδικία δ' ἥσχυνέ νιν F. W. Schmidt.

342. δ φησιν αὐτῇ mss. οὗ φησιν Herm. Dobr. Badham. Weckl. οὐ φησὶν αὐτῇ et ἄθλια Seager in Class. Journ. XX. 279.

349. θνήσκοντας] θνήσκοντος Kock. Ver. p. 171. Sed sub- audiri fortasse potest ὁρῶν aut aliquid simile. Sic χαίρω et ἄχ- θομαι cum participii accusativo.

352. πόλλ' ἐπεσιράφη πέδον] Cf. Alc. 187. πολλὰ θάλαμον — ἐπεσιράφη. Med. 666. Hel. 774. 82.

354. εἶχ' ἂν μέτρον] Solum hoc hujus elisionis exemplum, in tragicorum fabulis exstat. Si certum esset Atticos eam vitasse, facile reponi posset σοὶ ταῦτ' ἂν ἥβης, εἶπερ ἦν, εἶχεν μέτρα. Ita Alc. 1064. σὺ δ' — ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκῆσιδι | μορφῆς μέτρ' ἴσθι. et Soph. O. R. 741. φύσιν τίν' εἶπε τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων; ἥβης — μέτρον] Cf. Hesiod. Op. 116. ἀλλ' ὅτ' ἀνηβήσειε καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο.

356. ἄλλον] ἄλλον γ' Badham.

358. τὰ κοῖν' ἀτάλλων μοῦνος οὐ δίκαια δοῶ F. W. Schmidt.

359. προσωδὸς —] Cf. Fr. 632, 2. Κύπριδος προσωδὸν ἀχεῖ

μέλος. Plut. Mor. 138 B. οἶμαι καὶ τὸν λόγον — χορήσιμόν τι ποιῆσαι καὶ τῷ νόμῳ προσωδόν. Sic προσάδειν Soph. Phil. 405.

361. καὶ μή γ'] μὴ μή γ' — Cobet. μὴ δὴ μ' — Hart. μὴ δῆτ' — F. W. Schmidt. Leg. καὶ μή μ' ἐπ' οἴκτον γ' ἔξαγ'. Cf. ad El. 976. Soph. O. C. 1432. καὶ μή μ' ἐπίσχης γ'. Aut μὴ μή μ' ἐπ' οἴκτον (γ') ἔξαγ'. Et sic Boissonade. ἐπ' οἴκτον ἔξαγ' —] Cf. Suppl. 79. ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων. Alc. 1080. ἔρως τίς μ' ἐξάγει —.

362. σιγῶ περάνας' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι Kock. Ver. p. 188.

363. δ κάμνει —] Cf. Med. 766. ἧ μάλιστ' ἐκάμνομεν.

368. δέ γ' ἦ] δὲ χ' ἦ παθοῦσα Blomf. ad Sept. 212. Weckl. Cf. ad 1378. Vulgatam jure tuetur Herwerden ad O. R. 622.

371. τὸν θεμιστεύοντά σοι] Cf. Bacch. 79. ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων.

374. ἐς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας —] εἰς γὰρ πόσον τοῦτ' ἀμαθίας —; Madvig. εἰς τοῦσχατον γὰρ — conj. Badham. (Recte, opinor.) Qu. εἰς γὰρ τὸ πλεῖστον ἀμαθίας (aut μεγίστην ἀμαθίαν) ἔλθοιμεν ἄν, | εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν (?) etc.

375. ἐκόντας] ἄκοντας Brod. ἐκπονήσομεν] Mihi suspectum. Qu. — ὧδε πείσομεν.

377. ἦ δι'] εἴτ' ἐν pro ἦ δι' aut πτερόν pro πτεροῖς conj. Badham. εἴτ' ἐν F. W. Schmidt. πτεροῖς] πόρους Hense. Leg. πτερῶν. Vulgatam mendosam habent Nauck. Herw.

378. σπεύδωμεν] Leg. κτησώμεθ'.

379. ἄκοντα mss. οὐκ ὄντα Wakef. Both. Dind. Badham. ἀνόνητα H. Steph. Nauck. Herw. Cobet. Weckl. Cf. Fr. 502. Plut. Mor. 23. κάκ' ὄντα Doederlein. κακοῦντα F. W. Schmidt. Qu. ἄχρηστα. Aut οὐκ ἐσθλὰ κεκτήμεσθα καγάθ'.

381. βροτῶν recte mss. βροτοῖς Stob. Weckl. Cf. Med. 579. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἶμι διάφορος βροτῶν.

382 sq. ἐν δ' ἄν εὐτυχές mss. ἕνα δ' ἄν εὐτυχῇ bene Heath. διαφέρουσ'. ἀεὶ δ' ἄν εὐτυχῇ — βίον Schmidt. Qu. διαφέρουσι πάντα δ' εὐτυχῇ | μόλις ποτ' ἐξεύροις ἄν ἀνθρώπων (ἀνθρώπων) βίον. βίον P. et (ω sup.) L. et Stob. Flor. 98, 41. Verum est βίον.

383. ἀνθρώπων βίῳ] Fort. ἐν θνητῶν βίῳ.

385. Spurious habet F. W. Schmidt.

386. σὺ δ' οὐκ P. σύ τ' οὐκ Dobr. Badham. ὅς γ' οὐτ' conj. Dobr. prob. Badham. ὅς οὐτ' Herm. Weckl.

388. ὀγκωθῇ τάφῳ] Cf. Or. 396. ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.

390. ἀλλ' ἐατέον τάδ' ἐστὶν (aut ἀλλ' ἔστ' ἐατέον τάδ') W. Headlam (coll. Or. 761. οἰστέον τάδε. Cratin. 327. ἀλλὰ τάδ' ἔστ' ἀνεκτέον). ἀλλὰ γὰρ εἴαν με χορὴ τάδ' dubitanter proponit Badham. Qu. ἀλλ' ἔστ' ἐατέον τόδ' (gl. χορὴ εἴαν), aut ἀλλ' οὖν εἴασαι χορὴ τάδ'.

396. καὶ προβῇ] κάποβῇ Nauck. prob. Herw. Nihil opus. Redde go forth.

397. ἐξειλίσομεν] Cf. Suppl. 141. σὺ δ' ἐξειλίσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

404. οὐδέν γ'] Non ita. Malim οὐδέν. Cf. Arist. Av. 1360. Plat. Phil. 38 A. ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς — λόγῳ τὰ νῦν. ΠΡ. οὐδέν γε, ἀλλ' ἄπερ ἀκούω λέγω. Nub. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω; ΣΩ. οὐδέν μὰ Δί', ἀλλὰ —. Eq. 175. ἀφίκου] ἀφίγμην Badham.

406. συγκραθήσεται] Qu. γεννηθήσεται.

408. ἐν γοῦν εἶπεν mss. ἐν δ' οὖν εἶπεν Seager in Class. Journ. XX. 280.

417. ἔχων δὴ πάνθ'] I. e. ἔχων πάντα δὴ sive πάντα δὴ ἔχων. ἔχων δὴ (sublata distinctione post ἐχορῆζομεν) malit Badham.

419. χρηστήριον πέπτωκε] Cf. Aesch. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια etc. Sept. 230.

423. συμβόλαια] Cf. Soph. Phil. 884. ὥς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σοι | πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.

434. προσήκει τ' οὐδας] προσῆκέ μ' οὐδέν Justin. προσῆκον οὐδέν Dobr. prob. Cobet. προσήκει γ' οὐδέν Reisk. Badham. Lege προσῆκον οὐδέν. Cf. Suppl. 472.

435. πρόχουσιν] πρόχοισιν al. Quod praeferendum videtur. Cf. ad Arist. Nub. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύεσθε πρόχοισιν.

438. παῖδας] Qu. παῖδας δ'.

448. πάρος libri et Dind. πέρας Justin. πέρα Badham.

452 sq. Cf. Fr. 697, 5. ξύνοιδ' ὄρος | Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν | ἔλυσεν Εἰλείθυια.

452. ἀνελείθυιαν] Imo ἀνελείθυιον. Altera forma contra analogiam peccat. τὰν ὠδίνων λοχίαν] Qu. τὰς ὠδίνων λοχίας. Cf. Bacch. 89. ἐν ὠδίνων λοχίαις.

455. Τιτᾶνι λοχενθεῖσαν] Cf. Bacch. 3. λοχενθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί (i. e. ὑπὸ πυρός).

457. ὦ μάκαιρα P. et (πότνα sup.) L. ὦ πότνα Νίκα Elmsl. ad Bacch. 370.

463. χορευομένῳ] Quassato.

464. κραίνει] Qu. φαίνει.

465. παῖς ἃ Λατογενής] Cf. Aj. 91. Διογενὲς τέκνον.

475. καρποτρόφοι mss. κουροτρόφοι Musgr. Weckl. καρποτρόφοις Badham.

481. ἀλκά τε] αἶγλα τε F. W. Schmidt.

482. σὺν τ' εὐτυχίαις] ἔν τ' εὐτυχίαις F. W. Schmidt.

483. δοριπόνῳ τε πάτρῃ F. W. Schmidt.

485. Cf. Fr. adesp. 103, 4. ὄλβον δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαιεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα.

486. εἶεν] Cf. Fr. 526 N. τ' εἶεν θαλάμων conj. Seidler ad Eur. El. 122.

496. κόραι τρίγονοι] Cf. Herc. 1023. τέκνα τρίγωνα.

499. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς ὕμνων] Cf. Incert. apud Athen. 622 C. ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει. Arist. Ran. 248. ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα. Iph. A. 1038. συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἱαχάν? ἱαχᾶς] ἀχᾶς Weckl.

500. ὕμνων] ποιμναις (sc. συρίζης) conj. Badham. ὅταν αὐλείοις συρίζης] ὅτ' ἀναλίοις συρίζεις Herw. Qu. ὅταν αὐλοῖσιν —.

502. ἐν ἄντροις, ut ad αὐλλίοις adscriptum, delet Madvig.

504. ἐξώρισε] ἐξορίζει (om. ὦ in praec. v.) conj. Badham. I. q. ἐξέθηκε. Cf. supra.

506. οὔτε λόγοις] Qu. οὔτ' ἐν ὁδοῖς. λόγοις libri. λόγων Badham. Weckl. χοροῖς Reisk. πλυνοῖς (!) Naber, coll. Hipp. 125. Hel. 181. Iph. A. 790. etc. ἐπὶ κερκίσιν] Cf. 197. ἑμαῖσι μνθεύεται παρὰ πήναις ἀσπιστὰς Ἰόλαος.

511. δόμων θυοδόκων] Cf. 1549. οἴκων θυοδόκων. Andr. 1134. θυοδόκων ἀνακτόρων.

515. ὑπερβαίνει τόδε] ὑπερβάλλει (cf. e. g. Rhés. 852.) πόδα malit Herw. ὥς ἐπ' ἐξόδοισιν] Cf. Soph. El. 1322. ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος. Tr. 532. κατ' οἶκον θροεῖ — ὥς ἐπ' ἐξόδῳ.

518. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε] — σὺ δ' εὐθένει γε (?) F. W. Schmidt. Qu. — σὺ δ' εὖ φρόνει μοι. Aut — σὺ δ' εὖ φρόνει τε. Aut — σὺ δ' εὐφρανεῖ τε.

520. εὖ φρονεῖς μὲν —;] Cf. Med. 1126. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι, —; 674. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναί θεοῦ; Arist. Av. 1214. ὑγιαίνεις μὲν;

521. οὐ φυγεῖν σ' ἐφίεμαι Seager in Class. Journ. XX. 280. Qu. οὐ φρονῶ — εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι; σωφρονῶ libri. οὐ φρονῶ Jacobs. Badham.

523. ἄπτομαι — τὰμὰ γ' εὐρίσκων φίλα conj. Herw. Malim — τὰμά γ' εὐρὼν φίλτατα. ἀψόμεσθα· ῥυσιάζω τὰμὰ γ' εὐρίσκων φίλα Kirchhoff. ἄψομαί γ'· οὐ ῥυσιάζω τὰμ' ἀνευρίσκων φίλα Herw. ἄψομαι, κοῦ ῥυσιάζω, τὰμὰ δ' εὐρίσκων ἄγω Weckl. ἄψομαί σου· ῥυσιάζω τὰμ' ἀνηνρηκῶς φίλα F. W. Schmidt. ῥυσιάζει] Cf. 1406. ῥυσιάζομαι λόγῳ.

524—526. Hoc ordine (526. 525. 524.) transponit Kock Ver. p. 253.

526. φρενοῦν ἀμούσους] φρενῶν ἀμοίρους cod. Val. Pal. Nauck. prob. Kock Ver. p. 253. φρενοῦν] Qu. φρονῶν, vel μὲν οὔν.

527. κτεῖνε καὶ πίμπρη] κτεῖνε καὶ τίτρη (?) Naber, qui tamen ipse apposite confert Eur. Fr. 688. πίμπρη, κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἶμα. Phoen. 521. πρὸς ταῦτ' ἔγω μὲν πῦρ, ἔγω δὲ φάσγανον. Non enim de facibus admovendis

sed de sagitta jaculanda agi (524). Cf. Soph. El. 1322. ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.

528. ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν ἐμοί;] Displicet hic οὖν. Leg. ταῦτ' ἐστὶν γέλως κλύειν ἐμοί. ταῦτ' οὖν οὐ γέλως] Qu. ταῦτ' οὐ καὶ γέλως.

529. συντρέχονθ' — Kock Ver. p. 211. ἐν βραχεῖ δ' (et πάντα pro τὰμά) F. W. Schmidt. Qu. ὅδε τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι —.

532. μαρτυρεῖς σαντῶ] Cf.

533. Post ἀκούομεν plene distinguit Seager in Class. Journ. XX. 280.

536. τῶνδ'] πρῶτ' Herw., coll. 538. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπταις πόδα σόν; 788. 802. Arist. Pl. 40. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· | ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν, | ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι. | ΚΑ. καὶ τῷ ξυναντᾶς δῆτα πρῶτῳ;

537. ἄλλως] ἄλλων Seager in Class. Journ. XX. 280. Dobr. ἄλλον Burges ad Tr. 494., coll. Soph. O. R. 1162. οἰκεῖον ἢ 'ξ ἄλλον τινός; ὄντα δ'] ὄντα σ' Musgr. Badham.

541. τερφθεῖς τοῦτο] Cf. Soph. O. R. 785. καὶ γὰρ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην. κάτοινον] Fort. κατ' οἶνον, aut πάροινον. Cf. ad Soph. Tr. 970. καθ' ὕπνον (al. κάθυπνον) ὄντα.

544. λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων] Cf. Arist. Ran. 894. ὁρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἀπιῶμαι λόγων.

545. μωρία] μωρία hic libido valet, ut in Hipp. 644. 966. Andr. 674. Tro. 989.

546. οὐ γὰρ ὕστερόν γε πω] οὐ γὰρ — γ' ἔτι Badham. Cobet. Herw. Lege — πον. Cf. ad Arist. Ran. 565.

547. Cf. Or. 1213. καὶ δὴ πέλας νιν δωμαίων εἶναι δοκῶ· | τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. Soph. O. R. 963.

550. φανάς] Cf. Rhes. 943. μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανάς | ἔδειξεν Ὀρφεύς. Hesych. φανάς: — τὰς ἐκλάμπεις.

551. προξένων δ' ἐν τοῦ κατέσχες;] προξένων δ' ἐν του — Lud. Dind. Badham. Malim προξένων δ' ἐν τοῦ —. Cf. Pher. Fr. 77. πάντως μὲν εἰσι γῶν φίλων ἑνός γε του. Aristoph. Fr. 267, 2.

552. ἐθίασέ σ' mss. ἡθισέν σ' Seager in Class. Journ. XX. 280.

554. τοῦτ' ἐκεῖν' ἴν' ἐσπάρημεν conj. Elmsl. ad Med. 97. ὅδε πότμος σ' ἐξηῦρε, παῖ, aut ὅδε πότμος σ' ἡῦρεν, τέκνον conj. Badham. Qu. τουτάκισ νυν ἐσπάρημεν? τοῦτ' ἐκεῖν'· ἴν' ἐσπάρημεν — ΞΟ. ὁ πότμος ἐξηῦρεν, τέκνον Madvig. Fort. τοῦτ' ἐκεῖν'· ὅπου 'σπάρημεν —.

557. γὰρ pro γοῦν vir doctus in Quart. Rev. IX. 363.

558. νῦν —] Cf. Bacch. 922. νῦν δ' ὁρᾶς ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν.

563. καὶ] Qu. δῆ.

565. ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἄρ' (sic) δυναίμεθα mss. ἡμεῖς δ' οὐ σ' ὁρᾶν δυναίμεθ' ἂν F. W. Schmidt. Recte, ni fallor.

566. ἡμῖν vulg. ὑμῖν Seager in Class. Journ. XX. 281. Weckl. Herw. in annot.

569. εἰς μὲν —] Malim ὥς μὲν —.

570. ἐμοί τε σέ] De collocatione particulae τε v. Elmsl. ad Iph. T. 199. et cf. Phoen. 333 sq. Ion. 570. Her. 397.

572 sq. Haec sic emendare vult Badham: ὁ δ' ἦξας ὀρθῶς τοῦτο, (κᾶμ' ἔχει πόθος), | ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν, | ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς, | χρόνῳ διδόντες. ταῦτ' ἴσως εὐροιμεν ἄν. Qu. οἱ δ' ἦξας, vel ὁ δ' εἶπας. τοῦτο κᾶμ' ἔχει πόθος] I. e. τοῦτο καὶ γὰρ ποθῶ. Cf. Bacch. 1287. λέγ', ὥς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.

575. χρόνῳ — δόντες ταῦτα] Cf. Fr. 1072, 1. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον.

578. πατρὸς] πόλεως G. Schmidt. πάτρας F. W. Schmidt. χθονὸς Herwerden.

585. οὐ ταῦτ' ὄνειδος] οὐ ταυτὸν εἶδος Cobet.

588. πέρι.] πάτερ (πῆρ) conj. Dobr. Badham. recepit Dind.

594. καὶ οὐδένων] καὶ μηδένων Burges. ad Eumen. 424. Imo ἀσθενῆς, νόμῳ | τὸ μηδὲν ὦν καὶ οὐδένων κεκλήσομαι μηδὲν κοῦδένων (!) κεκλήσομαι Badham. ἐγὼ τὸ μηδὲν supplet Schmidt. Qu. ὁ μηδὲν ὦν καὶ μηδένων κεκλήσομαι. Vel ὁ τ' οὐδὲν ὦν καὶ οὐδένων —. Vel αἰ τὸ μηδὲν etc. Cf. Iph. A. 968. τοῖς οὐδένας. Andr. 701. ὄντες οὐδένες. Malim καὶ μηδένων. ὁ μηδὲν — κεκλήσομαι] Cf. Herod. VIII. 106. Elmsl. ad Her. 168. κοῦδένων κεκλήσομαι] Cf. 309. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι. 311. Λοξίον κεκλήμεθα.

595. τὸ πρῶτον — ζυγὸν] Cf. ad Phoen. 72. ἐπὶ ζυγοῖς (ζυγῶ?) καθέζειτ' ἀρχῆς. Ag. 1618. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός. Qu. ἀστοῖς τὸ μηδὲν κᾶγονος (vel κᾶπάτωρ). Vel ἀστοῖς ὁ μηδεὶς γεγώς.

598. ὅσοι δὲ χρηστοὶ] ὅσοι δ' ἄριστοι F. W. Schmidt. δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ] Leg. λεγόμενοί τ' —.

599. σιγῶσι] ἀργοῦσι F. W. Schmidt.

600. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι] Cf. Med. 217. οἱ δ' ἀφ' ἡσυχου ποδὸς | δύσκειαν ἐκτίσαντο καὶ θάθυμίαν. μωρίαν τε λήψομαι] Fort. μωρίαν τ' ὀφλήσομαι (?).

601. φόβου libri. φόγου Badham.

602. τῶν δ' αὖ λογίων τε] τῶν εὐγενῶν τε Faehse. τῶν δ' αἰ σοφῶν τε conj. Badham. τῶν δ' αὖ λεγόντων Munro. τῶν δὲ λογίμων τε χρωμένων (?) τε τῇ πόλει Madvig. τῶν δ' αὖ δοκούντων τε conj. Weckl. Qu. τῶν δὲ λογίων (δ' ἐν λόγῳ) τε δυναμένων τ' ἐν τῇ πόλει.

604. ψήφοισιν] Qu. ψόγοισιν.

605. οἱ τὰς πόλεις ἔχουσιν, ἀξιώματος | τοῖς — conj. Badham. Qu. οἱ 'ν (οὖν) ταῖς πόλεσιν ἔχοντες ἀξιώματα (vel ἀξιώμά τι).

609. ἀπολαχοῦσα] Qu. ἀπολειφθεῖσα.
612. σοὶ μὲν ἐγγὺς ὦν γένους F. W. Schmidt.
615. δῶμα συγχέας ἔχης] δῶμα σὸν σὺ συγχέης Naber.
616. ὅσας σφαγὰς δὴ] Qu. ὅσας σφαγὰς δὲ —. *φαρμάκων*
τε θανασίμων] *φαρμάκων θυμοφθόρων* Cobet., coll. Hom. Od. 2, 329.
ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη. Malim *θανασίμων τε*
φαρμάκων.
620. Versum ut languidum et ineptum delet Schmidt.
624. παραβλέπων βίον] Qu. παραβλέπων βίου (aut αἰεί).
627. Qu. ὃς τοὺς πονηροὺς ἤδεται φίλους ἔχων.
632. εἴη γ' ἐμοὶ μέτρια mss. εἴη δ' ἐμοί γε μέτρια Lønting.
 Seager. Badham. Dind. Weckl.
633. ἄκουσόν μου, πάτερ] ἄκουέ μου, πάτερ Porson. ἄκουσον,
 ὦ πάτερ malit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 81.
634. ἀνθρώπων mss. ἀνθρώποις recte Dobr.
635. ἐξέπληξ'] ἐξέπλησσ' Badham, ut idem tempus sit et hic.
 Cf. Or. 549. ὃ μ' ἐκπλήσσει λέγειν (λόγου).
637. εἴκειν ὁδοῦ] Cf. Soph. Ant. 718. ἀλλ' εἴκε θυμοῦ.
638. θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς οὐ γόοισιν ἦν· βροτῶν | ὑπηρετῶν χαί-
 ρουσιν, οὐ γοωμένοις Seager in Class. Journ. XX. 281. *γόοισιν*
 mss. *λόγοισιν* Musgr. Badham. *ἦ* mss. *ἦ* Musgr. *ἦν* malit Badham.
646. ἔα δ' ἐμαντῶ ζῆν] Imo ἔα μ' —. Aut ἔα δ' ἔμ' αὐτοῦ
 (hic) ζῆν. Cf. Soph. O. R. 1451. ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν ἔνθα —.
 Sed cf. Dem. p. 80, 26. οἳ οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, καὶ
 οὐ τῇ ἐαντῶν πατρίδι.
652. δαῖτα πορύνων, τέκνον F. W. Schmidt.
653. θῦσαι — σου — γενέθλι'] Cf. 805. φροῦδος — παιδὸς
 προθύσων ξένια καὶ γενέθλια.
655. χθονὸς] πόλεως Nauck.
656. ἄξω θεατὴν δῆθεν] Cf. Rhcs. 719. βασιλίδ' ἐστίαν Ἀτρεΐ-
 δῶν κακῶς | ἔβαζε δῆθεν ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις. Herc. 949. καῖ-
 θεινε κέντρον δῆθεν ὥς ἔχων χερί. ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν] οὐχ ὥς
 ὄντ' ἐμόν Badham. ὄντ' οἴκων τ' ἐμῶν F. W. Schmidt. θεατὴν
 δῆθεν, ὥς οὐκ (οὐχ ὥς Madvig.) ὄντ' ἐμόν.
663. τῶν φίλων πλήρωμ'] Cf. Tro. 824. κυλίκων πλήρωμα.
 Cycl. 208. πλήρωμα τυρῶν. Med. 203. δαιτὸς πλήρωμα. *μοι* —
ἵχνος συνῆψας] Cf. 792. τῶ συνῆψ' ἵχνος ποδός;
665. ἐκλιπεῖν] ἐκλείπειν Elmsl. ad Her. 710.
672. γένηται] Leg. γένοιτο.
676. στεναγμάτων τ' εἰσβολὰς] Cf. Suppl. 92. τί χρῆμα; και-
 νὰς εἰσβολὰς ὄρῳ λόγων (γόνων Schmidt). Arist. Ran. 956. 1104.
683. γυναικῶν τίνος] Qu. γυναικῶν τινος.
685. οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα] Cf. Arist. Eq. 211. τὰ μὲν
 λόγοι' αἰκάλλει με. Aesch. Cho. 194. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.

690. παραδίδωσι] Qu. παραδείκνυσι, vel αποδείκνυσι.
692. ἔχει δόλον τύχαν θ' ὁ παῖς] ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς Nauck. ἄγει δόμῳ τύχαν ὁ παῖς F. W. Schmidt. ἔχει δόλον πλοκάν θ' — Madvig. Qu. ἔχει δόλον κλοπάν θ' —.
693. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων] Cf. 262. γενναίων τ' ἀπὸ τραφεῖσα πατέρων.
694. ξυνοίσεται] Leg. ξυνείσεται. Error frequens. Cf. ad Soph. Phil. 1085. Arist. Eccl. 17.
696. Cf. Hipp. 936. ἀλλ' ἢ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει:
698. ξυμφοραῖς] Suspectum. Latet fortasse ἄπαις. ἐκρήλασσ'] Malim εὖ φύλασσ'.
700. ἀτίετος φίλων] Corruptum. Leg. ἄτιμος φίλων. Neque ἀτίετος (?) neque ἄτιμος apud Euripidem alibi occurrunt. Cf. Aesch. Cho. 294. ἄτιμον κἀφίλον θνήσκειν. ἀτίετος] Cf. Aesch. Eum. 385. 839.
702. δόμους] δόμον Kock. Ver. p. 199. Qu. δόμων.
703. τύχης codd. τύχας Heath. λέχος Kock l. l. ὄλοιτ' ὦ C. Ald. Badham. Qu. ὄλοιτο.
706. καλλίφλογα πέλανον] Cf. Hel. 1333. ἀφλεκτοὶ πέλανοι.
708. καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας] Leg. καλλιφλογι —.
713. νέος νέων] γενεθλίων F. W. Schmidt.
714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον] Cf. 274. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας. Hor. Carm. III. 27. 61. 'Sive te rupes et acuta leto saxa delectant.' ἵνα libri. ἰὼ Badham.
716. ἵνα Βάκχιος — πηδᾶ — σὺν βάκχαις] Cf. Bacch. 307. αὐτὸν ὄψει πηδῶντα σὺν πεύκαισι. Fr. 752. Διόνυσος, δς — ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα | πηδᾶ χορεύων etc.
721. στενομένα] Cf. Aesch. Sept. 872. Pers. 62.
729. παίδων εἰς γονὰς] Cf. Fr. 1132, 21. εἰς γονὴν παίδων. Trag. adesp. 321. αἱ τέκνων γοναί.
731. δ μὴ γένοιτο δ' —] Cf. Her. 714. ἦν δ' οὖν, δ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχῃ. Aesch. Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', δ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Arist. Vesp. 535. Lys. 147.
735. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων —] Cf. Aesch. Eum. 435. πῶς δ' οὐ; σέβουσαί γ' ἀξίαν σ' ἀπ' ἀξίων. ἀξίων γεννητόρων] Qu. εὐγενῶν —.
737. ἐκγόνους] ἐκ γένους Both. Dind. ἐυγενεῖς Reisk. γηγενεῖς F. W. Schmidt, coll. 267. 1000. 1466.
738. ἔλχ' ἔλκε] ἀλλ' ἐλθὲ F. W. Schmidt.
739. αἰπινά μοι] αἰπινὰ μὲν — conj. Badham in Praef. p. VII sq.
741. τιθεῖς (sic) Naber.
742. τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ] Lege τὸ δέ γε τοῦ νοῦ ταχύ.

743. περιφερῇ στίβον χθονός] παραφόρου στίβον ποδός malit Badham, coll. Herc. 1026. τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί. πάτερ· ἄνθρει στίβον χθονός F. W. Schmidt. κᾶφόρα στίβον χθονός Hart. Qu. παράφορον στίβον ποδός. Cf. 802. τῷ συνῆψ' ἵχνος ποδός; περιφερῇ certe vitiosum videtur. βάκτρῳ δ' ἐρείδου] Cf. Herc. 108. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος ἐστάλην.

744. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ] Qu. ὅμμ' ὅταν βλέπη βραχύ.

745. ἀλλὰ μὴ παρεκπέσης (sed cave ne via excidas) Seager in Class. Journ. XX. 281.

746. τοῦ δ' ἀπόντος] Qu. τοῦ δέοντος δ'.

748. δούλευμα, πύστιν τίνα τύχης Matth. τύχην λαβεῖν] Qu. τύχην λαχεῖν.

751. οὐκ ἐς ἀχαρίστους δεσπότας βαλεῖς χάριν Schmidt. Qu. οὐ παρ' ἀχαρίστοις δεσπόταις θῆσει χάριν. χάριν Elmsl. ad Med. 865. Fix. Schmidt. Cobet. Badham. Solennis haec confusio est.

ἀπίστους] ἄπιστον Madvig. Qu. ἀχαρίτους. Cf. Phil. 67. εἰ δ' ἐργάσει | μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις (λύπη πάντας Ἀργείους?) βαλεῖς.

752. ἰὼ δαῖμον] Qu. ἰὼ τλαῖμον.

755. νοσῶ] νοσεῖς Schmidt.

756. εἶεν] αἰαῖ Schmidt, coll. Phoen. 1217. Med. 1006. τί δρῶμεν] προδῶμεν idem.

757. πέρι] ὑπερ F. W. Schmidt, coll. Soph. O. R. 989. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ; Ant. 82. Plat. Resp. III. 387 C. Phaed. 78 B. 88 B. Plut. Mor. p. 30 A. Aesch. Sept. 292.

758. ἢ τί δράσομεν;] Pro ἢ τί δράσωμεν propter metrum (cf. Soph. Trach. 974.), nisi corrigendum ἢ τί δρᾶν χρεών;

759. ἔχεις] Anglice thou knowest. στέγεις malit Schmidt. Anal. p. 73. Sed cf. Aesch. Cho. 778. τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; Soph. Ant. 9. ἔχεις τι κείσῃκουσας (ἢ εἰς.);

764. ἀβίοτον, φίλαι] Qu. ἄβιον, ὦ φίλαι.

767. διανταῖος —] Cf. Aesch. Cho. 630. ἄγχι πνευμόνων ξίφος διανταῖον ὀξυπενκὲς οὐτᾶ. ἔτυπεν] Notanda haec aoristi forma.

769. γόοι] πόνοι Schmidt.

770. τίνα μοι;] Qu. τίν' ἔχεις;

775. ἰδίᾳ δ'] Qu. ἰδίᾳ τ'.

776. (καινὸν) κακὸν pro κακὸν conj. Badham. ἔλακες ἔλακες] Qu. ἕτερον ἔλακες.

780. ἐκτελῇ νεανίαν] ἐντελῇ — Blomf. ad Pers. 223. Gl. I. e. adultum. Cf. ad Aesch. Ag. 105.

783. πῶς φῆς; ἄφατον ἄ- | φραστον (vel ἄρρητον) ἀναύδητον conj. Badham. Qu. πῶς φῆς; ἄφατον αὖ λόγον ἐμοὶ θροεῖς.

785. Post ἐκπεραίνεται interrogandum.

789. ὅτιοιτοῖ τοιοῖ· τὸν ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβον — conj. Badham.

796. ἄν πταίην] ἀμπταίην Vauv. ad Soph. El. 830. et Blomf. Ed. Rev. p. 486. a. 1812. πρόσσω] Qu. πόρσω.
797. Ἑλλανίας] Qu. Ἑλλανίδος.
801. τοῦτ' ἀκύρωτον μένει] τοῦτ' ἀκήρυκτον μένει Nauck. τοῦτο κρυπτὸν ἐμμένει [ἔτι μένει?] Schmidt.
807. κοινῇ] Qu. κοινήν.
808. σὺν γὰρ σοὶ νοσῶ] σοὶ γὰρ συννοσῶ Naber. σὺν σοὶ γὰρ νοσῶ Elmsl. Ed. Rev. XXVII. 79. σὺν γὰρ σοι (vel σὺν σοὶ γὰρ Elmsl. in O. C. 115. Qu. σὺν γὰρ σοι νοσῶ.
814. παγκληρίαν] I. q. παμπησίαν, παγκτησίαν. Cf. Suppl. 14. Aesch. Cho. 486. τῆς ἐμῆς παγκληρίας. Infra 1542. παγκλήρους δόμους.
816. ὥς λάθρα δ' ἐγὼ φράσω] αἰτίαν δ' — Herw.
820. ἐξενωμένον] ἐξενωμένων conj. Beck. dubitat Herwerden.
822. ὥς λάθοι, παιδεύεται] Quia παιδεύεται historicum praesens est. Qu. ὥς λάθῃ.
828. ἐλθὼν libri. λαθὼν Musgr. Badham. λαθὼν δὲ μικρὸν χρόνον ἀμύνοντάς θ' ἐλὼν conj. idem. τὸν φθόνον (ita Jacobus ἀμαυροῦσθαι μένων (aut ἀμύνασθαι δοκῶν) tentat Madvig. Qu. λαθὼν δὲ κοῦ τὸν φθόνον ἀμύνεσθαι σθένων. χρόνον] Qu. φόνον aut φθόνον.
829. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν] Cf. Herc. 303. πενία σὺ οἴκτρῳ περιβαλεῖν σωτηρίαν (αὐτοῖς). Herod. I. 129. δικαιότερον εἶναι Μήδων τέφρῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων.
830. καινὸν δὲ τοῦνομ' — πεπλασμένον] καινὸν τόδ' οὔνομ' — — πεπλασμένος conj. Badham. Qu. καινοῖ δὲ —.
- 832—835. ΠΑΙΔ. οἶμοι — libri. Xo. — Herm. Badham.
833. μηχαναῖς κοσμοῦσι] Cf. Tro. 982. τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα. Andr. 982. Arist. Pl. 159. ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
836. καὶ τῶνδ' ἀπάντων] καὶ τῶνδ' — Dobr. καὶ τοῦθ' ἀπάντων Badham. κακῶν δ' ἀπάντων F. W. Schmidt. Recte.
837. ἀναρίθμητον] Cf. Hel. 1679. τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.
838. γυναικὸς] γενόμενον Weckl. τινὰ pro τινὸς F. W. Schmidt.
839. ἀπλοῦν ἄν ἦν γὰρ] Lege ἀπλοῦν γὰρ ἦν ἄν.
840. μητρὸς νόθον γε, σὴν ὀρῶν ἀπαιδίαν F. W. Schmidt. μητρὸς τραφέντα, — idem.
841. οἴκους] Qu. οἶόν. Sed cf. 924. παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις.
843. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ] Qu. ἐκ τῶνδε δὴ σε δεῖ.
845. ἢ φαρμάκοις] καὶ φαρμάκοις Naber. Non enim triplicem sed duplicem viam innui.
847. ὑφήσεις] Qu. ὑφήσει.
848. 849. δυοῖν —] Spurious esse censet Badham.

851. δόμοις] Malim δόμους.

853. ἀποδοὺς θανεῖν ἢ ζῶν τὸ φέγγος εἰσορᾶν conj. Wakef.

856. οὐδείς κακίων] οὐδὲν κακίων Dobr. Badham.

860. σκοτίας — εὐνάς] Cf. Tro. 44. σκότιον λέχος.

861. αἰδοῦς δ'] Qu. αἰδοῦς τ'.

863. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' mss. πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' Musgr. πρὸς τίν' ἀγῶν' ἂν θείμεσθ' ἀρετῆς Lud. Dind. Weckl. πρὸς τί δ' ἀγῶν' — F. W. Schmidt. πρὸς τί ἀγῶν' — Naber, coll. τί οὖν Eum. 902. Suppl. 306. Pers. 787. Sept. 218. 704. Phil. 100. Aj. 873. et τί εἶπας Trach. 1203. Phil. 917.

864. οὐ libri. οὐ Dobr. Badham.

865. στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων] Transpone sic, στέρομαι δ' οἴκων.

867. ἐδυνάσθην] ἐδυνάθην Elmsl. ad O. R. 1216.

870. ἀλλ' οὐ — οὐκέτι κρύψω] Cf. Soph. El. 1238. O. R. 660. 1088.

872. ἐνύδρου] εὐύδρου Madvig.

875. ῥάων ἔσομαι] Cf. Herc. 1407. ῥάων ἔσει. Dem. p. 1118, 28. ῥάων ἔσομαι.

876. στάζουσι κόραι δακρύοισιν] Cf. Andr. 534. δακρύοισιν κόρας στάζω.

881. τᾶς ἐπταφθόγγου — κιθάρας] Cf. Iph. T. 1129. ἐπτατόνου λύρας. Alc. 446. ἐπτάτονόν τ' ὀρεῖαν χέλυν. Pind. P. II. 129. ἐπτακτύπου φόρμιγγος. N. V. 43. φόρμιγγ' — ἐπτάγλωσσον.

882. ἄτ' — ἀχεῖ] ὅς τ' — ἀχεῖς conj. Badham. ἄτ' ἄγραυλος | κεράεσσιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ Madvig. ἐνοπᾶν] Qu. καναχάν.

883. ὕμνους εὐαχήτους] Cf. Alc. 918. πολυάχητος — κῶμος.

884. εὐαχήτους] Cf. ad Arist. Nub. 276.

886. πρὸς τάνδ' αὐγὰν] Sc. ἡλίου.

890. ἀνθίζειν χρυσανταυγῇ] ἀνθισμὸν χρυσανταυγῇ Musgr. prob. Badham. κρόκεα πέταλα —] Fort. ῥόδεα —. Hel. 250. δρεπομένην ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα.

893. κραυγὰν, ὦ μᾶτέρ, μ' αἶρουσαν F. W. Schmidt. ὦ μᾶτερ μᾶτέρ, μ' αὐδῶσαν Hartmann.

894. ἀναιδείᾳ Κύπριδι] ἀναιδεῖ Κύπριδι Badham.

896. ἃ δύστηνος] Imo ἃ δύστανος.

897. φρίκα ματρὸς] φρίκα πατρὸς Weckl. φρίκα μάργος F. W. Schmidt.

899. εὐνὰν] αὐλὰν F. W. Schmidt.

904. καὶ σὸς libri. σὸς Matth. Badham.

908. ὅς γ' vulg. ὅς P. ὅς τάνδ' conj. Badham. ὁμφὰν] Cf. Soph. O. C. 102. κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος. κληροῖς] I. q. ἔλαχες. Post κληροῖς virgulam deleverim, post ἔδρας posuerim.

916. ὁ δ' ἐμὸς καὶ σὸς γενέτας ἀφανῆς F. W. Schmidt. γενέτας] Filius. Cf. Soph. O. R. 470. ὁ Διὸς γενέτας.

918. οἰκεῖα] Suspectum habent Herm. Dind. "Aut delendum aut in αἰκία mutandum". (Badham)

920. φοίνικα —] Cf. Iph. T. 1099. φοίνικά θ' ἀβροκόμαν.

921. ἐλοχεύσατο] Cf. Aesch. Fr. 150. Ἰστρος τοιαύτας παρθέ-
νους λοχεύεται.

922. καρποῖς] Suspectum. Qu. κόλποις vel κήποις.

927. κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' —] Eadem figura quae in Med. 78.
ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν | νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ
ἐξηντληκέναι.

928. αἶρεῖ μ' ἄλλος αὖ λόγων κλύδων F. W. Schmidt. αἶρεαι]
Lege αἶρεῖ (seizes). Ita etiam Schmidt.

929. ἐκβαλοῦσα τῶν —] Qu. ἐκβαλοῦσ' ἐκ τῶν —.

930. καινὰς ὁδοὺς Musgr. Badh. Dind. Cf. Eur. Fr. 392. 4.
θανάτους τ' ἁώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς. Bacchyl. Fr. 19. μὴ
βροτοῖσιν ἔστιν εὐτυχίας ὁδός. Pind. Ol. VIII. 13. πολλὰ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

931. τίνα λόγον] Ita Iph. A. 1164. ἐπὶ τρισί. V. Elmsl. ad
Bacch. 938. Qu. τί ἄλογον.

932. ποῦ θεῖναι] ποῦ 'κθεῖναι Dobr. Badham. Recte. Cf. 956.
πόλεως] χθονὸς Wecklein. γόνον F. W. Schmidt.

937. πρόσβορον ἄντρον, ὡς Μακρὰς κικλήσκομεν] Per attra-
ctionem pro δ —. Eadem constructio quae est in Med. 14. ἡ.κρ.
μεγίστη γίγνεται σωτηρία. Arist. Nub. 201. ἀστρονομία μὲν αὐτῇ.

942. ἃ γ' ἡσθόμην] ἃ κῆσθόμην Badham. Latet mendum.

943. φαίμεν ἄν] φήναιμεν ἄν F. W. Schmidt. Leg. — εἰ
λέγεις σὺ, φαῖμεν ἄν.

944. ἔστενες] ἔστεγες F. W. Schmidt.

950. ἦς] ἦσθ' Naber Male. Requiritur subjunctivus.

952. ὁ κακὸς] "καλὸς pro κακὸς acerbius" (Faehse).

957. αἱ ξυμφοραὶ γε —] ἀξύμφορον γὰρ μοι τὸ μανθάνειν
τινά T. Halbertsma. (ἀξύμφορ' jam Herw.).

959. πῶς δ';] Soloecum hoc esse putat Elmsl. ad Med. 1103.
πῶς; recte Matth. ὥς οἰκτρὰ πολλὰ — Elmsl. ad Med. 1103. οἰκτρὰ
— ἐκβαλοῦσ' ἔπη] Cf. Aesch. Ag. 1664. ἐκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαι-
μονος πειρωμένους.

961. εἰ παῖδά γ' εἶδες —] Cf. ad Iph. T. 886. εἰ σὸν γ' ἀδελ-
φόν, ὧ τάλαιν', ἀπώλεσας. Phoen. 1356.

964. ἐς τί] Qu. ὥς τί. δόξης ἦλθεν] δόξ' εἰσῆλθεν Dobr.
Badham. Recte. Cf. Cycl. 411. εἰσῆλθέ μοί τι θείον. et ad Or. 1316.

965. ὥς τὸν θεὸν σώσοντα —] Accusativus absolutus, ut in
Phoen. 1475. Rhes. 145. V. Elmsl. ad Her. 693.

968. οἶκον πατρῶον δυστυχοῦντά γ' εἰσορῶν conj. Herw. ad
O. R. 622.

969. οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει] Eadem verba Soph. Fr. 102. 3.
οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.

972. τὸν πρῶτον —] τὸν πρόσθεν — proponit Elmsleius ad Med. 162.

975. πημάτων ἄδην ἔχω] Cf. Hel. 626. ὥς ἄδην πόνους (πόνων?) παρείχες. Aesch. Prom. 585. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλις γ' (l. ἄδην) ἔχω. Plat. Charm. 153 D. Hom. Il. 14, 423.

978. νῦν δ' ἀλλὰ] Qu. σὺ δ' ἀλλὰ —. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα] τὸν πόσει πεφηνότα F. W. Schmidt.

984. οἶμοι, κακίζει] τοῦμὸν κακίζεις Badham. Male.

987. ἄκουε τοίνυν] Malim ἄκουε δὴ νυν, ut alibi saepe. γηγενῇ μάχην] Ita Herc. 1272. τετρασκελῇ | κενταυροπληθῇ πόλεμον. Cycl. 5. γηγενῇ μάχην δορός.

992. μορφῆς — ἀγρίαν] Cf. Bacch. 1355. δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν.

993. ἐχίδνης περιβόλοις] Qu. ἐχίδναις περιβόλοις. Cf. 1024.

994. ἄρ' οὐτός ἐσθ' —] ἄρ' ὁρθός ἐσθ' — F. W. Schmidt.

998. τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος] Cf. Arist. Nub. 1162. σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη.

999. οἶσθας] Sic Dind. Malim οἶδας, ut in Alc. 780. Aut οἶδας aut οἶσθα (i. e. οἶδασθα) dicebant, non item (ni fallor) οἶσθας, quod nihili est.

1002. τί χρῆμα; μέλλον —] τί χρῆμ'; ἄδηλον — Herw. prob. F. W. Schmidt. Qu. τί χρῆμ'; ἔμελλες — προσφέρειν ἔπος, vel τί χρῆμα; μέλλεις —.

1006. παιδὶ σώματος] Qu. παιδὸς εἵμασι. Cf. 1010.

1010. δέρος] δῶρον Steph. Dind. γέρας Reisk. prob. Elmsl. ad Med. 5.

1011. φόνου] φόνος Canter. Dind. Badh.

1012. Qu. τί τῷδε χρῆσθαι δεῖ (aut δεῖ χρ.); δύνασιν ἔχει τίνα;

1014. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμός] Qu. ὁ δεύτερος δὲ θρόμβος (i. q. σταλαγμός 1012.). Et sic Wecklein Soph. Emend. p. 194. Nisi pro ἀριθμός reponendum ἀριθμόν.

1016. εἰς ἐν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς Cobet. Wakef. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78. prob. Blom. ad Agam. 620. εἰς ἐν δὲ κραθέντας δύ' F. W. Schmidt.

1022. εἰς σὲ γὰρ τενεῖ ψόγος F. W. Schmidt, coll. Hipp. 797.

1030. ὄργανον] Cf. Soph. Tr. 904. ἔκλαιε δ' ὀργάνων ὅτου | ψαύσειεν.

1035. μὴ πᾶσι vulg. μὴ τι πᾶσι Wakef. Badham. Dind. Cf. Soph. Trach. 383. ὄλουντο μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ | λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ etc. ἰδία γε, μηδὲ πᾶσι Seager in Class. Journ. XX. 281.

1037. οὐποθ' ἴξεται] οὐποτ' ὄψεται malit Naber.

1038. κατανῶν δ' αὐτοῦ μενεῖ] Cf. Alc. 504. κτανῶν ἄρ' ἥξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.

1039. μέθες πόδα] ἔνθες (aut αὖ θές) πόδα F. W. Schmidt. εἶσω προξένων] εἰς τὸν πρόξενον aut εἰς τὸ προξένων Körner

ad Andr. 1080. Leg. εἰς τοῦ προξένου aut εἰς τῶν προξένων. Cf. Ion. 553. προξένων ἐν τῷ κατέσχεσ;

1040. ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ'] Cf. Eur. Fr. 93, 2. κατ' ἑταῖρον τεταγμένος | εἶη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν. Dinarch. II. 21. παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι.

1060. εὐγενετᾶν] Cf. Phoen. 1510. τῶν πάροιθεν εὐγενετῶν Andr. 772. ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις.

1064. ᾧ νῦν ἐλπίς ἐφαίνεται, ἥ — conj. Badham. ἥ θηκτὸν ξίφος δ (sic Pal. ἥ Flor.) δαίμων ἐξάψει codd. ἥ θηκτὸν ξίφος εἰς λαιμοῦς ἥ 'ξάψει Hart. ἥ θηκτὸν ξίφος ὥσει λαιμῶν (Scal.) ἥ 'ξάψει Kirch. ἥ θήξει ξίφος οἱ | δαίμων ἥ 'ξάψει — Kock Ver. p. 240. coll. Tro. 1013. Or. 1036. δεῖ δ' ἥ βρόχους ἄπειν κρεμαστοῖς ἥ ξίφος θήγειν χερί. 51. Simile zeugma est in Lucian. Asin. 40 ξίφη καὶ λόγχας ἐπ' ἐμὲ ἐσπάσαντο.

1065. λαιμῶν —] Cf. Hipp. 770. κρεμαστὸν ἄψεται ἀμφὶ λαιμὸν —. 802. δειρὴν] Lege δειράν.

1069. δόμων γ' ἑτέρους] δόμων πατρίων Nauck. δόμων ἑτέρων Kock Ver. p. 191.

1071. ζῶσά ποτ' ἐν φαενναῖς ὀρῶσ' ἀνέχοιτ' ἂν ἀνγαῖς conj. Badham.

1073. ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων] Cf. Soph. Phil. 180. οὗτος πρωτογόνων γεγῶς (ἴσως vulg.) οἴκων οὐδενὸς ὕστερος etc Hipp. 68. εὐπατέρειαν αὐλάν.

1084. χορευόμεναι] εἰλισσόμεναι conj. Dind. πορευόμεναι Badh.

1085. τὰν χρυσοστέφανον κόραν Matth. Dind. prob. Elmsl. a. Med. 954.

1088. ἄλλων πόνον εἰσπεσῶν] ἄλλων δόμον εἰσπεσῶν conj. Nauck. ἄλλων πόλιν εἰσπεσῶν Schmidt.

1090. δυσκελάδοις οὐ κατὰ μοῦσαν ἰόντες conj. Badh. δυσκελάδοις ὕμνοις] Cf. 1098. Aesch. Sept. 867. τὸν δυσκέλαδόν ὃν ὕμνον Ἑρινύος | ἰαχεῖν. Med. 420. δυσκέλαδος φάμα.

1096. ἀοιδὰ — ἴτω] Cf. Fr. 773, 58. ἴτω τελεία γάμων ἀοιδί. Ion. Eleg. 2, 7. ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδά. Eur. El. 879. ἴτω ξέναιος βοὰ χαρᾶ. et ad Arist. Av. 857.

1099. ἐκ παίδων] Qu. ὧν παίδων.

1100. ἀμνημοσύναν] ἀγνωμοσύναν Madvig.

1101. τύχαν] Qu. σποράν aut γονάν.

1106. κλειναὶ γυναῖκες] Qu. φίλαι —. Idem conjicit Elmsl ad Iph. T. 9.

1107. πανταχῇ γὰρ ἐξέπλησα] Cf. Tibull. I. 4. 69. 'et ter centenas erroribus expleat urbes.'

1111. ἀπυχώριοι Elmsl. Praef. O. R. p. IX. Cf. ad Arist. Ran. 1049. ἀρχαί] Malim ἀρχαί.

1113. λελήμμεθα] Cf. Bacch. 1100. λελημμένος. Cycl. 432 Aesch. Ag. 876. Soph. Fr. 684. λέλημμαι.

1117. ἡσώμενον] τοῦ μὴ δικαίου τὴν δίκην ἡσώμενην Badh. Qu. τοῦ μὴ δικαίου τῆς δίκης ἡσώμενης. ἐξεῦρεν] ἔτευξεν

Herw. ad O. R. 86. Cancellis includunt Kvíčala et F. W. Schmidt.

1118. ἐξηῦρεν —] ἐξέφερεν — Wecklein. ἐξεῖργεν ὁ θεὸς μὴ μανθῆναι φόνω F. W. Schmidt. Subaudiendum αὐτά.

1120. εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν] εἴτε κατθανεῖν χρεῶν conj. Badham ad Ion. 1125.

1126. Διονύσου πέτρας — δισσάς] Cf. Phoen. 234. Soph. Ant. 1126. ὑπὲρ διλόφου πέτρας.

1131. ἔστῳσαν] ἐστῶσιν conj. Elmsl. ad Iph. T. 1480. et in Quart. Rev. XIV. 466., quem offendit imperativi forma in — ωσαν desinens. Ἔστωσαν et παρακείσθωσαν, inquit, apud Archestratum occurrunt Athen. p. 4 E. et 56 C. (utrumque in metro heroico). περιμαζάτωσαν et περιθέτωσαν apud Menandrum, sed haec exempla serioris et non amplius Attici aevi sunt.

1133. σεμνῶς] σεμνῶν Dobr. συνετῶς F. W. Schmidt.

1134. ὀρθοσιτάταις] Cf. Herc. 980. λαῖνους ὀρθοσιτάτας.

1135. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος] πρὸς μεσημβρινὰς —. Cf. Soph. O. C. 1247. αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα.

1136. ἀκτῖνας] ἀκτῖνος Dind. olim. Madvig. βίον] βλέπων vel σταθεῖς conj. Badham. λίαν Madvig. Kock. Ver. p. 204. Qu. τελευτώσας τροχόν (Ant. 1065.).

1137. σταθμήσας] Cf. Fr. 376. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας | ὀρθῶς σταθμήσαντ' (ἀνθρώσαντες A. μετρήσαντ' Wagner) εἰδέναι τὸ δραστήον. Suspectum. Qu. σταθμηθεῖς, aut μετρήσας. Cf. Phoen. 188. μετρῶν. Rhes. 772. μετρῶ. Fr. 898, 2. μετρήσεας. Soph. Fr. 433, 4. μετρῶν.

1138. γε μυρίων] πρὸς μυρίων conj. Badham.

1143. πτέρυγα — πέπλων] Cf. Arist. Fr. 312. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου.

1146. ὕφανται γράμμασιν] ὕφανται ῥάμμασιν conj. Badham. Qu. ὕφαντοὶ κερκίσιν.

1150. μελάμπεπλος Νύξ] Cf. Trag. adesp. 19, 2. νυκτὸς — μελαμπέπλου.

1152. Πλειὰς] Cf. Adesp. 157. Πλειάδα. μεσοπόρου] μεσοπόρος malit Herw.

1154. οὐραῖα] Cf. Soph. Fr. 700. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει | σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην. χρυσήρη πόλῳ] Leg. χρυσήρει πόλῳ.

1158 sq. Cf. Theophr. Char. 21. αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας (ὄρνεις Dobr. τέρα τ' Kock) ἐνυφασμένους. Hipparch. com. 1, 4.

1160 sq. Distingue sic: εὐηρέτους — Ἑλληνίσιν, | καὶ μιξόθηρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας | ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα. Sic etiam Badham. V. Praef. p. X.

1165. χρυσέους τ'] Qu. χρυσέους δ'.

1166. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ] Cf. EL 840. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους σιάς.

1167. ἐγχώριον] Imo ἐγχωρίων. Et sic Lobeck. ad Aj. 1146. τῷ θέλοντι ναυτίλων (ναυτίλω plures mss.).

1169. εὐόχθου βορᾶς] Cf. Bacchylid. apud Athen. V. 178 B. (Fr. 33, 2.) αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαια φῶτες. Qu. εὐόγκου —.

1170. ὥς δ' ἀνεῖσαν ἡδονὴν | (δαιτὸς) παρελθὼν Cobet. (i. e. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο). δαιτὸς, βορᾶς, αὐτ δείπνων (Musgr.) ante παρελθὼν excidisse suspicatur Badham. Qu. — (πάντες,) παρελθὼν —.

1172. γέλων δ'] Qu. γέλων τ'.

1177. ἦκεν] ἦκον Dobr. Badham.

1178. καινὸν mss. κοινὸν Musgr. Badham. Dind. Weckl.

1180. ἐσθλοῖς] ἐσθλὸς Naber.

1187. ἦδειν Pierson. ad Moer. p. 174. Cobet. Dind. ἐν χεροῖν ἔχοντι δέ] "Cf. Iph. T. 1392. στόμα διαπερῶσα δέ, quod injuria olim suspectum habui." (Badham.)

1188. Interpolatum habet F. W. Schmidt.

1195. Βυβλίνου Procl. in Hesiod. p. 133. Blomf. ad Prom. 836. ἱερούς] ἱρούς Dind. ἐτέρους F. W. Schmidt.

1196. δόμοις] δόμους Badham.

1199. πώματος κεχρημέναι] Cf. Cycl. 88. βορᾶς κεχρημένοι. 97.

1200. εἶλκον δ'] Qu. εἶλκόν τ'.

1202. ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος] ἐνθ' ἐκεῖνος ἔσπεισεν γόνος F. W. Schmidt.

1203. εὐθὺς] Leg. εὐθύ δ'.

1204. ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα ἀξύνετον] Cf. Fr. 1132, 10. κείνος δέ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα.

1208. χηλὰς παρεῖσα] Cf. Soph. El. 819. παρεῖς' ἐμαντήν.

1218. πνθόχρηστος] Cf. Aesch. Cho. 940. ὁ πνθοχρήστας (πνθόχρηστος?) φυγὰς.

1222. Δελφῶν δ' ἀνακτες] Cf. Soph. Ant. 988. Θήβης ἀνακτες.

1223. οὐ ψήφω μιᾷ] Qu. ἐκ ψήφου μιᾶς.

1225. φόνον τιθεῖσαν] Cf. Iph. A. 1319. μάχας | ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους.

1227. ἐλθοῦς' cum εἰς ἔρον recte construit Matth. Φοῖβον] Qu. Φοίβου. Et sic Matth.

1229. θανάτου παρατροπὰ] Cf. Androm. 528. μόρον παράτροπον μέλος.

1233. φόνω] Qu. φόνου.

1234. θύματα νεοτέρων] Cf. Aesch. Ag. 1118. θύματος λευαίμων.

1237. τίνα φυγὰν —;] Cf. Fr. 781, 62. τάλαιν' ἐγὼ τάλατα ποῖ πόδα περόεντα κατασιάσω; τίν' αἰθέρ' ἢ γᾶς ὑπὸ κειῖνος ἄφαντον ἐξαμανρωθῶ;

1238. ὑπὸ σκοτίων μυχῶν] ὑπὸ σκότιον μυχὸν Madvig.
 1239. λεύσιμον ἄταν] Qu. λεύσιμον ἄρην. Cf. ad Soph. Aj.
 254. λιθόλευστον ἄρην.
 1248. ὥσπερ τὸ δίκαιον] ὥσπερ γε δοκοῦμεν F. W. Schmidt.
 1250. διωκόμεσθα — κρατηθεῖς] Qu. διώκομαι δὴ —. Cf.
 Herc. 858. ἥλιον | μαρτυρόμεσθα (μαρτύρομαι δὴ?) δρῶς etc. 1207.
 ἰκετεύομεν — προσπίτνων. Cf. ad Iph. T. 349 sq. 578 sq.
 1252. ἔν' εἰ τύχης] Cf. Soph. Aj. 386. οὐχ ὁρᾷς ἔν' εἰ κακοῦ.
 1253. προύλαβον — πόδα] I. e. ἔφθασα. προύλαβον] πρού-
 βαλον F. W. Schmidt, coll. Fr. 998. ἐκβάλλων πόδα. Her. 661.
 προσκαλῶν πόδα.
 1254. κλοπῇ —] Cf. Or. 1512. δραπέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ
 δόμων πόδα. Soph. Aj. 247. ποδοῖν κλοπᾶν ἀρέσθαι. πολεμίους]
 Tribrachys in septima sede, ut in Arist. Vesp. 461. ἀλλὰ μὰ Δί'
 οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες.
 1259. τοῖς — προστρόπαιον αἷμα θήσεις] Cf. Herc. 1161. καὶ
 τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν (αἰσχύνομαι).
 1260. οἷστέον δὲ τὴν τύχην] Cf. Or. 769. οἷστέον τάδε.
 1261. ταυρόμορφον] Cf. ad Soph. Tr. 11. Hor. Od. IV. 14. 25.
 'Sic tauriformis volvitur Aufidus.'
 1262. Cf. Alc. 310. ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα. Andr. 271.
 1263. δράκοντες ἀρχαῖόν τι codd. δράκοντε σαρκάζοντε Badham.
 prob. Cobet. ἀναβλέποντα] Suspectum. Qu. ἀναπνέοντα, vel ἀνε-
 ξιέντα, vel ἀνεκφυσῶντα.
 1264. ἔσω με — περιβαλοῦσα δωμάτων] Cf. Phoen. 270. δικ-
 τῶν ἔσω με λαβόντες. Or. 1315. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
 1269. ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος] Cf. Iph. A. 1035. εἰ δ'
 εἰσι θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε | ἐσθλῶν κυρήσεις (sc. αὐτῶν).
 1271. ἀνεμετρησάμην] Cf. El. 52. ἀναμετρούμενος τὸ σῶφρον.
 1273. δωμάτων] Leg. δικτύων. περιβαλοῦσα] Cf. ad Arist.
 Eccl. 881.
 1276. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς] ὁ δ' εἰκότως (aut εἰκὸς ὥς) ἔμοι Herw.
 1277. καὶ μητροὶ τῆμῃ] τῇ μητροὶ τῇ 'μῇ (τῆμῃ) conj. Badham.
 1279. ἐκ τέχνης τέχνην] Artifice upon artifice. Cf. Hel. 484.
 1280. οἶαν ἔπλεξ' οὐ βωμὸν —] οἶαν ἔπλεξ'. ἡ βωμὸν —
 Dobr. Badham. Qu. οἶαν ἔπλεξ'. ἐς βωμὸν —. Cf. Herc. 984.
 ἀμφὶ βωμίαν (ἀμφιβωμίαν frustra Elmsl.) | ἔπηξε κρηπῖδ'.
 1284. ἔν' ἔσταμεν] Anglice, situated as we are.
 1285. τί δ' ἐστὶ — ἐν μέσῳ;] Cf. Her. 185. ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ'
 οὐδὲν ἐστὶν ἐν μέσῳ (sic Valck. ἐν μέρει vulg.).
 1286. ἔπειτα καίνεις Seager in Class. Journ. XX. 282.
 1288. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω] ἀλλ' ἐλεγόμεσθα
 — Schmidt, coll. 136 sq. 311. 1325. 1541. ἀλλ' ἐγενόμεσθα πατρὸς
 οὗ σὺ νῦν λέγει conj. Badham. ἀλλ' οὗ 'γενόμεσθα, πατέρα Λοξίαν
 λέγω Kock Ver. p. 241. ἀλλ' ἐγενόμεσθα πρόσθεν οὐσία θεοῦ Gloël.

ἀλλ' ἐλεγόμεσθα, πατέρα δ' ὥς ἴσον νέμω F. W. Schmidt. ἀλλ' ἐλεγόμεσθα πατρός οὔτινος λέγω Seager in Class. Journ. XX. 283. coll. Aeschin. de F. leg. p. 238. εἰπὲ πόλεως ἥστινος βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοῦνομα, ἐξ ἧς etc. Qu. ἀλλ' ἐλεγόμεσθα (vel ἐλεγόμεν γε) πατρός οὐ σὺ νῦν λέγεις (vel δὲ σὺ νῦν σέβεις). Vel ἀλλ' ἐλεγόμεν γ', οὐ —. Vel ἀλλ' ἐλεγόμεν αὐτοῦ πατρός πεφυκέναι. Vel ἀλλ' ἐλεγόμεν γε Λοξίου φῦναι (ἔκφῦναι) πατρός. Vel — πατρός ἐκφῦναι θεοῦ.

1289. σὺ δ' οὐκέτ' εἶ] σὺ δ' οὐκέτι Dobr. Weckl. σὺ δ' οὐκίτης Schmidt. Qu. οὐκοῦν τότε ἦσθα, νῦν δέ γ', ὦ φίλ', υἱὸς εἶ. Vel οὐκοῦν τότε ἦσθα πρόσθε, νῦν δέ γ' οὐκέτ' εἶ. οὐκ οὖν τότε ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ τοῦδ' εἰκότως F. W. Schmidt.

1291. ἔκτεινα —] ἔκτεινον ὄντα malit Elmsl. ad Her. 1003. Quod non necessarium videtur. Redde occidere volui. Cf. 1500. ἔκτεινά σ' ἄκουσα. Andr. 811. ἡ κατθανεῖ κτείνας τοὺς οἱ χοῖρ κτανεῖν. ubi v. Pflugk.

1293. ἀλλ' ἐξεπίμπρας (-ης?) τοὺς γ' Ἐρεχθέως δόμους Herw. κἀπίμπρας] Leg. κἀπίμπρης.

1297. τῆς Παλλάδος] γῆς supplendum esse censet Elmsleius ad Her. 241., nisi τῶν Παλλάδος legendum sit. Qu. γῆς Παλλάδος.

1298. οὐ λόγοις] ὥς λέγουσ' Jacobs. ἐν πόνοις Herm. συμμάχοις Härtung. εὐμενῶς Schmidt.

1303. ἀναρπάσεις] Leg. ἀναρπάσει. Futurum est ἀρπάσομαι.

1307. τὴν σὴν —] τὴν σὴν τεκοῦσαν, εἵπερ ἔστι, νουθέτει F. W. Schmidt. Qu. τὴν σὴν ὅπου 'στὶ μητέρ' ὧδε νουθέτει. Cf. Her. 946 ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ', ὅπου 'στὶ νῦν, ἐμόν. Ubi Elmsleius ὅποι σοι ἔστι hic per ἧτις σοί ἔστι explicat.

1310. ἐν στέμμασι] ἐν ὄμμασι F. W. Schmidt.

1316. τοῖσι δ' ἐνδίκους mss. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους Dobr. Badham. Weckl. V. Elmsl. ad Med. 1334. Qu. θεῶν πονηρὰν χεῖρά τινα τοὺς δ' ἐνδίκους etc.

1317. ἔχρη] ἔδει Matth. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους Dobr. τοῖς δ' ἀναιτίους F. W. Schmidt.

1321. θριγκοῦ τοῦδ'] Leg. θριγκοὺς τούσδ'. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. et Dobr. πόδα pro ποδὶ Badham, coll. 1213 sq.

1325. ἀλλ' οὖν λεγόμενά γ'] Cf. Her. 689. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαι γ'. ἔκτεινεν] Imperfectum, ut ἔκτεινες 1408.

1331. μὴ (sc. κτείνης?), ταῦτα λείπων — conj. Seager in Class. Journ. XX. 283.

1333. καθαρῶς] καθαρὸς Blomf. ad Sept. 414.

1334. ἅπας τοι] Leg. ἅπας τις.

1336. εὔνους δ', οἶδ' (pro εὔνους), ἐρεῖς — F. W. Schmidt.

1337. *δρᾶς τόδ' ἄγγος χερὸς ὑπαγκάλισμ' ἐμῆς* Elmsl. ad Her. 42. *ὑπαγκάλισμ'*] Cf. Tro. 752. Hel. 247. Trach. 540.

1341. *σιγῇ*] *κρυφῇ* Nauck. *αὐτά*] *αὐτὸ* (*τὸ ἄγγος* 1337.) Reisk.

1343. *ὁ θεός σ' —*] Eadem anapaesti divisio est Soph. Phil. 795. *τὸν ἴσον χρόνον* etc.

1348. *δράσειν* mss. *δρᾶσαι* conj. Musgr. necessarium esse judicat Elmsleius in Quart. Rev. XIV. 937. Cf. ad Iph. T. 938. *Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.* | *ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν* (*δρᾶσαι* Elmsl.);

1353. *ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται*] Yes, when the god chooses.

1354. *ὦ μακαρίων μοι*] *ὦ μακαρία μοι* Badham. Idem et ipse conjeceram.

1355. *ἐκπόνει*] Anglice make out.

1356. *πᾶσαν δ'*] *πᾶσάν γ'* Kirch. *Ἀσίαν*] *Ἀσιάδ'* Scal. (Cf. Tr. 927.) *Ἀσίδ'* Nauck. *Ἀσίαν ἐπελθὼν αἶαν* F. W. Schmidt.

1357. *τάδ'*] *τάχ'* Lud. Dind. Badham.

1359. *ἀκέλευστον*] Qu. *ἀκέλευστος*.

1360. *ὅτου δ' ἐβούλετ'*] *ὅτου δέ γ' οὔνεκ'* malit Badham. Idem mihi in mentem venerat. Sed legendum potius *ὅτου δέ γ' εἵνεκ'*.

1363. Cf. Orest. 882. *τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλον λυπούμενον.* Orest. 1015. *ἰσάδελφος ἀνήρ.*

1367. *ἐξ ἡμῶν δ'*] Malim *ἐξ ἡμῶν* aut altem *ἐξ ἡμῶν τ'.*

1372. *οὐχ ὑπέσχεν*] *οὐκ ἐπέσχεν* Dobr. Badham.

1374. *τοῦ δὲ δαίμονος*] Lege *τὰ δὲ τοῦ δαίμονος*.

1376. *τρυφῆσαι*] Leg. *τραφῆναι*.

1378. *δὲ θ' ἡ τεκοῦσα* mss. *δὲ χ' ἡ τεκοῦσα* Schaef.

1379. *παιδὸς — χαρμονάς*] Cf. Soph. Aj. 559. *τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν* | *ψυχὴν ἀτάλλων, μητροὶ τῇδε χαρμονήν.*

1383. *ἢ σιγῶντ' εἶαν*] *ἢ σφ' ἀγνῶτ' εἶαν* F. W. Schmidt.

1385. *προθυμία*] Malim *προμηθία*.

1386. *ὅς ἔσωσέ μοι* mss. *ὅς σέσωκέ μοι* Dobr. Badham.

1388. Leg. *οὐχ ὑπερβαίην* (vel — *ης*).

1389. Fort. *τί ποτε μούκεκεύθετε;*

1390. *φίλα*] *μέλη* Kock. Ver. p. 190.

1392. *ἐκ τινος θεηλάτου*] *ἐκ τύχης θεηλάτου* conj. Badham.

1393. *ἀναρπάσεις*] Imo *ἀναρπάσει*. V. Elmsl. ad Ach. 278.

1396. *σίγα σύ· πολλὰ καὶ πάροιθ' ἔφησθά μοι* conj. Badham. *οἶσθά μοι*] Lege *οἶσθά που*.

1397. *οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά*] *οὐκ ἂν σιωπήσαιμι* F. W. Schmidt, coll. Arist. Pac. 378. Cf. Phoen. 1276. *αἰδούμεθ' ὄχλον.* IO. *οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.* 1265. *οὐκ ἐν χορείαις — νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων* (*πραγμάτων?*) *κατάστασις*.

1399. σέ γ', ὦ τέκνον, —] Hunc versum interpolatum existimant Cobet. Naber. Locutionis abundantiam excusat Herwerden. coll. Phoen. 22. 568. 778. Andr. 385. Hel. 513. Hipp. 10. El. 411. etc. Confer inprimis infra 1597—1599. ubi παῖδα et βρέφος conjunguntur. ὦ τέκνον μοι] Qu. ὦ τέκνον μου.

1402. λάζυσδε τήνδε] Leg. λάζυσθε τῆσδε.

1403. δεῖτε δ'] Qu. δεῖτέ τ'.

1404. σφάζοντες] σπάσαντες Matth. οὐ λήγοιτ' ἄν] οἳ μ' εἰργοιτ' ἄν Schmidt, coll. Phoen. 1660 sq. Qu. οὐ φθάνοιτ' ἄν. Idem suadet Madvig.

1406. λόγῳ] ῥυσιάζομαι λόγῳ Seager in Class. Journ. XX. 283. ("Chorus enim subito prosilit.") et Madvig. δόλῳ Badham. Herw. ad O. R. 961. Recte. Cf. 1410.

1407. σοῖς φίλοις] Qu. τοῖς φίλοις.

1409. παῖς γ' εἶπερ ἐστὶ — F. W. Schmidt.

1410. παῦσαι· πλέκουσαν λήψομαί σε ποικίλα (aut σ' ἐγὼ κενί F. W. Schmidt. καλῶς] κανῶ dubitanter Schmidt.

1411. τοῦδε τοξεύω] Cf. Soph. Ant. 1033. πάντες ὥστε τοξότου σκοποῦ | τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε.

1415. κἄν μὴ φράσω γε] κἄν μὴ φράσω 'γὼ Naber.

1417. σκέψασθ'] ὄψεσθ' F. W. Schmidt.

1419. ἐκδίδαγμα κερκίδος] Cf. Arist. Ran. 1316. κερκίδος ἀαδοῦ μελέτας (Eur.).

1420. μομφὴν ἔχον τίν'] Malim μομφὴν δ' ἔχει τίν';

1422. ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ] Cf. Aesch. Eum. 231. μέτειμι τόνδε φῶτα κἄκκυνηγετῶ (φῶθ' ἄπερ κυνηγέτης?).

1423. κεκρασπέδωται τ'] Qu. κεκρασπέδωται δ'. Cf. Aesch. Sept. 495. ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος | προσηδάφισται (schol. B. ὑπέστρωται) κοιλογάστορος κύκλου (sc. ἀσπίδος).

1424. δεσμά θ' Musgr. Badham. ἰδού, τάδ' ἔσθ' ὑφάσμαθ' ὧσφ' εὐρίσκομεν conj. Badham.

1425. ὦ χρόνιος ἱστός παρθενευμάτων ἐμῶν Badham. παρθενευμάτων] Cf. 1472. Phoen. 1280. οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι etc. Cf. λόχευμα, κήδευμα, νύμφευμα, etc.

1426. μόνῳ τῷδ'] Fort. μόνον τόδ'. Sed cf. Andr. 876. δωμάτων τῶνδ' ἐκπесеῖν. Iph. A. 895. Soph. O. R. 219.

1427. δράκοντε σαρκάζοντε παγχρύσῳ γέννι Heath. δράκοντε μαρμαίροντε — Porson. Qu. δράκοντε δύο σώζοντε πάγχρυσον δέρος· γέννι disyllabum ut ὀρχηστύ.

1428. ἐντρέφειν] Qu. ἐκτρέφειν. δώρημ' Ἀθάνας, ἥ τέχνην τρέφει, λέγεις; Madvig.

1435. δς — χλόην] Leg. δν — χλόη. εἶπερ ἔστιν] εἰ πύρεστιν malit Naber.

1436. ἀκηράτου] ἀγήρατου Badham.

1438. Qu. πρὸς ἀσμένης πέπτωκά σου (pro σὰς) παρηίδας.

1439. ὦ φῶς —] Cf. Fr. 318, 9. παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος. Theocr. XXVII. 31. ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεται νῆας.

1440. [χθόνιον] μέτα — F. W. Schmidt.

1444. θανῶν] Qu. κανῶν.

1445. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαῖ] Cf. 1516. ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς. Hipp. 601. ἡλίου ἀναπτυχαί. Soph. Fr. 655. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς.

1446. Qu. τίν' αὐδὰν αὖσω; τίν' αὐδὰν βοάσω; Cf. Hipp. 571. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;

1452. ἀδόκητος ἀδονά] Cf. Soph. O. C. 249. τὰν ἀδόκητον χάριν.

1453. πρόσω] Qu. πάρος.

1455. τίν' ἀνὰ χέρα] Qu. τίνος χερί.

1456. τῆς τύχης] τῆς ζόης Herw.

1458. ἐκλοχεύει] Cf. Hel. 258. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται.

1462. τοῦμόν λέγοις ἄν καὶ τὸ σὸν κοινῶ λόγῳ F. W. Schmidt.

1464. ἐστιοῦται] Leg. ἐστιᾶται.

1466. ὃ τε —] Malim ὃ δὲ —. νύκτα δέρεται] Qu. νύκτ' ἐπιδέρεται. γηγενέτας] Cf. Phoen. 130. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος.

1467. λαμπάσιν] Qu. λαμπάδα.

1472. παρθένευμ'] Cf. ad 1425.

1474. ὑπὸ λαμπάδων] Cf. Plut. Alex. 31. ὑπὸ λαμπάδων ἐπιπορευόμενος τὰς τάξεις.

1477. πόθεν] Qu. σέθεν (πέφυκα).

1478. Γοργοφύνα] Cf. Arist. Eq. 1181. ἡ Γοργολόφα. Formatum ut θηροφύνη Theogn. 11. Arist. Th. 320.

1481. (ὦή,) λέγεις μοι — Kock. Ver. p. 191. δόλια] σκόλια Madvig. Herw. ad O. R. 961.

1484. κρυπτόμενον] Qu. κρυπτὸν ἐκεῖ.

1488. ὦ φίλτατ' εἰκοῦς, εἰ λέγεις ἐτήτυμα] Cf. Soph. Phil. 1290. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

1489. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος] παρθένια δὲ σᾶς ματέρος Paleius. παρθενίας δὲ ματέρος tentat Madvig. παρθένια δέει ματέρος Kock. Ver. p. 207, coll. 898. τίκτω δ' ἃ δύστανός σοι κοῦρον, τὸν φρίκα ματρὸς εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν.

1490. ἐνῆψα] ἐξῆψα Fix. prob. Kock. l. l. "Manifesto Creusa dicit, quod virgo aliquando velamen texuerit, eo se puerum involvisse." (Kock.)

1491. πλάνους] Qu. πόνους.

1492. γάλακτι —] Cf. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον.

1493. τροφεῖα] I. q. τροφήν. Cf. Soph. O. C. 341.

1501. ἔθνησκες] Qu. ἔπασχες.

1504. ἐλίσσόμεσθ'] Cf. 1641. Or. 358. κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσιν ἀθλίοις κακοῖς | οὐπώποτ' ἄλλην μάλλον εἶδον ἐστίαν. Qu. ἐλαινόμεσθ'

1510. ἀνθρώπων] ἀνθρώποις Dobr. Dind. ἀνθρώπω Badham. Praestat ἀνθρώπων.

1514. παρ' οἷαν ἤλθομην στάθμην βίου] Cf. Theogn. 939. εἴμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν δόδον. Trag. adesp. 110. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου. et ad Aesch. Ag. 1045.

1516. ἡλίου περιπτυχαῖς] αἰθέρος περιπτυχαῖς malit Badham. Cf. Hipp. 601. ὦ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί. Phoen. 84. ἀλλ' ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας. Supra 1445. λαμπρὰς αἰθέρος ἀναπτυχαί. Andr. 1063. φαεινὰς ἡλίου διεξόδους.

1519. μεμπτὸν ὥς ἡμῖν] Lege μεμπτὸν ἐσθ' ἡμῖν.

1520 sq. Huc respicere monet Herwerden (Ex. Crit. p. 89) verum citatum ab schol. Arist. Av. 1647. (Trag. Adesp. 363. δεῦρ' ἐλθέ· σὺν σοὶ (δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς σοι Herw. qu. ἐπεὶ σοὶ τὰλλα βούλομαι φράσαι.

1522. Cf. Herc. 641. βλεφάρων (βλεφάρω?) σκοτεινὸν γὰρ ἐπικαλύψαν (γῆρας).

1524. ἃ γίνεταί νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους conj. Seager in Class. Journ. XX. 283.

1525. προστιθεῖς P. προστιθεῖς L. προστίθης ob sententiam malit Elmsleius ad Med. 310. προστιθεῖς Naber. Lege προστιθῆς. Cf. Soph. El. 580—581.

1528. Φοίβω τεκεῖν με φῆς Elmsl. ad Med. 318. Subjunctivum enim praesentis apud Atticos esse φάσκω. ἄρμασιν] Qu. , ὥς φασιν, —.

1537. ὁ θεὸς ἀληθῆς] ὁ θεὸς ἀληθῶς Nauck. ὁ θεὸς ἀληθὲς malit Schmidt, coll. 275. τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος. Soph. Phil. 345. λέγοντες εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην. Qu. εἴτ' ἔστ' ἀληθῆς (gl. ὁ θεός). Aut εἰ θεὸς ἀληθῆς (ἀληθῶς?) ἢ μάτην μαντεύεται;

1538. ἐμοῦ ταραάσσει] ἐμοῦ τε θράττει Madvig. Qu. ἐμοῦ ταραάσσεις. Cf. Soph. Ant. 1095. ταραάσσομαι φρένας. Arist. Ach. 315. ταραξικάρδιον (ἔπος).

1549. θεοδότων] θυοδόκων Pierson. Dind. Badham. Cf. 511 Andr. 1158. οἴκων — ὑπερτελής] Cf. Soph. Tr. 36. ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφνυ. Agam. 286. ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νοτίσαι.

1550. ἀντήλιον —] Cf. Aesch. Ag. 528. δαίμονές τ' ἀντήλιον. Soph. Aj. 805. ἀντηλίους (ἀγκῶνας).

1552. εἰ μὴ] οἷ' οὐ conj. Badham. Qu. ἄ τε μὴ καιρὸς, vel οὐ μὴ καιρὸς —.

1553. φεύγετε] λεύσσετε recte Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456 μ' ἐφεύρετε Schmidt.

1554. Delendum censet Schmidt.

1558. μόλη] Qu. μόλοι.

1559. ἡμᾶς δὲ πέμπει — φράσαι] Cf. Iph. T. 976. Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο διοπετὲς λαβεῖν | ἄγαλμ'. V. Elmsl. ad Med. 1270.

1562. νομίζεις P. νομίζης L. κομίζη σ' Lenting. Badham. κομίζοι σ' (aut κομίζοι') malit idem. κομίζοι' Dobr. Leg. κομίζωσ'.

1563. νομίζης] νομίζεις B. μόλης εἰς Schmidt. ἀνεώχθη] Cf. Hipp. 56. ἀνεωγμένας πύλας | Ἄιδον.

1564. θανεῖν σε δείσας] Cf. Hec. 756. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀρρωδῶν θανεῖν.

1566. αὐτὰ] αὐτοῦ (hic) F. W. Schmidt.

1569. χρησμούς] θεσμούς — F. W. Schmidt.

1570. ἐφ' οἷσιν ἔζευξ' Scal. Heath. Weckl.

1577. ἐπώνυμοι Γῆς [an τε?] κάπιφύλιοι — conj. Badham.

1579. εἶτα δεύτερος] εἶτα δεύτεροι Hart. ἐκ νεωτέρων F. W. Schmidt. Lacunam post δεύτερον indicant Badham. Kirch. Nauck. Cobet.

1581. ἔμφυλον] ἐν φῦλον Herm. οἱ τοῦνομ' Kirch. prob. F. W. Schmidt.

1583. ἐποικήσουσι] Leg. κατοικήσουσι (ut in 1586.), aut ἐνοικήσουσι.

1591. δ' ὁ δεύτερος] Leg. χὼ δεύτερος.

1597. κάπένθου] Imo κάξένθου. Cf. 18. 1399. etc.

1603. εἶη L. P. εἴση p. ἴης Wakef. Pors. Dind. ἤδη Bayfield. ἡσθῆς melius Madvig. Herw. Qu. σὺ δ' — ἴσθ', ὦ γύναι.

1604. ἐκ γὰρ τῆσδ' mss. ἐκ γὰρ τοῦδ' Nauck. F. W. Schmidt. Weckl. ἀναψυχῆς mss. ἀναψυχὴν F. W. Schmidt. Weckl. ἀναψυχὰς πόνων | κεῦδαίμον' Nauck. Cf. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχὰς. Hel. 1100. ἀνάψυξον πόνων.

1605. ἐξαγγέλλομαι] Cf. Soph. O. R. 148.

1607. ἐνδεξόμεσθα L. ἐδεξάμεσθα Musgr. Schmidt. (Cf. Hel. 328. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν.) ἐνδεξόμεσθα Badham.

1608. καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν] κεί πρὶν τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοὶ Dobr. κεί πρὶν τοῦτ' ἔμοιγ' ἄπιστον ἦν Schmidt. Malim καὶ πρὶν πού τόδ' οὐκ ἄπιστον ἦν. τοῦτο δ'] Leg. τοῦτό γ'.

1614. μεταβαλοῦσ' αἰεί που mss. μεταβαλοῦσα δὴ ποτε Badham. μεταβαλοῦσ' αἰεί ποτε Lud. Dind. μεταβαλοῦσ' ἄλλους τρόπους conj. Weckl. Qu. μεταβαλοῦσ' ἐμὸν κάσιν, vel μεταβαλοῦσα Πυθικὸν (vel Δοξίαν), vel μεταβαλοῦσα τὰς φρένας.

1615. χρόνια —] Cf. Bacch. 880. ὀρμαῖται μόλις, ἀλλ' ὅμως πιστὸν τό γε θεῖον σθένος.

1617. ὀδουρός] Cf. Fr. 260. ἔπανσ' ὀδουροῦς λυμεῶνας. ἡμῶν] Qu. ἡμῖν, aut ἡδ' ἔσθ'.

1619. ὦ Διὸς —] Cf. Iph. T. 1230. ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἀπολλόν. 126.

1622. οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ προσεικὸς (?) F. W. Schmidt. Qu. οἱ κακοὶ γὰρ, ὥσπερ εἰκὸς (aut ὥς πέφυκεν), —.

HELENA.

9. Qu. Θεοκλύμενον ἄρσεν' οὐνεκ' εὖ θεοὺς σέβων, aut ὅπως εὖ σέβων θεοὺς —. Cf. Aesch. Agam. 338.

10. βίον διήνεγκε] Cf. Hipp. 1143. δάκρυσιν διοίσω πότμον (βίον?) ἀποτμον. Rhés. 982. ἅπαις διοίσει. Herod. III. 40. οἷτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα (βούλομαι), ἐναλλάξ πράσσω. Soph. Aj. 511.

12. ὠραίων γάμων] Cf. Aesch. Fr. 52. ὠραίου γάμον. Eur. Fr. 804, 2. ὅστις οὐκ ἐθ' ὠραῖος γαμεῖ.

14. τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα] Eadem verba sunt Ion. 7. Soph. El. 1498. Cf. Hel. 923. πάντ' ἐξειδέναί | τὰ τ' ὄντα καὶ μή. Suppl. 497. ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά.

15. λαβοῦσα] λαχοῦσα Naber, coll. Homeri illo τιμὴν δὲ ἀλόγχας' Ἴσα θεοῖσιν. Sed propter Νηρέως πάρα retinenda est vulgata.

19. Cf. Aesch. Eumen. 412. βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν κύκνον — ὄρνιθος] Cf. Bacch. 1362. ὄρνις — κύκνος. Arist. Av. 565. ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

20. δόλιον εὐνὴν] Cf. Iph. T. 858. κλισίαν λέκτρων δόλιον.

21. δίωγμα φεύγων δῆθεν, εἰ σαφὴς λόγος. Cobet.

29. Ἰδαῖος Πάρις] Ἰδαίας χθονὸς Elmsl. ad Iph. T. 837. Cui nomen proprium Πάρις a margine in textum irrepsisse videtur. ut Ἰφιγένειαν apud Ag. 1535. Ὀρέστου Or. 1016. Καπανεύς Phoen. 186. Φοῖβον Iph. T. 1237. Τροία Tro. 825. τοῦ Πενθέως Bacch. 1153. Ἥρα Hel. 247. 681. et alia. Sed vix omitti potest Πάρις. Ἰδαῖος autem ille appellatur Or. 1364. Andr. 707. Iph. A. 1289.

34. οὐρανοῦ ξυνθεῖς' ἀπο] οὐρανοῦ συνθεῖς' ἀπο feliciter Naber. coll. Ion. 787. Iph. T. 1294. etc.

35. καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν, κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων] Cf. Alc. 362. δόξω γυναικα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν. | ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρας, ἀλλ' ὅμως etc. 611. δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριον.

38. Cf. Or. 1657. θανάτους τ' ἔθνηκαν (θεοὶ), ὥς ἀπατιλοῖεν χθονὸς | ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.

41. 42. Spurios habet F. W. Schmidt, qui post χθόνα (40. plene interpungit.

42. Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκήν] Φρυγῶν δ' ἐς αἶαν Nauck. Φρυγῶν δ' ἐς ἀκτὴν F. W. Schmidt.

52. Σκαμανδρείοις ῥοαῖσιν] Cf. Soph. Aj. 419. ὦ Σκαμάνδριον — ῥοαί.

62. σκότω] κάτω Cobet. Cf. ad Hec. 209.

69. ἄξι', ὥς προσεικάσαι vir doctus in Quart. Rev. IX. 358.

72. Cf. 576. τίς εἴ; τίς δ' ὕψιν σὴν, γύναι, προσδέρομαι; Arist. Th. 905. ὦ θεοὶ, τίς δ' ὕψιν εἰσορῶ;

75. ἀποπτύσαιεν] Corrige ἀποπτύσειαν.

78. ὅστις] Qu. ἢ τίς. ὅστις ὦν μ' ἀπεστράφης] ὅστις εἶ, μ' ἀπεστράφης recte Cobet. εἰσιδὼν μ' ἀπεστράφης Wecklein. ὡς συγγῶν μ' ἀπεστράφης M. Schmidt. ἀσπίδ' ὥς μ' — F. W. Schmidt.

83. Cf. Med. 666. Αἰγεῦ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; Hel. 774. ἄς ἐπεστράφην πόλεις. Ion. 352. πόλλ' ἐπεστράφην πέδον.

86. ἀτὰρ τίς εἶ πόθεν; τίνος ἐξανδᾶν σε χρή; mss. ἀτὰρ τίς εἶ, πόθεν τίνος τ'; αὐδᾶν σε χρή Pors. ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τὰ σ' ἐξανδᾶν σε χρή Elmsl. ad O. R. 329. (Recte, opinor. Cf. 580. Soph. O. R. 405. Ph. 339. El. 1499.) ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίνος δ' αὐδᾶν σε χρή Schneidewin. Qu. ἀτὰρ τίς εἶ —; πόθεν τίνος τ' αὐδᾶν σε χρή; Vel — πόθεν τίνος τ' αὐδᾶν σε χρή. Vel — τάχ' ἐξανδᾶν (eloqui) σε χρή. Vel — πόθεν; τάχ' ἐξανδᾶν σε χρή. Cf. Med. 666. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ (ἐπιστρέφει aut potius ἐπεστράφης?) πέδον; Arist. Av. 1201. τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ. De numeris hujus versus v. Elmsl. ad Suppl. 303.

87. Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ —] Ita Iph. A. 1168. Ἑλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ. πατρὶς δὲ Σαλαμὶς Faehse.

89. τάσδ' — γύας] τούσδ' — γύας Elmsl. ad Her. 839.

90. Cf. Soph. O. C. 1292. γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέλυσαι χθονός. Fr. 731, 2. Fr. 153.

95. πέτρῳ] πτερῷ Elmsl. ad Iph. T. 646. φασγάνῳ βίον στερεῖς] Annon — βίου στερεῖς?

97. Ἀχιλλέα τιν' οἶσθα Πηλέως γόνον; Cobet. F. W. Schmidt.

111. πόσον χρόνον] Malim πόσου χρόνου. Cf. Aesch. Ag. 269. ποίου (l. πόσου) χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται (διαπεπόρθηται?) πόλις; et ad Arist. Av. 920. Ach. 83.

117. ὥσπερ σ' ἐγὼ οὐδὲν ἥσσον ὀφθαλμοῖς ὄρῳ Cobet.

118. ὄρῳ mss. Herw. Weckl. ὄρᾶν Herm. Dind. Nauck. Badh.

119. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἶχετ'] Anglice, consider whether you had a surmise. Cf. Or. 208. ὄρα — μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε. Dem. de F. l. p. 294 D. δέδοικα μὴ τινα λήθην — ὑμῖν ἐμπεποίηκε. V. Elmsl. ad Med. 310.

120. Cf. Aesch. Prom. 522. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς | καιρὸς γιγυνεῖν.

122. ὅσοις εἰδόμην, ὥς νῦν σ' ὄρῳ] ὅσοις εἶδον, ὥς σὲ νῦν ὄρῳ Cobet., qui in εἰδόμην in senario posito offendit. καὶ νοῦς ὄρῳ mss. ὥς νῦν σ' ὄρῳ Dobr. Weckl. εἶδον ὥς σὲ νῦν ὄρῳ Cobet. εἶδον οἷς καὶ νῦν σ' ὄρῳ Hart. εἶδον ἦν καὶ νῦν σ' (?) ὄρῳ Ellis. Cf. Epich. Fr. 117. νόος ὄρῃ καὶ νόος ἀκούει, τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά.

124. οὕκουν ἐν Ἀργεῖ mss. οὕκουν ἐν Ἀργεῖ γ' Musgr. Recte. Cf. ad Arist. Eq. 465. οὕκουν ἐν Ἀργεῖ μ' (l. γ') οἷα πράττει λανθάνει.

125. 281. 302. 450. 560. Versus graviter corrupti, ut monuit Cobetus.

125. οἷς κακὸν λέγεις] οἷς κακὸν (vel τᾶκεῖ) μέλει F. W. Schmidt. οἷς λέγεις μέγα Schenkl. αἰαῖ· τόδ' εἰπας ἕτερον ἐφ' ἑτέροις κακὸν

tentat Naber. Qu. ὡς ἐγὼ κλύω. λέγεις] λέγει A. Unde μέλει Schmidt, coll. Alc. 813. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά. Semet ipsam dicit Helena secundum Schmidt.

126. κλήζεται] πλάζεται Naber. Cf. 132. θανῶν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα. Unde huc translatum esse κλήζεται suspicatur Naber. "Non haec fama, inquit, de Menelao circumferebatur, sed jam mortuus ille credebatur esse".

127. πορθμὸς αὐτὸς] πορθμὸς αὐτὸς Faehse.

128. ὤρισεν] ὤρμισεν Kvíčala. ἤρπασεν F. W. Schmidt, coll. Cycl. 109. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία. Ag. 627. Recte.

130. πέλαγος Αἰγαίου πόρον] Cf. Tro. 88. πέλαγος Αἰγαίας ἁλός. 82. Αἰγαῖον πόρον.

132. θανῶν — κλήζεται καθ' Ἑλλάδα] Cf. Ag. 630. πότρε γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος | φάτις πρὸς ἄλλων ναυτῶν ἐκλήζετο;

133. Θεσιᾶς — κόρη] Cf. Iph. A. 49. Λήδα Θεσιάδι.

135. οὗ πον] Qu. ἡ πον.

136. βρόχῳ γ' ἄρπασαν] βρόχῳ ἄρπασαν Cobet.

138. ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν (δηθεν ἐκπονῶν conj. Cobet.).

142. ἐκπνεῖσαι βίον] Cf. Aesch. Ag. 1493. βίον ἐκπνέων. A. 1031. ἀπέψυξεν βίον.

143. διπλᾷ — στένειν] Cf. Soph. O. R. 1320. διπλᾷ σε πενθεῖν καὶ διπλᾷ φέρειν κακά.

147. νεῶς — πτερόν] Cf. Hipp. 752. ὦ λευκόπτερε — πορθμῖς. Hesiod. Op. 626. εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.

148. οὗ μ' ἐθέσπισαν] Qu. οὗ μοιθέσπισεν (μοι ἐθ.).

150. τῆς ἐκεῖ] τῆς ἐμῆς (aut πάλαι) F. W. Schmidt.

154. ἐν φοναῖς] ἐπὶ φοναῖς Badham. κυσὶν πεποιθῶς] κυσὶν γεγηθῶς Blomf. Cobet. Naber., coll. Hom. Il. 6, 510. ὁ δ' ἀγλαῖῃ πεποιθῶς (γεγηθῶς et hic reposuerit Naber) etc. ἐκὰς γεγηθῶς rñr F. W. Schmidt. Cf. Apoll. Rhod. IV. 110. ἀγρόται, οἳ τε κίνεσαι πεποιθότες οὔποτε νύκτα | ἄγχαυρον κνώσσουσιν. Qu. κυσὶν θωύσων (ᾠ?).

156. μηδὲ σὺ ζήτηι μαθεῖν] Cf. Trag. adesp. 329. μηδὲ σὺ ζήτηι πνυθέσθαι.

164. οἶκτον] Qu. οἶτον. Et sic Musgr. Badham.

165. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω;] Quam musam aggrediar? Cf. Arist. Ach. 627. ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους (τοῖς ἀναπαίστοις libris) ἐπίωμεν.

171. κακοῖς τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα] Cf. Bacch. 161. λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος ἱερὸς ἱερὰ παίγματα βρέμῃ σύνοχα φοιτάσιν. I. e. congrua.

174. μουσεῖά τε] Qu. μουσεῖα δέ.

176. φόνια χάριτας] φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl. ad Iph. T. 566.

178. νέκυσιν ὀλομένοις mss. νέκυσι μελαμένους Lob. Herw. Weckl. Recte, opinor. Cf. 197. Ἰλίου κατασκαφὰν — πυρὶ μέλουσαν δαΐω. Sed Phoen. 1302. νέκυν ὀλόμενον. Suppl. 45. φθιμένων νεκύων. 975. νεκύων φθιμένων.

180. χλόαν] Qu. χλοεράν.

181. φοίνικας — πέπλους] I. e. rubros. Cf. Herc. 945. φοίνικι κανόνι. Tro. 815. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ.

184. ἀνεβόασεν post οἴκτρον delet Badham.

185. ἄλυσρον ἔλεγον] Cf. Iph. T. 140. ἄλυροις ἔλέγοις.

186. οὐκ ἔτ' ἔσθ'] οὐ μέτεσθ' Elmsl. Ante αἰάγμασι lacunam indicat Badham.

196. πυρὶ μέλουσαν] Cf. ad 1176. Andr. 851. ἵνα θανοῦσα νεοτέροισιν μέλω.

201. ἔλαβεν] Qu. ἔλαχεν.

205. Κάστορός τε] Qu. Κάστορος δέ.

207. ἱππόκροτα — δάπεδα] Cf. Hipp. 229. δέσποιν' ἄλίας Ἀρτεμι λίμνης | καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων, | εἶθε γενοίμην ἐν σοῖς δαπέδοις, | πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζομένη.

209. νεανίαν] νεανιᾶν Lenting. Nauck. Recte.

211. ὦ δαίμονος πολυστόνου μοίρας τε σᾶς] Cf. Arist. Th. 1047. ἰὼ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων.

214. ἔλαχεν ἔλαχεν] Qu. ἔλαχέ σ' ἔλαχεν.

215. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος] Cf. Aesch. Ag. 6. ἐμπρέποντας αἰθέρι | ἀστέρας.

216. χιονόχρως] Cf. Philoxen. Athen. IV. 147 A. μάζας χιονόχροας.

217. Cf. Soph. O. R. 1496. τί γὰρ κακῶν ἄπεστι;

218. τίνα δὲ βίοτον] Qu. τίνα δὲ σὺ πόνον.

220. δίδυμά τε] Qu. δίδυμα δέ.

221. εὐδαιμονεῖ] ἔστ' ἐν φάει olim Herw. ἐν γὰρ ἰμένει idem serius.

223. Cf. Aesch. Ag. 476. πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Prom. 663. Soph. Aj. 998. ὄξεϊα γὰρ σου βάξις — διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντα.

226. ὁ δὲ σὸς ἐν ἄλλ] Qu. ὁ δὲ πόσις ἄλλ etc.

228. ὀλβιεῖς] Qu. ὀλβιεῖ. Sed cf. 245—246.

238. ἃ πολύκτονος] ἃ πολύστονος F. W. Schmidt. Qu. ἣν πολύκτονος. ἃ δὲ —] ἄγε — Wecklein. ἥγε — F. W. Schmidt.

242. Cf. Tro. 752. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.

244. δρεπομέναν —] Cf. Ion. 889. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον.

249. Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος] Qu. Πριαμίδαις καὶ Ἑλλάδι.

253. 254. Hi duo versus tamquam Sophoclis laudantur Stob. 108, 21. Sophocli injuria tribuuntur apud Dind. Fr. 236., ubi ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα· πειροῖσθαι δὲ χρὴ —.

253. σύμφορον δέ σοι] πειραῖσθαι δὲ χρὴ ap. Stob. Flor. CVIII.
 22. Qu. σύμφορον δέ τοι.
 255. Cf. Andr. 98. δαίμον', ὧ συνεζύγην. Hipp. 1389. ὧ τῷ-
 μον οἷα συμφορᾷ συνεζύγης. Soph. Aj. 123.
 258. ἐκλοχεύεται] Cf. Ion. 1458. οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει.
 262. ἐξαλειφθεῖς] ἐξανοιχθεῖς Naber. ὡς ἄγαλμ' αἰθε-
 ράιν] Leg. ὡς γραφὴ ἔξ ἀρχῆς πάλιν. ἄγαλμ'] Pictura hic in-
 telligenda videtur propter ἐξαλειφθεῖσα.
 263. αἴσχιον] αἴσχιον F. W. Schmidt. λαβεῖν] ἔλαβον Porson.
 264. καὶ τὰς τύχας] καὶ τὰς φάτεις conj. Badham. καὶ κλη-
 δόνας F. W. Schmidt.
 265. ἐπελάθοντο — ἔσωζον] ἐπιλάθοντο — σώζοιεν conj. Seager
 in Class. Journ. XX. 278.
 266. τὰς κακὰς] τὰς καλὰς Buttm. ad Phil. 1092.
 268. βαρὺ μὲν, οἷστέον δ' ὅμως] βαρὺ μὲν ἔστ', οἷστέον(?) δ'
 ὅμως Cobet.
 277. ἄγκυρα — ὀχεῖ] Non tamen ἐπ' ἀγκύρας ὀχεῖσθαι dice-
 bant sed ὀρμεῖν. Cf. Hec. 78. ὅς μόνος, οἴκων ἄγκυρ' αἶ' ἐμῶν etc.
 278. ἀπαλλάξαι] Leg. ἀπαλλάξειν.
 279. οὗτος τέθνηκεν] εἶπερ — Herm. ἀφ' οὗ — Badham.
 ἐπεὶ — Cobet. οὗτος — εἴ τοι τέθνηκεν οὗτος, — F. W. Schmidt.
 280. φονεὺς αὐτῆς ἐγὼ] φονεὺς αὐτῆς δοκῶ Jacobs. φονεὺς
 ἐγὼ κλύω Badham.
 281. ἀλλ' ἄλγιστόν ἐσθ' ὅμως ἐμοὶ F. W. Schmidt.
 282. ἀγλαῖσμα] Cf. 11. El. 325. Aesch. Ag. 1312. Ch. 193
 Soph. El. 908.
 283. πολιά] Hic adverbiascit. Cf. Soph. El. 962. ἄλεκτρα γη-
 ράσκουσιν ἀνυμέναιά τε. Qu. παρθενεύεται μόνη (vel πάλαι).
 284. τὸ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω δισσὼ κόρω F. W. Schmidt.
 τὸ τοῦ πατρὸς δὲ λεγομένω Διὸς κόρω Ribbeck. Wilamowitz. Cf.
 1664. σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτῳ διπλῶ — πέμψομεν πάτραν.
 285. ἀλλὰ —] ἅμα δὲ — F. W. Schmidt.
 287. τόδ' pro τοῦτ' Elmsl. ad Med. 326.
 288. κλήθροισι ἂν εἰργόμεσθα] κλήθροισι ἂν εἰργοιέν με Madvig.
 Cf. Fr. 362, 20. τοὺς δὲ — κλήθρον εἰργέτω στέγης. Post κλή-
 θροισι ἂν εἰργοίμεσθα lacunam esse statuit Herw. ὑπ' Ἰλίου
 ἀπ' Ἰλίου Nauck. Madvig.
 289. δοκοῦντες] δοκοῦσιν Wecklein. Quasi praecessisset κλή-
 θροισι ἂν εἰργοιέν με etc. V. Elmsl. ad Iph. T. 719. Μενέλεω
 μ' ἐλθεῖν μέτα mss. Μενέλεω μολεῖν μέτα Heimsoeth. Nauck. Με-
 νέλεων μ' ἐλθεῖν μέτα Lenting. Μενέλεω μ' ἐλθεῖν ἄτερ Bruck.
 Hart. Μενέλεω θανεῖν μέτα F. W. Schmidt. Weckl.
 291. ἐς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερά] ἐς ξύμβολ' ἐλθόνθ', ἃ
 φανέρ' ἂν μόνοις ἂν ἦν Porson. ad Or. 51. Herm. Nauck. Locus
 ἀνιάτως ἔχων secundum Cobetum. Qu. — μόνοισιν ἦν. Qu. ἐς

ξύμβολ' ἐλθόνθ', ἃ φανέρ' ἦν ἡμῖν μόνοις. Vel ἐς ξύμβολ' ἐλθόνθ', ἃ φανέρ' ἂν νῶν ἦν μόνοιν.

292. Cf. Soph. O. C. 782. λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά. El. 59.

293. τίν' ὑπολείπομαι τέχνην;] Suspectum.

295. πρὸς πλουσίαν τράπεζαν ἴζουσ' Cf. Soph. Ant. 1000. εἰς παλαιὸν θῶκον — ἴζων.

297. καὶ τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρόν] 'Even his very person is offensive (hateful)' explicat Ellis. καὶ τὸ πλούσιον πικρὸν nimis audacter Weckl. Vix tamen apte σῶμα πικρὸν dici potest. Qu. καὶ τὸ πᾶν —, aut potius καὶ τὰ πάντ' (aut πάντα τᾶλλ') ἐστὶν πικρά. σῶμ'] δῶμ' Badham.

298. Cf. Cycl. 203. ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς.

302. Cf. Soph. Trach. 1016. οὐδ' ἀπαράξαι (ἀπαμῆσαι?) κραῖτα βίου (βία?) θέλει | μολῶν τοῦ στυγεροῦ; ἄρτ' mss. σάρκ' Herm. Weckl. Lege κάρτ'.

303. γὰρ] γοῦν Badham.

309. γένοιτο] Qu. λέγοιτο.

310. τᾶμπαλιν] Cf. Aesch. Pers. 223. τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε etc. Fort. τοῦμπαλιν. Cf. Prom. 203. Ag. 1424. τῶνδ' ἀληθείας σαφῇ mss. τῶνδ' ἀληθεία σαφῇ Kirchhoff. Dind. τῶνδ' ἀληθείας ἔπη (et σαφῇ pro praec. ἔπη) Herm. πόλλ' ἀληθεία σαφῇ Schmidt. (Aegre enim desiderari subjectum.) τῶνδ' ἀληθείας σαφῇ Faehse. Qu. τῶνδ' ἀληθείας δία, vel τῶνδ' ἀληθείας πλέα (sc. ἔπη), vel τῶνδ' ἀληθῆ καὶ σαφῇ.

314. θηρεύων γάμους] Cf. 63. Iph. A. 960. Aesch. Prom. 858. θηρεύοντες οὐ θηρασίμους γάμους.

316. ἔρπεις] ἔρχει Cobet.

320. ἐκμαθοῦσα δ' εὖ] ἐκμαθοῦσα δὲ Herw. ad O. R. 308.

321. πρὸς τὰς τύχας —] Cf. Hipp. 698. πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτῆμεθα. Aesch. Prom. 1000. τόλμησον — πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Arist. Th. 149.

324—326. Haec frustra tentat Madvig.

325. Scribe ὅθενπερ εἴσει πάντα. τᾶληθῆ φράσαι (f. μαθεῖν) | ἔχουσ' etc. εἴση] ἔσται Lightfoot. ἔστι Hartman. ὅθενπερ εἴση πάντα· τᾶληθῆ μαθεῖν Heimsoeth. et (τὰ δ' ἀληθῆ μαθεῖν) F. W. Schmidt. φράσαι] μαθεῖν Heimsoeth. Schenkl. Hartman. Schmidt. conj. Badham.

332. οἴκων uncinis includit Badham. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς] Cf. Aesch. Ag. 1082. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. Eum. 864. Qu. θέλουσαν οὐ μάτην καλεῖς.

334. οὐ μόλις καλεῖς] οὐ με δις καλεῖς Elmsl. ad Med. 580.

336. τάλαινα] τάλανα Badham.

342. εἰς ante κέλευθά τ' uncinis includit Badham.

344. κατὰ χθονός] πανάθλιος F. W. Schmidt. ἢ νέκναι] ἢ
'ν νέκναι Jacobs. ἢ μέτα νέκναι Paley. ἢ κὰν νέκναι Dind.
345. χθόνιον] χρόνιον Herw. φόνιον Hart. νύχιον Weckl.
347. σὲ γὰρ ἐκάλεσα] σέ γ' ἀνεκάλεσα Badham.
348. κατώμοσα mss. κατόμοσα Elmsl. ad Iph. T. 96.
349. δόνακι χλωρῶ | χλωρὸν Elmsl. Qu. τὸν ὑδροέντι δόνακι
χλωρόν. ὑδροέντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν] Cf. Iph. T. 400.
δονακόχλοα — Εὐρώταν. Iph. A. 179. Hel. 210. Theogn. 783.
350. εἶ] εἴτι Elmsl.
352. διὰ δέρης] Qu. περὶ δέραν.
354. δίωγμα] δαίγμα recte Schmidt. Cf. ad Suppl. 1205.
356. πελάσω] Suspectum. ἔσω] Penitus. Angl. deep.
Cf. Soph. Aj. 235. ἔσω σφάζε. Aesch. Ag. 1343. ὦμοι, πέπληγμαι
καιρίαν πληγὴν ἔσω.
- 357 sq. Ita Elmsleius ad Med. 1224., θῦμα τριζύγοις θεαῖσι.
ταῷ τε συρίγγων ἀοιδαῖς ἐντραφέντι (hoc dubitanter) Πριαμίδαν Ἰδαι-
ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.
357. τριζύγοις θεαῖσι] Cf. Tro. 924. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν
θεῶν. Andr. 277. τρίπωλον ἄρμα. Soph. Fr. 490. Χαρίτων τριζύγων.
358. σήραγγ' ἀοιδαὶ σεβίζον mss. σήραγγας Ἰδαίας ἐνίζοντι
Badham. Weckl. σεβίζον mss. σεβίζοντι Musgr. prob. Elmsl. l. c.
359. βουστάθμους] Leg. βούσταθμα, ut in 29. et Iph. A. 76.
364. ἔτεκε —] Cf. Soph. El. 235. αὐδῶ — μὴ τίκτειν σ' αἶσιν
αἶταις. ἄχεά τ' ἄχεσι] Malim ἄχεα δ' ἄχεσι. Cf. Iph. T. 197.
φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' (δ'?) ἄχεσιν. Hom. Il. 16, 111. κακῶ
κακῶ ἐστήρικτο.
366. ματέρες τε] Malim ματέρες δέ.
371. ἀνωτότυξεν] Cf. Aesch. Agam. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας
ἀμφὶ Λοξίον; Nusquam alibi legitur.
373. ὄνυχι δ'] Malim ὄνυχί θ'.
375. ὦ μάκαρ Ἀρκαδία —] Cf. Hipp. 547. τὰν μὲν Οἰηλίδαν
πῶλον.
376. λεχέων ἐπέβας] Cf. Aesch. Suppl. 38. λέκτρων — ἐπιβῆναι.
379. ὄμματι λάβρω] σώματος ἄβρου Ellis.
380. μάκαρ — παρθένε] Cf. Bacch. 565. μάκαρ ὦ Περσίδα.
Iph. T. 546. τύχας μάκαρος.
382. χρυσοκέρατ' ἔλαφον] Cf. Fr. 740, 2. χρυσόκερων ἔλαφον.
Arist. Nub. 597. ὑψικέρατα πέτρων.
389. πεισθεῖς] στεφθεῖς Madvig. ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον] εὐ-
θέως — Madvig. Qu. εὐθὺς ἐκλιπεῖν βίον.
398. ἀσμένους πεφρυγότας Elmsl. ad Her. 7., coll. Herc. 621.
399. ὀνόματ'] Leg. σώματ'.
400. ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα —] ἐγὼ δ' ἔτ' οἶδμα — F. W. Schmidt.
coll. 520. ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος etc. Cf. 1501. γλαυκῶν
ἐπ' οἶδμ' ἄλιον. Arist. Av. 1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

402. κείς] Qu. κάς. ἔπερσα] Qu. ἔπερθον.

403. Cf. Aesch. Prom. 240. τούτου τυχεῖν | οὐκ ἠξιώθη.

404—407. Interpolatos habet F. W. Schmidt, apte sequi v. 408 post v. 403 admonens.

404. Λιβύης τ'] Λιβύης δ' Herm. Λιβύης γὰρ ὄρμους ἀξένους τ' ἐς ἐπιδρομὰς (Seidler.) | πέπλευκα γαῖας tentat F. W. Schmidt. Malim ἀξένους τ' ἐπιστροφάς. Cf. ad Iph. A. 1597. Aesch. Fr. 249. βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

410. πολλοὺς ἀριθμούς] Suspectum ἀριθμούς. Qu. πολλοὺς ἐς ἀριθμούς.

411. ἐλείφθη ποικίλων] Qu. ἐλείφθη 'κ ποικίλων.

413. ἔχω] ἄγω F. W. Schmidt. I. 113.

414. ἦτις ἦδε καὶ λεῶς] ἦν ἐσῆα — F. W. Schmidt. Qu. ἦτις ἐστὶ καὶ λεῶς (λεῶ), vel οἱ πέπλευκα, vel τῆσδ' ἔγωγε. λεῶς] λεῶ Cobet. Nauck. prob. F. W. Schmidt. Recte, opinor.

415 sq. οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ἡσχυνόμην, | ὥσθ' ἱστορῆσαι, τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας (verebar propter deformem vestitum turbae me immiscere sciscitandi causa) Madvig.

415. Virgulam post ἡσχυνόμην deleverim, post ἱστορῆσαι posuerim.

416. ὥσθ' ἱστορῆσαί τινα, δέμας — γῆς μυχοῖς (πτυχαῖς) audacter F. W. Schmidt. τὰς ἐμὰς] An τῆς ἐμῆς?

418. ὑψηλὸς] Qu. ἄπειρος. πίπτῃ] Qu. πέση. ἀηθίαν] ἀηδίαν Reisk. ἀθυμίαν Herw. Qu. δυσπραξίαν.

419. τοῦ πάλαι δυσδαίμονος] Qu. τῶν πάλαι δυσδαιμόνων. κακίῳ] Qu. κάκιον.

421. Qu. οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆς· ἐπεὶ τάδ' εἰκάσαι etc. αὐτὰ δ'] αὐτὸ δ' Badham.

422. ναὸς ἔκβολ'] Cf. Phoen. 811. βρέφος ἔκβολον οἴκων. Bacch. 91. ὃν νηδύος ἔκβολον ἔτεκε. Ion. 555. ἔκβολον κόρης. Iph. T. 1042.

433. ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίον] Leg. οἱ δὲ μὴ 'χοντες βίον. Et sic Cobet. Herw. Weckl. Cf. El. 375. τοῖς ἔχουσι μηδέν.

434. ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν mss. ὠφεληθείμεν ἄν conjicit Kirch. ὠφέλημ' ἔχοιεν ἄν Usener. οὐδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, φέροιεν ἄν Schenkl. et (ἔχοι τις ἄν) Wecklein. et (δεχοίμεθ' ἄν) conj. F. W. Schmidt. ἔχοιεν ἄν] κίχοιμεν ἄν Herw. ad O. R. 1025. Qu. ἔχοιμεν ἄν (et sic F. W. Schmidt), vel λάβοιμεν ἄν (cf. 433.), vel ἔχοι (λάβοι) τις ἄν.

437 sq. οὐκ ἀπαλλάξει δόμων καὶ μὴ — ὄχλον παρέξεις δεσπόταις;] Cf. Arist. Eccl. 1144. οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν' —; 440. οἴσιν] Fort. οἴπερ.

441. ταῦτα ταῦτ' ἔπη mss. ταῦτα πάντ' ἔπη Dind. ταῦτὰ ταῦτ' ἔπη Madvig. Herw. ταῦτα πανταχῇ conj. Badham. Qu. ταῦτα πάντα δή. καλῶς λέγεις] καλλῶς λέγειν Herw. Ellis.

442. ἄνες λόγον] ἄνες μόχλον Herw. ad O. R. 857. ἄνες χόλον W. G. Clark. Leg. ἄνες χόλου. Cf. Arist. Pac. 318. εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.

443. ὅστις διαγγεῖλει] ὅς ἄν — male vir doctus in Quart. Rev. IX. 364. Anglice, to report.

445. προσεῖλει χεῖρα] πρόσκιλλε — Cobet. V. L. p. 361. πρόσκει — criticus in Quart. Rev. IX. 353., coll. Herc. 1218. τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον; Thuc. VI. 86. Idem ipse conjeceram. et jam Hermannus.

446. σὺ δ' αἴτιος· πείθῃ γὰρ οὐδέν ὦν λέγω Dobr.

448. πικρῶς ἄν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν mss. πικρούς — Hirschig. πικρούς (vel πικρῶς) νομίζω γ' (vel ἐγώμαί γ') ἀγγελεῖν Herw. ad O. R. 516. πικρούς ἄν οἶμαι σοὺς ἀπαγγεῖλαι λόγους Nauck. (Recte opinor.) πικρούς γὰρ οἶει μ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους; F. W. Schmidt. Qu. πικρούς νομίζω μ' ἀγγελεῖν —.

451. ἔσω πάρειμι] Cf. Ion. 229. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

452. ὁχληρὸς ἴσθ' ὦν —] Cf. Arist. Ach. 456. λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων. τάχ' ὠσθήσει βία] Cf. ad Med. 335. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει (ὠσθήσῃ al.) βία. Arist. Ran. 1491. τάχα βαλλήσει.

455. ἡτιμώμεθα] Malim ἡτιμάσμεθα. Eadem discrepantia est Aesch. Ag. 1035. Altera forma ἀτιμάζειν circiter vices apud Euripidem occurrit, ἀτιμοῦν hoc tantum loco, nusquam apud Sophoclem. Cf. Iph. A. 943. ἀνάξι' ἡτιμασμένη. Med. 20. ἡτιμασμένη. El. 323. Ph. 884. etc.

456. δάκρυσι uncinis includit et τύχην post εἰ inserit Badham. πρὸς τιν' οἴκτρος εἰ;] Qu. πρὸς τί δ' —.

457. πάροιθεν] Qu. πάροιθε. 458. δώσεις] Qu. δείξεις.

460. Πρωτέως τάδ' ἦκεις δώματ' F. W. Schmidt.

461. ὦ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα] Cf. Soph. O. R. 947. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἔν' ἐστέ.

462. τὸ Νείλου — γάνος] Cf. Aesch. Pers. 475. κρηναῖον γάνος. 607. ἀμπέλου γάνος.

467. οὗτος δὲ πότερον ἔνδον ἔστ' ἢ ἑξώπιος;] Haec corrigenda forsitan ex Aristophanis Thesm. 881. οὗτος δὲ πότερον ἔνδον ἔστ' ἢ ἑξώπιος;

469. ἥς ἐπηυρόμην] Cf. Iph. T. 529. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. σχῶν] Cf. Soph. El. 551. Antiph. com. 231, 7. Antiphont. V. 67.

475. λελήσμεθ'] Eadem forma λήζεσθαι tandem Thucydidi reddita est. Altera epica est. Cf. Rhés. 74. Med. 258. Tro. 375. 859.

477. ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων] Cf. Men. 610. νῦν δ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε.

479. καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἦλθες] καιρὸν δ' ἔς οὐδέν' conj. Kirch. Qu. καιρόν γ' ἔς οὐδέν' ἦλθες. Sed cf. Soph. Aj. 34. καιρὸν δ'

ἐφήκεις. 1316. καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς. Pind. P. I. 157. καιρὸν εἰ φθέγξατο. et Med. 128. τὰ δ' ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς.

480. γενήσεται] Qu. δοθήσεται.

481. εὖνους — οὐχ ὅσον etc.] Cf. Ion. 1276. ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας | τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενῆς τ' ἔφους.

486. σώζεται] σώζομαι Badham.

487. ὄνομα δὲ ταῦτόν —] Cf. Herc. 31. οὐ ταῦτόν ὄνομα παῖς πατρός κεκλημένος etc.

490. ἀλλ' ἢ τις] ἀλλ' οὔτις Elmsl. ad Her. 987.

491. παρ' ὄχθας mss. παρ' ὄχθαις Ald. Recte, opinor.

492. ἴν' αἰ ῥοαὶ recte L. G. ἴνα ῥοαὶ Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 463. Weckl.

494. ἀπλοῦν mss. διπλοῦν Nauck. Weckl. prob. R. Ellis.

497 — 500. πολλοὶ γὰρ — θαυμασιέον] Hos versus ut spurios delet Badham.

504. ἄγνωστος] Malim ἄγνωτος. Μενέλαος —] Spurium hunc versum habet Cobet.

505. ἔχει δέ μοι δισσὰς φυλάξεις mss. θισσὰς δέ μοι ἔχει φυλάξεις Musgr. Weckl. σχήσει δέ μοι | δισσὰς φυλάξεις Badham.

507. κρύψας] κρύψων Badham. Praef. Ion. p. XVI.

508. ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν] Cf. Arist. Pl. 488. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν. et ad Ran. 594. Athen. XIV. 625 B. οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες. Plut. T. I. p. 825 B. ἐνεδίδου τόνον μαλακόν. τὰ πρόσοφορα τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς] Qu. τῇ νῦν παρούσῃ ξυμφορᾷ 'ξαιτήσομαι, αὐτ ταῖς νῦν παρούσαις ξυμφοραῖς αἰτήσομαι. Cf. Aesch. Cho. 710. ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους | μακρὰς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσοφορα. Nisi utrobique dativi sunt restituendi.

509. τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς] Leg. ταῖς νῦν παρούσαις συμφοραῖς.

510. κακῶν δέ θ' ἡμῖν mss. κακῶν δέ γ' — Lenting. κακῶν τόδ' ἡμῖν Lob. ad Aj. 534. κακὸν δέ γ' ἡμῖν G. Kuster. ad Xen. Oecon. p. 195. Qu. κακῶν δ' ἔθ' ἡμῖν.

513. λόγος γὰρ ἔστιν —] Qu. λόγος γὰρ ἔστιν, οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἄπο. Cf. Fr. 488. κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα. ubi v. Nauck. σοφῶν δ' ἔπος] σοφῶν δέ του verissime corrigit Naber. Cf. Soph. Ant. 621. σοφία γὰρ ἐκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται, etc. Minus placet σοφῶν δ' ἄπο.

514. δεινῆς ἀνάγκης —] Cf. Soph. Aj. 485. τῆς ἀναγκαίας τύχης | οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν. Diod. Sic XV. 63. οὐδὲν ἰσχυρότερον ἀνάγκης καὶ τύχης. Fr. Eur. 475. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον (ἔστιν ἰσχυρόν?) ζυγόν. Aesch. Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδύρκειον σθένος.

516. *χρήζουσ'* mss. *χρήσας* Barnes. conj. Dind. ad Soph. O. C. 1426. ed. III. *ἐφάνη τυράννοις* L. G. *ἐφάνην τυράννοις* l. Leg. *ἐφάνη 'ν τυράννοις* —. Et sic Badham. Weckl.

518. *μελαμφαῆς* — *ἔρεβος* recte mss. *μελαμβανθῆς* frustra Cobet. Cf. Carcin. Fr. 5, 3. *δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς*. Confer v. *κελαιοφαῆς ὄρενα* (Eur.) Arist. Ran. 1331. et *λευκοφαῆς* Iph. A. 1054.

521. *οὔπω λιμένων*] *οὐ* — conj. Badham.

522. *οἴχεται* — *ψαύσειεν*] Cf. Arist. Vesp. 282. *λέγων ὥς καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ τὰν Σάμῳ πρῶτος κατεῖποι*.

524. *ταλαίφρων*] Cf. Soph. Ant. 39. 866. 877. Aj. 903. et *ταλακάρδιος* O. C. 540. Hesiod. Scut. I. 424.

526. *εἰναλίῳ κώπῳ*] Fort. *εἰναλίῳ κώπῳ*. Sed infra 1141. *ἐναλίῳις ἀκταῖς*. Andr. 856. *ἐναλίῳι κώπας*. *πόδα χριμπτόμενος* mss. Suspectum. *ποτιχριμπτόμενος* Weckl.

530. *ἐν φάει*] *ἐμφανῶς* Jacobs. Matth. Herw., coll. Soph. O. R. 96. *ἡλίου* Nauck. Cf. El. 1145. *ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει*. Ion. 853. *ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν*. Alc. 81. *ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσει*. *ἐν φάει* — *ζῶντα*] *ἐν φάει* — *ὄντα* Porson., coll. Hec. 1214. *ἡμεῖς οἵκτι' ἤμεν ἐν φάει*. 706.

531. *τὸν ἀμόν*] Malim *τὸν ἀμόν*.

532. *πεπλωκότα*] Imo *πεπλευκότα*, quae forma alibi semper legitur apud Euripidem. Sic 405. *πέπλευκα*. 461. *πέπλευκα*. Iph. T. 1040. *πεπλεύκαμεν*. Cycl. 18. *πεπλευκότας* etc. Connecte *πορθύμους πεπλωκότα*. Ita etiam Matth. Dind. Weckl.

533. *ἀγύμναστον πλάνοις*] Cf. Aesch. Prom. 585. *ἄδην μὲ πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασ'*. 611. *τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους — γυμνάζεται*.

534. Interpolatum esse judicant Wecklein. F. W. Schmidt, hic etiam v. 533.

536. *τοῦτ' ἐρωτῆσαι*] Qu. *τοῦ 'περωτῆσαι*, aut *τοῦ 'ξερωτῆσαι*.

540. *πεπλωκότα*] Corr. *πεπλευκότα*. Cf. 469. et ad Thesm. 878.

541. *κρυπτεύομαι*] Cf. Bacch. 886. *κρυπτεύουσι δὲ ποικίλῳι δαρὸν χρόνου πόδα*. *ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί πού κρυπτεύομαι*] Cf. Nub. 1260. *ἔα, τίς ἐσθ' ὁ θρηνηῶν οὗτος; οὐ τί πού — ἐφθέγγετο*.

542. *ἀσέπτου*] Cf. Soph. O. R. 864. *τὰν εὖσεπτον ἀγνείαν* etc.

546. *σὲ τὴν ὄρεγμα* —] Cf. Soph. Ant. 441. *σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα, | φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε*;

549. *προστιθεῖς* (sic) Naber.

553. *οὐχ ὑπηρέται*] Qu. *οὐδ'* —.

555. *φόβου μεθεῖσα*] *φόβου λυθεῖσα* F. W. Schmidt, coll. Soph. Tr. 181. *ὄκνου σε λύσω* etc.

556. *ἐπεὶ γε*] Cf. Hipp. 955. Cycl. 181. Suspectum. Qu. *ἐπειδὴ, aut ἐπεὶ δὴ, aut ἐπεὶ τοι*. *τοῦδ' ἐφάπτομαι* —] Cf. Ion. 1057. *ταῷ τῶν Ἐρεχθιδῶν δόμων ἐφαπτομένῳ*. El. 1225. *ξίφους*

ἐφηψάμαν. Qu. τοῦδ' ἔγ' ἄπιτομαι —. τόπου] τάφου Elmsl. ad Her. 1041. Weckl.

560. θεός] Suspectum habet Herwerden ad Ion. 336. ὃ θεοί, δότ' ἀρχαίους με γινώσκειν φίλους idem ad Soph. O. R. 832.

563. δὴ μάλιστα] Cf. Soph. Tr. 464. ἐπεὶ σφ' ἐγὼ | ὥκτειρα δὴ μάλιστα.

564. οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Aesch. Cho. 91. Soph. O. C. 317. καὶ φημὶ κἀπόφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ. γέ σ'] Praestat γε σ' (σέ).

566 sq. Cf. Soph. Tr. 426. ταῦτ' δ' οὐχὶ γίγνεται | δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον. | ΑΓ. ποίαν δόκησιν;

569. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη] Cf. Arist. Th. 858. νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

570. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας] Cf. Ion. 1048. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν | νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις etc. Aesch. Prom. 657. νυκτίφοιτ' (νυκτίφαντ' Dind.) ὀνειράτα.

571. γυναικῶν — δυοῖν] Leg. γυναικοῖν δυοῖν. V. Elmsl. ad Med. 798. et cf. ad Aesch. Agam. 1384.

575. οὐ πον] Qu. ἦ πον, et ita schol.

577. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ] τοῦ σαφοῦς δ' ἀπεστέρεην Hart. τοῦ σαφοῦς δ' ἀποστατῶ Schenkl. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστέγει (arcet) O. Ribbeck. τὸ δὲ σαφές γ' ἄπεστ' ἔτι F. W. Schmidt, coll. O. R. 1238. ἀποστερεῖ] Qu. ἀποστερεῖς.

578. τὰ σ' οὐδεῖς Elmsl. ad O. R. 329. Cf. ad 86. σκέψαι τί σοι δεῖ; τίς δέ σου — Seager in Cl. Journ. XX. 278. σκέψαι· τί σοι δεῖ πίστεως σαφεστέρας Badham. σκέψαι· τί δεῖ σοι πίστεως σαφεστέρας Madvig. Qu. σκέψαι· τόδ' οὐδεῖς ἐστί σου σοφώτερος.

582. οὐκ ἦλθον] οὐκ ἦλθεν F. W. Schmidt.

583. βλέποντα σώματ'] βλέποντα σχήματ' Vitelli. βλέποντα φάσματ' F. W. Schmidt. βλέποντ' ἀγάλματ' Prinz.

587. πῶς; οὐκ ἄρ' ἐνθάδ' ἦσθ' ἄ τ' ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα Badham. ἐνθάδ' ἦσθ' ἄ τ'] Leg. ἦσθ' ἐνταῦθά τ'.

589. λύπας] λύπης Elmsl. ad Her. 471. et ad Suppl. 731. Herm. Nauck.

590. τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις (ἐξάξει Cobet., coll. 988.) λέχη. Aliud quid latet. ἐξάξεις] Qu. εἰσάξει.

598. πλανηθεῖς — χυθόνα] Cf. Xen. Ephes. V. 14. πολλὴν γῆν πλανηθεῖσα καὶ θάλασσαν. Soph. O. C. 1686. πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι.

601. ἔχων] Qu. ἔχω.

605. πτυχάς Elmsl. ad Med. 1264.

607. λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον] λιποῦσ' ἐρημον ἄντρον Cobet. λιποῦσ' ἐρυμνὸν ἄντρον F. W. Schmidt. λιποῦσ' ἐρεμνὸν ἄντρον Schneidewin.

613. σώσασα πατέρ'] Qu. δράσασα —. Vel πλήσασα πότιμον. πατέρ' ἐς οὐρανὸν] πάλιν ἐς οὐρανὸν Nauck. Cobet. σώσασ' ἄφαρ

πρὸς οὐρανὸν Schmidt, coll. 1095. πρὸς οὐρανόν. Iph. T. 1274 ἄφαρ ἔβα. Trach. 134. ἄφαρ βέβηκε.

616. ὦ χαῖρε, —] Scrib. ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ.

617. ὡς βεβηκυῖαν — ἡγγελλον] Cf. Soph. El. 1341. ἡγγεῖλας. ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα. ἄστρον] I. e. οὐρανοῦ. Cf. Soph. El. 19.

619. δέμας φοροίης] Cf. Cycl. 126. γλυκύτατά φασι τὰ κρεῖτα τοὺς ξένους φορεῖν. et ad Soph. Tr. 323.

620. ἄδην — πόνους παρεῖχες] Qu. ἄδην πόνων —. Cf. Ion 975. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.

627. ἔλαβον — χέρα] Cf. Thesm. 913. λαβέ με λαβέ με, πῶς περίβαλε δὲ (τε?) χέρας.

629. ἐν μακρῷ φλογὶ φαεσφόρῳ] I. e. longo post tempore. Audacius positum. Similiter fere El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν.

631. ἄρξομαι] Leg. ἄρξωμαι,

632 sq. Ita haec constituit Elmsleius ad Med. 581. γέγηθα — ἀνεπτέρωκα — χέρας ἔβαλον, ἄδονάν, | ὦ πόσις, ὡς λάβω. | ΜΕ. ὦ φιλτάτα πρόσοψις, οὐκ ἐμέμφθην. | ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Λήδας θ', | ἄν — λευκόπωλοι ξυνομαίμονές τ' ὤλβισαν ὤλβισαν τὸ πρόσθεν ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας ἐμοῦ | πρὸς ἄλλων ἐλαύνει θεὸς ξυμφορὰν — | τὸ κακὸν δ' — συνάγαγεν πάλιν χρόνιον, etc. Cf. Suppl. 88. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Soph. O. C. 1024. ὥστε πάντα ὀρθίας | στήσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. Aj. 693. περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. κρατὶ δ'] Qu. κρατί τ'.

634. ἡδονάν] Praestat ἄδονάν. Et sic Elmsl.

638. τὰ τῆς Διὸς λέκτρα Schaeef. τὰ τῆς — Elmsl. ad Med. 581.

646. ταῦτά δὴ ξυνεύχομαι] Qu. ταῦτα —. Cf. ad Arist. Vesp. 885. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κάπᾶδομεν.

649. οὐκέτι στένομεν οὐδ' ἀλγῶ] Cf. Iph. A. 1141. πάντ' οἶδαι καὶ πεπύσμεθ'.

652. ἔχεις, ἐγὼ δὲ σ' mss. ἔχεις μ', — Jacobs. ἔχεις μ', ἐγὼ τε σ' Fix. prob. Badham. Praestat, opinor, ἔχεις μ', ἐγὼ δὲ σ'.

654. ἐμὰ δὲ χαρμονᾶν δάκρυα πλεον ἔχει | χάριτος ἢ λύπας (constr. χαρμονᾶν χάριτος) Elmsl. ad Suppl. 731. Cf. Soph. El. 906. 1231.

663. ἀκοιστὰ] Qu. ἀνεκτά.

664. ἀπέπτυσσα — λόγον] Cf. Iph. A. 874. ἀπέπτυσ' — μῖθον. Soph. Fr. 617. ἀπέπτυσεν λόγους.

665. ὅπως] Leg. ὅμως.

666. Post νεανία deleatur virgula, et subaudi ἀπεσιτάλην (660).

667. Qu. πετομένα κώπᾳ, πετομένα δ' ἔρωτας ἀδίκων γάμων.

670. ὁ Λῖος, ὁ Λῖος, ὦ πόσι (Μαίας τε), παῖς ἐπέλασεν Νεῖα] Elmsl. ad Iph. T. 884 n. Vulgo deest Μαίας τε.

672. θαυμαστά τοῦ (i. e. τίνος) πέμψαντος Matth. Recte.

676. ὦμοι ἐγὼ, δίνων, λουτρῶν Badham. Qu. ὦμοι μοι δεινῶν λουτρῶν etc.

679. Qu. τί διὰ κρίσιν σοι τήνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακόν;

680. Scribe Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο —, et mox Πάριν, ᾧ μ' ἐπένευσεν —.

686. ἀγχόνιον βρόχον mss. Elmsl. Dind. ἀγχόνιον δὲ βρόχον Elmsl. in Class. Journ. XVI. 421. Qu. ἀγχόνης βρόχον. Cf. Hipp. 802. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης. Neophr. 3, 3. βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρη.

687. δύσαμος mss. (Recte, opinor.) δύσαμον Brod. δι' ἐμὲ κατεδήσατο] Haec mendosa sunt. Corrigo δι' ἔμ' ἐπεσπάσατο. Cf. Hipp. 783. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων.

688. τίς μοι θυγατρὸς δ' Badham.

690. γάμον ἄγαμον] Cf. Soph. O. R. 1214. τὸν ἄγαμον γάμον.

692. μυριάδες τε | χαλκεόπλων Δαναῶν ψυχὰς conj. Elmsl. ad Iph. T. 884.

693. χαλκεόπλων Δαναῶν πολλὰς (vel ψυχὰς, coll. Rhés. 913.) Elmsl.

696. οὐ λιποῦσ' ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις] Cf. 666 sq.

700. κάμοι προσδοτέα (πρόσδοτε G. L. πρόσδοτέ τι l.) τῆς ἡδονῆς confidenter reponit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte, opinor. Qu. κάμοι πρόσδος ἡδονῆς μέρος, vel πρόσδος ἔτι τῆς ἡδονῆς.

701. οὐ σαφῶς δ' ἔχω] οὐ σαφῶς δέ πω Cobet. Naber.

704. οὐχ ἦδε] Qu. οὐ δῆτα.

705. λυγρὸν post χεροῖν delet Badham.

707. καὶ θεῶν] διὰ θεῶν Herw.

708. Cf. Tro. 924. ἔκρινε τρισσὸν (ἔκριν' ἐρίζον conj. Herw.) ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.

709. ἦ δ' οὐσ' ἀληθῶς] ἦ δ' ὡς ἀληθῶς — Seager in Class. Journ. XX. 278. τί δ'; ὡς ἀληθῶς Schmidt. ἄρ' ὡς ἀληθῶς conj. Herw. Qu. ἦ δ' ἄρ' ἀληθῶς, aut potius—ἄρ' ὡς ἀληθῶς, aut τί δ'; ἄρ' ἀληθῶς, aut ἄρ' οὖν ἀληθῶς. Cf. Anaxil. com. III. 350. ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν ἀπλῆ τις;

712. εὖ δέ πως ἀναστρέφει] εὖ δέ πως πάντα στρέφει Herw. Qu. εὖ δὲ πάντ' ἀεὶ στρέφει. Cf. Rhés. 332. ὄρα τὸ μέλλον. πόλλ' ἀναστρέφει θεός. Suppl. 331. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Herc. 1307. Aesch. Eum. 650. ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων. Fr. 536. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει θεός. Med. 412. δίκη καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Men. IV. 149. Monost. 712.

713. ἀναφέρων] Suspectum.

716. γὰρ] γοῦν conj. Badham.

717. λόγοισιν] ψόγοισιν Schmidt, coll. 720 sq. 926 sq. 1291 sq.

718. ὅτ' ἔσπενδ'] ὅ γ' ἔσπενδ' Badham. Qu. σπεύδων δ' ὅσ' ἔσπενδ' —. Idem conj. Nauck.

719. Connecte πράξας εὐτυχέσιστα.

723. τετραόροις ἵπποις] I. q. τετραόροις ὄχοις, quod fortasse restituendum.

730. τοῦνομ'. —] Cf. Soph. Fr. 677.

735. πολλὰ — μοχθήματ' ἐξέπλησας] Cf. Or. 457. πολλὰ δὲ φιλήματ' ἐξέπλησε. 287. ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακὰ (ἤμελλον). Herod. V. 4. ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλήσαι κακὰ.

736. 737. Damnat Herwerden.

738. οἶ] οὐ recte Tyrwhitt.

740. μένουσιν οὖς — L. μένουσί μ', ὥς — recte Musgr. Week!

741. κεί — δυναίμεθ'] Qu. κῆν — δυνώμεθ'.

744. ἀλλά τοι] Qu. ἀλλὰ μήν.

746. οὐδ' ἦν ἄρ' —] Lege οὐκ ἦν ἄρ' —. Idem malit Kirch.

747. Corrigo οὐδὲ πτερωτῶν φθεγμάτων. μῶρον δέ τοι —. ut glossema sit εὐηθες. οὐδὲ pro οὔτε malit etiam Kirch.

748. ὄρνιθας] Imo ὄρνιθ' ἄν, ni fallor.

750. εἰσορῶν] εἰδώλου F. W. Schmidt, coll. 1136. νεφέλας εἰδωλον.

752. εἵποις ἄν —] Insulsum additamentum ejicit Cobet. Cf. Bacch. 262. οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων. ἡβούλετο ἔβούλετο Herw., coll. Meisterhang p. 135.

753. τοῖς θεοῖσι χρῆ] Qu. τοῖς θεοῖσι χρῆν, vel τοῖς θεοῖς ἐχοῖν.

756. Cf. Bacch. 257. σκοπεῖν πτερωτοὺς κάμπύρων μισθοῖς φέρειν. ἐπλούτησ'] Qu. ἐνίκησ'.

757. γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία] Annon ἀριστος μάντις? Cf. Men. IV. 134. ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων | μάντις τ' ἀριστος etc. IV. 288. μάντις δ' ἀριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

758. μάντεων] μαντιῶν Wilamowitz. F. W. Schmidt. Cf. 943.

760. ἔχοι δόμοις] Qu. ἔχοι 'ν δόμοις. Cf. ad Tro. 399.

766. τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς unus cod. Reisk. Musgr. φθορὰς] Errores. I. q. πλάνας. Cf. 774. ἄλιον ἐφθείρου πλάνον.

767. Εὐβοϊκὰ] Ab Εὐβοεύς deducit Elmsl. ad Her. 84. Sed Photius, Εὐβοιεῖς, οὐκ Εὐβοεῖς. Utrumque in usu fuisse censet Elmsleius. Βοεικὸς certe fit ab βοῦς, Arist. Fr. 109, 1. ζευγάριον βοεικόν.

769. ἐμπλήσαιμι] ἄν πλήσαιμι conj. Kirch. Recte, opinor. οὐ γὰρ ἄν παυσαίμεθα — Herw.

771. πάσχων τ' ἔκαμνον] πάσχων ὅς' ἔκαμον Herw.

774. ἄλιον ἐφθείρου πλάνον] Cf. Fr. 636, 2. νομάδα κιματοφθάρων | ἀλκίαιτον.

775. ἐνιαυσίους — ἔτεσι διήλθον ἐπὶ Faehse.

780. φεῦγ' —] Hunc versum damnat cum aliis Cobetus. Cf. Med. 1310. οἶμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. Hipp. 353. οἶμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας.

783. ἄελπιος] Qu. ἀέλπτως. τ' post ἐμποδῶν delet Badham.

784. τᾶμ' — λέχη] Cf. 427. φυλάσσειν τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη.
 785. εἰς ἔμ' ἦν ἔτλην ἐγώ] εἰς ἐμὴν εὐνὴν ἔτλη F. W. Schmidt.
 Weckl. εἰς ἐμὴν ἔτλη τύχην Schmidt. Qu. εἰς ἔμ', ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 788. Cf. Tro. 620. οἷ' γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι |
 Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
 791. προσήτεις βίοτον] Mendicabar̄is victum. Cf. ad Arist.
 Ach. 429. οὐπου (supr. ἦ που) C. Lege ἦ που.
 793. ἀμφ' ἐμῶν γόμων] Cf. Hec. 76. 580.
 796. πειθῶ] I. q. πίστις.
 801. ναοῖς] βωμοῖς Herw.
 802. οὐδ'] Qu. οὐκ.
 803. μὲν εἶσι mss. μενεῖ σε Cant. μένει σε Musgr.
 808. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας] ἄνανδρά γ' εἶπας recte Cobet. Sub-
 audi εἰ λείπω σε.
 809. δν σπεύδεις mss. δ σπεύδεις Seidler. Cobet.
 810. οὕτω σιδήρῳ] οὗτος, σιδήρῳ Cobet. Herw. εἴ πως —.
 F. W. Schmidt. οὗτος σιδηρότρωτον οὐκ ἔχει δέμας conj. Naber.
 σιδηρῶ τρωτὸν] σιδηρότρωτον Herw.
 816. ἡ τολμητὸς] Qu. ἡ ἔμπολητός. λόγων] δόλων Herw.
 ad O. R. 961.
 817. τύραννος mss. τύραννός σ' Schaef. prob. Elmsl. ad Her. 52.
 818. γινώσεταιί γ'] Leg. γινώσεταιί μ'. Cf. Ach. 442. τοὺς μὲν
 θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς (l. εἰδέν ὅστις) εἶμ' ἐγώ.
 825. εἴπως] ἴσως Herw. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἰκετεύοντέ
 νιν] εἴ πως νιν — νῶ Cobet.
 826. ὑπάγεις μ'] Cf. Andr. 906. εὖ μ' ὑπηγάγου (ὑπήγαγες?).
 827. παρόντ' ἐπ' αἴας] παρόντα γαῖα Nauck. παρόντ' ἐν αἴᾳ
 dubitanter F. W. Schmidt.
 830. γυναικὶ πρόσφορον γυνή] Cf. Com. anon. IV. 668. γέρον
 γερόντι γλῶτταν ἡδίστην ἔχει, | παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον
 γυνή, etc.
 831. ὥς οὐκ —] V. Elmsl. ad Med. 896. ἄχρωστα γόνατα]
 Cf. Phoen. 1619. σοί τ' εὖ λέλεκται γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά. Med. 497.
 836. κοῦποτ' ἀλλάξειν λέχη] Qu. μηδ' ἔτ' —. Sed cf. Theocr.
 XXI. 59. ὦμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι
 (l. θήσειν), | ἀλλὰ μένειν (l. μενεῖν) ἐπὶ γᾶς. Vel πρὶν καταλλά-
 ξαι λέχη.
 840. καὶ γὰρ, στερηθεὶς σοῦ, τελευτήσειν βίον conj. Fritzscher.
 prob. Pflugk.
 849. τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα Lenting. Both. Weckl. prob. Ellis.
 855. Cf. Or. 1184. τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;
 γενέσθαι et mox μεταστῆναι Herw. ad O. R. 832.
 857. τῆς τύχης γὰρ ὥδ' ἔχω] Cf. ad Hipp. 462. Fr. 365.
 αἰδοῦς δυσκρίτως ἔχω πέρι.
 865. σύ μοι] σὺ μὲν (propter σὺ δ' αὖ 868) Elmsl. ad Med. 481.

866. *θειον* (*θείου* g.) δὲ *σεμνοῦ* (*εἰς σεμνοῦ* l.) *θεσμόν* αἰθέρος *μυχῶν* mss. *θείου* δὲ *σεμνόθεσμον* αἰθέρος *μυχόν* conj. Pflugk. *θείου* δὲ *σεμνοῦ* *θακον* αἰθέρος, *μυχῶν* | ὥς — conj. Kirch. *θειον* recte haud dubie Pflugk. Cf. ad Ar. Pac. 961. *θείου* δὲ *θεσμῶ* *σεμνόν* αἰθέρος *μυχόν* Rauchenstein. *θείου* δὲ *σεμνόν* *θασσον* — Schenkl. Lege *θείου* τε (non δὲ) *σεμνοῦ* *κοῖλον* αἰθέρος *μυχόν*. Cf. Iph. T. 1177. *σεμνόν* γ' ἐπ' αἰθέρ'. Fr. 890, 8. ὁ *σεμνός* οὐρανός. Fr. 140, 5. τοῦ *σεμνοτάτου* δι' Ὀλύμπου. Fr. 890, 9. ἐρᾷ δ' ὁ *σεμνός* οὐρανός *πληρούμενος* ὄμβρου etc. Arist. Nub. 570. Αἰθέρα *σεμνότατον*. *θείου*] I. e. *θείῳ* *κάθαιρε*. Cf. Hom. Od. 22, 482. ὄψα *θειώσω* μέγαρον. 23, 50. δῶμα *θειοῦνται*. *θεσμόν*] *θερμόν* vel *θολερὸν* conj. Badham.

867. *πνεῦμα* *θολερὸν* tuetur Cobet. ex Plutarcho p. 383 B. οὐρανοῦ *δεξώμεθα*] οὐρανοῦ *ἑλεξώμεθα* (i. e. ἁλεξ.!) Cobet. Qu. ὦ — *φευξοῦμεθα*.

871. *πόνον* δὲ *νόμιμον* Kirch. *νόμον* δὲ *σεμνόν* Schenkl. ὅλον δὲ τὸ *δέον* F. W. Schmidt.

873. Ἑλένη, σὺ τὰμὰ πῶς δέχει *θεσπίσματα*; conj. Badham.

884. *Κύπρις* δὲ *νόστον*] αὕτη δὲ *νόστον* F. W. Schmidt.

885. ὥς μήτ' ἐλεγχθῇ] ὥς μὴ ἑλεγχθῇ F. W. Schmidt.

886. ὠνητοῖς] ἀνονήτοις Pierson. prob. F. W. Schmidt. *ἐνεκ' ἀνηνύτοις* γάμοις W. Ribbeck. Ἑλένη *δοῦσα* *μωμητοῦς* γάμοις Rauchenstein. οὐνεκ'] Lege εἵνεκ'.

887. τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν] Leg. — ἐν ἡμῖν. Cf. Pind. N. 10, 29. πᾶν δὲ τέλος ἐν τὴν ἔργων.

888. 889. *διολέσω* — *σώσω*] Qu. *διολέσαι* et *σῶσαι*.

890. *προστιάσσει* τάδε] Qu. *προστιάξας* ἔχει.

891. *ροστήσας* τύχης] Qu. *προσσχών* τις τύχη.

894. Cf. Herc. 1206. *ἰκετεύομεν* ἀμφὶ σὰν *γενειάδα* καὶ γόνι καὶ *χέρα* *προσπίτνων*.

895. Cf. Herc. 1214. σὲ τὸν *θάσσοντα* *δυσιήνους* ἑδρας | αἰδῶ.

899. *φιλτάτας*] *φιλτάτου* Cobet.

903. τὰ *κτητὰ* δὲ] Qu. τὰ *κτήματα*.

904. ἐς ἀρπαγὰς] Ut ἐς ἀμβολάς. Sed qu. ἐξ (ἀφ') ἀρπαγῆς.

905. *ἐατέος* δ'] Versus politicus sec. Cobet. ἄδικός τις ὦν] ἄδικος εἴ τις ὦν Schmidt. Qu. ἄδικος *δοσις* ἤ. Ita exciderit *δο* post simile *ος*. ἄδικός τις ὦν] Qu. ἄδικος *ἰὼν* αἰεί (aut αἰὲν ὦν).

906. *κοινός* —] Cf. Men. 531, 6. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις | ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα | τὸν κοινόν. Menand. IV. 227. ἔσπασας τὸν ἀέρα | τὸν κοινόν, ἵνα σοι καὶ τραγικώτερον λέγω.

908. μὴ ἔχειν] μὴ *σχεῖν* Headlam.

909. *μακαρίως*] *καιρίως* Badham. ἀθλίως δ' ἐμοί] ἀθλίως δ' ἄμα Naber. Qu. ἀθλίως δ' ὁμως.

918. *συγγόνῳ* πλέον *νέμειν*] Cf. Hec. 868. ὄχλῳ πλέον *νέμεις*. Suppl. 241.

919. τὰ θεῖ' ἡγουμένη] τὰ θεῖ' αἰδουμένη Naber.

923. Cf. 14. τὰ θεῖα τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἡπίστατο.

925. πάρεργον δοῦσα] Leg. πάρεργον θεῖσα. Cf. Soph. Ph. 473.

ἀλλ' ἐν παρέργῳ θεοῦ με.

928. Φρυγῶν — πολυχρύσους δόμους] Cf. Iph. A. 787. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι. Nicol. com. IV. 580. ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ.

930. κλύοντες, εἰσιδόντες] κλύοντες εἴτ' ἰδόντες Schenkl.

931. οὐκ ἄρ' ἦν mss. οὐκ ἄρ' ἦν Dind. Herw. οὐκ ἄρ' ἦ Cobet. οὐκ ἦμην Choerob. De qua forma cf. Tro. 474. Trag. adesp. 97. σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχῆς.) Fort. οὐ φανῶ.

932. πάλιν μ' ἀνάξουσ' (aut ἀνέξουσ') ὥς γε σῶφρον' αὐθις αὖ Schmidt. Cf. Eur. Fr. 671. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρωσ etc.

935. ὄντων] αὖ τῶν (!) Herw. Qu. νῦν τῶν.

936. κεί μὲν θανὼν ὅδ'] κεί μὴ παρὼν ὅδ' Seager in Class. Journ. XX. 279. κατεσφάγη] διεφθάρη Schenkl. κατεφθάρη Ribbeck.

941. παιδὶ] παισὶ Pors., ni fallor.

944. οἰκτροὶ conj. Portus. Recte.

946. ψυχῆς πέρι] ψυχῆς ὑπερ Badham.

948. δακρῦσαι] διᾶναι Naber. Qu. νοτίζειν. Cf. Iph. T. 833. γόος τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον.

954 — 958. Spurious habet Herw.

954. Post ξένον deleatur virgula.

955. ζητοῦντά γ' mss. Dind. (Recte, opinor.) ζητοῦντά μ' Reisk. Wecklein.

957. τὴν Τροίαν] Cf. Andr. 705. Cycl. 198. Versum spurium habent Nauck. F. W. Schmidt.

960. καὶ σῆς —] Cf. Med. 1360. τῆς σῆς γὰρ, ὥς χρῆν, καρδίας ἀνθηψάμην. 55.

961. πόθῳ] πιτνῶν [πίτνων] Heath. πεσὼν Badham. Nauck. σποδῶ Munro. σταθεῖς Schmidt, coll. Or. 116. Aj. 1171. τάφου idem (coll. Hom. Il. 23, 619. Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι. Eur. Tro. 39. Plat. Phaed. 81.D. et χῶμα τάφου Hec. 221. Suppl. 53.). λέξαι τάδ' — ποθῶ Wecklein prob. Naber.

964. νῦν] νῶν Naber, qui "Non filia Theonae sed filius Theoclymenus patri in regno successit."

973. γ' εὐσεβοῦς G. γε εὐσεβοῦς L. γε μὴ εὐσεβοῦς Herm. Weckl. γε δυσσεβοῦς Elmsl. ad Bacch. 263. γε θεοσεβοῦς Badham. ἀνάγκασόν γ' ἀπ' εὐσεβοῦς πατρὸς | κρείσσω τραφεῖσαν — conj. Pflugk, coll. Ion. 262. 693.

974. τᾶμ' ἀποδοῦναι λέχη mss. τᾶμ' ἔμοι δοῦναι λέχη conj. Pflugk. τᾶμά μοι — malit Weckl. τᾶμά παραδοῦναι λέχη Badham. τᾶμ' ἀποδιδόναι λέχη Madvig.

982. *τήνδ' ἐμοὶ* —] *τήνδ' ἐλεῖν* F. W. Schmidt.
 987. *ἀθάνατον ἄλγος*] *ἀθάνατον ἄχος* (*αἰσχος*) F. W. Schmidt.
 coll. Aesch. Suppl. 988. *χώρα δ' ἄχθος* [f. *ἄλγος*] *δείζων πέλοι*.
 Soph. Tr. 1202.
 991. *εἰ δ' αὖτ' ἐδάκρυσ'* conj. Kirch.
 992. *ἐλεινός* —] *ἦ δειλός* — F. W. Schmidt.
 993. *δυσκλεῶς γὰρ οὖν κτενεῖς* Reisk. *δυσκλεεῖς γὰρ οὖν κτενεῖς* Schmidt, coll. Alc. 725. *θανεῖ γε μέντοι δυσκλεῆς, διὰ θάπης*.
 Adde Orest. 1133. *δυσκλεῆς ἄν ἦν φόνος*.
 998. *πέφυκα* — *εὖσεβεῖν*] Cf. Rhcs. 107. *οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν | πέφυκεν*.
 999. *φόνω δ' ἐμαυτὴν καὶ κλέος* — F. W. Schmidt. *φιλῶ τ'* Qu. *φιλῶ δ'*. *κλέος* — *μαίναίμ'*] Cf. Solon. El. 30. *μάνας καὶ καταισχύνας κλέος*. Aesch. Ag. 1669. *μαίνων τὴν δίκην*.
 1001. *φανήσομαι*] *φανήσεται* Badham.
 1002. *ἔνεστι* —] Cf. Fr. 170, 2. *καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου (ἀνθρώπων?) φύσει*.
 1006. Cf. Theocr. XXVII. 15. *χαιρέτω ἅ Παφία· μόνον Ἰἄσος Ἄρτεμις εἴη*.
 1008. *πειράσομαι* — *αἰεί*] Hunc versum damnant Badh. Cobet.
 1010. De constructione cf. Iph. A. 1189. *ἦ τᾶρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν, | εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν*.
 1011. *εἰ μὴ ἀποδώσω*] Qu. *εἰ μὴ ἀποδοίην*. Sed cf. ad 1010.
 1013—1016. Versus fortasse spurii.
 1016. *εἰς ἀθάνατον αἰθέρ'*] Malim *εἰς οὐράνιον αἰθέρ'*. Cf. Fr. 836, 11. *εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον*.
 1018. *ἅ μου*] Qu. *ἅκ μου*.
 1021. *χίκετεύετε*] Rara crasis. Sic *κίχθυδια* Cratin. jun. 13.
 1022. *τὴν ἔξοδόν γ'*] *τιν' ἔξοδον γ'* Fix Nauck. *εὕρισκετ' ἔξοδόν τινα* Herm. *ἔξοδόν γ' εὕρισκετε*] *ἔξοδον ματεύετε* Herw. ad O. R. 1053.
 1023. *σιγήσομαι*] *χωρήσομαι* Naber. Qu. *ἐκσιτήσομαι*.
 1033. *τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς* —] Qu. *τοῦνθένδε δ' αὖ σ' ἐμοὶ* —.
 1034. *κοινὴν συνάπτειν*] *κοινῇ* — malit Cobet. Qu. *κοινῇ συννευρεῖν*.
 1038. *ἐς κοινόν γε νῶν*] *ἐς κοινόν τε νῶν* jure malit R. Ellis. Qu. *χρηστὸν εὐγενές τε νῶν*.
 1042. *πεδίων* —] *πάντως* — Schenkl. *ἐπὶ τῶνδ'* (i. e. *δίφρων*). *ἄπειροι βαρβάρου γ' ὄντες χθονὸς* F. W. Schmidt.
 1045 sq. Cf. Soph. O. C. 583—584.
 1045. *οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ'*] Cf. Herc. 1254. *οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν*.
 1048. *ἦν γὰρ εἴχομεν*] *ἦ* — *ἦλθομεν* Nauck. *ἦ γὰρ ἦγέ μ' ἐν θάλασσ' ἔχει* F. W. Schmidt, coll. Soph. Phil. 527. *χῆ ναῖς γὰρ ἄξει* etc. O. R. 753. Aesch. Pers. 560.

1050. βούλει λέγεσθαι] βούλει γενέσθαι — λόγῳ θανῶν F. W. Schmidt. Qu. βούλει, Μενέλαε, μὴ θανῶν ἔργῳ, θανεῖν; λόγῳ θανῶν mss. τεθνηκέναι Cobet. Dind. Schenkl. Nauck. Herw. Weckl. μὴ θανῶν ἔργῳ, θανεῖν Herm.

1051. κακὸς μὲν ὄρνις] Imo — οὔρνις. εἰ δὲ κερδανῶ λέγειν] εἰ δὲ κερδανῶ βλέπειν Mekler. εἰ δὲ κερδανῶ θέλων Ribbeck. εἰ δὲ κερδανῶ σ' ἔχειν F. W. Schmidt. Qu. εἰ δὲ κερδανῶ σ' ἐγώ, aut εἰ δὲ κερδανῶ λόγῳ.

1052. ἔργῳ θανεῖν] τεθνηκέναι Cobet.

1054. θρήνοισιν ὥστε θανάσιμον F. W. Schmidt.

1056. παλαιότης] ἀπαιόλη Herm. ματαιότης Cobet. V. L. p. 602. prob. Herw. ad Ion. 549. γ' ἔνεστί τις] Qu. σου 'νεστί τις.

1060. κενοταφοῦντ'] Cf. 1546. δν ἀπόντια κενοταφεῖ.

1061. ἥ καθήσομαι mss. ἥ καθήσομεν Heath. Musgr. Elmsl. Qu. ἥ καθήσομαι (ut in cod. C.). Vel εἰς ἥν θήσομαι. σωτηρίας ἄκος] Cf. Soph. Fr. 281. σωτηρίας — φάρμακα.

1062. πελαγίας ἐς ἀγκάλας] Leg. πελαγίους —. Ita etiam Dind. Cf. 1436. πελαγίους ἐς ἀγκάλας. Or. 1376. Aesch. Pers. 427. πελαγίας ἄλός (hic propter metrum). Cho. 579. πόντιαί τ' ἀγκάλαι. Nausicrat. IV. 575. πελαγίαις ἐν ἀγκάλαις. Aesch. Fr. 450. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Arist. Ran. 704. Archiloch. Fr. 22.

1063. ὥς εὖ τόδ' εἶπας] εὖ τοι τόδ' εἶπας Cobet. εἰ χέρσῳ ταφὰς] Lege εἰ 'ν χέρσῳ ταφὰς.

1064. θεῖναι κελεύσει, 'ς οὐδὲν (?) ἢ σκῆψις φέρει Cobet. κελεύει] Qu. κελεύσει cum Lud. Dind.

1069. σὲ καὶ —] Qu. σέ τοι —.

1074. νεὼς δρόμος] καλὸς δρόμος F. W. Schmidt. Qu. πλοῦς οὔριος. Cf. Soph. Phil. 641.

1075. πόνους — παύσουσί μου] παύουσι malit Cobet.

1078. θανόνθ'] φθίνονθ' F. W. Schmidt. δρᾶν] δρῶν Badh.

1079. ἀμφίβληστρα σώματος] Cf. Fr. 698, 1. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη.

1080. ναυτικῶν ἐρειπίων] Qu. 'κ ναυτικῶν ἐρειπίων. Cf. Tro. 1025. πέπλων ἐρειπίοις. Aesch. Fr. 273. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

1082. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι] Imo εὐτυχῶς. Cf. ad Soph. El. 1466. Or. 595. οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ (γάμοι).

1085. ἦν γὰρ τι πλημμελὲς σε δρᾶ] ἦν γὰρ καὶ τι δὴ μέλλῃ σε δρᾶν F. W. Schmidt, coll. Or. 1191. ἦν τι Μενέλεως σε δρᾶ. Cf. Med. 306. μή τι πλημμελὲς πάθῃς.

1088. ἀνταλλάξομαι] Cf. v. ἀντάλλαγμα Or. 1155.

1089. παρηϊδί τ' ὄνυχᾶ — ἐμβαλῶ] Cf. Suppl. 76. διὰ παρηϊδος ὄνυχᾶ λευκὸν αἵματοῦτε. Or. 959. χροός mss. χερός Jacobs. Dobr. Weckl. Recte, opinor.

1090. βλέπω δύο ῥοπὰς] Cf. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς (σμικρᾶς?) ὄντες. Qu. βλέπω ῥοπῆς ἔπι. Cf. Soph.

O. C. 1508. ῥοπή βίου μοι. Fr. 82. ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαῦδε κειμένῳ.
O. R. 961. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷ ῥοπῇ.

1093. Cf. Alc. 1059. ἐν ἄλλῃς δεμνίοις πίνειν νέας.

1094. ἀνάψυξον πόνων] Cf. Fr. 135, 3. γάλακτος κίσσινον φέρων
σκύφος | πόνων ἀναψυκτῆρ'. Ion. 1604. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων.
Iph. T. 92. ἀμπνοᾶς ἔξειν πόνων. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχᾶς.
Intransitive Diph. 81. ἀνέψυξα (i. e. ἀνεπαυσάμην).

1095. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥίπτονθ'] Cf. Arist. Vesp.
1530. ῥίπτε σκέλος οὐράνιον. 1526. ῥίπτοντος ἄνω σκέλος. Pac. 332.
τὸ σκέλος ῥίπαντες.

1096. ῥίπτονθ'] ὀρέγονθ' F. W. Schmidt, coll. Med. 902. Hom.
Il. 15, 371. ἀστέρων ποικίλματα] Cf. Aesch. Prom. 24. ἡ ποικι-
λείμων νύξ.

1097. κάλλος] κῦδος Usener. I. q. κάλλους δόξαν secundum
F. W. Schmidt.

1100. τὸ σῶμ' ἐν βαρβάροις] τὸ σῶμα βαρβάροις Herw., qui
tamen cum Nauckio suspectum versum habet.

1103. ἔρωτας, ἀπάτας] Qu. ἔρωτος ἀπάτας.

1104. μετρία] μέτριος malit Cobet. δωματίων] σωμάτων
Musgr. prob. Herw.

1105 sq. Cf. Aesch. Ag. 866. καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων
ἐτύγγανεν — τέτρωται (non ἐτέτρωτ' ἄν) δικτύου πλέον λέγειν.

1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία] εἴθ' ἦσθα μετρία F. W. Schmidt.
Weckl. Non assentior. τᾶλλα γ' ἡδίστη — πέφυκας] τᾶλλα δ' —
male Weckl. Qu. τᾶλλ' ἄν ἡδίστη θεῶν | ἔφυς ἄν. Cf. Alc. 790.
τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν | Κύπριν βροτοῖσιν.

1107 sq. σὲ τὰν — ξυνεργός] Cf. Arist. Av. 210 sq. ἄγε —
γέννος ξουθῆς.

1107. σὲ τὰν —] Cf. Herc. 1214. σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνοις
ἔδρας | αὐδῶ etc. ἐναυλείς ὑπὸ δενδροκόμοις] Qu. ἐναύλοις κρίθ' ὅ
(i. e. κρυπτά) ὑπὸ δενδροκόμοις etc. Cf. Herc. 371. ξύγχορτοί θ'
'Ομόλας ἐναυλοι. Bacch. 122. Fr. 740, 4. κατ' ἐναυλ' ὀρέων ἀβά-
τους (ἀβάτων?). Hesiod. Th. 129. οὖρεα μακρὰ θεῶν χαρίεντας ἐναί-
λους Νυμφέων. Hom. Il. 16, 71. τάχα κεν — ἐναύλους πλήσειαν
νεκύων. 21, 283. ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρση. H. Ven. 74. 124. Sub-
audiendum αὐλοῖς aut αὐλαῖς. ἐναυλείς] Vox nusquam alibi
apud tragicos reperta.

1108. θάκους] βάσσας Herw. μουσεῖα] Cf. ad Arist. Ran. 93.
χελιδόνων μουσεῖα. ἀναβοάσω] ἀνεβόασα Musgr. Recte.

1109. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα] Cf. Theocr. XII. 7. ἀηδῶν ἰ συμ-
πάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν. Arist. Vesp. 1278. καθα-
ραοιδότατος.

1111. ξουθαῖν γενύων] Cf. Aesch. Ag. 1142. οἷά τις ξουθαῖ —
ἀηδῶν. Arist. Av. 216. 744.

1112. θρήνοις ἑμοῖς ξυνεργός] Qu. θρήνοις ἑμοῖς ξυνωδός.

1114. αείδουσα mss. Pflugk. αειδούσα Lachmann.
1115. πόνον] πότμον Badham.
1117. δς ἔμολεν mss. δτ' ἔμολεν Lenting. Hoffmann. Klotz.
1120. Πάρις αἰνόγαμος] Cf. Aesch. Ag. 712. Πάριν τὸν αἰνό-
λεκτρον.
1121. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας] Cf. Aesch. Ag. 681. πομπᾷ Διὸς
ξενίου.
1122. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες] Cf. Soph. Ant. 137.
ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
1123. Ἄιδαν μέλεον ἔχουσιν] Qu. Ἄιδαν μέλανα ναίουσιν (αἷ).
1128. μονόκωπος ἀνὴρ] Cf. Soph. O. R. 846. ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον.
1129. Καφηρίαις mss. Καφηρίσιν Heath. Qu. Καφαρίσιν.
1130. ἐνάλοις] ἐνάλοισιν Badham.
1131. ἀστέρα λάμπας] Qu. ἀστέρ' ἀνάψας.
1134. τέρας οὐ τέρας mss. γέρας οὐ γέρας Badham. Weckl.
Vulgatam tuetur Ellis, coll. 256. 260. Cf. Andr. 103. Ἰλίῳ αἰπρινᾷ
Πάρις οὐ γάμον ἀλλὰ τιν' ἄταν ἡγάγει' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
ἔριν Δαναῶν] Cf. 248. ἔριν — ἔθeto Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
1135. νεφέλαν L G. νεφέλας I. νεφέλας Herm. Qu. ὀλοὰν, αὐτ'
Ἑλέναν. Cf. 707. νφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πέρι.
1136. ἱερὸν mss. ἔεγον F. W. Schmidt. Weckl.
1137. θεὸς — ἢ τὸ μέσον] Cf. Cycl. 218. μήλειον ἢ βρότειον
ἢ μεμιγμένον. Aesch. Prom. 116. θεόσυντος ἢ βρότειος ἢ μεμιγμένη
(ὁδμή); Alex. III. 493. οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ |
σύγκρασιν.
1141. δεῦρο καὶ αὐθις ἐκεῖσε —] Cf. Tro. 284. δς παντὰ τάκεῖσ'
ἔθει' ἀντίπαλ' αὐθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσῃ. Arist. Ran. 1077. πλεῖν
(πλεῖ) δευρὶ καὶ αὐθις ἐκεῖσε.
1142. πάλιν ἀντιλόγοις] πάλιν ἀμφιλόγοις Dobr. πάλιν ἀντι-
πάλοις Herw. Qu. ἀντιπάλοις, αὐτ' ἀντιπνόοις.
1144. ὦ Ἑλένα Seidler. prob. Badham.
1148. γαῖαν, ἄδικος, [προδότις,] ἄπιστος, ἄθεος, οὐδ' ἔχω conj.
Badham.
1151. τὰς ἀρετὰς κτᾶσθε] I. q. εὐδοξίαν, famam, virtutem
(Virg. Aen. VI. 806.). Cf. Fr. 1096. πόνῳ — ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.
Thuc. I. 123. πατριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι.
Soph. Phil. 1420. ὅσους πονήσας (ὑποστὰς?) καὶ διεξελθὼν πόνους |
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον. Theogn. 487.
1152. ἐν δορὸς — λόγχαισιν] Cf. Soph. Tr. 856. ἰὼ κελαινὰ
λόγχα προμάχου δορός.
1154. θνατῶν δίκας conj. Badham. ἀπαθῶς] Qu. ἀμαθῶς
cum Musgr.
1158. ἔλιπον] Qu. ἔλαχον.
1161. Ἄιδα μέλονται] Cf. 196. Andr. 851. ἵνα θανοῦσα νερτέ-
ροισιν μέλω. Iph. T. 642. τὸν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον — αἱμακταῖς.

1162. φλογερὸς] φλογμὸς Steph. prob. Herw., coll. Hec. 474. Suppl. 691. 1019. σέλας conj. Badham, ob sequens φλόξ.

1164. συμφοραῖς ἀθλίοις mss. ἐν συμφοραῖσιν Ἰλίοισιν conj. Badham.

1165. ὦ χαῖρε, πατρὸς μνημ'] Scribe ὦ χαῖρε πατρὸς μνημ'. ἐπ' ἐξόδοισι] Cf. Soph. El. 328. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνα ἐξόδοις | ἐλθοῦσα φωνεῖς φάτιν;

1168. προσεννέπει] προσεννέπω Cobet. ob praecedens ἔθαψα.

1180. λύεθ'] Qu. λείπεθ'.

1188. κόμας — ἀπέθρισας] Cf. Or. 128. ἀπέθρισεν τρίχας.

1189. χλωροῖς —] Cf. Med. 902. κάμοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ. 918. αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας —; Soph. Tr. 847. ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχραν.

1195. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι ξυμφορᾶς;] Fort. — ξυμφορᾶ. Sed cf. Soph. Ant. 1229. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Aj. 314. κἀνήρει' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ. 323. O. C. 1510. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῖ μόρον τεκμηρίῳ; Tr. 1145. φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν.

1197. οὐδέν τι] Cf. Med. 188.

1201. μόλοι γάρ] μόλοι δέ γ' Kirch. Qu. μόλοι γοῦν. Vel μόλοι δ' ὅποι σφ' ἐγὼ χρήζω μολεῖν. ὥς mss. οἱ σφ' Lenting. Weckl.

1209. οἰκτρότατον ὑγροῖσι ἐν κλυδωνίοις mss. οἰκτρόταθ' ὑγροῖς ἐν — Herm. Weckl. οἰκτρότατά γ' — Pflugk. ad Her. 683. οἰκτρότατον ὑγροῖς ἐν κλυδωνίοις Scal. prob. Elmsl. ad Suppl. 303. Qu. οἰκτρότατ' ἐν ὑγροῖσιν —, vel οἰκτρόταθ' ὑγροῖσιν ἐν —. Nisi prius corrigendum θάνατον δὲ ποῖον in v. 1208.

1211. ἀλιμένοις — πέτραις] Qu. ἀλιμένους — πέτρας.

1217. ἀνεῖλον] ἀνείλοντ' Cobet., coll. v. 1615. Xen. Hell. I. 7. 11.

1218. Τροία] Qu. Τροίαν.

1222. πόσιν] πότερον Naber. Addendum enim fuisse pronomen possessivum. Cf. tamen 1287. κοῦκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν πόσις (πάλιν Naber).

1224. οὔνεκ'] Lege εἵνεκ'.

1225. φίλος γάρ ἐστιν ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὦν] φίλος γάρ ἡμῖν, δέσποτ', ἐστὶ καὶ θανῶν Herw. φίλος γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἐστὶν, ἐνθ' ἂν ὦ conj. Pflugk. φίλος γάρ ἐστιν ὥς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις Nauck. — ὥς πόσις γ' ὁ μὲν θανῶν Schmidt. Qu. — ὥς πόσις γε κατθανῶν. Vel — ὥς ποθ', ἥνίκ' ἐνθάδ' ἦν. Vel — ὥς οἱ ἐνθάδ' ἦν πόσις. Vel — ὁ πόσις ὥσπερ ἐνθάδ' ὦν.

1226. Cf. Iph. T. 542. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκεϊ, γύναι.

1227. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν] Cf. 1277. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν —. Leg. ἐν εὐμαρεῖ γάρ —;

1228. τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον] τόνδ' ἔθ' ἱκετεύσεις (aut τόνδ' ἔτι σχήσεις) τάφον F. W. Schmidt, coll. 981. οἰκήσεις τάφον] Cf. 962. ὦ γέρον, ὅς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον.

1229. τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔῤῃς] Cf. 1289. τὸν παρόντα μὲν | στέργειν πόσιν χρη, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' ἔῤῃν.

1230. πιστὴ γὰρ ἔσοι] Lege πιστὴ γὰρ εἰ σὺ. Et sic Elmsl. ad Ach. 788.

1231. ἀλλ' οὐκέτ'] Cf. El. 577. Arist. Ach. 471. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι.

1232. χρονία] Annon χρόνιος? Cf. ad El. 1308.

1233. οἶσθ' οὖν δ' δρᾶσον;] Cf. ad Cycl. 131.

1235. σπονδὰς τέμωμεν] σπονδὰς καθῶμεν conj. Monk. ad Iph. A. 59.

1236. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν] μεθῆκα — Blomf. in Ed. Rev. p. 490. Cobet. (coll. Ion. 256. μεθῆκα τόξα. El. 260. 644. 622. Or. 433.). Badham. Cf. 1697. τὰ πάρος νείκη μεθήσω. ἴτω δ'] Qu. ἴτω θ'.

1243. ἐν πέπλων (pro πέπλοις) ὑφάσμασιν recte Scal. Cf. Chaerem. 14, 14. εἰς ὑφάσματα πέπλων.

1245. Cf. Soph. Aj. 1063. σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ.

1246. πῶς δαί;] Leg. πῶς δῆ; λέλειμμαι τῶν —] Cf. ad Or. 1185.

1247. γοῦν] Imo γάρ. Cf. ad Arist. Eq. 87. ἐξορμίζομεν] ἐξορίζομεν R. Ellis.

1249. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' — Herm. ὁδ' οἶδ'. ἐγὼ δ' — Badham Praef. Ion. p. XVI. εὐνωχοῦσα πρίν] οὐκ ἰδοῦσα πρίν F. W. Schmidt.

1254. πλούτου δέχοι' ἄν F. W. Schmidt. οὕνεχ'] Lege εἵνεχ'.

1259. γε μὲν δῆ mss. γε μέντοι Nauck. Weckl. Sed cf. Soph. El. 1242. Tr. 484. (?)

1260. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις —] Corrige οὐ τῶνδέ γ' ἀγέλαις —.

1264. τάδ'] An μάλ'? V. Pflugk. h. l.

1266. Cf. 1228. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;

1268. πόσον δ' —;] πόσον δ' ἀπείργειν μῆκος (sc. δεῖ) malit C. Matthiae. πόσον δ' ἀπαίρειν (ἀπείργειν) εἰκὸς F. W. Schmidt. Cf. Her. 674. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; | ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. ἀπείργει] ἀπαίρει Seager in Class. Journ. XX. 279. ἀπαίρειν (ἀπείργειν) Schmidt. ἀπείργειν Herw. ad Ion. 627. repetito δεῖ a v. praec.

1269. ὥστ' ἐξορᾶσθαι] Qu. ὥς γ' ἐξορᾶσθαι (εἰσ.). Cf. ad Her. 675. χερσόθεν] Cf. Her. 429.

1271. λύματ'] Cf. Aesch. Prom. 715. Soph. Aj. 667.

1272. γενήσεται] σταλήσεται F. W. Schmidt, coll. Iph. T. 70. ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν etc. δοθήσεται requirit Naber, qui "Recte diceretur hoc sensu γενήσεται σοι, sed nudum γενήσεται absonum est."

1274. Ante hunc versum lacunam fortasse duorum versuum statuit F. W. Schmidt, quorum prior Theoclymeni interrogationem,

alter Menelai responsum continuerit. δρῶν ἀρκεῖς τάδε] Cf. Soph. Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

1277. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν] Cf. 1227. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν —.

1279. ἐξελῶ κόσμον] ἐξέλου κόσμον Cobet. Badham. ἐξελοῖ κόσμον Dind. Qu. κόσμον ἐξοίσω.

1280. Cf. Herod. I. 73. νοστήσαντας δὲ αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ etc.

1284. ἀθλίως] Lege ἀθλίως σ'. Et sic Badham. νῦν σ' Hartung.

1286. τρύχουσα σαυτήν mss. τρύχον σὺ σαυτήν Ald. τρύχου σεαυτῆς conj. Elmsl. ad Ach. 68. τρύχον (abs τρυχῶ) σεαυτήν Scal. Beck. Weckl. τρύχον· σὺ σαυτήν (sc. ἔχεις), — conj. Badham Praef. Ion. p. VII. Qu. τρύχου σεαυτήν. Vel τρύχον· σὺ σώζει (vel σὶ μὲν ζῆς). Vel τρυχ' ὧδε σαυτήν. Displicet certe medium τρύχου.

Μενέλεως δ'] Melius, opinor, aberit particula.

1287. δύναιτο] δύναιτ' αὖ F. W. Schmidt. πόσις] πάσις Naber. Herw. ad O. R. 1477. νέκυσ F. W. Schmidt. Cf. ad 1222. Qu. ποτε, vel ποτ' ἄν.

1297. οὐκ ἐς ἀμβολάς] Cf. Her. 270. κλαίων ἄρ' ἄψει τῶνδε. οὐκ ἐς ἀμβολάς. 910. Herod. VIII. 21. οἱ δὲ, ὥς ἐπύθοντο ταῦτα. οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν.

1300. τυγχάνων] Qu. προστυχῶν, vel εἰ τύχοις. Cf. Soph. O. C. 1482. ἐναισίον δέ σου τύχοιμι.

1304. ποτάμιον — χεῦμ'] Cf. Phoen. 800. Ἰσμηνοῦ — χεῖμασι. El. 152. ποταμίους παρὰ χεύμασι. Fr. 318, 2. πόντιον χεῦμ — εὐήνεμον. Aesch. Suppl. 1020. χεῦμ' Ἑράσινον. 1029. Aesch. Fr. 192, 2. Ἑρυνθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης.

1305. βαρύβρομόν τε κῦμ' ἄλιον] Cf. Anth. P. VII. 256. 1. Αἰγαίου βαρύβρομον οἶδμα.

1307. ἀρρήτου κούρας] Cf. Fr. 63. ἄρρητος κόρη. Carcin. Fr. 5, 1. Δήμητρος — ἄρρητον κόρην.

1308. κρόταλα — βρόμια] Cf. Pind. N. IX. 8. βρομίαν φόρμιγγα. Soph. O. C. 1479. διαπρύσιος ὄτοβος.

1310. θηρῶν ὅτε ζυγίους | ζεύξασ' ἦεν θεὰ σατίνας Elmsl. ad Iph. T. 153. θηρῶν ὅτι mss. θηρῶντό τε Weckl. ζεύξασα θεὰ mss. ζεύξασαι θεαὶ Badham. Weckl.

1313. παρθενίων] Qu. παρθενικῶν.

1319. δρομαίων — πόνων mss. δρόμων — πόνον Nauck. δρομαῖον δ' ὅτε πόδα πλανητῶν (vel δρομαῖον πόδ' ὅτε πολυπλάγκτων) conj. Herw.

1320. ἔπαυσε πόνων] ἐπαύσατ' ἁλῶν F. W. Schmidt.

1321. μαστεύουσα πόνους mss. μαστεύουσα φίλας Nauck. μαστείουσ' ἀνόμως Wecklein. μαστεύουσ' ἀφανοῦς Schenkl. μαστεῖσας ἄϋπνος (aut ἀτελῶς) F. W. Schmidt.

1323. γ' L. G. δ' l. g. Par. supr. et Ald. τ' recte Elmsleius ad Med. 1217.

1325. *δίπτει δ'*] Qu. *δίπτει τ'*. Et sic Elmsl. *δίπτει*] Intransitivum. Cf. ad Alc. 899.

1327. *βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς | οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις, | λαῶν τε φθείρει γενεάν, | ποιμναις τ' οὐχ ἔει θαλερὰς | βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων* Elmsl. ad Iph. T. 153.

1328. *καρπίζουσ'*] Cf. Bacch. 406. *δν* — *ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι*.

1329. *γένναν* mss. *γενεάν* Seidler. Matth. Elmsl.

1332. *πόλεων* L. G. Weckl. *πολέων* (sic) l. Fix. Badham. Dind. *ἀπέλειπε*] *ἐπέλειπε* recte Badham.

1334. *βωμοῖς τ'*] Qu. *βωμοῖς δ'*. *ἄφλεκτοι πέλανοι*] Cf. Ion. 707. *καλλίφλογα πέλανον*.

1335. *πηγὰς τ'*] Qu. *πηγὰς δ'*. *ἀμπαύει*] Qu. *αὖ παύει*.

1339. *μειλίσσω* — *δργὰς*] Leg. *μαλάσσω* — *δργὰς*. Cf. Alc. 774. *δργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός*.

1342. *τὰν* mss. *τᾶ* Musgr.

1344. *ἐξαλλάξαι' ἀλαλᾶ* L. G. — *ἄλας* Herm. — *ἀλᾶν* Both. Weckl. Qu. *ἀλλάξαιτο χαρᾶ*. *ἀλᾶν* Both. prob. Herw. ad Ion. 676.

1346. *χθονίαν*] *δοθίαν* F. W. Schmidt.

1347. *τύπανα* — *βυρσοτενῇ*] Qu. *τύμπανά* (vel *τύπανά*) *τε λάβετε πυριγενῇ*. Cf. Bacch. 124. *βυρσότονον κύκλωμα τόδε μοι Κορύβαντες ἤνυρον*. Arist. Eq. 369. *ἡ βύρσα σου θρανεύσεται*.

1350. *δέξατο δ'*] Qu. *δέξατό τ'*.

1357. *θεοῖς*] Qu. *θεᾶς* cum Heath.

1358. *νεβρῶν* — *στολίδες*] Cf. Phoen. 1743. *νεβρίδα στολιδωσαμένα*. 1498. Bacch. 934.

1362. *δόμβου*] Cf. Fr. 593, 2. *αἰθερίῳ δύμβῳ*.

1363. *ἔνοσις*] Cf. Tro. 1326. *ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν*. Bacch. 585. *χθονὸς ἔνοσι*.

1364. *βακχεύουσα* — *Βρομίῳ*] Cf. Bacch. 65. *θοάζω Βρομίῳ*. 195. *Βακχίῳ χορεύσομεν*.

1365. *θεᾶς εὐτέ νιν ἄρμασιν ὑπερβᾶσα σελάνα ὄρφνας μέσον αὖξει* (vel *αὖξη*) conj. Pflugk.

1366. *ἐν δὲ σεβάσμασιν* | *ὑπέρβαλέ σ' ἄλλα* Herw.

1371. *ἱστορουμένη*] I. e. *εἰδυῖα*. *ἱστοροῦσ' ὅμως* Herw. Activa forma hujus verbi semper est apud Euripidem.

1373. *αὐγὰς εἰσορᾶν*] Cf. Alc. 667. *αὐγὰς εἰσορᾶν*. Andr. 935. *βλέπουσ' — αὐγὰς*.

1374. *κάλλιστα δὴ* (peropportune) *τάδ' ἤρπασεν* — conj. Badham. *δῆτ'*] Qu. *δὴ δ'*.

1378. *χάρिता δὴ συνεκπονῶν*] *χάρिता δῆθεν ἐκπονῶν* Cobet. *ξυνεκπονῶν χάριν* aut potius *δῆθεν ἐκπονῶν χάριν* malit Herw. ad Ion. 1104. Qu. *χαρτά*. Vel *δὴ συνεκπονῶν χάριν*. Vel *δὴ χάριν σου*.

1379. *προύργου*] Opportune. Cf. Iph. T. 309.

1381. ἀγὼ νιν ἐξήσκησα] κἀγὼ — Herw. κωπῆρες — σκάφος] Cf. Cycl. 15. ἀμφῆρες δόρυ.

1382. πέπλους δ' mss. πέπλους Herm. Weckl. πέπλους δ' ἀμείψας' ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς | ἐγὼ (pro ἀγὼ) νιν ἐξήσκησα Piers. Pflugk. Recte, ut videtur.

1383. λουτροῖς χρῶα | ἔδωκα] Inverse, ut supra 868. κέλευθον — δὸς καθαρσίῳ φλογί. Hec. 945. αἰνόπαριν κατάρῃ διδοῦσα. C. Or. 42. λούτρο' ἔδωκε χρωτί.

1387. καὶ σὲ προσποιούμεθα] καὶ σὲ δεῖ προσωφελεῖν Har. καὶ σὲ προστρεποίμεθ' [προστρέποιμεν?] ἄν | εὖνουν κρατεῖν τοῦ στόματος F. W. Schmidt. προσποιούμεθα] Mendosum. Qu. πρὸς πέλειν θέλω.

1388. κρατοῦντα στόματος] Cf. Men. Mon. 80. γλώσσης πειρᾶται κρατεῖν. Soph. El. 1175. κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω. Aesch. Prom. 884. γλώσσης ἀκρατής. Arist. Ran. 838. ἀκρατές — στόματι Post δυνώμεθα deleatur virgula.

1389. συνσῶσαι] Scribe συσῶσαι.

1393. Cf. Suppl. 499. ὤμοσεν πόλιν | πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ.

1396. μεθεῖναι] καθεῖναι Herw., coll. 1614. καθῆκ' ἐμαντὶ εἰς ἄλ' ἄγκυραν πάρα.

1398. οὐ παρόνθ'] οὐκέτ' ὄνθ' Herw.

1404. ἐντάφια] Cf. Soph. El. 326. ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν.

1405. θεοὶ δὲ —] Cf. Soph. O. C. 1124. καί σοι θεοὶ πόρουν ὥς (οἶ') ἐγὼ θέλω. Arist. Ach. 446. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄγχι φρονῶ.

1415. μάλιστ' ἀκούειν] Scrib. μάλιστ'. ἀκούειν —.

1419. μὴ νῦν] Scribe μὴ νυν.

1421. ἄλλως πόνος] Cf. 755. ἄλλως δέλεαρ. et ad Arist. Nub. 1203. ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως.

1422. κἀκεῖ κἀνθάδ'] Cf. Med. 1069. εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκτὶ τὰ δ' ἐνθάδε | πατὴρ ἀφείλετ'. ὦν ἐγὼ λέγω] ὦν ἐγὼ μέλω αὐτῶν ἐμοὶ μέλει F. W. Schmidt. Qu. ὦν ἔγωγ' ἐρῶ.

1423. οὐδ' αὖ (pro οὐδέν) κακίῳ — F. W. Schmidt.

1424. τῆς τύχης με δεῖ (pro μέλει) Musgr. Porson ad Or. 659.

1433. πᾶσαν δὲ χρῆ γαῖαν βοᾶσθαι —] Cf. Iph. T. 367. αἰετὶς λείπεται δὲ πᾶν | μέλαθρον. γαῖαν βοᾶσθαι] γῆν ἀνὰ βοᾶσθαι Madvig. Cf. Her. 401. Soph. O. R. 1095.

1434. βοᾶσθαι] βοῆσαι Herw., nisi spurius sit versus 1435.

1436. πελαγίους ἐς ἀγκάλας] Qu. πελαγίας —. Cf. 1062.

1438. ἔχων] ἄγων F. W. Schmidt. I. 113.

1441. ὦ Ζεῦ, πατὴρ (εἰ μὴ μάτην) κλήζῃ (βροτοῖς) tentat Herw. πατὴρ γὰρ καὶ σοφὸς κλήζει θεὸς conj. Kirch.

1444. κᾶν] Imo κῆν (καὶ ἦν). κᾶν ἄκρα θίγῃς χειρὶ] Cf. Iph. A. 853. οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς — οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ'.

1451. Φοίνισσα —] Cf. El. 432. κλειναὶ νᾶες, αἶ ποτ' ἔμβατε Τροίαν — πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηίδων.

1454. χοραγὲ — δελφίνων] Cf. Soph. Ant. 1147. ἰὼ πῦρ πνέοντων χοράγ' ἄστρον.

1455. αὔραις] αὔρας Badham. Recte. Cf. Soph. O. C. 677. ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων. Aesch. Ag. 552. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὖδοι πεσών. Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare'. Qu. αὐρᾶν.

1472. τροχῷ τέρμονι mss. τροχῷ ἀτέρμονι Burges. Seager. Dind. Dobr. Lob. ad Aj. 222. Badham. Weckl. Cf. Hec. 914. ἀτέρμονας αὐγὰς.

1474. βούθυτον ἀμέραν] Cf. Aesch. Cho. 252. βουθύτοις ἐν ἡμασιν. Ag. 1592. κρεουργὸν ἡμαρ.

1486. ἐπιπετομέναισιν ἀχεῖ vir doctus in Quart. Rev. IX. 360.

1488. δρόμον] δρόμῳ Blomf. apud Monk. ad Hipp. 983.

1495. οἶμα (corr. οἶδμα) L. ἄρμα γρ. in l. οἶδμα G. Qu. οἶμον (viam, iter).

1500. σωτῆρε (cum Musgr.) τᾶσδ' Badham.

1512. τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις] Qu. κάκιστα δὴ 'ν δόμοις.

1518. Cf. 179. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ. Iph. T. 7. κυανέαν ἄλα.

1523. εἰδέναι πρόθυμος] Cf. ad Phoen. 975. θνήσκειν ἔτοιμος.

1526. βασιλείους δόμους] Qu. βασιλικοὺς δόμους.

1531. ναῦν πρωτόπλουν] Cf. Andr. 866. πρωτόπλους πλάτα.

1532. μέτα L. G. μέτρα l. g. μέτρα Reisk. ex conj. Musgr. μέτρα pro μέτα reposuit Musgravius Suppl. 1118.

1534. Haec vix sana esse credit Klotz. Cf. Hipp. 31. ναὸν — ἐγκαθείσατο.

1535. λευκά θ'] Leg. λευκὰ δ'. ταρσὸν τε χειρὶ mss. ταρσὸν τ' ἐνεῖρε Badham. ἰστία εἰς ἐν ἦν L. et (ἰστί') G. l. ἰστί' εἰσένη(?) Herw. ad Ion. 874. ἰστί' ἤραμεν Lobeck. (Potius foret ἰστί' ἤρομεν.) ἰστί' ἐνενίθει Pal. ἰστί' εἰσένει Jerram. Frequens apud Euripidem est locutio εἰς ἐν, sed vix εἰς ἐν εἶναι de aliqua re dici potest. Imperfectum aliquid jure requirit Badham.

1536. πηδάλιά τε] Leg. πηδάλια δέ.

1537. κἂν τῷδε μόχθου (pro μόχθῳ Herw. ad Ion. 1196. τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι] Qu. τοῦτ' ἀνασκοπούμενοι.

1538. Μενέλεω ξυνέμποροι] Lege Μενέλεω ξυνέμποροι. Cf. Aesch. Suppl. 939. οἱ ξυνέμποροι σέθεν. Arist. Av. 209. σύννομέ μου (μοι vulg.).

1539. ἡσθημένοι] Qu. ἡσκημένοι, ornati.

1543. ἐκ τίνος] Qu. ἢ 'κ τίνος.

1545. συνθάπτετε] ξυνθάψετε requirit Badham.

1546. δν — κενοταφεῖ] Cf. 1060. κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας.

1548. ποντίσματα] Qu. κτερίσματα. Et sic Herw., coll. 1391. χωρεῖτ' — φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.

1555. *κουφίζοντα*] Corrigo *κουφά γ' ὄντα*. *Κουφίζειν* tamen intransitivum est Soph. Phil. 735. ἄρτι *κουφίζειν* δοκῶ.
1558. *παρεμβλέπων*] Annon *παραβλέπων*?
1560. *ἐκάλεσεν*] *ἐκέλευσεν* Cobet., coll. 1569. οἱ δ' εἰς *κέλευσιν* ἐλθόντες. 1600. 1606.
1564. *πρόχειρον ᾧσει*] Qu. *ἔξετε πρόχειρον*.
1565. οἱ δ' εἰς *κέλευσιν* ἐλθόντες *ἐξανήρπασεν*] Qu. οἱ δ', ὡς *κέλευσιν* ἔδωκεν, *ἐξανήρπασαν* etc.
1567. *μονάμπυκον*] Leg. *μονάμπυκος*. Cf. Alc. 428. *μονάμπυκας πώλεως*. Suppl. 586. 680.
1571. *καθέζετ'*] Qu. *'καθέζετ'*. Cf. Phoen. 75. Fr. 544, 2.
1573. ἄλλοι] Scrib. ἄλλοι.
1579. εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει, πλεύσωμεν;] Similiter Cycl. 121. *σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῷσι, Δήμητρος στάχυν*; Soph. El. 352.
1580. *μέλουσί σοι* (pro *μοι*) Elmsl. ad Iph. T. 199., coll. 1568.
1581. *δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος* —] *δεξιᾷ τ' ἔχων ξίφος* — Cobet., coll. 1810.
1585. *πόντιε Πόσειδον*] Uno verbo *ποντοπόσειδον* Arist. Pl. 1050.
1587. *ἐκ γῆς*] ἄτης F. W. Schmidt. Qu. *ἐνθένδ'*. Cf. Or. 1648. *ἐνθένδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν* —.
1588. *οὔρια*] *οὔριοι* Elmsl. ad Med. 44.
1589. *καί τις τόδ' εἶπε*] *καί τις τότε εἶπε* conj. Elmsleius ad Herc. 951.
1590. *πάλιν πλέωμεν ἀξίαν* (sic L. G.) et (*να* sup. ᾱ) l. *πάλιν πλέωμεν· δεξιὰν κέλευε σὺ* Naber, coll. Arist. Av. 1. *ὁρθὴν κελεύεις* —; Pro *Ναξίαν* Hermannus *ἀξιῶ* proponit, *ἀντίαν* Badham. (Cf. 1596. *βοᾷ κελευστής τὴν ἐναντίαν ὄπα*.) *Ναυπλίαν* (et τί νῦν pro *πάλιν*) Badham, *ἀκτίαν* Dind. Nauck. *νεὼς ἀναξ* vel *δεξιὰν* Faehse. Corrigendum, ni fallor, *πάλιν πλέωμεν αὐτίς αὖ* (aut εἰς *δόμον*). Qu. *πάλιν πλέωμεν* — ὦ· *κατακέλευε σὺ. ἀξίαν*] *ἀξίαν* (supr. *να*) L.
1591. *στρέφ' οἶακ'*] Uno verbo *οἶακοστροφεῖν* est Aesch. Pers. 767.
1593. *λωτίσματα*] I. e. *ἀπανθίσματα*. Cf. Aesch. Suppl. 963. Achae. trag. 29. *ἐκλωτίζεται* (i. e. *ἐξανθίζεται*, Hesych.).
1597. *οὐκ εἴ' ὁ μὲν τις*] Qu. *εἴ' οὐχ* —.
1601. *κορμούς* — *ναυτικούς*] Leg. *κορμούς* — *πενκίνους*, ut in Hec. 575.
1602. *φόνω δὲ ναῦς ἔρρειτο*] *φόνω δὲ ναῦς ἔρρει*. τὸ *παρακέλευσμα δ' ἦν* | *Ἑλένης* Elmsl. ad Suppl. 303., coll. Iph. T. 320. οὐ δὴ τὸ δεινὸν *παρακέλευσιν* ἠκούσαμεν. Tro. 15. *ἔρημα δ' ἄλσιν καὶ θεῶν ἀνάκτορα* | *φόνω καταρρεῖ*. Hom. Il. 8, 65. *ῥέε δ' αἵματι γαῖα*. 15, 715.
1607. ὅποι mss. Leg. *ῥπῃ* vel *ῥπου* (Weckl.).

1611. ἀναξ] ἀνακτ' Kirch. εὐθύνην δόρυ] ἰθύνην δόρυ Blomf. ad Pers. 417 Gl. Cf. Aesch. l. l. ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ἰθύνεν (εὐθύνη B.) δόρυ. Herod. IV. 122. Cf. ad Cycl. 14.

1612. ἰστὸν ἥρον] ἰστί' ἥρον Emper.

1616. εἰς δὲ γαῖαν] Qu. εἷς τε γαῖαν.

1619. οὐκ ἄν ποτ' ἠϋχουν —] Cf. Soph. Phil. 869. οὐ γὰρ ἐξηύχουν ποτ' ἄν. Ant. 390. Aesch. Prom. 689.

1620. ἀναξ] ὦ 'ναξ Blomf. l. l.

1623. πονήσας] πονηροὺς F. W. Schmidt.

1625. δρῶσα] παρόντα F. W. Schmidt, coll. 537. ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.

1627. οὔτος ὦ σὺ, ποῖ πόδ' αἶρεις, δέσποτ', ἐκπνέων φόνον (vel potius ἐκτὸς ὧν φρενῶν) F. W. Schmidt.

1630. Fort. δοῦλος; XO. οὐ φρονῶ γὰρ εἶ;

1633. ἦ με προύδωκεν; —] Cf. Iph. A. 1364. αἰρεθεὶς ἐκῶν. ΚΑ. πονηράν γ' αἶρεσιν, μαιφονεῖν.

1637. λέγω] φρονῶ F. W. Schmidt.

1640. Cf. Iph. A. 313. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ.

1643. Cf. Hipp. 1285. Αἰτοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδῶ.

1650. εἰ μὲν γὰρ αἰ] εἰς (ἔς) μὲν γὰρ αἰ Steph. ἔς μὲν (μόνον) γὰρ Herw. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν Schmidt. Cf. Ion. 1349. σῶσαι τόδ' εὔρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.

1653. παρέσχε τοῦμόν] παρέσχεν ὄχλον F. W. Schmidt.

1656. ἴσχε] Qu. εἶργε.

1657. πράσσειν] δρᾶσαι F. W. Schmidt.

1658. πάλαι δ' ἀδελφὴν] πάλαι δ' ἄν Ἑλένην conj. Badham. ἡμεῖς δ' ἀδελφὴν Hart. τάχ' ἄν δ' ἀδελφὴν F. W. Schmidt. καὶ] Qu. καῖν.

1662. αὐδῶ] Fort. εἶπον. Cf. Phoen. 568. σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ, (εἶπον), σοὶ δὲ, Πολύνεικες, λέγω. 778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, προσπόλοισ δ' ἑμοῖς λέγω. Suppl. 1213. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, παισὶ δ' Ἀργείων λέγω.

1663. πλεῖν] πλεῖ Cobet. Dind.

1666. κάμψης — βίον] Cf. El. 960. ποῖν ἄν πέλας | γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψη βίου. 663. Suppl. 750. Hipp. 86. Soph. O. C. 91.

1667. Verba καὶ — μεθέξεις cancellis includit F. W. Schmidt.

1668 sq. ξένιά τ' — ἡμῶν] Haec spuria habet Herw.

1670. οὐ δ' ὥρισέν σε] οὐ δ' ὥρμισέν σε Madvig. οἷ δ' ὥρμισέν σε Rauchenstein. οὐ δ' ὥκισέν σε F. W. Schmidt.

1671. τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων] τῶ κατ' οὐρανὸν δρόμῳ conj. Badham. τῶν παρ' Εὐρώτῃ δόμων Reisk. Heath. Weckl. Versus 1671. et 1675. ejiciendos censet F. W. Schmidt.

1673. φρουρά] φρουροῦ C. Qu. φρουρᾶ vel φρουρῶν (conj. Kirch.).

1679. τῶν δ' ἀναριθμήτων] τῶν δ' ἐναριθμήτων Naber. Cf. Ion. 837. ἀμήτορ', ἀναριθμητον, etc. Hom. οὐτ' ἐν λόγῳ οὐτ' ἐν ἀριθμῳ. οἱ πόνοι] ἐν πόνοις Madvig. ἐπίπονοι Herw. Versum exprungit Hartung.

1686. οὐνεκ'] Imo εἵνεκ'.

ANDROMACHE.

2. Cf. 147. Fr. 1132, 2. ἐν πολυχρύσοισιν — χλιδαῖς.
 6. Fort. νῦν δ' οὐτις ἄλλη δυστυχεστέρα γυνή.
 7. In schol. φησὶν? (γραπτόν aut simile quid Cobet.).
 8. ἐσεῖδον] ἐπεῖδον requirit Naber, coll. Hec. 1025. Med. 152.
 17. σύγχορτα ναίω πεδία] Cf. Fr. 179. Οἰνότη | σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς. Herc. 371. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναντοι.
 18. Deleatur virgula in fine versus.
 25. πλαθεὶς Ἀχιλλέως παιδὶ] Cf. Aesch. Prom. 896. μηδὲ πλαθείην γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Soph. O. R. 1100. Tr. 17. Phil. 677. Elmsl. ad Med. 149. δεσπότη τ' ἐμῷ vulg. δεσπότη τ' ἐμῷ Br. δεσπότη δ' ἐμῷ Elmsl. ad Med. 940. Herw. Recte.
 27. προσῆγε] προσῆε Elmsl. ad Suppl. 753. et Soph. O. R. 218. παρῆγε conj. Herw. Leg. προῆγε, aut αἰεί ποτ' εἶχε (cum Elmsleiot.
 28. κάπικούρησιν κακῶν] κάπικούφισιν — recte Elmsl. ad O. R. 218. Herw. ad Or. 218. Cf. Or. 1341. Alioqui κάπικουρίαν rectius dicendum fuisset. Cf. Hec. 872. 878. Or. 266. τίν' ἐπικουρίαν λάβω; 300. Quod fortasse hic reponendum. Cf. Soph. O. R. 218. ἀλκὴν λάβοις ἂν κάνακούφισιν κακῶν.
 30. τοῦμόν παρώσας — λέχος] Cf. Soph. Tr. 358.
 31. κακοῖς — ἐλαύνομαι] Cf. Alc. 676. κακοῖς ἐλαύνειν.
 53. πατρὸς οὐκτίνειν (i. e. οἱ ἐκτίνειν) Badham Praef. Ion. p. XVIII.
 59. εὐνους δὲ καὶ σοι] εὐνους δ' ἐκεῖ σοι Badham Praef. Ion. p. XVIII. Qu. εὐνους δέ τοί σοι, aut εὐνους δ' αἰεί σοι.
 61. φόβῳ μὲν εἴ τις —] Anglice, for fear any one etc. Cf. ad Med. 181. φοβουμένη μὲν εἴ τις (αὐτ') αἰσθήσεται Herw.
 62. οἴκτῳ — τῷ σῷ] Cf. Soph. O. R. 970. τῷμῳ πόθῳ κατέφθιτο. δεινὰ γὰρ βουλεύεται Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79.
 66. μηχανὰς πλέκουσιν] Cf. Fr. 312. δεινοὶ πλέκουν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Plat. Conv. 23. αἰεί τινὰς πλέκων μηχανὰς.
 80. γέρων —] Cf. Phoen. 1376. οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπυχαὶ | ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα. Xen. Cyr. IV. 5. 8. ὀλίγοι ἐσμὲν ὥστε ἐγκρατεῖς εἶναι αὐτῶν. Mem. III. 13. 3. ὕδωρ — ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι. Plat. Prot. p. 195. ἡμεῖς γὰρ

ἔτι νέοι ὥστε τοσοῦτον πράγμα διελέσθαι. Menex. p. 284. ὃ τε χρόνος βραχὺς ἀξίως διηγήσασθαι.

82. μῶν οὖν δοκεῖς —;] Cf. Aesch. Suppl. 417. μῶν οὐ (f. οὖν) δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; Cho. 177. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε; Plat. Soph. 250 D. Polit. 292 E. Phil. 23 D. Legg. I. 624 A.

87. ἀπανδᾶς — φίλοισι σοῖς] Cf. Med. 447. ὅμως δὲ κακ' τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις | ἦκω.

88. μηδὲν —] Cf. Med. 152. μηδὲν τόδε λίσσου.

89. ἐπεὶ τοι κοῦ —] Ita Suppl. 878. ἐπεὶ τοι κοῦδὲν αἰτία πόλις. Med. 677. ἐπεὶ τοι καὶ etc. Her. 508. 744. Qu. ἐπεὶ τοι καὶ —.

90. πάθω] πάθη duo codd. recte.

91. ἐγκείμεσθ' — θρήνοισι] Cf. Iph. T. 144. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι.

93. ἐκτενοῦμεν] Imo ἐξεροῦμεν, vel ἐκφανοῦμεν.

94. τέρψις] μέμψεις Herwerden, coll. Plat. Legg. 684 D. Ipse malim μέμψιν, quod quinquies apud Aeschylum legitur.

95. ἀνὰ στόμ' — ἔχειν] Cf. El. 80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα. Xen. Hier. 7, 9. ὅταν — τοῦτον ἀνὰ στόμα τε ἔχωσιν ἐπαινοῦντες etc.

98. στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα] Sic El. 1006. μακαρίας τῆς σῆς χερός. Aesch. Cho. 496. στερρόν — δαίμον'] Qu. σκληρόν — δαίμον'. Cf. Theocr. IV. 40. αἰαῖ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος ὅς με λέλογχε. Antiphont. III. 8, 4. τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος. Arist. Nub. 1264. ὦ σκληρὸν δαῖμον (Eurip.). δαίμον' ᾧ συνεζύγην] Cf. Hel. 255. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hipp. 1389. ὦ τλήμον, οἷα ξυμφορᾷ ξυνεζύγης. Fr. 285, 10. αἵτης ζευγλαν. Soph. Aj. 123. τὸν ἐμὸν δαίμον'] Leg. τόνδε (aut τοῦτον) δαίμον'.

99. δούλειον] Ut δούρειος, παρθένειος, ἱππειος etc.

103—116. Etiam in Antiphanis fabula Μελανίων distichon elegiacum refertur.

103. γάμον] γάνος (i. e. χάσμα) Herw.

104. ἀγάγει'] Malim ἄγαγεν.

105. δηιάλωτον] Cf. Aesch. Sept. 72. πόλιν — δηάλωτον.

110. ἀμφιβαλοῦσα κάρᾳ] Cf. Herc. 465. στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῶ κάρᾳ.

116. πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς] Cf. 534. λείβομαι δάκρυσιν κόρας, στάζω λισσάδος ὡς πέτρας λιβάς etc.

121. ἄκος — πόνων τεμεῖν] Cf. Alc. 970. Aesch. Ag. 17. ἔπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Ch. 537. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 268. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας (l. πορίσας). Pind. P. IV. 393. ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε.

128. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι] Cf. Bacch. 1155. τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως.

130. δόμον] Qu. πέδον. Cf. 1085. κλεινὸν — Φοίβου πέδον.
 131. αἰκέλιον mss. αἰκέλιον Faehse. Gaisf. Cf. Theogn. 1344.
 καταλείβειν] Cf. Suppl. 1119. καταλειβομένας τ' ἄλγεσι.
 136. ἐπὶ ξένας] ἀμήχανος Bussche. ἀμάχανος Herw.
 143. ἡσυχίαν] Leg. ἀσυχίαν.
 144. οἴκτω] σκότῳ Badham Praef. Ion. p. XVIII.
 147. κόσμον — χρυσέας χλιδῆς] Qu. κόσμου — χρυσέαν χλιδήν. Cf. Rhés. 960. μυρίων πέπλων χλιδήν. Ion. 26. ἦν εἶχε χλιδήν τέκνῳ προσάψασα.
 148. στολμόν] V. Elmsl. ad Suppl. 1054.
 149. οὐδὲ Πηλέως] I. e. οὐδὲ τῶν Πηλέως.
 158. νηδὺς δ' ἀκύμων] Cf. Iph. T. 1444. ἀνύμονα | πόντου τίθησι νῶτα. Moschion. Fr. 6, 13. ἀλλ' ἦν ἀκύμων — γῆ. Anecd. Bekk. p. 6, 2. ἀκύμων θάλασσα. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν.
 164. Cf. Hec. 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεστάναι — μ' ἀναγκάσει.
 167. Ἀχελῷου δρόσον] I. e. ὕδωρ. Cf. Fr. 753. δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῷου δρόον (δρόσον recte Elmsl.). σπείρουσαν] δαίνουσαν aut σπένδουσαν (Herod. IV. 187. VII. 54.) Herw. Illud praeferendum.
 168. οὐ γάρ ἐσθ' Ἐκτῶρ τάδε] Cf. Cycl. 64. οὐ τάδε Βρόμος, οὐ τάδε χοροί, etc. 204. τί βακχιάζει; οὐχὶ Διόνυσος τάδε.
 169. οὐδὲ χρυσός] οὐδὲ Τρωάς Valck. οὐδὲ Φρύγιος Weckl. οὐ Φρυγῶν τις idem. οὐδὲ Φοῖβος I. C. Vollgraff. οἱ ῥύσαιντ' ἄν F. W. Schmidt. οὐ Χρῦση τάδ' Barthold. Ipse de οὐ Χρυσῆς cogitabam.
 171. ἦ -- τολμᾷς ξυνεύδειν] I. q. ὥστε τολμᾶν ξυνεύδειν.
 177. ἔσφερ'] ἔσφρες Naber, coll. ad Vesp. 162.
 179. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν κύπριν] Cf. Fr. 402, 2. νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι. Med. 248.
 181. Cf. 727. Arist. Lys. 1085.
 187. ἀπώση] Qu. στερήση. Sed cf. 193.
 189. πνέοντες μεγάλα] Cf. Tro. 1277. ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάροις. Rhés. 323. μέγας πνέων. Bacch. 640.
 190. ὕπο] Qu. ἄπο.
 195. τύχη] Qu. τύχη.
 196. σφριγῶντι σώματι] Cf. Arist. Nub. 799. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. Lys. 80. ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
 197. πόλεως] πλούτου vel γένους malit Faehse. Recte Brunck.
 200. et 203. τ'] Qu. γ'.
 200. ἐφολκίδα] Cf. Herc. 631. 1424.
 203. φιλοῦσι γοῦν (pro γάρ) μ' Ἑλλήνες Badham ad Ion. 367. Ἐκτορός τ' ἄπο] εἵνεχ' Ἐκτορος F. W. Schmidt.

206. ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι —] Per ἐπεὶ οὐ — explicat Elmsl. ad Med. 87. Leg. ἀλλ' ὅτι συνεῖναι —.

207. φίλτρον δ' ἔρωτος οὐ τὸ κάλλος, ὧ γύναι | ἀλλ' ἀρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας F. W. Schmidt.

209. ἡ Λάκαινα —] Cf. Iph. A. 854. ἡ Σίτυλος ἔσται πόλις — Φθία δὲ — οὐδαμοῦ κεκλήσεται.

210. μέγ' ἐστὶ] Qu. μεγάλη 'σί.

212. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις] Qu. ταῦτά σ' ἐχθαίρει πόσις.

213. καὶ] Imo κῆν (καὶ ἦν).

215. χιόνι τὴν κατάρρυτον] Fort. τὴν χιόνι κατάρρυτον. Cf. Tro. 1067. Ἰδαῖα — νάπη χιόνι κατάρρυτα.

218. ἀπληστίαν — προσιθεῖς] Cf. ad Hipp. 951. Her. 476.

ἀπληστίαν λέχους] Cf. Med. 150. τᾶς ἀπλήστου (ἀπλάστου al.) κοίτας ἔρος.

221. προύστημεν καλῶς] Anglice reddas, I managed it (the infirmity) well.

222. σοὶ — ξυνήρων] Menandri fabulae titulus fuit Συνερωσα.

224. καὶ μαστὸν ἤδη] καὶ τόνδε μαστὸν aut καὶ μαστὸν ἤδε (ἐγὼ) frustra Herw. ad O. R. 105. Cf. e. g. Med. 872. μαστὸν — ἐπέσχον] Cf. Aesch. Cho. 531. αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τῶνείρατι.

226. τᾶρετῇ] Eadem crasis est Tro. 1009.

227. ῥανίδ' ὑπαιθρίου δρόσου] Cf. Aesch. Ag. 336. τῶν ὑπαιθρίων πάγων | δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες.

230. τῶν κακῶν γὰρ μητέρων] τῶν κακῶν δὲ μητέρων Elmsl. ad O. C. 115. et Ed. Rev. XXXVII. 79.

234. εἰς ἀγῶν' ἔρχει λόγων] Cf. Soph. El. 1492. λόγων γὰρ οὐ νῦν ἐστὶν ἀγών. Phoen. 930. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς κεῖς ἀγῶν ἔρχει λόγων.

235. ὥς δὴ σὺ σώφρων] Cf. Herc. 1407. ὥς δὴ σὺ φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾶων ἔσει. Antiph. III. 4. ὥς δὴ σύ τι | ποιεῖν δυνάμενος.

236. οὐκουν —] Subintellige σώφρων εἴ.

239. σὺ δ' οὐ λέγεις μὲν, δρᾷς δὲ γ' εἰς ὅσον δύνῃ Cobet.

242. καὶ om. B. delet Cobet. V. L. p. 370. Recte, opinor. Cf. ad Soph. Tr. 425.

245. σοφὴ σοφὴ σὺ —] Cf. Bacch. 654. σοφὸς σοφὸς σὺ πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 969. δεινὸς σὺ δεινὸς καπὶ δεῖν' ἔρχει πάθῃ.

248. Ἑλένη] ἄλλη Herw. μήτηρ γε σή] Cf. Bacch. 924. μητρὸς γ' ἐμῆς.

249. ψαύσεις] Tanges, i. e. memorabis. Cf. Soph. Ant. 857.

251. οὐνεκ' εἵνεκ' recte C.

254. εἰ μὲν θανοῦμαί γ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ λείπω ποτέ] Eadem crasis est Iph. A. 818. εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώσμεθα. Chelidonism. Rhod. 14. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔασομεν. Arist. Th. 536. εἰ μὲν οὖν τίς ἐστὶν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς | — ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον.

255. ὥς τοῦτ' ἄραρε] Cf. Med. 323. ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως etc. V. Elmsl. ad Med. 596.

256. μέ σοι] Malim 'μέ σοι.

260. σφάζ' —] Cf. Arist. Th. 695. πληγὲν μαχαίρα — καθαιματώσει βωμόν. αἱμάτων θεᾶς βωμόν] Cf. Iph. T. 225. Aesch. Sept. 275. Arist. Thesm. 695.

261. σκληρὸν θράσος] Qu. σκληροῦ θράσους.

262. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;] Cf. Herc. 1351. ἐγκαρτεροῦμαι θάνατον. Plut. Ages. 31. ἐγκαρτέρει τὰς ἀπειλὰς etc.

263. τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλῃ] τιν' ἢ — σῶσαί σε λῆ Herw.

264. λόγους] δόλους F. W. Schmidt.

265. σημανεῖ τάχα] σημήνειεν ἄν F. W. Schmidt. Cf. Phoen. 632. αὐτὸ σημανεῖ. Bacch. 974. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ. Or. 1131. αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον ἢ τείνειν χρεῶν. Soph. Fr. 352. ταχὺ δ' (τάχ'?) αὐτὸ δείξει τοῦργον ὥς ἐγὼ σαφῶς.

266. εἰ πέριξ σ' ἔχει] Qu. εἴ σ' ἔξει πέριξ, vel ἦν σ' ἔχη πέριξ.

269. Cf. Fr. 429. Hec. 607. Monost. 231. 576. Phocylid. 96. Arist. Lys. 1016.

271. ἃ δ' ἔστ' —] Malim δ δ' ἔστ' —. πυρὸς περαιτέρω] Cf. Phoen. 1675. Iph. T. 247. Dem. p. 1182. περαιτέρω τοῦ καλῶς ἔχοντος. Arist. Av. 1500. Th. 705. δεινὰ — καὶ περαιτέρω. Aesch. Prom. 247. Soph. Tr. 663. 948. Dem. p. 1123. δεινὸν — καὶ πέρα δεινοῦ etc. et ad Arist. Thesm. 705. Requiritur, opinor, comparativum aliquid, quale est δεινότερα. Adverbium hic parum convenit.

277. τρίπωλον ἄρμα —] Cf. Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι. Erech. Fr. 2. ζευγος τριπάρθενον.

278. ἄρμα — ἄγων] Cf. Aelian. N. A. XIV. 26. ἄμαξας ἄγων-σιν. Babr. Fab. 20, 1. βοηλάτης ἀμάξης ἤγεν ἐκ κώμης.

282. ἐστιοῦχον αὐλάν] Cf. Aesch. Pers. 517. ἤκουσιν ἐφ' ἐστιοῦ-χον γαῖαν.

284. ὀρεῖαν (sic) πιδάκων Elmsl. ad Med. 1230. Dind.

290. Qu. παραβολλόμεναι Κύπριν ἠδὲ λόγοις αἰμύλοις.

291. τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι] Cf. Med. 310. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθὰκ'.

294. ἀλλ' εἶθ'] Qu. εἶθε δ'.

295. ἅτις τέκεν ποτὲ Πάριν] Qu. ἃ τότε τίκτουσα Πάριν (= 303).

296. κατοικίσαι] κατοικῆσαι plures libri, recte.

303. δούλειον οὔτε σὺ —] Qu. δούλιον, οὔτ' ἄν —.

305. παρέλυσε — πόνους] Cf. Alc. 117. ἐκείνου παραλύσαι ψυχάν. 932. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος.

306. Τροίαν] Τρωΐαν W. Headlam. οὗς ἀμφὶ Τρωΐαν μόχθους conj. idem.

307. ἀλάληντο] Fort. ἐκάθηντο, aut ἀκάχηντο.

313. τοῦδε Μενέλεω γύναι] τοῦδε τάνδρως, ὦ γύναι Naber.

314. τόδ' — ἐρημώσεις πέδον] Cf. Rhes. 278. ποίας πατρώας γῆς ἐρημώσας πέδον; Bacch. 729. καγὼ 'ξεπήδησ' — λόχμην κενώσας. Andr. 1139.

320. βίοτον ὤγκωσας μέγαν] I. q. ηὔξησας. Cf. Iph. A. 572. Aesch. Suppl. 337.

322. ἔχειν] Qu. κλυτοὺς, aut μόνον, aut ἐπῶν, aut λόγων.

323. οὐκ ἀξιώσω] Qu. οὐκ ἀξιῶ 'γώ. πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν] πλὴν τύχῃ δοκεῖν μόνον Dobr.

330. ἔξωθεν εἰσιν —] Imitatur Menander IV. 263. ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν | λαμπροὶ, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι. εὖ φρονεῖν] εὐτυχεῖν. Dobr. ex Stobaeo Flor. 104, 14. εὐθενεῖν F. W. Schmidt. Hos duos vv. 330. 331. hinc expelli jubet, sed Euripidi adjudicat Dobraeus.

334. τέθνηκα σῇ θυγατρὶ] Cf. ad Soph. Aj. 440.

337. φόνον· τὸ συνορῶν] φόνον. συναίρειν Reisk. φόνον. τὸ συνδορᾶν Seager in Class. Journ. XIX. 83.

341. ἡ Τροία καλεῖ] ἡ Τροία 'κάλει Naber, quum jamdudum eversa esset Troja.

346. ἀλλὰ ψεύσεται] ἀλλ' ὄψ' εἴσεται Burges. ad Eumen. 274. ἀλλ' ἐψεύσεται Porson. ἀλλὰ πεύσεται Kiehl. Naber. Cf. Iph. A. 530. καῖτα ψεύδομαι. Hec. 729. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῷμεν οὐδὲ ψάυομεν.

349. κακῶν — ἐπιρροάς] Cf. Fr. 573, 2. δακρύων ἐπιρροαί.

350. πόσας δ' ἂν εὐνάς] ποίας — Naber.

353. ἀτηρὸν κακὸν] Cf. Hipp. 630. ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακόν (φυτόν al.) γέγηθε —. Arist. Vesp. 1299. οὐ γὰρ ὁ γέρον ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν;

356. αὐτὴ vulg. αὕτη recte E.

357. οὐκ] Qu. οὐδ'.

358. τὴν δίκην ὑφέξομεν] Cf. Or. 1665. δίκην ὑπόσχεσ αἵματος μητροκτόνου | Εὐμενίσι τρισαῖς. Hec. 1235.

361. τὴν δ' ἀβουλλίαν | τὴν σοῦ δέδοικα F. W. Schmidt.

362. ἐν σου δέδοικα] Qu. ἐν ἐκδέδοικα, vel ἐν που δέδοικα. διὰ γυναῖκα γὰρ τὸ πρὶν — F. W. Schmidt.

365. ἐξετόξευσεν] ἐξετόξευσας (τὸ σῶφρον accus.) conj. Seager in Class. Journ. XIX. 83. φρενός] Malim φρένας.

368 sq. Cf. Theogn. 256. προῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν. Soph. Fr. 328 N. ἡδιστον δ' ὅτῳ | πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν.

369. Imitatur Eubulus 7, 2. τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.

385. καὶ λαχοῦσά τ' —] Qu. ὡς λαχοῦσα τ' ἀθλία —.

397. ταῦτα δύρομαι Porson. ad Hec. 728.

398. ἐξικμάζω] ἐκλικμάζω (ventilo, pondero) Madvig. Qu. ἐξετάζω. Idem proponit Faehse.

400. κατεῖδον] Qu. ἐπεῖδον.

402. κόμης ἐπισπασθεῖσ'] Cf. 710. Hel. 116. Tro. 882. Arist. Lys. 725. τῶν τριχῶν κατέσπασα.
406. ὀφθαλμὸς βίου] Solamen vitae. Cf. Aesch. Cho. 934. ὀφθαλμὸς οἴκων (Orestes).
411. ἥδε χειρία σφάζειν] Cf. Iph. A. 1477. πλόκαμος ὧδε καταστέφειν. Hipp. 294. γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον.
414. ὑπεκδράμης] Cf. Phoen. 887. θεοὺς ὑπεκδραμοῖμεν. Fr. 68, 6. Arist. Eq. 676.
416. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰών] Cf. ad Med. 872. πολί-
λάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον. Phoen. 482. δι' ἐχθρῶν
τῷδε καὶ φθόνου μολών. Andr. 175. 416. Hipp. 1164.
419. ψυχὴ] εὐχὴ Naber. Idem στυγεῖ pro ψέγει.
422. κἄν] Imo κῆν.
423. χρῆν σε σὴν παῖδ' ἐξάγειν Matth. χρῆν σε σὴν τε παῖδ'
ἄγειν Elmsl. ad Med. 326. Dind.
427. ἔγωγ'] ἐγὼ δ' recte Herm.
435. δόλω μ' ὑπῆλθες] Cf. Iph. A. 67. ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τιν-
δάρεως πυκνῇ φρενί. Soph. O. R. 386. λάθρα μ' ὑπελθών.
438. Qu. κἄν (pro καὶ) τοῖς γε —. Idem proponit Kirch
Sed cf. ad 462.
443. τί δῆτα σοῦ] Leg. τί δῆτά σ' οὐ.
445. Cf. Herod. IX. 54. ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρο-
νήματα, ὥς ἄλλα φρονεόντων καὶ ἄλλα λεγόντων. Deleatur virgula
in fine versus.
446. δόλια βουλευτήρια] Cf. Theopomp. 75. δεσπότην πενέστην
(πενέσται?) ὅσα (δόλια?) βουλευτήρια. Schol. τοὺς τοῦ δράματος
χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν. οὐ (— καθ' οὗς Richter. ad Vesp. p. 19.
δεδίδασται γὰρ (γὰρ delet idem) Ἀθήνησιν.
448. ἐλικτὰ — φρονοῦντες] Cf. Com. adesp. 1293. φρονικεῖ-
κτην καὶ λόγων (φρονῶν?) ἀλαζόνα.
451. οὐκ αἰσχροκερδεῖς;] Sub. ἐστέ. Cf. Alc. 735. ὥσπερ
ἄξιοι. Hel. 1151.
455. ἀναλώθη] Cf. Isocr. Or. XV. § 119. ἀνήλωσε (sic G. ἀνά-
λωσε vulg.) § 120. ἀνήλωσαν (sic G. ἀνάλωσαν vulg.).
459. ἀθώπευτον — γλώσσης] Cf. Hel. 831. ἄχρωστα — χερσῶν.
463. πράξιαις ἄν] παισίαις ἄν F. W. Schmidt.
465. ἀμφιμάτορας κόρους] Schol. τοὺς ἐκ διαφόρων μητέρων.
ἐξ ἑνὸς δὲ πατρός. Cf. Aesch. Fr. 70.
466. ἔριδας οἴκων] οἰστροήματ' οἴκων Heimsoeth. οἴκων ἔριδας
F. W. Schmidt, coll. Or. 1389. Soph. Tr. 894. El. 1081. Qu. ἔρι-
κατ' οἶκον (564) —. Vel ἔριν τ' ἐν οἴκῳ (vel οἴκοις) —.
467. τὴν μίαν] Qu. καὶ μίαν. πόσις — ἀνδρὸς] Cf. Soph.
Trach. 550.
473. φέρονσ' ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσεις πολίταις F. W. Schmidt.
474. ἄχθος τ'] Malim ἄχθος δ'. Idem suadet Kirch.

476. τεκτόνοιον θ'] Malim τεκτόνοιον δ'. τεκτόνοιον — ὕμνου] Cf. Pind. P. III. 200. ἐξ ἐπέων κελαδενῶν τέκτονες οἶα σοφοὶ ἄρμοσαν. Arist. Eq. 530. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. (ἐνὸς δ' αὖ) τεκτόνοιον ὕμνου δυοῖν Herw.

480. πηδαλίων] Qu. πηδάλιον.

484. ἃ δύναισι] Qu. δ δύναται.

487. διὰ πυρὸς ἦλθ' —] Cf. El. 1182. διὰ πυρὸς ἔμολον ἃ τάλαινα ματρὶ τᾷδ'.

498. τλήμων] τλήμον recte aliquot libri.

501. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα] Cf. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (l. ἐγκλήσαντες).

502. βρόχοισι κεκλημένα] Cf. Herc. 729. βρόχοισι δ' ἀρκύων κεκληθήσεται | ξιφηφόροις. Med. 1278. ὥς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

520. καὶ γὰρ ἀνοία —] Cf. Soph. El. 1054. πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά. Tr. 350. Soph. Fr. 517, 5.

521. ἐχθροὺς ἐχθρῶν] πορθοὺς ἐχθρῶν Wakef. ad Herc. 166. Annon υἱοὺς ἐχθρῶν? Cf. versum apud Arist. Rhet. I. 16. 4. νήπιος δς πατέρα κτείνας παῖδας καταλείπει.

522. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι] Cf. Dem. p. 77, 12. τοῦτον δὲ τὸν λόγον — οὐ χαλεπὸν ἐστὶν αὐτοῦ ἀφελέσθαι.

526. Cf. Ion. 1229. οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου παρατροπὰ μελέα μοι.

527. τέλος aut μέλος codd. Qu. βέλος.

530. γούνασι — κρίμπων] Cf. Ion. 156. αὐδῶ μὴ κρίμπειν θριγκοῖς.

532. λείβομαι] Cf. 417. δάκρυά τε λείβων. Iph. A. 650. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν. Ph. 1522. ἐν λειβομένοις δακρύοισιν. δακρύοις κόρας στάζω] Cf. Ion. 876. στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον.

533. λισσάδος — πέτρας] Cf. Herc. 1139. Theocr. XXII. 37. ὑπὸ λισσάδι πέτρᾳ. ἀνάλιος] Suspectum.

535. τί — κακῶν μῆχος ἐξανύσωμαι;] Cf. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. Aesch. Ag. 2.

537. τί με προσπίπτεις —;] Cf. Med. 28. ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων. Aesch. Prom. 1001. Hor. Epod. XVII. 53. 'Quid obseratis auribus fundis preces? | Non saxa nudis surdiora navitis.'

546. σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα] Qu. σπουδῇ διώκονθ' (vel πορεύονθ') ὥδε γηραιὸν πόδα. γηραιὸν πόδα] Cf. Alc. 614. γηραιῷ ποδί.

551. οὐ γὰρ, ὥς ἔοικέ, μοι —] ὥς ἔοικέ που conj. Mein. Fr. Com. IV. 173. Cf. Menand. IV. 172. Λακωνικὴ | κλείς ἐστιν, ὥς ἔοικέ, μοι περιοιστέα.

552. σχολῆς τόδ' ἔργον] Qu. σχολῆς ἔτ' ἔργον. Cf. Eur. Hipp. 911. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς. Soph. El. 1372. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν (?) λόγων, | Πυλάδην, τόδ' εἶη τοῦργον.

553. δώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν] Qu. δώμην με δεῖ τῇν —

556. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες] χέρας βρόχοισιν ἐνδύσαντες Pierson. ad Moerin. p. 124. χέρας βρόχοισι συνδήσαντες Mehl. Hart. Cf. 502. χερὰς αἵματηρὰς βρόχοισι κεκλημένα (κεκλειμένα κ. κεκλημένα Dind.) Rhés. 74. ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι. Her. 729. βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται (δεδήσεται Pierson. λελήγεται Elmsl. leg. ἐνδύσεται). Bacch. 615. οὐδέ σου ξυνῆψε χεῖρε δεσμοῖσιν ἐν βρόχοις; 545. Qu. βρόχοισιν ἐγκλήσαντες, vel βρόχοις συνδήσαντες.

561. οὐ γὰρ μιᾶς —] Cf. Soph. Tr. 391.

563. οἷσθ' ἀπὸ που κλύων] Cf. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμώδη Τιμόλον οἷσθ' ἀπὸ που κλύων. Her. 89.

568. οὐδὲ] Qu. οὔτε.

576. δυστυχῶς δ' ἐμοὶ, γέρον] δυστυχῶς δ' ἐμῶ πόσει Her. ἐμοὶ] ὁμοῦ F. W. Schmidt I. 339.

579. γ' ἄλλος] τᾶλλα τ' Heimsoeth.

580. Cf. Bacch. 505. ἐγὼ δὲ δεῖν γε (αὐδῶ), κυριώτερος σέθεν

581. ἢ τὸν ἄμὸν —] Qu. ἢ σὺ τὸν ἐμὸν (τὸν ἐμὸν plures libri) —; Idem suadet Lenting. Cf. Iph. A. 331. οὐχὶ δεινὰ; τὸν ἐμὸν οἴκειν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;

584. οὐμὸς — παῖς παιδὸς] Cf. Bacch. 1327. σὸς δ' ἔχει ἀκην παῖς παιδὸς ἀξίαν. ἔλαβε — γέρας] Cf. Hec. 41. Soph. A. 825. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.

585. τᾶκείνου τ'] Leg. τᾶκείνου δ'.

586. ναὶ om. C. a m. sec. ναί· δραῖν εὖ] δραῖν γ' εἶ (ex puncto ναί) Cobet., coll. Hel. 1637. Fortasse recte.

587. ὥς τήνδ' —] Cf. 254. ὥς τοῦτ' ἄραρε. et v. Elmsl. ad Med. 596. Cf. ad Hec. 400.

588. σκήπτρῳ —] Cf. Iph. A. 232. σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὺ καὶ καὶ μάξω κᾶρα.

589. ψαῦσον γ'] ψαῦσον θ' plures libri. Recte.

590. ὦ κάκιστε κάκ κακῶν] Cf. Soph. Ph. 384. πρὸς τοῦ κακίστου κάκ κακῶν.

591. σοί που] Fort. σοί του.

592. ἀπηλλάγης λέχος] ἐσυλήθης — Cobet. ἀπώλεσας — Nauck. Qu. ἀφηρέθης (vel ἐσυλήθης) —.

593. ἄδουλα] ἀβούλως conj. Brunck. ἄφρουρα Lenting. ἀσρία (aut ἀσύλου) Herw. ἄνανδρα Hart. ἄνους σὰ F. W. Schmidt Qu. ἄφρουρα. δῶμαθ' ἐστίας] In hoc offendunt Herm. et F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Ch. 629. ἐστίαν δόμων. Ag. 968. δωματίῳ ἐστίαν.

595. πασῶν κακίστην] Sensus requirit κοῦ πασῶν κακίστην sec. F. W. Schmidt. Qu. πασῶν κρατίστην τ'. Deleatur virgula in fine versus.

596. Σπαρτιατίδων] Malim Σπαρτιάτις ἄν.

599. ἀνασχετοὺς] ἀνασχετῶς Naber. Herw. Cf. Olympiod. in Plat. Alc. I. 166. ἀλλὰ καὶ φιλογυμνασίαν ἥσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες (καὶ γυναῖκες) γυμναζόμενοι. Arist. Lys. 82.

603. τὸν σὸν — φίλιον] Qu. τὸν σὸν — θάλαμον, aut τὸ (ita C. et γρ. a.) σὸν — λέκτρον. φίλιον] θάλαμον F. W. Schmidt.

608. ἐφευρόντ'] Qu. ἐρευνῶντ'.

612. παίδων τ' ἄπαιδας] Cf. 714. ἄπαιδας — τέκνων. Alc. 735. ἄπαιδε παιδὸς ὄντες. Suppl. 35. ἄπαιδας τέκνων.

616. μόνος] δέμας (τρωθεῖς) Naber. δόμους Hause. δόμους aut χθονὸς F. W. Schmidt, coll. Soph. El. 613. ὅταν δόμους ἐλθωσιν.

617. κάλλιστα τεύχη δ'] Qu. τεύχη δὲ κάλλιστ'. σάγμασιν] Cf. Arist. Ach. 574. Vesp. 1142.

619. κἀγὼ μὲν ηὔδων] κἀγὼ μὲν ηὔδουν aut ἦδον al. Qu. κἀγὼ μὲν (θάμ') ἦδον (ῆνον), vel κἀγὼ παρήνουν.

621. πῶλον] Cf. Hipp. 546. τὰν μὲν Οἰχαλία πῶλον ἄζυγα λέκτρων. ἐκφέρουσι] εἰσφέρουσι F. W. Schmidt, coll. ad Andr. 757. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις (ἐξοίσεις Schmidt) λόγον; ἐκφαίνουσι tentat Naber.

625. εὐηθέστατα] εὐηθέστατον Nauck. εὐειδεστάτην F. W. Schmidt.

626. ἔχης] ἔχοις Brunck. Recte, ut videtur.

631. ἥσων κύπριδος] Cf. Arist. Nub. 1081. ἥτιων ἔρωτος. Pl. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥτινες.

637. βαθεῖαν γῆν] Cf. Aesch. Sept. 306. βαθύχθον' αἶαν. ξηρὰ] σκληρὰ Herw.

638. νόθοι τε] Qu. νόθοι δέ.

639. κύδιον] Qu. κέρδιον. Cf. Alc. 963.

640. χρησιτὸν] Fort. χρησιτόν τ'.

644. τεύχειν ἔριν] Cf. Aesch. Pers. 188. στάσιν ἔτευχον. Prom. 1126. τεύχουσα φόβον.

650. ἦν χρῆν —] Qu. οὐ χρῆν —; τήνδ'] Jure in hoc haeret Elmsleius ad Suppl. 469. Qu. γῆς aut τῆλ'. Cf. ad 710.

651. ὑπέρ τε Φᾶσιν αὐτὸν ἢ ἐμὲ παρακαλεῖν Herw. αἰ] Qu. ἄμα.

652. πεσήματα — νεκρῶν] Cf. Phoen. 1496. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν.

653. δοριπετιῇ] Cf. v. δορικανής.

660. ἀγὼ] Qu. κἀγώ.

662. οὐκ αἰσχροὺς] εὐκαιρον F. W. Schmidt.

666. Ἑλλησιν ἄρξουσ'] Cf. Iph. A. 337. ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις.

670. σιγῇ κάθησ' ἄν;] Scrib. σιγῇ καθῆσ' ἄν; Cf. Arist. Ach. 543. καθῆσθ' ἄν ἐν δόμοισιν; 59. κάθησο σῖγα.

671. τοιαῦτα λάσκεις —] Cf. Arist. Ach. 1045. τοιαῦτα λάσκων. Eur. El. 1206. βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε.

673. ὥς δ' αὖτως ἀνῆρ] Sub. ἴσον σθένει καὶ γυνή. Cf. Med. 319. γυνή γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνῆρ.

674. μωραίνουσαν] Lascivientem. Cf. ad Hipp. 644. 966.

677. τοῖς γ' ἐμοῖς] Qu. τοὺς γ' ἐμούς.

679. ἔμ' ὠφελοῖς] ἔμ' ὠφελεῖν recte, opinor, Stobaeus.

683. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον] Cf. Med. 394. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. Her. 562.

688. σ' ἐπῆλθον] Cf. 300. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; Suppl. 125. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; 155. μάντις ἐπῆλθες; Iph. A. 349. ταῖτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον ἵνα σε πρῶθ' ἡὔρον κακόν. Arist. Eq. 459 ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισι.

689. ἦν δ' ὀξυθυμῆς vulg. Lege ἦν δ' ὀξυθυμῆ. Cf. Ar. Vesp. 501. ὀξυθυμηθεῖσά μοι. Th. 466. ὀξυθυμεῖσθαι — Εὐριπίδῃ. γλωσσαλγία] Cf. Med. 512. τὴν σὴν στόμαργον, ᾧ γύναι, γλωσσαλγίαν.

694. τροπαῖα πολεμίων στήσῃ] Cf. Soph. Tr. 1102. κοῦδαι τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.

696. τὴν δόκησιν ἄρυνται] I. q. δόξαν. Cf. Adesp. Fr. 4. τοῖ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρυνσο. El. 381. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος. Herc. 288.

699. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἤμενοι] Cf. Aesch. Cho. 975. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι.

700. ὄντες οὐδένες] Cf. Suppl. 425. οὐδὲν ὦν τὸ πρίν. Ion. 596. δ μηδὲν ὦν καὶ οὐδένων (καὶ μηδένων?) κεκλήσομαι. Iph. A. 371. βαρβάρους τοὺς οὐδένας. Soph. Aj. 1114. οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας. Herod. IX. 58. ὅτι οὐδένες ἄρα ἐόντες etc. Arist. Eq. 158. ᾧ πῖν μὲν οὐδεὶς αὖριον δ' ὑπέρμεγας. Av. 799. εἰτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλην πράττει.

701. οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίαῖ σοφώτεροι] ὥς εἰσὶν ἀστοὶ μυρία — F. W. Schmidt. (μυριοὶ jam Barnes. Casanb. Hart. etc.) Malim ὥς εἰσὶν αὐτῶν —.

703. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ] Cf. Suppl. 864. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖ ἄγαν. Or. 402. Iph. A. 921. Herod. VI. 126. πάτρῃ ἐξωγκωμένα.

707. ἥσσω] μείζω Pal. B. prob. Herw., qui vulgatam interpretationem esse monuit verborum μῆ — μείζω. Similis error exstat Soph. Ant. 927. μῆ πλείω (imo μῆ μείω, cujus glossema est πλείω) κακὰ | πάθοιεν ἢ καὶ δοῶσιν ἐκδίκως ἐμέ. Qu. κρείσσω vel μείζω.

708. φθερεῖ —] Cf. Herc. 1290. οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;

709. ὅδ'] Qu. ὅ γ'.

710. τῆσδ'] τήνδ' mss. Haeret in hoc Elmsleius ad Suppl. 469. Cf. ad 650. ἐπισπάσας κόμης] Cf. 402. Hel. 116. Μενέλαος αἰτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης. Tro. 882. κόμης ἐπισπάσαντες. Arist. Lys. 725.

712. *τίκτοντας — τέκνα*] Hunc versum interpolatum esse judicant Herwerden et Naber.

714. *ἄπαιδας — τέκνων*] Cf. 612. Herod. VII. 61. *ἄπαις — ἔρσενος γόνου*.

715. *φθείρεσθε τῆσδε*] Qu. *μέθεσθε τῆσδε*, i. e. *ἀπαλλάττεσθε τῆσδε*] *θάσσον* Herw. *ὥς*] *ὥς δ'* idem.

717. *ὥς*] Eodem sensu quo *ἐπεὶ*.

720. *ἐντείνειν βρόχοις*] Qu. *ἐγκλείειν βρόχοις*. Et sic Herw., coll. 492. *βρόχοισι κεκλήμένα*.

722. Praestat, opinor, lectio *ὑπ' ἀγκάλας*.

723. *ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ —*] *ξύλλυε μητρὸς δέσμ'*· *ἔτ' ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ* conj. Herw. Non male. Qu. *ξύλλυε μητρὸς δέσμ'*, *ἐπεὶ 'ν Φθίᾳ σ' ἐγὼ —*.

724. *θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν*] Scribe *θρέψω μέγαν, τοῖσδ' ἐχθρόν*. Cf. Ar. Eq. 415. *ἡ μάτην γ' ἂν — τοσοῦτος ἐκτραφεῖν μέγας ἀρθεῖς*. Plat. Resp. VIII. 565 C. *καὶ τοῦτον τρέφειν τε καὶ αὔξειν μέγαν*. Bacch. 183. *αὔξεσθαι μέγαν*.

725. *καὶ μάχης ἀγῶν*] *καὶ κληδὼν μάχης* F. W. Schmidt. Qu. *καὶ λόγχης κλέος*, aut *κἀγῶνος μάχης*. Cf. Pind. P. I. 66. *κλέος αἰχμᾶς*. Tyrt. Fr. 12, 36. *αἰχμῆς εὖχος*.

726. *ἴστε*] Qu. *ἴστων*.

727. Cf. 181. *ἀνειμένον*] Hoc suspectat Herwerden.

731. *οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι*] Cf. Arist. Lys. 1041. *οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι*.

733. *ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσω —*] Suspectum duplex *τις*. Recipienda videtur Hartungi conjectura *καὶ γὰρ ἔστιν —*.

740. *κἄν*] Imo *κῆν*.

741. Interpunge sic, *σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήπεται. σώφρων καθ' ἡμᾶς*] Cf. Soph. Aj. 1399. *σὺ δὲ | ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἰσοθλὸς ὢν ἐπίστασο*. El. 24.

742. *τεύξεται θυμουμένων*] Sc. *αὐτῶν*.

743. *ἔργοισι δ'*] Qu. *ἔργοισι τ'*, nisi spurius est hic versus.

745. Cf. Fr. 500. *τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνὴρ*.

746. *ἀδύνατος —*] *οὐ δυνατὸς —* Rappold. *ἀδύνατος ἔρδειν ἄλλο —* F. W. Schmidt. Qu. *κοῦ δυνατὸς*, aut *οὐδὲν δυνάμενος —*.

747. *ἡγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ'*] *ἡγοῦ σὺ, τέκνον, μοι δεῦρ'* in B. *ἡγοῦ σὺ, τέκνον, δεῦρ'* C. Exciderat, opinor, *σὺ* post simile *οὔ*, deinde invectum *μοι*.

749. *τυχοῦσα*] *φυγοῦσα* F. W. Schmidt, coll. Suppl. 148.

750. *θεοὶ σοι δοῖεν εὔ —*] Cf. Soph. O. C. 642. *διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὔ*. O. R. 1081. *παῖδα τῆς Τύχης — τῆς εὔ διδούσης*.

752. *εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες*] Cf. Bacch. 222. *ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν | πτώσσουσιν* etc. Hec. 1064.

757. *εἰσοίσεις λόγον*] *ἐξοίσεις —* F. W. Schmidt. Cf. ad 621. Soph. Tr. 741. *οἶμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;*

758. κλάων ἄρα ψαύσει] κλαίων γὰρ ἄν ψαύοι F. W. Schmidt. Cf. Her. 270. Hipp. 1086. Aesch. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν. Arist. Ran. 177. ἀναβιοίην νυν ἄρα. Lys. 531. μή νυν ζώην.

759. οὐνεχ'] Lege εἵνεχ'.

763. τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι] Cf. Arist. Pl. 453. τροπαῖον ἄν στήσαιο τῶν αὐτῆς τρόπων. et ad Thesm. 697.

764. καῖν] Imo καῖν. Nisi corrigendum καὶ γέρων εὐψυχος ὢν.

770. εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον] Qu. εἴ τι πάθοι γὰρ ἀνὴρ τις ἀμήχανον. Cf. ad v. ant. 782.

771. εὐγενέταις] Cf. ad Phoen. 1510.

776. καῖν (pro καὶ) θανοῦσι malit Cobetus V. L. p. 592.

777. θάλλειν (pro σφάλλειν) δυνάμει τ' ἀδίκῳ (pro τε δίκαν) V. D. in Class. Journ. I. 30.

782. ἡδὺ μὲν γὰρ —] ἡδὺ παραντίκα idem V. D. Qu. ἡδὺ γὰρ —. Cf. ad 770.

783. τελέθει] Corruptum. Fort. σφαλερόν. Mox pro δόμων qu. δόμῳ.

792. δορὶ κλεινοτάτῳ] Cf. Suppl. 593. ἐν κλεινῷ δορί. Tro. 747.

798. εὐδόκιμον ὁ Διὸς ἱνὶς aut εὐδόκιμος Διὸς ἱνὶς Herm. Hoc praestat, opinor.

802. μῶν οὖν] Cf. Arist. Pac. 527. κακὸν κακῷ —] Malim κακὸν κακοῦ διάδοχον. Cf. Hec. 588. λύπη — διάδοχος κακῶν κακοῖς. Suppl. 71. ἄγῶν δδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις | διάδοχος. Soph. Phil. 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον.

810. ἧ κατθανῇ —] Versum male abundantem merito expelli jubet Cobet. κτείνουσα τοὺς —] Leg. κτείνασά γ' οὖς —. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 356. Cf. Soph. Aj. 1126. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με; χρῆ libri. χρῆν Elmsl. ad Her. 959. Recte.

819. νέοι μολόντες] νέοι λέγοντες F. W. Schmidt. Fort. νέον μολόντες. εὐπειθέστεροι] More persuasive. Cf. Ag. 274. φάσματ' εὐπειθῆ. Cho. 259. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 623. εὐπειθέστεροι vir doctus in Quart. Rev. IX. 363. Blomf. ad Prom. 341. Metrum postulat εὐπειθῆς Aesch. Prom. 333. Ag. 984.

822. στένει] πονεῖ F. W. Schmidt.

823. δωμάτων — ἐκπερᾶ] Cf. Hel. 1401. Cycl. 512. ἐκπερᾶ μελάνθρων. Aesch. Cho. 637. ἐκπέραμα δωμάτων.

826. σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαῖ' ἀμύγματα θήσομαι] Cf. Soph. Aj. 631. πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.

830. ἔρρ' αἰθέριον —] Cf. Tro. 325. πάλλε πόδ' αἰθέριον. Med. 441. αἰθερία δ' ἀνέπτα.

831. λεπτόμιτον φάρος] Cf. Or. 840. χρυσεοπηγῆτων φαρέων. Eubul. III. 237. λεπτοπήνοις ὕφεσιν.

832. Leg. ἁλίου κώπας. Cf. Her. 84. ἁλίῳ πλάτῃ. συνδῆσαι πέπλοις Qu. σύνδησον πέπλους.

836. φόνον δάψασα] Cf. Herod. IX. 17. ἐόντες βάρβαροι ἐπ' Ἑλλησι ἀνδράσι φόνον ἔρρασαν.

837. δαΐας τόλμας] Genitivus.

839. ἃ κατάρατος ἐγὼ] Cf. Arist. Th. 1048. ὦ κατάρατος ἐγώ.

843. ἀπόδος, ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν Elmsl. ad Her. 559. et ad Med. 1242. Cf. ad Hipp. 567.

846. In fine versus interrogandum.

848. ἀερθῶ] Cf. Fr. 911, 3. ἀερθείς (sic cod.). Her. 977. Med. 793. Fr. 660. Aesch. Ag. 1525. ἀερθέν.

850. νερτέροισιν μέλω] Cf. Hel. 1161. οἱ μὲν Ἄϊδα μέλονται κάτω. Arist. Eccl. 905. τῷ θανάτῳ μέλημα.

852. ἥ τότε ἦλθον ἥ τότε] Cf. Aesch. Ag. 766. τότε ἥ τόθ'.

855. ἐναλίου] ἐνάλου Seidler. Qu. ἁλίου. ἐναλίου κώπας] Cf. Hel. 533. ἐναλίῳ κώπα. 1141. ἐναλίοις ἀκταῖς.

859. δρμαθῶ] Cf. Med. 189. ὅταν τις — πέλας δρμαθῇ.

863. εἶθ' εἶην] Qu. ἐκπταίην.

864. ἐπέρασεν ἀκτὰς] Qu. ἐπέρασε πέτρας. Qu. περάσειεν vel περάσει'. ἃ vulg. δ (σκάφος) Pflugk.

865. πρωτόπλους πλάτα] Cf. Hel. 1547. ναῦν πρωτόπλουν.

869. διώσεται] Qu. παρώσεται. Sed cf. Herc. 315. ὅπως διώσῃ τὰς τύχας.

875. τῶνδ' ἐκπeseῖν] Cf. ad Ion. 1426.

876. Ἑλένης] αὐτῆς Naber.

879. ἀλλόχρως] Qu. ἀλλόθρους.

880. δωμάτων πορεύεται] Qu. τῶν ποδῶν πορεύεται, aut δεῦρο προσπορεύεται.

883. ἀτὰρ τίς ὦν γε ms. ἀτὰρ τίς δὴ σὺ Cant. Barnes. ἀτὰρ τίς ὦν σὺ Elmsl. ad Med. 1334., coll. Iph. T. 1360. τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' —; Qu. ἀτὰρ τίς ὦν δὴ. Cf. Arist. Pl. 1102. ἀτὰρ διὰ τί δὴ (al. γε) —;

889. τηλουρὰ — πεδία] Cf. Aesch. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἤκομεν πέδον.

891. ὦ ναυτίλοισι χείματος] Qu. ὦ ναυτίλοις ἐκ χείματος. Sed cf. Aesch. Suppl. 466. λιμὴν κακῶν. Monost. 309. λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τύχη.

894. στεμμάτων δ' —] Cf. Or. 382. τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω | ἱκέτης, ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς. Iph. A. 1226. ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν (γόνατος Musgr.) ἐξάπτω σέθεν | τὸ σῶμα τοῦμόν.

897. τήνδε] Imo τῶνδε. Cf. 712. 878. 959. 1049. 1055.

900. δοίης] Cf. Aesch. Ch. 889. δοίῃ τις — πέλεκυν ὥς τάχος.

909. ἄνδρα δίσσ'] Qu. δίσσ' ἐν' ἄνδρα Ald. Redde unum virum. Cf. Her. 807.

911. Cf. Arist. Ran. 51. σφῶ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. HP. κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην (ἐγὼ ἔξηγρόμην?).

915. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις —;] Cf. El. 630. ἦ ποὺ τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον. Arist. Eccl. 477. ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;

918. Cf. Hec. 319. τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον ἵνα ἐμὸν δρᾶσθαι.

924. δόμοι τ' ἐλαύνειν] Qu. δόμοι 'ξελαύνειν.

929. ὥς εἶποι τις] Qu. ἐξερεῖ τις, aut ἂν λέγοι τις, aut εἶποις ἂν τάχ', aut πῶς οὖν, τάχ' εἶποις ἂν, τάδ' ἐξημάροτανες. Cf. Suppl. 184. τάχ' οὖν ἂν εἶποις etc. Haec parodae comicus poeta Menand. 1112. Monost. 699.

931. τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους] Cf. Arist. Nub. 875. χαίνωσαν ἀναπειστηρίαν. Av. 819. Qu. τοῖσδ' ἐχαύνωσαν λόγοις. Cf. Suppl. 412. αὐτὴν — ἐκχαυνῶν λόγοις.

932. οὐ τὴν —] Cf. Bacch. 789. Βρόμος οὐκ ἀνέξεται | κινουῖντα βάκχας etc.

935. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς] Leg. βλέπουσά γ' αὐγὰς —.

937. λαλημάτων] Cf. Soph. Ant. 320. οἴμ' ὥς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.

938. ἐξηνεμώθη μωρία] Cf. Hel. 32. ἐξηνέμωσε τᾶμ' Ἀλέξανδρου λέχη.

943. ἀλλ' οὐποτ' οὐποτ', —] Cf. Arist. Eq. 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ. οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ, Qu. οὐ γὰρ οὖν ἅπαξ ἐρῶ. Cf. tamen Soph. Phil. 443. ὅς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν.

949. κἀντεῦθεν δόμοι νοσοῦσιν] Cf. Fr. 497. τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ | τὰ τῶν γυναικῶν.

950. εὖ φυλάσσετε κλήθροισι καὶ μυχλοῖσι] Cf. Arist. Lys. 264. κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσι | τὰ προπύλαια πακτοῦν.

955. ξυγγνωστά — τάδ'] Cf. Arist. Thesm. 448. καὶ ταῖτα μετ' ξύγγνωσθ'.

962. ἐκφοβηθεῖς] Cf. 1059. γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ. Qu. ἐκπτοηθεῖς. Cycl. 184. ἐξεπτοήθη.

964. οὐ σέβων] οὐ μένων cod. Pal. οὐ μαθῶν Naber, coll. Iph. T. 1446. μαθῶν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Qu. οὐ μένων (ita B.), aut οὐκ ἔχων.

965. εἰ δ' ἐνδιδοίης] Qu. εἴ τινα δὲ δοίης, et mox ὥσπερ οἶν δίδως (pro ὥσπερ ἐνδίδως).

974. ὥς φίλων μὲν — γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν] Cf. 1280. Rhes. 168. οὐκ ἐξ ἑμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω. Her. 300. γαμεῖν ἱ' ἀπ' ἐσθλῶν. Fr. 502.

978. τὰς θ' αἵματῶπας θεάς] Qu. τὰς δειματῶπας θεάς ἱ'.

980. ἤλγουν μὲν ἤλγουν] Cf. Fr. 285, 7. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται. συμφοραῖς δ' ἡνειχόμην] Qu. συμφοραῖς δ' ἐνειχόμην, aut συμφοραῖσι δ' εἰχόμην, aut συμφοραῖς δ' ἡλαινόμην.

981. *σῶν τε στερηθεῖς ὠχόμην λεχῶν πάλιν* F. W. Schmidt, qui tamen versum interpolatum habet.

983. καὶ] Leg. *κᾶς*.

984. *ἄξω σ' ἀπ' οἴκων*] *ἄξω σ' ἐπ' οἶκον* (?) F. W. Schmidt. Qu. *ἄξω σ' ἐπ' οἶκον* (οἴκους), vel *ἄξω τέ σ' οἶκον*, vel *οἶκον* (οἴκους) σ' ἀπάξω (ἀνάξω).

985. *τὸ συγγενές* —] Cf. Aesch. Prom. 39. *τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμιλία*. Sept. 1022. *δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν*. Soph. El. 770. *δεινὸν τὸ τίπτειν ἐστίν*. Arist. Vesp. 834. *δεινὸν ἢ φιλοχωρία*. et ad Phoen. 366. *ἐν τε*] Qu. *ἐν δέ*.

988. *κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τάδε*] *κοῦκ ἐμοὶ μέλει τόδε* F. W. Schmidt.

990. *με*] Qu. *τε*. καὶ *μολῶν*] καί *μ' ἐλὼν* F. W. Schmidt, coll. 920. 927. *δῶματ' αὖ μολῶν* Herw. Qu. καί *μ' ἔλῃ*?

991. *ἢ παιδὸς οἴκους* —] Qu. *οἴκους δὲ τούσδε* —, aut καὶ *τούσδε μ' οἴκους* —.

993. *θάρσει γέροντος χεῖρα*] *θάρσει γέροντός γ' ἔνεκα* Naber, coll. Her. 166. Phoen. 865. Qu. *θάρσει 'ς γέροντος χεῖρα*.

996. *ἔστηκεν*] Anglice, has been set (or set up).

998. *τελουμένων*] Cf. Soph. El. 1344. *τελουμένων εἴποιμ' ἄν*. Alc. 88. *ὥς πεπραγμένων*. Iph. A. 1022. *καλῶς δὲ κρανθέντων*.

1001. *μηδέν'*] Praestat *μηδέν*. *δείξει*] *δείξω* malit Herw. *δείξει γαμεῖν σφε μὴ γάμον δν ἐχρῆν ἐμὲ* F. W. Schmidt. Cf. ad Arist. Lys. 375. Th. 673. Ran. 1261. Eccl. 933. 936. *ὦν*] Qu. *ὥς*.

1006. *γνώσεται* —] Cf. Bacch. 858. *γνώσεται δὲ τὸν Διὸς | Διόνυσον*. *ἐμήν*] Qu. *θεοῦ*, quod suadet etiam Kirch.

1007. *ἐχθρῶν*] *σεμνῶν* Herwerden. prob. Weckl. *κακῶν* Nauck. *ἐχθρῶν* (vel *ἀθέων*, coll. 1106.), vel *ἄφρονα* F. W. Schmidt. *μοῖραν*] *πεῖραν* Schmidt.

1008. *δίδωσι*] Qu. *τίθησι*.

1009. Cf. Soph. Aj. 845. *ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν | Ἥλιε*, etc. Arist. Th. 1067. *ὦ νῦξ ἱερὰ, | ὥς μακρὸν ἵππευμα διώ- κεις | ἄστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'* | *αἰθέρος ἱρᾶς*, etc. Virg. Aen. I. 71. 'Tyrrhenum navigat aequor.'

1010. Huc referenda Photii glossa p. 368, 4. *πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην* (add. *πόλιν*?).

1013. *διφρεύων ἄλιον πέλαγος*] Cf. ad Soph. Aj. 30. Virg. Aen. I. 71. 'Tyrrhenum navigat aequor.'

1026. *λέλαμπεν καπνῶ*] *λέλαμπ' ἐν καπνῶ* aut *λέλαμπ', οὐκ αἰμὸς* F. W. Schmidt.

1028. *αὐτά τ'*] Qu. *αὐτά δ'*.

1029. *ἀπηύρα*] An *ἐπηῦρε*? Cf. Hes. Op. 238. *πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ* (*ἀπηύρα* al. Gaisf. an *ἐπηῦρε*?). et ad Hel. 469. Iph. T. 529. Aesch. Prom. 28.

1036. πῶς πείθομαι] Qu. πῶς πείσομαι, aut πεισθήσομαι.
 1037. ἀγόρους] Qu. ἀγοράς.
 1038. δυστάνων τεκέων] δύστανοι νεκύων Herwerden. Qu. δυστανων πόσεων (?).
 1043. οὐ φίλοισι] Qu. ἢ φίλοισι. ἐπέπεσον] Qu. ἐνέπεσον.
 1055. οἴχεται φυγὰς δόμων] Cf. Suppl. 148. φεύγων χθονός. Xen. Hell. IV. 1. 7. οὕτω τιμωρεῖται αὐτὸν ὥστε φύγαδα πάσης τῆς χώρας.
 1056. τίνος φόβον τυχοῦσα;] τίνος φόβῳ φυγοῦσα Herwerden. τίνος φόβῳ; λέγουσα διαπέραινέ μοι F. W. Schmidt, coll. Andr. 333 διαπεραίνωμεν λόγους. Ion. 1348. πέραινε σούς λόγους. Med. 701. Or. 1118. Arist. Pl. 648.
 1062. ἦ] Malim ἦ.
 1066. οἴμοι —] Cf. Bacch. 804. οἴμοι, τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ.
 1067. Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν] An — ἐσχάραν? Cf. 1241. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. Suppl. 1200. Cf. Fr. 841. αἰαῖ· τόδ' ἰδὲ θεῖον (δεινὸν?) ἀνθρώποις κακὸν, | ὅταν τις etc.
 1068. καὶ τὰνθάδ' ὄντα] καὐτὸν φθάνων πᾶν F. W. Schmidt.
 1074. τοιάσδε] Qu. τοίας δὴ.
 1076. ᾧ ᾧ —] Cf. Arist. Vesp. 995. πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ; | ΒΔ. ἔπαιρε σαντόν. — ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
 1077. ἔπαιρε σαντόν] Cf. Arist. Vesp. 996. Lys. 937.
 1079. εἰ καὶ σοῖς φίλοις —] Qu. εἴ τι —.
 1081. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν] Cf. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ἥβης. τέρμασιν] τέρμοσιν malit Blomf. ad Prom. 356.
 1084. οὐκ ἀκούσθ' A. conj. Reisk. Erf. ad Aj. 191. Cf. Hipp. 362. αἶες ᾧ — ἀνήκουστα. Soph. El. 1408. ἤκουσ' ἀνήκουστα.
 1086. φαεννὰς ἡλίου διεξόδους] Cf. El. 727. φαεννὰς ἀστρων ὁδοὺς.
 1087. θέα διδόντες ὄμματ'] Cf. Phoen. 462. ὅταν φίλος τις — ὄμματ' ὄμμασιν διδοῖ. et ad Soph. O. C. 1084.
 1088. ἦν ἄρ'· ἐς δὲ συστάσεις] Qu. ἦν ἐμοί γ' (vel ἦν ὁρᾶν)· εἰς· συστάσεις —. Vel ἦν· ἅπας ἐς συστάσεις —. συστάσεις] Coetus, conventus, conciones. Cf. Her. 416.
 1097. εἰς τε βουλευτήρια] εἰς τὰ — Herw. Qu. ἀρχαὶ δ' ἐπληροῦντ' εἰς τὰ βουλευτήρια etc. Cf. Iph. T. 306. πολλοὶ δ' ἐπληροῦθημεν ἐν σμικρῷ χρόνῳ.
 1098. ἰδίᾳ θ'] Qu. ἰδίᾳ δ'.
 1100. δόμοις] δρόμοις Kirch. Klotz. Praestat lectio δόμοις. Παρησίας] Qu. Παρνασσίας.
 1102. παιδεύματα] Cf. Fr. 23, 5. χθονίων ἀερίων τε — παιδεύματα.

1107. δίκας παρασχεῖν] Qu. δίκας ὑποσχεῖν.

1111. ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς] Cf. Hec. 810. αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰγμάλωτος ἔρχομαι.

1114. ἄρ' ὑφειστήκει] ἄγχ' ὑφειστήκει (postea ἀνθυφειστήκει) Herm. Praef. O. C. p. XXIV.

1115. δάφνη σκιασθεῖς] δάφνη πυκασθεῖς tres libri, quod magis placet. Cf. Alc. 808. στεφάνοις πυκασθεῖς. Lucr. III. 925. 'et in-umbrant ora coronis.'

1120. οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεῖς] Qu. καιρίαν γὰρ οὐ τυπεῖς.

1121. ἐξέλκει] ἐξέθει conj. Musgr. ἐξήρκει Kirch. Qu. ἐξέπνει, vel ἔτ' ἐνέπνει, vel ἐξέρπει δέ. παραστάδος] Cf. Phoen. 415. Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας. et ad Iph. T. 1159. Cratin. Fr. 42. παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα. Schol. τὰς — παρισταμένας τύχας (κίονας Matth. στήλας Korner.).

1129. νιφάδι] Sc. πέτρων. Cf. Aesch. Fr. 199, 7. νιφάδι γογγύλων πέτρων. Sept. 158. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς (νιφὰς?) ἔρχεται. 213. νιφάδος | ὅτ' ὁλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις.

1131. ἐκεῖσε κἀκεῖσ'] Qu. ἐκεῖσε καὶ δεῦρ'.

1132. ἦνεν] ἦνν' Faehse. Cf. Aesch. Cho. 799. ἀνομένων. Fr. 161, 2. ἄνοις. Hesych. ἦνον: ἦνονον.

1133. μεσάγκυλ'] Cf. Phoen. 1157. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις | ἔμαρυνάμεσθα.

1134. σφαγῆς] I. e. ensis. Cf. Soph. Aj. 806.

1138. κενώσας] Cf. Bacch. 686. λόχμην κενώσας.

1139. πήδημα πήδησας] Cf. Or. 263. σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα.

1140. Cf. Aesch. Prom. 856. οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας, | κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι | ἥξουσι θηρεύοντες etc.

1141. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν] Neutrum ut in Soph. O. R. 193. παλίσσυντον δρόμημα νωτίσαι. Cf. Bacch. 762. κἀπενώτιζον φυγῇ | γυναιῖκες ἄνδρας.

1145. ἀντέκλαγξεν] Cf. Bacch. 1055. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.

1148. δεινόν τε] δεινόν τι Lenting. Recte, opinor.

1152. ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει] ὥς γὰρ ἐς γαῖαν πίτνει F. W. Schmidt.

1154. βάλλων, ἀράσων] Cf. Arist. Lys. 459. οὐ παιήσεται, οὐκ ἀράξετε;

1157. θυοδόκων ἀνακτόρων] Cf. Ion. 511. δόμων θυοδόκων. Hom. Od. 8, 363. βωμός τε θυήεις.

1161. τοῖς ἄλλοισι — πᾶσιν ἀνθρώποις] τοῖς Ἑλλησι — τοῖσιν ἄλλοισιν Dobr. I. 423.

1162. Spurius videtur.

1165. παλαιὰ νείκη] παλαί' ὀνειδῆ F. W. Schmidt. I. 147.

1170. ὥς σὺ θέλεις] Qu. ὥς ἐθέλεις.
1171. αὐτός τε] Qu. αὐτὸς δέ. κύρσας] πληγείς conj. Herw. Huc illatum videtur κύρσας ex seq. v. Possis etiam ληφθεῖς. Κυρεῖν cum genitivo construi solet.
1172. συνέκυρσας] Qu. συνέκελσας.
1178. λείπετ' ἐν οἴκοις] Qu. λείπεται οἴκοις (aut ἤδη). Αὐτοὶ λοιπὰ καὶ οἴκοι (coll. 1190.).
1180. αὐγὰς βάλλων] I. q. αὐγάζων.
1183. ἀκτάν] Fort. ὄχθαν.
1184. οὗτός τ'] οὕτως E. οὕτως γ' conj. Herm. οὕτω γ' ὡς Ἐκτωρ ἐτιμᾷτ' ἄν — Wilamowitz. οὕτω γὰρ ὥς ἦρω γ' — F. W. Schmidt. Qu. οὕτως aut οὕτω γ'. ὥς ἐκ τῶνδ'] Cf. Pers. 788. πῶς ἄν ἐκ τούτων ἐτι πράσσοιμεν —; Soph. Aj. 537. τί δὴ ἄν ὥς ἐκ τῶνδ' ἄν ὠφελοῖμί σε; Thuc. IV. 17. ὥς ἐκ τῶν παρόντων. VII. 76. ὥς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.
1187. πόλιν ἐμὰν ὤλεσας] πόλιν ἀμὰν — Musur. πόλιν ὤλεσας (ὤλεσας) ἀμὰν W. Headlam.
1190. ἐμὸν] ἐμοὶ conj. Musgr. Herm. prob. Pflugk. Qu. ἐμὸν aut ἐμοῦ.
1193. ἀλλὰ κεραυνῶ —] Sub. ὠφελος.
1194. Construe πατρὸς αἷμα. ἐπὶ τοῦ γένους] διογενοῦς aut διογενὲς conj. Körner.
1195. αἷμα — εἰς θεὸν ἀνάψαι] Cf. Phoen. 569. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο. Hom. Od. 2, 86. μῶμον ἀνάψαι.
1197. ὅτιοι ὅτιοι] Qu. ὅτιοι τοῖ.
1198. θανόντα δεσπότην γόοις — κατάρξω] Qu. θανόντι δεσπότην γόοις — δακρύσω (1202.).
1199. κατάρξω] Qu. δακρύσω aut στενάξω.
1201. ὦ] Qu. αὔ.
1205. νοσφίσας] Qu. μ' ἔκτισας.
1209. Cf. Iph. A. 1459. πρὶν σπαράξασθαι κόμας.
1214. δυστυχῆς] δυστυχὲς duo libri (recte). δυστυχῇ codd. El. F. W. Schmidt.
1215. τίν' αἰῶν' — ἔξεις] τίν' αἰῶν' — ἄξεις Naber.
1217. ἐς ἄδαν] Qu. ὀπίσσω, posthac. διαντλήσω πόνοισιν Cf. Herc. 1373. μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας. Plat. Axiochl. p. 366. πολλοὺς πόνοισιν διαντλήσαν.
1223. 'πὶ γᾶν] ὑπὸ γαῖαν malit Elmsl. ad Iph. T. 186. Qu. ὑπὸ γαίας.
1224. νύχια] Malim μύχια.
1228. λευκὴν αἰθέρα] Posteriores sedem alterius dipodiae anapaesticae occupat dactylus etiam in Ion. 84. El. 1352. V. Elmsl. ad Med. 1050. Cf. El. 991. φλογερὰν αἰθέρα. Fr. 948. ἐκ βαθείας — αἰθέρος. Alc. 594. Qu. λαμπρὰν αἰθέρα. Cf. Ion. 1445. λαμπρὰς αἰθέρος. et ad Arist. Nub. 1012.

1235. ἄκλαντ' quattuor libri, recte.

1238. σὺ δ' ἐνδέχου] Fort. σὺ δ' αὖ δέχου. Sed cf. Ion. 1607. σοὺς λόγους | ἐνδεξόμεσθα.

1245. Ἐλένω ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις] Cf. Hipp. 653. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἧ ξυνηλλάχθης ἐμοί.

1271 sq. πᾶσιν γὰρ —] Cf. ad Alc. 419. γίγνωσκε δὲ | ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται. 782. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Soph. El. 1163. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν. Arist. Fr. 442. Hor. A. P. 63.

1273. ψῆφος κέκρανται] Cf. Hec. 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. Tro. 780. Aesch. Suppl. 964. ὦνπερ ἦδε κραίνεται ψῆφος. 943. τοιάδε δημόπρακτος (?) ἐκ πόλεως μία | ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία | στόλον γυναικῶν. κατθανεῖν τ' ὀφείλεται] τ' om. cod. Par. Recte.

1277. πτυχὰς Elmsl. ad Med. 1264.

1282. ζαπλούτους — φερνάς] Cf. Fr. 285, 6. Cf. v. ζάχρυσος, Alc. 501. Iph. T. 1111. Rhes. 370. 439.

1283. πράξειαν] πράξει' ἄν Porson. πράξειαν aut πράξειεν Elmsl. ad Med. 416.

ELECTRA.

1. ὦ γῆς παλαιὸν] ὦ τρισπάλαιον Reisk. Ἄργος] εὐχος Musgr. ἄγκος (convallis) Madvig. Lege ἄλσος. Idem proponit Heimsoeth. Cf. Soph. El. 5. τόδε τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης. Glossema fortasse est Ἄργος, certe vitiosum.

4. ἐν Ἰδαίᾳ (ΙΙΑΙΑΙ por ΙΙΙΑΔΙ) χθονὶ recte Elmsl. ad Iph. T. 824. in Mus. Crit. II. 296. et Ed. Rev. XXXVII. 70., coll. Soph. Aj. 434. τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός.

9. δόλω] ὁμοῦ F. W. Schmidt.

12. ὄλωλεν] ὥχωκεν F. W. Schmidt, coll. Pers. 13. Aj. 896.

20. εἶχ'] ἦχ' Schmidt, coll. Ion. 15. ὥς δ' ἦλθεν χρόνος. Soph. Phil. 199. πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος. Fr. 866, 3. ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχη. Ant 896. πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου. O. R. 1492. Eur. Hel. 12. ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὥραία γάμων. Sed Theogn. 1008. ὄφρα τις ἥβης | ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων, etc.

21. πρῶτοι χθονός] πρόμοι χθονός Herw., coll. Phoen. 1250. πρόμον χθονός. Iph. A. 609. Tro. 31. Her. 670.

23. Ἀγαμέμνονος ποινάτορ'] Ultiores. Cf. 268. Aesch. Ag. 1281. ποινάτωρ πατρός. Eur. Iph. T. 1433. ὑμᾶς ποινασόμεσθα.

Sola Dorica forma usi sunt tragici, ut εὐνάτωρ et εὐνάτεια dicebant potius quam εὐνήτωρ et εὐνήτεια.

33. Cf. Arist. Pac. 371. ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖπ' ὁ Ζεὺς δς ἄν | — εὐρεθῇ; Vesp. 586.

36. ἐξελέγχομαι] ἐξελέγξομαι Naber.

42. τότε] Qu. ποτέ. Et sic Reisk.

45. αἰσχύνομαι] ἀναίνομαι Weckl. prob. Herw.

46. οὐ κατάξιος] Leg. οὐκ ἐπάξιος (aut οὐδὲν ἄξιος). Cf. Tr. 383. Bacch. 715. Sed cf. Soph. Phil. 1009.

47. στένω] σέβω Schmidt.

52. Cf. Hec. 602. τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθῃ, | οἶδεν τό· αἰσχρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μετροῦν. Arist. Av. 1004. ὁρθῶ μετροῦν κανόνι προστιθείς.

56. πηγὰς ποταμίας] Malim πηγὰς ποταμίους. Cf. 309.

58. δείξωμεν] Leg. δείξαιμεν. θεοῖς] πόλει F. W. Schmidt.

59. γόους τ' ἀφίημ'] γόους τ' ἀφῶμεν Schaefer. F. W. Schmidt. Recte. Usitatus est γόους ἰέναι. Longe diverso sensu Or. 1022 ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους (i. e. παρεῖσα, Suppl. 111. πάρε γόον).

61. χάριτα τιθεμένη πόσει] Qu. τιθεμένη χάριν πόσει. Et sic Herw. ad Ion. 36. Cf. Hec. 1211. εἶπερ τῷδ' ἐβουλήθη χάριν θέσθαι.

62. Αἰγίσθῳ πάρα] Cf. Plut. Per. p. 165 C. ἔτεκε δὲ καὶ παρὰ τῷ Περικλεῖ Ξάνθιππον καὶ Πάραλον.

65. πόνους (δ') ἔχοντα Dobr. prob. Herw.

70. ἐγὼ σε] Malim ἐγὼ σέ.

72. μόχθου 'πικονφίζουσιν] Sic Rhes. 674. σκηπτὸν 'πίοντα.

76. καλῶς] Sub. ἔχοντα.

80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα] Cf. Andr. ἀνὰ στόμ' αἰὲ καὶ διὰ γλώσσης ἔχων.

82. σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων — πιστὸν νομίζω] Annos σὲ γὰρ δὴ πλεῖστον (maxime) —? Idem vitium detexisse mihi videor in Arist. Nub. 1366. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον (i. πλεῖστον) ἐν ποιηταῖς | ψόφου πλέων, etc.

83. φίλον ξένον τ'] Lege φίλων ξένων τ'.

84. ἐθαύμαζες] ἐθάροσινεν Weckl.

92. πυρᾷ] Cf. 323. 508. ἐπέσφαξ' αἷμα — φόνου] Cf. 281. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξας' ἐμῆς. Virg. Aen. XI. 82. 'caeso sparsurus sanguine flammam.'

94. οὐ βαίνω πόδα] Cf. 1173. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα.

96. ἐκβάλω ποδὶ] ἐκβάλω πόδα (cum Hartungio) aut potius ἐκσταλῶ ποδὶ Madvig. Qu. ἔν' ἐκβάλοιμί ποι. Cf. Fr. 998. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα. Her. 661. χώρῃ τῇδε προσβαλὼν πόδα. Rhes. 721. ἐπὶ γὰν Φρυγῶν ποδὸς ἵχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοί.

99. οὐδ' ἔτ' ἐν πατρὸς μένειν aut ἄνδρα γαπόνον δ' ἔχειν (coll. Suppl. 420.) F. W. Schmidt.

107. προσπόλων] πρόσπολον malit Seidler.

108. πηγαῖον ἄχθος] πηγαῖον ἄγγος Herwerden ad Ion. 273. ἐγκεκαρμένῳ] Qu. ἐπὶ κεκαρμένῳ, ἐν κεκαρμένῳ, aut εὖ —.

109. ἐζώμεσθα] Consistamus vertit Elmsl. ad Her. 345. Qu. ἰστώμεσθα. Cf. Hel. 1049. ἄκουσον, εἴ τι καὶ γυνή δόξῃ λέγειν.

110. 111. Hos vv. spurios habet Herw.

111. πότνι' Ἀρά] Sic Aesch. Sept. 887. πότνι' Ἑρινύς.

112. ξύντειν' — ποδὸς δρμάν] I. e. τάχυνε. Cf. Bacch. 870. ἡνίκ' ἄν — συντείνῃ δρομήμα κυνῶν. 1089. συντόνοις δρομήμασι. Iph. T. 206. ὥρα] Qu. ὦ τᾶν.

122. ἐν ἄδα] Leg. ἐν ἄδου.

123. σφαγείς] σφαγαῖς Burges. Herw. Herm. de Ellips. p. 143. Sed cf. Orest. 491. πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κᾶρα.

126. ἄναγε πολύδακρον ἄδονάν] Cf. Phoen. 1359. ἀνάγετε κωκυτόν. Tro. 326. ἄναγε χορόν.

130. πόλιν — λατρεύεις] Eadem constructio est Iph. T. 1122. τίνα δ' οἶκον] τίνα δ' αἶαν Weil. τίνα δὲ χθόν' Wecklein. τίνα χῶρον F. W. Schmidt.

131. λατρεύεις] ἀλατεύεις Hart. prob. F. W. Schmidt.

134. ἀδελφάν Heath. Elmsl. ad O. C. 1056.

137. πατρί θ' αἱμάτων ἐπίκουρος] Cf. Soph. O. R. 496. Λαβ-
δακίδαις ἐπίκουρος ἀδῆλων θανάτων.

140. ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς] Qu. ἐμοῦ γ' ἀπὸ κρατὸς —.

141. γόους νυχίους] γόους λιγυρούς F. W. Schmidt. ἐπορ-
θοβοάσω] ἐπορθρεύσω (?) Dind. ἐπορθιάζω (coll. Aesch. Ag. 29. Pers. 1050.) F. W. Schmidt, et in antistropha ἰὼ ἰώ μοι.

142. ὑπαιθρα βοάσω conj. Musgrave.

143. ἰαχάν] Qu. ἰακχάν. Quae forma metro postulante resti-
tuta est Tro. 337. Iph. A. 1039. Aesch. Pers. 939.

145. ἦμαρ] Leg. ἄμαρ. οἷς — διέπομαι] οὖς — μέλπομαι
F. W. Schmidt.

146. οἷς — διέπομαι] Cf. Soph. Tr. 1074. ἀστένακτος αἰὲν
ἐσπόμην κακοῖς. διέπομαι] λείβομαι Herw. Weckl.

148. χέρα τε —] Malim χέρα δὲ —. κραῖτ'] I. e. κραῖτα.
ἀποκούριμον mss. ἐπὶ κούριμον recte Barnes. Weckl. Dind. Cf.
Tro. 279. ἄρασσε κραῖτα κούριμον. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κᾶρα
τιθεῖσα κούριμον.

151. οἶα δέ τις κύκνος —] Cf. Pseud. Anacr. I. 8. ἄτε τις
κύκνος Καῦστρου | πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων | ἀνέμου σύναυλον ἠχήν.
Arist. Av. 772. Pratin. Athen. 617 C. κύκνος ἀχέτας] Cf. Aesch.
Prom. 574. δόναξ ἀχέτας. Arist. Av. 1095. ὀξυμελὴς ἀχέτας (τέττιξ).
Pac. 1159. ἀχέτας (τέττιξ). Hesiod. Op. 580. Scut. 393.

154. δλόμενον — ἔρκεσιν] Cf. Med. 982. τοῖον εἰς ἔρκος πι-
σεῖται. Soph. El. 838. χρυσοδέτοις ἔρκεσι κρυφθέντα (?) γυναικῶν.

157. χροῖ] Leg. χροά. ὑδρανάμενον] An ὑγρανάμενον? Cf.
ad Tro. 226.

163. οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις] Qu. οὐδέ γε —.

164. ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις] Cf. Aesch. Ag. 1496. ἀμφιτόμος
βέλεμνον.

165. λώβαν θεμένα] Cf. Soph. Tr. 997. οἶαν μ' ἄρ' ἔθον λώβαν

168. αὐλὰν ἀγρότειραν] Cf. Hipp. 68. εὐπατέρεϊαν αἰλάν.

170. οὐριβάτας] αὐριβάτας (i. e. ταχυβάμων) Naber, ed.
Hesych. v. αὐριβάτας. Anecd. Bekk. v. αὐρίβατον. Sed cf. Fr.
775, 25. οὐριβάται. γαλακτοπότας] Cf. v. ὑδατοπότης.

174. παρθενικαὶ] Sc. κόραι. I. e. παρθένοι. Cf. Hom. Il. 18 567
Eubul. 106.

175. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις — ἐκπεπόταμαι] Cf. Arist. Av. 144.
ἐπὶ τραγωδίᾳ | ἀνεπτερωῶσθαι καὶ πεποτηῶσθαι τὰς φρένας.

176. χρυσέοις ὄρμοισιν] Cf. Aesch. Ch. 618. χρυσεοδμήτοισιν
ὄρμοις πιθήσασα. Hom. Od. XVIII. 294. ὄρμον — χροῖσιν.

177. ὄρμοις ἐκπεπόταμαι] Qu. ὄρμοισιν πεπόταμαι.

178. οὐδὲ σιᾶσα — κρούσω] Cf. Iph. T. 1110. χοροῖς ἰ-
σταίην, ὅθι καὶ παρθένος εὐδοκίμων γάμων παρὰ πόδ' εἰλίσσοντα
φίλας ματρὸς etc. Qu. οὐδ' ἰσιᾶσα χοροὺς —.

181. δάκρυσιν χεύω C. δάκρυσιν νυχεύω (?) Herm. Dind. Qu.
δάκρυσιν τέτηκα, aut δάκρυα χέω δὲ, aut δάκρυσιν δέδενμαι. δα-
κρύων δὲ —] Qu. δακρύων τε —.

182. τὸ κατ' ἡμαρ] Cf. Ion. 123. ἡμαρ] Imo ἄμαρ.

185. εἴ περ ποτ' L. G. εἰ πρόποντ' Reisk. Weckl. οὐ πρόποντ'
Burges. ad Eumen. 573.

186. κουρᾷ τῇ βασιληΐᾳ] κούρᾳ ᾗσται — conj. Nauck. Weckl.

187. ἃ μου πατέρος] Qu. ἃ ᾗμου (ἁμοῦ) πατέρος. βασιλεῖ
Leg. βασιλείῳ.

190. δύναι] Seidlerus confert Hom. Il. 23, 739. δύσαντο χι-
τῶνας.

191. χάρισαι προσθήματ' L. (προσθήματ' l.) χάρισιν προσθήματ'
Musgr. χάρισιν προσθήματ' (?) Weckl. Qu. Χάρισιν προσθήματ'.

195. εὐχαῖσι θεοὺς σεβίζουσ'] Cf. Hel. 1356. θυσίας οὐ σεβί-
ζουσα θεοῖς.

201. τοῦ καταφθιμένου] τοῦ καταφθιμένου Hastings. τοῦ
καταφθιμένου Elmsl. ad Suppl. 984. ubi v. not. Cf. ad 1297.

204. θῆσαν ἐστίαν] I. e. δουλικήν. Cf. Alc. 2. ὦ δώματ'
Ἀδμήτει, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ | θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεὸς περ ὅν

206. χέρνησι δόμοις] Cf. Aesch. Prom. 893. τῶν πλοῦτων δα-
θυρπτομένων — ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων. Archiam Anth.
VI. 8. 10. οἷς ἔσχον χερνήτα βίον etc. Hom. Il. 12, 433. γυνὴ χερνήτα.

210. ἐρίπνας] Cf. Phoen. 1183. ἐπάλξεων — ἐρίπνας (the heights of the ramparts).

211. λέκτροις] μελάθροισι Herw.

218. φυγᾶ — ἐξαλύξωμεν ποδί] Seidlerus confert Orest. 1468. φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἵχνος ἔφερεν.

221. προσπίτνω σε μὴ θανεῖν] I. e. αἰτοῦμαι σε προσπίτνουσα (Soph. El. 453.) — Cf. Arist. Eq. 1273. σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι.

232. δίδωμι] Qu. γένοιτο. Ita F. W. Schmidt, κοινῇ διδοίη τοῦτο νῶν ἀμφοῖν τύχη.

233. ποῦ γῆς] ποῦ δ' ἔσθ' F. W. Schmidt. τλήμονας φυγᾶς] Cf. Phoen. 389. ἥπου στένουσι τλήμονας φυγᾶς ἐμάς.

234. φθείρεται] Errat. Cf. Soph. O. R. 1502. χέρσους φθαρηῖναι καγάμους ὑμᾶς χρεῶν.

235. οὗ που] ἥ που Dio Chrys. 13, 5. Recte.

236. δὲ δὴ] δ' αἰ Vitelli. Herw. γε μὴν idem, coll. 37.

238. εἰ ζῆς ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις] εἰ ζῆς — ἔχει (passive) Madvig. εἰ ζῆς — ὅπως τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις Elmsl. ad Suppl. 731., coll. Hel. 320. πῶς δ' εὐμενείας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Soph. An. 1229. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;

240. λύπαις τε συντέτηκας] Cf. Med. 25. Iph. A. 398. Or. 283.

241. καὶ κραῖτα —] Cf. Tro. 1019. φρίκη τρέμουσαν, κρατ' ἀπεσκυθισμένην.

242. ἴσως] αἰκῶς F. W. Schmidt.

244. σοῦ pro σὺ conj. Seidler.

246. ἐκ τοῦ] Leg. ἐν τοῦ, in cujus aedibus, apud quem?

255. εὐνῆς τῆς ἐμῆς — θιγεῖν] Cf. Hipp. 885. Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν | βία.

256. ἥ σ' ἀναξιῶν] ἥ σέ γ' ἀξιῶν Kvíčala. ἥ τί σ' ἀξιῶν aut ἥ σ' ἄγαν τίων F. W. Schmidt.

259. ἡγεῖται, ξένε] Leg. ἡγεῖτ' (ἡγεῖτο), ᾧ ξένε.

263. εἰ δὴ ποθ' ἥξει γ'] Cf. Her. 739. εἰ δὴ ποθ' ἥξομέν γε.

266. οὐνεχ'] Leg. εἴνεχ'.

268. ὥς δῆθ' εἰ παῖδας —] ὥς παῖδα δῆθεν μὴ τέκοις ποινάτορα conj. Elmsl. ad Med. 787. Cf. 22. δείσας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστέων τέκοι | Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', etc. At suspectum est δῆθ' εἰ pro δῆθεν. Qu. ὥς δὴ σὺ —.

275. αἰσχρόν γ' εἶπας] Qu. ἄφρον' εἶπας. οὐ γὰρ νῦν ἀκμή] οὐ γὰρ οὐν ἀκμή Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79. et ad Soph. O. C. 115. Qu. οὐ γὰρ ἐστ' ἀκμή.

281. μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας] Cf. 92. πυρᾷ δ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου.

289. ἔκυρσεν ὥς ἔκυρσεν] Leg. ἔκυρσεν ὧν ἔκυρσεν.

290. αἰσθησις γὰρ οὖν | κακ τῶν —] Ita Soph. Phil. 766 λαμβάνει γὰρ οὖν | ὕπνος μ'. Soph. O. C. 495. λείπομαι γὰρ οὖν ἐν vulg.) | τῷ μὴ δύνασθαι.

291. κακ τῶν θυραίων πημάτων] Leg. καὶ —.

300. λέγειμ' ἄν, εἰ χρή· χρή δὲ —] Cf. Soph. Fr. 855. 14 εἴ μοι θέμις· θέμις δὲ τὰληθῆ λέγειν. Tr. 809.

305. πίνω θ' ὅσω βέβριθα] Cf. Soph. O. C. 1258. ἐσθῆτι σὺ τοιαῦδε, τῆς δ' δυσφιλῆς | γέρον γέροντι συγκατάκηκεν πίνος. Arist. Ach. 426. δυσπινῇ — πεπλώματα.

308. ἢ γυμνὸν —] Versum ut languidum et ineptum expurgit Herwerden.

314. μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγῶν μὲν ἐν σκυλεύμασι | θρόνῳ κάθεται, πρὸς θ' ἔδραισιν Ἀσιάδες dubious proponit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 70., coll. Tro. 573. σκυλά τε Φρυγῶν.

315. θρόνῳ κάθεται] Qu. θρόνῳ ἔγκάθεται. πρὸς δ' ἔδραισιν Ἀσιάδες Herm. Blomf. ad Pers. 275.

316. στατίζουσι] Stant. Cf. Alc. 90. οὐδέ τις ἀμφιπόλων στατίζεται ἀμφὶ πύλας.

319. σέσηπεν] Imo πέπηγεν. Cf. Aesch. Cho. 66. δι' αἵματι ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ τίτας (μέλας?) φόνος πέπηγεν. Pers. 816. Sept. 734. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Confer etiam τ. μελαμπαγῆς. Et sic Herwerden. Cf. Sept. 736. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?).

324. οὐπω χοάς ποτ' recte Porson. Cf. ad Arist. Nub. 834

325. χέρσος] Cf. Soph. O. R. 1502. Ant. 251. ἀγλαΐσμωνων] Angl. of embellishments (adornments). Cf. Hel. 11. 284. Aesch. Cho. 193. εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου | βροτῶν Ὀρέστου. Ag. 1312. Soph. El. 908. ἡμῆ του (f. μὴ 'κ του) τῆς ἀγλαΐσματος πλήν κείνου μολεῖν.

326. μέθῃ δὲ βρεχθεῖς] Cf. βεβρεγμένος ἦκω.

328. ὁ κλεινὸς] ὁ καινὸς Kirch. Cf. 776.

333. ἐρμηνεὺς] De muliere, ut in Fr. 126.

335. ὁ τ' ἐκείνου τεκῶν] ὁ τ' ἐκείνου τάφος Wecklein et Rauchenstein. ὁ τε πίνος πέπλων Herw. prob. Weckl. ὁ τε πίνος τριχῶν Mekler. Cf. Soph. O. C. 1597. δυσπινεῖς στολάς. Arist. Ach. 426. δυσπινῇ πεπλώματα (Eur.). Qu. ὁ τ' ἐκείνον τεκῶν.

347. πρὸς με] Cf. ad Or. 734.

360. τεύχη] σκεύη conj. Weckl. dubitat Herw.

363. οὗτοι — παρέξομαι] Cf. Phoen. 275. τὰ πίστ' ἐμαυτοῦ τοῦ θράσους παρέξομαι.

364. συνεκκλέπτει γάμους] Cf. Arist. Th. 204. δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια | κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν. Eccl. 722

370. χρηστά τ'] Lege χρηστά δ'.

372. ἐν πένητι σώματι] Cf. Fr. 521, 3. καλὸς (ἐσθλὸς?) δ' τις | καὶ ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς.

374. τᾶρα prob. Herm. Praef. O. C. p. XXI. fortasse verum esse suspicatur Seidler. Lege γ' ἄρα. Cf. Arist. Pl. 920. νῆ Δία πονηρόν γ' ἄρα (sic aut γ' ἄρα libri) προστάτην ἔχει. πονηρῶ τᾶρα χρήσεται κριτῇ] Cf. Arist. Eccl. 176. ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην | αἰὲν πονηροῖς.

375. ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν] ἢ τῷ πεπᾶσθαι μηδέν Herw. ἔχει νόσον πενία] Fort. ἐστὶν νόσος πενία.

376. διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν] Qu. διδάσκει δ' ἄνδρας ἢ χρεῖα κακούς. Qu. διδάσκει γὰρ τιν' ἢ χρεῖα σοφόν, vel διδάσκουσ' ἄνδρα τῇ χρεῖα σοφόν, vel διδάσκει γ' —, vel ποιεῖ γὰρ —. Vel διδάσκει δ' (τ') ἄνδρας ἢ χρεῖα κακούς. Vel διδάσκει γὰρ τιν' ἢ χρεῖα κακόν. Cf. Med. 296. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς. Eur. Fr. 709, 2. χρεῖα διδάσκει, καὶ βραδύς τις ἦ, σοφόν. Arist. Ran. 1019. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας (εἶν' ἐδίδαξας?). Men. IV. 146. (258.) χρεῖα διδάσκει, καὶ ἄμουσος ἦ, σοφόν. τῇ χρεῖα] Qu. χῆ χρεῖα et necessitas.

378. ὅστις ἐστὶν ἀγαθός] ὅστις ἀγαθός ἐστι δὴ Naber, coll. Suppl. 521. Sed cf. Suppl. 850. ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς | λόγῃς ἰούσης πρόσθεν ὁμμάτων πυκνῆς | σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.

379. Cf. Soph. O. R. 979. εἰκῇ κράτιστον ζῆν ὅπως δύναίτο τις.

381. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος] Cf. Fr. 825, 2. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον. Fr. 1034, 4. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις. Soph. Fr. 856, 2. οἶκος — ὠγκωθείς χλιδῇ.

383. οὐ μὴ ἀφρονήσεθ' Badham. (Praef. Ion. p. XVIII., coll. Bacch. 343.) Weckl. οὐ μὴ φθονήσεθ' Madvig.

386. τὰς πόλεις] καὶ πόλεις Cobet.

387. αἱ δὲ σάρκες —] Cf. ad Soph. Aj. 758. Ovid. Met. XIII. 363. 'Tu vires sine mente geris.'

388. ἀγάλματ' ἀγορᾶς] Cf. Metagen. com. II. 755. Λύκων — ἀγορᾶς ἄγαλμα. Fr. 284, 10. πόλεως ἀγάλματα.

389. σθεναρός] Confer ῥυπαρός, πιναρός. μένει L. G. θένει (?) Tyrwh. Weckl. Leg. θενεῖν.

393. οἴκων καταλύσεις] I. e. diversoria. Plat. Prot. 315 D. Legg. XI. 919 A. XII. 953 A. Antiph. 15. Alex. 2.

401. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν] Cf. Aesch. Ag. 480. φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν. Cho. 1004. πολλὰ (ἄν) θερμαῖνοι φρένα. Soph. Aj. 478. ὅστις κενᾶισιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμῆς κότῳ. Cycl. 425. σπλάγχ' ἐθέρμαινον ποτῶ.

409. τροφόν] τροφέ' recte Elmsl. ad Suppl. 37. et in Quart. Rev. XIV. 447., coll. 16. τὸν μὲν πατρὸς γεραίὸς ἐκκλέπτει τροφεύς. Qui non melius Graecum παλαιὸν τροφόν quam παλαιὸν παρθένον esse judicat. Corripitur autem ultima in τροφέα in thesi, ut in φονέας v. 276.

413. ἐς δόμους ἀφιγμένον L. G. — ἀφιγμένων Camper. West.
τῶνδ' ἀφιγμένων δόμους Kirchhoff. τῶνδε δόμον ἀφιγμένων Madvig.

414. ἐλθεῖν] ἐσθλῶν F. W. Schmidt. Utique mendosum ἐσθλῶν.

416. δν ἐκσώζει ποτέ] Cf. Bacch. 2.

424. προσφορήματα] πρόσφορ' εἶδατα Herwerden. Qu. ποσσοφωρώτατα.

432. Cf. Hel. 1467. Φοίνισσα Σιδωνιάς ὦ ταχεῖα κόπα — χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων. ἔβατε L. pr. G. ἔμβατε L. sup. Qu. ἔσβατε.

434. πέμπουσαι χοροὺς] ἄπτουσαι (aut στείβουσαι) χοροὺς F. W. Schmidt, coll. Ion. 495. χοροὺς στείβουσι ποδοῖν.

435. ἔπαλλε] Legendum, ni fallor, ἔπαιζε (was sporting). Sed cf. 476. ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἔπαλλον (ἐπιδων?). et ad Soph. O. R. 154. Arist. Lys. 1304.

437. εἰειλισσόμενος tuetur Bakhuisen de Parodia p. 168. Cf. ad 447. "Cum hunc Electrae locum in hoc ipso carmine (Ran. 1313 sq.) duobus versibus post traducat Aristophanes, non dubium quin illud εἰειλισσόμενος petiverit, cum εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ μισσοῖ σcribebat."

439. κοῦφον ἄλμα ποδῶν] Cf. 860. οὐράνιον πήδημα κορυφουσα. Suppl. 1047. αἰώρημα κονφίζω. Soph. Aj. 1287. ἐμείλε — ἄλμα κονφιεῖν. Scribe Ἀχιλλέα aut Ἀχιλέα, ut in Iph. A. 1341.

444. ἀσπιστὰς μόχθους] Cf. Aesch. Ag. 404. ἀσπίστορας κύνους. Soph. Aj. 1187. δορυσσοήτων μόχθων. Theogn. 965. δορυσσοός πόνος. 987. δορύσσοον ἐς πόνον ἀνδρῶν. ἀσπιστὰς] ἀσπιστούς frustra Herwerden.

445. ἀνά τε —] Qu. ἀνὰ δὲ —. τ' ἐρυμνᾶς] τε προμνᾶς Wilam. Herw.

447. νυμφαίας σκοπιάς] Cf. Hel. 1323. Ἰδαιᾶν νυμφᾶν σκοπιάς. σκοπιάς] σκοπιᾶς Haupt. Herw.

448. μάτευσ' mss. ἐμάστευον conj. Pal. ἐμάστευόν τ' Herw.

457. Φρύγια] Φρυγὴ Schenkl. Herw. φρυγιά Nauck.

458. περιδρόμῳ — ἵντος ἔδρα] I. e. circumcurrente. Cf. Tro. 1197. ἵντος ἐν εὐτόρνοις περιδρόμοις (περιδρομαῖς?). Aesch. Sept. 495.

460. πεδίλοισι φνᾶν] πεδίλοις κορυφᾶν Herw.

464. ἵπποις σὺν (pro ἄν) πτεροέσσαις Herw.

472. περιπλεύρῳ — κύτει] Eodem sensu θώρακος κύτος Arist. Pac. 1224.

476. ἔπαλλον] Cf. 435. ἐν' ὃ φίλανλος ἔπαλλε (ἔπαιζε?) ἀλφίς etc. Qu. ἐπήδων. Cf. ad Soph. O. R. 154. Arist. Lys. 1304. ἔμβη κοῦφα πάλλων (κοῦφα παδῶν aut κῶλα πάλλων?). Cf. Arist. Lys. 1259. πολὺς δ' ἁμᾶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο.

480. ἔκανες] Qu. ἔκανεν.

484. θανάτοις] Qu. φθιμένοις.
486. ὄψομ'] ὄψομαι Erf. ad Aj. 191. αἷμα χυθὲν σιδάρω] Cf. 509. αἷμά τ' οὐ πάσαι χυθὲν.
490. προσβῆναι ποδί] Cf. 1288. ἐμβαίνων ποδί. Qu. προσβῆναι πόδα.
491. ἐξελκτέον] Qu. ἔσθ' ἐλκτέον. Cf. Soph. Phil. 291. δύστηνον ἐξέλκων (?) πόδα πρὸς τοῦτ'.
492. διπλῆν ἄκανθαν] I. e. senio curvam spinam. Cf. Tro. 117. καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' | εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μέλων. Virg. Aen. XI. 645. 'duplicatque virum transfixa dolore.'
497. παλαιόν] πολιόν Scal. prob. Musgr. (coll. Nicand. Ther. 582. μέθυος πολιοῦ). γέρον conj. Seidler.
504. ἀνέμνησαν mss. ἀνέμνησεν Dobr. Weckl.
508. ἡνεσχόμην] ἀναστένω Schenkl. ἀνέστενον Weil. τοῦτό γ' ἡνεσχόμην idem serius. ἡλγήσαμεν aut οὐδὲν ἡχθόμην F. W. Schmidt, coll. Her. 1017. λυτὸν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
511. σπονδάς τε] Malim σπονδάς δέ. Cf. 512. 513.
512. Cf. Aesch. Cho. 168. Soph. El. 900.
519. μολῶν δ' —] Hunc versum interpolatum esse judicant F. W. Schmidt et Naber. ἐθαύμας] ἐτίμησ' Canter. Qu. ἐπέστεψ'. Vulgatam tuetur Seidler, coluit vertens, et collato verbi προσβεύειν usu Aesch. Cho. 485.
520. σκέψαι —] Cf. Aesch. Cho. 230. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
521. κουρίμης ἔσται τριχός] Qu. κουρίμου τ' —. Cf. Aesch. Cho. 180. χαίτην κουρίμην (κούριμον?). Agath. 3. κουρίμου χάριν τριχός.
524. οὐκ ἄξι' —] Tangit Aeschylus Cho. 168 sq. Cf. Arist. Nub. 534.
527. Cf. Arist. Eq. 1233. εἴ τι ξυνοίσεις (schol. συμφωνήσεις) τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. Soph. Aj. 430. Quod ad medium ξυνοίσεται, cf. ad Soph. O. C. 641.
528. ὁ μὲν παλαιίστραις —] Leg. ὁ μὲν ἐν παλαιίστραις.
- 532 sq. Cf. Soph. Aj. 5. κνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον | ἵχνη τὰ κείνου.
534. κραταιλέω πέδω] Cf. Aesch. Ag. 666. μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
535. γαίας ποδῶν ἔκμακτρον] Cf. Theocr. XVI. 120. ὦν ἔτι θερμὰ κονία | στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη.
538. εἰ καὶ γῆν] εἰ παρῆν Canter. prob. Matth. Fix. etc. εἰ — μολῶν] Vel εἰ — μόλοι (Musgr.), supposing even that your brother were to come to the land. Sed γῆν videtur mendosum esse, pro quo δὴ fortasse reponendum. μολῶν] Qu. σέθεν.
540. θανεῖν;] Leg. θανεῖν. (sic).

543. πῶς ἄν — νῦν ταῦτ' ἄν L. G. πῶς — νῦν ἔχοι ταῦτ' ἄν φάσθαι Musgr. Seidl. et (ταῦτ') Zimm. πῶς — ταῦτα νῦν ἔχοι φάσθαι Elmsl. ad Her. 100. ταῦτα νῦν ἔχοι φάσθαι vel potius ταῦτ' (ταῦτ' Port.) ἄνθρωπος ἔχοι (ἔχοι unus cod. Par. et supr. alter) φάσθαι Elmsl. ad Med. 326., coll. Hec. 61. Hipp. 903. (Hoc placet.)

545. 546. Spurious habent Dind. Weckl. Herw.

546. ἢ τῆσδε χθονός] Qu. ἢ 'κ τῆσδε χθονός, vel ἢ τῆσδ' ἐκ χθονός λαβὼν σκοτόν. Cf. Soph. O. R. 230. εἰ δ' αὖ τις ἄλλος αἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός etc. ἐκείρατ' ἢ ἔτης δεσπότης λαθὼν χθονί.

Mekler. ἐκείρατ', ἢ τῆσδ' ἀστὸς εὐσεβῶν χθονός F. W. Schmidt.

ἢ ('κ) τῆσδε Pierson. λαβὼν] λαθὼν Vict. Herw. σκοτός λαβὼν Seidler (coll. Iph. T. 1025. ὥς δὴ σκοτός (σκοτόν?) λαβόντες ἐκασθεῖμεν ἄν) σκοποὺς λαθὼν ἐκείρατ' ἢ τῆσδε χθονός transponit Elmsl. ad Suppl. 303. et Bacch. 960. "If the expression σκοποὺς λαθὼν alludes to the guards of the frontier, this alteration is absolutely necessary. Cf. 95. Hel. 1189. Herc. 82." (Elmsl.) Recte impressi σκοποὺς λαθῶν. Cf. Hel. 1190. λεληθέναι σκοπούς.

547. βάσιν] Angl. tread.

548. γενήσεται] Leg. φανήσεται.

552. χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω] Cf. Soph. Tr. 227. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω.

561. κυκλεῖ πέριξ πόδα] Cf. Or. 632. Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοία κυκλεῖς; Soph. Aj. 19. βάσιν κυκλοῦντ'. Arist. Vesp. 1523. ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε.

564. τί; τῶν ἀπόντων — recte Musgr. τῶν ἀπόντων — Cf. Soph. El. 305. τὰς οὔσας τέ μου | καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

566. ἰδοὺ, καλῶ θεοὺς, εἴ τι δὴ λέγεις, γέρον Madvig.

573. ἔχω σ' ἀέλπτως] Eadem verba Alc. 1134. Soph. El. 1263.

577. ἀλλ' οὐκέτ'] Cf. Hel. 1231.

580. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα] οὐδ' ἐγὼ γ' ἄν ἤλπισα conj. Hastings. Recte.

581. σύμμαχος γέ σοι μολῶν Schmidt.

582. ἦν δ' ἀσπασωμαί γ'] εὖ δὲ σπασαίμην — Madvig. Malim ἦν δὲ σπασωμαί γ' —. Fort. εὖ δ' ἐκσπασαίμην —. βόλον] Cf. Bacch. 847. Rhes. 730.

587. παλαιᾷ φυγᾷ] Qu. πάλαι δὴ φυγᾷ.

591. ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν] Qu. ἀμέτερά τις ἄγει μέλαθρ'.

593. ἄνεχε λόγον —] Qu. ἄνεχε γόον. Cf. Soph. El. 636. ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω.

594. τύχα σὺν τύχα] Lege σὺν ἀγαθᾷ τύχα.

595. ἐκβατεῦσαι πόλιν] Qu. ἐκβατεῦσαι πόλεως. Cf. ad 1250.

598. καίριος γὰρ ἤλυθες] De forma ἤλυθες cf. ad Med. 1108 Tro. 374. ἤλυθον. Qu. καίριος δ' ἐλήλυθας.

605. σοι φίλος] τοι φίλος F. W. Schmidt, ut sententia communis sit.

608. ἐκ βάθρων] Funditus. Cf. Herc. 1306. αὐτοῖσιν βάθροις.

609. οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ'] Lege οὐδ' ἔτι λέλοιπας ἐλπίδ'.

610. πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ] Qu. πάντα δὴ 'στι καὶ τύχῃ.

611. καὶ πόλιν λαβεῖν] Leg. ἀνὰ πάλιν λαβεῖν.

612. τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα] Cf. Xen. Cyr. VI. 3. 11. ἐξικνεῖσθαι τοῖς ὅπλοις τῶν ἐναντίων. Anab. III. 3. 7. οἱ ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἡκόντιζον ἢ ὥς ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν. Demosth. p. 361, 25. 958, 8. etc. Bacch. 1060. οὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὁρᾶν ὅπου (ita enim legerim).

615. ἐλθὼν οὐδ' ἂν εἰ θέλοις] ἐλθὼν οὐδὲν ἂν σθένει Nauck. ἐλθεῖν ἐντὸς οὐδαμῇ [οὐδαμὰ?] σθένει Schmidt. Lege ἐλθὼν οὐδ' ἂν εἰς λάθοι.

616. κέκασται] I. e. ὥπλισται (Hesych.). Cf. Aesch. Eum. 766. ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ. Arist. Eq. 685. πανουργίαις — κεκασμένον.

618. εἶεν· σὺ δὴ —] Cf. Soph. O. C. 476. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν (?) ποῖ τελευτήσαι με χρῆ;

622. Qu. προσίεμαι, vel συνήκαμεν. προσηκάμην τὸ ῥηθέν] Cf. Soph. El. 668. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν. προσηκάμην] ἐδεξάμην Herwerden ad Ion. 1606., coll. Soph. El. 668. Herod. VIII. 114. προσείμην enim potius scripturum fuisse Euripidem. Arist. Vesp. 742. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοῦδὲν γρούζει, | τοῦτ' οὐ δύναται με προσέειπαι. Herod. I. 48. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν. I. 71. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι. I. 75. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι. VI. 123. οὐ προσίεμαι τὴν διαβολήν.

628. μόνος δμῶων μέτα] Cf. Hec. 1148. μόνος σὺν τέκνοισι.

639. πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει] Cf. Hipp. 718. πρὸς τὰ νῦν πεπιτωκότα. Iph. A. 1343.

641. ἐν πόσει] ὧ πόσει Canter. ἐν ποσὶν Monk. ad Alc. 755., coll. Tro. 938. Andr. 397. Iph. T. 1312. Qu. ὧ πόσει, vel ἄμα πόσει.

642. ἐξωρμᾶτο δὴ μήτηρ F. W. Schmidt.

649. μὴν] Qu. μοι.

651. λέγ' μολῶν] Expungit post alios Cobet.

654. λέγ' ἡλίους] δέχ' ἡλίους Elmsl. ad Her. 602. Cf. 1124.

655. καὶ δὴ τί τοῦτο —;] Cf. Or. 1188. Hel. 101.

657. πόθον — σὸν Geel. prob. Camper. Qu. πόθον δ' ἐκείνη σὸν —. Scribe τί δ'.

660. ἐπ' αὐτάς] ἐς αὐτάς Herwerden, coll. Aesch. Ag. 121. εἰσίσω] εἰσίστω Musgr. vulg. Lege ἐρπέτω.

662. τραπέσθαι] τρέπειν νῶν Herw.

663. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε] Cf. Or. 1100. εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμι ἰδὼν.

665. Post θεοῖς interrogandum.

666. ἔπειτα πάντων mss. ἔπειτ' ἀπαντῶν Pierson. Weckl. ἐπὶ ἐπανιών F. W. Schmidt.

667. ὥστ' αὐτά γ' Elmsl. ad Iph. T. 934.

671. ὦ Ζεῦ — τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν] Cf. Soph. Tr. 303. ὦ Ζεῦ τροπαῖε —. Ant. 143. Ζηνὶ τροπαίῳ.

672. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς] Lege οἴκτειρ', ἴθ', ἡμᾶς. Qu. οἴκτειρον ἡμᾶς. σούς γε φύντας ἐγγόνους] σούς πονοῦντας (aut ποσοῦντας) — F. W. Schmidt.

673. σούς γε —] σοῦ γε — conj. Barnes. Cf. Her. 510. πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν. Or. 1329. ἐμούς γε (ἐμῶν γε al.) συγγενεῖς πεφυκότας.

677. ἀνοσίως οἰκῶν] ἐν νεκροῖς οἰκῶν F. W. Schmidt, coll. Or. 201. Tro. 1234. etc. Utique vulgata vix significare poterit ὦ ἀνοσίως θανῶν πάτερ.

678. καὶ Γῇ τ' —] Lege καὶ γαῖ' ἀνασσα. Et sic Musgr. Hunc v. post alios expungit Cobet. χεῖρας —] "Electra haudicens manibus terram pulsat. Cf. Hom. Il. 9, 568." (Herw.)

682. μιάστορας] Cf. Andr. 605. αὐθέντην δὲ σέ, | μιάστορ' ἔστιν', ἐσδέδορκ' Ἀχιλλέως.

685. πρὸς τάδ'] Propterea. Cf. 693. θανεῖν] Lege πνεῖν. Idem conjicit Seidler.

686. πῶμα — πεσεῖ] Cf. Her. 77. πῶμα δύστηνον πίνας.

688. κᾶρα γὰρ] γὰρ ἦπαρ Geel. Camper. Weckl.

689. Qu. δόμων δ' ἔσω παντ' εὐτρεπῇ (pro βᾶσ' εὐτρεπῆς) ποιήσομαι. Cf. Iph. T. 245. κατάργματα | οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆς ποιουμένη. Herc. 497. Bacch. 440.

691. δολολύξεται πᾶν δῶμα] Cf. Soph. Tr. 205. ἀνολολύξεται δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς.

701. πολιαῖσι — φήμαις] Qu. πολιαῖσι — φάμαις. Musgravius confert Apollonidem Anthol. p. 11. Steph. Θρηϊκίης φάτης ποίησις λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα | ἦλυθε.

703. ἡδύθροον] Leg. ἀδύθροον.

705. καλλιπλόκαμεν mss. καλλίποκον Heath. Nauck. Herwerden. Wecklein.

711. δείματα] σήματα aut θαύματα F. W. Schmidt.

718 sq. μολπαῖς δ' αὖξονται ἄρεται | χρυσέας ἀρνὸς τοῦ πικλίου Θυέστου conj. Herw. εἶτα δόλοι Θυέστου Nauck.

719. ἐπίλογοι] εὐλογία Weckl. prob. Herw.

727. φαεννάς ἄστρον — ὁδοῦς] Cf. Andr. 1087. φαεννάς ἡμῶν διεξόδους.

734. ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι] Cf. Alc. 115. ἐπὶ τὰς ἀνίδους Ἀμμωνίδας ἔδρας.

737. λέγεται — βροτείῳ] Cf. Iph. T. 193. ἄλλαξεν δ' ἐξ ἔδρας ἱερῆς ὄμμ' αὐγᾶς ἄλιος (ita Elmsl.).

738. παρ' ἔμοιγ'] Cf. Bacch. 399. κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
 746. κλεινῶν συγγενέτιορ' ἀδελφῶν] Pro συγγενῆς. Sic ὁμογενέτορα pro ὁμογενῇ Phoen. 188. Cf. 990. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κοῦροιν Διός.
 747. δοκῶ] I. q. δόκησις (Soph.) seu δόξα. Nusquam alibi legitur apud tragicos.
 749. πνεύματ'] δύρματ' tentat Herw. ad Ion. 1506.
 750. ἄμειπον — δώματ' — τάδε] Cf. Soph. Phil. 1262. ἔξελθ' ἀμείπας (schol. καταλιπὼν) τάσδε πετρήρεις στέγας.
 751. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;] Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
 754. ἐμφανῆς γε μήν] Cf. Aesch. Agam. 1378. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' — ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν.
 756. πᾶν — βοῆς] Cf. Bacch. 1129. ἦν δὲ πᾶς ὁμοῦ βοή. μέλος βοῆς] Leg. γένος βοῆς.
 758. ἔπισχε, τρανῶς ὥς μάθω] Lege ἐπίσches, ὥς τρανῶς μάθω —.
 762. νικῶντ' Ὀρέστην —] Cf. Cho. 1052. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.
 772. Cf. Cycl. 397. ἔσφαξ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῶ τινι (τινι ῥυθμῶ cod. A. leg. τίνι ῥυθμῶ —;).
 774. ἀπήραμεν πόδα] Cf. Med. 934. ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ. Arist. Lys. 539. ἀπαίρετ' — ἀπὸ τῶν καλπίδων. Soph. O. R. 468. φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
 778. μυρσίνης — πλόκους] Qu. — κλάδους. Cf. Alc. 172. μυρσίνης φόβην. Ion. 120. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν. κάρα πλόκους mss. κάρα — Port. Qu. πλόκους χερσί.
 779. ἰδὼν τ'] Leg. ἰδὼν δ'. πόθεν πορεύεσθ', ἔστε τ' Musgr. prob. Seidl. Malim πόθεν πορεύεσθ'; ἔστε δ' —.
 785. θοίνην mss. θοίνη Valck. Seidler. Qu. θοίνης (Reisk.). Sed cf. 423. δαιτὶ προσφορήματα. 637. δαιτὶ κοινωνόν.
 789. παρῆγεν] Leg. προῆγεν. χρεῶν] Qu. παρῆν.
 794. μάλιστα, πράξας γ' — F. W. Schmidt.
 797. μεθεῖσαν — λόγον] Cf. Hipp. 500. μεθήσεις — λόγους.
 802. ἦχῶ — μεθῆκε. Herod. VI. 29. Περσίδα γλῶσσαν μετείς. ἐκ μέσου] ἐν μέσῳ conj. Hart. εἰς μέσον melius Keene in Class. Rev. vol. V. p. 127.
 799. Post v. 795. transposuerit F. W. Schmidt, ut duo servi versus duobus Alcmenae versibus exaequentur.
 800. σφαγεῖον ἔφερον] Cf. Iph. T. 324. εἰς χέριβας τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι. Arist. Thesm. 754.
 803. λαβὼν δὲ προχύτας —] Cf. Iph. A. 1112. ὥς χέριβες κάρεισιν εὐτρεπισμέναι | προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν.
 809. γεγωνίσκων] Eadem forma Aesch. Prom. 627.
 811. μοσχίαν τρίχα τεμῶν —] Cf. Virg. Aen. VI. 243. 'Et ummas carpens media inter cornua setas | ignibus imponit sacris

libamina prima'. Hesych. κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου: τῶν πραγμάτων ἀποσπάσαι.

815. ἐκ τῶν καλῶν] ἔργων καλῶν aut ἔργον καλὸν F. W. Schmidt. ἐν τῶν καλῶν Musgr. Cobet. W. Headlam, qui confert Phoen. 1670. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει. Aelian. V. H. XIII. 5. τὰς Θηβαίους ἐν τῶν καλῶν ἐδόκει τὸ — ἐρᾶν. Aristid. II. 492. εἰ γὰρ ἐν μὲν τῶν καλῶν — τὸ τοὺς λόγους ποιεῖν. aliisque locis. Recte proculdubio.

816. ἀρταμεῖ] Cf. Alc. 494. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιμηροῖς γνάθοις. Prom. 1023. διαρταμήσει. ὅστις —] Cf. Arist. Eq. 1271. ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. Thuc. VI. 4. καὶ τοὺς καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι ὅς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ.

819. Δωρίδ'] Sc. κοπίδα. Qu. δορίδ' ἀναρπάσας. Sed cf. 816.

820. πορπάματα] Cf. Herc. 959. γυμνὸν σῶμα θείας πορπάματων. Rhes. 442. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν (πορπάμασιν?). ἀπορρήτων μόσχον πόδα] Imo λαβὼν μόσχον ποδός. Cf. e. g. 788.

823. ἐκτείνων χέρα] ἐπιτεμὼν χροῖα F. W. Schmidt.

824. βύρσαν ἐξέδειραν] Cf. Arist. Eq. 369. ἡ βύρσα σου ἀνενεύσεται. | ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς. Hel. 1347. τύμπανον βυρσοτενῆ. Bacch. 124. βυρσότονον κύκλωμα. θᾶσσον δὲ —] Cf. Hipp. 1186. καὶ θᾶσσον ἦ (ἦ ἂν?) λέγοι τις ἐξηρτυμένας πόδας παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν. Bacch. 745.

827. λοβὸς —] Cf. Prom. 494. σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροῖαν τίνα | ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν | χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. Soph. Ant. 1009.

828. πέλας] πελᾶν conj. Musgrave. Recte, ut videtur.

830. σκυνθράζει] Α σκυνθρὸς (Menand. Arat.), hoc autem σκύνζομαι irasci (Hom. Il. 4, 23. etc.). Hinc σκυνθρωπὸς et σκυνθρωπάζειν.

832. 834. δόλον] λόχον F. W. Schmidt.

837. ἀπορρήξω mss. ἀπορρηῆξαι Musgr. ἀναρρηῆξαι Weckl. Recte.

840. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς] Cf. Ion. 1180. ἐν δ' ἄκρους βὰς ποσί. Cycl. 159. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

843. ἥσπαιρεν, ἡλάλαζε] Leg. ἥσπαιρεν, ἐσφάδαζε, aut ἥσπαιρεν καὶ ἐσφάδαζε. Cf. Iph. A. 1587. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονί. Fr. 1020. ὁ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. 821, 3. Soph. Fr. 764. Aj. 833. ἀσφάδαστος. σῶμα — δυσθνήσκον] Cf. Rhes. 791. δυσθνήσκοντος αἵματος νέου. Aesch. Agam. 1293. αἱμάτων ἀσθνήσκοντων | ἀπορρύντων. δυσθνήσκον] δυσθνήσκουιν frust. Blomf. ad Agam. 1264. De verbo δυσθανατᾶν v. Valck. ad Hel. IX. 72.

845. ἀνδρίας] Lege ἀνδρείας.

849. φονέα τε] Lege φονέα δέ.

850. μή με κτείνετε] μή με καίνετε Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII.
79. Malim tamen μή κτείνητέ με. Nihil opus. Cf. Bacch. 1284.
— πρόσθεν ἢ σε γνωρίσαι.

855. ἀλαλάζοντες] ὀλολύζοντες ('jubilantes') Herw. Male.

857. ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἰγίσθον] I. e. ἀλλὰ Αἰγίσθου ὃν στυγεῖς.
Cf. Her. 68. τούσδε — ἄξω νομίζων οὐπερ εἶς' Εὐρουσθέως.

859. ἀλλ' οὗ στυγεῖς μέγιστον F. W. Schmidt.

860. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα] Cf. Tro. 325. πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἄναγε χορόν. Suppl. 1047. δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ. 808. ἴυξε δ' ὁμφὰν οὐρανίαν. Soph. Aj. 1287. ἄλμα κουφιῖν. Pers. 305. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Arist. Vesp. 1493. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων. 1530. ῥίπτε σκέλος οὐράνιον.

864. ἐπάειδε] Leg. ὑπάειδε.

866. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας] Cf. Ion. 82. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων (τέθριππα?). Fr. 228, 5. τεθριππέοντος ἡλίου κατὰ χυθόνα.

868. ἐλεύθεροι] Leg. ἐλεύθεραι, quae forma semper alibi apud nostrum obtinet. Cf. ad Aesch. Agam. 328. ἀμπτυχαῖ] ἀμψυχαῖ Vaun. ad Soph. Aj. 183. ἀμπνοαῖ Reisk. Musgr. Recte.

875. χωρήσεται] χορεύσεται Seidler, coll. Aesch. Ag. 31. φροῖμον χορεύσομαι [?].

879. ἴτω —] Cf. Iph. A. 1470. ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. Ion. 1097. ξύναυλος βοὰ χαρᾶ] Cf. Soph. El. 879. τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν βοῇ χαρᾶς. Arist. Ran. 212. ξύναυλον ὕμνων βοὰν φθεγγώμεθ'. et ad Av. 857.

882. ἀνάδημα δέξαι βοστρύχων κόμης τε σῆς V. D. in Class. Journ. V. 200. ἀναδήματα mss. ἀνδήματα Blomf. ἀγάλματα Fiorillo ad Herod. Att. p. 128. Cf. Hipp. 81. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.

883. ἐκπλεθρον δραμὼν ἀγῶν'] Cf. Med. 1181. ἤδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμον | ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἂν ἥπιετο.

885. Versus interpolatus secundum Naber.

886. Cf. Cycl. 601. σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ' Ὑπνε, | ἄκρατος ἐλθὲ etc. σύ τ'] Lege σὺ δ'.

887. παίδευμα] Alumnus. Cf. Hipp. 11. Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα.

890. ἡγοῦ] εἶπε F. W. Schmidt.

898. πήξας' ἔρεισον σκόλοπι] Cf. Iph. T. 1430. ἡ σκόλοπι πήξωμεν δέμας.

899. δοῦλος, —] Et hic versus interpolatus secundum Naber.

901. φόβου — ἔξωθεν εἰ] Cf. Soph. El. 1449. συμφορᾶς γὰρ ἂν | ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλιότητος.

902. μή μέ τις φθόνῳ βάλη] μή μέ τις φθόνος βάλη Tyrwhitt. Dobr. I. 413. Bailey p. 94, coll. Pind. Ol. VIII. 73. μή βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος. Cf. Aesch. Ag. 947. μή τις πρόσωθεν ὄμματος

βάλαι φθόνος. Qu. μή μέ τις ψόγω βάλη. Cf. Arist. Thesm. 895. τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγω. Soph. Tr. 940. ὥς νιν ματαίως αἰτῆ βάλοι κακῇ. Aj. 1244. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἡ κακοῖς βαλεῖτε πον etc. Phil. 67. Tr. 597.

907. πρῶτά σ' ἐξείπω] Qu. πρῶτον ἐξείπω, vel πρῶτά σοι λέξω, vel πρῶτά σοῦξείπω (σοι ἐξ.). Cf. Aesch. Cho. 858. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι; etc. 909. ἐξελίμπανον] Cf. Med. 800.

910. & γ' εἰπεῖν —] Malim ὅσ' εἰπεῖν —. Cf. Arist. Eq. 348. τὴν νύκτα θρουλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαντῶ.

916. 917. Versus interpolati sec. F. W. Schmidt.

928. ἀφαιρεῖσθον mss. ἐπηυρέσθην Nauck. Weil. conj. Weckl. Qu. ἐπηύρεσθον. Cf. Iph. T. 529. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Hel. 476. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ. τύχην] τύχης (et mox τῆς σῆς et τῶν κείνης κακῶν) conj. Weckl.

931. ὁ τῆς γυναικὸς] Sc. ἀνὴρ. V. Elmsl. ad Her. 131.

932. προστατεῖν γε δωμάτων] Leg. προστατεῖν τῶν (aut πρὸς) δωμάτων.

933. κάκείνους στυγῶ τοὺς παῖδας, ὅστις —] Similiter Hel. 941. παισὶ γὰρ κλέος τόδε | κάλλιστον, ὅστις etc.

934. τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς] τοῦ μὲν ἄρσενος γεγώς F. W. Schmidt. II. 510.

935. τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει] Qu. τῆς δὲ μητρὸς εὔχεται (sc. ὠνομάσθαι), vel — ὄνομ' ἔχει. Cf. Soph. El. 365.

942. αἶρει κακά] αἶρει κᾶρα recte Musgr. Tyrwhitt., coll. Aesch. Cho. 499. ἄρ' ὀρθὸν αἶρεις, φίλτατον, τὸ σὸν κᾶρα;

945. & δ' —] Leg. τὰ δ' (Musgr.) εἰς γυναῖκας — γνωρίμοι δ' αἰνίξομαι. Cf. Aesch. Ag. 830. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημ', ἃ μέμνημαι κλύων — ξυνήγορόν μ' ἔχεις.

952. ἔρρ' οὐδὲν εἰδῶς —] Qu. ἔρρ', ὦ — —. ὥς ἐφηρρέθης χρόνῳ. (sic) Madvig.

953. ὥστε τις κακουργίας, | μή μοι, τὸ πρῶτον — καλῶς, νικᾶν δοκείτω — Madvig.

956. γραμμῆς] Cf. Fr. 169. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν. Fr. 382, 5. γραμμαὶ δύο. τέλος κάμψη βίου] Cf. Hipp. 87. τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου. Hel. 1685. ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον. Soph. O. C. 91.

961. μὴ εἰσίδῃ] Qu. μὴ 'πίδῃ.

967. μητέρ'] Suspectum hoc habet Herw., ἐῶμεν tentans.

972. ὅπου — σκαῖος ἧ] Cf. Ion. 104. Trag. adesp. 288, 2. ὅπου — προσῆ —. Fort. ὅπου δ' Ἀπολλων σκαῖος, ἧ τινες σοφοί:

976. εἰ μή γ' ἀμύνων] καὶ μή γ' ἀμύνων Reisk. Pors. Qu. καὶ μὴ 'παμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει. Cf. ad Ion. 361. Soph. O. R. 12. δυσάλητος γὰρ ἂν | εἶην τοιάνδε μὴ κατοικτεῖρων ἔδραν.

977. ἐγὼ δὲ —] ἐλὼν δὲ — F. W. Schmidt. σέβων δὲ — Alb. Schmidt. κτανὼν δὲ — Nauck. Ita Porsonus: OP. ἐγὼ δὲ μητοῖ

τοῦ φόνου δώσω δίκας. | *ΗΛ.* τῷ δ' αὖ, πατρώαν διαμεθεῖς τιμωρίαν. (Cf. 978.) ἀλλ' ὥδε μητροί γ' οὐ φόνου δώσω δίκας F. W. Schmidt.

978. τῷ δ' ἦν πατρώαν διαμεθεῖς τιμωρίαν] θεῶ δὲ πατρὸς διαμεθεῖς τιμωρίαν Vitelli? Cf. Bacch. 627. διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον.

979. Cf. Or. 1685. καίτοι μ' ἐσῆει δεῖμα μή τινος κλύων | ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.

980. οὐ μὴ — πέσης mss. Leg. οὐ μὴ — πεσεῖ;

983. ἀλλ' ἦ —;] Malim ἀλλ' ἦ —; Et sic Blomf. ad Cho. 762.

989. Τυνδαρέου] Lege Τυνδάρεω.

990. τοῖν ἀμφοῖν —] Qu. τοῖν διπλοῖν —. Cf. Hel. 1664. σωτήρε δ' ἡμεῖς σὺ κασιγνήτω διπλῶ.

998. χειρὸς δ'] Leg. χειρός τ'.

1006. μακαρίας τῆς σῆς χειρός] Sic Andr. 98. στερορόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα. Aesch. Cho. 496. Leg. μακαρία, τῆς —.

1013. λέξω mss. δείξω Weckl. καίτοι δόξ' ὅτ' ἂν λάβη κακὴ, | γλώσση γυναικὸς (vel γυναικῶν) πικρότης ἔνεστί τις con]. Elmsl. ad Med. 288. Sed cf. Aesch. Ag. 1638. Ὅρφεϊ δὲ (ἔ) γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

1016. μαθόντα σ' mss. μαθόντας Reisk. Vauv. μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχης — Seidler. Matth. Elmsl. ad Med. 823.

ἔχει pro ἔχεις Vauv. ad Soph. Ant. 997.

1020. κεῖνος δὲ πείσας — παῖδ' ἀνείχεται' (pro ἔτλη?) Schmidt.

1021. ὦχετ'] ὦλεσ' F. W. Schmidt.

1023. παρηίδα mss. πατήρ δέρον Weil. δέρον ξίφει Schenkl. παιδὸς δέρον Κνίcala. Weckl. αὐχένα διήμησ' Ἰφιγόνης πατήρ δίχα F. W. Schmidt.

1025. ἐκσώζων] Lege ἐκσώσων. Cf. ad Soph. Phil. 1379.

1026. ξυγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν —] Cf. Med. 491. ξυγγνώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους. 703.

1027. ὅ τ'] Leg. ὁ δ'

1029. Post h. v. versus 1041—1046 transposuerit Herw.

1032 sq. Ita F. W. Schmidt, κακεῖ μὲν αἰὲ κείσομαι κατὰ χθονὸς | μέτοικος εὖνους καὶ πόλει σωτήριος.

1032. μοι μαινάδ'] νεάνιδ' F. W. Schmidt. ἐνθεον κόρη] M. Tro. 255. ἐνθέου κόρης. 366. 307. 415.

1033. λέκτροις τ' ἐπείσεφρησε] Cf. Herc. 1266. ὄφεις | ἐπείσεφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς. Alc. 1056. καὶ πῶς ἐπείσεφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;

1037. θέλει] Malim φιλεῖ. παρώσας λέκτρα] Repudians orum. Cf. Soph. Tr. 358. ὃν νῦν παρώσας οὔτος ἔμπαλιν λέγει.

1044. ταῦτ', εἶτα] Leg. ταῦτ'; εἶτα.

1046. ἐτρέφθη] Annon ἐτράφη?

1047. Qu. τοὺς ἐκείνου (pro ἐκείνῳ) πολεμίους. γὰρ ἂν] Leg. γὰρ οὖν.

1052. συγχωρεῖν πόσει] Cf. Med. 217. προσχωρεῖν πόλει.
 1054. λόγων] Qu. φίλων. Seidlerus confert Med. 932. εἰς ἔμους ἤκεις λόγους.
 1057. καὶ νῦν γέ φημι —] Cf. Alc. 374. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
 1058. ἄρα κλύουσα] ἄρά με (vel ἄρά γε, vel cum Hermannō ἄρ' ἄν) κλύουσα conj. Seidler. ἄρ' εὖ λέγουσα Elmsl. in Class. Journ. XVI. 426 n. ἀτὰρ κλύουσα σκλήρ' ἔμ' εἴτ' ἔρξεις κακίς F. W. Schmidt.
 ἔρξεις] ἔρεῖς cum Reiskio Herw.
 1065. ἀρπασθεῖς' ἐκοῦς' (sic, 'volens rapta') Faehse.
 1068. οὐ γὰρ ὥς ἔγωγ' ἴσασιν εὖ mss. οὐ γὰρ ὥς ἔγωγ' ἴσασιν σ' εὖ Pors. οὐ γὰρ σ', ὥς ἔγωγ', ἴσασιν εἴ Dobr. οὐ γὰρ, ὥς ἔγωγ' (vel ὥς σ' ἐγὼδ'), ἴσασιν εὖ Schmidt. Qu. οὐ γὰρ ὥς ἐγὼ σ' ἴσασιν εὖ (Hart. Weckl.).
 1071. ξανθὸν —] Cf. Fr. 322, 2. Ἔρωσ — φιλεῖ κάτοπιρα καὶ κόμης ξανθίσματα.
 1073. εἰς κάλλος ἀσκεῖ] Cf. Tro. 1201. οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας | δαίμων δίδωσιν. Xen. Ages. 9, 1. τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῃ τῷ φῶς μᾶλλον κόσμον παρέχειν. Cyr. VIII. 1. 33. ἰδὼν δ' ἂν αἰτοῖς ἡγήσω τῷ ὄντι εἰς κάλλος ζῆν. διάγραφ' ὥς οὔσαν κακίην] Cf. ad Arist. Lys. 676. διαγράφω τοὺς ἱππέας. Herod. VII. 214. τοῖσι αἴτιον γράφω.
 1074. θύραισιν] Lege θύραισιν.
 1077. πατρῷ' ἦν εὐτυχῇ mss. τὰ Τρώων εὐτυχοῖ Musgr. Schaefer. Weckl. Recte.
 1078. ξυννεφοῦσαν ὄμματα] Imo συννέφουσιν —. Et sic Cobetus V. L. p. 134. Cf. Eur. Fr. 332, 7. οὕτω δὲ θνητῶν σπέρματι τῶν μὲν εὐτυχεῖ | λαμπρῷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει (ita A. συννεφεῖ vulg.) πάλιν, ubi intransitivum est συννέφει. et ad Arist. Av. 1502 ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει; Fr. 46 Bl. Eur. Med. 44. συννεφές ὄμμα.
 1093. εἰ δ' ἀμείβεται —] Cf. Med. 1267. καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβεται. Or. 979. ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμείβεται πῆματα.
 1094. φόνον δικάζων] Cf. Herc. 1150. τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι. Suppl. 1215. πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον Soph. O. R. 1214.
 1097. ἢ εὐγένειαν] Eadem crasis est Ach. 612. ἢ Εὐφορίδης· εἰσιδὼν] Mendosum videtur. Requiritur, ni fallor, participium aliquid θαυμάσας significans.
 1099. λέχη] ἔχει Stob. Fort. ἔχειν aut κακῶν. σώφροσιν δόμοις] Qu. σώφροσιν βροτοῖς.
 1100. τύχη γυναικῶν ἐς γάμους mss. τύχη κυβεῖα θ' οἱ γάμοι F. W. Schmidt. Qu. τύχη τὸ πᾶν ἐστ' ἐς γάμους. Vel τύχη γυναιξίν (vel γυναικῶν) οἱ γάμοι. Vel τύχη γυναικῶν τὰς γάμους.

Cf. Aesch. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. Nicostr. com. III. 285. τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ'.

1101. βροτῶν] Malim βροτοῖς. Displicet enim τὰ — βροτῶν sic diremptum.

1102. αἶ] ἓνα F. W. Schmidt.

1103. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων, | οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός] Cf. Aesch. Eum. 738. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. εἰσὶν ἀρσένων] Cf. Soph. O. R. 917. Arist. Eq. 860.

1105. Cf. Iph. A. 1385. καὶ γὰρ οὐχ οὕτω τι λίαν ἐμὲ φιλο-
ψυχεῖν χρεῶν (ita enim Elmsl.).

1106. χαίρω τι] χλιδῶ γε F. W. Schmidt. Qu. κεχάρημα aut γέγηθα.

1107. δυσεύματος] Formatum ut ἀσώματος, ἀχρήματος, ἀνό-
δοτος, ἀγύναικος, ἀπλακοῦντος, etc.

1108. νεογνῶν mss. νεοχμῶν recte Piersonus.

1109. οἷμοι τάλαινα —] οἷ ἐγὼ — vir doctus in Quart. Rev. IX. 358.

1110. εἰς ὀργὴν πόσει] εἰς ὀργὴν πόσει Gomperz. Weckl. ἐκ
φρενῶν τὸ πρὶν F. W. Schmidt. Cf. Bacch. 853. ἔξω δ' ἐλαύνων
τοῦ φρονεῖν.

1112. πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε.] Lege πατὴρ μὲν οὐ τέθνηκε;

1116. τί δαί] Qu. τί δὴ vel τί δ' αὖ.

1117. καὶ σὺ δ' —] Etiam tu vero. Nihil opus corrigi καὶ
σί γ' —. Cf. Prom. 973. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. V. Blomf. ad
Pers. 266.

1121. Lege ὀρᾶς; ἀν' αὖ (pro ἄν) σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.
ζωπυρεῖς νείκη] Cf. Aesch. Prom. 289. ζωπυροῦσι νείκος.

1125. Qu. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως (pro ἐγὼ) —.

1126. δεκάτην σελήνην] δεκάτη σελήνη Musgr. Accusativum
tuetur Herw., νύκτα intelligens, coll. Eubuli loco (Athen. 668 D.),
εἶεν, γυναῖκες, νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην | ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου
χορεύσετε. Cf. ad Arist. Av. 494.

1129. 'λόχευον] Qu. 'λόχευσα.

1130. ἀγείτων οἶκος] Cf. Aesch. Prom. 270. τυχόντ' ἐρήμου
τοῦδ' ἀγείτονος πάγον.

1131. Cf. Med. 561. πένητα φεύγει πᾶς — φίλος.

1134. θνηπολεῖ] Cf. Fr. 781, 56. θνηπολοῦσα θεοῖς —. Soph.
Fr. 122, 2. 479, 2.

1141. οἶα χρή σε δαίμοσιν θύειν mss. οἶα — θύη | Nauck.
Weckl. (Frustra, θύειν est glossema.) Qu. — οἶα τοῖσι δαίμοσιν
σε χρή, vel οἶα δὴ σε δαίμοσιν χρεῶν.

1142. ἐνῆρκται] Sensu passivo, ut κατῆρκται. Her. 601. ἧ σὸν
κατῆρκται σῶμα.

1143 sq. οὐ πέλας —] Cf. Aesch. Cho. 906. τούτῳ θανοῦσα
ξυγκάθενδ', ἐπεὶ φιλεῖς | τὸν ἄνδρα τοῦτον, etc.

1146. σὺ δ' ἔμοι δίκην πατρὸς mss. σὺ δὲ γ' ἔμοι δίκην πατρὸς Barnes. prob. Cobet. σὺ δὲ δίκην ἔμοι πατρὸς Both. Weckl. σὺ δὲ πατρὸς δίκην ἔμοι (et δώσω pro δώσω) F. W. Schmidt. Haec spectant ad ultima Clytaemnestrae verba 1138. δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.

1147. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέουσιν αὔραι] Cf. Her. 214. 480. Aesch. Ag. 219. φρενὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν. Ch. 776. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Sept. 706. Pers. 905. δαίμων γὰρ ὃδ' αὖ μετὰτροπος ἐπ' ἔμοι. Arist. Pac. 945. μετὰτροπος αὔρα. Nub. 812. Th. 723. (ubi v. adnot.) Hor. Od. II. 10. 23. δόμων] An δόμοις?

1148. τόδε μὲν] Qu. τότε μὲν.

1149. ἔπεσεν ἔμός ἔμός ἀρχέτας] Leg. ἔπεσεν ἔπεσ' —. ἔμός ἀρχέτας] Cf. Fr. 773, 57. χρόνος ἔδωκε λέχος ἔμοισιν ἀρχέτας. Her. 753. παρὰ θρόνον ἀρχέταν.

1151. ὦ σχετλία, τί με, γύναι, φονεύεις;] Sic Her. 434. τί δῆτ' ἔτερας, ὦ τάλαινά, με, ἐλπίς;

1154. παλίσρους — δίκαι] Cf. Herc. 737. ἰὼ δίκαι καὶ θεῶν παλίσρους πότμος. Iph. T. 1364. κλύδων παλίσρους. et ad Soph. El. 1419. παλίσρυντον — αἴμ' ὑπεξαιροῦσι.

1156. διαδρόμου λέχους] μεταδρόμου λόχου (sc. Furiarum) Weckl. prob. Herw.

1160. τλάμων πόσις] ἄλμυρον ποτὸν Weckl. prob. Herw., coll. Agam. 1407 sq. Qu. — λαβοῦσα τλάμων (daring). ἔτι ποτ' ἔτι —.

1162. κακόν] Qu. κακάν.

1172. νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι] Lege νεοφόνους αἵμασι —. Cf. Or. 1411. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι. Hec. 496. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα. Alc. 499. Soph. Aj. 546. νεοφαγῆ — φόνον.

1173. βαίνουσιν — πόδα] Cf. 94. καὶ τειχέων μὲν ἐπὶ σὺ βαίνω πόδα. Soph. Fr. 599. ὅχοις — ἐμβεβώς πόδα.

1174. προσφθεγμάτων mss. προσφαγμάτων Musgr. Recte.

1177. ἰὼ γὰρ τε καὶ πανδερχέτα βροτῶν (sol) Elmsl. ad Med. 1218., coll. Hipp. 601. ὦ γαῖα μητέρα ἡλίου τ' ἀναπτυχαί, etc. Med. 1251. ἰὼ γὰρ τε καὶ παμφαῆς ἀκτὶς ἀελίου, ἴδετε etc.

1179. Versus corruptus, ut monuit Elmsleius ad Med. 1218. Respondet v. 1193., qui dimeter iambicus est.

1182. διὰ [πυρὸς —] Cf. Andr. 488. διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρω λέχει.

1185. ἄλαστα — καὶ πέρα] Cf. Soph. Fr. 197. ὦ πᾶν σὺ τοιμήσασα καὶ πέρα γυνή. Arist. Th. 705. Av. 416. ἄπιστα καὶ πέρα λέγειν κλύειν. μελέα libri. Quod revocandum.

1190 sq. Elmsleii distributionem et correctiones (ad Med. 1218.) sequitur Dind.

1193. λέχε' Ἑλλάδος ἐκ γᾶς vel λέχε' Ἑλλάδος αἶας conj. Seidler.

1195. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κᾶρα προσόψεται ματέρα κτανόντος;] Cf. Soph. Aj. 1016. τὰ σὰ κράτη θανόντος.

1206. ἔῶν πέπλων ἔβαλεν] ἐκ τῶν πέπλων ἔβαλεν Reisk. Weckl. ἔξω (aut ἐὸν) πέπλων conj. Seidler. ἐμῶν πέπλων ἐλάβετ' Elmsl. ad Med. 1229. Qu. ἐξ ὧν (aut ἔξω) πέπλων | ἐξέβαλ' —, aut ἐκ τῶν πέπλων | βαλοῦσ' ἔδειξε μαστὸν —. Cf. Or. 527. ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε | μήτηρ.

1209. γόνιμα] Imo γόνατα.

1210. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας] Cf. Alc. 875. δι' ὀδύνας, σάφ' οἶδα. Phoen. 1561. δι' ὀδύνας ἄν ἔβας.

1214. γένν] Producta ultima, ut in Fr. 530, 6. γένν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος, οἱ δὲ Θεστίου. Sic σιάχυσ (ῡ) Herc. 5.

1216. παρήδων] Contracta forma, ut ἡρῶναι, Νηρηῶν, ἧθεος, ἄστοῦν, etc.

1218. ἐκρίμναθ' (sic l.) tuetur Herw., coll. Ion. 1612. Aesch. Sept. 212.

1223. μεθείς] Qu. καθείς.

1224. ἔγωγε δ'] Lege ἐγὼ δέ γ'. Et sic Blomf. ad Sept. 212.

1228. καθάρμοσον σφαγᾶς] Cf. Soph. Aj. 922. πεπιῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.

1234. φαίνουσι] βαίνουσι recte Hart. στείχουσι F. W. Schmidt. Cf. 1237. Qu. σαίνουσι. (Cf. ad Soph. O. C. 320. Idem proponit Karsten ad Agam. 101. ἀγανὴ φαίνουσ' (ἀγαθὴ σαίνουσ'?) ἐλπὶς etc.) Aut ἐστᾶσι.

1235. Post οὐρανίων colon posuerim.

1239. καλοῦσι μητρὸς] μητιὸς καλοῦμεν Cobet., coll. Hel. 1647. διισοῖ δέ σε | Διόσκοροι καλοῦμεν. Hipp. 1285.

1245. Lege σὺ δ' οὐχὶ δρᾶς,] Φοῖβος δέ, Φοῖβος —. In fine versus plene pungendum.

1248. ἃ Μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε] Cf. Soph. Phil. 1466.

1249. Cf. Plut. Brut. 13, 14. ἐγὼ, Βροῦτε, Κάτωνος οὔσα θυγάτηρ, εἰς τὸν σὸν ἐδόθη οἶκον, οὐχ ὥσπερ αἱ παλλακενόμεναι.

1250. πόλιν τήνδ' ἐμβατεύειν] Lege πόλεως τῆσδ' ἐμβατεύειν. Haec enim usitata est constructio. Cf. ad 595. ἐμβατεῦσαι πόλιν (πόλεως?). Soph. O. R. 825.

1251. κτείναντα mss. κτείναντι Scal. Recte. Cf. ad Med. 814. Soph. Aj. 1006. El. 479. Elmsl. ad Her. 693.

1252. Κῆρες] Lege Κῆρές σ'. αἱ κυνώπιδες θεαὶ] Cf. Or. 254. ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες — δειναὶ θεαί.

1254. Παλλάδος] Πολιάδος Naber.

1257. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κᾶρα κύκλον] Lege — σοῦ κᾶρα (gen.) κύκλον. Cf. Fr. 676, 2. κνεφάλλου οὐχ ὑπερτείνεις πόδα. Iph. A. 916. ἦν τολμήσης σύ μου χεῖρ' ὑπερτεῖναι. Med. 1288.

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα. et Hipp. 1058. τοὺς ὑπὲρ κάρᾳ φοιτῶντας ὄρνις. Herc. 992. μυδροκτύπων μύμημ' ὑπὲρ κάρᾳ βαλὼν. Arist. Ach. 1124. γοργόνωτον (γοργονωπὸν?) ἀσπίδος κίχλιον. σου κάρᾳ mss. σοῦ κρατὸς vel σῶ κάρᾳ (Med. 1371. Herc. 465.) Elmsl. ad Iph. T. 96. Leg. σοῦ κάρᾳ. Cf. Iph. A. 916. ἦν τολμῆσης σύ μου χεῖρ' ὑπερτεῖναι. Med. 1288. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα.

1261. μῆνιν —] μῆνι (ob iram) Madvig. Versum uncini includit Herw.

1262. πόντου κρέοντος] Cf. Hipp. 1168. πόντου κρέοντι.

1263. ψῆφος κέκρανται τοῖς μαιφόνοις βροτῶν conj. Weckl. Corruptelam agnoscit Herw., qui ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἐναγέων (?) κρίσις conjicit. βεβαία τ' mss. Leg. βέβαιός τ'.

1265. ἴσαι —] Cf. 1268. Iph. T. 1469. Aesch. Eum. 753. Arist. Ran. 695. 1270. δειναῖ] κεῖναι F. W. Schmidt.

1272. εὐσεβές] ἀστιβές Reisk. σεμνὸν βροτοῖσι τ' εὐσεβές — (si quid mutandum sit) conj. Seidler.

1273—1275. Confer locum similem Orest. 1643 sq.

1275. ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται] Cf. Or. 1646 κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον. Ion. 1593.

1284. Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτρᾳ δὲ δὸς ἄλοχον εἰς δόμους F. W. Schmidt. κόρην τε καὶ] κάσιν τε σὴν Herwerden. ἀκήρατος Heimsoeth.

1285. εἰσπορευέτω] ἐκπορευέτω F. W. Schmidt.

1290. φόνου] βίου Nauck. πόνων F. W. Schmidt.

1291. τῶνδ' — πόνων] τοῦδ' — φόνου (vel τῶνδ' — φόνων) F. W. Schmidt.

1292. εἰς φθογγὰς — πελάθειν] Cf. 1332. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.

1293. πελάθειν] Eadem forma epica legitur Rhés. 557. Aesch. Fr. 131. Arist. Thesm. 58. (trag.). Cf. v. πλάθω.

1294. μυσαραῖς (ὕμιν οὔσαις) Madvig.

1298. τῆσδέ τ'] Imo, ni fallor, τῆσδε δ'.

1300. οὐκ ἠρκέσατον —] I. e. non pares fuistis ut averteretis cladem ab aedibus. ἠρκέσατον L. ἠρκέσατε G. ἠρκεσάτην Elmsl. ad Med. 1041. Suppl. 984. et Arist. Ach. 733.

1301. Μοῖραν ἀνάγκαις ἤγεν τὸ χρεὼν Madvig.

1303. ποῖοι χρησμοὶ —] Cf. Or. 189. μέλεον ἀπόφονον αἷμα δούς πατροφόρου ματρός (sc. ὁ Φοῖβος). φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι] φονέα μ' ἔθεσαν — F. W. Schmidt. I. 193.

1308. ὦ σύγγονέ μοι] Imo ὦ σύγγονέ μου. Cf. Arist. Av. 209. σύννομέ μου. χρονίαν σ' εἰσιδὼν] Leg. χρόνιον —. Cf. 585. χρόνιος ἀμέρα. Andr. 84. χρόνιος οὐσ' —. Ion. 470. εὐτεχνίας χρονίου. Fr. 223. δίκᾳ χρόνιος. Adesp. 446. et ad Hel. 1232.

1309. εὐθύς] αὐθις F. W. Schmidt. Qu. πάντ' ἀπολείψω.

1314. Cf. Med. 650. μόχθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεν ἢ γῆς πατρίας στέρεσθαι.

1315. πατρώας mss. πατρίας recte Schaefer.

1319. θάρσει Παλλάδος δόσιαν ἤξεις] Ibidem numeri sunt O. C.

146. δηλῶ δ' οὐ γὰρ ἂν ὦδ' ἀλλοτρίοις etc. V. Elmsl. ad Med. 1050.

1320. δόσιαν ἤξεις] ἤξεις δόσιαν malit Monk. ad Hipp. 1362.

1323. πατρώων] πατρίων et hic Schaefer. Sed fortasse nihil opus.

1329. ἐνι γὰρ καὶ νῶν, τοῖς γ' οὐρανίδαίς F. W. Schmidt. ἐνι γὰρ καὶ τοῖς οὐρανίδαίς Barthold.

1332. ἐς σὸν βλέφαρον πελάσω] Cf. 1292. θέμις εἰς φθογγὰς | αἰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

1333. προσφθέγματά σου. | ὦ χαῖρε —] De hac synapheae violatione propter personae mutationem excusanda v. Elmsl. ad Med. 1374.

1334. Scrib. ὦ χαῖρε πόλις (sic). Cf. Arist. Ach. 872. ὦ χαῖρε πολυκοφάγε Βοιωτίδιον.

1344. ἴχνος βάλλουσ'] Cf. Rhes. 721. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν οδοῦς ἴχνος βαλεῖν. Alibi ἴχνος τιθέναι, Ion. 741. Phoen. 836. 718. Or. 1439. φέρειν, Bacch. 1134. Tro. 1328. συνάπτειν, Ion. 63. 792.

1345. χειροδράκοντες] χαιτοδράκοντες feliciter conjicit Weckl. δρακοντοέθειρα legitur Orph. Lith. 536.

1348. ἐναύλους libri. ἐνάλους (?) Grot. vulg. Corrigo ἀλίους ut ἀλίας. Sic ἀλίω (ἀλία?) πλάτα Her. 83.

1350. ἐπαρήγομεν] Cf. Hec. 165.

1351. οἶσιν δ' ὄσιον] ὄσις δ' ὄσιος Reisig. οἶσιν δ' ὄσία Herw., II. Hel. 1355. Fr. 773, 70. et Adesp. 501 N². Qu. οἶσιν δὲ θέμις, glossema sit ὄσιον.

1353. Qu. σῶζομεν ἐκλύοντες μόχθων. Sed nonnunquam legitur dactylus in quarta sede.

1355. Cf. Aesch. Sept. 598. ἢ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἦρ | ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινι | ὄλωλεν, ἀνδρῶν ξὺν οπιτύστω γένει.

1359. εὐδαίμονα —] I. q. κεδνὰ (Alc. 605. Tro. 684.).

HERCULES FURENS.

1. τὸν Διὸς σύλλεκτρον] Cf. 1268. ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος.

2. Ἀργεῖον Ἀμφιγύων] Cf. Theocr. 24, 102. Ἀργεῖω Ἀμφιγύωνος. Ἀμφιγύων ut trisyllabum pronuntiandum est. Item tra 701. Ἀμφιγύων.

4. ἔσχεν] ἔσχον (prima persona) Naber.

5. Notanda ultima producta in στάχυς, ut in γένυς El. 1214.
 7. τεκνοῦσι] λείπουνσι Hart. στέγουνσι Naber. Qu. κτίζονται.
 11. Qu. ἦν πᾶς ἐν (σὺν) ὑμεναίοισι Κάδμεϊός ποτε | ἰσχυρὸς ἀνηλάλαξεν.
 12. λωτῶ συνηλάλαξαν] συνωλόλυξαν Herw. Male. Qu. ἰσχυροῖς ἀνηλάλαξαν.
 15. Κυκλωπίαν G. Κυκλωπείαν L. Cf. Or. 965. γὰρ Κυκλωπία. Iph. A. 265. 534. 1501. Cycl. 92.
 18. ἐξευμαρίζων] ἐξευμαρίζειν Nauck. Herw. πάτραν (μὴ) Herwerden.
 20. ἐξημερῶσαι] Cf. Herod. I. 126. ἐξημερῶσαι τόπον ἀκανθώδη.
 21. εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα Seager in Class. Journ. XX. 284. τοῦ χρεῶν] Cf. Hipp. 1256. οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεῶν ἰσχυρὴ ἀπαλλαγὴ.
 23. τὸ λοίσθιον] τὸν λοίσθιον Elmsl., coll. 1279.
 26. γέρων — λόγος] Cf. Soph. O. C. 1258. γέρων — πῖτος. Fr. 726. σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις.
 28. τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν] Leg. τῆς ἐπτάπυργου τῆσδε δεσπόζων πόλεως. Cf. 258. Ion. 1036. δεσπόζειν δόμων Alc. 489. Andr. 929. Tro. 710. Suppl. 518. Aesch. Ag. 543. Ch. 188.
 29. τὸ λευκοπώλῳ] Cf. Phoen. 615. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ'.
30. Ἀμφίον' ἠδὲ Ζῆθον] Cf. Hec. 323. γραῖαι γυναῖκες ἰδὲ πρεσβῦται. Aesch. Sept. 862. Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη. Qu. Ἀμφίονα Ζῆθόν τε συγγόνῳ Διός.
 31. πατρὸς] Fort. Λύκος.
 35. ἀνηγμένον] ἀνημμένον Herm. Elmsl. Purgold, coll. Phoen. 572. ἀμαθεῖς Ἀδραστος χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο. Tro. 845. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος. Phoen. 1056. ματρὶ γάμους συνάπτει. Andr. 621. κῆδος συνάψαι. 649. Iph. T. 105. Infra 477. κήδη συνάψαι. 1320. οὐ λέκτρα γ' ἀλλήλοισιν — συνῆψαν. Andr. 1197. εἰς θεῶν ἀνάψαι. Recte.
 36. Inter κακὸν et κακῶν haeret Elmsl.
 38. κλεινός] καινός Elmsl. et hic et in 541. 768. Cf. 567 etiam Suppl. 1055. Hel. 1415. καινός interpolatum censet Herw. ad Soph. O. R. p. 79.
 40. ὥς φόνῳ σβέσῃ φόνον] Qu. ὥς φόνῳ ἐκνίψῃ φόνον. Cf. Iph. T. 1223. φόνῳ φόνον ἐκνίψω. Sed Aesch. Ag. 957. ἔστι θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 41. λέγειν] νέμειν F. W. Schmidt.
 43. μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν] μήτρῳ (avo materno) συνεκπράξωσιν tentat Naber. Sed cf. 1080. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν | ὅτε δαμαρτι σᾶ φόνον ὁμοσπόρων ἔμολες ἐκπράξων.
 45. τροφὸν] τροφέα Elmsl. Nusquam enim masculinum esse τροφός. Cf. ad Soph. Phil. 344. Recte.

47. σὺν μητρὶ τέκνα, μὴ θάνωσ', — interpungit Wakef. in Add.
 51. πάντων δὲ χρεῖοι] Cf. 1337. νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 Qu. πάντων δὲ χρεῖα.
 52. ἀστροῦτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες] Leg. ἀστροῦτῳ ἔν πέδῳ.
 Cf. Fr. 368. ἐν ἀστροῦτῳ πέδῳ | εὐδουσι. Tro. 494. κὰν πέδῳ κοί-
 τας ἔχειν.
 53. πλευρὰς] πλευρὰν Elmsl. ad Her. 824. ἐκ γὰρ ἐσφαιρισμένοι
 (ejecti) Madvig). ἐσφραγισμένων Schenkl. Herw.
 54. καθήμεθ'] κεκλήμεθ' Herw., coll. 330.
 55. σαφεῖς — φίλους] σαφῶς injuria Naber. Cf. Iph. T. 919.
 σαφῆς φίλος.
 59. ἔλεγχον ἀψευδέστατον] Leg. ἔλεγχος ἀψευδέστατος.
 61. Cf. Suppl. 593. στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
 62. τῶν θεῶν] Leg. τῶν θείων.
 63. οὐτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης] Qu. οὔτε πατρὸς ἀπελαύ-
 θην τύχης.
 64. μέγας ἐκομπάσθη] Nonnihil suspectum.
 65. πέρι] θαμὰ Herw.
 66. εὐδαίμονα] συναίμονα Herw. πηδῶσ' ἐρωῇ (aut πηδᾶν
 ἐρωῶσι, aut πηδῶσ' ἀριστεῶν) conj. Herw. ἐρωτι vitiosum esse statuit
 etiam Nauck. Qu. πηδῶσιν ἐριδι, aut πηδῶσ' ἐν ἐριδι.
 69. θανόντ'] ἀνόνητ' Madvig. φθάνοντ' Herw. πάντ' ἄφαντ'
 (vel μὲν φυρόντ') F. W. Schmidt (coll. Or. 1557. ἄφαντος οἴχεται.
 O. R. 560. ἄφαντος ἔρρει Herc. 592.) μὲν ἀνόνητ' ἀπέπτατο Madvig.
 Qu. πάντα φροῦδ' ἀνέπτατο. Cf. Fr. 734, 3. κακοῖσι δὲ | ἅπαντα
 φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός. Soph. El. 1149. νῦν δ' ἐκλέλοιπε
 αὐτ' (f. πάντ') ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ | θανόντι (θανόντα al.) σὺν σοί.
 72. ὑφειμένη mss. Leg. aut ὑφειμένους (Kirch. Weckl. ὑφη-
 μένους), aut ἐφημένη.
 73. οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων] Leg. νί δ' ἐξελέγ-
 γουσ' (cf. 76.) —, aut οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἦλθον ἄλλος ἄλλοθεν.
 74. ᾧ μῆτερ, αὐδᾶ, —] ᾧ μῆτερ, αὐδα, —. Et sic Herw.
 ποῖ] ποῦ malit Elmsl. ad Iph. T. 358. Cf. ad 1160.
 76. διαφέρω] δυσφορῶ Nauck. Mekler. Weckl. λόγοισιν εὐθυ-
 νοῦσα F. W. Schmidt. Mekler. λόγοισί νιν θέλγουσα Schmidt, coll.
 9.) λόγοις σφε καὶ μύθοισι Herw. Anglice put off. Verba ἐγὼ —
 μυνθεύουσα interpolatori adscribit Herw.
 77. λόγοισι μυνθεύουσα] μύθοισι πραῦνουσα Nauck.
 79. προσπεσούμενοι] προσπεσούμενος malit Naber.
 80. ἥ πέδον] ἔμπεδον Cant. ἥ πόρον Musgr. Dind.
 82. γαίας ὄρι' ἄν ἐκβαῖμεν] Cf. Bacch. 1044. ἐξέβημεν Ἀσω-
 οῦ δόας. Tro. 375. οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι. Qu. γῆς ὄρους
 (vel ὄρων) ἄν —.
 89. πόνου] πόρον Herw., coll. 80.
 95. οὐριος δρόμος] Cf. Soph. Aj. 889. οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ.

97. ἔλθοι τ'] Leg. ἔλθοι δ'.

98. δακρυρρόους — πηγάς] Cf. Suppl. 773. μολπὰς ἐκχεῶ δακρυρρόους. Phoen. 370. δι' ὅσων νᾶμι' ἔχων δακρυρροοῖν ἰδακρύρροον?).

100. λέπτουσα μύθοις] Cf. Soph. El. 56. λόγῳ κλέπτοντες. 37. δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς. Aj. 188. κλέπτουσι μύθους ἀθλίου] Qu. ἀθλίας.

103. οἳ τ'] Leg. οἳ δ'. διὰ τέλους] Cf. Herc. 103. οἳ δ' εἰπὺχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς. Suppl. 269. διὰ τέλους ἐνδαιμονοῦν. Fr. 273, 3. κοῦδείς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

108. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος] I. e. ἐρεισάμενος. Cf. 254. οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα. Tro. 150. σκῆπτρον Πριάμου διερειδομένα. Ion. 743. βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῇ σπιβὸν χθονός (ποδός?). Herc. 65. et ad Arist. Eccl. 150. διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

109. ἐστάλην] ἐξέβαν conj. Elmsl., coll. 82. Cf. Med. 66. τί δ' ὁμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;

111. δόκημα] I. q. φάσμα. νυκτερωπὸν] Fort. νυκτίφαντον Cf. Hel. 570. νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας.

112. ἐννύχων ὀνείρων] ἐνυπνίων ἀνείρων Herw., coll. Sep. 692. (710) ἐνυπνίων φαντασμάτων.

113. τρομερὰ μόνον] τρομερὰ μὲν οὖν Wakef. πρόθυμ' πρόθυμ' et mox (126) παρακόμιζ' Elmsl., qui transposuerit vs 127 — 128.

114. ἰὼ τέκεα τέκεα mss. ὦ τέκεα Elmsl. Herm.

121. πόνῳ δαμέντος] κόπῳ δαμέντος conj. Pflugk., coll. Rhés. 764. κόπῳ δαμέντες. Anacr. Fr. 31, 4. πῶλον ἀνέντες] Cf. Soph. El. 722. δεξιὸν δ' ἀνείς | σειραῖον ἵππον. ζυγηφόρον πῶλον] ζυγηφόροι πῶλοι Purgold.

125. ποδὸς ἀμαυρὸν ἵχνος] Cf. Soph. O. C. 182. ἀμαυρῷ κώλῳ. 1639. ἀμαυραῖς χερσίν. 1018.

133. Cf. Soph. El. 514. οὐ τί πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολέπονός αἰκία.

134. οὐδ'] Qu. ἀλλ'.

139. τῶνδε] τόνδε vir doctus in Quart. Rev. IX. 354. Recte. Cf. Orest. 1549. πέλας] Leg. πύλας. Cf. Aesch. Cho. 732.

141. εἰ χρή μ', ἐρωτῶ· χρή δ', ἐπεὶ —] Cf. Menand. IV. 144. εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ· | δεῖ δέ, etc. Soph. Phil. 1036. θεοῖαν αἰδίκης μέλει· | ἔξοιδα δ' ὥς μέλει γ'. ἐπεὶ γε δεσπότης —] Notanda haec particularum consociatio. Vide an corrigendum sit ἐπεὶ γὰρ δεσπότης —. Cf. ad Soph. Tr. 484. Vereor tamen ut metricae leges ἐπεὶ γὰρ δεσπότης patiantur. Praestat fortasse correctio χρή δέ, δεσπότης ἐπεὶ —.

142. ἱστορεῖν] ἱστορῶν, ut imperiosius dictum, injuria malit Naber.
148. ἐκβαλὼν κόμπους] Cf. Tro. 1180. ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα.
151. τί δὴ τὸ σεμνὸν —;] τί δῆτα σεμνὸν — Naber, coll. Alc. 39. τί δῆτα τόξων ἔργον —; Rhés. 149. 171. 181. etc.
152. ὕδραν ἔλειον] Cf. Arist. Av. 244. ἐλείας (ἐλείας corr. ους Γ.) παρ' αὐλῶνας.
155. τοῖσδ' ἐξ ἀγῶνος ἦσθε; Madvig.
161. κάκιστον ὄπλον] κάκιστον ὄπλων Elmsl. ad 35. Recte. τῇ φυγῇ] Qu. ἐς φυγὴν.
163. ἀλλ' ὅς —] Qu. ἀλλ' εἰ —.
164. τάξιν ἐμβεβώς] Taking his place in the ranks. Qu. τάξιν μὴ (οὐ) λιπῶν, aut μὴ τάξιν λιπῶν. ταχεῖαν ἄλοχα] Leg. βαθεῖαν —. Cf. Rhés. 796. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοχα. Aesch. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοχα διὰ φρενῶν καρπούμενος. Ita etiam Wakefield.
168. τιμωροὺς — δίκην] I. e. τοὺς ἐμὲ τισομένους δίκην τῶν δεδραμένων, ut explicat Elmsleius ad Med. 256.
170. τὸ τοῦ Διὸς μὲν, Ζεὺς — Faehse.
175. Ἡράκλεες] ὦ Ἡράκλεις Plut. Cat. min. 52. Recte. Cf. Trag. adesp. 38.
177. ἠρόμην] ἱστόρει Herw.
179. ἐναρμόσας βέλη] Cf. Phoen. 1422. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. τὸ ἔγχος). Cycl. 664.
181. Leg. τετρασκελὲς δ' (pro θ').
- 183 sq. ἐγκρίνειαν] ἄν κρίνειαν ἄν Elmsl. Ed. Rev. XXXVII.
67. Recte. Cf. Arist. Nub. 1050. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
184. ἢ οὐ — δοκεῖν.] Leg. ἢ οὐ — δοκεῖν; Versum expungit Herwerden. εἶναι δοκεῖν] εἶναι κακὸν Nauck. αἰχμὰς [αἰχμὴν?] ὀκνεῖν F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Ag. 788. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτίουσι δίκην παραβάντες. Supra 157. ὅς ἔσχε δόξαν οὐδέν ὦν εὐψυχίας.
185. Δίρφυν δ' (pro τ') Nauck. Herw. Δίρφυς δ' Ἑρετρίας Hart.
186. οὐκ ἄν ἐπαιnéσειαν] Leg. οὐκ ἄν σ' —.
188. τοξήρη σάγην] Cf. Aesch. Cho. 552. παντελῇ σάγην.
189. Leg. κλύων νυν (pro νῦν). Cf. Alc. 779. δεῦρ' ἔλθ', ὥπως ἄν καὶ σοφώτερος γένη. τὰπ' ἐμοῦ] Cf. Her. 23.
190. τῶν ὄπλων] Qu. τῶν πέλας aut τῶν ἐτῶν.
191. καὶ τοῖσι] κέν [imo κὰν] τοῖσι Madvig. τοῖσι συνταχθεῖσιν] Anglice, thanks to his comrades. Cf. ad Soph. Aj. 440.
193. Leg. θραύσας δὲ (pro τε). τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι] Cf. Rhés. 787. ἀμύνων θῆρας — πώλοισιν.
195. εὖστοχον] Qu. εὖστολον.
196. οἰστοὺς ἀφείς ἄλλοις] Cf. Fr. 188, 5. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα. ἀφείς] Qu. ἐφείς. Cf. Med. 634. μήποτ' ἐπ'

ἔμοι | τόξων ἐφείης οἰστόν. Phoen. 5. ὥς δυστυχῇ Θήβαισι — ἀπὶν ἐφῆκας. Hipp. 1321. ἀρὰς ἀφῆκας (ἐφῆκας al.) παιδί.

200. Leg. τὸ σῶμα δ' (pro τ').

203. μὴ 'κ τύχης ὥρμισμένους] Cf. Iph. T. 879. μὴ 'κβάπας τύχης. Qu. — ὥρμισμένον.

213. σκῆπτρα τῆσδε σῶς (pro τῆσδ' αὐτός) θέλεις F. W. Schmidt.

216. πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη] πνεῦμα μεταβάλη τύχης Purgold. Cf. El. 1147. μετὰτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων. Infra 4th μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη.

218. Qu. λόγοις ὀνειδιστῆρσί σ' ἐνδατούμενος. ἐνδατούμενος] Cf. Aesch. Sept. 578. Fr. 350. Soph. O. R. 205. Trach. 791.

220. δς εἰς Μινύαισι πᾶσι] Μινύαισιν εἰς δς πᾶσι Elmsl. Ed Rev. XXVII. 70. Cf. Hel. 978. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῶ συγγόνῳ. Iph. A. 1392. 1415. Andr. 175. Soph. O. C. 905.

221. Θήβαις ἔθνηκεν —] Cf. Tro. 1056. κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει (δείξει?). Qu. Θήβαις ἔδωκεν —.

222. οὐδ' ἀνέξομαι — σιγῶν] Cf. Herod. VIII. 26. οὔτε ἰσχετο σιγῶν.

225. Cf. Pind. N. I. 62. ὅσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανὼν, ὅσοι δὲ πόντῳ θῆρας αἰδροδίκας.

227. τὰ δ' οὐ, τέκν', ὑμῖν] τὰ δ', ὦ τέκν', ὑμῖν Elmsl.

229 sq. Cf. Fr. 512. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνῆρ.

231. γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα] Cf. Phoen. 303. γῆρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.

234. Ἀτλαντικῶν — ὄρων] Cf. Hipp. 3. ὅσοι τε Πόντου τετμόνων τ' Ἀτλαντικῶν | ναίουσιν εἴσω.

235. ὄρων ἄν mss. ὄρων νιν Elmsl. ad Med. 1271. Idem et ipse conjeceram.

238. λέγ' ἡμᾶς] ψέγ' ἡμᾶς F. W. Schmidt. λόγοις] Qu. λόγους. Cf. ad Arist. Ran. 889.

240. πτυχὰς Elmsl. ad Med. 1264.

241. ἄνωχθ'] Cf. Rhes. 987. Hom. Od. 22, 437. et ad Arist. Ach. 335. ἐλθόντας mss. ἐλθόντες Dobr. δρυὸς κορμούς] Cf. Cycl. 384. ὑψηλῆς δρυὸς | κορμούς. Hec. 575. κορμούς — πενκίνους. Arist. Lys. 255. Hom. Od. 23, 196. Soph. Tr. 1196.

243. βωμὸν πέριξ] Cf. Aesch. Pers. 374. Herod. IV. 180. νήσαντες ξύλα] Cf. Hom. Od. XIX. 64. ἐπ' αὐτῶν νήσαν ξύλα πολλά.

246. ὅδε pro τάδε Herw.

247. πρέσβεις] I. e. γέροντες. Elmsleius confert Aesch. Pers. 482. ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως.

250. ὅταν πάσχη τι] ὅταν δὲ σχῆτε F. W. Schmidt. Qu. ὅταν πάσχητε, et τε pro δέ.

254. σκῆπτρα, χειρὸς — ἐρείσματα] Cf. 108. ἀμφὶ βάκτρος ἐρείσμα θέμενος.

257. τῶν νέων] ἐγγενῶν Herwerden ad Soph. O. R. 452.
 258. Cf. Arist. Eq. 1307. Lys. 631. Soph. Fr. 650 a.
 260. ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες] I. e. ἐκεῖσε ἐνθεν. Cf. El. 635. Iph. T. 942.
 267. Post δεῖ interrogant Seager in Class. XX. 284. et Monk. ad Hipp. 785.
 279. ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν] Malim — δόξω λέγειν. Cf. Xen. Cyr. II. 4. 16. ἄκουε τοίνυν — ἄν τί σοι δόξω λέγειν. Plat. Lach. p. 201 A. Timocl. com. III. 592. ὦ τᾶν, ἄκουσον, ἦν τί σοι δοκῶ (μέλλω al. qu. δόξω) λέγειν.
 280. φιλῶ] φίλα malit Elmsl.
 282. τρόπῳ] Qu. πότμῳ. Et sic Schmidt.
 283. βροτόν] Fort. βροτῶν. Et sic Porson. et Elmsl. ad 35.
 285. μὴ πυρὶ καταξανθέντας] μὴ πυρὶ κατανανθέντας (vel potius καθ.) sagaciter Kock. Ver. p. 164., coll. Archil. Fr. 63. πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ | ὁξὺς ἐλλάμπων.
 286. οὐμοί] I. e. ὁ ἐμοί.
 288. δόκησις — δορός] Cf. Her. 746. εὐπυχίας δόκησις Fr. 277, 2. Qu. σὺ μὲν δόκησιν ἔλαβες εὐκλεᾶ δορός. εὐκλεῆς] εὐδηλος Madvig. οὐ κλύει F. W. Schmidt. Qu. οὐκ ἐστίν. εὐκλεῆς venisse videtur a v. 288.
 292. Post λαβόντας colon posuerit F. W. Schmidt.
 294. Leg. ἐμοὶ δὲ (pro τε).
 297. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν] Qu. καὶ τίς θανῶν ποτ' ἦλθεν (aut ἀνῆλθεν), aut τίς τῶν θανόντων ἦλθεν.
 298. In fine versus interrogationis nota ponatur.
 299. ἦκιστα· φεύγειν — Faehse. ἦκιστα· θήγειν Burges. ad Tro. 27. Phil. 327. σκαιὸν ἄνδρ'] σκληρὸν ἄνδρ' F. W. Schmidt.
 300. Ut spurium damnat F. W. Schmidt.
 301. ὑπολαβὼν mss. ὑποβαλὼν Brunck. Elmsl. ad Her. 461. αἰδοῦς — τύχοις] Cf. Her. 461. πολλῆς γὰρ αἰδοῦς κάτυχῆς τις ἔστιν τύχοι. Ubi plura Elmsleius.
 302. εἰ παραιτησαίμεθα] εἰ παραιτησαίμεθ' ἄν Madvig, qui vulgatam soloecam habet. Imo εἰ παραιτησοίμεθα. Distingue sic, ἴδῃ δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ —.
 304. περιβαλεῖν σωτηρίαν] Sc. αὐτοῖς. Cf. Phoen. 189. δουλείαν περιβαλὼν.
 305. φεύγουσιν, φίλοι, — Ald. Elmsl. ad Med. 548.
 307. ὁμῶς] Qu. ὁμῶς. 309. ἐκμοχθεῖ] Qu. ἐκφεύγει
 311. μὴ χρεῶν] Cf. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν οὐδαμῶς ἔστιν. οὐκ ἔστιν οὐδαμῶς) φυγεῖν. 494, 3. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παραστρέφων. Trag. adesp. 368. τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποιεῖν.
 313. ἦν τίς σ' ὑβρίζων —] ἦντις, ὑβρίζων — Elmsl. Qu. — ἦντις, ὕβρεως (—) ἄν ῥαδίως ἔπασσά νιν.

317. *θανεῖν ἐρύκει με*] Cf. Aesch. Sept. 1075. *ὁδε Καδμείου ἤρουξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι.*

324. *ψυχορραγοῦντα*] Cf. Alc. 20. *ψυχορραγοῦσα.* 143. Ap. Rh. II. 835. Plut. II. p. 337. *Ψυχορραγῆς est Iph. T. 1466.*

325. *εἰ*] ἢ Elmsl.

326. *ὥστε μὴ (οὐ) θανεῖν* Herw. ad Soph. O. R. 1388. Recte. Cf. ad Or. 1033. *θανούμεθ'· οὐχ οἷόν τε μὴ (μὴ οὐ Herw.) στένειν κακῶ.*

330. *ἐκκεκλείσμεθα*] *ἐκκεκλήμεθα* Herw. Versum spurium habet F. W. Schmidt.

333. *οὐ φθονῶ πέπλων*] Cf. Arist. Th. 252. *λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.*

335. Cf. Alc. 47. *κάπάξομαί γε νεριέραν ὑπὸ χθόνα.*

339. *ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην*] Cf. Soph. Tr. 1149. *τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην Διὸς | μάτην ἄκοιτιν.*

340. *μάτην δὲ παιδὸς τὸν νεῶν* L. G. et (τοι pro τὸν) l. *μάτην δὲ παιδοποιόν, ὧν ἐκλήζομεν* conj. Pflugk. *μάτην δὲ παίδων νεῶν ἐκλήζομεν* conj. Herm. (γονέ' ἐμῶν malit Elmsl. ad Med. 1229. Qu. *μάτην δὲ παίδων πατέρ' ἐμῶν* —.

341. *ἦσσαν*] Lege *ἦσσαν*. Et sic Cobet.

347. *θεὸς monosyllabum est.* Cf. Or. 393. *δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς. ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.* Fr. 1132, 34. *κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο*

351. *ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ*] Cf. Pind. N. V. 42. *ἐν δὲ μέσσαις φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπτάγλωσσον χρυσέῳ πλήκτρῳ διώκων πλήκτρῳ*] Leg. *πλάκτρῳ*, ut *πιανοῖς* est 367.

361. *πυρσῶ*] *πυρσοῦ* Steph. Herw. Lege *πυρσοῦ τ'* (pro δ'.

362. *ξανθὸν κρατ' ἐπινωτίσας* —] Cf. Phoen. 663. *κισσὸς ὡς περιστεφῆς ἐλικτὸς εὐθύς ἔτι βρέφος χλοηφόροις ἐρεσιν κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε.* Trag. adesp. 541, 2. *νώτισμα θηρὸς* (Sphingis alis).

369. *ἄποικοι*] *πάροικοι* conj. Pflugk., coll. Pers. 848. *Στρυμονίου πελάγους — πάροικοι (πόλεις). μακραί τ' ἄρουραι πεδίων* Qu. *μακρῶν τ'* —. Cf. Sept. 733. *τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.* Trag. adesp. 127, 2. *μεγάλων πεδίων ἀρούρας.*

370. *θεράπναι*] Hesychius per *αὐλῶνες*, *σταθμοὶ* explicat. Cf. Tro. 211. Bacch. 1032.

371. *σύγχορτοι — ἔναυλοι*] Cf. Andr. 17. *Φθίας — σύγχορτοι ναίω πεδία. ἔναυλοι*] Cf. ad Hel. 1107. *ἐναυλείοις (?) ὑπὸ δροκόμοις — ἐνίζουσαν.* Bacch. 122. Fr. 740, 4.

375. *χρυσοκάρανον δόρκαν*] Cf. Hel. 382. *χρυσοκέρατ' ἔλαγον.*

378. *θηροφόνον θεάν*] Cf. Iph. A. 1570. *ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διός.* Thesm. 320. *θηροφόνῃ παῖ.* Lys. 1262. *Ἄρταμι σιροκτόνε.* Theogn. 11. *Ἄρτεμι θηροφόνῃ.* Qu. *θηροφόναν θεάν.*

380 sq. *τεθρίππων τ'* —] Cf. Alc. 483.

384. *κάθαιμα σῖτα*] Cf. Iph. T. 1374. *κάθαιμα — τραίματα.*

385. *χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι*] Cf. Bacch. 139. ὠμοφάγον χάριν. Soph. Ant. 30. πρὸς χάριν βορᾶς. Fr. 541. ἀνδροβρῶτας ἡδονάς.
386. δ'] Leg. θ'. *πέραν*] Leg. περῶν. Ita etiam Dind. Qu. *πέραν* δ' ἀργυρορρυτιᾶν Ἑβρου | ἐκπέρασεν δχθᾶν.
388. Cf. Alc. 481. *Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον*.
389. *Μηλιάδ'*] Qu. *Μαλίαδ'*.
397. *καρπὸν ἀμέρξων*] Cf. Arist. Eq. 326. ἥ σὺ πιστεύων ἀμέργεις (ἀμέλγεις libri) τῶν ξένων τοὺς καρπίμους. Nicand. Ther. 664. etc. Theocr. 26, 3. ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα. Apoll. Rh. IV. 1142. ἄνθεα δέ σφιν | νύμφαι ἀμεργόμεναι — ἐσφόρον. Sapph. Fr. 92. ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ'. Eust. p. 838, 55. ἀμέργειν ἥγουν καρπολογεῖν. Nunquam de rebus liquidis usurpatur.
398. *δράκοντα πυρσόνωτον*] Cf. 361. πυρσοῦ — θηρός. Iph. A. 225. πυρσότριχας (πώλους).
402. *ταλανίας* mss. *γαλανείας* Heath. *γαλάνειαν* melius Wilam.
404. *ἐλαύνει*] ἐρείδει Herw.
410. *οἶδμα λίμνας*] *οἶδμα, λίμναν* Elmsl., colli. Hec. 446. ἐπ' οἶδμα λίμνας. Arist. Nub. 273. *Μαιῶτιν λίμνην*.
412. *ἀλίσας*] Producta prima. I. e. ἀθροίσας. Cf. Her. 404. ῥησμάτων δ' ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἀλίσας. Herod. I. 77. 80. 119. Xen. Anab. II. 4. 2. VI. 3. 1. *Συναλίζειν* legitur Xen. Cyr. I. 2. 15. 4. 14. Anab. VII. 3. 28. Hell. I. 1. 30.
414. *χρυσεόστολον φάρος*] *χρυσεοστόλων φέρων* — Purgold. χρύσειον στελῶν φάρος (i. e. ἄξων) conj. Pflugk.
418. *καὶ σώζειτ' (σώζετο) αὐτὸν καὶ σώζειτ'* Erf. ad Soph. Aj. 191.
420. *πολύφονον κύνα*] Cf. Rhes. 62. *πολύφονον χεῖρα*. 465.
424. *ἔκτα*] Cf. Soph. Tr. 38.
425. *ἀγάλματ' εὐτυχῇ*] Suspectum.
426. *τὸν παλυδάκρυτον* mss. *τὸν τε πολυδάκρυτον* Wakef. Herm.
427. *πόνων τελευτὰν*] Cf. ad 57.
428. *ἰν' ἐκπεράνη* mss. *ἰν' ἐκπεραίνει* Heath. Elmsl. ad Suppl.
210. *ἐκπεραίνει — βίοτον*] Leg. ἐκπεράση — βίοτον. Cf. Iph. A. 18. *δς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε*. Hipp. 824. *ἐκπερᾶσαι κῦμα* ὑμφορᾶς.
430. *στέγαι δ' ἔρημοι φίλων*] Cf. Soph. El. 1405. *ἰὼ στέγαι φίλων ἔρημοι*.
- 433 sq. *ἐς δὲ — παρόντος*] Ad Charontem refert Purgold. ἄθεον ἄδικον] Cf. Thesm. 470. *ἀδίκων τ' ἔργων ἀθέων τε τρόπων*.
434. *βίου κέλευθον*] Qu. *βίου τελευτὰν*.
436. *ἐγὼ σθένος*] *ἐγὼ σθένον* Nauck. *ἥβων*] Leg. ἡβῶν.
438. *Καδμείων τε σύνηβοι*] *Καδμεία τε συνῆλιξ* Herw.
439. *παρέσταν ἀλκᾶ*] Qu. *παρέσχον ἀλκάν*.
442. *φθιμένων ἐνδυτ' ἔχοντας*] Cf. supra 526. *στολμοῖσι νεκρῶν*.
48. 549. 703. *νεκρῶν κόσμον*.

443. ἐνδύμ'] ἐνδύτ' Heath. Musgr. Wakef. Elmsl.
 445. ὑπὸ σειραίοις] ὑποσειραίους Musgr. Pflugk. ὡς σειραίοις
 (sc. ἵππους) F. W. Schmidt.
 446. ποσὶν] μόλις Wecklein. πρόσθ' F. W. Schmidt.
 450. γραίας ὅσων — πηγάς] ναράς — F. W. Schmidt. Qu.
 ὑγράς — πηγάς. Legitur quidem Ion. 1213. γραῖαν ὠλένην. Her.
 274. γραίας — παρηίδος. 877. χερὶ — γραία. Adde Aesch. Ar.
 295. Soph. Fr. 746. Sed vix apte dici posset γραῖαι ὅσων πηγῶν.
 Nec conveniret γραῖων ὅσων πηγῶν, nam γραῖα nonnisi cum fe-
 mininis nominibus conjungi solet.
 460. ἐλπίδες] αἱ τύχαι conj. Nauck. Herw.
 465. Leg. στολὴν δὲ (pro τε). ἀμφέβαλες] ἀμφέβαλλε Canter
 Elmsl. Cf. Andr. 110. δουλοσύναν στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
 469. ἐξέπειθε] ἐξέπειθες Herm. Elmsl. κατασπείραντα] C.
 Diph. 93, 3. ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοῦ φιλῶ.
 471. ξύλον καθίει Μαινάλου, ψευδῇ δόσιν tentat Pflugk.
 475. εὐανδρία Elmsl. Ἀνδρεία enim (non ἀνδρία) dixisse Atti-
 cos, ut νοθεία, πτωχεία, παρθενεία, βασιλεία, δουλεία. Recte.
 477. ἔκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς — ἀνημένοι] Cf. Med. 770. ἐκ
 τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων.
 478. ἀνημένοι κάλως —] Eadem metaphora Med. 768. ἐκ
 τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων.
 484. νομίζων] κομίζων Wakef. Purgold.
 487. ξουθόπτερος μέλισσα] Cf. Fr. 467, 4. τῆς ξουθοπτέρου —
 μελίσης. Iph. T. 165. 634. Hom. H. Dios. 12. ξουθῆσι περὶ γῆρας
 δι' αἰθέρος αἰῶντες.
 488. συνενέγκαιμ' ἄν] συνενέγκοιμ' ἄν Dind. Qu. συνενέγκοιμεν.
 489. εἰς ἓν δ'] Malim εἰς ἓν θ'. ἐνεγκοῦσ'] ἀμέρογος (sc.
 ἀγείρουσ') Purgold. etiam Wakef. ἀποδοίην δάκρυ] Suspectum.
 491. θνητῶν] φθιτῶν recte Elmsl. Emendatio immerito ab
 editoribus neglecta.
 494. καὶ σκιὰ —] καὶ σκιὰ — Heimsoeth. F. W. Schmidt
 φάνηθ' ὅμως conj. Weckl. γῆς ἄνω F. W. Schmidt, coll. Rhes. 370.
 ἐλθὲ, φάνηθι. Qu. δεῦρο καὶ —.
 495. ἄλλος] χοῦτω Heimsoeth. ἱκανὸν ἄν] ἄλλοις ἄν Reisk.
 ὑμῖν ἄν Schenkl. καὶ ὄναρ Wilamowitz. Wecklein. Qu. ἱκανὸς ἄν
 (Heimsoeth.), aut ἡμῖν ἄν.
 498. σ', ὦ Ζεῦ] Qu. σοι, Ζεῦ. Sed cf. 1214.
 503. μικρὰ] Leg. σμικρά. Cf. Suppl. 963. σμικρὸν τὸ χοῖμα
 τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ | ὥς ῥᾶστα καὶ μὴ ξὺν πόνοις διεκπερᾶν.
 504. διαπεράσετε] Fort. διαπεράσατε. Cf. Soph. Fr. 685.
 510. Cf. Tro. 1320. κόνις δ' ἴσα καπνῶ (καπνοῦ?) πέριγε
 πρὸς αἰθέρ' αἴστον (?) οἴκων ἐμῶν με θήσει.
 514. Cf. Soph. O. C. 317. καὶ φημὶ κάπποφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ.

515. ἀφασία δὲ καὶ μ' ἔχει] Cf. Iph. A. 837. ποίους γάμους φής; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι. Arist. Th. 904. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

516. νέρθεν εἰσηκούσαμεν] Qu. νέρθεν ὄντ' ἠκούσαμεν.

520. δεῦρ' — ἐκκρήμνασθε] Cf. Her. 48. ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν | πέπλων. Arist. Pac. 1115. ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε. V. Elmsl. ad Med. 864. ἐκκρίμνασθε Herw. Cf. ad El. 1218. Ion. 1612. Fr. 1111.

521. ἴτ', ἐγκονεῖτε] Cf. Arist. Pl. 255.

522. σωτήρ ὃδ' ὑμῖν οὐδέν ἐστιν ὕστερος F. W. Schmidt.

523. πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς] Cf. Soph. El. 1375. θεῶν, ὅσοι-περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. Pro πρόπυλα qu. πρόθυρα.

526. στολμοῖσι νεκρῶν] Cf. 442. φθιμένων ἐνδυτ' ἔχοντας. 548. κρᾶτας ἐξεστεμμένοι] Cf. Phoen. 1156. κρᾶτας αἵματούμενοι.

529. — σταθεῖς. | γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος; vulg. σταθεῖς | τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος Elmsl., coll. Cycl. 94.

530. τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;] Cf. Fr. 1000. τί χρέος ἔβα δῶμα; Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν (leg. τὸ Πασίου);

531 sq. ὦ φίλτατ' — φίλοις;] Haec Amphitryoni tribuenda monet Elmsleius. Cf. Ion. 1438. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου. Soph. El. 1354. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων.

532. Distingue sic, ἦκεις; — φίλοις. Vel ἦκεις, — φίλοις.

534. διολλύμεσθα] διωλλύμεσθα malit Herw., coll. 537. 550.

536. τὸ θῆλυ —] Cf. Med. 926. γυνὴ δὲ θῆλυ καπὶ δακρύοις ἔφν. Soph. Aj. 580.

538. Cf. Phoen. 1356. οἰχόμεσθ'. KP. οὐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἄρχει λόγον. Hipp. 568. τὸ μέντοι φροῖμον κακὸν τόδε. Ion. 753.

540. ἡ δορὸς] ἡ μόρον Purgold. Nauck. Herw. Possis etiam melius ἡ πότμον. Cf. Hec. 773. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;

541. ὁ κλεινὸς] ὁ καινὸς Elmsl. ad 38. et Herw. ad O. R. 7. Cf. 567.

544. τί] τίς Herw.

555. ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους] Cf. Alc. 184. ἐκπεσοῦσα δεμνίων.

557. αἰδώς γ' ἀποικεῖ — θεοῦ πρόσω] αἰδώς — χθονὸς πρόσω Elmsl. ad Med. 427. αἰδώς; ἀποικεῖ — Badham Praef. Ion. p. VII., coll. Ion. 348. αἰδούμεθα. | ION. οὐ τᾶρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἢ θεός. Cf. ad Med. 439. βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδώς. Ελλάδι τᾶ μεγάλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. Trag. Fr. adesp. 278. χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἄρεται τῶν ἡδονῶν. Eur. Fr. 257. δοκεῖς — τὴν δίκην που μάκρ' ἀπωκίσθαι βροτῶν. Fr. 150, 2. Hesiod. Op. 195 sq. Xen. Oecon. IV. 6.

559. *τίνες;*] *Malim τινες;*
562. *Ἄιδου — περιβολὰς κόμης*] Cf. Suppl. 773. *Ἄιδου — μολπὰς.*
564. *δεδορκότες*] *δεδωκότες* malit Wakef. in Add.
568. *ἔλκημα*] *ἔδεσμα* F. W. Schmidt. Qu. *ἔλκυσμα*. Contra analogiam peccat *ἔλκησμα*. Aut *θοίναμα* (Ion. 1495. Or. 814.).
571. *διαφορῶν*] *διατορῶν* (?) Naber. Latet aliud quid. Fort. *καταβαλῶν.*
573. *Lege Δίρκης δὲ* (pro *τε*).
575. *καὶ παισὶ καὶ τεκόντι* (pro *τῷ τεκόντι*?) Wilamowitz. *καὶ πατρὶ καὶ τέκνοισι olim* F. W. Schmidt. Qu. *καὶ παισὶ καὶ τῷ πατρὶ* (vel *γονεῦσι*). *γέροντι*] *τεκόντι* Wilamowitz. prob. F. W. Schmidt. Qu. *τοκεῦσι*, vel *τῷ πατρὶ*, vel *τῷ τε πατρί.*
581. *ἐκπονήσω*] *ἐκσοβῆσαι* conj. Wakef. in Add. Recte, opinor, suspectum *ἐκπονήσω.*
582. *πάροιθεν* mss. *πάροιθε* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78.
584. *τὴν τε κοινωνὸν γάμων*] Cf. El. 600. *μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.*
585. *τοῖς φίλοις*] *τοῖς φίλοις τ'* malit Pflugk.
586. *Leg. τὰ δ' ἐχθρὰ* (pro *τά τ' ἐχθρὰ*).
593. *ᾧφθης* (τ') Herw.
596. *ὄρνιν —*] Cf. Xen. Cyr. III. 3. 22. *τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολέμιαν.* *ὄρνιν — ἔδραις*] Cf. Aesch. Ag. 116. *φανέντες (οἰωνοὶ) — παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν.*
599. *καλῶς προσελθὼν νῦν —*] *καλῶς· προσελθὼν νῦν —* Badham. Praef. Ion. p. VII. Scribe *καλῶς· προσελθὼν νυν —.*
604. *Lege πόλιν δὲ τὴν* (pro *πόλιν τε σὴν*).
605. *μὴ πρὶν ταράξης*] *μὴ ξυνταράξης* Elmsl. ad Suppl. 494. *τόδ'*] *Malim τάδ'.*
607. *ἐξ ἀνηλίων μυχῶν*] Cf. Aesch. Prom. 453. *ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.*
608. *οὐκ ἀτιμάσω —*] Cf. Her. 229. *μηδαμῶς ἀτιμάσης | τοῖς Ἡρακλείους παῖδας ἐς χειρὰς λαβεῖν* (λαβὼν libri). Aesch. Fr. 255. *ὦ θάνατε, μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν.* *κόρης* mss. *Κόρης τ'* Reisk. Monk. ad Alc. 868.
612. *δωρήμασι* mss. *δωρήματα* Pal. Weckl. *ἔδεσμα* F. W. Schmidt. *σοφοῖς εὐρήμασιν* F. W. Schmidt. *Lege δωρήματα* aut *potius δωρουμένης.*
613. *τὰ μυστῶν — ὄργι' — ἰδῶν*] Cf. Arist. Ran. 356. *ἡ γενναίων* (?) *ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν.* Ubi loquitur *Mystarum praeco.*
614. *ἡ καὶ —;*] Qu. *ἡ γὰρ —;*
617. *οὐκ οἶδεν ἔλθων τάνθάδ' εἰδείην πάρος* mss. *οὐκ οἶδεν· ἦλθον τάνθάδ' ἔν' ἰδοίμην πάρος* Wakef. *οὐκ οἶδεν· ἔλθων*

τάνθαδ' ἄν θείμην Elmsl. ad Med. 896. οὐκ οἶδεν· ἐλθεῖν δ' ἐν-
θάδ' εἰλόμην πάρος Schmidt. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τάνθαδ' εὖ θείην
πάρος Madvig. Qu. οὐκ οἶδεν, ἐλθὼν δ' ἐνθάδ' εἴσεται σαφῶς
aut τὸ πᾶν).

620. ἦ γῆς —;] Malim ἦ γῆς —; οἴχεται πέδον] ἔρχεται
πέδον aut ᾧχετ' ἐς πέδον F. W. Schmidt.

623. καλλίονες τᾶρ'] Leg. καλλίονες γὰρ —.

625. νάματ' ὅσων] Cf. Phoen. 370. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων
δακρυόροον (l. δακρύροον). Supra 450. γραιῖας ὅσων πηγᾶς.
Soph. Tr. 918. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα.

626. σύ τ'] Lege σὺ δ'. Et sic Schmidt. Anal. p. 4.

629. οὐκ ἀφιᾶσ'] Qu. οὐ μεθιᾶσ'. Cf. Suppl. 242.

630. ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς] Cf. Hel. 897. δν — ἐπ' ἀκμῆς
ἡμι κατθανόντ' ἰδεῖν. Soph. Ant. 996. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ
υροῦ τύχης. Theocr. XXII. 6. ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη
όντων.

631. ἐφολκίδας] Cf. Aesch. Suppl. 200. μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ |
ἐν. Herod. IV. 203. τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους ἐφό-
εον. III. 105.

632. ναῦς δ'] Leg. ναῦς θ'.

636. ἔχουσιν, οἱ δ' οὔ] Secundum Homerum Il. 22, 157. τῇ
α παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων. Cf. ad Arist. Nub.
96. Eq. 600. Astydam. 3, 4. δύο δὲ χρυσᾶ, γρὺψ, τὸ δ' ἕτερον
ἡγασος. Pind. N. VIII. 37. χρυσὸν εὐχονται, πεδίον δ' ἕτεροι.

642. βλεφάρων] Imo βλεφάρῳ. Cf. Ion. 1522. καὶ περικαλύ-
αι τοῖσι πράγμασι σκότον. φάρος] φάος Stiblin. Reisk. Purgold.
Weckl. Ita τυφλὸν φέγγος Hec. 1054.

643. Ἀσιήτιδος τυραννίδος] Cf. Tro. 927. Ἀσιάδ' — τυραννίδ'
εἶν. μή μοι — τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν] Cf. Med. 542. εἴη δ'
μοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις, etc. Hor. Od. II. 12. 21. 'Num tu
mae tenuit dives Achaemenes | Aut pinguis Phrygiae Mygdonias
des | Permutare velis crine Licymniae | Plenas aut Arabum domos?'
Ἀσιήτιδος] Qu. Ἀσιάτιδος.

646. ἀντιλαβεῖν] Malim ἀντὶ (ἄντι) λαβεῖν.

649. φόνιόν τε γῆρας mss. στονόεν τε — Nauck. χρόνιόν τε
— Mein. φοβερόν τε — Wecklein. πολιόν τε — Witzschel. Madvig.
aber. τρομερόν τε — F. W. Schmidt. στυγερόν τε — melius Heim-
eth. Qu. τὸ δὲ λυγρόν τ' ὀλοόν τε γῆρας μισῶ.

650. κατὰ] Qu. μετά.

653. αἶ L. G. αἶλ l. αἶπὺν Herw. ἄρδην F. W. Schmidt, coll.

658. νέκυν — πρόσπολοι φέρουσιν ἄρδην.

654. φορεῖσθω] Qu. φορεῖσθαι.

663. ἀπλοῦν] ἀπλῆς Elmsl. ad Med. 764.

664. βιοτὰν] δίοδον Herw.

667. νεφέλαισιν] πελάγεσιν Herw.

668. ἀριθμὸς] ὄφελος Herw.
672. πλοῦτον] πόνον F. W. Schmidt. πλοῦτον μόνον αὔξει,
Leg. πλοῦτον μέγαν αὔξει. Cf. Fr. 626, 4. μηδ' αὔξε καιροῦ μέ-
ζονα. Bacch. 183. δεῖ Διόνυσον αὔξεσθαι μέγαν.
673. Χάριτας Μούσαις συγκαταμινγνὺς] Cf. Arist. Av. 782.
Χάριτες Μοῦσαι τ'. Fr. 314.
678. ἔτι τοι —] Cf. Lys. 1247. ὄρμαον —, ὦ Μναμοῖνα, τὴν
τεὰν μῶαν etc.
679. κελαδεῖ] κελαδῶ Karsten ad Agam. 102. Idem ipse col-
jiceram.
680. τὰν — καλλίνικον] Sc. ὠδὰν. Cf. El. 864. ἀλλ' ἐπείθε
καλλίνικον ὠδὰν ἐμῶ χορῶ. Phoen. 1719. μοῦσαν — καλλίνικον.
681. αἰίσω] αἰίδω Elmsl. Recte.
682. παρὰ τε Βρόμιον —] Cf. Fr. 642. παρὰ κρατῆρα κα-
θοίνην.
684. Λίβυν αὐλόν] Cf. ad Alc. 346. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλῶν
Tro. 544. Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει.
686. αἶ μ' ἐχόρευσαν] Cf. 871. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω. Sc.
688. ὕμνοῦς' ἀμφὶ πύλας mss. Qu. ὕμνοῦς' ἀμφίπολοι. Ita
etiam Reisk. Herm. χέλυσος ἐπτατόνου] Cf. Alc. 446. ἐπτάτονον
— χέλυν. Iph. T. 1129. ἐπτατόνον λύρας. Ion. 881. τὰς ἐπταφθό-
γου — κιθάρας.
689. τὸν Λατοῦς — εἰλίσσουσι] Cf. Iph. A. 1480. εἰλίσσει
ἀμφὶ ναὸν Ἀρτεμιν.
698. ἄκνυμον βίοτον] I. q. ἀκύνονα (Iph. T. 1444. ἀκύνονα
πόντου τίθησι νῶτα), et ἀκύνματον (Trag. adesp. 336. ἀκύνματος —
πορθμός). θῆκεν] δῶκεν Herw.
703. νεκρῶν ἀγάλμασιν] Cf. Alc. 613. κόσμον φέροντας, νε-
τέρων ἀγάλματα.
706. ὑπέστητ'] Promisistis. Cf. Alc. 36. ἦ τόθ' ἐπέστη —
αὐτὴ προθανεῖν etc. Iph. A. 360.
708. ὕβριν θ' ὑβρίζεις] Cf. 742. Bacch. 247. ὕβρεις ὑβρίζον
Dem. p. 660, 20. καλήν γε ὕβριν ἤμεν ἂν ὑβρισμένοι.
709. ἃ χρῆν] ἐχρῆν conj. Seager in Class. Journ. XX. 285.
710. ἀνάγκην προστίθης] Cf. Hec. 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκη
σιτοποιὸν etc.
711. στέργειν ἀνάγκη] στεργτέον ἂν εἴη Herw. δραστέον δ'
δραστέον θ' Nauck. Herw. Nil mutandum.
714. τί χρῆμα δόξης, ἥς ἔχεις τεκμήριον; Madvig. Scrib.
τί χρῆμα δόξης ἥς —;
717. ἀνακαλεῖ] ἀνακαλεῖν Herm. prob. Pflugk. Recte.
719. οὐκ, εἴ γε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν] Qu. οὐκ, εἰ θεῶν
γε μή τις ἀναστήσειέ νιν.
720. καὶ κόμιζε G. et (corr. κόμιζ' ἐκ) L. κακκόμιζε δωμάτων
Elmsl. Quidni καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων?

722. ἡμεῖς δ', ἐπειδὴ Nauck. ἡμεῖς ἄρ', εἰ δὴ F. W. Schmidt.
 723. οἱ δειμάτων] οἰκημάτων (coll. Ag. 334.) aut τῶν δωμάτων
 F. W. Schmidt. Qu. ἐκ δωμάτων. δειμάτων ἔξωθεν] Cf. Eur. El.
 896. λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἰ.

725. λύσωμεν mss. λεύσσωμεν Cant. λάβωμεν Musgr. σχολῇ
 ἰνυθῶμεν Both. (Recte, opinor. Cf. Soph. O. R. 1286. νῦν δ' ἔσθ'
 τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;) Qu. εὖρωμεν.

728. κακόν τι πράξειν] Cf. 1114. πράσσω δ' ἐγώ τι λυπρόν.
 Tro. 683. οὐδὲ κλέπτομαι φρένας | πράξειν τι κεδνόν.

729. βρόχοισι —] Cf. Med. 1275. ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρ-
 κέων ξίφους Or. 1308. στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
 γενήσεται mss. κεκλήσεται Elmsl., coll. Andr. 502. χέρας βρόχοισι
 κεκλημένα. Soph. Aj. 1274. ἐρκέων (ἐρκεσί?) ποῦθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκε-
 κλημένους — ἐρρύσας ἐλθών. δεδήσεται Pierson. Dind. Wecklein.
 ἐλήσεται Elmsl. Qu. ἐνδήσεται. (Med. 162. ὄρκους ἐνδησαμένα πό-
 νον. ad Andr. 556. Soph. O. C. 526. κακᾶ μ' εὐνᾶ — ἐνέδησεν ἄτα),
 aut ἐγκλήσεται, aut λελήσεται.

730. βρόχοισι δ'] Qu. βρόχοισί τ'.

735. μεταβολὰ κακῶν] Cf. Fr. 856. παίζω· μεταβολὰς γὰρ
 τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φιλῶ.

738. ἰὼ δίκαια καὶ θεῶν παλίρρους πότιμος] Cf. El. 1155. πα-
 λίρρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαια διαδρόμου λέχους. Iph. T. 1364.
 λύδων παλίρρους. Soph. El. 1419.

740. ἦλθες χρόνῳ μὲν —] Qu. ἦλθες χρόνῳ 'νταῦθ' ('νθάδ') —.
 Cf. Bacch. 1381. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μαρός μ' εἰ-
 σίτοι, etc. Ant. 228. τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δώσεις δίκην; Lys.
 II. 34. ἐνταῦθα ἦλθον οὗ αὐτὸς ἔμελλον — ὀφειθήσεσθαι.

741. ὕβρεις ὑβρίζων] ὕβρις — Elmsl., coll. Her. 18. ὕβρις
 ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι. Pluralis ὕβρεις nusquam alibi, opinor,
 legitur apud nostrum. V. Elmsl. ad Suppl. 494.

745. ἃ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς (ἄν) ἥλπισεν παθεῖν Fix.
 Dind. Madvig.

746. ἥλπισεν] Leg. ἥλπισ' ἄν. Idem conj. Pflugk.

747. ὦ γεραιὲ mss. ὦ γεραιοὶ Kirch. Recte. Cf. 760. γέροντες.

754. γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ] γῆ, διόλλυμαι δόλῳ Elmsl., pro-
 pter Chori responsum καὶ γὰρ διώλλυς.

755. ἐκτίνων] Qu. ἐκτίνειν. Cf. ad Soph. El. 943.

768. κλεινὸς mss. καινὸς Pierson. Elmslei. Frequens haec
 confusio in mss.

770. λιμένα λιπῶν γε τὸν Ἀχερόντιον] Legerim λιμένα γε τὸν
 Ἀχερόντιον λιπῶν. Ἀχερόντιον] Qu. Ἀχερούσιον. Cf. 838.

771. δοκημάτων ἐκτὸς] I. e. ἀπροσδόκητος. Cf. Soph. Ant. 330.
 ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθείς. 392. Qu. τὸν Ἀχερόντιον |
 δοκημάτων δ' ἐκτὸς —. ἦλθεν ἐλπίς] ἦλθεν ἡμῖν Herw. ἦλθεν
 ὕθις (aut ἐκ γῆς) aut ἦλθ' ἄελπτος F. W. Schmidt.

772. μέλουσι] θέλουσι Madvig.
 774. φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται] Leg. φρενῶν —. Et sic Lat. Dind. Weckl.
 775. ἐξάγεται] Cf. Eur. Fr. 131, 1. μὴ — ἐξάγον δάκρυ.
 778. τὸ πάλιν] I. q. ὀπίσω.
 779. ἀνομία χάριν διδούς] Gratifying lawlessness. Cf. Phoen. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς. Ion. 914. Κύπριδι χάριν πρόσσον Soph. O. C. 855. ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' αἰεὶ λυμαίνεται.
 780. ἔθραυσε δ' ὄλβον —] Cf. Pind. Ol. VI. 164. μὴ θραύει χρόνος ὄλβον ἐφέρπων. Arist. Nub. 1264. ὦ τύχαι θραυσάπτει κελαινόν] τὸ κλεινόν Nauck. ὄλβοιο κλεινόν Schenkl. prob. Herw. Qu. κλεεννόν.
 781. Ἰσμήν' ὦ στεφανηφόρει Tyrwhitt. Ἰσμήν', ὦ στεφαναφόρει Dind. ad Soph. Trach. 214.
 785. Ἀσωπιάδες κόραι] Cf. 687. Δηλιάδες, Ἑλικωνιάδες.
 786. πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦσαι — ξυνὸς αἰοιδά — νύμφαι τὸν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀγῶν' conj. Pflugk.
 790. Πυθίου] Πυθία Elmsl. ad Med. 764.
 792. ἤξειτ' ἤχειτ' Matth.
 794. ἔν' ἔφανε mss. ἔν' ἐφάνη Herm. οὐ φάνη Herw. Respect v. 811.
 799. θνατογενοῦς] Cf. Soph. Ant. 834. θεογεννῆς.
 804. φάνθη] Hic aoristus legitur Aesch. Pers. 256. Soph. Tr. 743. O. R. 525. 1485.
 807. θαλάμων] θαλαμῶν (latebris) Herw., coll. Ion. 394 Ph. 938. Suppl. 980. Bacch. 561. Et sic jam Beck.
 810. ἀνάκτων] ἄνακτος Schenkl. Herw.
 811. ἃ νῦν] ἂν νῦν Herw. ἃ νῦν θράσος ἀμφιβαίνει ξιφφόρων ἐς ἀγώνων ἀμίλλαν conj. Pflugk. φαίνει] φανεῖ Herw.
 812. ξιφηφόρων — ἀγώνων] Cf. Aesch. Cho. 584. ἐποπιεῖσι ξιφηφόρους ἀγῶνας. ἐς ἀγώνων ἀμίλλαν] ἐν ἀγώνων ἀμίλλαις Herw.
 819. ἔλα] Confer illud τὴν κατὰ σαντὸν ἔλα.
 821. ἀπότροπος] Producta secunda, ut in Phoen. 589. Aesch. Pers. 217. Cf. ad Soph. Aj. 751.
 824. βλάβος] Cf. Eur. Her. 255. Ion. 998. Arist. Ran. 1151 Herod. I. 9. Plat. Legg. 843 C. etc. Antiphont. 140, 17. Piersen ad Moer. p. 103. Ad rem cf. Soph. O. C. 92. κέρδη μὲν οἰκήσουσι τοῖς δεδεγμένοις, | αἶτην δὲ τοῖς πέμψασιν.
 828. τὸ χρῆν] Fatum. Cf. Hec. 260. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπιγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν;
 831. καινόν mss. κοινόν Wakef. Herm. Elmsl. Weckl. Recte
 837. φόνιον ἐξίει κάλων] Cf. ad Med. 278. ἐχθροὶ γὰρ ἐξίει πάντα δὴ κάλων.
 839. αὐθέντη φόνω] Cf. Aesch. Eum. 212. δμαιμος αὐθέντης φόνος. Ag. 1573. θανάτοις αὐθένταισιν. 1091.

840. *χόλος*] Imo *χόλον*, quod post τὸν Ἥρας omnino postulatur. Cf. Fr. 1052, 3. *ὄρᾱς τὸν εὐτράπεζον ὥς ἡδὺς βίος* (*βίον*?). et ad Soph. Trach. 98. Cf. tamen ad 238.

841. *ἡ θεοὶ* —] Cf. Iph. A. 854. *ἡ Σίτυλος ἔσται πόλις* — *Φθία δὲ* — *οὐδαμοῦ κεκλήσεται*.

845. *οὐκ ἀγασθῆναι* mss. *οὐκ ἀγαστέας* (?) *φίλοις* Weckl. *οὐκ ἀγαστὰς* [*ἀγαστοὺς*?] *ἐν φίλοις* Madvig.

850. *οὐ γέ μ'*] Leg. *οὐ σύ μ'*.

852. *θεῶν* — *τιμὰς*] Cf. Hipp. 107. *τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεών*.

854. *σοί τ' οὖν παραινῶ* —] *σοὶ δ' οὖν* — Nauck. Schmidt. *ἄττι' οὖν παραινῶ* — Cobet. *βούλεσθαι κακά*] *βουλεῦσαι κακὰ* Camper. ad El. p. 369. *βούλεσθαι κακοῦν* Schmidt.

856. *εἰς τὸ λῶστον*] *εἰς τὸ σῶφρον* Schmidt.

858. *μαρτυρόμεσθαι δρῶσ'*] Vel *μαρτύρομαι ἔγω δρῶσ'* —. Cf. tamen Ion. 1264. *διώκομεσθαι* (*διωκόμαι δὴ*?) -- *Πυθία ψήφω κρατηθεῖσ'*. Qu. *μαρτύρομαι δὴ δρῶσ'*. Iph. A. 1141. *πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ'* etc. Iph. T. 349. *δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν* | *δύσνον με λήψεσθ'*. 578 sq.

860. *τάχος*] Cito. Cf. Rhés. 986. *ἐπιρροίβδην*] *ῥοιζηδὸν* marg. L. Vitiosum. Latet, ni fallor, verbum *ἐπιρρύζειν*. Arist. Vesp. 705. *ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς*. Qu. *τάχος ἐπιρρύζουσ' ὁμαρτεῖν ὥς κυνηγέτης κύνας*. *κυνηγέτη* G. *κυνηγέτει* L. Qu. *κυνηγέτης*.

861. *εἰμί γ' οὔτε* —] Qu. *εἰμι κοῦτε* —. Et sic Elmsl.

863. *σταδιοδρομοῦμαι*] Qu. *σταδιοδρομήσω*.

866. *πρὶν ἂν ἐμὰς λύσας ἀφῇ*] *πρὶν ἂν ἐμὴ λύσσα σφ' ἀφῇ* Madvig, coll. Or. 227. *διαν ἂν ῥόσος μανίας*. Malim *πρὶν ἂν ἐμὴ λυσε λύσσ' ἀφῇ*. Cf. Herod. I. 156. *ὑπεῖς τῆς ὀργῆς*. Arist. Av. 383. *τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἷξασιν*.

867. *ἦν ἰδοῦν, καὶ δὴ τινάσσει*] Cf. Pac. 327. *ἦν ἰδοῦν, καὶ δὴ ἐπαυμαι*. *βαλβίδων ἄπο*] Cf. Arist. Eq. 1159. Vesp. 548.

869. *ταῦρος ὥς εἰς ἐμβολήν*] Cf. Eur. Fr. 689, 4. *ταῦρος ἐόντος ὥς βλέπων πρὸς ἐμβολήν*. Qu. *ταῦρος ἐμβολήν βλέπων*.

870. *Κῆρας*] I. e. *Furias*. Cf. El. 1252. Soph. O. R. 472.

871. *σ'* — *χορεύσω*] Cf. 878. *μανίαισιν Λύσας χορευθέντ' ἀναύλοισ*.

876. *σὸν ἄνθος*] Cf. Aesch. Prom. 7. *τὸ σὸν γὰρ ἄνθος* — *νητοῖσι κλέψας ὥπασεν*. *πόλις*] Qu. *πόλισμ'*.

878. *μανίαισιν λύσας* mss. *μανιάσιν* (Herm.) *λύσσαις* (Dobr.) Weckl. Qu. *ταῖς μανίαις λύσας* (anapaesti vitandi causa), vel *μανίαισιν λύσσαις*, vel λ. μ. *μανιάσιν* — *χορευθέντ'*] Cf. Arist. Th.

881. *μέλπε* — *χορομανεῖ τρόπῳ*.

879. *ἐναύλοισ* mss. *ἀναύλοισ* Tyrwh. Wakef. Elmsl. I. q. *δυναύλοισ*.

883. Γοργῶν ἑκατὸν κεφαλαῖς] Γοργῶν ἑκατογκεφάλους Reisk. Dind. Weckl. Lege Γοργῶν ἑκατογκεφάλας (vel ἑκατογκεφάλων. Cf. Pind. Ol. IV. 7. ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. Arist. Nub. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ.

884. μαρμαρωπός] μορμορωπός Wakef. Cf. Arist. Ran. 925

886. ἐκπνεύσατε mss. ἐκπνεύσεται Elmsl. ad Ach. 295.

887. ἀποινόδικοι δίκαι] ἀπόδικοι δίκαι Pflugk.

890. ἐκπετάσουσιν] ἐκπετῶσιν Weckl. Suspectum.

898. ἄκραντα — βακχεύσει] Sic Soph. Fr. 704. φαιδρὰ χορεύει

908. πέμπεις] Qu. πέμπει.

909. λευκὰ γήρα σώματ'] Cf. Soph. Aj. 909. λευκά τε γήρα μάτηρ.

931 sq. δ' δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν —] Cf. Med. 1174. Bacch. 1120 sq.

933. αἱματωπούς] αἱματῶπας Pors. Elmsl. ῥίζας] Qu. κόρας. Cf. Bacch. 1120. διαστρόφους κόρας ἐλίσσουσ'.

934. ἀφρὸν κατέσταζ' —] Cf. Soph. Fr. 342. νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος. El. 1423.

936. πάτερ, τί θύω] πάτερ, θύων Elmsl. ἀτὰρ τί θύω Naber. ut in 1353. etc.

937. πόνους διπλοῦς ἔχω; | ἔργον μιᾶς — τάδε conj. Pflugk.

938. μιᾶς μοι χειρὸς mss. μιᾶς μοι 'κ χειρὸς Herw. Malim μιᾶς ἐκ χειρὸς (ut glossema sit μοι) ἐκ χειρός. Cf. Soph. Phil. 91. ἐξ ἐνὸς ποδὸς | ἡμᾶς — χειρώσεται. El. 875. Ita etiam Weckl.

944. ὥστε mss. ὥς τὰ Wakef. S. C. § 176.

945. φοίνικι κανόνι] I. e. rubro. Cf. Hel. 181. φοίνικας πέπλους. Tro. 815. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ.

946. συντριαινῶσω πόλιν] Cf. Bacch. 348. μοχλοῖς τριαῖνον — κἀνάτρεπον ἔμπαλιν. Arist. Pac. 569. τριαινοῦν — τὸ γῆδιον. Plat. com. II. 621. ταῦτα πάντα συντριαίνων ἀπολέσω (ἐξολῶ) πόλιν] μολὼν conj. Wakef. S. C. § 176.

950. διπλοῦς —] Leg. διπλοῦν. Cf. Soph. O. R. 1249. ἔνθα δίστηνος διπλοῦς (l. διπλοῦν) | ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.

951. τόδ'] τότ' conj. Elmsl., coll. Alc. 529. Cf. Hel. 1605. καί τις τόδ' εἶπε, —.

960. κᾶξεκηρύσσετο mss. κᾶκηρύσσετο Reisk. κᾶκκηρύσσεται Elmsl., coll. Soph. O. C. 1605. Tr. 769. Eur. Alc. 182. etc. πορπαμάτων] Cf. El. 820. εὐπρεπῇ πορπάματα. Qu. πεπλωμάτων.

964. κραταιᾶς] ἑκατέρας Burges. ad Phil. 1103.

969. δ'] Leg. τ'.

975. σκιὰν] σκεπὴν Herw.

978. τόρευμα — ποδός] Leg. χόρευμα — ποδός.

980. ὀρθοστάτας] Cf. Ion. 1134. περιβολὰς σκηνωμάτων | ὀρθοστάταις ἰδρύετο. ἐκπνέων βίον] Cf. Or. 496. ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον. Ph. 1463. Her. 566. Hel. 141. Ion. 1600.

983. ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων] Cf. Aesch. Agam. 1582. χειρὸς πατρὸς ἐκτίνοντα μηχανάς.

984. ἀμφὶ βωμίαν] ἀμφιβωμίαν (aut ἀμφιβώμιον) Elmsl., coll. Ion. 1280. οὐ (leg. ἐς) βωμὸν ἔπιτηξεν θεοῦ. βωμίαν — κρηπιδ'] Cf. Soph. Trach. 993. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν etc.

985. ὥς λεληθέναι δοκῶν] Cf. Thesm. 185. ἐγκαθεζόμενος λάθρα | ἐν ταῖς γυναιξίν, ὥς δοκεῖν (leg. δοκῶν) εἶναι γυνή. Soph. O. R. 1178.

989. σός. εἰμ. σὸν παῖδ', οὐ τὸν Εὐρουσθέως, ὁλεῖς Elmsl. Recte.

990. ὄμμα Γοργόνος τρέφων] Cf. Soph. Aj. 1124. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δεινὸν τρέφει.

992. μυδροκτύπον] Verbum μυδροκτυπεῖν legitur Aeschyl. Prom. 374.

994. Qu. ἔρρηξέ τ' (pro δ').

1001. ἱππεύει] ἔσπευσεν F. W. Schmidt.

1002. ἦλθεν εἰκῶν, ὥς ὁρᾶν ἐφαίνετο] ἦλθ' ἐς οἶκον (aut ἦλθεν ἱσσον) — F. W. Schmidt. ἦλθεν εἰκῶν ὥς — conj. Pflugk. ἦλθεν εἰκάζουσιν ὥς ἐφαίνετο, | Παλλὰς) κραδαίνουσ' — Herw.

1003. ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ mss. ἔγχος ἐπίλογχον χειρὶ Canter. Recte.) ἔγχος ἐπίλογχον χέρα Barnes. ἔγχος ἐπιλόγχῳ, χειρὶ tentat Ellis. εὐλοφος κόρη F. W. Schmidt, coll. Tro. 561. κόρας ἔργα Παλλάδος. Παλλὰς, κραδαίνουσ' ἔγχος, ἐπ' ὁρόφων ἄκρων conj. Pflugk. Cf. Hipp. 222. ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος.

1005. μαργῶντος ἔσχε] μαργῶντ' ἐπέσχε vel μαργῶντά τ' ἔσχε Elmsl. ad Iph. T. 199. Nauck. Weckl. Recte. Cf. Phoen. 1163. ἄλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν —. 1247. μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι πόρον. Hec. 1128. μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα. Hipp. 1230. μαργῶσαι φρένας. Aesch. Sept. 362. Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης ἐκλιμμένος. Fr. 238. μαργώσης γνάθου. Soph. Fr. 758. οἱ μαργῶνες. et ad Aj. 50. Cf. etiam Andr. 160. ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγώ. Plat. Hipp. Maj. 298 A. οὐκ ἂν οἶει αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν; Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνον; ubi φόνου cum μαιμῶσαν construendum esse jure statuit Elmsleius.

1011. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ mss. δεσμὰ σειραίων βρόχων Pierson. Weckl. δέσμιον σειρᾶς βρόχῳ Herw.

1016. ἔχει] ἴδεν Herw.

1018. ἄπιστος] Qu. ἄριστος.

1020 sq. τάδε δ' (pro τάδε) ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε ἀκὰ | τάλανι διογενεῖ κόρῳ. μονοτέκνου Πρόκνης | φόνον ἔχω ἔξαι θρεόμενον Μούσαις, | σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα — fere cum Wundero Madvig. τάδε] τάδε δ' Wunder. Adv. in Phil. p. 71. Recte.

1021. θνόμενον] μελόμενον conj. Weckl. θρεόμενον Herw.

1022. θνόμενον] Heathii emendationem μελόμεναν immerito pretam recipit Madvig. Meras nugae enim esse φόνος θνόμενος Μούσαις.

1023. ὦ δάϊε] ὦ τάλας Elmsl. τέκνα τρίγωνα] Cf. Ion. 496. Ἀγραύλον κόραι τρίγονοι. λυσσάδι — μοίρα] Cf. Med. 1281. τάλαιν' — ἅτις τέκνων δν ἔτεκες ἄροτον ἀντόχειρ μοίρα κενῆς.

1024. μοίρα] σᾶ μοίρα Kirch. σὺν ὁρμᾷ Schmidt. Malim σὺν μοίρα. Exciderat σὺν post — σω.

1026. στεναγμὸν τίν' ἢ τίνα γόον φθιτῶν ἢ τὸν Ἀίδα χορὸν λακχήσω; conj. Pflugk. τὸν Ἀίδα χορόν] Lege τίν' —. Cf. Suppl. 75. χορὸς τὸν Ἀιδας σέβει.

1032. ἴδεσθε δὲ (pro τάδε) τέκνα Elmsl.

1035. περὶ δὲ —] Interpolationem hic esse suspicatur Pflugk.

1038. ἀμφὶ — κίοσιν] ἀμφὶ del. Elmsl., ut metrum sit idem quod vv. 1029. 1075. 1083.

1039. ὥς τις ὄρνις —] Cum his cf. Aesch. Ag. 49 sq.

1042. οὐ (σῖγα, σῖγα) τὸν — Elmsl. Cf. Aesch. Sept. 256. οὐ (σῖγα) μηδὲν τῶν ἐρεῖς κατὰ πόλιν;

1045. κατὰ σε δακρύοις στένω Elmsl.

1049. μὴ — εὐνᾶς ἐγείρετε — κεχυμένος ἐπαντέλλει] Cf. Aesch. Ag. 27. εὐνῆς ἐπαντείλασαν. Ch. 280. Soph. O. R. 142. Eur. El. 156.

τὸν εὐ διαύοντα mss. τὸν εὐδι' λαύονθ' Reisk. Weckl. τὸν λαύοντά θ' ὑπνω τ' ἐνδόντ' ἐγείρητ' εὐνᾶς conj. Wecklein. Qu. τὸν εὐ τ' λαύονθ'. Cf. Soph. Phil. 1204. οὐτ' ἐννυχίαν τέρψιν λαίαν. Hom. Il. 9, 325. πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἱανον.

1053. κεχυμένος] Fort. χύμενος. V. Elmsl. ad Her. 76.

1055. ἀπολεῖ πόλιν] ἀπὸ σὲ κτάνη Herw.

1059. σῖγα, πνοᾶς μάθω] σῖγα hic imperativam vim habere monuit Elmsleius ad Med. 1242. Cf. ad Hipp. 567. et Elmsl. ad Her. 559.

1064. τοξήρει ψαλμῶ τοξεύσας] Cf. Ion. 173. Fr. 501, 2. ψάλλει κενὸν τόξευμα. Bacch. 783. τόξων χερὶ | ψάλλουσι νευράς. τοξεύσας delent Madvig. Weckl.

1074. τὸ φάος ἐκλιπεῖν — οὐ φεύγω] Cf. Fr. 377. τοὺς νόθους φεύγουσ' — παῖδας φυτεύειν.

1075. πρὸς δὲ κακοῖς] Leg. πρὸς τε κακοῖς.

1076. πῶς πρὸς Ἑρινύων συγγνώμην ἔξει Herw. θ'] Leg. δ. σύγγονον] πατροκτόνον requirit Herw., coll. Or. 1640. αἵματος μητροκτόνου.

1079. δάμαρτι — ἐκπράξων] Cf. 43. μήτρωσιν ἐκπράξων αἵματος δίκην.

1084. βαλὼν] Sc. τοῖς τόξοις.

1086. ὑπερκότως mss. ὑπερκόπως Wakef. S. C. § 183. Elmsl.

1087. κακῶν δὲ] Leg. κακῶν τε.

1088. εἰς τόνδ' ἐρράγη Wakef. l. l. Cf. Aesch. Pers. 433. αἰαί. κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα | Πέρσαις etc. Prom. 1051. κακῶν τρικυμία. Eodem sensu κλύδων.

1089. ἔμπνους G. l. ἔμπους L. ἔννους recte Weckl., coll. Bacch. 1270. ἄπερ με δεῖ] ἄπερ πάρος probabiliter Nauck. ἃ πρὶν γ' ἀεί Schmidt. Qu. ἄπερ πάρος, vel ἄπερ γ' ἀεί.

1094. ναῦς ὅπως ὠρμισμένος] Cf. Arist. Th. 1105. ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον | θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην; ἰδοὺ — θάκους ἔχων;] Cf. Fr. 124. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον | ἀφρῶ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα | ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τυκισμάτων, | σοφῆς ἄγαλμα χειρός;

1095. βραχίονα] Malim βραχίονας aut βραχίονε. Cf. Vesp. 1194.

1096. πρόσσειμι θραυστῶ mss. πρὸς ἡμιθραύστῳ Elmsl., coll.

1009. δς (κέων) — διχορραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἐπι. λαῖνω τειχίσματι mss. λαῖνω τυκίσματι Fix. Weckl. Cf. Fr. 125, 3. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων (f. τυκισμάτων). Phoen. 804. λάϊνα τείχεα. Ovid. Met. IV. 673. 'nisi quod levis aura capillos | moverat et tepido manabant lumina fletu, | marmoreum ratus esset opus.'

1097. ἦ μὲν — ἔχω mss. ἦμαι — ἔχων Musgr. Elmsl.

1098. Λεγε πτερωτὰ δ' (pro τ').

1100. πλευράς] πλευρά τ' Elmsl. ad Her. 824.

1103. ἀλλ' οὔτε] ἀλλ' οὔτι, aut οὔτε σκῆπτρα, aut ἡδὲ σκῆπτρα (cum Wakef.) malit Elmsl.

1105. ποῦ ποτ' ὦν ἀμνηχανῶ;] Leg. ποῦ ποτ' εἴμ' ἀμνηχανῶ. Cf. Ag. 1176. ἀμνηχανῶ — ὅποι τράπωμαι. Pers. 458. ὥστ' ἀμνηχανεῖν | ὅποι τράποιντο.

1108. οἶδα τῶν εἰωθότων] ὦν ὁρᾶν εἰωθ' ὁρῶ F. W. Schmidt. τῇδε (aut ἐστι) τῶν εἰωθότων Herw. Versum spurium habet Nauck.

1109. κακῶν] Qu. τέκνων. ἔλθω — πέλας;] Qu. ἔρπω — πέλας. Cf. Hipp. 1439. ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.

1110. μὴ προδοῦς τὰς συμφοράς] μὴ προδῶς — codd. μὴ προδῶ σὰς συμφοράς Lenting. F. W. Schmidt. μὴ προδῶ σ' ἐν συμφοραῖς Herw.

1113. ὦ τέκνον] ὦ φίλτατ' F. W. Schmidt.

1116. μέγας γ' L. Musgr. Elmsl. ad O. R. 987. μέγας δ' G.

1118. ὑπογράφει] Qu. ὑπογράφεις.

1119. εἰ — βάκχος, ἐκφράσαιμεν ἄν] Leg. εἰ — βάκχος εἰ, φράσαιμεν ἄν.

1122. βακχεύσας] Qu. βακχευθεῖς.

1124. ἀναινόμεσθα γάρ] Sc. δευθέντες. Cf. 1235. Bacch. 251. θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

1127. θρόνων τάδε] πονοῦντά με Schmidt. Qu. μολεῖν τάδε Cf. Soph. Fr. 104, 7. ἔχειν τι κέρδος ἐμφανές θεῶν πάρα.

1129. τὰ σὰ περιστέλλον κακά] Cf. Med. 582. τᾶδικ' εὖ περιτελεῖν.

1133. ἀπόλεμον —] Cf. Prom. 904. ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος.

1140. περιβάλλει] Cf. Phoen. 1462. ἤδη με περιβάλλει σκότος. Fort. περιβαίνει. στεναγμῶν — νέφος] Cf. Med. 107. νέφος οἰμωγῆς. Soph. Ant. 1209. τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει (qu. περιβάλλει) βοῆς | ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον.

1142. ἡ 'βάκχευσ' ἐμόν] ἐν βακχεύμασιν Pflugk. Weckl. ἐκ βακχεύσεως F. W. Schmidt.

1146. τί δὴ γε] τί δῆτα Schaef. Herm. Elmsl., ad Iph. T. 940. et Her. 805., coll. Aesch. Prom. 746. Soph. O. R. 1159. Eur. Hipp. 1060. Arist. Lys. 181. 1159.

1147. Hunc versum ejiciunt Paleius et F. W. Schmidt. Post φονεύς interrogat Elmsl., coll. Andr. 1210. Hel. 550. Med. 878.

1148. κοῦκ εἶμι] οὐκ εἶμι Elmsl. ad Her. 805. πέτρας λισσάδος] Cf. Andr. 1210. πέτρας λισσάδος. 533. λισσάδος — πέτρας.

1150. δικαστῆς αἵματος] Cf. El. 1094. φόνον δικάζων φόνος. S. Johann. Apocalyps. XIX. 2. ἐξεδίκησε τὸ αἷμα. Soph. O. R. 1214.

1151. σάρκα τὴν ἐμὴν mss. σάρκα τὴν τάλαιναν Elmsl. ad Suppl. 303. σάρκα τήνδε τλήμον' — Stadtmüller. Recte, opinor. σάρκα τήνδε τὴν ἐμὴν L. Dind. (Recte, opinor.) Qu. ἡ σάρκα τοῦδε τάνδρως (gl. τὴν ἐμὴν) ἐμπρήσας πυρί.

1156. φιλιτάτων ξένων ἐμῶν] Imo φιλιτάτω —. Et sic Reisk. Elmsl., coll. Soph. El. 15. φίλτατε ξένων Πυλάδῃ.

1157. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὖρω, περωτὸς —; Elmsl. ad Iph. T. 358., ποῖ ad μολῶν referens. Frustra, opinor. Praestat ποῦ reponere cum Hermanno. Frequens harum particularum est confusio. Cf. ad 74.

1159. σκότος] Qu. σκότον. Lacunam explet addito φωτός Herwerden. Stud. Crit. p. 53. Qu. φέρ' ἀμφὶ κρατὶ περιβάλω (μέλαν) σκότος.

1161. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν] Cf. Ion. 1259. τοῖς ἀποκτεῖνασί σε | προστρόπαιον αἷμα θήσεις.

1164. μένουσιν] Leg. ναίουσιν.

1169. τίνων ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν] Cf. Trag. adesp. 490. τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν. Aesch. Agam. 1501. θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν.

1170 sq. De scripturae sinceritate dubitat Herw.

1172. τί νεκρῶν] τῶνδε πληθύει πέδον; Cf. Aesch. Pers. 421. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον. Soph. Tr. 54. παισὶ — πληθύεις.

1174. Post ἀφῖγμαι plenum punctum ponatur.

1175. γεγῶσαν] βεβῶσαν Schmidt. τεθνῶσαν malit Herw., coll. Suppl. 278., sed spurium hunc versum habet. Qu. δὲ θνητῶν, vel δὲ νεκρῶν, vel δὲ φῦσαν, vel γυναικα.

1178. ἐλαιοφόρον ὄχθον] Acropolis dicitur. Παλλάδος ὄχθος est Ion. 1178.

1182. ἔτεκε μὲν mss. ἔτεκε μὲν νιν Elmsl.

1189. μαινομένῳ πιτύλῳ] Cf. Iph. T. 307. μανίας πίτυλον μεθείς.

Notandus in hoc versu spiritus asper quinquies repetitus.

1190. ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας] ἑκατογκεφάλοιο — Seidler. Qu. ἑκατογκεφάλα —. Cf. Arist. Nub. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ.

1196. οὐκ ἄν (ἄν γ' l.) εἰδείης mss. οὐκ ἄν ἴδοις et βροτῶν (pro θνατῶν) Elmsl. ad Med. 836.

1200. δμόφυλον] δμόθυμον Herw. δμοφύλιον Seidler.

1202. εἰς συναλγοῦντ' mss. ὥς συναλγῶν γ' Wakef. Weckl. εἰ πρὸς ἀλγοῦντ' Herw.

1205. ῥέθος] Faciem. Cf. Soph. Ant. 529. Perrarum apud tragicos vocabulum.

1206. δακρύοις· συναμιλλᾷται] Leg. δακρύοισιν ἀμιλλᾷται.

1207 sq. Cf. Hel. 894. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ.

1209. πολίον τε δάκρυον —] Cf. Pind. P. IV. 98. πολιάς — γαστρος.

1210. ἰὼ παῖ, κατά- | σχεθε λέοντος ἄγριον θυμὸν, ὥς | δρόμον (δρόμον Reisk.) ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγει, κακὰ θέλων κακοῖς ξυνάψαι, τέκνον Elmsl. ad O. R. 663.

1212. βρόμον] δρόμον recte Reisk.

1214. σὲ τὸν θάσσοντα — αὐδῶ] Cf. Hel. 1107. σὲ τὰν — θάκους ἐνίζουσαν ἀνεβόασα. τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας] Cf. Arist. Th. 889. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας | φάρει καλυπτὸς, ὦ φίλη; (Trag. adesp. 44.) Hel. 895. καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα. αὐδῶ] Jubeo. Cf. 498. ἐγὼ δέ σ', ὦ Ζεῦ, — αὐδῶ — ἀμύνειν.

1218. προσείων χεῖρα] προσίλλων — Nauck. τί μὴ προσειπεῖν χειρὶ σημαίνεις ἐμοί Herw. Cf. Hel. 445. ἄ, μὴ πρόσσειε (προσείλει cod.) χεῖρα μηδ' ὦθει βία. φόνον] φόβον aut μένειν F. W. Schmidt. μένειν Schenkl. φυγεῖν Wecklein.

1221. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον] Cf. Fr. 970. ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος. Plut. Mor. p. 431 A. ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὥς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ (Euripides) φησιν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Quae ad hunc locum fortasse respiciunt.

1228. τὰ τῶν θεῶν γε πτώματ'] τὰ τῶν θεῶν πτώματ' recte Reisk. Dobr.

1232. τί δ' (δ' in lit.) l. Nescio an recte. οὐ μαίνεις] Leg. ἢ μαίνεις —; Cf. Soph. Ant. 1043. θεοὺς μαίνειν οὔτις ἀνθρώπων θένει. θνητὸς] Qu. θεῖος.

1234. τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων] τοῖς φίλοισι τῶν φίλων Naber. τοῖς φίλοις ἔργῳ φίλων F. W. Schmidt, coll. Alc. 339. λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.

1235. εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι] Cf. ad Iph. A. 1502. θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

1239. *ἡῦρες δέ γ' ἄλλους*] Leg. *ἡῦρες δὲ κάλλους*, aut *ἡῦρες δ' ἔτ' ἄλλους* —; *ἡῦρες*] εἶδες Pal. Nescio an recte.

1240. *ἄπει — οὐρανοῦ*] Cf. incert. apud Proverb. Append. III. 391. *οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἄπεται*.

1241. *ὥστε κατθανεῖν*] ὥστ' ἀμυναθεῖν Weckl.

1242. *δοκεῖς ἀπειλῶν*] *δοκεῖς δὲ τολμῶν* F. W. Schmidt.

1244. *ἰσχε στόμ'*] *ἰσχ' εὔστομ'* Herw., coll. Phil. 201.

1245. *γέμω κακῶν δὴ —*] Cf. Hes. 784. *ὄλωλα κοῦδὲν ἰοπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν. κοῦκέτ' ἔσθ' ὀπη τεύῃ*] *κοῦκέτ' ἔσθ' δ προστεύῃ* F. W. Schmidt. Kr. St. III. 100. Cf. Eupol. 224. *ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω*. Com. adesp. 491. Menand. 530, 9. *τὸ δὴ λεγόμενον, οὐκ ἔχεις (ὅπου χέσης) | ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν*. [Diogen.] Epist. 38. extr. *ὅποι πτύσαιμι τόπον οὐκ εἶχον*. ibid. *ὥς μηδὲ ὅποι πτύση τις τόπον εἶναι*. Marc. Anton. V. 12. *τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέση*. ὅπα. ὀπη al.

1249. *σύ γ' mss. σὺ δ'* Wakef. Elmsl. ad O. R. 1030. *ἐπὶς ὧν γε συμφορᾶς*] Cf. Soph. El. 1448. *συμφορᾶς γὰρ ἂν | ἔξωθεν εἶην* etc.

1250. Cf. Alc. 837. *ὦ πολλὰ τλάσα καρδία ψυχὴ τ' ἐμή*.

1251. *εἰ μέτρῳ μοχθητέον*] ἐν μέτρῳ — Herm. F. W. Schmidt. *οὐκουν τοσαῦτά γ' ἦν πρὸ τοῦ μοχθεῖν ἐμὸν hic postea οἷκ ἂν τοσαῦτά γ' (sc. τλάς), εἰ ἀμέτρως μοχθητέον conj.* Herw. οὔτ' ἂν Schenkl. Herw.

1254. *οὐκ ἂν*] Leg. *οὐκ ἂν σ'*. *ἀμαθία*] Leg. *ἀμελεία*.

1263. *Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς*] Qu. *Ζεὺς δ', ὅστις ἐστί*. Cf. Tro. 885. *ὅστις ποτ' εἰ σὺ — Ζεὺς*. Fr. 480. *Ζεὺς, ὅστις ἐστὶν ὁ Ζεὺς Pors.*), οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων. Aesch. Ag. 160. *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν*.

1266. *γάλακτί τ'*] Lege *γάλακτί γ'*, aut *ἔτ' ἐν γάλακτι δ. ὄφεις ἐπείσφρησε —*] Cf. El. 1033. *λέκτροις τ' ἐπείσφρησε (κόρην)*. Alc. 1056. *καὶ πῶς ἐπείσφρῳ τήνδε τῷ κείνης λέχει*; Fr. 781, 46. *χόλον | δόμοις ἐπείσφρεῖς*.

1268. *ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος*] Cf. 1. *τὸν Διὸς σύλλεκτρον*.

1269. *περιβόλαι'*] Cf. *συμβόλαι'*.

1272. *Τυφῶνας*] *Γηγρύνας* Elmsl. ad Ach. 1082. et Ed. Rev. XXXIII. 232., coll. Aesch. Ag. 879. "It is impossible to account for the mention of Typhon among the labors of Hercules, or for the application of the epithet *τρισώματος* to that hundred-headed monster." (Elmsl.) *τετρασκελεῖς mss. τετρασκελῇ* Reisk. Elmsl. Cf. Cycl. 5. *γηγενῇ μάχην δορός*. Ion. 987.

1273. *πόλεμον*] Suspectum. Qu. *γένναν*, aut *λαόν*.

1277. *Ἄιδου — τρίκρανον*] Cf. 612. Soph. Tr. 1098. *Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ'*.

1279. *φόνος mss. πόνον* Reisk. Elmsl. Recte. Cf. 22.

1280. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς] Cf. Tro. 489. τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλῃ γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. Aesch. Agam. 1283. κάτεισιν ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις (τοῖσδε — δόμοις, aut potius ἄταις τούσδε — δόμους?).

1281. οὗτ'] Leg. οὐκ. ἑμαῖς φίλαις] ἑμοὶ φίλαις Cobet. Nauck. ἑμαῖς φοναῖς F. W. Schmidt.

1283. πανήγυριν φίλων] πανήγυριν θεῶν F. W. Schmidt, coll. Aesch. Sept. 219. θεῶν ἄδε πανάγυρις.

1287. ἐγνωσμένοι] κεχρωσμένοι (i. e. μεμιασμένοι) Herw.

1288. γλώσσης πικροῖς κέντροισι] Cf. Trag. adesp. 110, 5. λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἡρεθισμένον. κληδουχούμενοι mss. κληδουχούμενοι Kirch. λοιδορούμενοι Naber. κερτομούμενοι Herw.

1290. οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρῆσεται;] Cf. Com. anon. V. 372. ἀποφθάρηθί μου. Andr. 708. εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὥς τάχιστ' ἀπὸ στέγης.

1292. ὦ δ' αἰ κακῶς ἦν (pro ἔστ') conj. Elmsl. ad Her. 387. Qu. ὦ δ' αἰ κακῇ | μοῖρ' (vel αἰσ').

1293. συγγενῶν aut συγγενῶς quid sibi hic velit rogat Elmsleius ad Her. 387. Qu. συντροφως.

1300. καὶ] Qu. ναί.

1303. Ζηνὸς ἢ κλεινὴ δάμαρ] Cf. Soph. Aj. 952. Ζηνὸς ἢ δεινὴ (κλεινὴ?) θεὸς Παλλάς.

1304. κρούουσ' Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλῃ πόδα libri. κρούουσ' Ὀλύμπου λαμπρὸν ἀρβύλῃ πέδον (πέδον Brod. Kirch.) Naber. "Irrepsit Ζηνὸς ex superiore versu. Post Ὀλύμπου facile excidere potuit λαμπρὸν." κρούουσ' Ὀλύμπου βηλὸν ἀρβύλῃ ποδὸς conj. Badham ad Ion. 297. κρούουσ' Ὀλύμπου δώματ' Dobr. κρούουσ' Ὀλύμπου δάπεδον — Herw.

1307. ἄνω κάτω στρέψασα] πάντως ἀναστρέψασα Schenkl. prob. Wecklein. δόμων κάτω στρέψασα F. W. Schmidt. Qu. πέδοι (εἰς γῆν) κάτω στρέψασα (ῥίψασα). Cf. Aesch. Eum. 650. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω | στρέφων τίθησιν. Arist. Eccl. 733. πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψας' ἑμούς.

1312. αἰσθάνει] Qu. αἰσθάνον.

1315. εἴπερ οὐ ψευδεῖς] εἴπερ ἀψευδεῖς Matth. Elmsl. ad Med. 348., cui jure soloecum videtur εἴπερ οὐ ψευδεῖς pro εἴπερ μὴ —. Cf. ad Med. 87. Aesch. Prom. 185. ἀπαράμυνθον (οὐ παρ. Turn. et libri plures). Possis etiam εἴ τι μὴ ψευδεῖς. Cf. Soph. O. C. 628. εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

1323. ἔπου δ'] Qu. ἔπου θ'.

1324. χέρας — μιάσματος] Cf. Iph. T. 686. ἀμφὶ βωμὸν ἀγνιθεῖς φόνου.

1328. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέθεν —] Cf. Soph. El. 284. παρὸς | τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην.

1331. θανόντος δ'] Leg. θανόντα δ'.

1332. *θυσίαισι*] *θυσίαις* σε recte Reisk. *λαῖνοισί τ'*] For *λαῖνοις* τέ σ'.

1333. *τίμιον ἀνάξει*] Qu. *τίμιον ἀνέξει*, aut *τιμῶσ' ἀνέξει*, aut *τιμῶσα σέψει* (?).

1337. *χρεῖος φίλων*] I. e. indigens. Cf. supra 51. Fr. 143. 3. *ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὦν οὐδὲν σθένει*. Aesch. Suppl. 199. *χρεῖος εἰ ξένη φυγὰς*. *εἰ χρεῖος φίλων*] Amicorum indigens es.

1338. *θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν* —] Cf. Or. 659. *ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;*

1340. *πάρεργα τάδ' ἔστ'* mss. *πάρεργα (μὲν)* — Brub. Hart. *πάρεργά (τοι)* Nauck. *πάρεργα (γὰρ)* — F. W. Schmidt. Weckl. Pro *πάρεργα* aliud quid requirit Madvig. Cf. Or. 602. *καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων*. Qu. *πάρεργα ταῦτά γ'.*

1346. *ἀοιδῶν οἶδε δύστηνοι λόγοι*] *δυστήνων* longe praeferendum putat Naber. Vulgatam tuetur F. W. Schmidt.

1348. *μὴ δειλίαν ὀφλω τιν'*] Cf. Her. 985. *δειλίαν ὀφλεῖν τινα*.

1349. *ταῖς συμφοραῖς*] Qu. *τὰς συμφοράς*.

1350. *οὐδ' ἀνδρὸς ἄν δύναιθ' ὑποσιῆναι βέλος* | *ἐγκαρτερήσων θάνατον*. *εἰμι δ' ἐς πόλιν* — Madvig.

1351. *ἐγκαρτερήσω*] Qu. *εὖ καρτερήσω*.

1352. *χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω*] Imo *μυρίαν*. Cf. Alc. 544. *μέθες με, καί σοι μυρίαν ἔξω χάριν*. *τε*] Qu. *γε* aut *σῶν*.

1353. *πόνων — ἐγευσάμην*] Cf. Soph. Tr. 1101. *ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην*. Pind. N. VI. 40. *οἷτε πόνων ἐγεύσαντο*.

1354. *ἀπειπον οὐδὲν* mss. Malim — *οὐδέν'* (Both. Weckl.).

1356. Cf. Or. 1162. *βάρος τι κἂν τῷδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν*.

1358. *οὐ δ', ὦ γεραιέ,* — F. W. Schmidt.

1367. *ὁ φύσας χῶ τεκῶν* —] Leg. *ὁ φύσας καὶ τεκῶν* —. Cf. Aesch. Cho. 690. *τὸν τεκόντα*.

1368. *ᾧνασθε*] *ᾧνησθε* Lud. Dind. in Thes. V. 2020. prob. G. Dind. Praef. p. XIV. ed. 1869. *τῶν ἐμῶν καλῶν*] Qu. *τῶν πολλῶν καλῶν*. Cf. Soph. Fr. 531, 1 N. *ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ* —;

1370. *ἀπώλεσα*] *ᾧνήσαμεν* aut *ἐδράσαμεν* F. W. Schmidt. Qu. *ἡμειψάμην*.

1371. *σέ τ'*] Leg. *σέ δ'*.

1373. *μακρὰς διαντιλοῦσ'* — *οἰκουρίας*] Cf. Andr. 1217. *διαντλήσω πόνους ἐς Ἄϊδαν* (l. *ἐν Ἄϊδου*).

1375. *ὥς ἀθλίως πέπραγα*] Cf. Arist. Pac. 1255. *οἴμ', ὦ κρανοποί', ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν*. Pl. 629. *ὥς εὐτυχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπράγατε*. 633. Nub. 1269. *κακῶς πεπραγότε*.

1385. *σωστέον*] Active, ut in Arist. Lys. 501. *σωστέον, ὦ τῶν*.

1386. *ἀγρίου κυνὸς* Wakef. prob. Elmsleius ad Bacch. 1227. *σύγκαμ' Ἄϊδου μοι κυνὸς* — F. W. Schmidt. *ἐν μοί τι σῖγκαμε*] Cf. 207. *ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν*. Iph. T. 999. *ἐν τι τοῦθ'*

μοῦ γενήσεται. Med. 381. ἐν τί μοι πρόσαντες. Hippoth. Fr. 3, 2. ἀλλ' ἐν γ' ἔχει τι χρηστόν. Hel. 748. εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης. 1551.

1391. ἐνὶ λόγῳ] Cf. Amph. com. III. 313. ἅπαντες ἀνδροφόνου γάρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ. Demosth. Ol. III. 18. πάνθ' — ἀθροίσαντα ἐνὶ λόγῳ. ἅπαντας δ'] Lege ἅπαντάς θ'.

1393. ἀθλίῳ τύχῃ] ἄθλιοι τύχῃ Nauck. Dind. Lege ἀθλίῳ τύχῃ. Cf. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας θύγατερ τύχας.

1399. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις] Cf. Bacch. 344. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν. ἐμοί. Arist. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται ῥέπυς τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. ἐναπομόρξει Pors. Elmsl. (Cf. Synes. pist. 44. εἰ θιγγάνων ἡμῶν ἐναπομόρξει τὴν προστροπήν.) Nihil minus.

1400. ἔκμασσε, φείδου μηδέν] Cf. Hec. 1044. ἄρασσε, φείδου μηδέν. et ad Hec. 387.

1403. 1404. Transponit sic F. W. Schmidt, HP. ὦ πρέσβυ —. | M. ζεῦγος —. | HP. Θησεῦ —. Idem ejicit v. 1405.

1403. Post h. v. excidit, opinor, versus qui Amphitryonis fuit.

1407. ὥς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;] ὥς δὴ τὸ ἐλ σὺ) φίλτρον Elmsl., coll. Andr. 234. ὥς δὴ σὺ σώφρων etc. i. ὥς δὴ σὺ — ἔσει. Cf. Andr. 235. ὥς δὴ σὺ σώφρων, τὰμὰ οὐχὶ σώφρονα. Soph. O. C. 809. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' καιρῷ λέγεις. Aesch. Ag. 1633. ῥάων ἔσει] Anglice, you will feel easier. Cf. Ion. 875. ῥάων ἔσομαι.

1408. ποῦθ' πατρός τε στέργα —] Qu. ποῦθ' τε καὶ πρὸς στέργα etc.

1410. οὕτως πόνων mss. οὕτω πόνων Herm. οὕτος (heus!), πόνων — conj. Elmsl., coll. Alc. 776. Med. 922. "Theseus tells Hercules that his present dejection is a contrast to the fortitude with which he underwent his labors (πόνων)." (Elmsl.)

1412. οὐκ αἰνέσει] Lege οὐκ αἰδέσει;

1413. ἀλλὰ προσθεῖναι δοκῶ mss. ἄλλο πρόσθ' εἶναι δοκῶν; dham Praef. Ion. p. XVII. Qu. ἀλλὰ πρόσθεν οὐ τάδ' (τόδ') ἦν.

1414. ποῦ κείνος ὤν;] Suspectum ὤν. Qu. εἰ. Aut ἄγαν γ'. κλεινὸς ποῦ 'στὶ κείνος Ἡρακλῆς;

1416. ὥς] πλὴν Badham. ἦν] Prima persona. Cf. Ion. 280. κρείσσων (servato ὥς) T. Halbertsma.

1417. πῶς οὖν ἔτ' εἶπης mss. πῶς οὖν ἂν εἶποις L. Dind. etc. πῶς οὖν ἐνίπτεις Herm. πῶς νουθετεῖς δ' ἔμ' Wecklein. πῶς οὖν ἴ τις — F. W. Schmidt. Qu. πῶς οὖν ἔμ' εἶπας, aut πῶς ἂν ἔτ' εἶποις.

1424. ἐφολκίδες] Cf. 631. Andr. 200. ἀθλίαν ἐφολκίδα.

B A C C H A E.

1. Cf. 1340. ταῦτ' — λέγω Διόνυσος. Rhés. 892. Hel. 1285. Or. 1626. Hipp. 1285. et ad Arist. Ach. 406.

2. δν τίκτει ποῦθ'] Cf. Med. 954. κόσμον, δν ποῦθ' Ἥλιος — δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. El. 416. δν ἐκσώζει ποτέ. Fort. ἔκτεν ποῦθ'.

3. λοχενθεῖσ'] Cf. Tro. 597. ἐνθ' ἐλοχεύθην. Ion. 455. Τῶν λοχενθεῖσαν.

6. μητρὸς τῆς κεραυνίας] Cf. Suppl. 496. Καπανέως κεραυνιον δέμας.

7. δόμων ἐρείπια] Cf. Iph. T. 49. Aesch. Sept. 880. δωμάτων ἐρειπίτοιχοι.

8. τυφόμεν', ἀδροῦ τε πυρὸς — Plutarchum legisse suspicatur Elmsleius.

13. τοὺς πολυχρύσους] τῶν πολυχρύσων malit Elmsleius ad Her. 839. Qu. τὰς —.

14. Περσῶν (δ') conj. Elmsl. Recte. ἡλιοβλήτους] I. q. ἡμικτύπους.

18. μιγάσιν Ἕλλησι] Qu. μιγεῖσ' Ἕλλησι —.

20. ἐς τήνδε πρῶτον] Malim ἐς τήνδε πρῶτην.

23. πρώτας δὲ Θήβας] Qu. πρώταις δὲ Θήβαις.

25. κίσσινον βέλος] Cf. 761. 363. ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα. Ion. 217. ἀπόλεμον κίσσινον βάκτρον.

29. ἐς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέχους] Cf. Ion. 827. ἀλοὺς μὲν ἀνέφερ' ἐς τὸν δαίμονα. Arist. Nub. 1080. εἴτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν. 850.

32. νιν αὐτὰς mss. Qu. νιν αὐτόσ'. οἷστρος' mss. Let. ὥστρος', ut ὤνωμένος, ὠακοστρόφει, etc.

33. μανίαις — παράκοποι φρενῶν] Cf. 999. μανείσθ' προτιὰ παρακόπῳ τε λήματι. Hipp. 239. ὅστις σε θεῶν — παρακόπῳ φρένας. Arist. Th. 680. μανίαις φλέγων, λύσση παράκοπος. Aesch. Prom. 581. οἷστροηλάτῳ δείματι παράκοπον. Eum. 329. παρακοπά — φρενοδαλής. Ag. 48. φρενῶν κεκομμένος. 487. τίς ὦδε παιδὸς ἢ φρενῶν βεβλαμμένος; Qu. παράκοποι φρένας. Idem proponit Elmsleius.

38. ἀνορόφοις ἦνται πέτραις] ἀνορόφους ἦνται πέτρας conj. Elmsl. 50 — 52. Spurius habet Collmann. et F. W. Schmidt.

51. ὀργῇ] ζητῇ F. W. Schmidt.

52. ζητῇ, ξυνάψω] ἔγχη συνάψω F. W. Schmidt, coll. Phoen. 1191.

53. 54. Spurius habent Bernhardt et F. W. Schmidt.

60. Cf. Arist. Ach. 1072. τίς ἀμφὶ χάλκοφάλαρα δώματα κτεπέει.

62. Κιθαιρῶνος πτυχάς] Cf. 943. Andr. 1278. εἴμ' Πηλῶν πτυχάς. Herc. 240. Παρνασσοῦ πτυχάς. Suppl. 757. Bacch. 796. 1217. πτύχας mss. πτυχάς Elmsl. ad Med. 1264.

63. ἐλθὼν, ἔν' εἰσὶ] ἐλθὼν γυναιξὶ — F. W. Schmidt, coll. 915.

66. βρομῖω (θεῶ) Nauck. βρομῖω (᾿γῶ) malit Herw. πόνον ἡδὺν] Cf. Soph. El. 1145. πόνῳ γλυκεῖ. κάματόν τ' ἀκάματον (pro ἀκάματον) conj. Elmsl.

68. εὐαζομένα] ἀζομένα Herm.

70. στόμα τ' εὖφημον — δσιούσθω] Cf. Arist. Ran. 354. εὖφη-
μειν χρὴ καξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν. ἐξοσιούσθω L. P.
δσιούσθω corr. in ras. in L. Cf. Fr. 472, 15. δσιωθεῖς.

72. ὦ μάκαρ] Annon ἡ μάκαρ (felix profecto)?

73. βιοτὰν ἀγιστεύει] Sic Arist. Ran. 355. ἡ τὴν γνώμην (τῇ
γνώμῃ vulg.) καθαρεύει.

79. ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων] Cf. Ion. 371. τὸν θεμι-
τεύοντα σοι.

80. ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων] Cf. Trag. adesp. 334. τίς καλλί-
αρπον θύρσον ἀνασεῖει θεῶν;

88. ὄν ποτ'] ὄν πόδ' Musgr. prob. Elmsl. ἔχουσ' ἐν —
ἀνάγκαισι] Cf. Suppl. 164. ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω. ἐν ὠδίνων
οχλαῖς ἀνάγκαισι] Cf. Ion. 452. τὰν ὠδίνων λοχιᾶν (τὰς — λοχίας?).

90. παμένας] Suspectum. βροντᾶς] Qu. βροντᾶ.

92. αἰῶνα] I. q. βίον. Cf. Aesch. Prom. 862. γυνὴ γὰρ ἄνδρ'
καστον αἰῶνος στερεῖ.

93. κεραυνίῳ πλαγᾶ] Cf. Alc. 129. διόβολον πλήκτρον πυρὸς
εραυνίου. Fr. 781, 69. κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί.

100. Post τέλεσαν virgula distinguit V. D. in Mus. Crit. II. 659.

106 sq. Cf. 702. ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους — στεφάνους δρυὸς
εὐσμίλακός τ' ἀνθεσφόρου.

107. καταβακchioῦσθε] Qu. θαμὰ βακchioῦσθε. Cf. Soph. Fr. 874.
θεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην | βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν. Virg.
E. II. 487. 'virginibus bacchata Lacaenis [Taygeta.] Aen. III. 125.
bacchatamque jugis Naxon.'

111. ἐνδυτὰ νεβρίδων] Cf. 137. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτόν.

117. θηλυγενὴς ὄχλος] Cf. 1154. τὰν θηλυγενῆ στολάν.

122. ἔναυλοι] Cf. ad Hel. 1113. Herc. 371. Fr. 740, 4. κατ'
ναυλ' (ἐναύλων al.) ὀρέων ἀβάτους.

123. τρικόρυθες] Cf. Or. 1487. τρικόρυθος Αἴας.

124. βυροτόνον κύκλωμα] Cf. Hel. 1347. τύμπανα — βυρ-
οτενῇ. Arist. Eq. 369. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

126. συντόνῳ] Qu. ἐντόνῳ. Cf. ad Arist. Ach. 672.

127. ἡδυβόα αὐλῶν πνεύματι] Cf. Arist. Ran. 313. αὐλῶν πνοῆς.
(κατήκουσας). Sic ἡδυβόας δόναξ Anth. Plan. 231.

137. νεβρίδος — ἐνδυτον] Cf. 111. σικτιῶν ἐνδυτον νεβρίδων.
hesp. trag. 1. ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην.

140. Λύδια (θ') conj. Elmsl., hiatus vitandi caussa.

142. ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον —] Cf. Tro. 995. πόλιν χρυσῶ
έουσαν. Hel. 1618. φόνῳ ναῦς ἐρρεῖτο. Rhes. 290. πολλῇ γὰρ ἡχῇ

δέων στρατὸς | ἔστειχε. et ad Arist. Eq. 526. πολλῶ — ἐπαίνω — ἔρρει. Hom. Il. 8, 65.

144. Συρίας — καπνός] Cf. Hermipp. II. 407. ἀπὸ δ' αἶ Συρίας λιβανωτόν. Mnesimach. III. 569. (v. 59.) Aesch. Ag. 1312. οἱ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις. λιβάνου καπνός] Pro λιβανωτοῦ?

145. δ Βακχεὺς δ' —] Cf. Arist. Ran. 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων, | Ἰακχ' ὦ Ἰακχε, | νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

146. πυρσώδη φλόγα πεύκης] Cf. Aesch. Ag. 288. πεύκης τὸ χρυσοφεγγές — σέλας. Fr. 167. κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

147. αἴσσει] Qu. ἐγείρει.

148. δρόμῳ τε χοροὺς conj. Elmsl. χοροὺς ἐρεθίζων] Cf. Arist. Nub. 312. Βρομία χάρις εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα.

149. ἀναπάλλων] Cf. 1188. ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδα;

150. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων] Cf. Iph. A. 758. τὰν Κασσάνδραν ἴν' ἀκούω ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους.

157. τὸν εὖιον — θεὸν] Cf. 1168. Fr. 203, 2. εὖιου θεοῦ.

160 sq. Cf. Hel. 169. εἴθ' ἐμοῖς γόοις μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Δίβυν λωτὸν ἢ σύριγγας, αἴλιν' ὥς κακοῖς τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα, etc.

161. φοιτάσιν] Cf. Soph. Tr. 980. βρέμῃ] Cf. Arist. Nub. 313. Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν. παίγματα] παίσματα Herw.

170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων conj. Elmsl. et jam Bergler. ad Pac. 179. Cf. Phoen. 1067. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; | ἀνοίγεται. Arist. Pac. 179.

176. νεβρῶν δοράς] Cf. Fr. 752. νεβρῶν δοραῖς καθαπύς. Hel. 1374. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες. θύρσους ἀνάπτειν] θύρσους ἀναίρειν cum Musgravio F. W. Schmidt. Malim θύρσους τινάσσειν. Cf. 80. ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων. 553. χρυσῶπα τινάσσων θύρσον.

178. ἡσθόμην κλύων] ἡσθημεν κλύων Elmsl. ad Med. 1107. ἡδόμην κλύων Musgr. Qu. ἡσθην δὴ κλύων, aut ἡσθόμην κλίνω (pareo).

180. ἔτοιμος ἦκω conj. Elmsl., ut ὥς significet i. q. ἐπεὶ.

181. παῖδα παιδὸς ἐξ ἐμῆς conj. Elmsl.

183. δυνατόν] δαίμον' Naber. Nihil opus. Cf. Iph. A. 997. ὅσον γε δυνατόν. αὖξεσθαι μέγαν] Cf. Plat. Resp. VIII. 565 C. ἓνα τινὰ — εἴωθε — τρέφειν τε καὶ αὖξειν μέγαν. Dem. p. 19. μέγας νῦν ἠϋξήθη. Andr. 723. ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ | θρέψω μέγαν.

184. ποῖ καθιστάναί πόδα —;] Cf. Soph. O. C. 23. ἔχεις ἀδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν; Arist. Eccl. 837. ὅποι (al. ὅποι) δειπνήσετε. Fr. 781, 57. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω;

187. ὥς οὐ κάμοιμ' ἄν —] Cf. Arist. Ran. 345. γόνυ πάλλεται γερόντων | ἀποσεύονται δὲ λύπας | χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐναντούς. Lys. 670.

188. ἡδέων mss. ἡδέως Milton. ἡδονῇ (i. e. ὑφ' ἡδονῆς) Nauck. Weckl. οὐ λελείμμεθ' ἡθέων F. W. Schmidt, coll. Fr. 321. Or. 1085. Suppl. 904. Med. 76. Qu. ἡδέως.

190. κάπιχειρήσω χοροῖς] Cf. 819. κάπιχειρήσεις ὁδῶ.

192. ὁμοίως ἄν θεὸς P. ὁμοίως δ θεὸς ἄν Porson. ὁμοίαν δ θεὸς ἄν conj. Elmsl. ad Suppl. 158.

193. Cf. Soph. Fr. 623. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.

195. Βακχίῳ χορεύσομεν] Cf. 65. Arist. Lys. 1277. ὁρχησάμενοι θεοῖσιν.

197. μακρὸν τὸ μέλλειν] αἰσχροὺς τὸ μέλλειν F. W. Schmidt. Qu. μακρὸν τὸ μέλλον.

200. οὐδὲν σοφίζόμεσθα] οὐδ' ἐνσοφίζόμεσθα Musgr. prob. Herw. Cf. v. ἐγκιλικίζειν τινί.

201. τὰς δμήλικας χρόνῳ | τηροῦντες Herw. αὐτὰ] τάσδε idem.

204. ἐρεῖ τις ὥς —] Cf. Arist. Ach. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν' etc.

206. διήρηχ'] διείρηχ' F. W. Schmidt. Lege οὔτε (pro εἴτε) ἢ νέον — οὔτε (pro εἴτε) τὸν γεραίτερον.

207. εἰ χρὴ χορεύειν mss. οἱ χρὴ χορεύειν Schmidt, coll. 195. Βακχίῳ χορεύσομεν. χρεῖη χορεύειν Munro. χρῆζει χορεύειν Weckl. corrigendum χρεῶν χορεύειν.

209. δι' ἀριθμῶν] ἀπωθῶν δ' F. W. Schmidt. διαιρῶν Braeius apud Tyrrell. διαριθμῶν conj. Tyrrell., coll. Aeschin. 83, 32. δι' ἀριθμῶν δ' ὄργι' (vel τοῦργον) Seager in Class. Journ. XX. 74. δι' ἀριθμὸν δ' οὐδέν' Heath. Qu. δι' ἔριδος.

211. σοι λόγων] ὦν δρῶ F. W. Schmidt.

212. Πενθεὺς —] καὶ μὴν — nescioquis. τί φῶ; — F. W. Schmidt. Glossema videtur Πενθεὺς ad Ἐχίονος παῖς adscriptum. διὰ σπουδῆς περᾶ] Cf. Iph. A. 896. δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' εὐθύερον.

218. δασκίοις ὄρεσι] Cf. Arist. Thesm. 997. μελάμφυλλά τ' ὄρη ἰσκία. 222. Cf. 687.

223. πτώσσουσιν] Forma Ionica πτώσσειν legitur etiam Hec. 164.

224. πρόφασιν μὲν —] Cf. Arist. Eq. 466. πρόφασιν μὲν ὀργίους φίλους ἡμῖν ποιεῖ, | ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται. θυνοσκόους] Cf. Rhes. 68. τῶν ἐμῶν θυνοσκόων (θυνοσκόπων vulg.). verbum θυνοσκεῖν legitur Aesch. Agam. 87.

235. εὖοσμος κόμην libri. εὐκοσμος κόμην Steph. εὐόσμοις μῶν Badham Praef. Iph. T. p. 19.

236. ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων] Cf. Aesch. Agam. 418. μᾶτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτα. Ch. 671. δικαίων τ' μᾶτων παρουσία. οἴνωπός] Cf. 438. Soph. O. R. 211. οἴνωπα ἰκχον εὖιον.

237. ἡμέρας τε κεύφρόνας] Cf. Soph. El. 259. Herod. VII. 56. Aesch. Eum. 662.

242. ἐκεῖνος] ἐκεῖνον Elmsl.
 243. ἐρράφη mss. ἐρράφθαι Reisk. Herm.
 244. λαμπάσιν κεραυνίαις] Cf. Suppl. 1011. λαμπάσιν κεραυνίοις.
 246. δεινῆς ἀγχόνης —] Leg. δεινὰ καγχόνης —. ἀγχόνης ἐπάξια] Cf. 715. ὥς δεινὰ δρωσι θαυμάτων τ' ἐπάξια. 667. Tro. 353. τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον. Alc. 229. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε | καὶ πλέον (κρείσσονά τ') ἢ βρόχῳ δέρον οὐρανίῳ πελάσσαι. 873. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. Her. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης πέλας. Med. 112. Soph. O. R. 1373. οἷν ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον ἀγχόνης εἰργασμένα. et ad Arist. Ach. 125. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνῃ ἐστ' ἄξια] ἐπάξια Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79. Recte. Cf. Orest. 614. et ad Med. 332. 326.
 247. ὕβρεις ὑβρίζειν] ὕβρισμ' ὑβρίζειν Elmsl. ad Suppl. 494. Sed cf. 1296. ὕβριν ὑβρισθείς. Herc. 741. ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν. ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος] Cf. Hel. 314. Ἑλένη, τὸν ἐλθόντ', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος, etc. Soph. Tr. 430.
 251. βακχεύοντας, ἀλλ' ἀναίνομαι Weckl. βακχεύοντας, ἀλλὰ μαίνομαι Nauck. βακχεύοντας· αἰδοῦμαι, πάτερ Porson. βακχεύοντι· ἀγαίομαι, πάτερ (aut βακχεύοντας, ἀλλ' ἀγαίομαι) Naber. Pro πάτερ idem γέρον proponit.
 259. καθῆσ' ἄν] καθῆ' ἄν (sederes) malit Naber.
 261. βότρυνος — γάνος] Cf. 382. ὁπότεν βότρυνος ἔλθῃ γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν. Cycl. 414. Διονύσου γάνος. Fr. 135, 3. ἀμπεῖων γάνος. γίγνεται] γίνεται B. πίνεται F. W. Schmidt. Idem vv. 260—262. spurios habet.
 262. οὐδὲν ἔτι λέγω] Legerim οὐδὲν ἐστὶν ἔτι. Cf. Hel. 746. οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογός. Arist. Pl. 362. φεῖ, ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιὲς ἐστὶν οὐδενός. Herod. VI. 100. τῶν δὲ Ἑσπετριέων ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα.
 268. εὐτροχον — γλῶσσαν] Cf. Plut. Per. 7. γλῶσσαν εὐτροχον. Arist. Ran. 892. γλώττης στροφίγξ. Fr. 442, 3. εὐτρόχοι (εὐρόοις vulg.) στόμασι.
 270. θρασὺς τε δυνατὸς] δρασαί τε δυνατὸς F. Ranke. θρασὺς δ' ἐν ἀστοῖς Badham Praef. Iph. T. p. 20. θράσει τε δυνατὸς Madvig. Ipse malim θρασὺς δὲ πᾶς τις, vel θρασὺς πεφυκώς. Vulgata orta videtur ex scriptura θρασὺς τε (sup. δὲ) πᾶς τις. Qu. θράσει τε δεινός, aut θρασὺς πεφυκώς. Fortasse δυνατὸς glossema est ad οἶός τε.
 272. δν σὺ διαγελᾶς] Qu. δν (ῶ) σὺ δὴ γελᾶς, aut οἶ σὺ καταγελᾶς. Idem suadet Naber. Cf. ad 322. et 286.
 276. Lege Γῆ τ' (pro δ') ἐστίν.
 278. ὁ δ' ἡδονὴν ἀντίπαλον Badham Praef. Iph. T. p. 21.
 280. Cf. Soph. Fr. 691. τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον.
 281. ἀμπέλου ῥοῆς] Cf. Cycl. 123. ἀμπέλου ῥοαῖς.

285. ὥστε διὰ τοῦτον] διὰ τοῦτον ὥστε conj. Elmsl. ad Suppl. 158.
286. καταγελαῖς νιν] Suspectum. Cf. ad 277. 322.
292. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου | αἰθέρος] Cf. Fr. 935. δρᾶς
ὄν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα | καὶ (τόν?) γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς
ν ἀγκάλαις. ἐγκυκλουμένου] Cf. Arist. Vesp. 395. ὥσπερ φωνή
μέ τις ἐγκεκύκλωται.
297. συνθέντες λόγον] Cf. Arist. Ran. 1052. πότερον δ' οὐκ
ντα λόγον τοῦτον — ξυνέθηκα; Aesch. Prom. 686. συνθέτους λό-
ους. Tro. 909. συντεθεῖς ὁ πᾶς λόγος.
300. ἦν πολὺς παρῇ] Cf. Or. 1200. ἦν πολὺς παρῇ (schol.
προδρὸς ἔλθῃ τῇ δργῇ). Arist. Eq. 760. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ
αμπρός.
306. καπὶ Δελφίσιν --] Cf. Fr. 752, 3. Διόνυσος — πηδᾶ χο-
εύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν.
307. πηδῶντα σὺν πεύκαισι] Cf. Ion. 717. ἵνα Βάκχιος — λαι-
ηρὰ πηδᾶ. 1130. Fr. 752. Διόνυσος, δς — ἐν πεύκαισι Παρ-
ισσὸν κάτα | πηδᾶ χορεύων etc. πηδῶντα — πλάκα] Cf. Soph.
j. 30. πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει. δικόρυφον πλάκα]
f. ad Phoen. 235. δικόρυφον σέλας. Cf. 717. πλάκας — δρέων.
on. 1267. Παρνασοῦ πλάκες.
308. βακχεῖον κλάδον] I. e. θύρσον. Cf. 80. ἀνὰ θύρσον τε
νάσσων. 553. χρυσῶπα τινάσσων θύρσον. 944. Trag. adesp. 334.
ς τὸν καλλίκαρπον θύρσον ἀνασεῖει θεῶν;
310. ἀνθρώποις] ἐν βροτοῖς F. W. Schmidt.
313. καὶ σπένδε —] Cf. Arist. Eq. 221. ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ
τένδε τῷ Κοαλέμῳ.
314. σωφρονεῖν ἀναγκάσει mss. μὴ φρονεῖν ἀναγκάσει Elmsl.
| Bacch. 314. οὐχ ὁ Διόνυσος εἰ φρονεῖν ἀναγκάσει | γυναῖκας
; τὴν κύπριν, ἀλλ' εἰ τῇ φύσει | τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ
ίντ' ἀεὶ, | τοῦτο σκοπεῖν χρὴ conj. V. D. in Mus. Crit. II. 662.
σωφρονεῖν] μὴ σωφρονεῖν Stob. Fl. 74, 8. μὴ φρονεῖν — Madvig.
φρονεῖν Salmas. Weckl. μὴ εὖ φρονεῖν — Nauck. ἐντροφᾶν —
aber. Quidni ἀφρονεῖν —? V. Hom. Il. 15, 104.
315. ἀλλ' εἰ τῇ φύσει — ἀεὶ, | τοῦτο σκοπεῖν χρὴ Bergler. ad
ist. Pl. 273.
322. δν σὺ διαγελαῖς] Cf. ad 272.
324. Excludit F. W. Schmidt.
326. ὥς ἄλγιστα] ὥς μάλιστα F. W. Schmidt.
327. οὔτ' ἄνευ τούτου νοσεῖς mss. οὔτ' — νόσου Dobr. Weckl.
τ' ἄνευ του θεῶν νοσεῖς V. D. (Burges.?) in Class. Journ.
30., coll. Herod. IV. 79. ὑπὸ τοῦ θεοῦ μαίνεται. Aesch. Pers. 164.
κ ἄνευ θεῶν τινός. Eur. Phoen. 1634. ἄνευ θεῶν του. Iph. A.
1. κατὰ θεὸν νοσεῖ τινά. Hom. Il. 14, 530. οὔτοι ἄνευ θεοῦ.
331. μὴ θύραζε] μὴ ἀθέριζε Matth., coll. Apoll. Rh. II. 477.

332. Cf. Trag. adesp. 458, 11. μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ. πέτῃ τε] πατεῖς σφε F. W. Schmidt, coll. Soph. Ant. 745. τιμὰς — τῶν θεῶν πατῶν. Aj. 1335. τὴν δίκην πατεῖν.

334. λεγέσθω] νεμέσθω F. W. Schmidt.

339. διεσπάσαντο] Cf. Hes. 1125. ἔν' ἀρπάσας χερσὶν διασπᾶσθαι. Confer διαφορεῖν, Herod. VII. 10.

340. δργάσιν] Cf. 445. Rhes. 282. πρὸς Ἰδης δργάδας. El. 1163.

341. δεῦρό σου στέψω κάρᾳ] δεῦρ' ἔθ', ὥς στέψω — Schmidt coll. Alc. 779. δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος (ὅπως ἂν σωφρονέστερος?) γένη. Ion. 1521. Fr. adesp. 363. Qu. δεῦρ', ὅπως (vel ἵνα) στέψω —. Anglice, come hither, let me crown your head with ivy. Cf. ad Hipp. 567. Theopomp. com. II. 804. δεῦρο δὴ γεμίσω σ' ἐγώ. Hom. Il. 22, 450. δεῦτε δύνω μοι ἔπεσθον (leg. ἔπεσθ', ἔν') ἰδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται.

343. οὐ μὴ προσοίσεις —;] Cf. ad Hipp. 606. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων; Soph. Tr. 1183. Arist. Ran. 298. Elmsl. ad Med. 1120.

344. μηδ' ἐξομόρξῃ μαρσίαν τὴν σὴν ἐμοί] Cf. Herc. 1399. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις. Arist. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπης τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Dativus instrumenti est ἐμοί, ut in Hipp. 653. ἀγὰρ ὄντοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι.

345. τόνδε — δίκην μέτειμι] Cf. Her. 852. 516. τῶνδ' ἅποι ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Aesch. Eum. 231. δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα. τόνδε L. P. τήνδε C. Qu. τῆσδε.

346. δίκη mss. δίκην Elmsl. ad Her. 852. Recte.

347. θάκους τοῦδ' ἔν' οἰωνοσκοπεῖ] Cf. Phoen. 846. οἰωνίσματα' ὀρνίθων μαθὼν | θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν οὐ μαντεύομαι. Soph. Ant. 999.

348. μοχλοῖς τριαίνου] Cf. Herc. 946. στρεπτιῷ σιδήρῳ συντριαινῶσω πόλιν. Plat. com. II. 621. ταῦτα πάντα συντριαινῶ ἀπολέσω (ἐξολῶ?). Arist. Pac. 570. Virg. Aen. I. 145. 'levat ipse tridenti.'

351. μάλιστα] ἄλγιστα confidenter reponi jubet F. W. Schmidt. Cf. ad 326. 356. λευσίμον δίκης] Cf. ad Or. 613.

357. πικρὰν — ἰδῶν] Iph. A. 1315. πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέγαν.

358. οἷσθα ποῦ] οἷσθ' ὅπου malit V. D. in Mus. Crit. II. 663. coll. Rhes. 685. οἷσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; et Herwerden. Cf. Soph. El. 390. ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;

359. μέμνηας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν] Cf. Soph. O. R. 413. σὺ καὶ δεδορκῶς οὐ βλέπεις ἔν' εἰ κακοῦ. ἐξέστης] ἐξέστης recte Badham Praef. Iph. T. p. 21. et Herwerden.

361. ἀγρίου] ἀνοσίου F. W. Schmidt, coll. 374. et 613.

363. κισσίνου βάκτρον] Cf. Ion. 47. ἀπόλεμον κίσσινον βάκτρον. Supra 25. κίσσινον βέλος.

367. Πενθεὺς —] Similis lusus est infra 508. εἰσοίσει δό-
 ιοις] Sic 353. εἰσφέρει νόσον | καινὴν γυναιξί.
 368. οὐ λέγω] οὐχ ὀρῶ Schmidt, coll. Hipp. 873. πρὸς γάρ
 ινος | οἶωνόν ὥστε μάντις εἰσορῶ.
 369. τοῖς πράγμασιν] Cf. Hel. 286. Suppl. 747.
 370. δσία — θεῶν] Cf. Iph. T. 1461. δσίας ἑκατι θεᾶς.
 371. κατὰ γᾶν] κατὰ γᾶς jure malit Elmsl.
 372. πτέρυγα] σκῆπτρα Elmsl. ad Med. 618.
 382. Cf. 261. ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος.
 385. ἀχαλίνων στομάτων] Cf. Fr. 495. ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα.
 r. 903. ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος. Arist. Ran. 838. ἀνθρώπον —
 ὑθαδόστομον, | ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον (ἀπύλ. al.) στόμα.
 esch. Prom. 329. γλώσση ματαία ζημία προστρίβεται.
 391. ὅμως —] Cf. Theogn. 997. ὅμως ἄτλητα πεπονθώς.
 397. μεγάλα] μακρὰ Heims. Herw. Post φέροι interrogandi
 gnum notant Madvig. Herw.
 402. Cf. Hipp. 1274. θέλγει δ' Ἔρως. Soph. Tr. 355. θελ-
 φρονες] Confer βλαψίφρων Aesch. Sept. 725. et ῥηξίφρων (Hesych.).
 406. ἄν θ' ἐρατόστομοι (?) — καρπίζουσιν ἄνομβροι Matth.
 egyptus videtur designari, sed non est ἑκατόστομος Nilus. Πάφον
 m. θ') Herm., ad νέμονται referens. Probat V. D. in Mus. Crit.
 663.
 406. καρπίζουσιν] Cf. Hel. 1328. βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
 καρπίζουσ' ἀρότοις λαῶν φθείρει γενεάν. Hesychius, καρπί-
 υσι: εὐκαρπα ποιοῦσι.
 407. καλλιστενομένα] Cf. Hipp. 1009. Med. 947.
 413. ἐκεῖ χάριτες —] Cf. Arist. Ran. 335. φιλοπαίγμονά τ'
 ἂν χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος — χορείαν.
 419. ὀλβοδότειραν Εἰρήναν] Cf. Fr. 462, 1. Εἰρήνα βαθύπλουτε.
 431. τόδε τοι λέγοιμ' ἂν L. ἐν τῷδε λεγόμεν ἂν P. τόδ' ἐγὼ
 ψέγοιμ' ἂν Herw. ad Soph. O. R. 343. τόδ' ἂν δεχοίμαν (Musgr.)
 rch. Weckl.
 434. τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες] Cf. 1204. τήνδ' ἄγραν — θηρὸς
 ἡγρεύσαμεν. Fr. 517. Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἄγρεύεις ἄγραν.
 oh. Fr. 510.
 435. οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν] I. e. frustra. Cf. Herc. 897.
 ποτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει. Suppl. 770. ἄκραντ'
 ῖρει. Iph. T. 520. Infra 1231. οὐδ' ἄκραντ' ἡκούσαμεν. Herc.
 7. οὐποτ' ἄκραντα βακχεύσει.
 438. οἰνωπὸς γένυς Baccho tribuitur, ut Parthenopaeo Phoen.
 30. Cf. ad 236.
 440. τοῦμὸν εὐπρεπὲς ποιούμενος] Cf. 842. τό γ' ἐμὸν εὐπρε-
 πάρα.
 441. δι' αἰδοῦς εἶπον] Cf. Iph. A. 994. ἥξει δι' αἰδοῦς ὄμμ'
 υσ' ἐλεύθερον.

443. εἰρξας, ὡς συνήρπασας] χειρίας συνήρπασας F. W. Schmidt, coll. Andr. 628. Cycl. 177. Ion. 1257.

444. πανδήμου στέγης] Cf. 227. πανδήμοισι — στέγαις.

445. φροῦδαί γ' ἐκεῖναι] Qu. φροῦδαι πέλουσι.

447 sq. αὐτόματα —] Cf. Act. Apost. XVI. 26.

451. τοῦδ'] Leg. τόνδ'.

455. οὐ πάλης ὑπο] οὐ τύχης ἀπο aut εὐ τέχνης ὑπο F. W. Schmidt. οὐ πάλης νόμῳ Hartm. Herw. 'Non occulte et furtim' vertit Madvig. Qu. εὐ χλιδῆς (τρυφῆς) ὑπο, aut ἐκτενισμένος. Cf. El. 527. ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος, | ὁ μὲν (ὁ μὲν ἐν?) παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τῶραις, | ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς;

457. λευκὴν δὲ χροιάν —] λευκὴν τε — Elmsl. in Qu. Rev. XIV. 456. Cf. ad Arist. Nub. 1012. χροιάν λαμπράν (λευκὴν male al.). Eccl. 387. εἰς παρασκευὴν] Cf. ad Arist. Av. 805. εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ (ἔοικας).

458. ἡλίου βολαῖσιν] Solis ictibus (radiis). Cf. Apoll. Rhod. I. 607. ἡελίοιο βολαῖς.

459. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος] Lege τὴν Ἀφροδίτης καλλονὴν θηρώμενος.

461. οὐ κόμπος οὐδεὶς] οὐκ ὄκνος οὐδεὶς Wakef. ad Trach. 298. Redde, it is no difficult matter.

462. Cf. Andr. 564. ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθὰ πον κλύων. Her. 89.

466. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησ' mss. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' Abresch. Herm. Dind. — εἰσέφρησ' Burges. — ἐθιάσενσ' conj. Elmsl. εἰς τὰς τελετὰς subintelligit V. D. in Mus. Crit. II. 663. Corrigo Διόνυσος ἡμῖν ἐξέδειξ' (sc. αὐτὰς) —, aut Διόνυσος αὐτὰς ἐξέδειξ' —. Cf. Arist. Ran. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε etc.

468. Σεμέλην ὡς ἔξενξ' ἐνθάδ' οὐ καλοῖς γάμοις Burges. in Class. Journ. VI. 79.

472. ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι] Qu. ἀβακχεύτοισιν ἐξαυδαῖν, aut ἀβακχεύτοισι δεικνύναι.

473. Cf. Med. 618. κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

475. ἐκιβδήλευσας] Cf. Arist. Ran. 721. κεκιβδηλευμένοις. Av. 158. θέλω] Qu. ποθῶ. Cf. Hel. 946. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ! λόγους ἀκοῦσαι, etc.

476. ἀσκοῦνθ' ὄργι' L. P. ἀσκοῦνθ' ἱερά σ' Mekler. ἀσκῶν ὄργι' οὐχ ὄρᾳ (aut οὐκ ἀθρεῖ) θεοῦ F. W. Schmidt, coll. 502. Qu. ἐχθαίρειν.

477. Qu. τὸν θεὸν ὄραν ἔφης (aut σὺ φῆς, ut in p.) σαφῶς.

479. παρωχέτευσας] Cf. Plat. Legg. VIII. 844 A. νόμοι οὐκ ἄξιοι παροχετεύειν λόγοις. λέγων] Qu. λέγεις.

480. δόξει —] Cf. Med. 301.

486. σεμνότητ' ἔχει σκότος] Confer Taciteum illud, 'omne gnotum pro magnifico est.'

488. ἐξεύροι] ἄν δρῶν Herw. τᾶν (aut τά γ') αἰσχρ' ἄν ἐργ' ὁδοι idem.

492 sq. Haec imitatur Horatius Epist. I. 16. 73 sq.

492. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;] Cf. Arist. Lys. 366. τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν; Herc. 149. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει —; Soph. O. C. 598.

494. ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω] Cf. Aesch. Pho. 6. πλόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον. Men. IV. 407. κόμην τρέφων — ἱερὰν τοῦ θεοῦ.

497. εἰρκταῖσι] Cf. 549. σκορτίαις ἐν εἰρκταῖς.

499. In fine versus plene pungendum. ἐν βάκχαις σταθεῖς] ἐν ξύλῳ δευθεῖς aut ejusmodi aliquid requirit Herw.

502. αὐτὸν ὦν οὐκ εἰσορᾷς Elmsl. Weckl. καγγὺς ὦν — F. W. Schmidt. Qu. ἐγγὺς ὦν νιν (aut ὦν περ) οὐχ ὁρᾷς.

504. αὐδῶ με μὴ δεῖν] Malim αὐδῶ 'μὲ μὴ δεῖν. Cf. Aesch. sept. 1034. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί. Arist. Ran. 628. γορεύω τινὶ | ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον δντ'. Ion. 157. αὐδῶ ἢ κρίμπειν θριγκοῖς. et ad Arist. Ran. 369.

506. οὐκ οἶσθ' οὐτι ζῆς οὐδ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ mss. οὐκ — οὐδ' δ' ὁρᾷς οὐδ' οὐδ' ὅστις εἰ Reisk. οὐκ οἶσθ' ὅπου ζῆς οὐδ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ conj. Elmsl. οὐκ οἶσθ' δ' βάζεις οὐθ' δ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ Cobet. οὐκ οἶσθ' δ' ῥέζεις οὐδ' ὁρᾷς σαφῶς τίς εἰ F. W. Schmidt. οὐκ οἶσθ' δ' τι χρῆς οὐδ' δ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ Madvig. οὐκ οἶσθ' ἀτίζων οὐθ' δ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ Weckl. Qu. οὐκ οἶσθα ἢν οὐθ' οἶα ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ. Aut οὐκ οἶδ' δ' τι λέγεις οὐδ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ. Cf. Soph. El. 922. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' οἶα γνῶμης φέρει. Vulgata plane mendosa est.

508. ἐνδυστυχεῖν σοι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἰ] Haec vix sana sunt. propono ἐνδυστυχεῖν σοι τοῦνομ' ἐπιτήδειον ἦν (EN.). ἐνδυστυχεῖν σοι —] Cf. Phoen. 727. ἐνδυστυχεῖν σοι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας. Herod. VI. 102. ἦν γὰρ ὁ Μαραθῶν ἐπιτηδεώτατον χωρίον ἐνιπνεῖν. IX. 7. ἐπιτηδεώτατόν ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον πεδῖον. Eur. Ius. II. 34. παρέχεται δὲ αὕτη λιμένα ἐνορμίσασθαι ἐπιτήδειον. Arist. Pac. 1228. ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνν.

510. ὥς ἄν — κνέφας] Cf. Phoen. 388. τί γὰρ πατήρ μοι ἐσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ | σκότον δεδορκώς; Soph. O. R. 419. 1273.

516. ἀτὰρ τοι] Displicet haec particularum conjunctio. ἀτὰρ legendum jure suspicatur Elmsleius, coll. Tro. 63. Cycl. 84. ad Hipp. 1398. τῶνδ' ἄποιν' —] Cf. ad 345.

517. μέτεισι — σ'] Cf. Soph. El. 477. Δίκη — μέτεισιν — μακροῦ χρόνον.

518. ἡμᾶς γὰρ ἔλκων κεῖνον εἰς δεσμούςς ἄγεις aut ἡμᾶς γὰρ

ἀδικεῖς κεῖνον εἰς δεσμούςς ᾄγων F. W. Schmidt. Hoc praeferendum videtur: ἀδικεῖς — ᾄγων in ἀδικῶν — ᾄγεις abierat.

528. ἀναφανῶ mss. ἀναφάνω Elmsl. Schoenii correctionem ἀναφήνω probat Kock. ad Arist. Eq. 300.

535. τὰν βοτρυνώδη — οἶνας] Cf. Phoen. 236. οἶνα θ', ἃ κα-
θαμέριον στάσεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν.

537. ἀντίπαλον θεοῖσι] Cf. Pind. P. I. 16. θεοῖς πολέμιος Τυφός.

539. ἐκφύς τε] Leg. ἐκφύς δέ.

545. ἔμ' ἐν βρόχοισι — ξυνάψει] Cf. 615. οὐδέ σον ξιτῆ-
χειρε δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;

547. τὸν ἐμὸν — θιασώταν] Cf. Xen. Symp. VIII. 1. τοῖ
θεοῦ τούτου θιασῶται.

550. εἰρκταῖς] Cf. 497.

552. ἐν ἀπειλαῖσιν ἀνάγκας tentat Madvig. Recte χραιῶται
cum Ὀλυμπιον conjungit Elmsleius, coll. Ion. 459. 1154. El. 740.

553. τινάσσων ἀνὰ θύρσον] Lege τινάσσων ἅμα θύρσον.

554. ἀνὰ L. ἀνα P. Leg. ἄνα. Cf. 601. Ita etiam Herm.

557. ποτὶ Νύσας ἄρα τᾶς θηροτρόφου θυρσιφορεῖς | θιάσας
Madvig. ἦ κορυφαῖς Κωρυκίαις] Qu. ἦ 'ν κορυφαῖς —. Cf.
Aesch. Eum. 22. Κωρυκίς πέτρα.

559. θιάσους] An θιάσοις?

564. θῆρας ἀγρώτας] ἀγρώτης legitur Theocr. XXV. 51. Qu.
θῆρας ἀγρωστας. Cf. Rhes. 287. φόβον δ' ἀγρώσταις — παρέσχε.
266. Herc. 377. Aut potius θῆρας ἀγραύλους. Cf. 1188. θηρῶν
ἀγραύλου.

565. μάκαρ ὦ Πιερία] Sic Arist. Nub. 1206. μάκαρ ὦ Σιτα-
ψιάδες. Cf. Hel. 375. μάκαρ παρθένε Καλλιστοῖ.

568. ὠκυρόαν] Leg. ὠκύροον.

571. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν] Cf. Aesch. Prom. 612.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρᾳς Προμηθεά.

572. ὀλβοδόταν] Cf. 419. ὀλβοδότειρα Εἰρήνη. Iph. A. 596
ὀλβοφόροι.

574. χώραν — λιπαίνειν] Cf. Hec. 454. γύας λιπαίνειν.

585. πέδον (ut vid.) mss. πέδου Elmsl., coll. Hipp. 1025. πέ-
δον χθονὸς | ὄμνυμι. ἔνοσί] Cf. Tro. 1326. Hel. 1379.

586. Cf. Hor. Od. II. 19. 14. 'Tectaque Penthei | Disjecta
non levi ruina.'

591. ἔμβολα] Cf. Phoen. 114. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκώδῃ
ἔμβολά τε — ἥρμοσται;

593. Βρόμιος] Βρόμιος δς Musgr. Dind. Aliud quid requi-
ritur. Qu. Βρόμιος ὅδ'.

596. αὐγάζη] Malim αὐγάσεις, quae forma legitur Hec. 637.
Hel. 1333. Rhes. 739. Soph. Phil. 217. Ultimam literam s absor-
pserat, opinor, proxime sequens Σεμέλας. Ita etiam Elmsl. Nauck.

598. ἔλιπε] Qu. ἔβαλε.

601. ἄνω] Leg. τᾶνω.

606. ἀλλὰ κάξανίστατε (pro ἀλλ' ἐξανίστατε) | σῶμα conj. Elmsl.

608. εὐίου βακχεύματος] Cf. Cycl. 25. εὐίων βακχευμάτων.

610. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθε] Cf. Ion. 404. ἀφίγμην δ' εἰς μέριμναν. 583. Iph. A. 453. Phoen. 361.

611. ἐς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσούμενος] Cf. Med. 986. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται. ὀρκάνας] Cf. Aesch. Sept. 346. ὀρκάνα πυργῶτις (ubi v. Blomf.).

613. ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών] Cf. Lys. 2, 5. τυχοῦσαι δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν. τυχών] τεχνῶν Sybel. βρόχων Weckl. χειρῶν F. W. Schmidt.

615. συνῆψε — ἐν βρόχοις] Cf. 545. δς ἔμ' βρόχοισι — τάχα συνάψει. χειρα] χειρε Nauck. Dind. Weckl. Recte. Cf. Iph. T. 1411. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν.

617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο] Cf. Aesch. Ag. 1639. ἐλπίδας σιτουμένους. Eubul. III. 208. ἐλπίδας σιτούμενοι. Menand. mon. 42. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

618. οὐ] Leg. οὔ.

620. ἰδρῶτα —] Cf. Tro. 1198. ἰδρῶς, δν ἐκ μετώπου — ἔσταζεν Ἑκτωρ. Herc. 1355. ἀπ' ὀμμάτων | ἔσταξα πηγάς.

621. χεῖλεσιν διδοὺς ὀδόντας] Cf. Tyrt. Fr. 7, 32. χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν. Eubul. III. 230. δάκνων τὰ χεῖλη. Theodect. 9, 1. δάκνων ὀργῆς χαλινόν (χελύνην?). et ad Arist. Lys. 689.

623. καὶ μητρὸς τάφῳ] Qu. κἄν —.

628. ξίφος κελαινόν] Cf. ad Soph. Aj. 230. κελαινοῖς ξίφεσιν. Pind. N. X. 84. κελαινεγχεῖ ἄρει.

629. δόξαν λέγω] Cf. Iph. T. 1164. ἡ δόξαν λέγεις; κἄθ' ἢ Βρόμος —] Cf. Her. 396. σκοπεῖ (δόκησιν δὴ τάδ' ἂν λέγοιμί σοι) | ποία προσάξει στρατόπεδον etc.

633. Qu. συντεθράνευται. V. Hesych. in θρανεύεται et τεθράνευμαι. Idem, ἀθράνευτον: ἄστρωτον. et συντεθράνωται (-ευνται?): συμπέπτωκε.

634. κόπου δ' ὑπο — παρεῖται] Cf. Phoen. 852. κόπῳ πα-εῖμαι γοῦν' (γυῖ'?).

639. ἐς προνώπι'] Corruptum. Qu. ὅδε προνώπιος τάχ' ἥξει. Cf. 645. Hipp. 374. χώρας Πελοπίας προνώπιον.

640. πνέων — μέγα] Imo πνέων — μέγας. Cf. Rhes. 323. ἰσῆς — μέγας πνέων. Andr. 188. Thuc. 6, 104. δς ἐκπνεῖ ταύτην μέγας. et ad Arist. Eq. 430. 760.

641. πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς —] Cf. Hel. 950. ὥς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς | ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν. εὐοργησίαν] Cf. Hipp. 1039. δς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ (schol. ὀργασίᾳ) ψυχὴν κρατήσιν. Eubul. III. 217. εὐόργητος. Alexand. V. 553. εὐορκησία (εὐοργησία?). Photius, εὐόργητος: προῖος.

647. ὀργῆς δ' ἄπο θῆς ἥσυχον πόδα conj. V. D. in Mus. Crit. II. 664. Qu. στήσόν ποτ' ὀργήν καὶ θῆς ἥσυχον πόδα. Cf. Hec. 1041. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου τιθέμενος etc. Arist. Th. 1100. πόδα τιθεὶς ὑπόπτερον (Eur.). ἥσυχον πόδα] Cf. Or. 136. ἡσύχῳ ποδὶ | χωρεῖτε. Med. 212. στήσον πόδ' —] στήσον στόμ' F. W. Schmidt. Cf. Fr. 781, 57. τάλαιν' ἐγὼ, ποῖ πόδα περόετια καταστάσω;

649. Cf. Hipp. 685. οὐκ εἶπον; οὐ σῆς προυνοησάμην φρενὸς —;

662. εὐαγεῖς] Praestat, opinor, εὐαυγεῖς. Cf. Suppl. 652. πέργον εὐαγῆ. Empedocl. 156. ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἀνακτος ἐναντίον ἀγέα (ἐναντ' εὐαγέα?) κύκλον. Rhes. 304. αὐχένα — χιόνος ἐξαυγέστερον (l. εὐαυγ.).

663. προστιθεὶς] Suspectat Herw. λόγον] Qu. ὁδοῦ.

664. ποιτιάδας] Idem epithetum Furiarum Orest. 318.

665. κῶλον ἐξηκόντισαν] Cf. Iph. T. 362. δσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα. 1370. καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἄμα | εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἤκοντίζετο. Soph. Ant. 1034.

667. θαυμάτων τε κρείσσονα] Cf. Hec. 713. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα. Iph. T. 839. Thuc. II. 50. γενόμενον κρεῖσσον λόγον τὸ εἶδος τῆς νόσου. Soph. O. R. 1373.

673. Cf. Fr. 289. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.

677. ὑπεξήκριζον] Malim ὑπεξήκριζεν.

678. ὑπεξήκριζον] I. e. ἐπ' ἄκρον ἦγον. Cf. Or. 275. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς. Aesch. Cho. 932. πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε (schol. ἐπ' ἄκρον ἦλθε). Strab. XV. p. 725. ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν.

687. ὦνωμένας] Cf. Soph. Tr. 268. ἦνίκ' ἦν ὦνωμένος. Fr. 668. οἰνωθεῖς.

688. θηρᾶν —] Cf. 222.

690. ἐξ ὕπνου] Post somnum. Cf. Aesch. Cho. 528. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.

693. ἀνῆξαν ὀρθαὶ] Cf. Hel. 1616. ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες. Rhes. 792. ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.

694. ἄζυγες] Sc. γάμων aut λέκτρων (Iph. A. 805. Hipp. 546.). Cf. Tro. 536. χάριν ἄζυγος — πῶλον.

695. καθεῖσαν — κόμας] Cf. Iph. T. 51. ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας | ξανθὰς καθεῖναι. et ad Arist. Thesm. 841. ἡμφιεσμένην | λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν.

696. ἀμμάτων —] Cf. Herc. 1035. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα. ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο] Cf. Hipp. 199. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα. Med. 1193.

698. κατεζώσαντο] Qu. συνεζώσαντο.

701. μαστὸς — σπαργῶν] Cf. Cycl. 55. σπαργῶντάς (σφριγῶντάς?) μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον.

702. ἐπὶ δ' ἔθεντο —] Cf. 110 sq.

703. ἀνθροφόρου] Confer νν. σακεσφόρος, ἐγχεσφόρος.

704. ἔπαισεν εἰς πέτρῳ] Cf. Soph. Ant. 855. ὑψηλὸν εἰς Δίκας βάθρον προσέπαισας. Aesch. Agam. 1006. ἔπαισεν ἐπ' (f. εἰς) ἄτας ἄφανον ἔρμα. 1624.

706. Cf. 765. κρήνας ἐπ' αὐτὰς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.

709. ἄκροισι δακτύλοισι] Cf. Iph. T. 256. κάνεχώρησεν πάλιν | ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχνος.

710. γάλακτος ἔσμονς] νασμονς γάλακτος Herw. Obs. Crit. p. 110. Cf. Epinic. com. IV. 505. ἔσμον | μελίσσης γλυκύν. Arist. Nub. 297. σμῆνος ἀοιδῆς. Plat. Crat. 401 E. σμῆνος σοφίας.

712. τὸν θεόν, τὸν —] Qu. τὸν θεόν γ', δν νῦν ψέγεις.

716. ὥς δεῖν' ὀρῶσι (vel δεινὰ ὀρῶσι) Madvig. θαυμάτων τ' ἐπάξια] Qu. θαυμάτων τε κρείσσονα (ut in 666. ὥς δεινὰ ὀρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα), vel θαυμάτων θ' ὑπέρτερα.

721. θῶμεθ' recte Elmsl. δῶμεν Elmsl. Recte.

723. κρύψαντες αὐτοὺς] Pro ἡμᾶς αὐτούς. Qui rarissimus usus est. Cf. Herod. V. 20. τάς τε ἐωνιῶν μητέρας — ἐπιδαψιλευόμεθα ἡμῖν. Elmsl. ad Her. 144. τὴν τεταγμένην ὥραν] Hora constituta (fixa). Cf. Aesch. Eum. 109. ἔθνον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Ita καιρὸν dicitur. Soph. Aj. 479. καιρὸν δ' ἐφήκεις. 1316. Eur. Hel. 479. et ἀωρίαν Arist. Ach. 23.

726. συνεβάκχευσ'] Cf. ν. σύμβακχος Tro. 500.

730. λόχμην κενώσας] I. q. ἐρημώσας, ἐκλιπών. Andr. 1139. θωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν. Eodem sensu ἐρημῶσαι Andr. 314. κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον, etc. Rhes. 278. ποίας πατρώας γῆς ἐρημώσας πέδον; Theocr. XVI. 40. Plat. Legg. IX. 565 E. et ἀπονοσφίζειν Soph. O. R. 480. Vide Lobeck. ad Aj. 987 n. Contra πλήσασα κλιμακτῆρας Hel. 1570.

732. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ἄγραν· ἐπεσθέ μοι F. W. Schmidt.

733. θύρσοις διὰ χειρῶν ὀπλισμέναι] Cf. Aesch. Sept. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χειρῶν ὀπλισμένη. 513. διὰ χειρὸς βέλος φλέγων. Pers. 239. Suppl. 193.

736. μόσχοις] Imo μόσχους. Cf. e. g. Andr. 299. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; Iph. A. 350. Hel. 164.

737. πόριν] I. q. πόρτιν. Cf. Suppl. 628. τᾶς — πόριος Ἰνάχου. εὐθηλον πόριν] Cf. Iph. A. 580. εὐθηλοι δὲ τρέφοντο βόες.

738. ἔχουσιν ἐν χειροῖν δίκαια mss. ἔχουσιν ἂν χειροῖν δία Elmsl. ad Her. 1031. et Iph. T. 96. ἀκμαῖς Nauck. Weckl. Qu. ἔχουσιν ἐν χερσὶν χειροῖν.

739. διεφόρουν] Dilaniabant. Cf. Aesch. Cho. 68. διαλγῆς ἵτα διαφέρει (schol. διασπαράσσει) τὸν αἴτιον etc.

740. ἔμβασιν] Cf. Aesch. Ag. 745. ἀρβύλας — πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

743. κείς κέρας θυμούμενοι] Cf. Virg. G. III. 232. 'irasci in cornua discit | arboris obnixus trunco.'

745. ἀγόμενοι] ἐχόμενοι F. W. Schmidt. μυριάσι χερσίν — conj. Elmsl. ad Iph. T. 912. Cf. Hel. 698. μυριάδας Δαναῶν. Phoen. 837. μυριάδας ἀγαθῶν. Rhés. 913. μυριάδας τε πόλεις (l. πόλεων).

746. θᾶσσον —] Cf. Arist. Pl. 737. καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἶνου δέκα — ἀνειστήκει βλέπων. Philostr. Her. III. 6. τὰ δὲ βέβρωται καὶ πέποται (πέπωται?) θᾶττον ἢ καταμύσαι. Epicrat. 3, 20.

747. ἢ σὲ ξυνάψαι L. Matth. Madvig. Weckl. ἢ σὺ ξυνάψαι P. (Fortasse recte.) ἢ σὺ ξυνάψαις soloece p. Dind. Nauck. Qu. ἢ σὺ ξυνάψαις. Cf. Hipp. 1175. καὶ θᾶσσον ἢ (l. ἢ ἄν) λέγοι τις —. Qu. ἢ σε ξυνάψαι, aut ἢ σ' ἄν ξυνάψαι.

751. Ὑσίας τ'] Malim Ὑσίας δ'.

752. ὥστε πολέμοι] ὥς δὲ πολέμοι Kirchhoff. Madvig.

754. Qu. ἤρπαζόν τε τὰν δόμοις (vel τὰκ δόμων) βία. τέκη] τύχα conjicit Madvig. κύτη Herw. Qu. ἐπιπλ'.

756. προσείχετ'] Qu. συνείχετ' aut ἐσώζετ'.

760. οὐπερ] Malim οὐ δή. Cf. Iph. T. 320. οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρὰκέλευσμι' ἠκούσαμεν. Med. 1167. τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμι' ἰδεῖν. τὸ δεινὸν ἦν θέαμι' ἰδεῖν] Cf. ad Soph. Ajac. 312. τὰ δεινὰ ἐπηπείλησ' ἔπη. 650. Tr. 476. El. 376. O. C. 1392.

763. ἀπενώτιζον φυγῇ] Cf. Andr. 1141. πρὸς φυγὴν ἐνώπιον.

765. Cf. 706. καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἶνου θεός.

766. κρήνας ἐπ' αὐτάς Bendl. ad Hor. Od. III. 25. 13.

767. νίπαντο δ' αἶμα] τὸ δ' αἶμα ἐνιψαν Vauv. ad Soph. Phil. 374. Qu. νίπτουσι.

772. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον] Cf. Arist. Ran. 1320. οἰνάνθα· γάνος ἀμπέλου, βότρυος ἔλικα πανσίπνονον (Eur.). Astydam. trag. Fr. 6. θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον | λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον.

778. ἐφάπτεται] Incenditur. Cf. Soph. Tr. 933. ἔγνω γὰρ τάλας | τοῦργον κατ' ὀργὴν ὥς ἐφάψειεν τόδε. Ita etiam Wecklein ex Christo pat. 2222. et 2244.

783. τόξων χερὶ ψάλλουσι νευράς] Cf. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμοῦ τοξεύσας. Fr. 501, 2. πόγος | ψάλλει κενὸν τόξευμα. Ion. 173.

785. οὐ γὰρ ἀλλ' —] Cf. Iph. T. 1005. Suppl. 570. Arist. Nub. 232. ὑπερβάλλει] ὑπερβαλεῖ malit Naber.

789. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ] Cf. Iph. T. 1484. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις. Qu. Βρόμιος οὐ σ' ἀνέξεται —.

791. κινοῦντα Βάκχας σ' εἰσορῶν (pro εὐίων) ὄρῶν ἀπο F. W. Schmidt. Qu. κινοῦντα Βάκχας εὐίας σ' —.

792. Cf. Arist. Ran. 202. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ἀλλ' ἀντιβὰς | ἐλᾶς προθύμως;

793. σῶση τόδ'] κλήσεις στόμι' F. W. Schmidt. πάλιν ἀνα-

τρέψω δίκη] πάλιν ἀναστρέψω χέρας F. W. Schmidt. Cf. Suppl. 31. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Rhés. 332. Hel. 718.

795. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὦν — θεῶ] Cf. Fr. 604. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου. Aesch. Ag. 1624. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παῖσας μογῆς. Iph. T. 1396. πρὸς κῦμα λακτίζοντες.

796. θύσω φόνον γε — πόλεμον ταραξας] Qu. θήσω (θήσω cod.) φόνον τε — πολὺν ταραγμόν τ'.

798. φευξεῖσθε] φεύξεσθε malit Elmsl. Cf. ad Med. 604.

799. ἐκτρέπειν] Qu. νιν τρέπειν. Mendosum certe est ἐκτρέπειν, pro quo requiri videtur verbum neutrum sensu τοῦ εἶκιν.

800. Cf. Aeschin. II. 162. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ — θρώπῳ γόητι καὶ πονηρῷ. et ad Arist. Ach. 704. συμπλακέντα ἴδε τῷ Κηφισοδήμῳ.

802. δταν P. ὦ τὰν Scal. ὦ τὰν Elmsl. ὦ 'τὰν malit V. D. Mus. Crit. II. 666. coll. Apollonio Bekkeri p. 570.

805. εἰς με] Cf. ad Or. 734. Andr. 104, 2. οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν.

811. σφε] Pro αὐτάς. Cf. Aesch. Sept. 864.

814. λυπρῶς] λαμπρῶς conj. V. D. in Mus. Crit. II. 666. II. Aesch. Cho. 807. τερπνῶς Br. χαίροιμ' ἂν εἰσιδὼν νιν ἐξωνωρας F. W. Schmidt. Qu. ἴδοιμ' ἂν ἡδέως νιν —.

815. ὁμως δ'] Qu. καὶ πῶς.

820. τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ] Qu. τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ. Cf. Hec. 238. ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ. Eur. 333. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων. Sed sensus postulat, ni fallor, τοῦ χρόνου γὰρ σοι (aut γὰρ οὖν) φθονῶ.

821. βυσσίλους πέπλους] Cf. Pers. 125. βυσσίνοις δ' ἐν πέλοις πέση λακίς. Sept. 1039. βυσσίνου πεπλώματος. "βυσσίλους πέπλους apud Graecos non nisi mulieres gestabant (cf. Aesch. Sept. 41.); apud barbaros viri quoque se illis induebant (Aesch. Pers. 9.), sed imprimis huc facit Soph. Fr. 342 D." (Herw.)

822. τί δὴ τόδ';] Cf. Ion. 275. τί δὴ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάλα λέγεις; Her. 965. τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοισίδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;

824. 825. Ut spurios excludunt Collmann et F. W. Schmidt.

824. καὶ τις εἰ πάλαι σοφός] καὶ τις εἰ λίαν σοφός Herwerden. καὶ τις εἰ σοφός πάνν. Quod ad τις praepositum epitheto cf. Soph. Ant. 951. ἃ μοιριδία τις ('στίν?) δύνασις δεινά.

824. εὖ γ'] Qu. εὖ τ'. αὐτὸ] Leg. τοῦτο. πάλαι σοφός] μπαν σοφός (coll. Med. 1091. πάμπαν ἄπειροι. Andr. 140. πάμπαν τάλαινα νύμφα) aut σὺ πάνσοφος (coll. Herc. 188. Soph. Fr. 7.) F. W. Schmidt.

828. ἢ θῆλυν;] Scribe ἢ θῆλυν;

829. Affirmative haec acceperim.

835. δέρας mss. δέρος Weckl. Cf. Ion. 995. Ph. 1127. et ad d. 5. 480. θύρσον τε P. θύρσον γε Lenting ad Andr. 887.

Herm. Weckl. V. Elmsl. ad Her. 5. Sic βλέπος βλέμμα, χρεός χρῆμα, δέος δεῖμα, ῥέος ῥεῦμα, etc.

837. αἷμα θήσεις] Lege αἷμα θήσει. Cf. Eur. Or. 823. μαρτυκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι.

839. σοφώτερον γοῦν] Malim σοφώτερον γὰρ (aut τοῦτ').

842. μὴ γελᾶν P. μὴ ᾿γγελᾶν Pierson. Reisk. Elmsl. V. Elmsl. ad Med. 1329. Cf. Med. 1355. ἐγγελῶν ἐμοί. et ad Soph. Aj. 1042.

843. ἐλθόντ' mss. Weckl. ἐλθὼν recte. Kirch. Nauck. ἐλθὼν γ' F. W. Schmidt. Qu. ἐλθὼν.

847. εἰς βόλον καθίσταται] Cf. Rhés. 730. ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. El. 582. ἦν ἐκσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.

852. οὐ μὴ θελήσει P. Leg. οὐ μὴ θελήσῃ (ut in Ald.).

853. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν] Annon — τῶν φρενῶν? Cf. Pind. Isthm. VI. 672. γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν. Incert. apud Stob. Flor. p. 228. θυμὸν χαλίνου, μὴ φρενῶν ἐκτὸς πέσης. Trag. adesp. 142. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. Anth. Pal. VII. 104. 2. ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθες ἔων. Eur. Her. 709. σὺν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν. Bacch. 359. μέμνηνας ἤδη καὶ πρὶν ἐξεστῶν φρενῶν. 850. ἐκστησον φρενῶν (αὐτόν). Iph. A. 136. γνώμας ἐξέστη. Ion. 926. ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης. Herod. III. 115. ἐξέπλωσα τῶν φρενῶν.

860. ἐν τέλει θεός] In the rank (company) of heaven vertit Headlam, coll. Aesch. Sept. 237. ὦ ξυντέλεια (schol. τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶς). Idem θεοῖς conjicit. Qu. ὅς πέφυκε παντελῶς θεός —, aut ὅς πέφυκεν ἀνοσίοις (ἐκνόμοις, ἐκδίοις, ἀσεβέσιν) θεός —. ἐγγελῶσι μὲν F. W. Schmidt. ὅς πέφυκεν] Fort. ὥς πέφυκεν.

861. ἀνθρώποισι δ'] εὐσεβοῦσι δ' Herw. (Qui tamen vv. 860. 861. suspectos habet, ut interpretamentum). εὐνοοῦσι δ' Badham Praef. Iph. T. p. 21. ἐννόμοισι δ' conj. Wecklein. ἀρθμίοισι Stadtmüller. Ita F. W. Schmidt, ἀγνοῖς δ' ἡπιώτατος θεός. Ipse malim εὐσεβοῦσι δ', aut εὐφρονοῦσι δ', id quod proponit Elmsleius. Qu. ἐννόμοισι δ', aut ὀσίοισιν δέ γ' —, aut ἀτέλεστοισι δ'. Cf. 40. ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων. Fr. 897, 6. καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων | ἡδιστος ἔφν ὀνητοῖς — τοῖς δ' ἀτελείστοις τῶν τοῦδε πόνων (τελῶν?) | μήτε συνείην etc.

863. λευκὸν πόδ'] I. e. nudum pedem. Cf. ad 220. θήσω Malim στήσω.

866. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα — ἡδοναῖς] Cf. Arist. Thesm. 975. ἦ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει.

867. λείμακος ἡδοναῖς] Qu. λείμακος ἐν μυχοῖς?

872. συντείνῃ δράμημα κυνῶν] Cf. El. 112. σύντειν', ὥρα (τὴν τὰν?), ποδὸς δρῶμάν. Iph. T. 206. λοχίαν στερεὰν παιδείαν Μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί.

874. ἡδομένα] Malim ἄδομένα.

873. ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις] Cf. Hor. Od. III. 27. 62. 'age procellae | crede veloci.'

876. σκιαροκόμον P. σκιαροκόμοιο Nauck. Weckl. Læg. σκιε-κόμοιο. Cf. Iph. T. 1246. σκιερᾷ δάφνᾳ. Fr. 308. ὦ σκιερὰ φυλλάς.

877. τί τὸ σοφὸν] τί τόσον Herw.

879. κορυφὰς] An κορυφάν?

886. τὰ θεῶν αὔξοντας] Cf. Theodect. 8, 6. πολλοὶ διὰ φόβον θεοῦς ἄν ηὔξον.

888. κρυπτεύουσι] Cf. Hel. 548. οὐ τί που κρυπτεύομαι — ἐκ κλυμάτων.

889. δαρὸν χρόνον πόδα] Cf. Herc. 702. χρόνος γὰρ ἤδη ρὸς ἐξ οἴτου etc. Aesch. Suppl. 516. δαρὸν χρόνον. Fr. 43. καὶ ὄνου προύβαινε πούς. Arist. Ran. 100.

903. κῆμα] χεῖμα Pal. Fortasse recte. Cf. Andr. 892. ὦ ναυοῖσι χειμάτων λιμὴν φανείς. Possis etiam κῆρα.

908. Cf. Soph. Fr. 536, 2. τὸ κατ' ἡμαρ ὅπως ἡδιστα πορσύνων. il. 1089. τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ ἔσται; ἔτ' εἴσ'] ὕπεισ' e. ὑπάρχουσι) Herw. Qu. θνατοῖς aut βροτοῖς.

910. Cf. Hec. 628. κεῖνος ὀλβιώτατος ὅτῳ κατ' ἡμαρ τυγχάνει δὲν κακόν.

912. Cf. Rhes. 642. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω, | πορ, καθεύδεις;

913. σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα] Cf. Iph. T. 190. σπεύδει δ' τούδασι' ἐπὶ σοὶ δαίμων.

917. πρέπεις — μιᾷ] πρέπεις δὲ Κάδμον θυγατέρων μορφῇ v. F. W. Schmidt. Cf. Alc. 1121. βλέπον δ' ἐς αὐτὴν εἴ τι σῆ μιν πρέπειν | γυναικί. Pind. P. II. 69. εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτα ἔπεν οὐρανία θυγατέρι Κρόνου. μορφῇ] Malim cum Musgravio μορφήν. Cf. Aesch. Suppl. 307. πρέποντα βονθόρῳ ταύρῳ δέμας.

919. Θήβας — πόλισμ' ἐπτάστομον] Cf. Soph. Fr. 705, 1. Θήβας; λέγεις μοι τὰς πύλας ἐπταστόμους.

925. τίς (pro τί) φαίνομαι δῆτ; conj. Elmsl.

928. ἔνδον] ἀεὶ dubitanter Herw.

935 sq. ζῶναί τέ σοι — πέπλος] Cf. Med. 1163. διέρχεται γὰς — δώροισι ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις | τένοντι' ἐς ὄρθον κλισίᾳ σκοπούμενη. Qu. ζῶναί τί σοι —.

935. πέπλων στολίδες] Cf. Phoen. 1498. στολίδα κροκόεσσαν ἴσα. Hel. 1375. νεβρῶν — στολίδες. Alc. 215. στολμὸν πέπλων. dr. 148.

938. παρὰ τένοντι'] I. e. παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα, ut explicat Asclepius ad Med. 1134.

939. 940. Mire hos duo versus, quibus a Pentheo nihil pondetur, dialogum interrumpere observat Herwerden,

946. ταισίδ' ὠλέναις στρέφειν F. W. Schmidt.

947. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο] Cf. ad Aesch. Ag. 1049. 1394. τὰς δὲ πρὶν φρένας οὐκ εἶχες ὑγιεῖς] Cf. Isocr. 234 B. ἡ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγίεια.

952. ἔχει συρίγματα] Cf. Soph. Phil. 212. οὐ μολπὰν σίγγα ἔχων.

955. κρύψει σὺ κρύψιν —] Cf. Iph. A. 1182. δεξόμεθα δέξιν ἥν σε δέξασθαι χρεών. κρυφῆναι P. κρυφθῆναι Ald. Lob. ad Aj. 1145.

962. μόνος γὰρ ἀστῶν εἰμ' ἀνὴρ Elmsl. ad Suppl. 303. Cf. Arist. Lys. 145. ὦ φιλιότη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

963. πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις] Cf. Iph. A. 918. ὑπερκάμνεν τέκνων. μόνος — μόνος] Cf. Alc. 722. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.

968. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις] ἀβρότητ' ἐμοὶ λέγεις Elmsl. Malin. ἀβρότητά μοι λέγεις. Cf. Arist. Pl. 637. λέγεις μοι χαράν.

970. Cf. Rhes. 182. χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν.

971. δεινὸς σὺ δεινὸς —] Cf. 654. σοφὸς σοφὸς σὺ, etc. Andr. 244.

972. οὐρανῷ στηρίζον] Cf. 1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐσθήροι φῶς σεμνοῦ πυρός. Hipp. 1206. ἱερὸν εἶδομεν | κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον. Hom. Il. 4, 443.

976. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ] Cf. Phoen. 632. αὐτὸ σημανεῖ Andr. 264. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. Or. 1131. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον ἢ τείνειν χρεών.

978. ἔχουσι] ἄγουσι recte F. W. Schmidt, coll. 115. Βρόμιος εὐτ' ἄν ἄγῃ θιάσους. Dem. de Cor. 260. τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων

980. γυναικομίμῳ στολᾷ] Cf. Fr. 185, 3. γυναικομίμῳ ἀσπρέπεις μορφώματι. Soph. Fr. 702. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθῆμασιν.

982. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας] Cf. Phoen. 836. ἐς τὸ λευρὸν πέδον. Hes. 700. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ. Iph. T. 1429. λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας | ῥίψωμεν ἢ σκόλοπι πήξωμεν δέμας. πρώτη νιν] πρώτα νιν olim Dind., postea vulgatam retinens coll. v. ant. 1002.

984. μαινάσιν δ' ἀπύσει] Cf. Rhes. 776. ἤπνυσα δ' αὐτοῖς. Arist. Eq. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.

986. ὀριοδρόμων] ὀριοδρόμων malit V. D. in Mus. Crit. II. 668.

989. ἐξ αἵματος] ἀφ' αἵματος (et uno versu οὐ — ἔφν) V. D. in Mus. Crit. II. 668.

990. λεαίνας — γένος] Cf. Aesch. Ag. 1258. δίπλους λείανα. γένος] Qu. γόνος.

994. διαμπὰξ] Cf. Aesch. Prom. 65. Suppl. 548. 945.

996. Aut hic τόκον, aut γόνον in v. 1016. legerit Elmsl.

998. μανείσῃ πραπίδι] Cf. Pind. P. II. 112. χαύνῃ πραπίδι.

999. Cf. 33. αὐτὰς — ὥστρησ' ἐγὼ | μανίαις, ὄρος δ' οἰκοῦσι
αράκοποι φρενῶν (φρένας?).

1002. γνώμαν σώφρον' —] Cf. 393. τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία,
| τε μὴ θνητὰ φρονεῖν βραχὺς αἰών. ἀπροφάσιτος] ἀπροφα-
στοις Weckl. ἀθάνατον ἀπροφάσιστον Matth. Cf. Xen. Cyr. II.

10. σύμμαχοι ἀπροφάσιστοι.

1003. ἐς τὰ θεῶν mss. εἰς τὰ τε θεῶν Matth.

1004. βρότειόν τ'] βροτείων τ' Matth.

1005. τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ καιρῶ θηρεύουσα Matth. τὸ σοφὸν
| φθονῶ καιροῦ θηρεύουσα Seager in Class. Journ. XX. 275.

1006. τῶν αἰὲ] χρεὼν αὐ Matth. τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φα-
ρὰ] ἕτερα μεγάλα (μεγάλα) φανερά τ' W. Headlam.

1010. δίκας ἐκβαλόντα] Cf. Hec. 1129. ἐκβαλὼν δὲ καρδίας
βάρβαρον. Fr. 339, 2. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν.

1017. φάνηθι ταῦρος] Cf. 1159. ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς
ων. Pind. Ol. XIII. 18. ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοη-
| τα Χάριτες διθυράμβω; Plut. Quaest. Gr. 36. ἐλθεῖν, ἦρω Διόννυσε,
| ιον ἐς ναὸν ἄγνόν | σὺν Χαρίτεσσιν ἐς ναὸν | τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
| ξιε ταῦρε, ἄξιε ταῦρε! Lobeck. Aglaoph. p. 484.

1019. πυριφλέγων] Malim πυρὶ φλέγων (sic). Cf. Ion. 195.
ανὸν πυρίφλεκτον. Cycl. 297. πυριστάκτω πέτρα.

1024. πεσόντα] Qu. πεσόντι.

1025. ὀδόντος pro δράκοντος (coll. Suppl. 703. λόχος δ' ὀδόν-
| ν ὄφεος etc.), aut Ἄρεος pro ὄφεος conj. Elmsl.

1026. δς —] Cf. 264. τὸν σπείραντα γηγενῇ στάχυν. 1314.

1028. ὥς σε στέναζω —] Cf. Med. 53. χρηστοῖσι δούλοις ξυμ-
| ρὰ τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίπνοντα etc.

1029. τί μηνύεις P. τί μηνύεις Ald. τι (ecquid) μηνύεις Elmsl.
Suppl. 303., coll. Hipp. 857.

1035. εὐάζω] Cf. 67. Cycl. 495. δς εὐάζει βοτρύων φίλαισι
| γαῖς.

1041. ἔννεπε] ἔνεπε Monk. ad Hipp. 579. ἔνεπέ μοι τί ποτ'
| α κακόν.

1042. ἄδικά τ'] Qu. ἄδικά γ'.

1043. θεράπνας] Cf. Tro. 211. τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας.
| etc. 370. Πηλιάδες θεράπναι.

1044. ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς] Cf. Herc. 82. οὔτε γαίας ὄρι'
| ἐκβαῖμεν λάθρα. Iph. T. 98. πότερα δωμάτων προσαμβάσεις |
| βησόμεσθα; Plat. Resp. V. 461 B. ὅταν οἱ ἄνδρες τοῦ γεννᾶν ἐκ-
| οῖσι τὴν ἡλικίαν. Similiter Phoen. 1173. κλίμακ' ἐκπέρα ποδί.

1045. Κιθαιρώνειον] Cf. Arist. Th. 996. ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
| θαιρώνιος ἡχώ.

1051. ἄγκος] Convallis. Cf. Hom. Il. 20, 490. Od. 4, 337.
| erod. VI. 74. ὕδωρ ὀλίγον φαινόμενον ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος.
| en. Anab. IV. 1. 7. ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

Theocr. VIII. 33. Cyneg. 10, 19. Nusquam alibi legitur apud Atticos poetas.

1052. συσκιάζον] Cf. Suppl. 1218. συσκιάζοντας γένν. For συσκιασθέν.

1053. καθήντο] Legitur praeterea Arist. Ran. 991.

1055. ἐξανέστεφον] Qu. αὖ κατέστεφον.

1056. ἐκλιποῦσαι] ἐμπλέκουσαι Madvig.

1057. ἀντέκλαζον] Cf. Andr. 1146. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαζεν.

1060. ἐξικνοῦμαι Μαινάδων] Cf. El. 616. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικνοίμεθα; ὅσοι νόθων P. Weckl. πρόσωθεν ὧν αὐτὸς ὅσοις ἀθρῶν F. W. Schmidt. ὅποι μόθων Musgr. Dind. etc. Ipse correxerim δρᾶν ὅπου (to see where they are). Tentabam etiam ὅσοις δρᾶν (vel ἰδεῖν). (Cf. Hel. 121. αὐτὸς ὅσοις εἰδόμεν. Ion. 193. πρόσιδ' ὅσοισιν.) Aut μαθεῖν ὅπου (aut ὅσαι), aut ὅσοις δρᾶν, aut ὥστ' ἐκμαθεῖν, aut δρᾶν σαφῶς, aut δρᾶν ὅχλον.

1065. κατήγεν ἦγεν ἦγεν] Sic Arist. Eq. 1155. πρόπαλαι πάλα παλάι. Similes locos contulit Elmsleius, Med. 1251. κατίδει' ἴδαι. Hec. 166. ἀπώλεσατ' ὠλέσατε. Or. 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα. Alc. 400. ὑπάκουσον ἄκουσον. Vide tamen num scripserit Euripides κατήγε μάλλον μάλλον. Cf. ad Iph. T. 1406. μάλλον δὲ μάλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος. Parum placet Naberi conjectura κατήγῃ ἦρέμ' ἦρέμ', quamvis propius ad codicis scripturam accedens.

1066. κυκλοῦται P. κυκλοῦτο Ald. Leg. ἐκυκλοῦτο. Cf. ad Aesch. Pers. 376.

1067. τόρνῳ] Unde τορνεύειν, Angl. to turn. Cf. Herod. IV. 36. οἱ Ὠκεανὸν τε δέοντα γράφουσι πέριξ τὴν γῆν, ἐοῦσαν κυκλοτερεῖ ὥς ἀπὸ τόρνου. ἔλκει (ἔλκη corr.) δρόμον P. ἔλκειν δρόμον Seager in Class. Journ. XX. 275. ἐλικόδρομον Reisk. Weckl. γραφόμενος] Suspectum. Qu. στρεφόμενος. Cf. Soph. Fr. 713, 1. ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται.

1068. Ovid. Met. VII. 440. 'qui poterat curvare trabes et agebat ab alto | ad terram late sparsuras corpora pinus.' Cratin. II. 217. Arist. Ran. 966. πιτυοκάμπτας.

1069. ἔργματ'] Cf. Or. 161. Hipp. 1107.

1071. μεθίει] Imperfectum, ut ἀνίει Cratin. II. 110.

1072. ἀναχαιτίσειέ νιν] Cf. Hipp. 1232. ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Dem. Ol. II. p. 20. μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν.

1073. ὀρθὸν αἰθέρ'] αἰπὺν — Herw., coll. Aj. 822. Qu. ἱερὸν (aut ὑγρὸν) —. ὀρθὴ δ' —] Hunc versum ab Euripide abjudicat Herwerden ad Ion. 641.

1076. Post ἄνω virgula tantum distinguit Seager in Class. Journ. XX. 275.

1078. ὥς μὲν εἰκάσαι] Qu. ὥς γ' ἐπεικάσαι, aut ὥς ἐπεικάσαι φωνή τις] Qu. θεῶν τις.

1082. *πρὸς οὐρανὸν* — *ἐστήριζε*] Cf. 972. *ὥστ' οὐρανῶ στη-
ίζον εὐρήσεις κλέος*. Thuc. II. 49. *δπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξαι*.
1083. *φῶς σεμνοῦ πυρός*] An *φῶς σεμνὸν πυρός*? Cf. Phoen.
182. *τὸ σεμνὸν πῦρ Διός*.
1084. *σίγησε δ' αἰθῆρ*] *αἰθῆρ δ' εἰσίγα* conj. Elmsl.
1085. *εἶχε*] Praestat *ἔσχε*.
1089. *συντόνοις δρομήμασι*] Cf. 870. *συντείνῃ δρόμημα κυνῶν*.
1. 112. *σύντειν'* (*ῶρα*) *ποδὸς δρμάν*.
1090. *ἥσσονες*] Qu. *ἥσσονα*.
1094. *ἀγμῶν*] Cf. Iph. T. 252. *κοιλωπὸς ἀγμὸς, πορφυρεντικαὶ
τέγαι*. Nicand. Ther. 146. *κοίλῃ τε φάραγξ καὶ τρηχέες ἀγμοί*.
lex. 391. *κνώδαλα φνικιόεντας αἰετὶ περὶ βόσκειται ἀγμούς*. Anglice,
avines.
1096. *αὐτοῦ χερμάδας* — *ἔρριπτον*] Cf. Cycl. 51. *ρίψω πέτρον*
ov. et ad Aj. 154. *τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς | οὐκ ἂν ἀμάργοις*.
1103. *ξυγκεραυνοῦσαι*] Cf. Cratin. 187, 4. *αὐτοῦ* — *τοὺς κα-
σκούς συγκεραυνώσω σποδῶν*.
1105. *ἐξήννυτον*] Cf. Med. 649. Or. 1685. Soph. Aj. 927.
- 1122 sq. *ἡ δ' ἀφρόν* —] Cf. Med. 1174. Herc. 931 sq.
1122. *διαστρόφους κόρας ἐλίσσουσ'*] Cf. 1165. Soph. Tr. 794.
ἀστροφον | ὀφθαλμὸν ἄρας. Aj. 69. *ὀμμάτων ἀποστρόφους | αὐγὰς
τείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν*. Eur. Herc. 868.
1124. *ἐκ Βακχίου κατείχεται*] I. q. *Βακχίῳ κατείχετο*. Sic Hipp.
I. *κατέσχετο | ἔρωτι δεινῶ*. Ph. 792. *θανάτῳ κατέχῃ*. Fr. 1132, 27.
ἄλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς. *ἔπειθέ νιν*] *ἐπειδέ* (agnovit) *νιν*
argold. Ipse malim *ἔλευσσε νιν*.
1125. *ὠλέναις*] Numerosius fore *ὠλέναις* monet Elmsleius
I Suppl. 430.
1126. *ἀντιβᾶσα*] Cf. Arist. Ran. 202. *οὐ* — *ἀντιβὰς | ἐλᾶς
ποθύμως*;
1128. *εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν*] Cf. Fr. 181, 2. *ἐζήτησε γὰρ |
κοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσά νιν*. 223 C. *εὐμάρειαν χειρὶ θήσει
κτόνων*.
1129. *τὰπὶ θάτερ'*] Alteram partem. Cf. Cratet. II. 237.
δέπω 'πὶ θάτερ' ὀπιός εἰμι.
1130. *Αὐτονόη τ'*] Leg. *Αὐτονόη δ'*.
1131. *ἦν δὲ πᾶσ'* —] V. Elmsl. ad similem locum Her. 40.
*οῖν γερόντιον δὲ στρατηγεῖται φυγῇ, | ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλ-
αίωνων τέκνοις, | ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ — σώζει*. *ἔπειχε*] *ἐπείγε*
rgebat, incitabat) Madvig. Redde instabat. Cf. Her. 847.
ἔρυσθέως | πῶλοις ἐπείχε. Hom. Od. 22, 75. *ἐπὶ δ' αὐτῶ πάντες
ῶμεν | ἀθρόοι*.
1132. *ὁ μὲν στυγνάζων* P. *ὁ μὲν στενάζων* Ald. Qu. *ὁ μὲν
τέναζεν* —.

1134. αὐταῖς ἀρβύλαις] Cf. Hipp. 1189. αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδα.

1137. στύφλοις πέτραις] Cf. Iph. T. 1429. Aesch. Prom. 748. ἀπὸ στύφλου πέτρας. Pers. 306. στύφλους — ἀκτιάς.

1141. ὀρεστέρου — λέοντος] Cf. Soph. Phil. 391. ὀρεστέρα — Γᾶ.

1147. τὸν καλλίνικον. ἡ δάκρυα νικηφορεῖ conj. Madvig. "Eriphonema hoc est et exclamatio nuntii miserantis."

1155. τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως] Cf. Andr. 128. Λακεδαιμόνος ἐκγενέταισι.

1157. νάρθηκά τε πιστὸν Ἄιδαν ἔλαβεν] νάρθηκά τ' ἐπὶ [?] σίου Ἄιδα ἔλαβεν N. Macnicol in Class. Rev. III. 72., coll. 857—859.

1159. προηγητῆρα] Cf. Fr. 816, 2. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξετημένον. Confer προηγητής Soph. O. R. 1292. Ant. 990.

1162. καλὸς ἀγὼν, ἐν αἵματι στάζουσας χεῖρα —] Leg. καλὸς ἀγὼν ἐσθ' αἵματι —.

1179. πρῶτα; ΑΓ. Ρ. πρῶτά γ'; Matth. πρῶτον malit Elmleius ad Med. 1334. etiam Hart. Weckl.

1188. πρέπει γ' ὥστε θῆρ ἄγραυλος φόβη] Cf. Aesch. Pers. 247. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Aesch. Soph. El. 664. πρέπει γὰρ ὥς τυράννος εἰσορᾶν. et Aesch. Ag. 562. δρόσοι (ὄμβροι?) — τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.

1195. ἐπαινέσεται] Sed ἐπαινέσω est Her. 301. Ita ναυστολήσομαι (Tro. 1048.) et ναυστολήσω (Hec. 634.).

1205. ἀγκυλωτοῖς] Qu. ἀγκυλητοῖς, quam formam ter habet Aeschylus. Sed Arist. Av. 1180. ἡγκυλωμένους. Cf. Hipp. 220. δῖψαι Θεσσαλὸν ὄρπακ'.

1206. λευκοπήχεσι χειρῶν ἀκμαῖσι] Cf. Phoen. 1370. ἐπὶ κρατῇ τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. Hipp. 200. εὐπήχεις χεῖρας.

1207. χειρῶν ἀκμαῖσι] Cf. Aesch. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔχει κολπίαν ἀκμῇ χειρῶν. Eum. 348. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμῇ. Epicrat. com. III. 369. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα. Arist. Ran. 1352. περύγων ἀκμαῖς (Eurip.). Soph. O. R. 1243. κόμην ἀπὸς ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς. 1034. διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.

1214. κρατὰ τριγλύφοις] Qu. τριγλύφοις κάρα.

1216. βάρος] Qu. δέμας, cadaver.

1221. δυσευρέτω] δυσεύρετον Reisk. (Recte, opinor.) δυσευρέτως Herm.

1231. ἄκραντ' ἠκούσαμεν] Cf. Iph. T. 520. ἔστιν γὰρ οὔτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.

1244. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν] Cf. Hec. 783. ἀμετρήτων πόνων. οὐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν] Qu. οὐδ' οἶαν φέρειν, aut οὐ φατὸν λέγειν.

1245. φόνον ταλαίνας χερσὶν ἐξειργασμένων mss. Qu. φόνον τάλαινα χερσὶν ἐξειργασμένην.

1259. ὥς ἴδῃ] Imo ὥς ἴδοι.

1268. διπειτέστερος] Cf. Rhés. 43. διπειτῇ — σταθμά. Hom. 16, 174. διπειτέος ποταμοῖο.

1271. ἔννους] Cf. Aesch. Prom. 444. ὥς σφας — ἔννους ἔθθηκα αἰ φρενῶν ἐπηβόλους.

1272. κάποκρίναι' ἄν σοφῶς vulg. Lege κάποκρίναι' ἄν σαφῶς. Leisk. Musgr. Br.). V. Elmsl. ad Ach. 401.

1273. ὥς λέγουσ'] εἰς δόμους F. W. Schmidt. Herw.

1274. σπαρτιῷ μ' ἔδωκας εἰς δόμους Ἐχίονι F. W. Schmidt, III. El. 1249. Πυλάδῃ μὲν Ἡλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους.

1277. ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ] Cf. Phoen. 774. σοῦ τε ἐν τ' ἐμὴν χάριν.

1280. νιν] Qu. νυν (ν̄).

1284. προσεικέναι] Legitur etiam Arist. Eccl. 1161.

1285. οἰμωγμένον] Qu. ἡμαγμένον (Musgr.). ἢ σε γνωρίσαι] El. 850. μή με κτείνετε.

1287. δύστην' ἀλήθει' ὥς] Qu. δύστην' ἀληθῶς ὥς, vel δύστην', ἀπόστηθ' ὥς —. Sed latet fortasse in ἀλήθει' vocativus nominis proprii alicujus. ὥς ἐν οὐ καιρῷ πάρει] Cf. Hipp. 196. κ ἀπόδειξιν.

1288. τὸ μέλλον] Cunctatio. καρδία πήδημ' ἔχει] καρδίας πήδημ' ἔχει aut καρδίᾳ (Canter.) πήδημ' ἄγει F. W. Schmidt. Nil mutandum: πήδημ' ἔχει enim valet φοβεῖται. Cf. Ion. 572. τοῦτο μ' ἔχει πόθος, | ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν etc. Id malim καρδίαν πήδημ' ἔχει. Cf. Arist. Nub. 1392. Qu. καρδιν πηδᾶν ποιεῖ.

1291. Lege ἡ κατ' οἶκον —; (sic).

1296. ἐξεβακχεύθη πόλις] Cf. Tro. 408. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐβάκχευσε φρένας. Suppl. 1001. ἐκβακχευσαμένα. Iph. T. 1243. ἐκβακχευθεῖσαν Διονύσω Παρνασσίον κορυφάν.

1297. ἄρτι μανθάνω] Cf. Alc. 940. λυπρὸν διάξω βίοντι μανθάνω. Arist. Lys. 1008. ἵβριν (γ') ὑβρισθεῖς Heath. msleius.

1309. ὦ δῶμ' ἀνέβλεφ'] Cf. Herc. 435. εἰς δὲ σὰς χέρας βλέπεις δώματ' οὐ παρόντος.

1312. δίκην γὰρ —] Lege δίκην γ' (vel δ') ἄν —. ἀξίαν ἱμβανες mss. ἀξίαν ἄν ἔλαβεν ἄν Elmsl. ad Her. 852. ad Med. 6. et Ed. Rev. XXXVII. 67. Recte. Cf. Tro. 412. εἰ δ' ἦσαν οἱ, χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν (l. ἄν ἔλαθεν ἄν). Soph. El. 903. οὔτε δ' ἔλάνθανεν (l. ἄν ἔλαθεν ἄν). Cf. Herod. I. 115. λόγον εἶχε θένα ἐς δ' ἔλαβε τὴν δίκην. Excideret, opinor, ἄν post ἀξίαν, istea metri causa ἔλαβεν ἄν in ἐλάμβανεν corruptum est.

1316. ἐξήμησα κάλλιστον θέρος] Cf. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε. ἔνδε δύστηνον θέρος. Aesch. Agam. 1662. ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάριτα?) ἔστηνον θέρος. Pers. 823. πόλει] Qu. πολλοῖς aut ἐχθροῖς.

1322. ταράσσει καρδίαν] Cf. Arist. Ach. 315. ἔπος — ταράξει-
κάρδιον.

1323. ὥς κολάζω] Fort. ὥς κολῶ 'γώ.

1326. δαιμόνων ὑπερφρονεῖ] Cf. Fr. 545, 2. τὸν ξυνόνθ' ὑπερ-
φρονεῖ.

1327. σὸς — παῖς παιδὸς] Cf. Andr. 584. οὐμὸς δέ γ' αἰτῇ
ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

1337. νόστον ἄθλιον πάλιν] Cf. Suppl. 1209. καὶ κακὸν νό-
στον πάλιν.

1338. Qu. σχήσουσι δέ σ' (pro σε δ').

1343. εὐδαιμονοῖτ' ἄν] ἡὐδαιμονεῖτ' ἄν recte, opinor, Musgr.

1345. ἦδετε] εἰδότες (?) Naber. Cf. Soph. O. R. 1232. ἦδεμεν.

1352. Cf. Alc. 544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν.

1355. μοι τὸ θέσφατον] Lege μούσι θέσφατον.

1360. καταβάτην] Cf. Arist. Pac. 42.

1364. ὄρνις ὅπως] Notanda producta posterior in ὄρνις ut
apud Aristophanem. Apud tragicos plerumque corripitur. ὄρνις
— κύκνος] Cf. Hel. 19. κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών. Soph.
Aj. 629. ὄρνις ἀηδών. Fr. 300. ὄρνιθος — πέρδικος. et ad Av. 74.
τροχίλος ὄρνις οὐτοσί. ὅπως κηφῆνα] Cf. Tro. 191. ὥς κηφῆν.
ἐπὰν] ἐπὴν Herm. πολιόχρως recte mss. πολιόχρων Musgr.
Dind. Cf. Arist. Vesp. 1064. κύκνον τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ αὐτὸ
ἐπανθοῦσιν τρίχες.

1367. ὁ φύσας χῶ (l. καὶ) τεκῶν ὑμᾶς πατήρ.

1371. τὸν Ἀρισταίου] χθόν' Ἀρισταίου recte Musgr.

1372. στέρομαι P. στένομαι Elmsl. et Karsten. ad Ag. 1414
Cf. Med. 996. Aesch. Sept. 872. στένομαι. Pers. 62. στένεται.

1376. τοὺς σοὺς, πάτερ, εἰς οἴκους Herm. et V. D. in Mus.
Crit. II. 671. Cf. 1360. 1369. 1377.

1378. ἀγέραςτον — ὄνομα] Cf. Hec. 117. τύμβον ἀγέραςτον.

1381 sq. Cf. Her. 19. πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδομένο-
νους, etc.

1382. ληψόμεθ' Elmsl. λήψομαι Erf. ad Soph. Aj. 191.

1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου —] Cf. Herc. 740. ἦλθες χρόνῳ μὲν οἱ
δίκην δώσεις θανών. Hipp. 732. ἀλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσι γενοίμαν, ἵνα
με πτεροῦσαν ὄρνιν θεὸς — θείη· ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα.

1384. εἰσίδοι] Qu. ἄν ἴδοι.

1386. μήθ' ὅτι θύρσου μνημ' ἀνάκειται] Lege μήτε τι θύρσου —.

1387. Βάχχαις] Βάκχαι Madvig. Pro ἄλλαισι qu. ἄλλοιαι.
Βάκχαισι cod. Βάκχαις Musur. Βάκχαι recte Naber. Cf. Arist.
Lys. 520. πόλεμος (πολέμου?) δ' ἄνδρεςσι μελήσει.

HECUBA.

1. Cf. Tro. 1. ἤκω λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος | πόντου
 Τοσειδῶν. Andr. 1232. ἤκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους. El.
 281. Bacch. 1. 661. Fr. 1069. Arist. Fr. 199 a. ἤκω Θεαρίωνος
 ἰστοπώλιον | λιπὼν, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια. 198. καὶ τίς νεκρῶν
 εὐθυμῶνα καὶ σκότου πύλας | ἔτλη κατελθεῖν; Aesch. Eum. 1036.
 ἄς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι. Soph. Ant. 818. κεῦθος νεκύων. Menand.
 V. 174.

2. Cf. Aesch. Ag. 646. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.

5 sq. Cf. 1112. Tro. 868. γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ. 1161.
 299. Rhés. 398.

6. κίνδυνος — πεσεῖν] Cf. Or. 118. φόβῳ προσελθεῖν,

16. δρίσματα] ἐρείσματα Scal. Schol. πύργοι. Cf. Hipp. 1459.
 κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' δρίσματα. Iph. A. 952.

19. Cf. Rhés. 930. ἔνθ' ἐκτραφεῖς κάλλιστα etc.

20. τροφαῖσιν — ηὐξόμην] Cf. Aesch. Agam. 1160. ἀμφὶ σὰς
 ἰόνας τάλαιν' ἠννιόμαν (l. αὐξανόμαν) τροφαῖς. ὥς τις πτόρθος
 ὑξόμην] Ex Homero Il. 18, 56. ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Ἴσος. τρα-
 εῖς νέος τις πτόρθος ηὐξόμην δέμας F. W. Schmidt, coll. Ion. 53.
 δ' ἀπηνδρώθη δέμας. τάλας] καλαῖς Wakef. S. C. § 78. Qu.
 ἴος. Cf. Plat. Prot. 334 B. πτόρθους καὶ τοὺς νέους κλῶνας.

26. Cf. Hel. 1396. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον.

27. ἵν' ἔχῃ] Cf. 712. 1245.

29. διαύλοις] Metaphorice, ut in Aesch. Ag. 335. δεῖ γὰρ πρὸς
 ἴκους νοστήμου σωτηρίας | κάμπαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

30. ἄκλαντος, ἄταφος] Cf. Soph. Ant. 29.

32. τριταῖον ἤδη φέγγος] Qu. τρίτον τόδ' ἤδη φέγγος. Cf. ad
 Hipp. 275. τριταίαν γ' (τρίτην τήνδ'?) οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν. αἰωρού-
 ενος] Cf. Soph. El. 1390.

35. ἔχοντες] Malim λιπόντες. ἥσυχοι θάσσουσ'] Cf. Bacch.
 22. ἥσυχος θάσσων. Hel. 1090. ἥσυχοι καθώμεθα. Soph. Aj. 325.
 Arist. Eccl. 152. ἐκαθήμην ἥσυχος.

39. εὐθύνοντας] V. Porson. ad h. l. et Elmsl. ad Her. 801.
 Fort. ἀρτύνοντας. εἰναλίαν πλάταν] Cf. Tro. 1095. εἰναλίαισι πλάταις.

40. αἰτεῖ — γέρας λαβεῖν] Cf. Andr. 585. οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν
 λαβε παῖς παιδὸς γέρας. Soph. Aj. 825. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν
 γέρας λαβεῖν (al. λαχεῖν).

41. πρόσφαγμα] Cf. Iph. T. 458. Aesch. Ag. 1278. λαβεῖν]
 χεῖν Pors. Male.

49. σθένοντας] Suspectum. Fort. κρατοῦντας, aut κραίνοντας.

50. κείς χέρας] Praestat fortasse κὰς χέρας.

51. ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν] Fort. ὅσουπερ —. Sed cf. Med.
 8. τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. Phoen. 512. 992. Soph. O. C. 1106.

53. περᾶ — πόδα] Cf. Her. 168. εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδι ὑπὸ σκηνῆς] ὑπὸ σκηνήν Steinbrychel.
54. οἶμοι, τί λέξεις;] Cf. 712. 1124. Ion. 1113. Hel. 780.
57. ἀντισηκώσας —] Cf. Her. 690. Aesch. Pers. 442. τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους | ὥς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. Cf. v. ἀντιρρέπειν Agam. 574.
62. λάβετε, φέρετε] Qu. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετε.
64. γεραιᾶς] Sic ai corripitur in γεραιὸς Eur. Med. 133. Hec. 63. Hipp. 170. προσλαζύμεναι] Cf. Pomp. trag. 1, 3. τί προσιάζεσθε (προσλάζυσθε?) κἀξαρτᾶσθέ μου;
65. χερὸς] Qu. χεροῖν, aut δέμας. Cf. Tro. 150. Herc. 108. et ad Arist. Eccl. 150. σκολιῷ σκίπτωνι —] Cf. Phoen. 1555. ubi brachia filiae suae βακτρεύματα τυφλοῦ ποδὸς vocat Oedipus. Or. 785. Tro. 150. σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα. Herc. 108. et ad Arist. Eccl. 150.
66. σπεύσω — ἧλυσιν ἄρθρων] Cf. Phoen. 858. πυκνὴν δὲ βαίνων ἧλυσιν μόλις περῶ. Herc. 1041. ὁ δ' — πρέσβυς ἰστίῳ ποδὶ | πικρὰν διώκων ἧλυσιν πάρεσθ' ὅδε.
69. τί ποτ' ἄρ' αἶρομαι — Erf. ad Aj. 191. Qu. τίπ' ἄρ' αἶρομαι —;
70. δείμασι, φάσμασιν] Qu. δεινοῖς φάσμασιν.
71. μελανοπερύγων μάτερ ὄνειρων] Cf. 705. φάσμα μελανόπερον. Arist. Ran. 1331. δύστανον ὄνειρον — μελαίνας Νηκίης παῖδα — μελανονεκνεύμονα. Aesch. Eum. 394.
76. ἀμφὶ Πολυξείνης —] Cf. 580. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων (κλίων aut ἰδὼν?) | παιδὸς θανούσης etc. Hel. 793. πάντ' οἶσθ' ἄρ' — ἀμφ' ἐμῶν γάμων. Πολυξείνης] Cf. Alc. 568. ὦ πολύξεινος — οἶκος.
78. ἐδάην] Cf. Phoen. 826. βάρβαρον ὥς ἀκοὰν ἐδάην.
80. ἄγκυρά τ' ἐμῶν] ἄγκυρ' ἀμῶν Mein. Weckl. Qu. ἄγκυρ' αὐτ' ἐμῶν. Cf. Fr. 858. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφή, δμοῖς. ἄγκυρα, στέγη. Hel. 277. ἄγκυρα δὴ μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη. Soph. Fr. 612. εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου.
81. κατέχει] Qu. ναίει, et τὰν pro τήν. τὴν χιονώδη Θρηήκην] Cf. Andr. 214. Θρηήκην χιόνι τὴν κατάρρυντον. Alc. 69. Hom. Il. 14, 227. Θρηήκων ὄρεα νιφόεντα. Hor. Od. III. 25. 10. 'Et nive candidam | Thracen.'
85. ἀλίσστος] Qu. ἀλίσστον. Idem malit Nauck. Trag. p. 712. Cf. Or. 1479. ἔναντα ἦλθε — ἀλίσστος. Hom. Il. 24, 549. μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
86. ταρβεῖ] Corrige τάρβει.
88. Qu. Τρωάδες εἰσίδω.
90. βαλιὰν ἔλαφον] Cf. Hipp. 218. βαλιαῖς ἐλάφοις. Alc. 582. βαλιαὶ λύγκες. Rhés. 356. βαλιαῖσι πώλοις. Iph. A. 222.

100. Cf. Orest. 1376. *πολιὸν αἰθέρ' ἀμπιάμενος*. Iph. T. 843. *ἢ πρὸς αἰθέρα ἀμπιάμενος φύγη*. Ion. 797. *ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην ἱμπταίμαν?*) *αἰθέρα* etc. Phoen. 167.

102. *καὶ προσετάχθην*] Ab interprete haec profecta esse putat [erw. Cf. 476. *δορίληπτος πρὸς Ἀργείων*.

106. *παθέων*] *παθέων σ'* — Purgold. *οὐδὲν παθέων ἀπο-
ουφίζουσα*] Cf. Or. 1341. *κάποκούφισεν* (*κάπικ.*?) *κακῶν*.

110. *χρυσέοις* — *ὄπλοις*] Imo *χαλκέοις*, ut in Suppl. 1152. *χλκέοις ἐν ὄπλοις Δαναϊδῶν στρατηλάτην*.

112. *ἐπερειδομένας*] Qu. *ἐπιτεινομένας*. Cf. Soph. Ant. 711. 716.

114. *ἀγέραςτον*] Cf. Hom. Il. 1, 119. Hesiod. Th. 395.

116. *πολλῆς δ' ἔριδος* —] Cf. Prom. 885. *θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' κῆ | στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης*. *τύμβον* — *ἀγέραςτον*] Cf. acch. 1375. *ἀγέραςτον ὄνομα*. Soph. El. 443. *προσφιλῶς δοκεῖ | ῥα τάδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυσ*.

119. *τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν*] Qu. *τοῖς δ' οὐκ ἐδόκει*, vel *τοῖς δ' διδόναι*.

120. *τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν*] Cf. Soph. El. 251. *τὸ σὸν τεύδουσ' ἄμα | καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον*. Infra 1175. 1201. Phoen. 11. *δύο κακὰ σπεύδεις*.

122. *λέκτρα*] Cf. El. 479. *ἄνακτα* — *ἔκανες* — *σὰ λέχεα*.

123. *τὼ Θησεῖδα*] Praestat fortasse *τὼ Θησεῖδα* ut in anapestis. *τῆς μαντιπόλου* —] Cf. Soph. Aj 212. *λέγ' ἐπεὶ σε λέχος υριάλωτον | στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας*.

126. *τύμβον στεφανοῦν*] I. q. *στέφειν*. Cf. Orest. 1322. *τὸν ὑταιμνήστρας τάφον | στέψασα καὶ σπείσασα νερτέρων χοάς*. Soph. it. 431. *χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει*.

127. *αἵματι χλωρῷ*] Anglice, with fresh blood. Cf. Soph. . 1055. *ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου | πέπωκεν*.

131. *πρὶν* — *πείθει*] Donec suadet. Cf. Med. 1173. Soph. R. 776.

142. *πῶλον*] Cf. Andr. 622. *μήτε δώμασιν λαβεῖν | κακῆς γυνικὸς πῶλον*. Rhes. 261. Aesch. Sept. 460. *πωλικῶν θ' ἐδωλίων hol. παρθενικῶν καθεδρῶν*.

144. *ἀλλ' ἴθι ναοὺς, | ἴθι πρὸς βωμοὺς* Herw. Cf. Iph. A. 80. *ἐλίσσει' ἀμφὶ ναὸν, ἀμφὶ βωμόν Ἀρτεμιν* etc.

145. *ἴζ'* —] Cf. Tro. 177. Ion. 226. Aj. 205. *νῦν γὰρ ὁ δεινὸς, μέγας, ὠμοκρατής*.

146. *κήρυσσε θεοὺς*] Invoca deos. I. q. *κάλει*. Cf. Aesch. o. 125. *κηρύξας ἔμοι | τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἑμὰς | ράς*. Arist. Ach. 748. *ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὄπα*.

147. *τούς θ' ὑπὸ γαῖαν*] Leg. *τούς θ' ὑπὸ γαίας* (Porson.). ad Alc. 896.

151. *παρθένον*] Qu. *νύμφην aut κόρυην* (?).

153. *νασμφῶ*] Cf. Herc. 625. Med. 1187. Soph. Ant. 1130. Tr. 919. Aesch. Prom. 805. Arist. Eccl. 14.

154. *οἷ ᾿γὼ*] Praestat fortasse scribi *οἷ ἐγώ*.

157. *τᾷς οὐ τλατᾷς, τᾷς οὐ φερτᾷς*] Cf. Soph. Aj. 223. ἀγγε-
λίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν (φερτάν?).

158. *φερτᾷς*] I. q. *τλητᾷς*. Vox perrara, nusquam alibi, opinor, apud tragicos occurrens. Ἄφερτος saepius legitur apud Aeschylum.

159. *γέννα*] *γενεὰ* Pors. Elmsl. ad Iph. T. 155. Recte. Cf. ad Hel. 1345.

161. *φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες*] Cf. Andr. 1078. φροῦδι μὲν αὐδῇ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω. Arist. Nub. 718. φροῦδι τὰ χρήματα, φρούδη χροιά, | φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς.

162 sq. Qu. *ποῖαν δῆθ' ὀρμάσω, ταύταν | ἢ κείναν; ποῖ κέλσω. τίς θεῶν etc.* Cf. Trag. adesp. 115. *ποῖαν δῆθ' ὀρμάσω; ταύταν ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν;*

163. *ποῖαν — στείχω; ποῖ δ' ἴζω; ποῦ —* Steinbrychel. Qu. *ποῖαν, ἢ (pro ἢ) ταύταν —*; Imitatur Aristophanes Thesm. 784. *βάσκει' ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς, | κείνη, ταύτη. ποῖ δ' ἴσω* Leg. *ποῖ κέλσω, aut ποῖ δ' ἄξω;* Cf. 1040. *πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; πᾶ κέλσω —*;

164. *ἐπαρωγός*] Ab *ἐπαρήγειν*, quod legitur El. 1350.

167. *ἀπωλέσαι' ὠλέσαι'*] Cf. ad Bacch. 1065. *βίος — ἐν φάει*] Cf. 1196. *οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει*. Ph. 1296. *οὐμὸς ἐν φάει βίος*.

179. *ἐξέπταξας*] Anglice, *hast scared me out*. Cf. Hom. Il. 14, 40. *πτήξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι* Ἀχαιῶν.

182. *τί με δυσφημεῖς;*] Qu. *τί δὲ —*; Anglice, *why dost thou utter words of ill omen concerning me?* Cf. Soph. El. 1181. *ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. | ΗΛ. οὗτοι ποῖ ἄλλην ἢ ᾿μὲ δυσφημεῖς, ξένε*. 905. Eur. Her. 600. *δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν. με om. B.* *φροίμιά μοι κακά*] Cf. Tro. 707. *τί δ' ἐστίν; ὥς μοι φροίμιων ἄρχει κακῶν*. Hipp. 568. *σιγῶ· τὸ μέντι φροίμιον κακὸν τόδε*. Phoen. 1336.

184. *δειμαίνω — τί ποτ' ἀναστένεις*] Cf. Soph. O. R. 155. *ἀζόμενος τί μοι ἐξανύσεις χρέος*.

188 sq. Qu. *σφάξαι σ' Ἀργείων, ὦ τέκνον, | κοινὰ ξυντείνει πρὸς τύμβον | Πηλείδα γνώμα*.

188. *Ἀργείων κοινᾷ — γνώμα Πηλείδα γέννα* (*Αργείων γέννα connectens*) Purgold.

190. *γέννα*] *γένν'* King. Pors. *Πηλεία γέννα* (Pelei proles. Achilles) Madvig. Qu. *θυῖμα*. Cf. 223. 265. Vel *γέννα* (voc.).

192. *ἀμέγαρτα κακῶν*] Cf. Aesch. Suppl. 637. *ποίμναν τὰνδ' ἀμέγαρτον*. Prom. 401. *ἀμέγαρτα γὰρ τάδε etc.* Arist. Thesm. 1049. *πάθος ἀμέγαρτον*.

194. *δυσφήμους*] Qu. *δυσφάμους*.

196. Qu. ψήφω τάδε δὴ περὶ σᾶς ψυχᾶς.

198. ὦ δυστάνα μᾶτερ βιοτᾶς Wakef. ad Herc. 114., coll. Med.

1002. ὦ τάλαινα παίδων μᾶτερ. Pro βιοτᾶς qu. γενεᾶς.

199. αὖ σοι] Qu. ἐπὶ σοι.

200. ἄρρηταν τ'] Lege ἄρρητόν τ'.

202. γήρα —] Cf. Soph. El. 849. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

203. γήρα δειλαία δειλαίῳ] γραίᾳ δειλαίαν δουλείαν F. W. Schmidt. Qu. γραίᾳ δειλαία δειλαία. ξυνδουλεύσω] Sc. σοι.

207. ἀναρπαστὰν] Lege ἀναρπαστόν.

209. σκότος A. σκότον G. κάτω Herw. Cf. ad Hel. 62. Qu. οὔτις ὑπὸ πεμπομένην σκότον.

212. πανδύρτοις] Cf. Aesch. Sept. 968. Pers. 940. 944. Soph. El. 1077.

214. οὐ μετακλάομαι] οὐ κατακλάομαι Naber, coll. Iph. T. 149.

El. 165. Qu. οὐκ ἀποκλάομαι, aut οὐκ ἔτι —. μετακλάομαι] Confer μεταστένομαι Med. 996.

215. ἐκύρησεν] Qu. ἐπέκρανεν.

219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν] Cf. Andr. 1271. πᾶσιν γὰρ νηρώποισιν ἦδε κατθανεῖν | ψῆφος κέκρανται. Tro. 786. ὅθι σοι νεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. Aesch. Suppl. 943. κέκρανται ψῆφος.

221. δρθὸν χῶμ' — τάφου] Cf. Soph. Ant. 1203. καὶ τύμβον δρθόκραιρον οἰκείας χθονὸς | χώσαντες.

225. οἶσθ' οὖν δ' δρᾶσον] Cf. Hel. 315. 1233. Iph. A. 725. Ion. 1029. Cycl. 131. Fr. 647.

226. ἐς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθης ἐμοί] Cf. Tro. 623. κακῶ κατὰ γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται. Soph. O. C. 975. εἰς χεῖρας ἦλθον πατρί.

227. ἀλκὴν] Qu. ἄτην.

238. ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ] Cf. Bacch. 820. ἄγ' ἔτι τάχιστα· τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ (γὰρ οὐ, aut γὰρ οὖν, γὰρ σοι) φθονῶ.

239. οἶσθ' ἥνικ' — ;] Cf. 108. Tro. 70. οἶδ' ἥνικ' εἶλκε. Soph. j. 1273. 1237. O. R. 1134.

241. φόνου σταλαγμοί] I. e. cruoris sive sanguinis recens effusi matrae. Cf. ν. φονόρρυτος (Aesch. Sept. 947.), φονολιβῆς (Eum. 164.). u. φόνιοι σταλαγμοί. Cf. Soph. Ant. 1239. φοινίου σταλάγματος. ad vulgata defenditur Homeri loco Od. IV. 246. αὐτόν μιν πληγῇσι ἀεικελίῃσι δαμάσσας, | σπεῖρα κάκ' ἄμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ κῆκῶς, | ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν εὐρυάγυιαν. σὴν κκτέταζον γένυν] Qu. σὴν κάτ' ἔσταζον γένυν.

242. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψανσε] Cf. Aesch. Ag. 805. οὐκ ἔτι ἄκρας φρενός. Eur. Cycl. 158. εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε —] Suspectum habet Herwerden ad Ion. 105., qui dubitanter ὥστ' ἐμβαλεῖν γε — proponit. ὥστ' ἐντακῆναι

conj. Brunck. Cf. Her. 560. σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χεοῖ | θέλω. Rhe. 869. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Hor. Epist. I. 1. 85. 'immoritur studiū. Ad manum transfertur quod proprie ad ipsam personam pertinet. σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν] σοῖς πέπλοισιν ὥόμην F. W. Schmidt.

251. κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμασιν] Cf. Hipp. 686. ἐφ' οἷς κακύνομαι. Plat. Tim. 42 C. Xen. Cyr. VI. 3. 27.

253. δύνῃ] Cf. ad Soph. Phil. 798.

254. Cf. Iph. A. 520. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

258. ἀτὰρ τί δὴ —;] Cf. Cycl. 86. χωρεῖτ' ἀτὰρ δὴ ἴνα. πάτερ, σπουδὴν ἔχεις; ἡγούμενοι] Qu. εὗρημένοι (vel ἡγού. Anglice, having found out.

260. τὸ χρῆν Elmsl. ad Her. 959. Scribe τὸ χρεών. Cf. Her. 828. τὸ χρεών νιν ἐξέσωζεν.

263. Qu. ἐς τῆσδ' — φόνον. Cf. Or. 1504. πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν ἔπι (τᾶς — κόρας ἐπὶ?) σφαγὰν ἔτεινον.

265. προσφάγματα] πρόσφαγμά τι inconsulto Beck.

266. ἡ 'ς Τροίαν γ' ἄγει Seager in Class. Journ. XIX. 78.

269. εἶδος ἐκπρεπεσιτάτη] Cf. Alc. 333. οὐτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεσιτάτη γυνή. Tro. 987. ἦν οὐμός υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος. Virg. Aen. I. 496. 'forma pulcherrima Dido.' VI. 862. 'egregium forma juvenem.'

271. τῷ μὲν δικαίῳ] Dativus instrumenti. τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον] Cf. Hel. 164. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; 553. τὴν ὄρυγμα δεινὴν ἡμιλλημένην.

275. τῶνδε τῶν αὐτῶν] Qu. τῶνδε τῶν μελῶν F. W. Schmidt

278. τῶν τεθνηκότων ἄλις] Cf. Soph. O. C. 1016. ἄλις λόγος Orest. 234. ἄλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.

279. ταύτη γέγηθα —] Cf. Or. 66. ταύτη γέγηθε ἀπιλήθεται κακῶν. (Unde huc invectum esse versum suspicatur Herw.) Aesch. Prom. 156. ὥς μήτε θεὸς — τοῖσδ' ἐγεγῆθει.

280. παραψυχή] Solamen. Cf. Or. 62. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχήν. ἥδ' —] Cf. Fr. 866, 2. ἥδε μοι τροφὸς, | μήτηρ, ἀδελφὴ δμῶις, ἄγκυρα στέγης. Soph. El. 1145 f. Hom. Il. 6, 429.

281. πόλις] Qu. δμῶις aut τροφός. Cf. Eur. Fr. 866, 2. ἥδε μοι τροφὸς, | μήτηρ, ἀδελφὴ, δμῶις, ἄγκυρα στέγης. Hom. Il. 6, 429. Ita F. W. Schmidt, μόνῃ ποθεινῇ, etc.

282. κρατεῖν ἂ μὴ χρεών] Fort. — οὐ μὴ χρεών.

283 sq. Cf. Tro. 1203. θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσει (l. πράξειν) δοκῶν | βέβαια χαίρει.

284. Cf. Cratin. 182. γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον ἢ, νῦν δ' οὐκέτι.

285. τὸν πάντα δ' ὄλβον —] Cf. Phoen. 1703. ὄλῳλ' ἐν ἡμῶν μ'. ὄλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.

293. καὶ κακῶς λέγῃς (pro λέγῃ) Muret. Ita F. W. Schmidt. τὸ δ' ἀξίωμα, καὶ κακῶς λέγῃ στόμα, | νικᾷ κτλ. Ennius apud Gell. XI. 4. 3. 'Haec tu etsi perverse dices, facile Achivos flexeris.'

294. λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰῶν] Leg. λόγος δ' ἔκ τῶν δοξούντων ἰῶν —. Postulatur articulus.

295. ταυτὸν] Qu. ταυτό. τῶν δοκούντων] I. e. τῶν ἐνδόξων. f. Her. 897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων. Tro. 609. τὰ δὲ δοκοῦντ' πώλεσαν (οἱ θεοί).

296. στερρὸς ἀνθρώπου φύσις] Alibi femininum est στερρά, t. Hec. 1295. Med. 1031. Iph. T. 206. Aesch. Prom. 1051. Cf. Arist. Nub. 420. ψυχῆς στερραῖς.

297. ὀδυρμάτων θρήνους] Sic θρήνων ὀδυρμοὶ Tro. 609. r. 577, 2.

298. οὐκ ἄν ἐκβάλαι δάκρυ] Eadem verba occurrunt Fr. 33, 2. ; ἄν κλύων τῶνδ' (ταῦτ' aut τάδ'?) οὐκ ἄν ἐκβάλαι δάκρυ; Cf. Th. A. 451. Ion. 924.

299. τῷ θυμουμένῳ] Cf. Or. 204. τῷ λίαν παρειμένῳ.

300. δυσμενῇ ποιοῦ φρενί] Qu. δυσμενῇ ποιοῦ σέθεν aut δυσμενῇ σαντῇ ποιοῦ. Cf. ad Med. 1052.

303 sq. Cf. Her. 495. κάμοι λέγει — εὐρίσκειν etc. Andr. 297.

306. ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν] Cf. 1126. ἐν ᾧπερ — ἐκάμνομεν. l. ἐνταῦθα —.

308. μηδὲν φέρεται — πλεόν] Cf. Or. 660. Soph. O. R. 500.

309. ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς] Cf. Alc. 433. ἄξια δέ μοι | τῆς, ἐπεὶ —.

310. κάλλιστ' ἀνὴρ] Qu. κάλλιστα δῆ. θανὼν —] Cf. Rhes. 10. καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. Soph. O. C. 563. εἴσι' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης | ἥθλησα κινδυνεύματ'.

313. εἰεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις —;] Cf. O. C. 1308. εἰεν· τί δῆτα —; rpl. 1094. εἰεν· τί δῆ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δοᾶν; Arist. Nub. 6. εἰεν· τί οὖν πρὸς τάλφει' ἐπαλαμήσατο;

314. πολεμίων τ' ἀγωνία] Qu. πολέμιός τ' ἀγώνια.

317 sq. καὶ μὴν —] Cf. Soph. El. 354. οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, |, ἀπαρκούντως δ' ἐμοί. Aesch. Ag. 1573 sq.

318. πάντ' ἄν ἀρκούντως ἔχοι] Qu. ταῦτ' —. Cf. Aesch. Cho. 2. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. Thuc. I. 22. ἀρκούντως ἔξει. Aesch. r. 1574.

319. ἀξιούμενον] Honoratum. ἀξιοῦν hic valet i. q. τιμᾶν, honorare. Cf. Or. 1210. Her. 918. Aesch. Ag. 912. τοιοῖσδέ τοί ἀξιῶ προσφθέγμασι. Soph. Aj. 1114. οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.

320. ὀραῖσθαι] Cf. Soph. Tr. 306. τάσδ' ὀρωμένη.

323. ἡδὲ] Cf. Herc. 30. Ἀμφίον' ἡδὲ Ζῆθον. Aesch. Fr. 191, 2. Th. Fr. 354. 505. 1028, 2.

328. μήτε τοὺς φίλους φίλους | ἡγεῖσθε] μήτε τοὺς ἐσθλοὺς — ber.

332. 333. αἶ αἶ —] Hos vv. Hecubae tribuit Tyrwhitt.

334. λόγοι — μάτην ῥιφέντες] Cf. ad Med. 1404. μάτην λόγος ἔμπται.

338. πάσας — φθογγὰς ἰεῖσα] Juxta Homeri illud Od. 19, 521. ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν. Cf. Soph. El. 596. ἡ πᾶσαν ἱῆς γλῶσσαν. Arist. Vesp. 562. ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰετῶν εἰς ἀπόφυξιν. Eq. 522. πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς etc. Dem. de Cor. c. 3. ὑπὲρ οὗ τότε ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς. De constructione cf. Eur. El. 221. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν. Her. 33. φθογγὰς ἰεῖσα] Fort. ἰεῖσα φωνάς.

339. πρόσπιπτε — Ὀδυσσέως γόνυ] Cf. Andr. 165. πιῆξαι ταπεινήν, προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ.

342. δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα] Cf. Soph. Aj. 1145. ὑφ' εἵματος κρυφαῖς (κρυβεῖς al.). Aesch. Ch. 75. δακρύω δ' ὑφ' εἵμάτων.

343. πρόσωπον ἔμπαλιν στρέφοντα] Cf. Phoen. 460. σὺ τ' ἀν' πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε.

345. τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία] Ut ἐμὸς ἀλάστωρ, σὴ ἐρινὺς, etc. Cf. Soph. Phil. 484. πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἰκεσίου.

346. ὥς ἔψομαί γε] ὥς ἔψομά γ' Nabar.

351. ἐλπίδων καλῶν ὑπο] Leg. ἐλπίδων καλῶν ἀπο. Cf. Soph. El. 1127. ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων | οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμεν. Tr. 667. κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς. et ad Phil. 957.

ἐθρέφθη] Cf. 600. θρεφθῆναι. Hesiod. Th. 192. Plat. Polit. 310. Or. 43. κρυφθεῖς. Herod. VII. 228. θαφθεῖσι. Empedocl. 139. etc.

354. δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν | γυναιξὶ παρθένῳ ἀπόβλεπτος μέγα, | ἴση θεῇσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον Wakef. ad Ion. 280.

355. Deleatur virgula post γυναιξί.

356. Cf. Soph. O. C. 76. ἐπεῖπερ εἴ γενναῖος πλὴν τοῦ δαίμονος.

358. οὐκ εἰωθὸς ὄν] Cf. ad Arist. Ran. 722. οὔτε γὰρ τοῖσι τοῖσιν οὖσιν (τούτοις τοῖσιν?) οὐ κεκιβδηλευμένοις — χρώμεθ' οὐδὲν etc.

359. δεσποτῶν ὤμων φρένας] Qu. δεσποτῶν ὤμοφρόνων.

361. πολλῶν] πρόμων Herwerden. Totum versum ut spurium damnat F. W. Schmidt.

362. ἀνάγκην σιτοποιὸν] Cf. Aesch. Cho. 75. ἀνάγκαν — ἀμφοῖς πόλιν. Cf. Herc. 710. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν, etc.

367. ἐλευθέρων] ἐλεύθερον Blomf. Gl. Ag. 320.

368. Ἀἰδῇ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας] Cf. Iph. A. 460. πρὶν Ἀἰδῇ παῖδ' ἐμὸν προσθῶ λαβών. Andr. 1016. Ἐνναλίῳ — προσθέντις — Τροίαν. Suppl. 948. ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρί.

369. ἄγων] ἐλὼν F. W. Schmidt, coll. Soph. Ant. 497. Aj. 52.

370. ἐλπίδος — θάρσος] Cf. Aesch. Ag. 994. οὐ τὸ πᾶν ἔχω ἐλπίδος φίλον θράσος. Soph. Tr. 726. οὐκ ἔστιν — οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

371. παρ' ἡμῖν] παρὸν νῦν bene Schmidt. παρεστῶς (-ὄς) malit Herw. θάρσος παρ' ἡμῖν] Qu. θάρσος παρὸν νῦν, quod suadet

am F. W. Schmidt. ὥς ποτ' εὖ πράξαί με χρή] ὥς ποτ' εὖ
ἀξαιμεν ãn bene Herw.

375. γεύεσθαι κακῶν] Cf. Alc. 1072. Herc. 1353. Hipp. 663.

376. φέρει μὲν] Quid? κακὰ an ζυγόν? αὐχέν' ἐντιθεὶς
[φ] αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῶ Naber. Leg. αὐχέν' ἐνδεθεὶς —. Idem
ium est Anacr. 21, 9. πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς (δεθεὶς optime
rw.) αὐχένα.

377. μᾶλλον εὐτυχέστερος] Cf. Hipp. 485. μᾶλλον ἀλγίων. Eur.
552 D. μείζων — μᾶλλον. Aesch. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικώ-
ος. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμφερέστερος. Hom. Il. 24, 243. ῥηῖτεροι
λλον. Arist. Eccl. 1131. μᾶλλον ὀλβιώτερος. Fort. μᾶλλον εὐτυ-
ῖσως.

387. κεντεῖτε, μὴ φείδεσθε] Cf. 1044. ἄρασσε, φείδου μηδέν.
re. 1400. ἔκμασσε, φείδου μηδέν. Tro. 1285. Soph. Aj. 115. χρῶ
ν, φείδου μηδέν. 844. γεύεσθε, μὴ φείδεσθε, πανδῆμου στρατοῦ.

392. δις τόσον] Cf. Med. 1047. δις τόσα κτᾶσθαι κακά. Cycl.
Rhes. 281. 757.

396. πολλή γ' ἀνάγκη] Malim πολλή 'στ' ἀνάγκη.

398. ὅπως] ἐπεὶ vel ὅμως conj. Herw., qui, "male abundat
ὅποια aut ὅπως." Qu. ὅποια κισσὸς δρυὸς ἐγὼ τῆσδ' ἔξομαι.
npe ὅπως glossema erat ad ὅποια adscriptum. Postulatur pro-
uen. Vel οὐκ οἶσθα; κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι. Vel
ἴα; κισσὸς —. Vel εὖ ἴσθι —. Vel ἄπριγδα —. At mendosum
etur ὅποια. Cf. Med. 1213. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν
νης, | λεπτοῖσι πέπλοις. Eubul. com. III. 251. κισσὸς ὅπως
άμω περιφύεται. Arist. Th. 1106. ναῦν ὅπως ὠρμισμένην. Hor.
d. XV. 5. 'Arctius atque hedera procera adstringitur ilex |
tis adhaerens brachiis.' τῆσδ' ἔξομαι] Cf. Xen. Cyr. VII. 6. 41.
οὐν σωφρονῶμεν, ἐξόμεθα αὐτοῦ. VI. 3. 17. τῆς σωτηρίας ἔχε-
ι. Thuc. I. 140. τῆς γνώμης τῆς αὐτῆς ἔχομαι.

399. οὐκ, ἣν γε πείθῃ] Lege οὐκ, ἣν πείθῃ γε —. Cf. Iph.
519. οὐκ, ἣν θάνῃ γε πρόσθε. Cf. Arist. Eccl. 695. οὐκ, ἣν
ι γε καθεύδῃς. Dem. p. 1340. οὐκ, ἂν γε σωφρονῆς (l. ἂν σω-
νῆς γε).

400. ὥς τῆσδ' —] Cf. Med. 609. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐ σοι
ιλείονα. Phoen. 634. ὥς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρόν τοῦμόν ἀργήσει
ς. 727. ὥς οὐ καθέξω τειχέων εἴσω στρατόν. Andr. 254. ὥς
' ἀπάξεις οὐ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς. Iph. A. 1367. ὥς τοῦδ' εἵνεκ'
υφαγήσεται. Arist. Ach. 335. ὥς ἀποκτενῶ (αὐτόν). Vesp. 416.
τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. V. Elmsl. ad Med. 596.

402. καὶ σὺ, παῖ Λαερτίου] καὶ σὺ γ', ὦ παῖ Λαερτίου (Λαρ-
E.) Burges. ad Phil. 87. Add.

403. χάλα] Cf. Soph. O. C. 203. ὅτε νῦν χαλᾷς.

405. ἐλκῶσαι] Cf. Alc. 879. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν.

409. Suppl. 224. ἤλκωσας οἴκους.

408. σπασθεῖς' ἃ πείσει] Qu. πάσχουσ' ἃ πείσει.
 409. μοι] Ad δὸς referendum videtur.
 410. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι] Cf. Med. 1074. ὦ γλυκεῖη προσβολή (schol. περίπτυξις).
 411. Cf. Alc. 208. ὥς οὐ ποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον, ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται. Tro. 763. νῦν, οὐ ποτ' αἴθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν.
 416. ἄνυμφος —] Cf. Soph. El. 962. ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνιμέναί τε. | καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως | τεύξει ποτ'. 492. Ant. 916.
 417. ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή] μάλλον ἀθλία δ' ἐγὼ F. W. Schmidt. Qu. ἀθλία δ' ἐγὼ πλέον.
 418. ἐκεῖ —] Cf. Iph. T. 481. Med. 1073.
 419. ποῖ τελευτήσω βίον;] Cf. Tro. 1029. Aesch. Cho. 527. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
 421. ἄμμοροι τέκνων Elmsl. ad Med. 1362. Cf. Med. 1395. στείχω, δισσῶν γ' ἄμμορος τέκνων. Hesychius, γάμμοροι: ἀμέτοχοι. ἐστερημένοι. Huc, opinor, respiciens.
 424. ὦ στέρνα —] Cf. Tro. 754. εἰ σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξένθρεψ' ὅδε.
 425. ἀθλίας] Leg. ἀθλία.
 426. χαῖρε — ἐμοί] Cf. Phoen. 627. μῆτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε
 427. χαίρουνσιν ἄλλοι —] Cf. Or. 1083. χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μὴν.
 428. φιλίπποις Θρηξί] Cf. Soph. Fr. 523. Ἥλιε φιλίπποις Θρηξί πρέσβιστον σέλας (σέβας?).
 430. θανούσης ὄμμα συγκλείσας τὸ σόν] Cf. El. 1189. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κᾶρα προσόψεται μητέρα κτανόντος; Soph. Aj. 1015 ὥς τὰ σὰ | κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σοῦς. Hor. Sat. I. 4. 22. 'cum mea nemo | scripta legat vulgo recitare timentis.' Ovid. Her. v. 45. 'et flesti et nostros vidisti flestis ocellos.' Martial. Ep. VII. 50. 'si tenet absentis nostros cantatque libellos.' et ad Soph. O. C. 344. De re cf. Phoen. 1451. ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρί. ὥς χεῖρα Valck. prob. Censor in Quart. Rev. IX. 358.
 431. Cf. Hel. 286. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οἶ.
 432. ἀμφιθεῖς κᾶρα πέπλους] Ita enim legendum, Cf. Med. 787. κόσμον ἀμφιθεῖς χροῖ. Ion. 1433. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι. El. 512. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας. Iph. A. 1531. στέφανον δὸς ἀμφὶ κᾶρα τεὸν — ἀμφιθεῖναι.
 434. ἐκτέτηκα καρδίαν] Cf. Eur. Fr. 908, 6. τήκω καρδίαν ὀρωδία. Her. 645. ψυχὴν ἐτήκον. El. 208. ψυχὰν ἐτήκον. El. 208. ψυχὰν τακομένα. Med. 141. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτήν. Andr. 116. τάκομαι. Med. 158. μὴ λῖαν τάκον. Or. 858. ἐξετηκόμην γόοις. Hel. 1435. μὴ δάκρυσιν ἐκτῆξης χροῖα. Or. 134. ὄμμα ἐκτῆξον

ὄν δακρύοις. 528. 1047. El. 240. λύπαις συντέτηκας. Iph. A. 398. ἐπὶ συντήξουσιν νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις. Or. 283. μὴ τῶν ἐμῶν αὖτις συντήκον κακῶν. Med. 689. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντήχ' ὅδε; Or. 34. ἀγρία συντακεῖς νόσῳ. Suppl. 1106. ἀσιτίαις — ντακεῖς.

435. ὄνομ'] ὄμμ' Wakef. Purgold, coll. Iph. T. 193. Soph. It. 104. 878.

436. πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους | βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλεύς] Sub. καὶ τοῦ νῦν παρόντος χρόνου. Redde. Anglice, except so long a time as I have to pass between now and the sword and the pyre of Achilles.

437. βαίνω] Qu. βλέπω.

438. προλείπω] Sc. τὸν βίον (Med. 149.). Anglice, I am going. Alc. 401. τί δρᾷς, προλείπεις; λύεται δέ μου μέλη] Cf. Her. 2. λύεται μέλη (μου) λύπη.

446. ἐπ' οἶδμα λίμνας] Cf. Herc. 410. ἔβα δι' Εὐξείνου οἶδμα λίμνας.

448. δουλόςυνος] Qu. δοῦλος ἐγώ.

450. κτηθεῖς'] Cf. Thuc. I. 123. ἐκτῆθη. II. 36. Sic θεαθὲν. 38. Vide Elmsl. ad Her. 757. ἡ Δωρίδος] Cf. 163.

451 sq. ἔνθα — λιπαίνειν] Cf. Bacch. 574. τὸν ἔκλυον εὖιππον ὅραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν.

454. πεδία] Glossema hoc pro γύας habet Elmsl. ad Her. 839. γύας λιπαίνειν] Cf. Bacch. 575. χώραν ὕδασι καλλίστοις λιπαίνειν.

455. νᾶσον retinet Steinbrychel.

457. οἴκοις] Qu. οἴκτρᾶν. Idem conjicit Herw., coll. Suppl. I. οἴκτρῶν ἰήλεμον οἴκτρῶν ἰεῖσαν. Qu. ἐνταῦθ'.

458. ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ] Cf. Iph. T. 209. πρωτόγονον ἄλσος. 1067. φοῖνικά θ' ἀβροκόμαν δάφναν τ' εὐερνέα καὶ γλαυκὰ θάλλον ἱερὸν ἐλαίας, Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν etc.

462. σὺν Δηλιάσιν τε κούραις —] Qu. σὺν Δηλιάσιν τε Φοῖβον (τ' Ἀπόλλω) —. Glossema fortasse est κούραις.

465. χρυσέαν ἄμπυκα] Cf. Pind. Isthm. II. 1. χρυσαμπύκων Μοισᾶν.

466 sq. ἡ Παλλάδος —] Cf. ad Av. 827. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

467. καλλιδίφρου Ἀθαναίας] Qu. καλλιδίφροί' —. Cf. ad Av. 827.

468. In schol. ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἐν τῇ τοῦ παρθενῶνος ᾠῇ (αὐτῇ Fl. 6. 10.) Kock. Fr. Com. I. 158., coll. Ion. 185. Iph. 128. etc.

471. ἀνθοκρόκοις] Cf. ad 1080. λινόκροκον ἄνθος.

474. κοιμίζει] Anglice, quiets, settles, subdues. Cf. Hipp. 34. εἶθε με κοιμίσειε — Ἄιδον — ἀνάγκα. Tro. 588. κοίμισαί εἰς Ἄιδον. Soph. Aj. 832. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χυθό-

νιον εὖ με κοιμίσαι. O. R. 961. Tr. 1040. φλογμῶ] Cf. Suppl. 831. 1019. αἶθοπι φλογμῶ. Hel. 1177. τείχεα φλογμὸς — ἐπέστο 477. καπνῶ — τυφομένα] Cf. Tro. 145. τύφεται Ἴλιον. 8. Φοργῶν πόλει, ἥ νῦν καπνοῦται. Arist. Vesp. 457. τῷφε (αὐτοὺς) ποίωται καπνῶ.

479. Ἀργείων] Scr. Ἀργεῖων. Cf. ad Aesch. Suppl. 62.

482. θεραπνᾶν (fort. add. τ') Purgold. Cf. Bacch. 1032. θεάπνας τῇσδε Θηβαίας χθονὸς | λιπόντες. Herc. 270. Tro. 211.

483. Αἶδα θαλάμους] Ἰδὰς θαλάμους Reisk. probat Purgold. I. e. permutatis (cum Europa) Idae recessibus (latebris).

486. αὕτη — κεῖται] Anglice, here lies. Cf. Suppl. 21. Ἀδραστος — ὅδε | κεῖται. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ] νωχελῶς ἐπὶ χθονὶ Hecker apud Naber. Cf. Orest. 798. πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ. Tro. 114.

487. ξυγκεκλημένη] Qu. ξυγκεκρουμένη. Et sic Herwerden ad Ion. 241., coll. Herc. 1198. Tro. 623. Hipp. 1458. Her. 561. 604. 721. Qu. ξυγκεκρουμένη πέπλοις. Cf. Suppl. 110. σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνιστορῶ.

489. ἄλλως — μάτην] Cf. Dion. Chrys. VII. 266 R. μάτην ἄλλως. μάτην] βρότους Apitz. ad Trach. 799. (819.)

492. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν] Cf. Iph. A. 787. αἱ πολύχρσοι Λυδαί. Bacch. 13. λιπὼν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους (τῶν πολυχρύσων?) γύας.

495. αὕτη δὲ δούλη Elmsl. ad Med. 892.

496. κόνει φύρουσα δύστηνον κᾶρα] Cf. Or. 1411. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι.

501. ἔα· τίς οὗτος —;] Cf. Hel. 541. ἔα, τίς οὗτος; οὐ πού κρυπτεύομαι. Arist. Nub. 1260.

504. μέτα] Qu. σ' ἐπι.

507. σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν] Cf. Herc. 521. ἴτ' ἐγκονεῖτε. Arist. Plut. 255. ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ'. Soph. Aj. 811. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν· οὐχ ἔδρας ἀκμή. 987. Tr. 1255.

510. δισσοί τ' —] Cf. Virg. Aen. II. 415. 'Et gemini Atridae Dolopumque exercitus omnis.'

514. τοῦπὶ σ'] Cf. Alc. 666. τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπὶ σ'. Rhes 397. Soph. Ant. 889. Thuc. IV. 28. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι. VIII. 45. τὸ ἐπ' ἐκείνους εἶναι.

515. ἐξεπράξατ'] Cf. Soph. O. C. 1648. οὐ γὰρ τις αὐτὸν — κεραυνὸς ἐξέπραξεν. Aesch. Agam. 1275.

516. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεν'] Cf. Med. 402. ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν 393. τόλμης δ' εἴμι πρὸς τὸ καρτερόν. Thuc. III. 45. οὐδεὶς πω — ἦλθεν εἰς τὸ δεινόν. Bacch. 484.

524. ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος] Cf. Orest. 116. καὶ σταῖσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε. Soph. El. 894. ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρης.

525. λεκτοί τ'] δισσοί τ' F. W. Schmidt. Herw. ἔκκριτοι] στρατοῦ Herw., coll. 544. λογάσιν δ' Ἀργείων στρατοῦ | νεανίαις.
528. αἶρει χειρὶ] ἐξέρρανε Dind. ἐκχεῖ (aut ἔχεε) χειρὶ G. Schmid. ἐχεῖτο Herw. ἐκχεῖν ἦρχε Heimsoeth. ἄρδην ἔχεε Weckl. -ρει in ras. et supr. ρ m. sec.) αἶρει ε. ἔρρει ceteri. Neutram lectio-
m sanam esse, nec χειρὶ post ἐν χεροῖν ferri posse, arbitratur
Herw. Qu. ἐξεχεῖτο, vel ἐξεχέατο. Vel εὐρὸν παῖς Ἀχιλλέως χέει.
531. ἐν μέσοις] Sc. αὐτοῖς. Cf. Iph. A. 528. Iph. T. 45. Arist.
ic. 882. ἐς μέσους.
532. σῖγα πᾶς ἔστω λεώς] Cf. Arist. Ach. 238. σῖγα πᾶς. Eur.
. 773, 75. σῖγ' ἔστω λεώς.
533. σίγα, σιώπα] Cf. Arist. Thesm. 381. σίγα, σιώπα, πρόσ-
ς τὸν νοῦν.
534. ὦ παῖ — πατήρ δ' ἐμὸς] Qu. ὦ παῖς —, vel potius
τερ δ' ἐμέ.
535. δέξαι χοάς μου] δέξαι χοάς μοι rec. Recte. Cf. ad 605.
ph. El. 434. σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ | γέρα τάδ'
ν τάφοισι δέξεσθαι νέκυσ.
537. ἀκραιφνές] I. q. ἄκρατον. Cf. ad Soph. El. 785.
543. ἀμφίχρυσον] ἀμφιχρύσου Herw., coll. Fr. 587. κώπην
υσόκολλον.
544. φάσανον | ἐξεῖλκε κολεοῦ] Cf. Iph. A. 1567. δξὺ φάσ-
νον σπάσας | κολεῶν ἔσωθεν. Soph. Aj. 730. κολεῶν ἐρυστὰ —
νη.
548. μή τις ἄψηται —] Cf. Iph. A. 1559. πρὸς ταῦτα μή
ύση τις Ἀργείων ἐμοῦ· | σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
550. ἐλευθέρα] ἐλευθέρως Elmsl. ad Her. 559. ἀλλ' ἐλευθέρως
νω. Cf. Or. 1169. ὃν οὐ κατασχυνῶ δοῦλον παρασχὼν θάνατον
χέν?), ἀλλ' ἐλευθέρως | ψυχὴν ἀφήσω. Fr. 245, 2. παρόν σοι
θανεῖν ἐλευθέρως.
556. Cf. Iph. T. 1404. γυμνὰς ἐξ ἐπωμίδων | κώπη προσαρ-
ταντες etc.
- 558 sq. λαβοῦσα πέπλους —] Cf. Chaeremon. Fr. 14, 3. λα-
α τὴν ἀριστεράν | ἔλυσε (?), γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν | ζῶσαν
ιφὴν ἔφαινε.
561. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ] Ita Iph. T. 333. εἰς δὲ γῆν
ν καμάτῳ καθεῖσαν. 52. κόμας ξανθὰς καθεῖναι. Bacch. 694.
θεῖσαν εἰς ὤμους κόμας. Ion. 1200.
562. τλημονέστατον λόγον] Cf. Soph. Phil. 363. Electr. 439.
μονεσιτάτη γυνή.
564. Schol. διὰ τὸ ἀφωνητεῖν (ἀφώνητον?).
567. πνεύμόνων διαρροάς] Qu. πνευμόνων —. Cf. Fr. 983.
ς περάσας πνευμόνων διαρροάς.
569. εὐσχήμως] Pro εὐσχημόνως. Sic ἐπίλησμος et ἐπιλήσμων.
571. ἀφῆκε πνεῦμα] Cf. Fr. 971, 2. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα.

574. πληροῦσιν πυρὰν | κορμούς φέροντες —] Cf. Soph. Trach. 1196 sq. Lucian. de m. Per. 24. καὶ πυρὰν συνθέντα κορμῶν σκίνων — χλωρῶν etc.

579. οὐκ εἴ τι δώσων —;] Cf. Phoen. 1003. προσηγορήσων εἴμι. Suppl. 348. δράσων τάδ' εἴμι.

580. ἀμφὶ σῆς —] Cf. ad 76. Hel. 793. λέγων] ἰδὼν F. W. Schmidt. Qu. κλύων. Et sic Wecklein.

582. δυστυχεσιτάτην ὄρῳ] δυστυχεσιτάτην θ' ὁμοῦ F. W. Schmidt. Qu. δυστυχεσιτάτην θ' ὄρῳ.

583. ἐπέζεσε] Cf. Iph. T. 587. (987.) δεινὴ τις ὁργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε τὸ Ταντάλειον σπέρμα. Herod. VII. 13. παρὰντίκα μὲν ἰνεότης ἐπέζεσε. (Hic cum accusativo. Sic ἐμπίπτειν τινὶ et πικρὸν cf. ad Iph. A. 808.) Soph. Tr. 840. Arist. Th. 468. Transitivo sensu Cycl. 391. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί.

584. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε] Qu. θεῶν κελευόντων τόδε.

588. διάδοχος κακῶν κακοῖς] Cf. Suppl. 71. ἀγὼν ὃδ' αἷμα ἔρχεται γόος (γόοις?) γόων διάδοχος. Andr. 802. ὥς κακὸν κακοῦ (κακοῦ?) | διάδοχον — πορσύνεται. Soph. Phil. 867. ὦ φέγγος ἔπροι διάδοχον. Aesch. Pers. 1046. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Soph. Fr. 400. πόνῳ πόνον | νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν. Trach. 29. Hyperid. Epitaph. p. 32. πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενα.

591. τὸ — λίαν παρεῖλες] Cf. Fr. 258. τῷ γὰρ βιαίῳ κατὰ τὸ μαλθακὸν | εἰς ταῦτόν ἐλθὼν τοῦ λίαν παρείλετο. Her. 591. Hipp. 1104. λύπας παραιρεῖ.

595. ἀνθρώποις] Leg. ἀνθρώπων.

598. διέφθειρ'] διέφθορ' malit Naber, coll. Porson. ad v. 701. φύσιν διέφθειρ'] Cf. ad Med. 1050.

600. ἔχει —] Cf. Hor. Od. IV. 4. 33. 'Doctrina sed vim promovet insitam, | Rectique cultus pectora roborant.'

601. δίδαξιν] δίδαξις (i. q. παράδειγμα) legitur in Neophronis (?) fragmento apud schol. Med. 1387.

602. οἶδεν τό γ' αἰσχρὸν] οἶοιδε ταῖσχρον Cobet., coll. 524. ἀνδρῶν τὸν κακὸν διειδέναι. Qu. καὶ ταῖσχρον οἶδε (Gomperz). αὐτὸς οἶδεν τὸ φαῦλον (aut simile aliquid). κανόνι τοῦ καλοῦ μετρεῖν Cf. El. 52. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος | τὸ σῶφρον.

603. καὶ ταῦτα μὲν δὴ —] καίτοι τί ταῦτα sine causa malit Naber. Cf. Suppl. 456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισιν

ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην] Qu. ταῦτα γλῶσσ' —. Cf. Aesch. Suppl. 446. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ (l. τοξεύσας ἃ μὴ 'στι) καίματα

ἐτόξευσεν] Cf. Hor. Od. II. 16. 17. 'Quid brevi fortes jaculamur aevo | multa?'

605. μὴ θιγγάνειν μου mss. vett. μὴ θιγγάνειν μοι ms. r. Seager. in Class. Journ. XIX. 78. Purgold. et Herw. ad Soph. O. R. 1512.

606. μυρίῳ στρατεύματι] Cf. Fr. 245. μυρίου στρατεύματος.

607. ναυτική τ' ἀναρχία] Cf. Iph. A. 914. ναυτικὸν | στρατεύμ' ἄρχον καπὶ τοῖς κακοῖς θρασύ.

608. κρείσσων πυρός] Cf. Soph. O. R. 176. κρεῖσσον ἄμαιμα-
του πυρός. Eur. Andr. 271. ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρός περαιτέρω.

609. τεῦχος—βάψας] Cf. Hipp. 123. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγάν.

610. ἔνεγκε — ποντίας ἀλός] Cf. Alc. 845. πίνοντα — προσ-
γμάτων.

611. ὥς παῖδα λουτροῖς —] Cf. Phoen. 1339. ὅπως | λούση
οὐθῆταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν. 1681.

615. τ'] Malim γ'.

619. ὦ σχήματ' οἴκων] Cf. Alc. 911. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς
έλθω; Soph. Phil. 952. ὦ σχῆμα πέτρας δόρυλον, etc.

620. κάλλιστα κεῦτεχνώτατα (κεῦτεκνώτατα Marc. pr. m.) Madvig.
ίλματ' εὔτεκνώτατα Weckl. κάλλιστα κεῦτεχν' ὄργανα F. W. Schmidt,
l. Ion. 1030. Soph. Tr. 904. Inde fortasse natus est error quod
εκνωτάτη dicitur Hecuba v. 581.

622. ἐς τὸ μηδὲν ἤκομεν] Cf. Herod. I. 32. ἡ ἡμετέρη εὐδαι-
νίη — ἀπέρομπται ἐς τὸ μηδέν. Soph. El. 1166. δέξαι μ' — τὴν
δὲν ἐς τὸ μηδέν. Phil. 259. Fr. 713, 8.

623. Cf. El. 381. δοκήσει δωμαίων ὠγκωμένος. Soph. Fr. 679.
ος ὠγκωθεὶς χλιδῇ.

624. ὁ μὲν τις] Cf. Med. 1141. πλουσίοις ἐν δώμασιν] Leg.
πυσίοισι δώμασιν.

625. In fine versus interrogationis nota ponenda est.

626. τάδ' οὐδέν· ἄλλως —] τὰ δ' — Reisk. Leg. τάδ' (τὰ δ')
ἐν ἄλλ' ἢ —.

627. κεῖνος ὀλβιώτατος —] Cf. Bacch. 908. τὸ δὲ κατ' ἄμαρ
βίοςτος εὐδαίμων μακαρίζω. Soph. Fr. 536, 2. τὸ κατ' ἡμαρ
(ἡμαρ) ὅπως ἡδίστα πορσύνων. Phil. 1089.

629. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν —] Cf. Her. 450. χρῆν χρῆν ἄρ'
ἰς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας | πεσόντας etc. Herod. I. 8. χρῆν
Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς.

636. Cf. Hipp. 849. ἀρίστα θ' ὀπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίου
etc. χρυσοφαῆς ἄλιος] Cf. Fr. 781, 11. χρυσοφεγγές (καλλι-
γές al.) ἦλιε. Confer v. ἡλεκτροφαῆς Hipp. 741.

641. Σιμωντίδι γᾶ] Cf. El. 441. ἐπὶ Σιμωντίδας ἀκτάς.

642. συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων (ἀπάλλων A. B.) mss. συμφορὰ
τάμων Weil. συμφορὰ θ' ἀπάντων F. W. Schmidt. Qu. συμ-
φά θ' ἅπασιν.

646. βούτας] Pastor. Cf. vv. πολυβούτης et ἀγρότης.

653 sq. πολίον τ' —] Cf. Suppl. 76. διὰ παρῆδος ὄνυχα λευ-
αἵματοῦτε χρῶτά τε φόνιον.

661. ὦ τάλαινα σῆς —] Cf. 783. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρή-
πόνων. Alc. 753. ὦ σχετλία τόλμης. Med. 1028. ὦ δυστάλαινα
ἐμῆς αὐθαδίας. Her. 448. ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.

662. Cf. Suppl. 1147. κακὸν τόδ' εὖδει. El. 41. σου] μοι Herw.
 668. βλέπουσα φῶς] Quamvis lucem cernens.
 669. ἄπαις —] Cf. Soph. Fr. 4. ἄπαις τε καγύναιξ κανέσιος.
 Versum ut symmetriam loci violantem excludit F. W. Schmidt.
 672. τάφος] μόρος (aut φόνος) Herw.
 674. μοι] Qu. πον.
 680. Hunc versum deleverit Herw.
 683. οὐκέτ' εἰμὶ δῆ] Cf. Hipp. 778. βασιλὶς οὐκέτ' ἐστὶ δῆ.
 Hel. 1194. Soph. El. 677. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δῆ.
 Arist. Eq. 1243.
 685. κατάρχομαι νόμον βακχεῖον] Cf. Or. 960. κατάρχομαι
 στεναγμόν. Hom. Od. 3, 445. χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχειο.
 Pind. N. III. 16. ἄρχε δόκιμον ὕμνον. νόμον α] νόμων A. B. E.
 γόων G. et A. supr. pr. m. Cf. ad 687.
 687. ἀρτιμαθῆς κακῶν] γρ. ἀρτιμαθῆ νόμον in Marc. ἀρτιμα-
 θῆς νέον Weckl. ἀρτιμαθῆς μελῶν (aut potius γόων) F. W. Schmidt.
 coll. 84. μέλος γοερόν. Hel. 188. νόμον ἱεῖσα γοερόν. Med. 204.
 ἱαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων. Soph. El. 88. θρήνων ᾠδὰς. Cf. ad
 685. Xen. Cyr. I. 6. 35. διψιμαθῆς τῶν πλεονεξιῶν.
 689. ἕτερα δ' ἀφ' ἐτέρων —] Cf. Iph. T. 865. ἄλλα δ' ἐξ
 ἄλλων κυρεῖ. Or. 979. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ
 μακρῷ. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἐτέρους ἕτερα πιέζει. Soph. O. C. 231.
 ἀπάτα δ' ἀπάταις ἐτέραις ἕτερα παραβαλλομένα. Phil. 138. τέχνα τέχ-
 νας ἕτερα προύχει.
 690. ἀδάκρυτον ἀστένακτον] Cf. Alc. 173. ἄκλαντος ἀστένακτος.
 Soph. Trach. 1200. ἀστένακτος καδάκρυτος. 1074. ἀστένακτος (in-
 trans.). Qu. ἀστένακτον, ἀδάκρυτον.
 691. οὐδέποτ' — ἐπισχῆσει] Cf. Thuc. I. 129. καί σε μήτε
 νῦξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι etc. Qu. ἀμέρα μέ σχῆσει
 (vel μ' ὄψεται). ἀμέρα μ' ἐπισχῆσει] ἀμέρα ἐπισχῆσει Herm.
 Weckl. ἀμέρα τις ἦξει (vel ἔσται) F. W. Schmidt. Qu. ἀμέρα με σχῆσει.
 697. νιν κυρῶ] Qu. ἐγκυρῶ vel τυγχάνω.
 701. ἐξήνεγκε] Malim ἐξέθηκε (Hipp. 1214.), aut ἐξανῆκε.
 πόντου πελάγιος κλύδων] Cf. Pind. Fr. 235, 2. πόντου πέλαγος.
 Archil. Fr. 11. ἄλως ἐν πελάγεσσιν. Theogn. 10. πόντος ἄλως πολυῖς.
 703. φάσμα] φάντασμα Matth.
 704. Scrib. ὄψιν (οὗ με — μελανόπτερον), ἀν —. φάσμα
 μελανόπτερον] Cf. 71. μελανοπτερύγων μάτερ ὀνείρων.
 705. ἀμφὶ σ', ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα] Leg. ἀμφὶ σοῦ, τέκνον.
 οὐκέτ' ὄντος —.
 714. θαυμάτων πέρα] Cf. Iph. T. 839. θαυμάτων πέρα καὶ
 λόγου πρόσω τάδ' ἀπέβα. 900. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων
 πέρα | τάδ' εἶδον αὐτή. Bacch. 667. ὥς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων ἡ
 κρείσσονα.

715. οὐχ ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά] Qu. οὐχ ὅσια κοῦκ ἀνεκτά. δίκαιον] θεῶν (mon.) δίκαια Nauck. Nescio an recte.
716. ὥς] Qu. ὅς. ὧ κατάραι' ἀνδρῶν] Cf. Her. 567. ὧ τὰ παρθένων. Alc. 460. ὧ φίλα γυναικῶν. Arist. Vesp. 397. 1049.
717. διανομήσω] Cf. 1076. διανομήσαι. Hipp. 1376.
721. πολυπονωτάτην βροτῶν] Cf. Fr. 120, 2. τεκῶν σε τὴν τονωτάτην βροτῶν.
723. δαίμων — ὅστις ἐστί σοι βαρὺς] Cf. 1077. Theocr. XVII. Τέροισι βαρὺς θεός.
729. Qu. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰῶμεν οὐδ' ἐπαύομεν. οὐδὲ παύομεν] is terminatio versus est Andr. 347. φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον· ψεύσεται. Iph. A. 530. καὶ μὲν ὥς ὑπέστην θυμῷ, καὶ τα ψεύδο· Haec violatio canonis Porsoniani in omnibus his locis ex-da est, ni fallor, propter interpunctionem praecedentem.
731. ἄλγος ἂν προσθίμειθ' ἂν] Cf. Arist. Th. 147. τὴν δ' οὐ παρεσχόμεν (παρησθόμεν?). τὰ κεῖθεν —] Cf. Arist. 714. τοῦτο γὰρ τοι καὶ (δὴ?) μόνον | ἐπ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, (f. δὴ) τοῦτ' ἄρα.
732. εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς] Cf. Her. 370. ποῦ ταῦτα καλῶς παρὰ γ' εὖ φρονοῦσιν; Hel. 1272. καλῶς ἂν εἴη. Soph. Tr. 26. δ' ἐθήκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς, | εἰ δὴ καλῶς.
736. λέγουσα] ποθοῦσα vir doctus in Class. Mus. I. 267. Ver-t spurium deleri jubet F. W. Schmidt.
737. Ἐκάβη] οἶμοι Herw.
738. Cf. Hipp. 346. οὐ μάντις εἰμὶ τὰ φανῆ γινῶναι σαφῶς.
739. γε] An τι?
740. μᾶλλον] ἄγαν aut λίαν reposuerit Herwerden ad Ion. 564.
741. 8. ἐς ταῦτ' ἥκει· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν] Cf. Or. 1274. ὃν ἥκει· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. Hipp. 273. ἐς ταῦτ' ἅπαντα γὰρ σιγῇ τάδε.
742. 0. τί στρέφω τάδε;] Cf. Arist. Ach. 385. τί ταῦτα στρέφεις) τεχνάζεις τε —; Plat. Phaedr. p. 1215 D. τί δὴ τα στρέφει (στρέφεις?); Ran. 957. στρέφειν, ἐρᾶν (?), τεχνάζειν.
743. 1. καὶ τὴν τύχην καὶ μὴ τὴν τύχην] Cf. Tro. 642. καὶ τὴν προσῆ καὶ τὴν ἡ. Antisth. apud Plut. Mor. p. 33 C. καὶ τὴν δοκῆ καὶ μὴ δοκῆ.
744. 2. ἰκετεύω σε τῶνδε γονάτων] Desidero praepositionem πρὸς. 745. 892. πρὸς σε τῶνδε γονάτων, οἴκτειρον ἡμᾶς.
746. 3. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι] Cf. Soph. Phil. 1422. εὐκλεᾶ βίον.
747. 4. ῥάδιον γὰρ ἐστί σοι] Ironice dictum. Qu. ῥάδιον τόδ' —.
748. 5. ἐπάρκειν] ἐπάρκειαν al. Cf. Soph. O. C. 447. γένους ν.
749. 6. οὐκ ἔχω μαθεῖν] Cf. Phoen. 413. Med. 492. οὐδ' ἔχω

762. ζώνης ὑπο] Cf. Aesch. Cho. 992. ὑπὸ ζώνην (l. ζώνης). Sic ὑπὸ μάλης, ὑφ' ἥπατος, ὑφ' εἰμάτων, etc. Cf. Suppl. 919. δυστυχῇ σ' ἔτρεφον ἔφερον ὑφ' ἥπατος, πόνους ἐνεγκοῦς ἐν ὠδῶν.

766. ἀνόνητα] Adverbialiter positum, ut in El. 507. ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων | ἀνόνητ' ἔθρεψας. Hipp. 1145. Alc. 414. Hec. 716.

768. ὀρωδία θανεῖν] Cf. Andr. 824. πόθῳ θανεῖν.

771. πρὸς ἄνδρ' —] Eadem constructio est Hipp. 101. τήνδ' ἢ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις. Iph. T. 63. Tro. 1133. Aesch. Sept. 559. Soph. Aj. 1044. Arist. Ran. 427. V. Elmsl. ad Her. 601.

774. τίνος γ' ὑπ' ἄλλου] γ' minio sup. E¹. postea inscr. L¹. τίνος πρὸς ἄλλου Porson. Recte. Et sic aut οὔτινος ὑπ' ἄλλου (sine interrogatione) Elmsl. ad Med. 1334. et Soph. O. C. 977. Qu. τίνος πρὸς ἄλλου;

776. τοιαῦτ'] Qu. ταῦτ' αὐτ'.

777. ἢ τις —;] Malim ἢ τις —; Cf. ad Soph. Aj. 103.

782. θαλασσόπλαγκτον] Cf. Aesch. Prom. 467.

783. ἀμετρήτων πόνων] Cf. Bacch. 1244. ὦ πένθος οὐ μετρητόν.

784. ὄλωλα —] Cf. Herc. 1245. γέμω κακῶν δὴ κοῦκέτ' ἐσθ' ὄπη τεύθῃ. Hel. 217. τί γὰρ ἄπεστι σοι κακῶν;

791. οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν —] Cf. Aesch. Cho. 124. Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis.'

793. κοινῆς — ἐμοί] Cf. Or. 9. θεοῖς ἄνθρωπος ὦν | κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον (i. e. ἀξιωθεῖς).

794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων] I. q. τὰ πρῶτα —. Cf. ad Med. 912. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας | τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι. Fr. 1020. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει. Menand. IV. 273. τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει. Herod. VI. 100. Αἰσχίνης — ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα etc. IX. 70. Λάμπων — Αἰγινήτεων τὰ πρῶτα. Lucr. I. 87. 'prima virorum.'

795. λαβὼν προμηθίαν] Cf. Alc. 1054. ἐγὼ δέ σου προμηθίαν ἔχω. Soph. O. C. 332. 1043.

800. τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα] Cf. Hel. 919. τὰ θεῖ' ἡγουμένη. Bacch. 1327. ἡγείσθω θεοὺς. El. 583.

804. φέρειν] Spoliare. Cf. Bacch. 758. φερόμενοι Βακχῶν ἔπο.

805. οὐκ ἔστιν —] Eadem verba sunt Fr. 1035, 1. Cf. Chaerem. Fr. 22, 1. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὃ τι | οὐκ ἐν χροῶν ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται.

806. ταῦτ' — ἐν αἰσχροῦ θέμενος] Cf. Soph. Phil. 876. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ | ἔθου. 473.

807. ὥς γραφεύς τ' —] Cf. Hor. A. P. 361. 'Ut pictura poesis erit, quae, si propius stes, | Te capiat magis; et quaedam, si longius abstes.'

810. εὐπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς] Qu. εὐπαις ποτ' ἦν, νῦν δὲ γραῦς. Vel εὐπαις ποτ', ἀλλὰ νῦν γε γραῦς.

812. Qu. ποῖ σύ μουξάγεις πόδα; ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;]
Med. 729. ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα. Soph. O. C.
3. καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα (leg. τόδε) | κρύψον κατ' ἄλσος. Hom.
5, 44.

817. οὐδέν τι μᾶλλον] Schol: οὐδαμῶς. Cf. Herod. I. 86. οὐδέν
μᾶλλον ἐς ἐωντὸν λέγων ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

818. ἔν' ἦν ποτε Elmsl. ad O. R. 1389. Lēge ἔν' ἦ τό τε —.

825. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται] Cf. Bacch. 775. Κύπριν προ-
λων] I. q. προφέρων. Cf. Aesch. Ag. 201. προφέρων Ἄρτεμιν.

828 sq. ποῦ τῶν ἐν εὐνῇ φιλιάτων ἀσπασμάτων | χάριν τιν'
παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγὼ; Herw.

828. ποῦ τὰς φίλας —] Cf. Soph. Aj. 520 sq.

831. τῶν τε νυκτέρων βροτοῖς (πάνυ al.) mss. τῶν τε νυκτέ-
βροτοῖς — θνητοῖς χάρις Orion (Exc. Vind.). Qu. τῶν τε
ερησίων. Idem proponit Nauck. Cf. ad Arist. Th. 202.

835. δράσεις] Qu. θάψεις.

837. κόμαισι] κνήμαισι Naber. Nescio an recte.

839. ὁμαρτῇ] I. q. ὁμοῦ. Cf. Hipp. 1195. Her. 139.

841. φάος] Cf. Herc. 531. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μο-
πατρί.

842. πιθοῦ — ἀλλ' ὅμως] Cf. Arist. Ach. 956. πάντως μὲν
οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως.

845. πανταχοῦ — αἰεί] Cf. Fr. 321. πανταχοῦ λελείμμεθα |
γυναῖκες ἀρσένων αἰεὶ δίχα.

846. συμπίτνει] Cf. Fr. 971. 3.

848. τούς γε —] τούς τε — Elmsl. ad Iph. T. 199. Alioqui
lum erit ἐχθρούς δέ.

49. ἐχθρούς τε —] Qu. ἐχθρούς δέ —.

51. σε — δι' οἴκτου — ἔχω] Cf. Suppl. 194. δι' οἴκτου λα-
ύχας.

53. τήνδε] Annon τόνδε (ξένον)?

54. εἴ πως φανείη (φανείην al.) γ' ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς
πως φανείην (ita cod. Flor.) ὅσιά σοι νέμειν καλῶς Naber.
φανείην λῶσιτά σοι τελῶν καλῶς F. W. Schmidt. Qu. ἦν
ἐνηταί γ' —, vel εἴ πως γένοιτ' ἄν ὥστε σ' — — καλῶς.

55. στρατῷ τε] στρατῷ δέ — F. W. Schmidt. μὴ δόξαιμι]
δόξαι μὲ (vel τι).

7. ἔστιν γὰρ ἦ —] Cf. Thuc. I. 93. λίθων — οὐ ξυνειρ-
ον ἔστιν ἦ.

9. εἰ δὲ σοὶ φίλος] εἰ δ' ἐμοὶ φίλος (sc. κηδεστής, ut in
Elmsl. ad Iph. T. 199. et ad Soph. O. R. 376.

3. ὄχλω πλέον νέμεις] Cf. Hel. 918. συγγόνῳ πλέον νέμειν.

241. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος. Iph. A. 518. οὗτοι
ταρβεῖν ὄχλον.

869. ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλευθέρον φόβου] Cf. Hipp. 1449. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόβου. Phoen. 1072.

870. ἦν τι βουλεύσω κακὸν τῷ —] Cf. Theogn. 1089. εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν. Med. 317. Fr. 906. Crit. trag. Fr. 1, 22.

874. εἶργε μὴ δοκῶν] εἶργε μὴ ἀδικεῖν μ' F. W. Schmidt. Subaudiendum εἶργειν.

875. τὰ δ' ἄλλα (θάρασει) πάντ' — distinguit Elmsl. ad Med. 301. Recte. Cf. Soph. O. C. 1185. οὐ γὰρ σε (θάρασει) πρὸς βίῳ παρασπάσει | γνώμης. Aesch. Ag. 912. τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ἔτι νικωμένη | θήσει δικαίως —.

876. πῶς οὖν; τί δράσεις;] Eadem verba sunt Hipp. 597.

878. τίνι] τινί al. Quod recipiendum.

880. κεκεύθασ'] Transitivum. Cf. Iph. A. 111. ἃ δὲ κέκευθ' δέλτος — φράσω. Hec. 880. Ion. 1389. Rhés. 171. 621. Aesch. Cho. 674. λέβητος χαλκίου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός etc. Pers. 654. φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη (ὄχθος). Soph. El. 1120. εἴτε τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος. Hom. Il. 22, 118. ὅσα πτόλις ἦδ' κέκευθεν. Od. 6, 303.

883. καὶ πῶς — κράτος;] Cf. Aesch. Suppl. 951. εἴη δὲ τίς καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.

884. δεινὸν τὸ πλῆθος] Qu. δεινὸν τι (vel τε) πλῆθος.

887. ἐξώκισαν] Suspectum. Requiritur verbum ἐξηγήμουν signifi-
cans.

888. ἀλλ' ὥς γενέσθω] Cf. Iph. T. 603. Tro. 721. Similiter Iph. T. 1203. οἴσθ' ἄ νυν ὃ μοι γενέσθω.

891. δὴ ποτ'] πρίν ποτ' (ut in Tro. 74.) numerosius fore iudicat Elmsleius ad Iph. T. 96.

898. ἔσται τάδ' οὕτω· καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἦν στρατῷ — F. W. Schmidt. Qu. — εἰ μὲν ἦν καλὸς —, vel — εἰ μὲν ἦν στρατῷ καλὸς —.

900. θεός] I. e. Ζεὺς. Anglice, the weather. V. ad Arist. Nub. 373. Vesp. 261.

901. πλοῦν ὁρῶντας] Cf. Soph. Phil. 467. πλοῦν — ἐγγίθην σκοπεῖν. πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον] πλοῦν ὁρῶντας εἰς (?) καλόν F. W. Schmidt. ἥσυχον cum μένειν connectit Elmsleius ad Her. 7 et 801., coll. Iph. T. 1434. Tro. 985. Her. 478. Arist. Av. 1199. "Vereor, inquit, ut πλοῦν ἥσυχον quisquam unquam dixerit". Imo πλοῦν ὁρῶντας ἡσύχους (sc. μένειν). Et sic Hart. Dind. Aut πλοῦν ὁρῶντας οὐρίον. (Soph. Phil. 780. γένοιτο δὲ πλοῦς οὐρίος.)

907. τοιόνδ' aut τοῖον δ' miss. τοῖον (metri gratia) King. Soph. Aesch. Prom. 920. τοῖον παλαιστήν νῦν παρασκευάζεται | ἐπ' αὐτῷ. Soph. Aj. 562. Alioqui aeque bene conveniret τοιόνδ'. Cf. 789. τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα. 1321. τοιόνδ' ὄχημα etc. 1345. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.

908. Ἑλλάνων νέφος] Cf. Phoen. 257. ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος
πύργων πυκνὸν φλέγει. 1331. ἦν (πόλιν) πέριξ ἔχει νέφος | τοσοῦτον.

910. στεφάναν — πύργων] Cf. Tro. 786. πύργων ἐπ' ἄκρας
φάνας. Soph. Ant. 122. πρὶν ποθ' — στεφάνωμα πύργων πευ-
νθ' Ἡφαιστον ἔλειν.

911. αἰθάλου κηλῖπ' — κέχρωσαι] Cf. Hor. Od. III. 6. 4.
eda nigro simulacra fumo'. αἰθάλου] Cf. Fr. 781, 44. γέμοντα
οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.

912. οἰκτρότατα (οἰκτροτάτα al.) mss. Musgr. Elmsl. ad Her. 693.

913. οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω] Cf. Her. 876. κλήρους δ' ἐμβατεύ-
χθονός. Rhés. 225. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων.

916. σκίδνεται] κίδνεται G. Cf. Hipp. 1444. κατ' ὅσων κυ-
γι μ' ἤδη (f. σκίδνεταιί μου δὴ) σκότος. Pind. Fr. 95, 6. ὕπνος
ὅσοις κίδνεται. Hom. Il. 8, 1. πᾶσαν ἐπ' αἶαν κίδνεται ἡώς.
227.

920. ξυστὸν δ' —] Accusativus pendens, ut in Arist. Av. 1151.
τηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν.

921. ναύταν — δμίλον] Sic Hel. 209. νεανίαν πόνον. Soph.
61. πλουσία τράπεζα.

925. ἐνόπτρων] Cf. Tro. 1107. Or. 1112. ἐνόπτρων καὶ μύρων
ἴτας. Qu. ἐσόπτρων.

926. ἀτέρμονας — αὐγάς] Cf. Hel. 1472. δν — τροχῶ ἀτέρμονι
ἔκανε Φοῖβος. Aesch. Eum. 634. ἀτέρμονι — πέπλω.

931. Ἰλιάδα σκοπιὰν] Cf. Phoen. 232. οὐρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν.
45. Hel. 1323.

935. προσίζουσ' — Ἀρτεμιν] Cf. Fr. 1049, 2. βωμὸν προσ-
Aesch. Suppl. 189. πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. Cum
Andr. 227. Fr. 910, 9. προσίζουσ' οὐκ ἦνυσ'] Cf. Hom.

56. οὐκ ἀνύω φθονέουσα.

940. ἐκίνησε πόδα mss. Qu. ἔλυσεν τὸν πόδα, aut ἔλυσ' ἀμὰ,
νυσ' αὐθις. Cf. 1006. λῦσαι ποθοῦσιν οἶκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.

944. αἰνόπαριν] Cf. Aesch. Ag. 721. Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον.
1. Fr. 50. δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρη.
νόγαμος Hel. 1130. et αἰνολέων Theocr. XXV. 168. αἰνό-
κατάρα διδοῦσα] Inverse dictum. Cf. Phoen. 1611. ἀράς
οὐς. Or. 42. λούτρ' ἔδωκε χρωτί. Sed Hel. 1383. λουτροῖς
ἔδωκα.

6. ἀπώλεσεν] Leg. ἀπήλασεν. Et sic Wecklein. prob. Herw.
Arist. Eq. 143.

8. φύρουσι —] Cf. Aesch. Prom. 450. ἔφυρον εἰκῇ πάντα.
Ilan. 945. οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον. Plat. Phaed. 97 B. αὐτὸς εἰκῇ
Qu. φύρουσι πάντα.

1. προκόπτοντ'] Cf. Alc. 1079. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλεις
εἶν; Alcaëum Fr. 111. οὐ γὰρ κακοῖσιν θυμὸν ἐπιτρέπην |
ἄνθρωποι γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι.

962. εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας] Cf. Thuc. I. 84. ὁ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν. Hom. Il. 1, 64. εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης.

965. πόδ' — αἶροντι] Cf. Hel. 1643. ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις; El. 774. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα. Tro. 342. κοῖνον αἶρον βῆμα.

966. ἐς ταῦτόν —] Cf. Tro. 1036. ἐμοὶ σὺ συμπέπωκας ἐς ταῦτόν λόγον.

968. προσβλέπειν ἐναντίον] Cf. 975. Arist. Eq. 1239. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον.

970. αἰδώς μ' ἔχει —] I. e. αἰσχύνομαι. Eadem constructio est Hipp. 22. τὰ πολλὰ δὲ | πάλαι προκόψας' οὐ πόνον πολλοῦ με δεῖ. Cycl. 331. καὶ πῦρ ἀναίθων χιόνος οὐδέν μοι μέλει. Iph. T. 695. 947. Phoen. 1462. Bacch. 1131. Aesch. Prom. 567. χρεῖα τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἴστρος — τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βοίταν. 200. Soph. Ant. 259.

971. ἐν τῷδε πότιμῳ τυγχάνουσ'] Cf. Andr. 1114. τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις. Soph. El. 313. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

973. μου] που Herw., qui, "post τῆσδε male abundat μου. Repetitum est μου e v. praec."

974. ἄλλως δ' αἰτιόν τι καὶ νόμος] Qu. ἄλλως δ' ἔστι ποί τις καὶ νόμος, vel ἄλλως δ' ἔστιν ἡμῶν καὶ (τις) νόμος.

975. βλέπειν ἐναντίον] Cf. Arist. Eq. 1239. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία (ἐναντίον?).

976. τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ;] Sc. ἔχει. Cf. Hom. Il. 11, 605. τί σε σε χρεὼ ἐμεῖο; Qu. τίς χρεῖα σ' ἔχει (sc. ἐμοῦ).

977. τί χρῆμ' ἐπέμψω —;] Quare (quamobrem) —? Cf. Or. 277. τί χρῆμ' ἀλίω; Cycl. 665. τί χρῆμ' αὐτεῖς; Her. 633. 646. 709. ἐπέμψω — πόδα] Cf. Hipp. 661. σὺν πατρὸς μολὼν ποδὶ Herc. 336. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητροῦς ποδί. Or. 1217.

981. ἐν ἀσφαλεῖ] Cf. Hipp. 785. τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίον. Iph. T. 762. ἐν ἀσφαλεῖ γάρ. Antiph. com. 204, 14. τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον. Demosth. 19, 152. 262. Plat. Legg. X. 892 E.

988. ἐρήσομαι] Cf. Or. 507. Suppl. 751. 846. Tro. 945. Med. 275. Soph. O. R. 1166.

996. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον] Pro — τῶν τῶν πλησίον accipit Elmsleius ad Med. 85. Corrigo confidenter — τῶν τῶν (vel τοῦ πέλας. Postquam alterum τῶν excidisset, πέλας in πλησίον mutatum est. Vide exempla ab Elmsleio allata ad Her. 85. τῶν πλησίον] τοῦ πλησίον G. Eust. et Schol. Hom. Unde τῶν τοῦ πέλας conj. Weil. τῶν πλειόνων F. W. Schmidt.

1000. ἔστω φιληθεῖς, ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ mss. ἔστ', ὦ — Herm. Weckl. ἔση φιληθεῖς ὥς σὺ παῖδ' ἐμοῦ φίλεις tentat Purgeold. Nihil expedit Musgr.

1002. κατώρυχες] Scrobes. Cf. Soph. Ant. 774. κρύψω πε-
ιδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι. 1100. ἐκ κατώρυχος στέγης.

1013. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς —;] Leg. ποῦ δ' αὐτὰ, πέπλων
ς ἢ —;

1015. ναύλοχοι περιπτυχαί] Cf. Soph. Aj. 460. ναυλόχους ἔδρας.

1016. ἢ σ' ἐπήγαγε —] Cf. Soph. Aj. 517. καὶ μητέρ' ἄλλη
α τὸν φύσαντά τε | καθεῖλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας. O. R.
εὐ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα. Phil. 819. ὦ γαῖα, δέξαι
ίσιμόν μ' ὅπως ἔχω.

1024. ἔργον δεδρακῶς ἀνόσιον δώσεις δίκην F. W. Schmidt.
δεδυκῶς ἐνδίκως (aut αἵματος) δώσεις δίκην idem, coll. Andr.
i. ἔργον δεδρακῶς ἀνόσιον δώσεις δίκην.

1025. Qu. εἰς ἄντλον μέσον | λέχριος ἐμπεσὼν φίλαν καρδίαν |
σεν βίον. ἀλίμενον — εἰς ἄντλον πεσὼν] Cf. Her. 168. ἐς
ν ἐμβήσει πόδα. (Ubi v. Elmsl.) Tro. 686. Aesch. Sept. 796.

1026. λέχριος] I. e. πλάγιος. Cf. Med. 1137. λεχρία πάλιν |
τρέμουσα κῶλα. Soph. O. C. 195. λέχριος — ὀκλάσας. Ant.
ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας] ἐκπεσεῖ φίλων κερδέων Herwerden
n. 258.

1028. ὑπέγγυον] Cf. Aesch. Cho. 35. θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι.
ὑπόσπονδος. ἀμέρσας βίοτον] Cf. Theophr. H. Pl. IX. 8. 2.
όν). Hom. Il. 22, 58. φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς. Od. 21, 290.
ἀμέρδαι.

030. οὐ συμπίτνει ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν] οὐ — Hemst.
Qu. ὃν λαγχάνει ὀλέθριον ὀλέθριον μόρον.

033. θανάσιμον πρὸς αὐλάν (pro ἄδαν) F. W. Schmidt, coll.
60. ἄγει μέ τις νεκύων ἐς αὐλάν. Cf. Soph. Aj. 517. μοῖρα —
εν (αὐτοὺς) Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας. O. R. 959. Phil. 819.

039. μὴ φύγητε] Imo μὴ ἔφυγητε.

040. ἀναρρήξω] Cf. Tro. 1153. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξω τάφρον.

044. ἄρασσε, φείδου μηδέν] Cf. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου
Supra 387. ἡμᾶς — κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'.

045. οὐ γάρ τι φέγγος (vel potius οὐ γάρ ποτ' ὄμμα) λαμ-
F. W. Schmidt. ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις] Cf. Arist.

35. ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας. Aesch. Eum. 104.

47. ἢ γὰρ καθεῖλες Θρηκίου κράτος (pro Θρηκα καὶ κρα-
του F. W. Schmidt.

50. τυφλῷ — ποδί] Cf. Phoen. 848. τυφλῷ ποδί. 1556.
ποδός. 1632. et 1713. τυφλὴν χέρα. 1565. τυφλόπουν πόδα.
Cass. 1101. τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ραφάς.
Phoen. 11. 'Et patere caecum quo volet ferri pedem.'

55. θυμῷ ζέοντι] θυμῷ ῥέοντι vulg. θυμῷ ζέοντι Cobet.
codices recentes duo. θυμὸν ζέοντι Ruhnck. πολλῷ ῥέοντι
θυμὸν πνέοντι Schmidt, coll. Rhes. 786. θυμὸν πνέουσαι.

54. θυμοῦ πνοάς. Arist. Av. 1397. Cf. Soph. O. C. 434.

δπηνίχ' ἔξει θυμός. Aesch. Prom. 370. τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναΐσει
χόλον. Arist. Th. 468. οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν. Ach. 321. οἷος αἱ
μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. Plat. Resp. IV. 440 C. ἐν τοίτῳ
ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει. Ita nos dicimus to boil with rage.

1057. πᾶ βῶ; πᾶ σιῶ;] πᾶ σιῶ; πᾶ βῶ; πᾶ κέλω, | καὶ
δπως — Reisig. Conj. p. 201. Cf. 160. 1079. Alc. 864. ποῖ βῶ; πᾶ
σιῶ; τί λέγω, τί δὲ μή; κάμψω] Malim κέλω. Cf. 1040.

1058. θηρὸς ὀρεσιτέρου] Cf. Bacch. 1139. ὀρεσιτέρου λέοντος.
Or. 1460. ὥς κάπροι — ὀρέστεροι. Tro. 551.

1059. ἐπὶ χεῖρα κατ' ἵχνος] ἐπὶ χεῖρα καὶ ἵχνος (pedem
Porson., coll. Bacch. 1122. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, | ἡ δ' ἵχνος
αὐταῖς ἀρβύλαις. Catull. 63, 162. 'candida — vestigia'. Recte.

1060. ποίαν, ἢ ταύταν —;] Qu. ποίαν δὴ, κείναν ἢ τάνδ' —
Subaudi ὁδόν. Cf. 163. 450. Lyric. incert. Bergk. 110. ποίαν δὴ
ὀρμάσω, ταύταν ἢ κείναν; Arist. Th. 1222.

1062. Ἰλιάδας] Cf. Tro. 245. Hel. 1114. Andr. 301. Sic Ἐλλὰς
Ion. 1367. Or. 1485.

1064. πτώσσουσι] Ionica forma πτώσσειν legitur etiam Bacch.
222. ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν | πτώσσουσιν etc. Cf. Andr. 753.
εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες.

1070. τᾶνδε] Malim τάνδε.

1073. λώβαν] Qu. τιμάν. ἀγρίαν] Malim ἀγρίων.

1076. βάκχαις Ἄιδου] Cf. Hipp. 550. τιν' Ἄϊδος ὥστε βάκχαν.
Herc. 1121. Ἄιδου βάκχος. Hel. 543. βάκχη θεοῦ. Phoen. 1503.
βάκχα νεκύων. διαμοιρᾶσαι] Cf. 717. Hipp. 1376.

1078. οὐρείαν τ' ἐκβολάν] Qu. οἰωνοῖς τ' ἐκβολάν.

1080. λινόκροκον φάρος] Cf. Hec. 471. ἀνθόκροκος. Pind. (1)
VI. 16. φοινικόκροκον ζώαν. Aesch. Sept. 857. τὰν — μελάγκρο-
κον θεωρίδα. πείσμασι] Cf. Hipp. 762. Trag. adesp. 311, 2.
πνεῖ δ' οὖρος, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα. Apoll. Rh. II. 177
γαίῃ Βιδυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.

1086. δρᾶσαντι δ' —] Cf. Soph. El. 1382. καὶ δεῖξον ἀνθρώ-
ποισι τὰπιτίμια | τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί. Herod. IV. 80.
τοῖσι δὲ παρακτεομένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια δίδοις.
Aesch. Pers. 828. τοιαῦθ' ὀρῶντες τῶνδε τὰπιτίμια. Sept. 1021.

1089. Ἄρει κάτοχον γένος] Cf. Bacch. 1122. ἐκ Βακχίου κατέ-
χετ'. Soph. Trach. 978. τὸν ὕπνω κάτοχον.

1099. Cf. Or. 1369. αἶ αἶ, πᾶ φύγω, ξέναι; πολὺν αἰθέ-
ρ' ἀμπτάμενος, ἢ πόντον —;

1105. φλογέας — αὐγὰς] Cf. Tro. 1257. φλογέας δαλοῖσι χέ-
ρας —. Arist. Ran. 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας. ὅσων αὐγὰς]
Cf. Ion. 1071. ὀμμάτων — αὐγαῖς. Herc. 123. Phoen. 1577. Soph.
Aj. 70.

1107. κρείσσον' —] Cf. Suppl. 844. κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ | ἴμαθ'. Soph. O. R. 1316. νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν. Bacchylid. Tit. 121. μεῖζον ἢ πενθεῖν κακόν. Xen. Mem. III. 770 C. ν ἢ ὥστε φέρειν δύνασθαι κακόν. ξυγγνώσθ'] Cf. Phoen.

Med. 491. 703. Andr. 956. Bacch. 1037. Her. 436. El. 1026.

1108. ἐξαπαλλάξαι] Qu. ἐξαποστήναι.

1111. δίδουσα] Qu. τιθεῖσα.

1112. ἦσμεν] Legitur praeterea Aesch. Ag. 1099. ἦσαν Rhes. Cycl. 230. ἦστε Soph. Fr. 316.

113. φόβον παρέσχεν ἄν οὐ μέσως ὅδε κτύπος A. B. φόβον χεν οὐ μέσως ὅδ' ἄν κτύπος conj. Elmsl. ad Med. 416., coll.

994. ὄλουντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἄν ἡλλοιοιμένους. Qu. φόβον γ' ἄν —. Vel φόβον ἄν παρέσχεν. Cf. ad Soph. El. 914.

114 sq. Valde similis locus est Soph. O. C. 891. ὦ φίλτατ', ἔγνω ν προσφώνημά σου, | πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀριτίως.

114. ὦ φίλτατ', ἡσθόμην γὰρ —] Cf. Bacch. 178. ὦ φίλταθ', ν γῆρυν ἡσθόμην κλύων (κλύω?) —. Rhes. 608 f.

115. φωνῆς ἀκούσας] Fort. φωνήν (aut φώνημ') ἀκούσας. Cf. 178. Rhes. 608.

119. ὅστις ἦν ἄρα] ὅστις ἦν ὁ δρῶν, vel ὅστις οὖν ἔδρα Schmidt.

121. ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως] Cf. Phoen. 1496. ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε.

122. μειζόνως] Cf. Rhes. 849. οἱ μειζόνως παθόντες. Aesch. 1. μασσόνως (ita Elmsl.). Sic μειόνως Soph. O. C. 104.

25. ἀρπάσας χεροῖν] Cf. El. 819. Cycl. 405. τὸν δ' αὖ, τέ- ἀρπάσας ἄκρου ποδὸς, etc.

26. Cf. Bacch. 338. δν ὠμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο | ντο.

28. μαργῶσαν χέρα] Cf. Phoen. 1163. ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' —. 1253. Herc. 1005. ὅς νιν φόνου μαργῶντ' ἐπέσχε (ita msl. μαργῶντος ἔσχε vulg.). Hipp. 1230. Soph. Aj. 50. καὶ σχε χεῖρα μαιμῶσαν (μαργῶσαν?) φόνον;

29. ἐκβαλὼν — τὸ βάρβαρον] Cf. Bacch. 1008. τὰ δ' ἔξω δίκας ἐκβαλόντα τιμᾶν θεοῦς. Fr. 339, 2. ἐκβαλόντ' αὐθαδῖαν.

7. εἶ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ] Cf. Phoen. 1466. εὔ δέ πως γ.

9. Τροίαν ἀθροίσῃ] Qu. Τρῳάς θ' —.

2. ἔνθεν] Qu. ἐνθένδ', aut ἐνθάδ'. Scilicet ἔνθεν valet ἐνθένδε dehinc, ut ἐνθα ubi, ἐνθάδε hic. Cf. ad Or. 1278.

3. θάκουν mss. θακοῦσ' Elmsl. ad Her. 994., quum prae- raecesserit ἴζω. θάκους Herm. Weckl. Recte. ἔχου- ἀθροῦσαι. κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς] Qu. κερκίδ' Ἡδω-

1154. ἦνουν θ' ὑπ' αὐγὰς mss. ἦνουν ὑπ' αὐγὰς Herm. Weckl
Cf. Arist. Thesm. 499. οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω, | ὥς ἡ γυνὴ δεικνύει
τῶνδρ' τοῦγκυκλον | ὑπ' αὐγὰς (ὄρθρον?) οἷόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν. ὑπ' αὐγὰς] Ad lucem (radios) soli.
Cf. Or. 822. μελάνδετον φόνω ξίφος ἐς (l. ὑπ') αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι
Plat. Phaedr. p. 83. ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον ἴδωμεν, τίνα καὶ
ποτ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. Plutarch. Mor. p. 822. ἀλλ' ἴπ'
αὐγὰς θεῶ. p. 1107. ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας. Ruhnck. ad Tim. p. 265.

πέπλους] De virili veste, ut in Aesch. Pers. 204. πέπλους ὡς
γυνυσιν ἀμφὶ σώματι. Xen. Cyr. III. 1. 13. Soph. Tr. 599.

1155. κάμακα Θρηκίαν] κάνδυν Θρήκιον Naber. Cf. El. 852
ἔσχον κάμακας. Phoen. 1412. κάμακος ἀμφοῖν χειρ' ἀπεσιροημένον
Suppl. 659. ἐστολισμένον (1156. στολίσματος) δορί. Qu. κάμακα
Θρηκία.

1159. διαδοχαῖς] Numerosius fore διαδοχαῖς' putat Elmsleius
ad Suppl. 303.

1160. πῶς δοκεῖς] Cf. Iph. A. 1590. κὰν τῷδε Κάλχας πῶς
δοκεῖς χαίρων ἔφη. Hipp. 446. et ad Arist. Ach. 24. Pl. 742. ὅς
δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῶ πῶς δοκεῖς | τὸν Πλοῦτον ἡσπάζονται.

1169. ὁμμάτων κόρας] Cf. Phoen. 660. δεργμάτων κόραι.

1170. πόρπας] Cf. El. 317. Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐξευγμέναι
πόρπαισιν. Phoen. 62.

1171. εἴτ' ἀνὰ στέγας] εἶτα διὰ πύλας F. W. Schmidt, coll.
Suppl. 753. πύλας διηλθον.

1173. θῆρ ὥς διώκω] θηρῶν — Kvíčala. θήραις — Weil.
ἔδρας (aut οἷστρω) — F. W. Schmidt.

1175. βάλλων, ἀράσων] Cf. Andr. 1131. Iph. T. 300.

1178 sq. εἴ τις γυναικας —] Cf. Soph. Tr. 943. ὥστ' εἴ τις
δύο | ἢ καὶ πλέους τις (l. ἢ καὶ πλείους) ἡμέρας λογίζεται, etc.
Eur. Or. 1218. φύλασσε δ', ἦν τις πρὶν τελευτηθῇ φόνος, | ἢ ξυμ-
μαχός τις ἢ κασίγνητος πατρὸς, | ἐλθὼν ἐς οἶκους φθῆ. Arist. Thesm.
335 sq. Ran. 151.

1180. ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω] Cf. Iph. A. 1249
ἐν ξυντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον. Arist. Th. 178. ὅστις ἐν βρα-
χεῖ | πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους. Aesch. 32, 25
συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους.

1185. αἱ μὲν εἰς' ἐπίφθονοι] Qu. εἰσὶν εὐγενεῖς σφόδρα. V.
αἱ μὲν οὐκ ἐπίφθονοι.

1186. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν] Cf. Med. 928. γυνὴ
δὲ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφν.

1187 sq. ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν —] Cf. Phoen. 526. οἶκ' εἰ
λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.

1189. ἔδρασε] Sc. τις.

1197. Scrib. ἀπαλλάσσω, διπλοῦν (sc. ὃ ἐστι), —. Cf. ad
Soph. O. R. 1249.

203. ἢ τίν' αἰτίαν;] Malim ἢ τιν' αἰτίαν.

208. ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο] Cf. Soph. El. 352. ἐπεὶ δίδαξον ἢ
ξέμου etc.

209. πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πόλιν] Cf. Phoen. 1321. ἦν πέριξ
ρος etc. Andr. 265. εἰ πέριξ σ' ἔχει | τηκτὸς μόλυβδος.

10. ἔζη τε — Ἐκτορός τ'] Leg. ἔζη δὲ — Ἐκτορος δ'.

11. τί δ' οὐ τότε'] Qu. τί οὐ τότε'. τῷδ' — χάριν θέσθαι]

1. τιθεμένη χάριν πόσει. Ion. 1104. θέμενος χάριν. Bacch. 720.

15. καπνῷ δ' ἐσήμην'] καπνῷ δ' ἐσήμην' mss. καπνὸς δ'
ter. καπνῷ δ' ἔρημον Hirzel. καῖγνως πεσὸν δῆτ' (?) Schmidt.

ινῷ δ' ἐτύφει' (et ἤμεν in v. 1214.). Aut καπνοῦ πλέων δ'

Cf. Aesch. Ag. 818. καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.

ίον ὑπο] πυρπολούμενον Heimsoeth. Herw. prob. Nauck.

; ὑπον Kvíčala.

1. πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοις] Cf. Soph. El. 777. φυγὰς |

το. Hipp. 1085. οὐκ ἀκούετε | πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προυν-

με;

2. σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς] Cf. Iph. A. 323. πρῶτα ταύτην

λλάξω χερῶν.

3. ἀγαθοὶ σαφέστατοι | φίλοι] ἄν μάθοις σαφέστατα | φίλους

Schmidt, coll. Soph. O. R. 286. ἐκμαθεῖν σαφέστατα. Cf.

πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ. Herc. 1246. φίλων ἀγαθῶν.

. οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον] Qu. οὐθ' ὅσιον οὔτε χρηστόν.

. Spuriū habent Nauck. Herw. τοιοῦτον ὄντα] τόνδ'

τα aut τοιαῦτα δρῶντα F. W. Schmidt.

τὰ χρηστὰ πράγματα] Anglice success.

ἀφορμὰς] Cf. Bacch. 266. Herc. 236.

ὥς ἔχης] Cf. 27. 712.

γυναικὸς — ἡσώμενος] Cf. Alc. 697. γυναικὸς, ὦ κά-

μέμενος.

ὑφρέξω — δίκην] Cf. Or. 1665. δίκην ὑπόσχεσ αἵματος

υ | Εὐμενίσι τρισσαῖς. Andr. 359.

εἰργάσω] εἰργασαι Naber.

ἀλγεῖς· —] Cf. Alc. 691. χαίρεις ὄρῶν φῶς· πατέρα δ'

δοκεῖς; Arist. Nub. 1415. τί δέ (aut δαί) με mss.

Scal. et vulg. Corrigendum suspicor τί δ'; ἢ 'μέ —;

. Weckl.) Similiter Trag. adesp. 56. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς

λέσας πατήρ· | Οἶνεὺς δ' ἄρ' οὐχὶ κλεινὸν ἀπολέσας

ιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;] Cf. Aesch. Ag. 570. τὸν ζῶντα

ἢ τύχης παλιγκότου.

Post σὺ ponatur interrogationis signum.

f. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς

μβήσει] Sic ἀμπέτασον Phoen. 304.

1265. κύων γενήσει —] Cf. Arist. Fr. 594 K. καὶ κίων ἀκρί-
χολος | Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρον γενήσομαι.

1267. ὁ Θρηξὶ μάντις] Cf. Phoen. 17. ὦ Θήβαισιν εὐίπποις
ἄναξ. Or. 363. ὁ ναυτίλοισι μάντις. Soph. El. 1066. ὦ χθονία βρο-
τοῖσι φάμα.

1270. ἐκπλήσω βίον] ἐκπλήσω πότιμον Musgr. prob. Pors.

1271. τύμβω — σῶ] Qu. τύμβου — σοῦ. κεκλήσεται] Qu.
τεθήσεται. Cf. ad Arist. Nub. 65.

1272. μορφῆς ἐπωδὸν, ἢ τί;] Correxi μορφῆς ἐπώνυμόν τ.
Cf. Soph. O. C. 65. 1321. Aj. 430. 574. Fr. 300. 830. 855, 2. 880
Chaerem. 4. Idem proponit Nauck.

1273. κυνὸς ταλαίνης] I. e. impudentis.

1276. ἀπέπτυσ'] Absolute positum, ut in Hipp. 610. Iph. T
1161. Arist. Pac. 528. Plenius Iph. A. 874. ἀπέπτυσ', ὦ γεραί.
μῦθον. Hel. 664. ἀπέπτυσσα μὲν λόγον.

1278. μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς] Cf. Soph. El. 403
μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κένη.

1279. ἐξάρας' ἄνω] Cf. Trag. Adesp. 142. ὁ θυμὸς αἰτὸν τῶ
φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.

1280. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν] Cf. Soph. El. 364. τῆς σῆς δ' οἴα
ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

1282. οὐχ ἔλξεται αὐτὸν, δμῶες, ἐκποδῶν βία;] Cf. Hipp. 1084
οὐχ ἔλξεται αὐτὸν, δμῶες;

1283. οὐκ ἐφέξετε στόμα;] Qu. οὐ καθέξετε στόμα;

1284. ἐγκλείεται] Malim συγκλείεται aut συγκλήεται.

1286. ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖς] Cf. Med. 526
ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν.

PHOENISSAE.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Nabero haec fabula ex duabus tragoediis
contaminata fuisse videtur, ut belli Thebani quasi historia specta-
torum oculis subjiceretur. Bakhuysen additamentis quibusdam
ex alia tragoedia translatis inquinatam eam fuisse censet.

Burgesii correctiones satis futes (in Class. Journ. I. 38.
vide ad vv. 183. 329. 358. 362. 411. 415. 637. 640. 694. 737-
739. 1348. 1503. 1543. 1671. 1766. editionis ejus.

1. ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδόν] Cf. Fr. 124. 2.
διὰ μέσον γὰρ αἰθέρος | τέμνων κέλευθον πόδα τίθημι' ὑπόπτερον

2. χρυσοκολλήτοισιν — δίφροις] Cf. Hom. Il. IV. 356. ἄρμα
κολλητοῖσι.

17. ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ] Cf. Or. 357. ὁ ναυτίλοισι μάν-
τις ἐξήγγειλέ μοι. Hec. 1267. ὁ Θρηξὶ μάντις.

21. ἡδονῇ δούς] Sc. ἑαυτὸν. Cf. 994. καὶ δειλία δίδωσι. Iph. 50. ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φραύλως φέρε. Herc. 779. ἀνομία διδούς. Fr. 1072. τῇ νόσῳ διδούς χρόνον. Fr. 564, 3. πάντ' ες ἡδονῇ. Aesch. Pers. 846. ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ (ψυχῇ ἡδο-ulg.). Soph. O. C. 855. δργῇ χάριν δοῦς. Thuc. IV. 108. ἐλπίδι δόναι. Alciph. Epist. III. 47. δρόμῳ δοῖς φέρεσθαι. Dion. II. p. 272. δούς δὲ τῷ λόγῳ πειρᾶται πείθειν. Qu. ὁ δ' ἔνδους. (Cf. Soph. O. R. 65. ὕπνω — ἐνδόντα. Plut. Pomp. 18. τὰς ἡδονὰς ἐνδεδωκώς. Plut. Num. 22. εἰς δεισιδαιμονίαν γεν οὐδέν τι etc. Musonius apud Stob. Fl. XVIII. 38. ἐνδι-αὐταῖς, sc. ταῖς ἡδοναῖς. Thuc. III. 37. ὅ τι ἂν ᾖ λόγῳ πτες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε. Plat. Phaedr. 250. παραδούς sc. ἑαυτόν).

1. τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν] Qu. τὴν φάτιν τε τοῦ θεοῦ. τοῦ ὀκνῶν φάτιν Kock. Ver. p. 187.

1. Κιθαιρῶνος λέπας] Cf. Bacch. 750. 1043. Aesch. Ag. 298.

1. σφυρῶν — διαπείρας μέσον] Malim σφυροῖν — διαπείρας διαπείρας] Cf. Rhés. 514. ἐμπείρας. Verbum πείρω raris-

Atticis poetis usurpari monuit Elmsleius ad Ach. 1007.

ἵπποβουκόλοι] I. e. ἵπποφορβοί. Cf. ad Soph. Fr. 954.

τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] Cf. Aesch. Ag. 1416. ἔθυσεν ταῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ | ὠδῖν'. Suppl. 1144. ποῦ δὲ πόνος κνων; Infra 1448. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον.

μαστοῖς ὑφείτο] Cf. Alc. 639. δουλίου δ' ἀφ' αἵματος | υναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λάρθα.

πυρσαῖς γένυσιν] πυρρὸς γενύεσσιν ex Euripide citat schol. VI. 2. Unde πυρρὸς Heims. Cf. Fr. 537, 2. κάρηνα πυρ-σι Μελανίππου σπάσας.

ἢ γνούς ἢ τινος μαθὼν πάρα] ἢ γνούς αὐτὸς ἢ τινος πάρα prob. V. D. in Class. Journ. I. 138. ἢ γνούς αὐτὸς ἢ τινος W. Schmidt, coll. Soph. O. R. 704. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ ἱλον πάρα. Aj. 800. τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθὼν; El. 889. O. C. 593. Ant. 723. 1031. Nil mutandum.

Αἰῖός θ' ὁμοῦ (pro οὐμός) πόσις F. W. Schmidt.

υγράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο] Qu. — ἐξίστασο. Cf. ad Arist.

ηλαῖς — ἐξεφοίνισσον] I. q. ὀπλαῖς. Cf. Ion. 1208. φοι-χηλάς.

τεζάρει Σφίγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν] Cf. Rhés. 441. οἶα πόντον ουσήματα — ἐπεζάρει. 45. Hesych. Ἐπεζάρει: ἐπεβάρει. [d. Ἐπεζάρηκεν (ἐπεζάρησεν?): ἐπεβάρυνεν. Schol. ἐπέ-άρει.

εγε ἐμὸς δ'.

δ' ἢ τεκοῦσα] οὐδ' οἶδεν ἥδε F. W. Schmidt.

1. Aesch. Cho. 893. φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

57. κραίνωσιν] Qu. κραίνοινεν. κόρας τε] κόρας δὲ Wakef. Elmsl. ad Herc. Fur. 13. Recte. Cf. ad Or. 24.

60. ὁ πάντ' ἀνατλάς] Qu. ὁ πάντα δὴ τλάς.

61 sq. Cf. Hec. 1152. πόρπας λαβοῦσαι τὰς ταλαιπώρους κόρας κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν.

61. εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον] Cf. Hel. 1579 οὐκουν ταύρειον δέμας | εἰς προῶραν ἐμβαλεῖτε; Fr. 706. οἶδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων | μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν φόνον] χόλον Naber.

62. ἔκρουσαν] Fort. ἔκλησαν.

67. ἀράς — διαλαχεῖν τόδε] Cf. Aesch. Sept. 785. τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν — ἀράς, καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερί ποιε λαχεῖν κτήματα.

68. διαλαχεῖν] Cf. Bacch. 1290. Ἀκταίωνα διέλαχον κίνες.

69. μὴ τελεσφόρους εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν] Cf. Aesch. Sept. 807. Οἰδίπου γένει | κραίνων (Ἀπόλλων) παλαιὰς Λαῖου δυσβολίας: Soph. El. 646. φάσματα — δὸς (θὲς?) τελεσφόρα. Aj. 1390. τελεσφόρος Δίκη. O. C. 1489. τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν. Aj. 685 sq.

70. οἰκούντων] οἰκούντων malit Elmsl. in Class. Journ. XVI. 420

72. 76. 290. 636. Πολυνείκη Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 452.

74. ἐπὶ ζυγοῖς καθέζει' ἀρχῆς] Leg. ἐπὶ ζυγῶ —. Cf. Is. 595. ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος δομηθεὶς ζυγὸν | ζητῶ τις εἶναι, etc Aesch. Agam. 1618. σὺ ταῦτα φωνεῖς νεοτέρῳ προσήμενος | κώπῃ κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός; καθέζει'] Qu. ἐκαθέζει. Cf. Hel. 1571. Fr. 544, 2.

75. κῆδος Ἀδράστου] Anglice, alliance with Adrastus. Sic Οἰνέως γάμον Soph. Tr. 792.

77. ἐπιτιμητὴς — ἔργων] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κάπιμηται κακῶν. Her. 276. πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβὼν | πάγχαλκον αἰχμῇ

78. ἀρχῆς μυρίας] αἰχμῆς — recte Madvig. Cf. 444. μυρίαν ἄγων λόγχην. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμῇ. Rhes. 276.

84. φαεννὰς οὐρανοῦ πύχας] Cf. Ion. 1516. ἐν φαενναῖς ἡμῶν περιπτυχαῖς. Rhes. 59. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτήρες. Andr. 1087. φαεννὰς ἡλίου διεξόδους. Or. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς. Hel. 44. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος.

86 sq. Cf. Fr. 900. ὦφελε δῆθεν (?), εἵπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῇ καθιστάναι.

86. χρῆ] Malim χρῆν. Cf. Fr. 892. ὦφειλεν ἦδεν (ὦ γὰρ αἶψα ἔχρην?), εἵπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ | Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν (ἀγαθόν) δυστυχῇ καθιστάναι.

88. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ] Pro θάλος qu. φάος. Cf. Iph. T. 849. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος. Hec. 841. ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος. Bacch. 608. ὦ φάος μέγιστον ἡμῶν —. Herc. 531. ὦ φάος μολὼν πατρί. πατρὶ] Qu. πατρός.

92. ὥς ἄν] ἕως ἄν Apitz.

93. μή τις — φαντάζεται] I. e. utrum necne etc. V. Elmsl. Jer. 483.
96. ἃ τ' εἶδον —] ἅττ' εἶδον — Cobet. Fort. ἅσσο' εἶδον —.
98. ἐκεῖσε δεῦρό τ'] Cf. 266. κακεῖσε καὶ τὸ δεῦρο. 324. ἐκεῖσε ὃ δεῦρο περιχορεύουσα. Andr. 618. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
99. ἀλλ' οὔτις —] I. e. ἀλλ' οὔτις γὰρ —. Cf. Her. 378. ἀλλ' ὁλέμων ἐραστὰς, | μή μοι δορὶ συνταράξης — πόλιν. Qu. ἀλλ' ἰὸ ἀσπίων τοῖσδ' ἐκείσε τις χρίμπει δόμοις.
100. κέδρου παλαιὰν κλίμακ'] κέδρου παλαιᾶς κλίμακ' conf. r. reposuerit Naber, vereor ut recte. καιρὸς ταχεῖ νῦν [σε?] κ' — F. W. Schmidt. κλίμακ' ἐκπέρα] Sic ἐκβαίνειν τι Iph. Bacch. 1044.
104. ἐπαντέλλων] Cf. Herod. II. 142. ἐπανατεῖλαι. III. 84. ἡλίου τέλλοντος. 107. Qu. χωρίζουσί τ' (pro δ').
112. μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων] Cf. Aesch. Prom. 424. ὅξυμοι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
114. ἔμβολα] Cf. Bacch. 590. ἴδετε λάϊνα κίουσιν ἔμβολα διά-τάδε.
115. λαϊνέοισιν] Suspectum. Forma λάϊνος semper utitur Eurip. δρυάνοις] δρυάναις Herw., coll. Aesch. Sept. 346.
119. λευκολόφας] Confer γοργολόφας Ar. Ach. 567. Eq. 1181.
122. τίς, πόθεν γεγώς —;] Cf. Hel. 85. ἀτὰρ τίς εἴ, πόθεν, et Homeri illud τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν;
123. λοχαγός, ὦ δέσποινα] λοχαγός, ὥς ἔοικεν bene Herw. h. O. R. 1160. 124. In fine versus interrogandum.
125. αὐδασον] Qu. αὐδησον, sed fortasse Doricam formam agnoscunt tragici, ut in πόρπαμα.
128. γίγαντι γηγενέτα] Cf. Ion. 1465. ὁ γηγενέτας δόμος.
129. ἐν γραφαῖσιν] Cf. Aesch. Agam. 241. πρέπουσά θ' ὥς ἐν προσεννέπειν θέλουσ' etc.
130. ἁμερίῳ γέννα] Leg. ἁμερίων γέννα. οὐχὶ πρόσφορος] οὐχὶ προσφερέης (Aesch. Ag. 1218. Herod. II. 105. IV. 33.), προσεμφερέης. 131. τόνδ'] Leg. τὸν δ'.
132. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος] Qu. ἄλλος τευχέων ὅπος. 138. μιξοβάρβαρος] Cf. Xen. Hell. II. 1. 15.
139. μιξοβάρβαρος] Cf. Xen. Hell. II. 1. 15.
140. νεανίας] Trisyllabum, ut in Hel. 666.
141. λοχαγός ὥς —] Continuanda haec Antigonaë.
142. ἃ κατ' ὄρη —] Cf. Bacch. 140. ἰέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια. Cf. Thuc. I. 18. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε.
143. ὁ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' —] Cf. Arist. Eccl. 338. ὁ καὶ μή τι δρῶ νεώτερον.
144. ὄρῳ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως] Cf. Her. 495. καί μοι οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως. ὄρῳ δέ πως] Fort. ὄρῳ δ' ed. cf. Her. 495.

162. μορφῆς τύπωμα] Cf. Aesch. Sept. 488. Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος. Soph. Tr. 12. ἀνδρείω τύπῳ.

163. δρόμον] Annon δρόμῳ? Cf. 1108. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄσπ. Or. 724. δρόμῳ στείχοντα. Iph. A. 427. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ. El. 474. ἔσπευδε δρόμῳ. ἀνεμώκεος — νεφέλας] Cf. Arist. Ar. 697. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.

165. ὁμογενέτορα] I. q. ὁμογενῆ. Confer Διογενέτορες Bacch. 122. et συγγενέτειρα (pro συγγενῆς positum) El. 746.

172. Qu. ἡνιοστροφεῖ ὕμβεβώς (pro βεβώς). Cf. Soph. El. 731. οὐδ' Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστροφός. Aesch. Cho. 1022. ὥσπερ ἐν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμον | ἔξω τρέχω.

174. γῆς φιλαιμάτου χοαί] γῆς φιλαιμάτου χοαί malit Herw. coll. 933. σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοάς. Cf. Rhes. 932. φιλαιμάτους ἀλκάς.

175. Ἀελλίου] Λατοῦς Badham Praef. Iph. T. p. 14. θύγατ' ἃ Λατοῦς Nauck. Fr. Trag. p. 126.

176. Σελαναία] Eadem forma Dorica est Theocr. II. 165. Cf. Arist. Nub. 614. φῶς Σεληναίας (f. Σελαναίας) καλόν.

177. 178. Duos dochmios in his versibus latere putat Herw.

178. μεταφέρων] Qu. ἐπιφέρων. Cf. Hipp. 1194. ἐπῆγε (ἐπιχεῖ κέντρον — πῶλοις. et Homericum illud νῶτ' ὁ δ' ἐπέβαλλεν ἱμνοθλήν. et ad Arist. Nub. 1299.

180. δς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει] Cf. Or. 376. δς τὸ δεῖν' ἔτλη κακά. Arist. Ran. 796. Qu. — τῇδ' ἐφυβρίζει πόλιν.

183. βαρύβρομοι βρονταί] Cf. Hipp. 1202. ἐνθεν τις ἰχθὺς (ἡχὴ?) χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε.

184. Cf. Aesch. Prom. 992. πρὸς ταῦτα ὀπιτέσθω μὲν αἰδουλοῦσα φλόξ. 1030. σύ τοι] Qu. σύ μοι.

185. Qu. μεγαλαγορίαν. κοιμίζοις] κοιμίζεις Ald. Blomf. ad Sept. 220. Recte, ni fallor. Cf. Soph. Aj. 674. δεινῶν τ' ἄρματα πνευμάτων ἐκοίμισε | στένοντα πόντον. 832.

189. δουλείαν περιβαλὼν] Cf. Herc. 304. περιβαλεῖν σωτηρίαν

193. κατὰ στέγας] Cf. Soph. O. R. 637. οὐκ εἶ — κατὰ στέγας.

194. πόθου | ἐς τέρψιν ἦλθες ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν] Cf. Aesch. Cho. 215. εἰς ὄψιν ἦκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. Soph. El. 2.

198. φιλόπογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφν] Cf. Andr. 181. 728. 958 Fr. 96. σκαιόν τι χρῆμ' ὃ πλοῦτος ἦ τ' ἀπειρία.

199. λόγων] ψόγων Stob. prob. Valck. Herwerden ad Ion. 630.

200. πλείους] πλαστοὺς Kock Ver. p. 212. ἐπεισφέρεις] Cf. λόγους. Cf. Arist. Th. 1164. ποία δὲ χρεῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγους.

201. μηδὲν ὑγιές —] Cf. Andr. 449. 953. Bacch. 262. Hel. 752. Cycl. 258. Fr. 493, 5. Fr. 824. Fr. 659, 5. ἀλλήλας λέγειν

Qu. ἀλλήλαις φρονεῖν. Cf. Fr. 493, 5. τὰ δ' εἰς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιές ἀνδράσιν φρονεῖν. Fr. 824. Adesp. 52. Soph. Phil. 1006

202. Τύριον οἶδμα] Cf. Herc. 410. δι' Εὐξείνου οἶδμα ἴμεν

204. νάσου] Qu. γαίας (208), vel χώρας (246).
206. δειράσι νιφοβόλοις Παρνασσού] Cf. Iph. T. 1090. πετραίας άδος. Ion. 714. δειράδες Παρνασσού. Soph. Aj. 695. Κυλλανίας οκτύπου πετραίας από δειράδος. Hom. H. Pan. 6. δς πάντα ον νιφόεντα λέλογχε.
207. κατενάσθην] Cf. Iph. T. 175. άπενάσθην. Vesp. 660. κασθεν.
209. περιρρύτων — πεδίων] Cf. Ion. 77. ύπέρ τε πόντον και ρρύτας (-τους?) πόλεις. Ion. ap. schol. (Fr. 60.) όταν δέ πόντου ον Αίγαίου δράμω.
210. άκαρπίστων] Qu. άκαρπώτων.
211. Ζεφύρου πνοαῖς ίππεύσαντος] Cf. Hel. 1665. πόντον παεύοντε. Hor. Od. IV. 4. 43. 'Eurus per Siculas equitavit un- Virg. Aen. II. 417. 'laetus Eois | Eurus equis.'
- 214 sq. Cf. Soph. Phil. 1429. σκῦλά τ' ές μέλαθρα σα | πέμψεις, εἴ' έκλαχών στρατεύματος.
215. καλλιστεύματα] Cf. v. καλλιστεῖα Soph. Aj. 435.
220. χρυσοτεύκτοις Ald. prob. Elmsl. ad Med. 954.
221. λάτρεις γενόμαν] Malim γενόμαν λάτρεις.
222. Κασταλίας ὕδαρ —] Cf. Hor. Od. III. 61. 'Qui rore Castaliae lavit | Crines solutos.'
223. Cf. Soph. El. 52. κατατόμοις χλιδαῖς | στέφαντες.
- 226 sq. Cf. Ion. 1130. Ξοῦθος μὲν ᾧχετ' ένθα πῦρ πηδᾶ | βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας | δεύσειε δισσὰς etc.
226. λάμπουσα] Fort. φαίνουσα.
227. δικόρυφον σέλας] Cf. Bacch. 307. δικόρυφον πλάκα. Soph. 1126. σέ δ' ύπέρ διλόφου πέτρας στέρουσ' ὅπωπε (?) λιγνὺς etc.
229. οἶνα θ' —] Cf. Bacch. 534. τὰν βοτρυνώδη Διονύσου οἶνας. Imitari videtur Aristophanes Fr. 470. στίλβη θ', ἥ νύκτα μοι | φλόγ' άνασειράζεις ἐπὶ τῷ | λυχναίῳ. καθα- | Quotidie. Cf. Soph. El. 1414. νῦν σε μοῖρα καθημερία (καθαμέριον φθίνειν?) —.
231. οἰνάνθας ίεῖσα βότρυν] Cf. Fr. 765. οἰνάνθα τρέφει τὸν βότρυν.
235. άθανάτας θεοῦ] άκαμάταν θέαν (vel βάσιν(Kock Veris. Qu. άθανάτους θεοὺς, vel άθανάτον θεόν, vel άκαμάτω vel άκαμάτοις ποσίν. Cf. Iph. A. 1480. εἰλίσσεται' άμφὶ ναὸν . Herc. 689. τὸν Λατοῦς εὔπαιδα γόνον εἰλίσσουσαι. άθα- Qu. άθανάτου. Cf. Aesch. Cho. 620. άθανάτας (άθανάτου?) Arist. Nub. 288. άθανάτας ἰδέας.
237. γύαλα] Cf. Andr. 1070. θεῶ | χρυσοῦ γέμοντα γύαλα.
240. Post 242. transposuerit Herw.
241. αἶμα δάϊον φλέγει] σῆμα (ex schol.) δάϊον φλέγει Burges. — Valck. καῦμα — Kock Ver. p. 175. Herw., coll. v. str. ῖμα — φέρει Heims. Qu. χεῖμα (vel κῦμα) —. Cf. Soph.

Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. Arist. Thesm. 1041. γόον φλέγουσαν. φλέγει] Schol. διεγείρει. Cf. Aesch. Sept. 513. διὰ χειρὸς βέλος φλέγων. Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. Arist. Th. 1041. πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν.

246. Φοινίσσα χώρα] Cf. 211.

250. ἀμφὶ δὲ πόλιν —] Cf. 1331. ἦν (πόλιν) πέριξ ἔχει νέφος τοσοῦτον etc. Hec. 396. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κοίπεται νέφος ἀσπίδων] Cf. Hom. Il. 17, 755. παρῶν νέφος ἦε κοίλων. Arist. Av. 578.

252. σῆμα φοινίου μάχης Valck. χειμα φοινίου μάχης Burges prob. V. D. in Class. Journ. I. 138., coll. loco nostri Gray, 'Iron sleet of arrowy show'r | hurtles in the darken'd air.' μάχης Leg. μάχας.

253. εἴσεται] Cf. 1677. ἴστω σίδηρος etc. Iph. A. 970. τῇ εἴσεται σίδηρος. Fort. ὄψεται aut ἴξεται (φέρων).

254. φέρων] Qu. φλέγων (241).

262. δι' εὐπετείας] I. e. εὐπετῶς. Sic δι' ἀσφαλείας Thuc. I. 17. δι' ὄχλου I. 73.

263. δ καὶ δέδοικα μή με —] Cf. 156. Arist. Eccl. 338. δ καὶ δέδοικα μή etc.

264. Schol. οἱ ὑποκριταὶ μεταπλάττουσι τὴν λέξιν. Scilicet οἱ μεθῶς ἀναίμακτον χροῖα substituerunt, pessime secundum Cobet.

265. ὄμμα πανταχῇ διοιστέον —] Cf. Iph. T. 68. ὁρῶ σκοποῦμαί τ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων. Arist. Th. 664. πανταχῇ διασφριπον (δὲ δῖπον?) ὄμμα, | καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀσκόπει καλῶς. Av. 423.

266. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο] Cf. 315. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο προχορεύουσα. Andr. 619. ἐκεῖσε δεῦρό τε. Or. 1410. ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν. Soph. Tr. 929. τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἔξονθ' μώμεθα. Arist. Av. 425. σὰ ταῦτα πάντα, τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο etc.

268. τὰ πίστ' — παρέξομαι] Cf. El. 363. οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

269. ὦν] Heus! Cf. Iph. T. 1304. Hel. 442. 1196. Ion. 907. Herc. 1106. Cycl. 51. ἡ κτύπον] Leg. ἡ (sic) κτύπον.

274. ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή] Cf. Aesch. Ag. 1103. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ.

275. κοῦκ ἔρημα δώματα] καὶ θεῶν (vel νεῶν) πνλώματα (coll. Ion. 80.) Kock Verisim. p. 250. Malim καὶ θεῶν ἐδράσματα. aut κοῦκ ἔρημα θεῶν (monos.) ἔδη, aut κἀγγενῶν θεῶν.

282. ἀκροθίνιον] Qu. ἀκροθίνια.

284. μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας] V. Elmsl. ad Her. 131. et cf. Or. 406. Ion. 1285. Rhes. 302. Med. 1366. Suppl. 1072. Tro. 1209.

285. ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν] Qu. — πόλει. Cf. Med. 1185. διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύσατο.

287. ἐπιάστομον πύργωμα] Cf. 1166. εἰς ἄκρον στόμα | πύρ-
 ἄκοντιζοντας. Suppl. 1220. ἐπιάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι-
 . ἐπιαστόμους πύλας. Bacch. 917. πόλισμ' ἐπιάστομον. Soph.
 119. ἐπάπυλον στόμα (πόλισμ'?) ἔβα. Fr. 778. Θήβας λέγεσι
 τὰς πύλας ἐπιαστόμους.

290. Πολυνείκη Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 453.

293. γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ'] Similiter Aj. 42. τί δῆτα
 ναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Cf. Hel. 894. ἰκέτις ἀμφὶ σὸν
 γόνυ | καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα etc.

294. νόμον σέβουσα] Sic νόμον τιμᾶν Tro. 1210.

296. πρόδρομος] πρόδομος Hermann. ad Trach. 960.

297. ἀμπέτασον πύλας] Cf. Alc. 600. δόμον ἀμπετάσας.

300. θιγγάνειν Elmsl. ad Med. 1209., qui μέλλειν cunctandi
 catione ne futuri quidem infinitivum, nedum aoristi, ad-
 re monet.

02. γηραία | τρομερὰν ἐξέλκω (δεῦρο) ποδὸς βάσιν Herw.

03. γήρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν] Cf. Soph. Phil. 291.
 ὄν ἐξέλκων πόδα. Herc. 231. γήρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαν-
 ἔνος. Aesch. Cho. 452. ἀσύχῳ φρενῶν βάσει.

10. φανείς ἀελπτα καδόκητα] Cf. Soph. O. C. 1120. τέκν' εἰ
 ἀελπτα μηκύνω λόγον. Eur. Fr. 362, 31. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων
 Dion. Chrys. XI. 363 R. ἀδοκήτως τε καὶ παρ' ἐλπίδας.
 Prom. 680. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος (?) μόρος |
 ἀπεστέρησεν. Suppl. 357. ἐξ ἀέλπτων ἀπρομηθήτων.

2. τί φῶ σε —;] τί φῶ σ' ὁρῶσ' ἔναντα F. W. Schmidt,
 rh. Ant. 1299. τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

3. λόγοισι] σκέλεσσι F. W. Schmidt. Qu. ποδέσσι.

5. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο] Cf. ad 266. Arist. Av. 424. ὥς σὰ
 καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο.

6. ἡ ποθεινὸς φίλοις] Cf. Arist. Ran. 84. ἀγαθὸς ποιητὴς
 εἰνὸς τοῖς φίλοις.

7. ὄθεν ἔμόν τε κείρομαι λευκὸν κάρα conj. Major, coll. 372.

8. αἰ — κόμαν] Cf. Hipp. 1426. κόμας κεροῦνταί σοι. Tro.
 όκαμον κεροῦμαι.

9. δακρυόεσσαν] Qu. δάκρυ' ἀπ' ὄσσω. Cf. 370. δι' ὄσσω
 ν δακρυροοῦν.

ἀπεπλος φαρέων λευκῶν] Cf. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν.
 m. 352. παλλεύκων δὲ πέπλων πανάμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην.
 αρος (Hesych.).

sq. δ δ' ἐν δόμοισι —] "Mihi quidem non de duobus
 no fratre Polynice haec dici videntur. Nempe meta-
 impsit Euripides a duobus currubus pari passu proce-
 quorum unum intra domum (i. e. patriam) agi fingit,
 extra." (V. D. in Class. Journ. II. 893.)

ἀποζυγείσας δόμων] Cf. Hipp. 548. πῶλον — οἴκων ζεύ-

ξασ' ἄπο. Aesch. Cho. 676. ἔς Ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας
(l. δόμων aut μολεῖν).

332. ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγὰν] De collocatione particulae τε
v. Elmsl. ad Iph. T. 199.

333. De Jocasta Hom. Od. 11, 276. ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀῖδαο πη-
λάρταο κρατεροῖο | ἀψαμένη βρόχον αἰτὴν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρον.

335. δ'] Leg. τ'. ἀλαλαγαῖσι στεναγμάτων] Cf. Ion. 676.
πενθίμους ἀλαλαγὰς.

336. γάμοισι — ζυγέντα] Cf. Soph. O. R. 825. εἰ — γάμοις
με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι.

343. ἐπακτὸν ἄταν] Cf. Hipp. 318. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς.

344. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς —] Cf. ad Med. 1027.
πρὶν λέκτρα καὶ γυναιῖκα καὶ γαμηλίους | εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας
τ' ἀνασχεθεῖν. Iph. A. 732. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα.

347. ἀνυμέναι' ἀνίσμηνος ἐκηδεύθης "sine ulla dubitatione"
corrigit Badham Praef. Iph. T. p. 17., coll. vv. ἀνήφαιστος, ἀνι-
λείθνια. probant Cobet. Mnem. I. 386. et Herw. ad Ion. 453. Non
enim de Ismeni sed de filii sui nuptiis sollicitam esse debet
Jocastam. Cf. 1739. ἀπαρθένεντ' ἀλωμένα. Soph. El. 962. ἀλεπτα-
γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε. 786. ἔκηλα — ἡμερεύσομεν. 164. Aesch.
Prom. 556. ἐκεῖνο θ' (μέλος) ὃ τ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὺν
ὑμεναίουν ἰότατι γάμων.

350. ὅλοιτο τάδ'] Qu. ὅλοιτ', ὅλοιτ'.

352. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδα] Qu. κατεκώμασε δώμα-
τος —. Aut κατεκώμασεν Οἰδιπόδα μελάθρων. Vix enim κατα-
κωμάζειν τινὶ dici potest. Cf. ad Aesch. Ag. 1118.

355. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί] Cf. Iph. A. 917.
δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα, | παῖσιν τε κοινόν ἐσθ'
ὑπερκάμνειν τέκνων. Andr. 985. Aesch. Prom. 39. τὸ συγγενές τι
δεινὸν ἢ θ' ὁμιλία. Sept. 1031. Soph. El. 770. δεινὸν τὸ τίκτειν
ἐστίν. Eur. Fr. 104. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν | θεὸς ἀνθρώ-
ποις. Arist. Vesp. 834. ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

360. λόγοισι χαίρει] λόγοις ἀτίζει aut potius λόγοισι μισεῖ. Hoc
quod ipse conjeceram, praeferendum. τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.
Cf. 1418. Ion. 1370. ἐκεῖσε τὸν νοῦν δούς. Fr. 781, 56. θνητολοῦσαι
θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας. Theogn. 87. μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργει
νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (ἄλλη?). Adesp. 385. ὅπου τις ἀλγεί
κεῖσε καὶ τὸν νοῦν (al. τὴν χεῖρ') ἔχει.

366. Leg. τεῖχη ('ς) πατρῶα.

370. In δι' ὅσων latere vestimenti alicujus nomen, quo es
obvolutum habuerit Polynices, suspicatur Badham ad Iph. T. 363.
Qu. διὰ πέπλων. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῦν] τὸ δισσὶν
ὄμμι' — G. M. Schmidt de Dithyr. p. 85. δακρυρροοῦν] δα-
κρυρροοῦν Vauv. ad Soph. Trach. 1036. Sic certe Herc. 98. δακρυ-
ρροῦς τέκνων | πηγὰς ἀφαίρει. Suppl. 775. μολπὰς — δακρυρροῦς.

ferri non debet Alc. 826. ὄμμα' ἰδὼν δακρύροον. Sed cf. Ion.

ὄμμα σὸν δακρυροεῖ. Alc. 826. ὄμμα' ἰδὼν δακρυροοῦν.

μ'] αἶμα' C. νᾶμα' recte Musgr. Cf. Herc. 625. νάματ' ὄσων.

γραίας ὄσων πηγάς. δακρυροοῦν] Malim δακρύροον. Cf.

98. δακρυροόους τέκνων πηγάς. Suppl. 773. Ἄιδου τε μολ-

έκχεῶ δακρυροόους. Sed Ion. 246. ὄμμα σὸν δακρυροεῖ.

372. κᾶρα ξυρῆκες καὶ πέπλους μελαγχίμους ἔχουσιν] Cf. Alc.

κουρά (leg. κᾶρα) ξυρήκει καὶ μελαμπέπλω στολῇ.

375. δυσλύτους] Qu. δυσχερεῖς.

377. σκότον δεδορκῶς] Cf. Bacch. 510. καθείρξαι αὐτὸν —

σκότιον εἰσορᾷ κνέφας. Herc. 1054. τυφλὸν — φέγγος. Soph.

419. βλέποντα — σκότον.

378. ἥ που στένουσι —] Cf. Soph. Tr. 846. ἥ που ὀλοᾷ στένει.

380. ἄνομα μὲν] Qu. ἄνομα τέκνα.

82. τὰ τῶν θεῶν] τὰ τῶν θεῶν Herw.

83. ἔρωμαι] Qu. ἐροῦμαι.

90. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;] Cf. Med. 733. τί σοι τὸ δυσχερές;

96 sq. Sic haec corrigit et disponit V. D. in Class. Journ.

2. IO. αἱ δ' ἐλπίδες —. | ΠΟ. καλοῖς —. | IO. ἔχουσί γ'

τὴν τιν' —. | ΠΟ. ὁ δὲ χρόνος αὐτὰς —.

96. αἱ δ' ἐλπίδες —] Cf. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.

Ag. 1668. οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

Tr. 862. ἐλπίς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς (f. κενοὺς) βρο-

πονστ. 42. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

7. καλοῖς] Qu. ἀγανοῖς. μέλλουσι δὲ] σαίνουσι δὴ F. W.

t, coll. Aesch. Ag. 101. Cho. 194. Plut. Rom. 7, 7.

8. κενάς;] Lege κενάς (sic).

9. ἔχουσιν ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν] ἔχουσιν ἀφροδίτην

τιν' κακῶν conj. Herw. ad Ion. 641. Reddunt vulgo, ha-

ec saltem dulce solatium malorum. Cf. Iph. A. 1264.

δ' (ἐπέζες?) ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῶ | πλεῖν ὥς τά-

c. Sed vereor ut hoc sensu usurpari queat ἀφροδίτη.

ἢ ἔχουσι κούφισιν τιν' (Thuc. 7, 57.) —, vel ἔχουσι γὰρ

ἡστίην) τιν' —, vel ἔχουσιν ἀφροσύνην τιν' —, vel ἔχουσιν

τιν' ἐλπίδες κεναί. Cf. Theocr. XXVII. 4. μὴ καυχῶ, σατυ-

ρον τὸ φίλημα λέγουσιν. | B. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλή-

έα τέρψις.

ἄν] Fort. αὖ. ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον] Anglice for the day.

335. πιεῖν καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν. Herod. I. 32. τοῦ

γιν' ἔχοντος. Ovid. Met. II. 48. 'inque diem.'

ἦν τις δυστυχῇ] Qu. ἦν τι δυστυχῆς. Et sic Elmsl. in

XXXVII. 79., coll. Suppl. 897. εἴ τι δυστυχοῖ. Cf. Herc.

ι γὰρ εἶσιν ἄνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;

τίν' ἐπίνοϊαν ἔσχευες;] Cf. Med. 760. ὦν ἐπίνοϊαν σπεύ-

ων.

415. παραστάδας] Cf. Andr. 1122. παραστάδος | κρεμασὰ τείχη
et ad Iph. T. 1159.

417. κατὰ γ' ἤλθεν] Qu. κατ' ἐπῆλθεν.

418. τίς οὗτος ἀνὴρ; ἄθλιος — F. W. Schmidt.

420. ἦκασεν] Leg. ἦκασε.

421. οὐνεκ'] Legendum εἵνεκ' hic et alibi quoties praepositionis vice fungitur.

426. σοι σπέσθαι] σοῦπεσθαι (σοι ἔπεσθαι) conj. Elmsl. ad Med. 56. Nihil opus.

432 sq. δόντες· θεοὺς δ' ἀπώμοσ' (vel γὰρ ὤμοσ') F. W. Schmidt.

437. παῦσαι πόνων με καὶ σέ] παῦσαι πόνων σὲ καὶ με malit Elmsl. ad Soph. O. R. 376.

438. πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθὲν —] Qu. πάλαι μὲν, οἶδ', ὑμνηθὲν — Cf. Soph. Aj. 292. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί' αἰ δ' ὑμνούμεται O. R. 1275. τοιαῦτ' ἐφ' ὑμνῶν etc. Plat. Resp. p. 549 E. οἷα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιούτων ὑμνεῖν. Xen. Mem. IV. 2. 33. τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν.

441. μυρίαν ἄγων λόγχην] Cf. 78. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει. Rhés. 276. ἀνὴρ — ἀλκῆς (αἰχμῆς?) μυρίας στρατηλατῶν. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμήν. 1035. σὺν πολλῇ χειρί.

444. σὸν ἔργον μητρὸς, Ἰοκάστη, λέγειν F. W. Schmidt.

448. ὥς ἀμφὶ τείχη καὶ —] ὥς ἀμφὶ τειχήρη — Kock Ver. p. 196.

449. πόλιν] πάλιν Hart. μόλις Badham Praef. ad Iph. T. p. 17. ut καὶ cum ὥς construatur. Qu. στρατόν. Sed cf. 712.

451. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων] Sub. ἐντός. Cf. ad Soph. Aj. 1274 O. R. 236.

452. οὗτοι] Leg. οὗτι.

454. σχάσον] Cf. 967. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας. Tro. 810. πλάταν ἔσχασε ποντόπορον. Pind. P. X. 51. κώπαν σχάσον. N. IV. 64. ἀκμὰν σχάσαις ὁδόντων. Plat. Com. II. 626. καὶ τὰς ὀφρῶς σχάσασθε καὶ τὰς ὀμφάκας. Hesychius, Σχάσον: ἀφελε, κατάπαινον

δεινὸν ὄμμα] δεινὸν λῆμα recte F. W. Schmidt, coll. Met. 119. δεινὰ τυράννων λήματα. Or. 1625. Μενέλαε, παῦσαι λῆμα ἔχων τεθηγμένον. Neophr. Fr. 2, 4. κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές (φρένας θεοστυγεῖς?). θυμοῦ πνοάς] Cf. Rhés. 786. θυμὸν πνέουσai. Arist. An. 1397. σου καταπαύσω τὰς πνοάς. et ad Arist. Ran. 1017.

455. Cf. ad Alc. 1118. καὶ μὴν προτείνω Γόργον' ὥς κακοτομῶν. Or. 1520. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας ὥστε Γοργόν' εἰσίδόν.

456. εἰσορᾶς] ἀρτίως aut εἰς δίκας Weckl. εἰς λόγους (aut κόρας) ἦκοντά σοι F. W. Schmidt. Lege ὥς ὁρᾶς. Cf. ad Soph. Trach.

457. σύ τ' αὖ] Malim σὺ δ' αὖ. Cf. ad Or. 1635. et Dind. ad Prom. 705.

459. τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους] Qu. τοῦδέ τ' αὖ δέξει λόγους. Cf. Aesch. Ag. 1060. εἰ δ' ἀξυνήμων οὔσα μὴ δέχει λόγον. Soph.

nil. 131. δέχον τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων Eur. Med. 924.
ies. 4. 295. Or. 245. 330.

460. παραινέσαι ---] Haec παρακωμωδεῖ Strattis II. 780. παραι-
ται δὲ σοφῶν τι βούλομαι σοφόν· | ὅταν φακῆν ἔψητε, μὴ 'πιχεῖν
ρον. Cf. Aesch. Prom. 315. καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα.

462. εἰς ἓν ξυνελθὼν] Cf. Iph. A. 1127. εἰς ἓν ἤκετε. Hel. 748.
ἓν ἐλθόντες τύχης. Aesch. Cho. 293. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπί-
ουσιν ἴμεροι. Theocr. 22, 27. πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας.

469. ἀπλοῦς δ' μῦθος —] Cf. Aesch. Fr. 176. ἀπλᾶ γὰρ ἐστι
ἀληθείας ἔπη. Pind. N. VII. 70. εὐώνυμον ἐς δίκαν τρία ἔπεα
ορέσει. Eur. Fr. 253.

470. δεῖ τᾶνδιχ'] γρ. δεῖτ' ἄνδιχ' schol. Leg. δεῖται ᾿νδιχ'. Cf.
2. νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν. Vix conferri debet
1. οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.

471. αὐτὰ] Ipsa.

473. προυσκεψάμην] Cf. Arist. Eq. 154. προσκέψομαι. πατρὸς
ιάτων Elmsl. ad Suppl. 303. V. Porson. ad 485. πατρὸς
ιάτων] πάτωρ δωμάτων Munro.

474. Post τοῦδ' ponatur colon.

476. ἐξῆλθεν —] Cf. Soph. Phil. 1332. πρὶν ἂν τὰ Τροίας
ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς.

478. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν] De nom. αὐτὸς cf. Soph. El. 1131 sq.

479. δι' ἔχθρας τῷδε — μολῶν] Cf. Andr. 416. καὶ πατρὶ τῷ
διὰ φιλημάτων ἰών. Hipp. 1159. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγ-
ς (αὐτῷ); Med. 872. ἐγὼ δ' ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην. Herc.
εἰς ἅπασι διὰ μάχης μολῶν. Soph. Tr. 742. διὰ δίκης ἰών
μ. Aesch. Prom. 120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'.

480. παθεῖν ἃ γίγνεται] παθεῖν παλίγκοτα Kock Veris. p. 217.
παθεῖν αὐτὸς κακόν. ἃ γίγνεται] Qu. ἃ μὴ χρεῶν (vel θέμις).

486. ἀνὰ μέρος] ὅλον (ἔτος?) F. W. Schmidt. Qu. ἐνιαυτόν.
c verum spurium habet Valck., v. 487. Geel et Prinz. οἴκειν
ἐμὸν οἶκον] Cf. Iph. A. 331. τὸν ἐμὸν οἴκειν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;
487. ἀφείναι] Qu. ἐφείναι.

490. ἃ μὴ κυρήσας] Cf. Her. 374. οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
h. Sept. 699. βίον εὖ κυρήσας. Ch. 205. ἐπεὶ τί νῦν — κυρῶ;

494. ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα —] Cf. Aesch. Prom. 949. καὶ ταῦτα
μηδὲν αἰνικτηρίως | ἀλλ' αὖθ' ἕκαστα φράζε. V. Valck. h. l.

499. ταυτὸ] ταυτὸν plures mss. V. Elmsl. ad Suppl. 423.

501 sq. Cf. Iph. A. 1115. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα
etc. Soph. O. C. 782. λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.

501. οὐθ' ὁμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον] Formulam esse censet Dobraeus
I. 462.

504. ἄστρων — ἀνατολὰς] ἐκὼν — Rauchenstein. Cf. Fr. 482, 2.
ων ἐπ' ἀντολαῖς. Aesch. Prom. 457. ἀντολὰς — ἄστρων ἔδειξα.
ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν ἀντολὰς τε τῶν. Plat. Polit. 269 A.

ἀνατολή ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστρῶν. Pro ἀστρῶν fort. ἐκὼν aut aliud quid. αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς] ἡλίου πρὸς ἀντολὰς Rauchenstein. Weckl. ἡδέως πρὸς ἀντολὰς probabiliter Kock. αἰθέριος ἐς ἀντολὰς F. W. Schmidt. Qu. αἰθέρος (aut ἡλίου) τ' ἀναπνυχάς, aut αἰθέρος τ' ἐς ἀντολὰς. ἡλίου mss. et Plut. Mor. p. 481. αἰθέρος Stob. 17, 3. ἡδέως Kock Veris. p. 233.

507. τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν] Cf. Hel. 952. τοῦτο τὸ καλόν. Suppl. 483. τὸ δυστυχὲς τοῦτο.

508. ἐμοί] Pro ἐμαντῶ (Soph. Aj. 1367. τῶ γάρ με μᾶλλον ἢ 'μαντῶ πονεῖν;).

512. τυχεῖν ἃ χρῆζει] Cf. 992. ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν. Hec. 51. Med. 758. Soph. O. C. 1106. ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε] Haec vix sana sunt. Qu. ταῖς δὲ Θήβαις ἂν τόδε —.

516. ἐξαίρει] Leg. ἐξαιρεῖ.

517. καὶ σίδηρος] Leg. καὶ σίδηρος. Et sic Herw.

518. ἄλλως] ἀστὸς F. W. Schmidt.

519. οὐχ ἐκὼν μεθήσομαι] οὐχ ἐκὼν μαθήσομαι Geel. prob. Cobet., coll. Theocr. XX. 4. οὐ μεμάθηκα | ἀγροίκως φιλεῖν etc. (Recte.) οὐχ ἐκὼν γε πείσομαι Kock Veris. p. 173, coll. Aesch. Eum. 794. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. Soph. Phil. 624. πεισθήσομαι γὰρ ὧδε — καὶ Ἄιδου μολεῖν. Possis etiam οὐχ ἐκὼν γε τλήσομαι. Cf. Arist. Av. 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' (ἂν?) ἀφείμην. Vesp. 416. ὥς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

521. πρὸς ταῦτ' —] Cf. Fr. 688. πρὸς ταῦτ' ἔγω μὲν πῖρ, ἔγω δὲ φάσγανον, | πίμπρη, κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἷμα, etc. Ion. 527. κτεῖνε καὶ πίμπρη. Aesch. Prom. 992. 1043.

523. τῶδ'] σοί γ' Herw. ad Ion. 39. Ineptum enim esse τῶδ' post secundas personas ζεύγνυσθε — πίμπλαθ'. Τῶδ' repetitum ei videtur ex v. 520.

526. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς] μὴ καλοῖς ἔργοις ἐπὶ Gomperz. Herw. Ex. Crit. p. 26. (Recte, opinor. Corruptela librario debetur qui in ἐπὶ sic posito offendebat.) πλὴν καλοῖς ἔργοις ἐπὶ Hense. Leg. πλὴν ἐπ' ἔργοισιν καλοῖς.

527. πικρόν] βαρὺ Johann. Dam. post Stob. Ecl. p. 717, 28.

528. οὐχ ἅπαντα —] Cf. Soph. Fr. 500. πάντ' ἐμπέφυκε τῶ μακροῦ γήρα (χρόνῳ? gl. γήρα) κακά. Arist. Vesp. 441. εἶτα δὴ οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῶ γήρα κακά;

529. ἡμπειρία —] Cf. Fr. 619, 3. ἡμπερία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

534. εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε] Cf. Hel. 1167. ἐξιὼν τε κείσι δόμοις. Act. Apost. I. 21. ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς.

535. ἐφ' ἧ] ὑφ' ἧς (sc. φιλοτιμίας) Herwerden ad Ion. 1120.

538. τὸ γὰρ ἶσον] De hac tribrachys divisione v. Elmsl. ad cch. 192. νόμιμον] Qu. μόνιμον.

540. ἔχθρας θ' ἡμέρας] ἔχθρας — Vat. 909. et Arist. Eth. d. VII. 1. ἔχθρας τ' ἐν μέρει Kock Veris. p. 238. Qu. ἔχθρας (τ') — — (epithet.).

541. καὶ γὰρ μέτρο' —] Cf. Aesch. Prom. 459. Soph. Fr. 379. ὅς δ' ἐφηῦρε τεῦχος Ἀργείων στρατῶ | σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ ὤρων εὐρήματα etc. μέρη] βάρη Herw. Qu. γένη.

543 sq. νυκτός τ' ἀφεγγές βλέφαρον] Cf. Iph. T. 110. όταν δὲ τὸς ὄμμα λυγαίας μόλη. Soph. Ant. 104. ὦ χρυσέας ἀμέρας παρον. Aesch. Pers. 426. ἕως κελαινῆς νυκτός ὄμμ' ἀφείλετο. h. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτός αἰανῆς (αἰανῆς L. qu. αἰανοῦς) λος | τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν. Phocyl. 68. οὐ φθομήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.

544. αὐτῶν] Leg. αὐτοῖν.

545. Ut spurium delet Herw.

546. εἰθ' ἥλιος μὲν —] Et haec παρακωμῶδεῖ Strattis II. 781. ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις, | όταν λέγωσιν, Ἐξεχ', ὦ φίλ', etc. βροτοῖς] τροπαῖς conj. Purgold.

547. ἀπονέμειν] Qu. ἀπονέμων.

548. τῷδ' ἀπονεμεῖς] τῷδε νεῖμαι Herm. τῷδ' ἀπονεμεῖς Porson. l. τῷδ' ἀπονέμειν Klotz. Nauck. κλήρον ἀπονεῖμαι (et ἐκὼν ἔχων) F. W. Schmidt. Ipse malim τῷδ' ἀπονέμων. Cf. ad n. 311. ποῦ ὅστιν ἡ δίκη;] Cf. Soph. El. 823. ποῦ ποτε υἱοὶ Διὸς —, εἰ etc.

549. ἀδικίαν εὐδαίμονα] Cf. Dionys. trag. Fr. 4. ἡ γὰρ τυρανδικίας μήτηρ ἔφν.

550. ἥγησαι] Cf. Herod. II. 40. ἥγηνται. 69. 72. τόδε] Sc. τὸ νεῖν. Fort. χρέος. Sed correxerim potius ἥγησαι, τὸ δὲ | βλέπεσθαι —.

552. μοχθεῖν — ἔχων] Malim μοχθῶν — ἔχειν.

553. ὄνομ' ἔχει μόνον] Cf. Fr. 957. ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχειν) etc.

566. ὀδυνηρὸς ἄρ' —] Cf. Hipp. 1012. μάταιος ἄρ' ἦν. Or. Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας | γυναικὸς —;

569. ἀμαθεῖς — ἀνήψατο] Cf. Andr. 1172. μηδ' — αἶμα — ς εἰς θεὸν ἀνάψαι (ᾧφελε). Hom. Od. 2, 86. μῶμον ἀνάψαι.

570. ἀσύνετα δ' ἤλθες] Sic Herc. 63. στρατηλατήσας κλεινά. 348. ὄρθα πυρφορεῖς.

571. ὃ μὴ τύχοι ποτέ] Eadem verba Fr. 525. Paulo aliter

512. ἃ μὴ τύχοι ποτέ.

573. κατάρξει θυμάτων] Cf. Thuc. I. 25. προκαταρχόμενοι τῶν

574. κείς] Qu. κὰς.

576. κλέος — ὑφ' Ἑλλήνων] Cf. Xen. Anab. VII. 6. 33. ἔχων

— ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὐκλειαν. Herod. VIII. 94. τοῖτοις μὲν τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων.

580. μνηστεύματα — προσθεῖς] Cf. Med. 1356. οὐδ' ὁ σαὶ προσθεῖς γάμους. ἔρεϊ δὲ δὴ τις] Eadem verba sunt Suppl. 314.

585. εἰς ταῦθ'] I. e. εἰς ταυτό, quod legitur etiam Med. 564. Hel. 764. Cho. 208. O. R. 734. Raro nisi in locutionibus εἰς ταυτό et ταυτό τοῦτο apud Atticos poetas legi ταυτό monet Elmsl. ad Suppl. 423.

586. τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν] Notanda secundae syllabae productio in ἀπότροποι. Cf. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. Aesch. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει (f. τόδ' ἀποκρύψει) φάος. Pers. 217. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Soph. Aj. 751. Fort. τῶνδέ γ' —. γένοισθε] γένεσθε (ut mox δότε) malit Naber.

588. οὐ λόγων ἔθ' ἄγων Elmsl. ad Her. 722. Leg. ἀνι-
λῶται. χρόνος οὖν μέσῳ] Cf. Her. 174. χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος.

589. περαίνει δ' οὐδέν —] Cf. Suppl. 584. περαίνομεν γὰρ οὐδέν.

590. ξυμβαῖμεν] Cf. Herc. 82. ἐκβαῖμεν. et ad Ar. Ran. 1448.

596. οὐ πρόσω βεβηκῶς Wakef. S. C. § 40.

597. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος —] Cf. Fr. 235. πλουτεῖς, ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλὸν θ' ἄμα. Carcin. Fr. 9. δειλὸν ἔσθ' ὁ Πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. Arist. Pl. 202. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς δειλότατόν ἔσθ' ὁ Πλοῦτος.

598. πρὸς τὸν οὐδέν] Leg. πρὸς τὸ μηδέν. Cf. Soph. El. 1166.

600. κόμπος εἶ] Leg. κομψὸς εἶ, aut κόμπασον. αἶ σε σό-
ζουσιν θανεῖν] Cf. Alc. 11. δν θανεῖν ἐρρυσάμην. Plerumque μὴ additur, ut in Or. 599. ῥύσεται με μὴ θανεῖν. El. 540.

601. μέρη χθονός] Qu. μέρος δόμων. Cf. 483. ἔχει τετραπλὸν αὐτὸς καὶ δόμων ἑμῶν | μέρος.

602. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'] Qu. οὐκ ἄπει τάχιστ', vel οὐκ ἀπα-
λάξεσθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἑμὸν οἰκήσω δόμον] Cf. Iph. A. 331. οὐχὶ δεινά; τὸν ἑμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔάσομαι; Andr. 581. Hipp. 1010.

603. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον] Hoc insulsum est. Leg. — πλέον γε.

604. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'] Qu. οὐκ ἀναινόμεσθ', aut οὐ παραι-
τούμεσθ'.

606. τῶν λευκοπώλων] Cf. Herc. 29. τὸ λευκοπώλῳ πρὶν τε-
τραννῆσαι χθονὸς | Ἀμφίον' ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνῳ Διός. Hel. 639. κόροι λεύκιπποι ξυνομαίμονες. Theocr. XXII. 34.

607. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος] πατρίδος ἐξελαυνόμεσθα malit Burges. Qu. — πάτρας.

610. καὶ κατακτενῶ γε πρὸς] Cf. Aesch. Prom. 73. ἡ μὲν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρὸς. Her. 641. μάλιστα καὶ πρὸς ᾧ εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. Hipp. 893.

612. οὐ θεμιτόν σοι —] οὐ θέμις σοι Grot. οὐ θεμιστόν conj. Isl. Ed. Rev. XIX. 91. et Wunder. Emend. p. 62. Qu. οὐ θέμις. Cf. Or. 97. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτόν πρὸς φίλον στείχειν τάφον;
615. μὴ πόνει] Qu. μὴ 'παίνει. αἰνῶ] αἰτῶ Kock Ver. p. 186.
616. ἔξιμεν] Ad Eteoclem dictum. Deinde πατέρα — ad matrem.
618. χαρτὰ γοῦν πάσχω vulg. Malim χαρτὰ γὰρ πάσχω. Cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἔσωζόμην ἐγώ. Saepe ad ironiam imendam inservit particula γάρ.
621. ὥς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;] Qu. ἐς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; Cf. 284. τί δ' ἱστορεῖς τόδ';
623. αὐτὸ σημανεῖ] Cf. Bacch. 974. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
624. ἔρρέτω πρόπας δόμος] Cf. Med. 116. πᾶς δόμος ἔρροι.
629. κᾶν] Leg. κῆν (καὶ ἦν).
632. Cf. Andr. 129. λείπε δεξιμήλον δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. 1138.
633. ἔσθ'] Cave ne hoc pro ἔσται accipias.
636. ὄνομα Πολυνείκη] Notandus anapaestus post tribrachyn is. Πολυνείκη Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 453. ἔξιθ' ἐκ; aliquot mss. Recte. ἀληθῶς — ἐπώνυμον] Cum his cf. Ag. 682. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ᾧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — μή τις οὐχ ὀρῶμεν προνοίαις (προνοία?) τοῦ πεπρώμενου γλῶσσαν ἡ νέμων; — τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῇ θ' Ἑλέναν;
640. πέσημα δίκε] Fort. πέσεν πεδόσε, vel πέδω ~ ~ ~? Cf. 600. δίκετε πεδόσε —. τελεσφόρον διδοῦσα χρησμόν] τελεσφόρον τιθεῖσα χρησμόν. Cf. Soph. El. 646. φάσματα, | εἰ ἔφηνεν ἔσθλὰ, δὸς (θές?) τελεσφόρα.
644. δόμων] Qu. νέμειν.
645. ἵνα γε] Qu. ἔνθα. Et sic Herw. Respondet v. 664. κραῖτα ὀλεσίθηρος.
648. βαθυσπόρους γύας] Cf. Arist. Av. 230. εὐσπόρους γύας. Prom. 707. ἀνηρότους γύας.
649. ὀλβίας] Mendosum videtur. ἐνώτισεν] ἐλώπισεν Naber, Ach. 927. ἐκ δ' ἐλώπισε | πλευρὰν ἅπασαν etc. Sed cf. Herc. 927. οὐροῦ δ' ἀμφεκαλύφθη ξανθὸν κρατ' ἐπινωτίσας (i. e. ἐπισ-:) | δεινῶ χάσματι θηρός. Rhés. 208. λύκειον ἀμφὶ νῶτα | δορὰν, | καὶ σχῆμα θηρός ἀμφ' ἐμῶ θήσω κάρῃ. Hesych. τὰ νῶτα περιεσκέπασεν.
650. δεργμάτων κόραισι] Cf. Hec. 1169. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων κς. Or. 389. 469.
651. ὀλεσίθηρος] Fort. ὀλεσιθήροις.
653. μαρμάρῳ] Sc. πέτρῳ. Cf. 1401. λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρ- πέτρον. Theocr. XXII. 210. χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν) | μάρμαρον. et ad Arist. Ach. 1172.
654. δικῶν] Suspectum. δακῶν Musgr. θένων (θενῶν) Geel. Kock Ver. p. 195. Qu. βαλῶν.
655. ἔξανῆκε γᾶ] Cf. Ion. 1000. δν — ἔξανῆκε γῆ.

674. εὐαλίους — αἰθέρος πνοαῖς] Trepidis (mitibus) coeli flatibus. Cf. Aesch. Eum. 909. εὐηλίως πνέοντ' ἀήματα. Arist. Ran. 241. εὐηλίουσιν ἀμέραισιν. ἔδενσε] Qu. ἐπλησε.

676. προμάτορος Ἰοῦς] Cf. Soph. Aj. 387. ὦ Ζεῦ, προγότῳ προπάτωρ. Aesch. Sept. 129. Κύπρις — γένους προμάτωρ.

683. ᾧ] Leg. ᾧν.

697. ἐπὶ λῆθον] ἐμόχθον (aut simile quid) Herw.

698. πέριξ δὲ Καδμείων πύλας] Qu. πόλεως δὲ Καδμείας πύλας;

699. σὸν δέμας] Qu. σ' εἰσιδεῖν.

700. καὶ μήν σ' ἔχρηζον εἰσιδεῖν κἀγὼ, Κρέον Herw. ἐγὼ σ' Qu. ἐγὼ σ' (sic).

701. ἐνδεεῖς] Cf. Fr. 141, 2. τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὅπτε ἐνδεεῖς | νόμῳ νοσοῦσιν. Her. 171. καὶ τοῦτο πολλῷ τοῦ παρόντος ἐνδεές.

702. εἰς λόγους ξυνῆψα Πολυνείκει] Cf. Soph. El. 21. Arist. Lys. 468. Sensus medio ξυνῆψα, ut in Her. 808. Hipp. 188. Aesch. Pers. 888.

705. ἐς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν] Cf. Fr. 626. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος.

706. ᾧ δ' ἐμποδῶν] Qu. ᾧ δ' ἐν ποσίν.

707. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ] Cf. Soph. Tr. 75.

709. νεώτερον] Cf. Soph. Phil. 560. τί μοι νεώτερον βούλει; ἀπ' Ἀργείων ἔχεις;

710. Uncinis includunt Dind. Nauck. Herwerden ad Ion. 575. πύργοισι] Qu. πολλοῖσι. πόλιν] Fort. πόλεως.

711. Spurium habet Kirchhoff. ὅπλοις ἐλίξιν] μέλλειν ἐπύξιν F. W. Schmidt. πύργους ἐλίξιν Herwerden ad Ion. 575. quum objecto versus carere non queat. Qu. ὅπλοις κυκλώσειν, τὸ ὅπλοισι φράξιν. Cf. 733. κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.

712. ἐξοιστέον] ἐξακτέον F. W. Schmidt, quum solennis locutio sit στρατὸν ἐξάγειν. Leg. ἐξοιστέον τᾶρ' —. Cf. 791. ἐκφέρεται τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα. Eadem autem constructio est Plat. Resp. 453 D. οὐκοῦν καὶ ἡμῖν νευστέον — ἐλπίζοντας etc. Xen. Mem. III. 11. 1. ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους. Lucian. Quom. hist. sit scr. συνθήκη — μέση χρησιτέον οὔτε ἄγαν ἀφισιάντα καὶ ἀπαριτῶντα etc. Cf. ad Arist. Av. 1237.

713. μῶν νεάζων —;] Cf. Soph. Ant. 735. ὁρᾷς τόδ' ὥς ἱεροκας ὥς ἄγαν νέος; ποῖ;] Cf. ad Arist. Pl. 1055. Lys. 193. 383. 971. Nub. 1233. Vesp. 474. 1335. et ad Ach. 918.

717. τᾶργος] Lege Ἄργος.

719. ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου] Qu. ἀλλὰ τοῦτο πολλοῦ ὅστιν χρόνον.

720. ὥς οὐ καθέξω] V. Elmsl. ad Med. 596. καθέξω] Qu. καθείρξω.

723. εἰς ἅπαξ] Qu. εἰς πάντας, vel εἰς δεινὸν (μέγαν).
724. εἰ — προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;] I. e. τί, εἰ —; Qu. ἥ —
προσβάλωμεν —;
725. εἴπερ — πάλιν] Anglice, yes, if in case of failure
I can come back again hither safe.
727. ἐνδυστυχῆσαι —] ἦν δυστυχῆς δὲ, — F. W. Schmidt.
Bacch. 508. ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
728. προσβάλω δόρυ] προσβάλω δορὶ F. W. Schmidt, coll. 724.
— προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
730. Διοκαῖος — πόρος] Cf. 832. Tro. 82. Αἰγαῖον πόρον.
129. Herc. 838. Ἀχερούσιον πόρον.
733. κακεῖ — ἄρμασιν] ἔρκει — ἄρμάτων F. W. Schmidt.
739. λόχων ἀνάσσειν χάπτα (pro ἄνακτας, ἐπτα) προσκεῖσθαι
ut tentat Meinekius Fr. Com. III. 198.
740. ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ] ἀπορία γὰρ αὖ μ' ἔχει F. W.
Schmidt. ἀπορία γὰρ ἐχόμεθα. Qu. ἀπορία γὰρ οὖν μ' ἔχει. Cf.
Iph. A. 837. ἀφασία μ' ἔχει. Soph. Tr. 350. ἀγνοία μ' ἔχει.
741. ἐπὶ ἄνδρας ἀντίτασσε καὶ σὺ πρὸς πύλαις F. W. Schmidt.
ἐπὶ ἄνδρας ἀντιθῆς σὺ πρὸς πύλαις ἴσους. Cf. 749. τάξω
τοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις, | ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς.
742. μονοστόλου δορός] Cf. Alc. 407. νέος ἐγὼ — μονόστολός
chol. ἔρημος). Soph. O. R. 846. ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον.
747. οὐδὲν θατέρον] Offendit nonnihil syllaba longa ante cre-
n finalem. Cf. ad Alc. 671. (687. Monk.) et Hec. 729. Latet
esse vitium.
752. 753. ἐχθρῶν — ἀλλ' εἰμ' —] Transponi vult Purgold.
754. ἀντήρη] Cf. Aesch. Sept. 283. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἐξ —
ορέτας ἐχθροῖσι — τάξω μολῶν.
755. ἐλεῖν δορί] Cf. Soph. Aj. 1056. ὡς ἔλοι δόρει.
759. σοὶ χρὴ μέλεσθαι] Cf. Soph. El. 1436. Theocr. I. 53.
αὶ δὲ οἱ οὔτε τι πῆρας etc.
765. ἡμᾶς τ'] Leg. ἡμᾶς δ'.
769. αὐτεπώνυμον] Leg. ὄντ' ἐπώνυμον.
770. λαβόντα] Leg. ἄξοντα (cum Valck.), vel ἄγοντα.
773. μομφὰς ἔχειν] Cf. Alc. 1010. μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχ-
ῃ ἔχειν.
777. καῶν] Leg. κῆν.
778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον] Eadem verba sunt El. 1276. Cf. 568.
266. Suppl. 1213. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, παισὶ δ' Ἀργείων λέγω.
1666.
779. ἐκφέρετε —] Cf. 712. ἐξοιστέον τᾶρ' ὄπλα Καδμείων πόλει.
785. θανάτῳ κατέχει] Cf. Hipp. 27. καρδίαν κατείχετο | ἔρωτι
Fr. 1132, 27. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς.
786. παράμους] Anglice, inharmonious, out of place.
Aesch. Cho. 468. παράμους ἄτας αἱματόεσσα πλάγα.

787. οὐκ ἐπὶ —] Malim οὐδ' ἐπὶ —.

788. λωτοῦ —] Cf. Ion. 891. ὦ τᾷς ἐπταφθόγγον μέλιων
κιθάρας ἐνοπάν. μέλπει] Leg. μέλπεις.

789. ὄπλοφόροις] ὄπλοφόρῳ (ἄσματι) Badham Praef. Iph. T.
p. 18.

790. αἵματι Θήβας] ἄσματι Θήβαις (?) Badham Praef. Iph. T.
p. 18. Qu. τείχεσι (823. 809. 797.) Θήβας, vel potius ἄσμεϊ Θή-
βας —. Αἵματι venit forsā a v. 785.

791. κῶμον ἀναυλότατον] Cf. Herc. 879. μανίαισιν λύσας χο-
ρευθέντ' ἀναύλοις. προχορεύεις] Cf. Ag. 31. φροῖμιον χορεύσομαι.

792. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ] οὐ πόδα θυρσομανῇ Musgr. p. 110
Pors. "Ingeniose sane, sed unum displicet: quid enim pedi
cum thyrsos, qui manu gestetur?" (Kock Ver. p. 202.) οὐ δούρ
θυρσομανὲς Kock. Qu. κοῦ χερὶ θυρσομανεῖ. (Cf. Bacch. 25. θύρ-
σον δούρς εἰς χέρα.) aut κοῦ ποδὶ θυρσομανεῖ. Cf. Fr. 752. Διόν-
σος — ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς — πηδᾶ χορεύει.
Cum θυρσομανῆς confer χορομανῆς. δινεύεις] δίνῃ Herm. Qu.
δινεῖς aut δινῶτ. Cf. v. ant. 808. et Iph. T. 192. δινευούσαις ἱ-
ποισιν πτανοῖς. Tro. 200. ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσα. Aesch. Sept. 44.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτιῇσιν ἐμβριμωμένας | δινεῖ.

793. ἄρμασι] ἄρματι (sc. ὑπὸ θυρσομανεῖ) Badham. ψαλίοις
τετραβάμοσι] Per hypallagen dictum ut καλλιπαρθένου δέξης, καί-
λίπαιδα στέφανον, etc. ψαλίοις] Cf. Herc. 381. ψαλίοις ἐδάμασε
πῶλους Διομήδεος. Rhes. 27. ἀρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους. μών-
υχα πῶλον] Qu. μώνυχας ἵππους.

794. Ἰσμηνοῦ τ'] Ἰσμηνοῦ δ' Geel. Badham Praef. Iph. T.
p. 18. Ἰσμηνοῦ — χεύμασι] Cf. Iph. A. 166. Εὐρύπουν διὰ χερ-
μάτων. El. 152. ποταμίους παρὰ χεύμασι. Hel. 1320. ποτάμῳ
χεῦμ'. Fr. 318, 2. πόντου χεῦμ'. ἐπιπνεύσας] Cf. Soph. Ant. 136.
ὃς τότε μαινομένῃ ξὺν ὀρμῇ βακχεύων ἐπέπνει.

796. βαθεῖαν ἄλοκα] Cf. Aesch. Sept. 593.

801. ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος] ζαθέων ἐλατῶν
πολυδενδρότατον νάπος Kock Veris. p. 174., coll. Bacch. 38. 110.
684. 742. 816. 954. 1061. 1064. 1070. 1095. 1098. 1110.

802. ὄμμα] Cf. Catull. 31, 2. 'Peninsularum — ocellus.'

803. χιονοτρόφον] Cf. Aesch. Suppl. 560. λειμῶνα χιονόβοσκον

805. χρυσοδέτοις περόναις] Cf. Soph. El. 837. χρυσοδέτοις —
ἔρκεσι. Fr. 232.

806. πένθεα γαίας] Qu. τάνδ' ἐς γαῖαν.

807. ἀμουσοτάταισι —] Cf. Cycl. 425. ἄδει δὲ — ἄμουσαι.
Alc. 777. ἄμουσ' ὑλακτῶν.

808. τετραβάμοσιν ἐν χαλαῖσιν] Cf. Ion. 1241. τεθρίπτων ὠκί-
σταν χαλάν. Soph. El. 861. χαλάργοις (?) ἐν ἀμίλλαις.

815. νόμιμόν τοι] Qu. νόμιμόν ποτε.

817. ἡ δὲ] *Lege á dé. σύνναιμον λέχος ἦλθεν*] Cf. *Soph.*
 91. ἐπεὶ | τὸ (ἐς?) σὸν λέχος ξυνῆλθον.
 819. ἐδάην] Cf. *Hec.* 78. *Soph. El.* 169.
 824 sq. τᾶς Ἀμφιονίας — καταδεύει] Cf. *Med.* 846. πῶς οὖν
 ποταμῶν ἢ πόλις ἢ φίλων πόμπιμός σε χώρα τὰν παιδολέ-
 ξει τὰν οὐχ ὁσίαν μετ' ἄλλων; *Ubi Elmsleius, "Thebae*
πύργος [i. q. πόλισμα] διδύμων ποταμῶν, Athenae ierῶν
ῶν πόλις."
 824. πύργοι — διδύμων ποταμῶν] *Similiter Athenae appel-*
ierῶν ποταμῶν πόλις Med. 842.
 825. *Qu.* πόρον ἀμφὶ βαθύν (*pro μέσον*). Cf. 730. βαθύς γέ
 ροκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος.
 828. Ἰὼ θ'] *Qu.* Ἰὼ δ'.
 832. ἐπ' ἄκροις ἔστακ'] *Leg.* ἐπ' ἄκμᾶς ἔστακ'.
 833. Ἄρεος στεφάνοισιν] *Propter Martis coronas. Dativus*
us. Cf. *Hom. Il.* 13, 736. πάντα γὰρ σε περὶ στέφανος πολέ-
 δέδηκε.
 836. λευρὸν πέδον] Cf. *Aesch. Prom.* 369. λευροὺς γύας.
 838. *Leg.* κλήρους τέ μοι. παρθένῳ χειρὶ] *Sic Her.* 782.
 νων — ποδῶν. *Similiter δοῦλος alibi pro δούλιος, νεανίας*
ανικὸς, γέρον pro παλαιὸς, etc. κλήρους] Cf. *Hipp.* 1057.
 ος ἦδε κληῖρον οὐ δεδεγμένη | κατηγορεῖ σου πιστά.
 840. θάκοισιν —] Cf. *Bacch.* 347. ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ',
 νοσκοπεῖ. *Soph. Ant.* 999. εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσ-
 | ἴζων etc.
 842. *Scribe* ἠπίλοιπος (*sic*). ἄστεως] ἐστὶ νῶν *Nauck.* ἐς
F. W. Schmidt.
 844. πυκνὴν — βαίνων ἤλυσιν] Cf. *Hec.* 67. σπεύσω βραδύ-
 λυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
 845. πέλας] *Qu.* πρέπει.
 846. λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον· | ὥς πᾶς' ἀπήνη πούς τε —]
 λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον, | ὥς παῖς τιθήνης· πούς δὲ —.
h. Phil. 703. παῖς ἄτερ ὥς φίλας τιθήνας.
 847. ὥς πᾶς' ἀπήνη πούς τε] ὥς παῖς ἔτ' ἀπτήν — *Herm.*
 γὰρ ἀπτήν πούς ὁ πρεσβύτου φιλεῖ *Herw.* ὥς πούς ἀπει-
 νε πρεσβύτου φιλεῖ *F. W. Schmidt, coll. Hipp.* 1354. ἀπειρη-
 ν' ἀναπαύσω. ὥς πᾶς' ἄκανθα — *Musgr.* ὥς γραῖ' ἄκανθα
(senilis) — *Kock Ver.* p. 222. ὥς πᾶς ἀπήνης ὥστε πρεσ-
 φιλεῖ | χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα *corr. V. D. in*
ourn. II. 894. i. e. "quoniam omnis senex solet exspe-
 vamina alienae manus veluti currus," *coll.* 1555. βακτρεύ-
 φλοῦ ποδός (*brachia filiae*). *Hec.* 63. καγὼ σκολιῶ σκίπωνι
 διερειδομένα etc. *Or.* 785. ubi *Pyladem οἶακα pedis sui*
Orestes. *Qu.* ὥς πᾶν τὸ σῶμα πούς τε —. *Aut* ὥς γραῖα
 (γε) —. *At cf. Tro.* 517. τετραβάμονος ὥς ὑπ' ἀπήνας |

Ἀργείων δλόμαν τάλαινα δουριάλωτος. Qu. ὥς πᾶς ἀπειρηκώς πρεσβύτης φιλεῖ etc. Indubitabilis correctio mihi videtur χιμῆς θυραίας. Qu. ὥς πιστὰ κνήμη πούς τε —.

850. οὐπω λελήσμεθ'] οὔτω λελήμμεθ' F. W. Schmidt αἰ-
λεξαι σθένος] Angl., collect your strength.

851. ἄπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ mss. αἶπος (?) — Herm. Dind. ἄχως
— Rauchenstein. ἱπος Heimsoeth. prob. Wecklein. (Recte, opinor
αὐτόση (?) καμῶν ὁδῶ F. W. Schmidt. Qu. κόπον ἔν' ἐκβαλῶν
ὁδοῦ. ἐκβαλὼν] Qu. ἐκβάλλων, vel ἐκβαλῶν.

852. κόπῳ παρεῖμαι, τῆς Ἀθηναίων ἄπο | δεῦρ' ἐκκομισθεῖς
— Elmsl. ad Med. 318. Lege κόπῳ παρεῖμαι γνῖ' (vel κῶλ') —
κόπῳ παρεῖμαι —] Cf. Bacch. 634. κόπον δ' ὑπο — παρῖπαι.
Or. 879. παρειμένον νόσῳ. Xen. Mem. III. 13. 6. ὥς παρειμένη
(παρεῖθη αὐτὸν παρελύθη?) μακρὰν ὁδὸν πορευθείς. Hesychius. Πα-
ρεῖθη· παρελύθη.

853. ἐκκομισθεῖς] εἰσκομισθεῖς Herw. ad O. R. 1007. πῆ-
πάροιθεν ἡμέρας] Cf. Aesch. Pers. 180. τῆς πάροιθεν εἰσφύτης.
Soph. El. 698. ἄλλης ἡμέρας — εἰσηλθε.

856. καὶ τόνδε χρυσοῦν] καρπὸν δὲ χρυσοῦν F. W. Schmidt.

858. οἰωνόν] Cf. Or. 788. Her. 730. Iph. A. 988. Hel. 1051.
Soph. O. R. 52.

859. κλύδωνι — δορός] Cf. Suppl. 474. πολὺς κλύδων | ἰμῶν
— ἔσται δορός. Soph. Ant. 670. δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι etc.

865. οὐνεκ'] Leg. εἵνεκ'.

866. ἐπέσχον] Qu. ἐσίγων, vel ἔκρυπτον, vel ἔκρυψ' ἄν.

868. ἐτεκνώθη] Pro usitatore ἐτεκνώσατο. Sic ὑποδεχθεῖς
pro ὑποδεξάμενος Eur. Her. 757. (ubi v. Elmsl.) χρησθεῖς pro χρῆ-
σάμενος Soph. Ant. 24.

873. θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι] Cf. Andr. 414. ἦν δ' ὑπεκδρα-
μῆς μόρον. Fr. 68, 6. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμῆν.
Arist. Eq. 676.

874. γέρα] Producta ultima. Cf. Soph. El. 443. Sic χῆρ.
Arist. Nub. 39. 443. Qu. γέρας. Cf. Eur. Bacch. 43. Κάδμος μὲν
οὐν γέρας τε καὶ τυραννίδα | Πενθεῖ δίδωσι.

876. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς] Cf. Hipp. 1324. ἀράς ἀνι-
κας παιδί.

879. χρόνῳ] σκότῳ Nodell in Class. Journ. X. 160.

881. πολλοὶ δὲ νεκροὶ] Qu. πολλοὶ νεκροὶ δὲ —.

883. δώσουσι] διδοῦσι Nodell in Class. Journ. X. 161. Λε-
θήσουσι.

884. σύ τ'] Leg. σὺ δ'. συγκατασκάπτει] Lege συγκατα-
κάπτει. Idem malit Herwerden ad Ion. 597. Cf. Or. 735.

886. ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν] ἱάμα μὲν γὰρ πρῶτον ἦν
Heimsoeth. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἦν ἄκος Nauck. ἐκεῖνο μόνον ἀκούσθη
ἦν F. W. Schmidt, coll. Aesch. Prom. 997. ὅρα νῦν εἴ σοι ταῦτ'

γὰ φαίνεται. Schol. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἦν πρῶτον τῇ πόλει ἱαμα. Arist. Nub. 787. τί πρῶτον ἦν;

888. δαιμονῶντας] Cf. Aesch. Ch. 556. Sept. 1001. Xen. Mem. 9.

890. μηχανὴ σωτηρίας] Cf. Arist. Th. 765. ἄγε δὴ τίς ἔσται πνὴ σωτηρίας;

892. τὴν τύχην κεκτημένοις] Qu. τὴν τύχην κεκλημένοις. Cf. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.

893. φάρμακον σωτηρίας] Cf. Hel. 1055. σωτηρίας — ἄκος. 724. καταφυγὴ σωτηρίας. 1190. 1203.

895. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι] Cf. Aesch. Sept. 263. σιγῶ· ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

897. μείνον· τί φεύγεις;] Eadem verba Iph. A. 819. El. 548.

898. καὶ πόλει] ἐκ πόνου (aut τῆς πόλεως, aut σ' ἄντομαι) Schmidt.

899. βούλει σὺ μέντοι, κοῦχί βουλήσει τάχα] βούλει σὺ νῦν κοῦχί βουλήση τάχα F. W. Schmidt. Malim βούλει σὺ νῦν, οὔχί βουλήσει τάχα. Cf. schol. θέλεις, φησὶ, νῦν ἀκοῦσαι, οὐκ οἶσθι, οὐδὲ βουλήση μὴ ἀκηκοέναι τὸ μέλλον σοι γενήσεσθαι.

911. θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν] Cf. Arist. Eq. 1015. φράζευ, Ἐρεχ-, λογίων ὁδὸν ἦν σοι Ἀπόλλων | ἴαχεν etc. Soph. O. C. 311. τῆς ὁδόν.

914. τὴν τύχην — καλεῖς] Cf. ad 892.

916. ἅπερ πέφυκε] ἅπερ πέπηγε Valck. ἅπερ πέφηνε Camper. Weckl. (v. Elmsl. ad Bacch. 858.) ἅπερ πέφυκ' οὐ τλητὰ γ. ἅπερ πέφυκ' ἄτλητα, τάδ' ἀνάγκη σε δρᾶν F. W. Schmidt. πέφυκε χρηστὰ Heimsoeth., coll. schol. ἅπερ πέφυκ' ἀρωγά. περ δέδοκται. σε δρᾶν] σ' δρᾶν Weckl. φέρειν melius Schmidt.

17. Cf. Ag. 629. μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

19. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα] Cf. Aesch. Prom. 448. κλύοντες κούον. Cho. 5. κλύειν, ἀκοῦσαι. Prom. 140. δέρχθητ', εἰδέσθε. im ἀκοῦσαι valet auditu percipere, κλύειν simpliciter e.

20. ἀνὴρ δδ'] Scrib. ἀνὴρ δδ'. Cf. Soph. Phil. 521. μὴ τότε αὐτὸς τοῖς λόγοις | τούτοις φανῆς.

21. σῶν με δεῖ μαντευμάτων] Cf. 470. κοῦ ποικίλων δεῖ τᾶν-μηνευμάτων.

23. ὦ πρὸς σε γονάτων] Eadem verba Hipp. 607. Cf. Andr. πρὸς σε τῶνδε γονάτων. Iph. T. 1068. πρὸς σε δεξιᾶς. Tro. μὴ πρὸς σε γονάτων. Med. 318. μὴ πρὸς σε γονάτων. Hipp. 605. πρὸς σε τῆσδε μητρός. Alc. 276. μὴ πρὸς σε θεῶν. Suppl. 277. πρὸς σε γενειάδος. Iph. A. 1233. μὴ πρὸς σε Πέλοπος. γερασ-μῶν Br. ex cod. Flor. Adi Elmsl. ad Med. 1118. Cf. Suppl. γερασμίων ὄσων.

924. δυσφύλακτ' αἰτεῖ κακά] δυσφύλακτ' ἐστὶν κακά Heath. δυσφύλακτ' αἶνει κακά corr. V. D. in Class. Journ. II. 894., i. e. aequo animo fer ea mala quae vitare non potes, coll. Alc. 2. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι. Et sic Herm. Schneidewin. Qu. δυσφύλακτά τοι (δὴ, σοι) κακά, vel δυσφύλακτ' ἐστὶν (ἴσχεις) κακά.
925. σίγα. πόλει δὲ Br. ex codd. Elmsl. ad Med. 804.
927. δὴ με] Qu. δῆτα.
930. Cf. Andr. 234. τί σεμνομυθεῖς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγων;
931. τόνδε θαλάμαις] Eadem forma occurrit Suppl. 980. Baech.
561. Ion. 394. Herc. 807. Qu. τόνδ' ἐν ἄντροις (1010).
934. Κάδμω —] Cf. Her. 762. μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν.
939. χρυσοπήληκα στάχυν] Cf. Aesch. Sept. 106. ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον. στάχυν σπαρτῶν] Cf. Herc. 5. Trag. Adesp. 206. σαρκήρη στάχυν. Aesch. Sept. 413. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — (ἄνω) ἀνεῖται. Soph. O. R. 270. 1405.
950. τάλαιναν κῆρ'] τάλαιναν χεῖρ' Burges. ad Phil. 804. Ad.
955. Qu. ἦν γὰρ (pro μὲν) ἐχθρά.
960. γῆρυν ἀφθόγγον σχάσας] Cf. 454. σχάσον δεινὸν ὄμμα.
- Tro. 810. πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον.
962. δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι] Qu. δῆλός ἐσθ' οὐμὸς λόγος.
965. βίος] Qu. φύσις.
- 967 — 969. Suspectos habet Herwerden.
967. μή μ' εὐλογείτω τὰμὰ τις κτείνων τέκνα] μή μ' εὐλογεῖτω τέκνα τις κτείνοντ' ἐμὰ van Heusde. prob. Herw. τὰμὰ τις κτείνων τέκνα Nauck. μή μ' οὖν δοκείτω τὰμὰ τις κτενεῖν τέκνα F. W. Schmidt. Qu. μή μ' ἐξεπάρῃ τὰμὰ τις κτείνειν τέκνα.
968. βίω] βίου malit Lobeck. ad Aj. 1144.
969. θνήσκειν ἔτοιμος] Cf. Her. 502. ἐγὼ γὰρ — θνήσκειν ἔτοιμή. Med. 612. λέγ', ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερί.
975. κᾶν] Leg. κῆν.
977. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν;] Qu. ποῖ δὴ φύγω; τίς ἐς πόλιν; Cf. Med. 1268. ποῖ φύγω μητρὸς χέρας; Hes. 1231. Arist. Av. 353. etc. Vel ποῖ δὴ φύγω; πρὸς —. Vel ποῖ δὴ φύγω ἔγω;
979. οὐκουν — ἐμέ; Monk. ad Iph. T. 788. οὐκουν ἄλλῃ μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ;
983. ῥῦμα] Cf. Soph. Aj. 159. σμικροὶ — σφαλερὸν πύργῳ ῥῦμα πέλονται.
984. χρημάτων — πόρος] Cf. Suppl. 777. χρημάτων εἶσιν πόρος.
985. ἐγὼ πορεύσω] Qu. ἐγὼ παρέξω, vel ἔγωγε πορεύω.
989. σώσω] Leg. σώσων.
991. ἐξεῖλον φόβον] Cf. Med. 484. πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
992. ὥσθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν] Cf. 512. τυχεῖν ἂ χηρῆσαι. Her.
51. Med. 758. Soph. O. C. 1106. κλέψας λόγοισιν] Cf. Herc. 100. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπᾶς.

994. καὶ δειλία δίδωσι] Cf. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς.
 995. τοῦμόν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει] Cf. Soph. Trach. 328.
 998. τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός] Fort. τῆσδ' ὑπερ θανεῖν χθονός.
 f. 1090. ὑπερθανών. Andr. 499. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις.
 999. οἱ μὲν] Qu. εἰ τῶν, aut potius εἴ γ' οἱ. Vulgata neutri-
 a defendi potest.
 1000. 1001. Spurios habet Herwerden.
 1005. δτου] Leg. δπου.
 1006. τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν'] Qu. τὸν κατ' ἄστρο Ζῆν'. Cf.
 . Tr. 1106. ὁ τοῦ κατ' ἄστρο Ζηνὸς — γόνος.
 1009. στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων] Cf. 1238. Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ'
 ῥοθίου σταθεῖς | πύργον. Sed 1107. πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς.
 1010. μελαμβαθῇ] Cf. Aesch. Prom. 219. Ταρτάρου μελαμβα-
 | κενθμών. Soph. Fr. 469. ἀκτὰς — μελαμβαθεῖς | λιποῦσα
 ς. Qu. μελαμπαῇ. Cf. Hel. 525. μελαμπαῆς δι' ἔρεβος.
 1016. διέλθοι] Vix sanum. Qu. παράσχοι. κεῖς κοινὸν]
 e κας κοινόν.
 1019. περοῦσσα — ἀρπαγὰ] Pro ἀρπάκτειρα. Ita Thuc. II. 41.
 ῥόλιν παίδευσιν εἶναι τῆς Ἑλλάδος (pro τὴν παιδεύτριαν).
 1023. δάϊον τέρας] Hesych. τὸ πολεμικὸν σημεῖον. Huc, ut
 ir, respiciens. Eadem verba Aesch. Prom. 352. δάϊον τέρας
 νφῶνα θοῦρον.
 1026. Διοκαίων — ἐκ τόπων] Cf. Hipp. 1053. πέραν τόπων
 τικῶν Alc. 68. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων. Fr. 1085, 2.
 ς Ἰδης τόποις.
 1027. τόπων] Qu. πόρων.
 1031. φόνιος, ὃς —] Cf. Soph. El. 199. εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε
 ν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
 1036. πολύφθορος] Active. Sic πανώλεθρος modo active, modo
 e usurpatur.
 1037. ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε] Qu. ἄλλος ἄλλον ὠτότυζε.
 1040. ἰαχά τ'] ἀχά τ' conj. Elmsl. ad Her. 752. Forma ἡχῇ
 · infra 1155. 1387.
 1043. ἀποστολαῖσιν] Qu. ἐπιστολαῖσιν.
 1046. ἄχη] ἄγος F. W. Schmidt, coll. 1051.
 1047. ματρὶ — γάμους συνάπτει] Cf. Iph. T. 1228. Ion. 941.
 1317. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν. Sic Her. 831. συνῆψαν
 ς μάχην. Phoen. 1236. Alc. 505. 1143. Her. 808. Hel. 55.
 ς πόλεμον Ἑλλησιν μέγαν.
 1050. μιαίνει δὲ] Leg. μιαίνει τε.
 1051. δι' αἱμάτων ἀμείβει] Cf. Or. 808. ὄθεν φόνῳ φόνος
 ζων δι' αἵματος οὐ προλείπει δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 1058. ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς] Cf. Sept. 284. ἐπτατειχεῖς ἐξόδους.
 1063. Καδμείαν] Qu. Καδμείων.

1065 sq. "Chorus hoc sine dubio dicit: Ex illo tempore quando draco Minervae ope a Cadmo sit interfectus quasi perpetuam quandam seriem calamitatum Thebanorum terrae incubuisse, idque factum esse deorum (δαιμόνων) malignitate." (Kock)

1065. *δοθεν ἐπέοντ' ἐπέοντο τάνδε | γᾶν* (γᾶν libri mss.) *ἀραῖα δαιμόνων τις ἄτα* Kock Ver. p. 236. *ἐπέοντο*] Cf. Hel. 1162.

1066. *ἀρπαγαῖσι*] Qu. *ἐκζέσασα, ἐκχυνθεῖσα, ἀπολυθεῖσα.*

1067. *ὦν, τίς —;*] Cf. Bacch. 170. *τίς ἐν πύλαισι; Κάδμος ἐκκάλει δόμων.* Arist. Pac. 179. *τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε.*

1071. *λήξας' ὀδυρμῶν —*] Cf. Hor. Od. II. 10. 17. 'Desine mollium querelarum.'

1077. *ζῆ, μὴ τρέσης τόδ'*] *ζῆ (μὴ τρέσης) ὅδ'* — legi posse monet Elmsleius ad Med. 301.

1079. *ἀνήρπασται πόλις*] Cf. Hel. 751. *πόλις ἀνηρπάσθη.* Rhes. 121. *Ἀχαιοὺς — ἀναρπάσαι.*

1081. *ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν*] Sc. *ἦλθον.* Cf. Demosth. p. 52. *ταῦτα πρότερον ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτήν ἤκει τὴν ἀκμήν.* Arist. Fr. 330. *ἕως νεαλῆς ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.*

1081. *ὁ Καδμείων ἄρης*] Cf. Iph. A. 237. *ὁ Μυρμιδόνων ἄρης* Her. 290.

1085. *ξυνωρίς — τέκνων*] Cf. Med. 1145. *πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα.* Herc. 451. *ζεῦγος — νεκρῶν.* Soph. O. C. 894. *τέκνων — μου τὴν μόνην συνωρίδα.* *εἰς τόδ' ἡμέρας*] Cf. Hipp. 1003. Alc. 9.

1087. *πυργηρούμεθα*] Cf. Or. 763. *ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.* 1574.

1090 sq. Hanc *ῥῆσιν* inepte ab aliquo additam fuisse iudicat Naber.

1090. *ὑπερθανῶν*] Qu. *ὑπερ θανῶν.* Cf. ad 998.

1091. *μελάνδετον ξίφος*] Cf. Or. 821. *μελάνδετον φόνω ξίφος.* Hom. II. 14, 713. *μελάνδετα φάσγανα.*

1092. *ξίφος λαιμῶν διῆκε —*] Cf. Her. 822. *ἀλλ' ἀφίεσαν (?) λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὖριον φόνον.*

1097. *τῷ νοσοῦντι τεχέων*] Anglice, to the weak part of the walls, i. q. *τῷ κάμνοντι.* Cf. 1171. *τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.*

1098. Cf. 1176. Andr. 10. *ῥιφθέντα πύργων — ἀπ' ὀρθίων.*

1099. *λεύκασπιν — Ἀργείων στρατὸν*] Cf. Aesch. Sept. 88. *ὁ λεύκασπις ὄρνεται λεώς.*

1100. *ἐκλιπόντα*] *ἐκλείποντα* Naber.

1101. *ξυνῆγεν ἄστυ*] Qu. *ξυνῆλθ' εἰς ἄστυ.*

1105. Cf. 1121. *λέοντος δέρος — χαίτη πεφρικός.* Soph. Fr. 314 a. *κάριτα γριῖδας εὐλόγω σφηκώματι.*

1112. *ἑβροισμέν'*] Qu. *ἑβροιστίκ'.*

1115. *παρόπτην*] Cf. Aesch. Prom. 91. Cho. 985. Suppl. 301. *Παριόπτης* est Soph. O. C. 1086.

1117. κρύπτοντα] Imo μύοντα, closing. Noli κρύπτοντα pro
sativo masculino singulari accipere, ut suadet Jebb ad Soph.
tr. 826.

1120. λέοντος δέρος] Cf. Ion. 995. δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν.
i. Fr. 16. παρδαληφόρον δέρος. Recte se habet forma δέρος;
a δέρας est τέρας sive monstrum.

1121. δεξιᾷ δὲ —] Cf. Soph. O. C. 56. ἐν δ' ὁ πυρφόρος
| Τιτὰν Προμηθεύς.

1122. ἔφερεν ὥς πρήσων πόλιν] ἔφερεν ὥς, πρήσων πόλιν
gr. Blomf. Gl. Sept. 429. Male. Cf. 1154. Τυφῶς πύλαισιν ὥς
μπεσὼν βοᾷ | πῦρ καὶ δικέλλας ὥς κατασκάψων πόλιν.

1124. Ποτνιαδες — δρομάδες] Cf. Bacch. 663. Βάκχας Πο-
τις εἰσιδών. Or. 316. δρομάδες — Ποτνιαδες θεαί.

1133. ὑπόνοιαν ἡμῖν] Anglice, a hint to us as to the fate
of the city. Cf. Arist. Pac. 993. Lys. 38. 1234. Pl. 361.

1134. ἐν πύλαισιν] Qu. ἐπὶ πύλαισιν.

1139. Qu. τῶνδ' ἐμοί.

1140. ξύνθημα] Anglice, a pass.

1141. μεσαγκύλοις] Cf. Andr. 1133. οἴστοι, μεσάγκυλ' ἔκλυτοί
φώβολοι.

1144. ἔκλαγξε] Fort. ἐβόασε.

1145. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς] Cf. Suppl. 503. πέτροις κατα-
ντὲς ὀσιέων ῥαφάς. Herc. 285. πυρὶ καταξανθέντας. Med. 1030.
; δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους. Tro. 755. Ion. 1267.

Aj. 208. πέτροισι — καταξανθεῖς θανεῖν. Arist. Ach. 320.
in. Hal. III. 23.

1146. ἄρδην πάντες] Penitus omnes. Cf. Arist. Th. 274.
καὶ τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

1149. κραῖτας αἵματούμενοι] Cf. Herc. 526. κραῖτας ἐξεστεμμένοι.

1150. ἡμῶν τ'] Qu. ἡμῶν δ'.

1151. ἐκπεπνευκότης] ἐκπεπτωκότης Madvig.

1154. 1155. Cf. 1122.

1156. ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν] Cf. Herc. 1005. ὅς νιν φόνου
κύντ' ἐπέσχε (ita recte Elmsl.). Hec. 1128. μέθες 'μ' ἐφείναι
μαργῶσαν χέρα. Her. 924. ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνδρός.

1158. Qu. ἀμαξοπληθῇ 'φείς (pro γεῖς) —.

1160. ἄρτι δ'] Leg. ἄρτι τ'. οἴνωπον γένυν] Eadem Baccho
ut Bacch. 438.

1163. τάσδ' ἐσεῖδεν] Qu. τάσδε γ' εἶδεν, coll. 1187. Sed cf.
εὐτυχεῖς] Sc. οὔσας, Anglice, faring well. Cf. Rhes. 60.
ν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ | πρὶν ναῦς πυρῶσαι. Suppl. 897.
χώρῃ χῶπότ' εὖ πράσσοι πόλις | ἔχαιρε. λυπρῶς δ' ἔφερεν,
εὐτυχοῖ. 719. ἀλλ' ὥχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ. Fr.
ἔς τὸν εὐτυχῇ | χωροῦντα τοῖχον.

1165. Cf. Suppl. 508. ὤμοσεν πόλιν | πέρσειν θεοῦ θέλημα
ἦν τε μὴ θέλῃ.

1166. στόμα πύργων] Cf. 294. ἐπτάστομον πύργωμα. Sept.
Fr. 705. Θήβας λέγεις μοι τὰς (καί?) πύλας ἐπταστόμους. Ant. 119
ἐπτάπυλον στόμα.

1168. ἐρίπνας] Cf. El. 210. οὐρείας ναίονσ' ἐρίπνας.

1169. ἐξαθροίζεται] Simplex ἀθροίζεται legitur Her. 123.

1171. τοῦτο παύσαντες νοσοῦν] I. q. κάμνον. Cf. ad 1097. τῶ
νοσοῦντι τειχέων.

1173. κλίμακος προσαμβάσεις] Eadem verba Aesch. Sept. 466.

1174. τοσόνδ' ἐκόμπασε —] Cf. Suppl. 498. Aesch. Sept. 427.

1175. Cf. Fr. Adesp. 328. μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰσά-
θειν Διὸς | τὸ μὴ οὐ κεραυνοῦν πυριβόλους μὲν τὰς (πόλεως, χρο-
νὸς?) πλάκας. Rhes. 601. οὔτ' ἄν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἄν Αἴαντος
δόρυ | μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθαι. Herc. 1005.
ὅς νιν φόνου | μαργᾶντ' ἐπέσχε. Phoen. 1253. Hec. 1128. Hipp.
1230. Aesch. Sept. 428. μηδ' ἄν] Annon οὐδ' ἄν?

1184. κόμαι] πνοαὶ Naber, coll. Herc. 1092. πνοάς θεοῦ
πνέω.

1188. καθεῖσεν — στρατόν] Cf. Her. 664. στρατὸν καθί-
τάσσεται θ' ὃν ἦλθ' ἔχων. Thuc. IV. 90. καθίσας τὸν στρατὸν Ἰ-
λιον ἐτείχιζε. Arist. Ran. 911.

1190. ἀρμάτων ὄχος] Cf. Hipp. 1166. οἴκειος αὐτὸν ὥλεσ'
ἀρμάτων ὄχος. Iph. T. 300.

1191. ὀπλῖταί τ'] Qu. ὀπλῖται δ'. Aut ἱππῆς ὀπλῖται καὶ
(καὶ) μέσ' —.

1193 sq. Verba Aeschyli imitatur Fr. 38. ἐφ' ἄρματος ἄν
ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.

1194. τροχοί τ'] Leg. τροχοὶ δ'.

1195. νεκροὶ τε νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ] Lege νεκροὶ δὲ
περὶ νεκροῖς ἐσωρεύονθ' ὁμοῦ. Cf. 881. πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ
νεκροῖς πεπτωκότες. Arist. Ran. 1403.

1200. 1201. Nugatur hic F. W. Schmidt.

1201. εὐτυχῆς] Lege εὐπιθῆς.

1202. τὰ τῶν θεῶν —] Cf. Tro. 27. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν. Iph.
A. 1404. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ. Phrynich. com.
II. 583. ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά. Menand. IV. 182. τὴ
τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς. Xen. Anab. III. 2. 9. ἐπεὶ δὲ
τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν. Cyr. VII. 1. 16. τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς καλῶς
ἔχει, ἀλλὰ τὰ πλάγια λυπεῖ με. Dem. p. 53. τὸ τῶν θεῶν εὐμενές
καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῶν συναγωνίζεται. et ad Arist. Pac. 868.

1206. τῇ πόλει — εὐτυχῶς] Cf. Or. 601. ἡμῶν — οὐκ εὐδαι-
μόνως. Iph. A. 747.

1207. ἀνελθέ μοι πάλιν] Ab origine repete. Cf. Ion. 933.

1208. τὰπὶ τούτοις — δρασείετον] Cf. Arist. Eccl. 82. ἀλλ' ἄγεθ' ὡς καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν. Pl. 57. ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ;

1210. τοῦτ' εἰς ὑποπτον] Qu. τοῦτ' ἄλλ' (vel ἔπος) ὑποπτον.

1214. ὑπὸ σκότῳ] Leg. ὑπὸ σκότον. Cf. ad Aesch. Agam. 1030.

1215. κοῦκ ἄν γε λέξαιμ'] Sic Arist. Eq. 1350. καὶ νῆ Δί' εἰ δύο λεγοίτην ῥήτορε etc. Lucian. Tox. 30. καὶ εἴ γε μὴ τοῦ- α ἐβόησεν, etc. Cf. ad Arist. Thesm. 709. Qu. οὐκ ἄλλ' ἄν μ' (vel ἄλλ' οὐκ —). Vel οὐκ ἄν τι λέξαιμ' — κακόν.

1216. ἦν μή με φεύγων —] ἦν μή γε — M. V. Recte. sic jam Lenting. ad Andr. 240. Cf. Arist. Ach. 177. δεῖ γάρ φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας. Herod. V. 95. Ἀλκαῖος φεύγων εὐγεί. φεύγων] Leg. φεύγων γ'.

1223. ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς πύργου] Cf. ad 1009. σιὰς ἐξ ἐπάλ- α ἄκρων.

1233. χθόνα] Qu. δόμον, vel πάτραν, vel πάλιν — ἐς πά- (pro ἐνθάδε).

1234. νίσσεσθε] Cf. ad Soph. O. C. 689. ἐπινίσσεται.

1241. ἐμμένειν] Lege ἐμμενεῖν. Cf. ad Med. 751.

1242. Cf. Or. 444. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.

1247. μαργῶντ'] μαιμῶντ' Pal. Recte. Cf. Lyc. 1171. μαι- κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου et ad Soph. Aj. 50. Apud eum μεμαῶτε μάχεσθαι. Cf. Aesch. Sept. 362. μαργῶν δὲ ὡς καὶ λελιμμένος μάχης.

1250. παγχάλκοις ὅπλοις] Cf. 1473. οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἴστα- ῖσθας.

1255. ἐμπύρους τ' ἀκμάς] Cf. Epicrat. com. III. 369. κρέα ἀκμαῖς ἠνθισμένα.

1256. ῥήξεις] ξηρὰς Faehse. ὑγρότητ' ἐναντίαν] ὑγρότητα ἰαν idem. Quod et ipse conjeceram.

1265. οὐκ ἐν χορείαις —] Similiter 1276. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ ἰφ. A. 1322. οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.

1266. οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά.

1266. δαιμόνων κατάστασις] Legerim πραγμάτων κατάστασις, tio rerum.

1270. ἔκπληξιν — ἀϋτεῖς] Cf. El. 757. σφαγὴν ἀϋτεῖς τήνδε μοι.

1276. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά] Cf. 1265. Iph. A. 1343. τὸ δυ- μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει. | ΚΑ. οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι ἀ νῦν πεπτωκότα. 1322.

1281. οὐμὸς ἐν φάει βίος] Cf. Hec. 166. οὐκέτι μοι βίος ἀγα- φάει. 1196. ἡμεῖς οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει.

1282. αὐτοῖς] αὐτὴ frustra malit Herwerden.

1283. ἦν δ' ὑστερήσης —] Hunc versum ejiciunt Grot. Tyrwh. 5. 976.

1285. τρομερὰν φρίκα] Cf. Tro. 1026. φρίκη τρέμουσαν.

1286. σάρκα — ἐμὰν] Cf. El. 387. Aesch. Sept. 622. γερόντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.

1288. πότερος — ;] Cf. Tro. 244. τίς ἄρα τίς ἔλαχε; Iph. T. 1360. τίς τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολῆς χθονός; Pflugk. ad Her. 661.

1292. δι' ἀσπίδων] Cf. 1326. εἰς ἀσπίδ' ἤξειν. δι' αἱμάτων] Qu. δι' ἐγγέων. Cf. ad Soph. El. 1394.

1296. φεῦ δᾶ] Legitur etiam Arist. Lys. 198. Cf. Aesch. Eum. 831. δᾶ φεῦ. Prom. 570. ἄλευ δᾶ (ita Dind.)

1298. δορὶ] Qu. δόρον.

1299. πέσεα — αἱμάξετον] Cf. Or. 1277. σφάγια φοινίσσεν.

1302. ἰαχὰν] Qu. ἄρ' ἀχάν.

1303. μελομένην νεκροῖς] Cf. Iph. T. 184. τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν | νέκυσιν μελομένην, τὰν μολπαῖς | Ἄιδας ὕμνεϊ (ita enim corrigo).

1307. ἀλλὰ γὰρ —] V. Elmsl. ad Her. 481.

1314. τοῦνομα] Qu. κληδόνα.

1315. κρημνῶν] Leg. σηκῶν.

1321. Lege χθόνιον εὖ σέβειν θεόν. Cf. Aesch. Ag. 329. π' δ' εὖ σέβουσι (εὐσεβοῦσι vulg.) τοὺς πολισσούχους θεούς.

1324. ποῖ καπὶ ποίαν συμφορὰν;] ποῖ καπὶ ποία συμφορᾷ. F. W. Schmidt. Recte, opinor.

1326. εἰς ἀσπίδ' ἤξειν] Cf. 1292. δι' ἀσπίδων. Leg. εἰς ἀσπίδ' ἄξειν. Cf. 1466. οἱ δ' εἰς ὅπλ' ἦσσαν. El. 844. ἦξαν εἰς δόρον.

1327. νέκυν — ἀγαπάζων] νέκυν ἀγαπάζειν ut ἀγαπᾶν νεκροῖς. Suppl. 764. ἀγαπάζων] Qu. ἀμφέπων.

1328. εἰς τόδ'] Qu. ἐνθάδ'.

1330. ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς] Cf. Or. 837. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι | δώσων (θροέων?). Xen. Lac. 8, 4. περὶ τῆς ψυχῆς εἰς ἀγῶνα κατασιῆσαι. Soph. El. 1491. λόγων γὰρ οὐ | τῶν ἐστιν ἀγὼν, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς πέρι.

1331. πεπραχῆναι] Qu. κεκράνθαι. Et sic Herw. Sed lateo opinor, aliud quid.

1332. τὸ μὲν σημεῖον] τορὸν σημεῖον Kock Ver. p. 185. Huiusmodi enim aliquid sensu postulari. Recte, ni fallor. Qu. σαφές σημεῖον, coll. Ion. 1157. ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον.

1336. οὐκ εὐπροσώποις —] Cf. Tro. 707. τί δ' ἐστίν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχει κακῶν. Herc. 538. Ἄπολλον, οἷσις φροιμίοις ἄρχει λόγον. Alc. 824. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγων. Ion. 133. Hipp. 568. Hec. 182.

1338. πρὸς πεπραγμένοις] Qu. πρὸς δὲ τοῖς πάροιθεν.

1341. μεγάλα μοι θροεῖς πάθηα] Cf. Hipp. 363. πάθη μέλα θρουμένας. Med. 50. Aesch. Suppl. 111. πάθηα μέλα θρουμένα. Sept. 78. θροῦμαι φοβερά μεγάλα τ' ἄχνη. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ὑπ' ἔγχρους.

1344. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' —] Cf. Or. 1122. ὥστ' ἐκδακρῦσαί

ἔνδοθεν κεχαρμένην. Aesch. Ag. 550. ὥστ' ἐκδακρύειν γ' ὄμμασιν
 ᾧς ὑπο. De ὥστε — γε v. Elmsl. ad Iph. T. 934.

1347. εἰ καὶ τὰ —] V. schol. et cf. Iph. T. 866. εἰ σὸν γ'
 λφὸν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας. Ion. 961.

1348. καὶ πῶς —;] Cf. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἄν
 δ' εἴτ' ἐχθίῳ βλέπειν; Aesch. Pers. 438. καὶ τίς γένοιτ' ἄν τῆσδ'
 ἐχθίων τύχη;

1350. ἀνάγετε κωκυτὸν] ἀναγε κωκυτοὺς Herw., coll. Tro. 28.
 h. Fr. 728 D. Cf. El. 126. ἀναγε πολύδακρυν ἄδονάν. Tro. 326.
 ἢ χορόν. Soph. Tr. 211. παιᾶν' ἀνάγετ'.

1351. ἐπὶ κάρᾳ —] Qu. ἐπὶ κάρᾳ —. Cf. Or. 961. τιθεῖσα
 ὄν ὄνυχᾳ διὰ παρηΐδων, αἵματηρὸν ἄταν, κτύπον τε κρατός.
 λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν] Cf. Bacch. 1204. λευκοπήχεσιν χει-
 ἀκμαῖσι. χεροῖν delet Herw.

1357. μακράν] Procul. τειχέων περιπτυχαί] Cf. Arist. Av.
 l. δόμων περιπτυχάς (Eur.).

1359 sq. Cf. 1243 sq. 1273. Arist. Fr. 471. εἰς Οἰδίπλου δὲ
 ε, διπτύχω κόρω, | Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε (ἔς δὲ?) μονομάχου
 ε | ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν. Ubi nostrum παρατραγωδεῖ Comicus.

1362. μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός, Qu. coll. Arist. l. l. Cf. 421.
 μνηῆς ἐς ἀλκὴν εἵνεκ' ἦλθομεν πέρι.

1365. γάμοις ἔξευξ' —] Cf. Soph. O. R. 826. γάμοις — μη-
 ζυγῆναι. Tr. 536. κόρην — οὐκέτ', ἀλλ' ἔξευγμένην.

1366. Proscribit Herwerden.

1367. Qu. ἀντήρη τ' (pro δ') ἐμήν.

1374. ἐκ χερὸς] εὐμενῶς Herw. Lege εἰς χέρας.

1375. ἀπ' ὠλένης] Malim ἀπ' ἀγκάλης.

1377. ἐπεὶ δ' ἀφείθη —] Qu. ἐπεὶ δέ γ' ἐδόθη —. Cf. Tro.
 ὀρθίαν ὅταν | σάλπιγγος ἠχὴν δῶσιν (ῶσιν F. W. Schmidt)
 οἱ στρατοῦ. ἀφείθη] Cf. Med. 1002. ἀφείνται. Eur. Epist.
 φρεθῆ.

1379. ᾗξαν — ἀλλήλοις ἔπι] Cf. Hom. Il. 17, 725. οἷτ' ἐπὶ
 ο αἵξωσι.

1380. κάπροι δ'] Leg. κάπροι θ'. κάπροι δ' ὅπως —] Cf.

Lys. 1255 sq. ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρως
 τας, οἷῳ, τὸν ὀδόντα· πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει.

1381. ξυνῆψαν] Cf. Bacch. 52. ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας]
 h. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον.

1385. στόματι] Mendosum. Qu. 'κεῖσε, vel 'ς αὐτό.

1386. ἀλλ' εὖ προσῆγον —] Cf. Arist. Av. 388. καὶ τὸ δόρυ
 τὸν ὀβελίσκον, περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς | τῶν ὀπλῶν ἐντός,
 αὐτὴν | τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας | ἐγγύς.

1390. ποδὶ μεταπαίρων πέτρον] Qu. ποδὶ διαπαίρων —. Cf. Eur.
 b. γλώσση διαπαίρουσα μυκτήρων πέτρους. Aesch. Prom. 394.

λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς | τετρασκελὴς οἰωνός. Arist. Av. 1717. αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

1393. πληγὴν] Occasionem verberandi.

1394. Ἀργεῖον δόρυ] Qu. Ἀργεῖω δορί.

1396. κὰν τῷδε μόχθου (pro μόχθῳ) Herwerden ad Ion. 1196

1398. κἀπέδωκεν] Qu. κἀντέδωκεν. Et sic Herw. propter oppositos vv. 1390—1395.

1400. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ] Cf. ad Arist. Av. 383. ἄρα; ἐπὶ σκέλος.

1401. ἀφῆκε] Qu. ἐφῆκε. μάρμαρον πέτρον] χειρὶ μάρμαρον Herwerden. Cf. 667. Hom. Il. 15, 734. λάζετο πέτρον | μάρμαρον ὀκριόεντα. Arist. Ach. 1172.

1405. ἦκον] Qu. ἦξαν, vel ἦσαν.

1406. ἀμφιβάντ'] ἀντιβάντ' (i. e. στηρίζαντα ποσὶν) aut potius ἄγχι βάντ' (i. e. cominus) Herw. Cf. Alc. 761. ἀμφιβᾶσα φῶς οἶνον. Andr. 1083.

1407. τὸ Θεσσαλὸν] Qu. τι Θεσσαλόν.

1412. προβάς — κῶλον δεξιὸν] Cf. Or. 1470. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς.

1422. Versus ni fallor, spurius.

1423. ἐλόντες] Qu. κύσαντες vel λαβόντες.

1425. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν —] Cf. Hipp. 1409. στένω σε μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας. Aesch. Prom. 397. στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ. Ag. 1330. ὦ τλήμον, οἰκτεῖρω σε θεοφάτου μόρου. ὅσον στένω] σ' ὅσον στένω citat Elmsleius ad Med. 1202. Qu. ὥς σε στένω. Postulatur pronomen. Qu. κακῶν σῶν σ', Οἰδίπους, ὅσον στένω. Vel φεῦ φεῦ, | κακῶν σε τῶν σῶν —. Cf. Med. 1202. ὦ τλήμον, ὥς σε συμφορᾶς οἰκτεῖρομεν. Her. 232. Soph. El. 920. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι (al. φεῦ τῆς ἀνοίας, ὥς σ' —). Aesch. Prom. 66. αἰαῖ, Προμηθεῦ. σῶν ὕπερ (ὅσον Heims. Dind.) στένω πόνων.

1428. ἐλειπέτην βίον] Cf. Suppl. 703. λειπόντων βίον. Soph. El. 1443. Phil. 1158.

1430. προθυμία ποδός] Cf. Ion. 1109. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε;

1431. τετρωμένους — σφαγὰς] Cf. Suppl. 1205. τρώσης φόνου.

καιρίας σφαγὰς] Fatal wounds. Cf. Aesch. Ag. 1263. καιρίας πληγῆς τυχεῖν.

1432. Cf. Rhes. 333. μισῶ φίλοιςιν ὕστερον (ὕστερος?) βοηδρομεῖν. 412. φιλῶν νοσοῦντων ὕστερος βοηδρομεῖς.

1434. τὸν πολὺν μαστῶν πόνον] Cf. 30. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον.

1440. φωνὴν μὲν ὀμμάτων δ' ἄπο | προσεῖπε δακρύοις ὥστε σημῆναι φίλα] Cf. Aesch. Ag. 240. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἄτ' ὀμματος βέλει φιλοῖκτω.

1451. ξυνάρμοσον — βλέφαρά μου] Cf. Hec. 430. ζῆ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.

1453. ἤδη με περιβάλλει σκότος] Cf. 1530. Herc. 1140. στε-
μῶν με περιβάλλει νέφος. 1159. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος
(σκότον).

1456. ὑπερπαυθήσασα] Mire formatum verbum ὑπερπαυθεῖν.
ad nostrum occurrunt ὑπερπνήσκειν, ὑπερκάμνειν, ὑπερχαίρειν,
ὑπρέχειν, ὑπερθεῖν, ὑπερθρώσκειν, ὑπερδιδόναι, ὑπερορρωδεῖν, etc.
Ferri fortasse potest ὑπερμαχεῖν (Phoen. 1258.). ἥρπασ' ἐκ
οὔ] Leg. ἥρπασεν νεκροῦ.

1461. ὥς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν] De hoc accusativi usu v.
sl. ad Her. 693. Cf. Ion. 964. Rhes. 144. Soph. O. R. 101.
. 380.

1462. ἦν δ' ἔρις —] Cf. Bacch. 1131. ἦν δὲ πᾶς' ὁμοῦ βοή |
ν στενάζων —, αἱ δ' ἡλάλαζον. Xen. Hell. II. 2. 3. οἰμωγῆ
ς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων. Aesch. Prom.
στάσις δ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνητο, | οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν
; Κρόνον — οἱ δὲ τοῦμπαλιν | σπεύδοντες etc. Soph. Ant. 259 f.
1465. εὖ δέ πως προμηθία] Cf. Hec. 1137. εὖ καὶ σοφῇ
ηθία.

1466. καθῆστο] Cf. Arist. Ran. 778.

1473. Διὸς τρόπαιον ἴστασαν βρέτας] Cf. 1250. Ζηνὸς ὀρθῶ-
ρέτας | τρόπαιον.

1475. σκυλεύματ' — ἐπέμπομεν] Cf. Soph. Phil. 1428. σκυλά
μέλαθρα σὰ πέμψεις.

1477. νεκροὺς —] Cf. Andr. 1160. κομίζομέν νῖν σοι κατοι-
γίοις | κλαῦσαι τε etc.

1478. τῇ μὲν (pro οἱ μὲν) εὐτυχέστατοι | οἷδ' (pro τῇδ') ἐξέβη-
τῇ δὲ δυστυχέστατοι Kock Ver. p. 190.

1482. πτώματα] Cadavera. Cf. 1697. Ἑτεοκλέους — πτώμα.
196. Ἑλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι.

1486. οὐδὲ τὸ παρθενίοισιν ὑπὸ βλεφάροις φοινίσσουσ' ἐρύθημα
ἵππου μαινομένα — Kock Ver. p. 183. Cf. Iph. A. 185. δι'
Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα, φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὰν αἰσχύνῃ
λεῖ.

1488. προσώπου] πρόσωπον vel προσώποις proponit Kock.

1491. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα] Cf. Aesch. Ag. 238. κρόκου
δ' ἐς πέδον χέουσα —. Infra 1754. νεβρίδα στολιδωσαμένα.

934. πέπλων στολίδες. Virg. Aen. IX. 614. 'Vobis picta
et fulgenti murice vestis.'

1492. ἀγεμόνευμα] Qu. ἄτε μέλημα.

1495. ὦ Πολύνεικες, ἔφυσ ἄρ' ἐπώνυμος] Cf. Aesch. Sept. 658.
μῶ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω, etc.

1496. σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις —] Cf. Hel. 1134. ὅτ' ἔσυντο —
οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν Δαναῶν νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων. Anth.

574. τοῦτον δύσζων κοῦ βίοτον βίοτον. Julian. Orat. VII.
. ξυντελουμένων γάμων οὐ γάμων. φόνῳ φόνος] I. e.

ἐπὶ φόνῳ φόνος, Anglice, murder upon murder. Cf. Hel. 195. ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων. Or. 1257. μή τις — πήματα πήμασιν ἐξεύρη. Soph. O. R. 175. ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσδοῖς ὄρμενον. Aesch. Sept. 437. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίεται.

1500. ἐπὶ δάκρυσιν] Cf. Tro. 315. ἐπὶ δάκρυσιν καὶ γόοισιν τὸν θανόντα πατέρα — κατασιένουσ' ἔχεις. Hel. 176.

1504. χάρματ' Ἑρινύος] Cf. Suppl. 292. χάρματα θηρῶν. Simonid. Amorg. Fr. 7, 38. χάρμα ναύτησιν μέγα.

1506. δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω] Cf. Iph. T. 1092. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν. Eubul. com. III. 254. ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων. Crit. trag. 6. εὐξυνεσία.

1508. Σφιγγὸς ἀοιδοῦ] Cf. Hipp. 743. Ἑσπερίδων — τῶν ἀοιδῶν.

1509. Ἑλλάς] I. e. Ἑλλην. Cf. Soph. Tr. 1060. οὐθ' Ἑλλήσιν οὐτ' ἄγλωσσοις. Fr. 16. Ἑλλάς (ἀνήρ).

1510. εὐγενετᾶν] Cf. Andr. 772. ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις Ion. 1060. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἑρεχθιδᾶν.

1516. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις] ἀβροκόμοις (vel ἀβροκόμοι) — Blomf. ad Pers. 547., coll. Iph. T. 1099. φοίνικά θ' ἀβρόκομον. Ion. 920. φοίνικα παρ' ἀβρόκομον.

1520. αἰῶ] Cf. Aesch. Cho. 350.

1521. τὸν αἰὲ χρόνον] Cf. Plat. Gorg. 525. πάσχοντας τὸν αἰὲ χρόνον. ibid. τὸν αἰὲ χρόνον τιμωρουμένους. Eur. Or. 201. ἐς τὸν αἰὲν — χρόνον.

1526. διδύμοισι γάλακτος] διδύμοις τροφίμοις Herwerden ad Ion. 1493.

1529. οὐλόμεν' αἰκίσματα] Cf. Aesch. Pr. 397. στεῦσε τὰς οὐλομένας τύχας.

1531. ἀλαδὸν ὄμμα φέρων] Cf. Moschion. Fr. 10, 4. ἔστειλεν εἰς γῆν ὄμμα συννεφὲς φέρων. Com. anon. IV. 657. ὅταν λάγνη τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς.

1533. ἐπὶ δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν] Cf. ἐπὶ δυσπότημοις —. Cf. 1536. γεραιὸν πόδα δύστανον.

1534. ἀέριον σκότον] Cf. Soph. Aj. 52. δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα. Arist. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκότι' ἅττα καὶ κρηναυγέα. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν] I. q. περιβαλὼν. Cf. 1462. ἤδη με περιβάλλει σκότος. Herc. 1159. πέπλοισι κρατὶ περιβάλλει σκότος (l. σκότον). Cf. Aesch. Ag. 470. βάλλεται γὰρ ὅσοις (l. ὅγχοις) Διόθεν κεραυνός. Soph. Phil. 67. λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαίνει.

1536. γεραιὸν πόδα] Cf. 1718. γεραιὸν ἔχνος.

1538. δεινίοις λαύων] Qu. δεινίοισι κλίνων. Sed cf. Rhcs. 740 ποῦ δῆθ' ἔκτιωρ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον λαύει;

1539. βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδός] Cf. ad 834. Hec. 63. κήρυξ σκολιῶ σκίπωνι χειρὸς | διερεοδομένα etc.

1549. πόδα σὸν — ἐμόχθει] I. e. θεραπεύουσα ἐμόχθει, ἐθεράπευεν. Sic Herc. 709. ἃ χρῆν σε μετρίως, κεί κρατεῖς, σπουδῆν ἔχειν (i. e. σπουδάζειν). Or. 860. πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις. πόδα — τυφλόπουν] Cf. Hec. 1050. τυφλῷ στείχοντα — ποδί. Ph. 841. 1095. 1534. 1610. Cycl. 492. 669. 670. 702. Τυφλόπους πούς autem ut ὦ πάτερ αἰνόπατερ Aesch. Cho. 315. θεραπεύμασιν] Qu. θεραπεύουσ'.

1551. στενάχειν τάδ', αὔτειν] Qu. στενάχειν καὶ αὔτειν.

1554. πῶς ἔλιπον φάος] Qu. τοῦτ' ἔλιπον φάος.

1555. ἐπιχάρμασιν] Fort. ἐπὶ χάρμασιν. At cf. Herc. 459. πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην (ὕμᾱς) | ὕβρισμα κἀπίχαρμα καὶ διαφθοράν.

1557. ξίφεσι βρίθων —] Cf. El. 305. πίνω βέβριθα. Tro. 216. ὄλβω βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπία. Theocr. VII. 146. XV. 119.

1561. δι' ὀδύνας ἔβας] Leg. δι' ὀδύνας τᾶν ἔβας. Vix enim subaudiri potest ἄν. Cf. ad Arist. Ran. 1195. El. 1210. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας. Alc. 875. δι' ὀδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα. Soph. O. R. 773. διὰ τύχης τοιαῶσδ' ἰών. El. 1509.

1562. τέθριππα — ἀελίου] Cf. Hel. 342. τέθριππά τ' ἀελίου. Iph. A. 159. πῦρ τε τεθρίππων | τῶν ἀελίου.

1563. Qu. σώμασι (pro σώματα) νεκρῶν ὄμματος αὐγὰς σὰς (pro αὐγαῖς σαῖς) ἐπενώμας.

1564. ὄμματος αὐγαῖς] Cf. Hec. 1104. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς. Herc. 132. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαί. Ion. 1072. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς. Soph. Aj. 69. ὀμμάτων — αὐγὰς. αὐγαῖς ἐπενώμας] Qu. αὐγαῖσιν ἐσεῖδες.

1572. κοινὸν Ἐννάλιον] Cf. Hom. Il. 18, 309. ξυνὸς Ἐννάλιος. Soph. Aj. 1196. κοινὸν Ἄρη. 179. ξυνοῦ δορός.

1576. ἄν ἔλαχ' Ἄιδας] Cf. Or. 963. κτύπον τε κρατὸς, δν ἔλαχ' ἃ κατὰ χθονὸς | νεοτέρων καλλίπαις θεά. 319. ἀβάκχευτον αἰ θίασον ἐλάχεν ἐν δάκρυσι καὶ γόοις.

1578. φάσανον εἶσω σαρκὸς ἔβαψεν] Aesch. Prom. 888. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαιψας ἔγχος εὔ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;

1580. ταῦτα τελευτᾷ] Qu. ταῦτ' ἐτέλεσσε.

1581. 1582. Hos versus interpolatos esse putat Herw.

1581. πολλῶν ὑπῆρξεν —] Cf. Soph. El. 918. ἡ δὲ νῦν ἴσως | πολλῶν ὑπάρξει κῦρος (πᾶσιν?) ἡμέρα κακῶν. Aj. 933. μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος | πημάτων (qu. ἡ μεγάλων ἐκεῖνος ἄρχεν —). Tr. 872. κακῶν δόμοις] Malim δόμοις κακῶν.

1586. ἔδωκέ μοι] An ἔδωκ' ἐμοί?

1590 sq. σαφῶς γὰρ εἶπε —] Cf. Soph. Phil. 610 sq.

1590. οὐ μή ποτε — εὔ πράξει πόλιν] Qu. ὥς οὐ ποτε — εὔ πράξει πόλις. (Exciderat, opinor, ὥς post — ας in Τειρεσίας.) Vel οὐκ ἄν ποτε — εὔ πράξαι πόλιν. Vel τήνδ' οὐ ποτε — εὔ πράξει πόλιν. Vulgata soloeca est.

1596. *ὄν καὶ πρὶν —*] Qu. *ὄντινα πρὶν —*. Cf. Arist. Ran. 1184. *μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν*] Qu. *μητρὸς ἐκ νηδύος (—?) μολεῖν*. Cf. Hipp. 165. *δι' ἐμᾶς νηδύος*. Bacch. 91. *νηδύος ἐκβολὸν ἔτεκε*. 1305. *ἔρνος νηδύος*.

1598. *ὄν — Λαίῳ μ' ἐθέσπισε | φονέα γενέσθαι*] Qu. *ὄν — Λαίῳ τεθέσπισκε (aut 'ξεθέσπισε) —*. Vel *ὄν — Λαίῳ γ' —*. Cf. ad Arist. Vesp. 160.

1601. *πολέμιον πεφυκέναι* etiam Elmsl. ad Med. 1281.

1604. *Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν*] *Ταρτάρου γ' ἄρ' ὤφελεν* Badham ad Iph. T. 986. Qu. *Ταρτάρου γ' εἴθ' ὤφελεν —*.

1606. *ἀλλὰ δουλεύσοντά με | μοῖρ' ἐξέδωκε Πόλυβον —* Porson. *ἀλλὰ δουλεῦσαί τέ με (sic membr.) | τύραννον ἐξέδωκεν ἀμφὶ δεσπότην· | κτανών τ' —* conj. Elmsl. ad Med. 560. *ἀλλὰ δουλεῖσθαι μέ τοι (?) | παῖδ' ἐξέδωκε —* minus feliciter corrigit V. D. in Class. Journ. II. 895. *ἀλλὰ δουλεῦσαι πατρὸς | Μοῖρ' ἐξέδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην* G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 130. Sed omnia ad subjectum Cithaeronem referenda sunt, ut viderunt Valck. alii. Latet aperte mendum. Ipse tentabam *ἀλλὰ δουλεῦσαι μ' ἔτι | ζῶντ' ἐξέδωκε (vel βλέποντ' ἔδωκε) etc.* Vel *ἀλλὰ δουλεύσοντά με | παῖδ' (ζῶντ') ἐξέδωκε —*. Vel — *σώσας μ' ἔδωκε*.

1607. *ἐξέδωκεν*] Cf. Med. 1238. *ἐκδοῦναι τέκνα | ἄλλη φορεῖσθαι δυσμενεστέρα χερσί*.

1614. *ὥστ' — ἐμηχανησάμην*] Usitatio constructio foret *ὥστε μηχανήσασθαι*. Cf. Herod. II. 120. *οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλάβης ἦν — ὥστε κινδυνεύειν ἐβούλοντο*.

1615. Cf. Suppl. 1094. *εἰεν· τί δὴ χρῆν τὸν ταλαίπωρόν με δοῶν;*

1618. *ἀλλ' ἢ τέκνων (pro εὔτεκνος) ξυνωρίς;* F. W. Schmidt. *οὐκ ἔστι μοι | οὐκ ἔστ' ἔτι* Kirchhoff. F. W. Schmidt.

1619. *ἀλλ' ἔτι νεάζων*] *ἀλλὰ σπανίζων sine causa* F. W. Schmidt. *ἀλλ' ἐν ξένη ζῶν* Herw. *αὐτὸν*] Leg. *αὐτός*.

1625. *σοί τ' εὖ λέλεκται — ἐγώ τε ναίειν recte* Matth. Elmsl. ad Med. 1217. *γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ*] Schol. *ἄπιεσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων*. Cf. Med. 497. *καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάτην κεχρώσμεθα | κακοῦ πρὸς ἀνδρός*. Hel. 837. *ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν*. *χρώζειν vulg. Annon χρώζειν?* Legitur etiam Med. 497. *χροῖζειν* Her. 915. Theocr. X. 18.

1627 sq. *νεκρῶν δὲ τῶνδε —*] *νεκρῶν δὲ τῶνδε* Elmsl. ad O.R. 717. Cf. Aesch. Sept. 1007—1025.

1628 sq. *τόνδε — Πελυνείκους νέκυν ἐκβάλει' ἄθαρτον*] Cf. Aesch. Sept. 1013. *τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν | ἔξω βαλεῖν ἄθαρτον*.

1628. *πέρσων πόλιν | πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε*] *πέρσων πύτρην | σὺν ἀλλόχρῳσιν ἦλθε* Herwerden ad Ion. 483. *τὸν δὲ*

ὀλυνεῖκους νέκυν (del. δς — ἦλθε) Pors. "Quis enim, inquit, xit πόλιν πατρίδα?"

1629. πατρίδα σὺν ἄλλοις] πατρίδα σὺν ὄπλοις (coll. 110.) D. in Class. Journ. II. 895. Qu. πολλοῖς σὺν ἄλλοις (vel ὄπλοις). rba δς — ἦλθε proscribunt Pors. Nauck. Herw. Offendunt in τόνδε ἐτ σὺν ἄλλοις.

1635. τριπτύχων] τριπτύχους Apitz.

1636. κόμιζε σαντήν — δόμων ἔσω] Cf. Ag. 945. εἶσω κομίζου.

1637. παρθενεύου] Cf. Hel. 283. θυγάτηρ ἄνδρος πολιά (?) ρθενεύεται. Aesch. Prom. 648. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη, | τί παρ- νεύει δαρὸν —; Activa forma est Eur. Suppl. 452. τί δεῖ — ρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς;

1640. ὥς σε στενάζω —] Cf. Aesch. Fr. 138. Ἀντίλοχ', ἀποί- ξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

1643. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς] Cf. 619. ἐς πόλλ' ἀθλία πέ- ν' ἐγώ.

1645. τί θεομοποιεῖς —;] σὺ —; F. W. Schmidt.

1649. κακῶς τ' εἰρημένα] Qu. κακῶς θ' εὖρημένα. Cf. Soph. C. 1188. τὰ κακῶς εὖρημέν' ἔργα.

1650. κυσὶν δοθήσεται] Cf. Her. 1050. εἶτα χρὴ κυσὶν | δοῦ- κτανόντας.

1652. πόλεως ἐχθρὸς] Sic Soph. Ant. 187. δυσμενῇ χθονός. n. Hell. V. 2. 33. ὑμετέροις δυσμενέσι. οὐκ ἐχθρὸς ὦν] οὐκ ρὰ δρῶν F. W. Schmidt.

1653. τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα] τὴν δίκην τῷ δαίμονι Purgold. etc, opinor: cf. v. prox. 1654.) Qu. τῇ τύχῃ τὸν δν βίον. Cf. . T. 868. ἀδελφὸν — ἀπώλεσας δαίμονος τύχα τινός. Rhes. 728. 37, 1. Pind. Ol. IX. 67. Hom. Il. 8, 166.

1654. παρασχέτω] πάτρῃ δότω F. W. Schmidt.

1658. σαντήν ἄρ' —] Cf. Soph. Aj. 1308. 1309. εὖ νυν τόδ' τοῦτον εἰ βαλεῖτε που, | βαλεῖτε χῆμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.

1660. λάζυσθε τήνδε —] Cf. Arist. Pac. 416. ξύλλαβε | ἡμῖν θύμῳς τήνδε καὶ ξυνέλκυσσον.

1663. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρούς] Qu. μὴ 'ς νεκρούς ἐφυβρίσαι. Andr. 625. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας.

1664. ὥς οὔτις —] V. Elmsl. ad Med. 596.

1671. ὦ φίλτατ', —] Cf. 1399. αἶ αἶ, φίλιον χρήζω στόματος δων ὁ τάλας προσπύξασθαι.

1672. οὐκ ἐς γάμους σοὺς —] οὐ μὴ 'ς γάμους σοὺς —; ·hhoft. σύ γ' εἰς γάμους — Ebeling. ἦ καὶ γάμοις σοῖς συμφορὰν αι νοεῖς; F. W. Schmidt.

1673. ἦ γὰρ —;] οὐ γὰρ —. Purgold. F. W. Schmidt. Cf. .t. Th. 899. οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῶ κασιγνήτῳ ποτὲ etc.

1674. πολλή 'στ' ἀνάγκη] πολλή γ' ἀνάγκη frustra Valck. ad Med. 1013. Alc. 388. Soph. El. 309. O. C. 293.

1675. νῦξ ἄρ' —] Imo νῦξ τᾶρ' —. Cf. ad Eq. 366. *Αἰ-
ναΐδων*] Cf. Cycl. 429. Sic Ἀγραυλίδες Agrauli filiae dicuntur Ion. 23.

1676. ἔκλυες ἀπείλημ' οἶον ἐξηκόντισεν; F. W. Schmidt.

1677. ἴστω σίδηρος —] Cf. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος.
Supra 253. ἂν (μάχην) ἄρης τάχ' εἴσεται.

1683. αἰνῶ μέν σε τῆς προθυμίας] Cf. Iph. A. 1371. τὸν μὲν
οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας.

1684. In fine versus interrogandum. Cf. Andr. 846. αἰὲν
σ' ἀφείην —;

1685. τᾶμ' ἐγὼ στέρξω κακά] Cf. Aesch. Prom. 10. ὥς ἂν
διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα | στέργειν. Ag. 1569. Soph. O. C. 7.

1687. ὅπου μοι] Qu. ὅπου 'στί —.

1689. ἔν ἡμάρ μ' ὠλβισ' —] Cf. Sosiphanem apud Stob. F.
22, 3. ἃς (ἐξουσίας) ἔν τ' ἔδωκε φέγγος ἔν τ' ἀφείλετο. Soph. Aj. 131.

1694. γεραιᾶς φιλτάτης] Leg. γεραιᾶ φιλτάτης. Et sic
Valck. Cf. 103. ὄρεγε γεραιὰν νέα χεῖρα. Phoen. 103. γεραιὰν —
χεῖρα. 1536. γεραιὸν πόδα. Or. 456. γέροντι ποδί. Phoen. 171.
γεραιὸν ἵχνος. Suppl. 172. γεραιὰ μέλη. 43. γεραιῶν ἐκ στομάτου
Hecub. 64. γεραιᾶς χερός. 274. γεραιᾶς παρηίδος. 877. χεῖρ γεραιᾶς
143. Ion. 1213. γεραιὰν ὠλένην. 1041. Tro. 135. Sic F. W.
Schmidt, ἰδοὺ, φίλη σὺ τῆς φίλης ψαῦσον χεῖρ, aut potius ἰδοὺ
παρειᾶς φιλτάτης ψαῦσον χεῖρ. Hoc verum videtur. Cf. Iph. A.
1069. φίλης παρηίδος. Andr. 574. χεῖρ δ' οὐκ ἔξεστί μοι | τῆς
σῆς λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος. Tro. 334. ποδῶν γέροντα γεραιᾶς
τάτην βάσιν. Phoen. 166. περὶ δ' ὠλένας δέρεα φιλτάτα βάσιν
Soph. El. 1357. ὧ φίλταται μὲν χεῖρες etc.

1699. δυστυχῇ] Qu. δίπτυχα.

1701. ὧ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρὸς] Cf. Arist. Av.
731. ἀλλ', ὧ πονηρὰ κωρὶ' ἀθλίῳ πατρὸς.

1702. ὄνομα] ὄμμα Purgold.

1703. νῦν χρησμός, ὧ παῖ, Λοξίου περαίνεται] Cf. ad Andr.
Eq. 1050. Vesp. 799.

1707. ἱππίου θεοῦ] Cf. Arist. Nub. 83. νῆ τὸν Ποσειδῶν
τονὶ τὸν ἱππιον. Soph. O. C. 1070. τὰν ἱππίαν Ἀθάναν. ἱππ.
Valck. V. Elmsl. ad Her. 845.

1710. φυγὰν τάλαιναν] Cf. 1723. δυστυχεσιτάτας φυγᾶς.

1711. πομπίμαν] Leg. πόμπιμον. Cf. Med. 848. πόμπιμος —
χώρα. Aesch. Sept. 371. πομπίμους χνόας ποδῶν. 855. Ag. 30.
πόμπιμον φλόγα.

1718. γεραιὸν ἵχνος τίθημι] Cf. 1721. πόδα τίθει. Or. 14.
λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης | τίθετε. τίθημι] Qu. τιθῶ, παῖ.

1722. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων] Cf. Aesch. Prom. 547. ὥστ'
ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίαν ἄκιχυν ἰσόνειρον, ἧ τὸ φωτῶν ἄλαδὸν γένος
ἐμπεποδισμένον; Pind. P. VIII. 135. Arist. Av. 689. ὥστ' ὄνει-
ρον] ἰσόνειρον (ἰ) Herwerden. Scholiasta εἰκελόνειρον interpretatur.

1724. ἐλαύνων] *Κρέων ἐλαύνει* (et *φυγᾶς* pro *φυγὰς*) Nauck. *ἀλαίνειν* F. W. Schmidt, coll. Aesch. Eum. 837. *ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ*.

1726. οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακούς] Cf. Aesch. Sept. 667.

1727. τί τλάς; τί τλάς;] *ἔτλας ἔτλας* Herm. Herw. (τί δ';) οὐχ ὄρᾳ Herw.

1728. ἀσυνεσίας] ἀνοίας Heims. Herw.

1732. ὄνειδος] ἀοιδὰς F. W. Schmidt. Schol. ἀντὶ τοῦ κλέος.

1737. ποθεινὰ δάκρυα] Anglice, tears of regret.

1739. λιποῦσ'] λείβουσ' F. W. Schmidt. Recte. *πατρίδος ἀποπρὸ γαίας*] Cf. Or. 1450. *ἀποπρὸ δεσποίνας*. Iph. A. 1287. Herc. 1082. Or. 142.

1741. τὸ χρήσιμον φρενῶν] Cf. Plaut. Bacch. Fr. 1. 'quibus ingenium in animo utibile est.' Soph. Aj. 410. *ἄνδρα χρήσιμον*.

1743. συγγόνου θ' ὑβρισμάτων] *συγγόνου ὑβρισμάτων* (?) F. W. Schmidt. Qu. *συγγόνων ὑβρισμάτων*.

1745. Cf. Alc. 767. ἡ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν.

1747. φάνηθι] *τράπηθι* (?) Herw.

1749. σὺ δ' ἀμβρόα θεοὺς λιταῖς Herw.

1750. ἀμφὶ βωμίους λιτάς] ἀμφιβωμίους — Elmsl. ad Herc. 984. Cf. ad Ion. 52. Soph. O. R. 184. Subaudiendum ἔχε. Cf. Aesch. Sept. 98. *πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν; κακῶν*] γόων Herw.

1752. ἔθ' ἀλλὰ] Qu. *ἔνθα*.

1753. ὄρεσι μαινάδων] Fort. ὄρεσιμαινάδων.

1754. νεβρίδα στολιδωσαμένα] Cf. 1498. Hel. 1375. *νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες*.

1757. χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566. *κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο* (*χάριν ἀχάριτον ὤλετο* recte Elmsl.). Cf. Aesch. Cho. 43. *τοιάνδε χάριν ἄχαριν* (*ἀχάριτον* Elmsl. coll. v. ant.), *ἀπότροπον κακῶν*. Hel. 175. *φόνια χάριτας* (*φόνι' ἀχάριτά θ'* Elmsl.). Diversas ejusdem adjectivi formas esse monet Elmsleius *ἀδάματος* et *ἀδάματος*, *ἀθέμιτος* et *ἀθέμιστος*, *ἀκόρετος* et *ἀκόρεστος*, *ἄγνωτος* et *ἄγνωστος*. *χάριν ἀχάριτον*] Cf. Aesch. Ag. 1544. *ἄχαριν χάριν* — *ἐπικραῖναι*. Prom. 544. *ἄχαρις χάρις*. Soph. Aj. 665. *ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα*. Aesch. Cho. 600. *ἀπέρωτος ἔρως*.

1759. *ὅς τὰ κλείν'* —] Ex Sophocle assutum hunc versum esse judicant Pors. Herm. Cobet.

1761. αὐτὸς] *λιτὸς* F. W. Schmidt. *αὐτὸς* (ipse) tuentur Klotz. Weckl. Qu. *αὐτὸς* (idem), vel *οἶος* (solus), vel *νῦν ἄτιμος*, *ἄθλιος* *τῆσδ' ἐξελαύνομαι χθονός*.

ORESTES.

1. Qu. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν, ὥς εἰπεῖν (pro ὥδ' εἰπεῖν), ἔπος etc.

2. συμφορὰ θεήλατος] Cf. Andr. 852. συμφοραὶ θεήλατοι.

3. ἥς οὐκ ἂν ἄραιοι ἄχθος] Cf. Arist. Ran. 1406. Imitatio hujus loci est in Lucian. Jup. Trag. 1. ξυμφορὰ τραγωδική, | ἥς οὐκ ἂν ἄραιοι ἄχθος ἢ θεῶν φύσις.

5 sq. Cf. Pind. Ol. I. 57. ἄταν ὑπέροπλον, ἂν οἱ πατὴρ ὑπεκρέμασε καρτερόν αὐτῷ λίθον, | τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται.

7. ἀέρι] Legerim ἀεὶ. Et sic jam Wakef. S. C. § 25.

9. ἀξίωμ' ἔχων ἴσον] I. e. ἴσως ἀξιωθεῖς. Cf. Hec. 781. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί.

10. ἀκόλαστον — γλῶσσαν] Cf. Soph. Fr. 678. ἀκόλαστον σῶμα (στόμα Cobet.). Parodia hujus versus videtur Plat. com. 185, 4. βόσκει δυσώδη Κέφαλον, αἰσχίστην νόσον. Cf. Aesch. Prom. 706. νόσημα γὰρ | αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

12. ἐπέκλωσεν] Producta secunda syllaba. Cf. ad Iph. T. 49. Andr. 2. Aesch. Prom. 24.

15. ἔδαισε — νιν] Cf. Aesch. Eum. 305. καὶ ζῶν με δαίσεις.

17. ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός] Cf. Soph. Tr. 26. τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς, | εἰ δὴ καλῶς.

24. ἄρσην τ'] ἄρσην δ' Elmsl. ad Herc. F. 13. Cf. ad Phoen. 57.

25. ἥ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι | ἔκτεινεν] Cf. Aesch. Ag. 1382. ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, | περιστοιχίζω. (Ubi loquitur Clytemnaestra.) Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσας ἄνδρα — πέπλω. Soph. Fr. 473. χιτῶν — ἀπειρος (i. e. μὴ ἔχων πέματα ἢ διαίρεσιν). Menandr. Fr. 27. ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται. Polyæn. Strat. I. p. 13. ἀμφίβληστρον περιβάλλει. Schol. οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔνδυσιν (l. ἔκδυσιν) ἔχοντα. Schol. ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἔρωτων (l. ἔρωτωντι) πῶς τιμωρήσαιο.

26 sq. Cf. El. 945. ἃ (τὰ?) δ' εἰς γυναικας, παρθένω γὰρ οὐ καλὸν | λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίζομαι.

28. Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;] Cf. Her. 418. τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν (ἐμοῦ recte Elmsl.) κατηγορούντων.

30. Qu. κτεῖναι, πρὸς οὐχὶ παντός (pro οὐχ ἅπαντας) εὐκλειαν φέρον. εὐκλειαν φέρον] Cf. ad Med. 1034.

31. ἀπειθήσας] Fort. ἀπιστήσας. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 363. Cf. ad Ag. 1049. ἀπειθοίης (f. ἀπιστοίης) δ' ἴσως. et Soph. Phil. 1447.

32. οἶα δὴ γυνή] Cf. Andr. 911. Bacch. 291. οἶα δὴ θεός. Thuc. VIII. 84. οἶα δὴ ναῦται. Plat. Crit. p. 113. οἶα δὴ θεός.

33. Delet Herw. (v. Mnem. IV. 359.).

34. *ξυντακεῖς νόσῳ*] Cf. Suppl. 1106. *ἄσιτίαις* — *συντακεῖς*. Schol. Nub. 504. *ὠχρὸς* — *ἅτε φιλοσοφία συντετηκώς*. Qu. *ξυμπλακεῖς νόσῳ*.

35. *ὁ δὲ πεσὼν*] Lege *ὅδε πεσὼν* —. Anglice, here he lies etc. Cf. 88. *πόσον χρόνον δὲ (δ' ἐν?) δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε*;

37. *Ἦαεσ παρωδεῖ Eubulus 64, 1. τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας | Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν* (sc. *ἔγχελυν*).

38. *τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ*] Cf. 431. *τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταιί σε γῆς*;

40. *πυρὶ καθήγνισται δέμας*] Cf. Ion. 708. *πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας. καθήγνισται*] Malim *καθήγισται*. Cf. Soph. Ant. 1081. *ὅσων σπαράγματ' ἦ κύνες καθήγισαν ἢ θῆρες*. Herodot. VII. 167. *ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων*. II. 130. *θυμῆματα* — *καταγίζουσι*. I. 202. *καταγίζομένου τοῦ καρποῦ*. Eur. Suppl. 1211. *τεμένη δ' ἔν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη (ἡγίσθη?) πυρί*. et ad Soph. Ant. 1068. Arist. Lys. 238. Av. 566.

41. *ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο*] Cf. Hipp. 135. *τριτάταν δέ νιν κλύω τάνδε κατ' ἀμβροσίου στόματος ἀμέραν Δαματροῦς ἁκτᾶς δέμας ἄγνόν ἴσχειν. ὦν*] Qu. *αἷς αὐτ' ἡ δ'.* *οὔτε σῖτα — οὐ λούτρ'*] Sic *μήτε* — *μὴ* infra 46. 1086. *διὰ δέρεν*] Imo *διὰ δέρης*.

42. *λούτρ' ἔδωκε χρωτί*] Inverso ordine Hel. 1383. *λουτροῖς χροῖα | ἔδωκα*. 868. *κέλευθον — δὸς καθαροῖω φλογί*.

45. *πηδᾶ δρομαῖος*] Cf. Soph. Tr. 927. *δρομαία βᾶσ'*. Arist. Ran. 478. Eubul. com. III. 242. *πηδᾶ, χορεύει, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ*.

47. *μὴ πυρὶ δέχεσθαι*] Qu. *καὶ πυρὶ* —. *μηδὲ* (pro *μήτε*) *προσφωνεῖν fere malit Elmsl. ad Med. 1316. et in Edinb. Rev. XXXIII. 2331., conferri tamen jubens Aesch. Cho. 291 sq. καὶ τοῖς τοιούτοις — δέχεσθαι δ' οὔτε* (leg. *οὐδὲ*) *συλλύειν τινά*. Qu. *μήθ' ἡμᾶς στέγαις καὶ πυρὶ δέχεσθαι, αὐτ' μήτε νῶ τινα | στέγαις δέχεσθαι*. Quod ad *μήτε* — *μὴ*, cf. 1086. *μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον, | μὴ λαμπρὸς αἰδῆρ, εἴ σ' ἐγὼ* etc. Sic *οὔτε* — *οὐ* supra 41.

49. *διοίσει ψῆφον*] Cf. 1668. *ψῆφον διοίσουσ'*. Demosth. p. 795. *πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι*. Herod. IV. 138. *οἱ διαφέροντες τὴν ψῆφον*.

50. *εἰ χρὴ — ἦ*] Utrum — an —. Cf. ad Med. 493.

51. *ἐπ' αὐχένος βαλεῖν*] Qu. *ἐς (ἐπ') αὐχέν' ἐμβαλεῖν*. Cf. Hel. 1207. *σίδηρον ἐμβαλοῦσ'*. Sed cf. 297. *λουτρά τ' ἐπὶ χροῖς βάλε*.

54. *λιμένα — ἐκπληρῶν*] Cf. Iph. T. 81. *δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους*. Ion. 1107. *πανταχῇ γὰρ ἄστεως | ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν*. Hel. 1570. *πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδός*. Tibull. I. 4. 69. 'et ter centenas erroribus expleat urbes.'

55. ἀκταῖσιν δρμεῖ] Qu. ἀκταῖς ἐφορμεῖ.
 56. ἄλαιοι] Cf. Med. 1285. ἄλῃ. Hom. Od. 14, 341. ὅτι μ' ἐπανσας ἄλῃς etc.
 57. φυλάξας νύκτα] Cf. Herod. IX. 110. ταύτην δὴ τὴν ἡμέ-
 ρην φυλάξασα etc. I. q. τηρήσας (Soph. El. 278.).
 62. παραψυχήν] Solamen. Cf. Hec. 280.
 66. ταύτη γέγηθε κάπιλήθεται κακῶν] Cf. Hec. 279. ταίτη
 γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν.
 67. βλέπω δὲ πᾶσαν ἐς δδὸν, εἴποτ' ὄψομαι Markl. Burges.
 68. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθ'] Cf. Arist. Eq. 1244. λεπ-
 τὴς ἐλπίς ἔστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. Fr. 198, 11. ὥς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν
 ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα. ἀσθενοῦς ῥώμης] Cf. Her. 648. ἀσθενή-
 μὲν ἢ γ' ἐμὴ | ῥώμη. Per oxymoron dictum ut illud Horatii
 Epist. I. 11. 28. 'Strenua nos exercet inertia.'
 69. ῥώμης vulg. ῥοπῆς Nauck. Sed cf. Her. 648.
 74. μητρὸς ὅδε] Qu. μητέρος. (Cf. 504. μητέρι.) Vel μητρὸς ὅς.
 76. ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα —] Cf. Iph. T. 390. εἰς τὸν θεὸν
 τὸ φαῦλον ἀναφέρειν. 23. τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων. Bacch.
 29. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους. El. 1296. Φοίβῳ τήνδ'
 ἀναθήσω | προᾶξιν φονίαν. Ion. 543. 827.
 79. Cf. Iph. A. 649. ἰδοὺ, γέγηθά σ' ὥς γέγηθ' ὀρῶν, τέκνον.
 84. οὖνεκα σμικρᾶς πνοῆς] Leg. ἔνεκά γε σμικρᾶς πνοῆς. Cf.
 Arist. Eccl. 367. ὥς οὗτος ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων | οἶδεν etc.
 86. Qu. σὺ δ' εἶ (pro ἡ) μακαρία.
 88. πόσον χρόνον — ;] Cf. 421. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἷον-
 ται πνοαί; δὲ δεμνίοις] Leg. δ' ἐν δεμνίοις. Cf. 35. ὁ δὲ πεσὼν
 ἐν δεμνίοις κεῖται. 1416. Herc. 1083. ἐν κλύδωνι — πέπτωκα δεμνί-
 ῳ. Hel. 1097. Soph. El. 1476. Sed Ion. 457. ἰὸς — πέδῳ πεσών.
 Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ. Aesch. Cho. 47. πεσόντος
 αἵματος πέδῳ.
 92. πίθοι' ἄν δῆτά μοί τι — ;] Cf. Arist. Nub. 87. τί οἶν
 πίθωμαι δῆτά σοι;
 93. προσεδρία] Scrib. προσεδρία. Cf. 304.
 96. Cf. 113. Soph. El. 52. ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὥς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς | στέφαντες etc.
 97. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν —] Cf. Phoen. 615. οὐ θεμιτὸν σὺ
 ματρὸς ὀνομάζειν κᾶρα.
 98. Ἀργείοισι σῶμ'] Ἀργείοισιν ὄμμ' Naber, coll. 1057. οἶδ'
 ὄμμ' ἔδειξεν.
 100. ἀθυρόγλωσσος] Cf. Arist. Ran. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρα-
 τές, ἀθύρωτον στόμα.
 103. Ἀργεῖ τ'] Latet corruptela. Qu. Ἀργος τ' (aut δ'). Aut
 δεινόν γε, πᾶς τις δ' —. ἀναβοᾷ διὰ στόμα] Cf. Med. 1173. Aesch.
 Sept. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 51. Arist. Lys. 855.

111. πέμφομεν Elmsl. ad O. R. 555. coll. Iph. T. 614. γάρ
 1] Malim γὰρ οὖν.
114. τὸν — τάφον] Qu. τῷ — τάφῳ.
115. μελίκρατ' ἄφες] Fort. μελίκρατα θές. μελίκρατ' —]
 Iph. T. 159 sq. οἴνωπόν τ' ἄχναν] Cf. ad Soph. Tr. 848. χλω-
 ν τέγγει δακρύων ἄχναν. O. C. 891. οὐρανίας ὑπ' ἄχνας.
116. Cf. Hec. 524. Πολυξένην — ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος·
 λας δ' ἐγώ.
118. φόβῳ προσελθεῖν] Cf. Andr. 825. πόθῳ θανεῖν. Hec. 5.
 φρυγῶν πόλιν | κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ.
122. δωρήματα] μειλίγματα Weckl. ἀγάλματα malit Herw.
124. μοι — σπεῦδε] Cf. Iph. A. 672. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι.
127. σωτήριόν τε —] Leg. σωτήριος (aut σωτηρία) δὲ —. τοῖς
 λῶς κεκτημένοις] τοῖς καλὴν κεκτημένοις Herwerden. τοῖς κα-
 ρς κεχρημένοις F. W. Schmidt. Lege τοῖσι χρωμένοις καλῶς
 (αὐτῇ).
128. εἶδετε παρ' ἄκρας] ἴδετε γὰρ — Herw. γὰρ jam Portus.
 ἄκρας — τρίχας] Cf. Soph. El. 449. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων
 ρας φόβας. ἀπέθρισεν τρίχας] Cf. Hel. 1204. ἐκ κρατὸς κόμας
 ἔθρισας. Aesch. Ag. 536. πανώλεθρον — ἔθρισεν δόμον. ἀπέ-
 θρισεν] Ab ἀποθρίζω (ἀποθερίζω). A θρίζειν venit θρίξ. V. Blom.
 Agam. 520.
129. σώζουσα] σώσουσα F. W. Schmidt. ἔστι δ' ἡ πάλαι
 νή] ἔστι παιπάλημα δὴ Naber.
130. ὥς μ' ἀπώλεσας] Anglice, for having ruined me as
 you have. Cf. 90.
- 132 sq. Qu. αἶ δ' — ξυνωδοὶ, τάχα —.
133. μεταστήσουσ' ὕπνου τόνδ'] Cf. Hel. 1442. βλέπον πρὸς
 ἄς καὶ μετάστησον κακῶν. 856. μεταστήτω κακῶν.
134. ὄμμα — ἐκτήξουσ' — δακρύοις] Cf. Moschion. trag. 10, 9.
 νηοὺς τ' ἐξέτηξε δακρύοις.
139. ξυμφορὰ γενήσεται] Cf. Arist. Eccl. 488. μὴ ξυμφορὰ
 γήσεται.
140. σῖγα λεπτὸν] Qu. σῖγ' ἐλαφρὸν, vel σῖγα κοῦφον. λεπτὸν
 ρος — τίθετε] Cf. 234. χρόνιον ἵχνος θείς. 1440. θές ἵχνος πέδῳ.
 859. θές εἰς χορὸν — ἵχνος. Hel. 1544. ἄβρὸν πόδα τιθεῖσα.
 Ioen. 1762. ποδὶ γεραιὸν ἵχνος τίθημι. 843. Hec. 1059. Iph. T. 32.
 Iph. Tr. 967. ὥς φίλου προκηδομένα βαρεῖαν ἄψοφον φέρει βάσιν.
141. μὴ κτυπεῖτε mss. μὴ κτυπεῖτε ~ ~ ~ ~ Dind. μὴ 'στω
 ὕπος Elmsl. ad Med. 34. et in Class. Journ. XVI. 421.
142. βᾶτ' ἐκεῖσ'] Qu. βᾶτε, τέκν'.
145. Cf. Soph. Phil. 845. βαιάν μοι — πέμπε λόγων φάμαν.
 4. μὴ φώνει μέγα. πνοὰ Ald. prob. Elmsl. ad Her. 431.
152. χρόνια] Adverbialiter. Qu. χρόνιος ἐμπεσὼν —. Cf.
 El. 1248. χρονία μὲν ἦλθες.

154. τίνα δὲ συμφορὰν revocat Elmsl. ad Med. 34.
 160. ἐργμάτων] Cf. Hipp. 1107. Bacch. 1069. ἐργμαὶ οἱ γὰρ θνητὰ δρῶν. Aesch. Sept. 556. Eum. 500. Theogn. 1025.
 163. ἀπόφονον — φόνον] Cf. Aesch. Cho. 600. ἀπέρωτος ἐξέως In schol. οἰκέτου (qu. ὅπου vel ἵνα οἰκέτου).
 169. μὲν] Leg. νιν.
 175. ὑπνοδότεια] Formatum ut δλβοδότεια Bacch. 419. τ-λεσσιδώτεια Her. 899. βαρυδότεια Aesch. Sept. 983.
 177. κατάπτερος] Cf. Aesch. Prom. 798. κατάπτεροι — Γαργόνες.
 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα] Cf. ad Bacch. 1065.
 182. ἡγάγετ'] Qu. ἡνύσατ'.
 186. χαρὰν] Lege χάριν. Cf. 159.
 188. Cf. Fr. 509. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνὴρ.
 191. ἐξέθυσ'] Cf. Cycl. 370. ξενικοὺς ἱκτιήρας ἐκθύει δόμου.
 193. πατροφόνου ματρός] I. e. 'who murdered our father Cf. Soph. Tr. 1125. τῆς πατροφόντου μητρός. El. 779. 955. Hom. Od. 1, 230. ἔκτανε (Ὀρέστης) πατροφονῆα | Αἰγισθον.
 195. σέθεν ἀφ' αἵματος] Cf. Soph. O. C. 245. ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα. Aj. 1305. El. 1125.
 201. Post οἴχεται plene interpungendum.
 206. ἐπιδ'] Vitiosum. Leg. ἐπὶ δ' (τ').
 208. ὄρα — μὴ — λέληθ' ὅδε] Cf. Hel. 118. σκοπεῖτε οὐ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν. Dem. de F. L. p. 294 D. δέδοικα μὴ τὴν λήθην — ὑμῖν ἐμπεποίηκε. V. Elmsl. ad Med. 310.
 211. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον] Cf. Iph. A. 142. μὴθ' ἐπὶ θελχθῆς. Rhés. 554. θέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος. ἐπίκουρος νόσου] Cf. Iph. A. 1027. χερ' ἐπίκουρον κακῶν. El. 138. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίστων ἐπίκουρος. Her. 921. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγοντες ἐπίκουρον εἶναι. Soph. O. R. 496. Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδίκησι θανάτων. Plat. Legg. II. 666 B. παιδιὰν — ἐπίκουρον τῆς τῆς γήρως αὐστηρότητος.
 212. προσῆλθες — ἐν δέοντι] Cf. Alc. 833. οὐκ ἥλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις. Hipp. 923. Med. 1244.
 216. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν] I. e. privatus. Cf. M. 34. οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. Soph. El. 1169.
 218. ἀνακουφίσω δέμας] Cf. Hipp. 1392. ἀνεκουφίσθην δέμας Aj. 1411. πλευρὰς — τάσδ' ἐπικουφίζ'.
 219. ἐκ δ' ὁμορξον] Qu. ἐκ τ' —.
 224. ὅν τὸ κτῆμ'] Qu. ὅν τι κτῆμ'. Vel ὄντως κτῆμ'.
 225. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα] Qu. ὦ βόστρυχ' ὦ πινῶδες —. Cf. 381. ὥς ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν τάλας.
 227. Malim ὅταν ἀνῆ νόσοςμανιὰς (om. μ'). Cf. Soph. Phil. 764. ἕως ἀνῆ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου. 693. ἐπειδὰν πνεῦμα — ἀνῆ νόσοςμανιὰς] Cf. 270.μανιάσιν λυσσήμασι. 320. λύσαςμανι-

δος. Aj. 59. φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις. Trach. 980. φοιτάδα δεινὴν νόσον. Soph. Fr. 678. ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς.

228. ἄναρθρος] I. e. ἄτονος, ἀσθενής. Cf. Fr. 561. Soph. Tr. 1103.

230. ὄν τι Kirch. ὄν τοι F. W. Schmidt.

231. αὐθὶς μ' ἐς ὄρθον στήσον] Cf. Soph. O. R. 50. σιάντες — ἐς ὄρθον. ἀνακύκλει] ἀνακίνει Herw. Quod vix placet.

232. XO. δυσάρεστον — vulg. Oresti confidenter tribuit Tyrwhitt.

239. κεί] Qu. εἰ.

240. ἄλλος ἔχω τοῦ δυστυχεῖν] Cf. 278. Hec. 278. τῶν τεθνηκότων ἄλλος. Trag. adesp. 76. ἄλλος ἐγὼ δυστυχῶν.

244. χάριτας ἔχων πατρός] Cf. 453. χάριτας πατρῶας ἐκτίνων.

253. ταράσσεται] Qu. χαράσσεται.

255 sq. Cf. El. 1249. Aesch. Cho. 924. ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. Haec παρωδεῖ Alexis 3. ὦ μήτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι | τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρωδός εἰμ' ἐγώ.

257. αὐταὶ γὰρ —] Cf. Soph. Tr. 58. ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους ('ς δόμους?).

259. σάφ' εἰδέναι] σαφῶς ἰδεῖν F. W. Schmidt.

260—267. Sic ordinat F. W. Schmidt, 258. 259. 264. 265. 262. 263. 260. 261. 266. 267.

261. ἐνέρων ἱερίαι] Cf. Alc. 25. Θάνατον — ἱερέα θανόντων. Arist. Nub. 359. λήρων ἱερεῦ. Aesch. Ag. 735. ἱερεὺς τις ἄτας.

ἱερίαι] Cf. Iph. T. 34. 1399. Bacch. 1112. Soph. Fr. 418. τὰς θεσπιωδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας.

263. σχήσω σε πηδᾶν] Cf. Herod. V. 92. οἷκτός τις ἴσχει ἀποκτεῖναι. et ad Soph. Aj. 70. πηδᾶν — πηδήματα] Cf. Andr. 1139. τὸ Τρωικὸν πηδήμα πηδήσας ποδοῖν.

265. μέσον μ' ὀχμάζεις] Cf. Aesch. Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτραις — ὀχμάσαι.

270. Cf. 326. Herc. 878. μανιάσιν λύσσας χορευθέντ' ἀναύλοις.

271. βροτησία χερί] Cf. Bacch. 4. μορφήν βροτησίαν. Andr. 1256. κακῶν βροτησίων. Iph. A. 1524. θύμασι βροτησίοις. Confer ἡμερήσιος, νυκτερήσιος, ἐτήσιος. βεβλήσεται] Cf. Bacch. 1312. ἐκβεβλήσομαι.

272. χωρὶς] γ' ὄψιν F. W. Schmidt, coll. 513. εἰς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν.

274. γλυφίδας] Cf. Herod. VIII. 128.

275. ᾧ ᾧ extra versum, ut in Med. 1056. ἐξακρίζετ' αἰθέρα] Cf. Bacch. 677. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας | μύσχων ὑπεξήκριζον. Suppl. 988. ἡ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει. Aesch. Cho. 932. πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε (schol. ἐπ' ἄκρον ἦλθε) | τλήμων Ὀρέοτης etc. Strab. XV. p. 575. ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν. ἐξακρίζετ'] Radite. Anglice, skim.

277. πνεῦμ' ἀνείς —] Imo πνεῦμ' ἀφείς —. Cf. Hec. 571. ἀφῆκε πνεῦμα. Fr. 971, 2. πνεῦμ' ἀφείς ἐς αἰθέρα.

278. ποῖ ποῖ —;] Cf. Iph. T. 1435. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε ποριθμεύεις, ἄναξ; Infra 470. ποῦ ποῦ —;

279. γαλήν' ὄρω] Cf. Arist. Ran. 304.

286. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον] Malim ἔργον ἐπ' —. ὃς δρᾷν μ' ἐπάρας — Nauck. Possis etiam ὅστις μ' ἐπάρας — | δρᾷν τοῖς λόγοις ἡϋφραινε. Vulgata aegre defendi potest. ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον] I. e. ἄρας με ἐπ' ἔργον ἀνοσιώτατον.

292. ἐκεῖνός (γ') Herw. ad O. R. 622.

294. ἀνακάλυπτ', ὦ] Qu. ἀνακαλύπτου, —.

303. ἐπὶ χροὸς βάλε] Cf. 51. ἥ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αἰχίρος βαλεῖν.

307. σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι | καὶ ζῆν] Cf. Hor. Od. III. 9. ult. 'Tecum vivere amem, tecum obeam libens.'

309. ἔχει] ἐμοὶ recte Herw. I. e. 'mihi enim perinde est.'

313. ἀποδέχου] Cf. Hel. 832. φέρ', ἣν δὲ δὴ νῶν μὴ ἀποδέξεται λόγους;

318. ποτνιαδ] Idem epithetum est Baccharum Bacch. 664.

319. ἀβάκχευτον — θίασον] Cf. 1492. ἄθυρσοι — βάχχαι. 621. ἀνηφαίστω πυρί. Aesch. Eum. 245. ἀπτέροις πωτήμασιν. θίασον ἐλάχετ'] Cf. Arist. Pac. 347. πράγματά τε καὶ σιβάδας ἄς ἔλαχε Φορμίων. Eccl. 999. ἐν δάκρουσι καὶ γόοις] Cf. Tro. 315. ἐπὶ δάκρουσι καὶ γόοισι. Soph. Aj. 579. γόους δάκρυε. Tr. 1199.

323. φόνον] Malim φόνου (δίκαν). Cf. 1282. μίαν δὴ κλίω, μίαν τῶν πάρος etc. 256. πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Arist. Ach. 1212. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους. Elmsl. ad Med. 1240.

324. καθικετεύομαι] Qu. καθικετεύομεν. Cf. ad Arist. Eccl. 915. ἱκετεύομαι. et Soph. O. C. 241.

326. λύσσας μανιάδος] Cf. 270. μανιάσιν λυσσήμασι. Soph. Fr. 678. ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς (Ἔρως). Eur. Herc. 878. μανιάσιν λύσσας χορευθέντ' ἀναύλοισι. Diod. Sic. I. 119. λύσση τινὶ καὶ μανία

φοιταλέον] Cf. Aesch. Prom. 599. νόσον — ἃ μαραίνει με χροῖονσα κέντροισι φοιταλέοισιν. Soph. Trach. 980. φοιτάδα δεινὴν νόσον. Aj. 59. ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις | ὦτρυνον etc. Henioch. com. III. 560. φοιτητῆς μανίας. Plura dedi ad Soph. Aj. 59. Prouducitur autem secunda in φοιταλέου (respondet enim v. 337. δεινῶν πόνων, ὡς πόντου), ut in φοιταλέοις Aesch. Prom. 621.

331. ἵνα — λέγονται] Qu. ἵνα — κλέονται. Cf. Soph. Tr. 638. ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες κλέονται.

335. ὦ] Sc. ἀγῶνι. θοάζων] Malim θωύσσων, excitans Cf. 167.

343. κατέκλυσεν] Submersit. Cf. Tro. 995. Aesch. Sept. 1078. μηδ' ἄλλοδαπῶν κύματι φωτῶν κατακλυσθῆναι (Καδμείων πόλιν) δεινῶν πόνων] Fort. δεινοῖς πόνοις.

345. οἶκον ἄλλον ἕτερον] Cf. Suppl. 573. πολλοὺς ἔτλην δὴ ἀτέρους ἄλλους πόνους.

348. καὶ μὴν βασιλεὺς —] Cf. Soph. O. C. 111. σίγα· πορεύον-
τι γὰρ οἷδε δὴ τινες | χρόνῳ παλαιοί.

349. πολὺν δ'] πάνν δ' Lud. Dind. ποδὸς (superbo incessu)
Herw., coll. Tro. 506. Qu. μάλα δ'.

354. εὐτυχία — ὁμιλεῖς] εὐτυχία δ' ἂν προσομιλοῖς F. W. Schmidt.
f. Arist. Nub. 1399. ὥς ἡδὺν καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμι-
λεῖν. Pind. N. X. 72. Soph. Aj. 1201.

355. θεόθεν] Cf. Soph. Ant. 584. οἷς ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος.

358. εἰλιχθεῖσαν — κακοῖς] Cf. 444. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα
αγχάλκοις ὅπλοις. Ion. 1504. ἐλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυ-
χαιοῖν. Phoen. 723. ἀθλίοις κακοῖς] Cf. Tro. 504. ἀθλίων κακῶν.

361. θάνατον, οἶω —] Cf. Soph. Phil. 471.

363. ὁ ναντίλοισι μάντις] Cf. Hec. 1267. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε
ἰώνυσος τάδε. Phoen. 17. ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ.

373. ἀλιτύπων] Qu. ἄλιαδῶν (Soph. Aj. 880.).

374. τῆς Τυνδαρείας παιδὸς] Cf. Iph. T. 5. τῆς Τυνδαρείας
νυγαιρὸς (παιδὸς malit Elmsl.) Ἰφιγένεια παῖς.

376. δς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά] Cf. Phoen. 185. δς τὰ δεῖν' ἐφυ-
ρίζει πόλει. Arist. Ran. 796.

383. ἄφυλλου] ἀφύλλους Reisk. Herw.

384. αὐτὸς ἐς καιρὸν] αὐτὸν εἰς καιρὸν conj. Seager in Class.
Journ. XIX. 79. Recte.

389. ὁμμάτων ξηραῖς κόραις] Cf. Aesch. Sept. 696. ξηροῖς
ελαύτοις ὄμμασιν. Hor. Od. I. 3. 18. 'siccis oculis.'

391. σή] Qu. δή.

393. φείδου δ' ὀλιγάκις] φείδου πολλάκις Nauck. φείδου πλεο-
νέγκις Weil. φείδου δ' ὠμὰ δις F. W. Schmidt.

394. εἷς με] Cf. 736. κάκιστος εἷς με (εἷς ἐμὲ Ald.). Bacch.
14. οἶμοι, τόδ' ἡδὴ δόλιον εἷς με μηχανᾷ. Arist. Eq. 292. Qu.
δαίμων δ' εἷς ἐμ' ἄφθονος κακῶν. πλούσιος κακῶν] Cf. S.
Paul. Epist Ephes. II. 4. πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει. I Tim. VI. 18.
λουτεῖν ἐν ἔργοις.

396. σύνοιδα δεῖν' εἰργασμένος] Cf. Lys. 106, 5. συνειδέναι
τῶ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ. Arist. Th. 477. ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ
ἔιν'. 553. 398. μάλιστά γ' ἡ —] Leg. μάλιστ' ἔσθ' ἡ —.

399. δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς] δεινὴ γε νοῦσος. Herw. ad O. R. 217.
ob. Dind. 400. τιμωρία] Qu. τιμάοροι, vel τιμωρία.

404. νυκτὸς] νέκνος F. W. Schmidt.

406. ὁ συνδρῶν αἷμα —] Cf. 1535. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ
πρὸς φόνον] Qu. — μητρὸς αἷμα καὶ φόνον. V. Elmsl. ad Her. 131.
f. Aesch. Eum. 613. τόδ' αἷμα (ἔδρασα).

408. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας] Cf. Aesch. Eum. 416. ἡμεῖς γὰρ
μεν νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

410. σεμνὰ γάρ· ἀπαίδευτον δ' — Wakef. S. C. § 167. (semita cod. ms. in Mus. Brit.).

413. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ —] Cf. 560. Med. 1302. El. 1058. Soph. El. 1026. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

415. μὴ θάνατον εἵπης] μὴ τὸν θεὸν εἵπης Markl. μὴ θεῶν τιν' εἵπης Burges.

418. Cf. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Fr. 480. Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς· οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων.

421. πόσον χρόνον —;] Cf. 88. πόσον χρόνον δὲ δεμνίας πέπτωχ' ὅδε; Qu. πόσον χρόνου —.

424. ἀληθῆς δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος] Cf. Suppl. 870. φίλος τ' ἀληθῆς ἦν φίλος.

428. μισεῖ με φεύγουσ', vel μισούμεθ', ὥστ' ἀστούς με μὴ προσεννέπειν F. W. Schmidt. μύσος με φεύγουσ' ὥς τί μ' οὐ προσεννέπει idem. Qu. μισούμεθ', ὥστε μὴ προσεννέπειν τινά.

429. σαῖν (pro σὸν) αἶμα — χεροῖν Seager in Class. Journ. XIX. 79.

430. ὅποι μόλω] Leg. ὅσ' (vel ἔνθ') ἄν μόλω, vel ἔν' ἄν μοῖν (quocunque venero). Cf. Ion. 315. ἅπαν θεοῦ (l. ἀπανταχοῦ μοι δῶμ' ἔν' ἄν λάβῃ μ' ὕπνος.

431. ἐξαμιλλῶνται] Cf. 38. αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.

432. Οἶαξ, τὸ πατρὸς μῖσος εἰς ἔμ' ἀναφέρων F. W. Schmidt.

433. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον] V. Elmsl. ad Her. 852 κάποιτίσασθαι δίκην | ἐχθρούς.

434. διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι] δι' ἐτέρων δ' ἀπόλλυμαι Wel. Madvig. δι' ἐτέρων δ' ἔτ' ὀλλυμαι F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Eur. 589. τῶν τριῶν παλαισμάτων. Ag. 171. διὰ τριῶν] I. e. penitus, omnino. ἀπόλλυμαι] ἔτ' ὀλλυμαι F. W. Schmidt.

435. τίς δ' ἄλλος;] Leg. τί δ' ἄλλο γ'; Qu. τῶν τις (pro αὐτῷ Αἰγίσθου φίλων.

444. κύκλω —] Cf. Phoen. 723. μέλλειν πέριξ πυκνοῖσι καλ. μείων πόλιν | ὀπλοῖς ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

447. ἦκεις ξυμφορᾶς εἰς τοῦσχατον] Cf. Her. 305. κακῶν εἰς τοῦσχατον πεσόντες. Charit. III. 3. 16. οὐδὲ ἐν ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς ἀπελπίζει etc.

448. καταφυγὰς ἔχει κακῶν] καταφυγῆς ἦκει κακῶν Madvig. Alio modo 724. καταφυγὴ σωτηρίας.

450. σῆς εὐπραξίας] Qu. τῆς —.

451. καὶ μὴ μόνος (μόνον?) τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε, etc.

453. χάριτας πατρώας] Cf. 248. χάριτας ἔχων πατρός. οὓς σε δεῖ] Qu. οἰσίν σε δεῖ.

454. ὄνομα γὰρ —] Cf. Herc. 1208. ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀν. θοὶ σαφέστατοι | φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλοις ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' —] Cf. Iph. A. 1121. Hipp. 503. Phoen. 512.

456. ἀμιλλᾶται] Cf. Soph. Ant. 1065.

458. κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ] Cf. Alc. 512. κουρᾷ — πενθίμῳ. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί. Qu. κουρὰν — πένθιμον.

459. ἀπωλόμην, Μενέλαε] Μενέλα', ἀπωλόμεσθα conj. Elmsl. 1 Ed. Rev. XXXVII. 69.

461. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν) Qu. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ἐξειργασμένοις] μαρτυρημένοις B. prob. Schmidt. Anal. p. 65.

462. πολλὰ δὲ] πολλὰ δὴ (gar oft) F. W. Schmidt.

463. Interpolatum habet F. W. Schmidt.

467. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;] τίνα σκότον βάλῳ προσώπῳ eidler ad El. 541. (546.), coll. Phoen. 1530. σκότον ὄμμασι σοῖσι κλών. 1462. ἤδη με περιβάλλει σκότος. Herc. 1159. πέπλοισι κρατὶ περιβάλλω σκότον. Sed cf. Iph. T. 1025. ὥς δὴ σκότος (σκότον?) κρύβοντες ἐκωθεῖμεν ἄν. Arist. Ach. 389. λαβὲ — σκοτοδασυπνυότριχά τιν' Ἀΐδος κυνῆν.

472. χοὰς χεόμενος] Cf. Soph. O. C. 477. χοὰς χέασθαι.

473. πολυετὴς σεσωσμένος] Cf. Hel. 651. ὃν ἔμενον ἔμενον ἐκ τοιαύτης πολυετῆς μολεῖν. Andr. 473. δεκέτεις ἀλάληντο. Anth. Pal. I. 77. εἰκοσέτους σωθέντος Ὀδυσσεός εἰς τὰ πατρῶα.

476. ὦ πρέσβυ, χαῖρε] Malim ὦ χαῖρε πρέσβυ. Cf. ad Arist. ch. 872. Ζηγὸς ὁμόλεκτρον κάρα] Cf. Herc. 1. τὸν Διὸς σύλκτρον.

477. ὦ χαῖρε καὶ σὺ] Cf. Hipp. 1453. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε καὶ ἡμεῖς μοι, πάτερ. Med. 665. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, etc. κήδευμ' ἐμόν] c δούλευμα Ion. 748.

480. στύγῃμ' ἐμόν] Anglice, my abhorrence (aversion). Arist. Eccl. 972. ἐμόν μέλημα. Julian. Epist. 18. τὸ μέλημα ἐμόν. Confer μῖσος, μίσσημα, στύγος.

482. τί γάρ;] Cf. Aesch. Ag. 1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθαιμένην· τί γάρ;

486. Ἑλληνικὸν] ἀφ' Ἑλλάδος v. l. prob. Herw. τὸν ὁμόθεν] γεγάατα. Cf. Iph. A. 501. τὸν ὁμόθεν περφυκότα | στέργων μετέσον. Fr. 736, 4. καὶ ὁμόθεν ὥσι. Soph. El. 156. οἷς ὁμόθεν εἰς ἡ γονᾷ ξύναιμος. Hom. H. Ven. 135. σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν. Hesiod. Op. 108.

489. ἐγὼ δ'] Leg. ἐγὼ γ'.

491. σοφίας — ἀγῶν] Cf. Arist. Ran. 883.

497. πληγεῖς θυγατρὸς —] Cf. El. 173. κεῖσαι σᾶς ἀλόχου αἰεῖς. Soph. Aj. 807. φωτὸς ἠπατημένη. 1353. τῶν φίλων νικῶνος. Phil. 3. ὑπαὶ pro ὑπὲρ Herm. de Ellipsi p. 143.

500. ἐπιθεῖναι — δίκην] Cf. 576. οὐχ αὐτῇ δίκην | ἐπέθηκεν.

501. Lege ἐκβαλεῖν δὲ (pro τε) —, et prox. v. δ' pro τ'.

502. τὸ σῶφρόν τ' —] Cf. Med. 531. μείζω γε μέντοι τῆς

ἐμῆς σωτηρίας | εἴληφας ἢ δέδωκας. τὸ σῶφρον] Pudicitiae famam. Cf. Hel. 932. Andr. 1035. τὸ θῆλυ.

506. αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών] Similiter 139. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών. 1098. εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών. et ad Arist. Nub. 884.

508. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν] Leg. εἰ τόνδ' ἀποκτενεῖ γὰρ —.

509. ποῖ — προβήσεται;] Cf. Hipp. 342. ποῖ προβήσεται ἵστος; 936. φεῦ τῆς βροτείας, ποῖ προβήσεται, φρενός;

510. φόνω φόνον λύσει] Cf. Herc. 40. ὡς φόνω σβέσῃ φόνον. Suppl. 614. φόνος φόνον ἐξεκάλεσσε.

511. πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσομαι;] Cf. Andr. 1217. αἶψ' ἔχων πέρας κακῶν. Alc. 893. πέρας οὐδὲν τιθεῖς ἀλγέων.

514. αἶμ' ἔχων] Lege αἶμ' ἐλών. Cf. Soph. O. R. 996. τὸ π πατρῶον αἶμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν. κυρεῖ] Lege κυροῖ. Et si Herwerden ad O. R. 819. Cf. Soph. El. 1419.

518. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν —] Cf. Arist. Ach. 509. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα, etc.

520. Ἑλένην τε] Malim Ἑλένην δὲ —.

527. ἐξέβαλλε μαστὸν] Cf. El. 1206. κατεῖδες οἶον ἃ τῶν ἐῶν (i. ἐκ τῶν) πέπλων | ἔβαλεν (βαλοῦσ'?) ἔδειξε μαστὸν —;

531. μητρὸς δίκας] Cf. Soph. El. 34. ὅτω τρόπῳ πατρὸς (i. πατρὶ al.) | δίκας ἀροίμην.

532. μανίαις ἀλαίνων] μανίαις ἀλύων Herwerden ad Ion. 577. Cf. Iph. T. 273.

540. μακάριος —] Cf. Iph. A. 877. ἀρτίφρων πλὴν εἰς ἡμᾶς καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ φρονεῖ.

544. δειμαίνω λέγειν] δειμαίνω λέγων Naber.

548. ἀπελθέτω —] Cf. Med. 1219. καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκτελεῖ δὲν ἔστω λόγου.

549. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου] Cf. Ion. 635. οὐδέ μ' ἐξέπλησσε ὁδοῦ | πονηρὸς οὐδεὶς. Aesch. Prom. 136. 368.

555. τῷ] Sensus requirere videtur δεῖν.

556. τῆς ὑποστάσης τροφάς] Fort. τῆς παρασχούσης —.

558. ἰδίοισιν] ἀθέοισιν Nauck. ἀδίκοισιν Herwerden. Qu. καὶ φίοισιν.

559. ἐς ἀνδρὸς ἦει λέκτρ'] εἰς ἄλλ' ἑσῆει λέκτρ' F. W. Schmidt allatis exemplis.

562. ἐπὶ δ' ἔθυσσα μητέρα] Cf. Aesch. Agam. 1504. τῶν νεαροῖς ἐπιθύσας (i. e. ἐπισφάξας).

569. ἦν ἄν ὀλλύναι] Qu. ἔστ' ἀπολλύναι.

572. μισῶν] ἄδικον F. W. Schmidt, coll. El. 878 sq.

573. φήμα] Qu. φάμα.

576. δίκην ἐπέθηκεν] Cf. 500. χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αὐτὸς δίκην.

582. ἀνεχόμεν' Ἐρινύσιν] Cf. Herc. 840. Aesch. Eum. 376. ὦν] λυσσῶντι' F. W. Schmidt.

589. ἐπεγάμει πόσει πόσιν] Cf. Alc. 305. καὶ μὴ 'πιγήμες μητροιὰν τέκνοις. 372. μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ | γυναιῖκ' ἐφ' Med. 694. γυναιῖκ' ἐφ' ἡμῶν δεσπότιν δόμων ἔχει.

590. μένει] Qu. ἔμενε.

592. Cf. Soph. Fr. 763. αἰ γὰρ εὖ (αἰ τρις ἐξ αἰ.) πίπτου- Διὸς κύβοι.

593. ὃ πειθόμεσθα πάνθ' ὅς' ἄν κεῖνος λέγῃ] — πάντες ἄν ἡματ' ἢ F. W. Schmidt. Qu. — πάντες ὅς' ἄν αἰ λέγῃ.

598. ποῖ —;] De constructione cf. Hel. 1010. ἀδικοίημεν εἰ μὴ ἀποδώσω. Suppl. 520. Iph. A. 1189.

599. ῥύσεται με μὴ θανεῖν] Cf. Herc. 197. τὸ σῶμα ῥύεται πθανεῖν. Alc. 11. δν θανεῖν ἐρρυσάμην. Phoen. 609. El. 504. ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν. Herod. I. 86. εἴ τις μιν δαι- ν ῥύσεται τοῦ (leg. τὸ) μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι.

502 sq. γάμοι δ' ὅσοις —] Cf. El. 1096. τύχη γυναικῶν εἰς τὰς) γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ, | τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρ- βροτῶν (βροτοῖς?). Med. 54. τὰ δεσποτῶν κακῶς πίτνοντα. i. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (πεσόντ' μαι?).

504. Qu. τὰ τε θύρασι (pro θύραζε) δυστυχεῖς. τὰ τ' ἔνδον —] Iph. Tr. 1021. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὐτ' ἔνδοθεν οὔτε θύρα- ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοντον.

508. ἀλγῆσαι] Qu. ἀλγύνειν.

509. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον] I. e. ἐπεξελθεῖν σὸν φόνον. ἀνά- ἀνάψεις recentiores mss. Suspectum. Qu. ἐπαρεῖς.

510. πάρεργον — πόνων] Cf. Herc. 1340. πάρεργα τάδ' ἔστ' κακῶν. El. 509. πάρεργ' ὁδοῦ. 63.

512. Ita interpungit Elmsleius ad Her. 852., ἐκοῦσαν, οὐκ αν, ἐπισείσω πόλιν | σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ (ὥστε ὑμᾶς) λεύσιμον ι δίκην. Eodemque modo haec intellexit scholiasta. Similis ructio verbi ἐπισείειν est v. 255.

513. ἐκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν] Cf. Andr. 357. ἐκόντες, οὐκ ἄκον- oph. O. R. 58. ἐπισείσω πόλιν σοι —] Cf. 255. μὴ 'πίσειέ τὰς — δρακοντώδεις κόρας. Alex. com. III. 383. ὦ μῆτερ, ω σε, μὴ 'πίσειέ μοι | τὸν Μισγόλαν. Schol. κατὰ σοῦ καὶ ἰδελφῆς, ὥστε δοῦναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. Ante δοῦναι eas ὥστε. ἐπισείσω] ἐκπείσω F. W. Schmidt.

514. λεύσιμον δοῦναι δίκην] Cf. Her. 60. οὐ σε λεύσιμος μένει Bacch. 356. ὥς ἄν λευσίμον δίκης τυχὼν | θάνῃ.

515. ἔστ' ἀξία] ἐπαξία Elmsl. ad Med. 326. et in Ed. Rev. VII. 79., coll. Bacch. 246. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' (ἐπάξια et hic Elmsl.).

616. εἰς οὓς ἀεὶ πέμπουσα μύθους] Cf. Andr. 1091. εἰς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἡὔδα λόγους. Hipp. 932. Ion. 696. 911. 1521. Aesch. Sept. 915. ἀχὰν ἐς οὓς προπέμπει — γόος. Soph. Aj. 149. τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων | εἰς ὧτα φέρει, πᾶσιν Ὀδυσσεύς. Trag. adesp. 317. οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας | ὥς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν.

619. καὶ τοῦθ' δ] Qu. χῶς τοῦτο.

621. ἀνηφαίστω πυρί] I. e. with the flame of passion. Cf. Soph. Phil. 534. ἄοικον εἰσοίκησιν. Aesch. Prom. 880. οἴστρον δ' ἄρδεις χρίει μ' ἄπυρος. Soph. El. 888. τῷδ' ἀνηκέστῳ (f. ἀνηφαίστω) πυρί. ἀνηφαίστω] Qu. ἀνηκέστῳ. Cf. Soph. El. 888. θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί.

624. τῷδ' ἀμύνειν φόνον] Cf. Hom. Il. 1, 66. ἡμῖν ἀπὸ λαγὸν ἀμῦναι. Med. 1272. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Her. 840. οὐκ ἀρῆξετ' αἰσχυνήν πόλει;

627. παρώσας] Cf. Soph. Tr. 358. δν νῦν παρώσας (ἔρωτα) etc.

632. ποῖ σὸν πόδα — ;] Cf. El. 561. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα: Achae. Fr. 25. πολὺς δ' ὄμιλος πόντιος κύκλῳ (ποντίου κύκλου vulg.) σοβῶν etc. Or. 172. οὐκ ἀφ' ἡμῶν — πόδα σὸν εἰλίξεις: Soph. Aj. 19. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ | βάσιν κυκλοῦντα. Ant. 226.

ποῖ — κυκλεῖς;] Cf. Arist. Av. 1379. τί δεῦρο πόδα σὺ κυλῶν ἀνά κύκλον κυκλεῖς; ἐπὶ συννοίᾳ] Cf. Her. 381. ὦ παῖ, τί μοι σύννοϊαν ὄμμασιν φέρων | ἦκεις; Andr. 806. Lucian. Pisc. 13. τῇ ἐπὶ συννοίᾳ ἡρέμα βαδίζουσιν. Qu. ἐπὶ συννοίας. Cf. Fr. 685. 4. καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον | σὺν τῷ δικαίῳ ζῶσιν. cf. Or. 633. ἐν ἑμᾶντι τι συννοούμενος. Ion. 644.

635. ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ] Cf. Aesch. Ag. 1531. ἀμηχανῶ — ὅπα (l. ὅποι) τράπωμαι πίτνοντος οἴκον. Pers. 458. Plat. Hipp. maj. D. οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι. Soph. Phil. 337. ἀμηχανῶ δὲ πότερον — στένω. Eur. Herc. 1105. ποῦ ποί' ὦν (l. εἴμ') ἀμηχανῶ. ὅποι — Elmsl. ad Her. 595.

639. κρείσσων] κρεῖσσον Wakef. S. C. § 167. ex codice ms.

640. σμικρῶν λόγων] σμικρῶν ἐπῶν Herw. Cf. Soph. O. C. 443. ἔπους σμικροῦ χάριν.

647. ἄδικον] Suspectum.

653. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν] Cf. Hel. 734. πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα | μοχθήματ' ἐξέπλησας Med. 251. στήναι παρ' ἀσπίδ'.

655. μοι, ταῦτ' οὗτ' — Elmsl. ad Suppl. 423., de ταῦτ' οὗτο conferens Ion. 1318. Arist. Nub. 234. 1281. Pac. 972. Pl. 153. Idem apud Atticos poeta multo frequentius ταῦτ' οὗτον quam ταῦτ' οὗτο esse monet.

661. πλεον φέρεσθαι] Cf. Soph. O. R. 501.

665 sq. αὐτὸ τοῦτο —] Cf. Herc. 1338. θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν. οὐδὲν δεῖ φίλων | ἄλλης γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.

665. αὐτὸ τοῦτο] Qu. τοῦτ' ἐκεῖνο. Cf. 804. τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' οὗτος, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.

667. ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ] Cf. Alc. 1004. χαῖρ', ὦ πότνι', δοίης. Andr. 751. ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι Iph. A. 390. θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ. Suppl. 463. O. R. 1081. O. C. 642. Xen. Cyr. III. 1. 34. ἦν ὁ θεὸς εὖ Polyb. IV. 21. ἵνα ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῶ.

670. ὑποτρέχων σε] Cf. Plat. Resp. 426 B. Legg. 923 C. Aeschin. 0. et ad Arist. Eq. 269.

674 sq. Qu. — τὸν κατὰ χθονὸς | κεύθοντ' (vel ναίωντ', vel ντ', pro θανόντ') —. Vel — τὴν (pro τὸν) κατὰ χθονὸς | τὰ (pro θανόντ') ἀκούειν τάδε δόκει ποτωμένην | ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ λύνειν (pro λέγειν, vel κοῦ ψέγειν) ἀγὼ λέγω.

675. τὸν κατὰ χθονὸς θανόντ'] Leg. τὸν — κεύθοντ' (ναίωντ', νέντ'). Cf. ad Soph. El. 968. εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω | θα- (κεύθοντος?) οἶσει. Aj. 634. Ἄϊδα κεύθων.

685. ξυνεκκομίζειν] Cf. Hipp. 465. πόσους δὲ παισὶ πατέρα γόοι | ξυνεκκομίζειν Κύπριν. El. 73. Fr. 339, 1. πατέρα τε ἡδέως ξυνεκφέρειν | φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν, | τε πατρί; 686. θνήσκοντα] Qu. ἀρκοῦντα.

688. κενὸν] Cf. ad Soph. Aj. 986. ὥς κενῆς | σκύμνον λεαίνης.

689. ἀλώμενος] δεδμημένος vel ἀνειμένος F. W. Schmidt.

696. εἰς ὄργην πεσών] Cf. Monost. 71. θυμὸς εἰς ὄργην πεσών. γὰρ ὄργᾱ δῆμος εἰς θυμὸν πεσών Naber.

697. ὅμοιον ὥστε —] Cf. Aesch. Agam. 1311. ὅμοιος ὥσπερ ἐκ τάφου πρόπει.

698 sq. Cf. 706 sq. Fr. 340, 2. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετου- αλᾶ· | ἦν δ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον εἰτείνειν φιλεῖ. Soph. Ant. praecipue 716. αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα | τείνας μηδὲν ὑπτίοις κάτω | στρέψας τὸ λοιπὸν (πλοῖον?) σέλμασιν ται.

698. εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνονται μὲν mss. εἰ δ' ἡσυχὸς τις ἐντείνονται (αὐτὸν ἐντείνονται Stob.) μὲν — Elmsl. ad Her. 7. 930., supplens ὁρῶν aut εἰδῶς, ut in 800. Corrigendum — τὸν πόδ' ἐνταθέντ' ἄγαν —, aut εἰ δ' ἡσύχως αὐτῶ ἐντείνοντί τις | χαλῶν ὑπέικοι, aut potius εἰ δ' ἡσύχως αὐτῶ νων ἄγαν —. Cf. 706. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν βαπεν. Soph. Ant. 715. Ineptum certe hic est μὲν, cui quod respondeat.

699. ἀνῆ πνοᾶς] Qu. ἀνῆ πνοῆς. Cf. ad Arist. Acharn. 347. πνοή. Cf. Soph. Phil. 639. ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρῶρας αὐτῶ ἀνῆ πνέων.

700. ὅσον θέλεις] οἷον θέλεις Cobet. Recte. Cf. Hel. 1300. γυγχάνων οἷων σε χρή. Sed Iph. A. 995. ἢ μὴ παρούσης ὄξομαι σέθεν.

704. τ' ἐγὼ] τέ σοι Dind. F. W. Schmidt.

705. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς] μὴ λίαν τείναι κάλως F. W. Schmidt.

706. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταυθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ | ἔβαπεν] Pr. ποδὶ fortasse πόδα. ἐνταυθεῖσα — ποδί] Anglice, with her sheet hauled tight. Cf. Eur. Fr. 340, 2. ἦν δ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐτείνειν φιλεῖ (Κύπρις). Soph. Ant. 715. αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκοσι πόδα | τείνας ὑπείκει μηδὲν ὑπίοις κάτω | στρέψας τὸ λοιπὸν (πλοῖον?) σέλμασιν ναντίλλεται. Apoll. Rhod. II. 931. Qu. Smyrn. IX. 43.

ποδὶ] Fort. πόδα. Sed cf. Bacch. 683. ἡῦδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι. Soph. O. R. 25. φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονί.

707. ἔβαπεν] Intransitive. Cf. Soph. Tr. 573. ἡ μελάγχοις ἔβαπεν ἰός. ἦν χαλᾷ πόδα] Anglice, if she (one) slacken the sheet. Cf. Iph. T. 1135. Eq. 436. τοῦ ποδὸς παρίει. 440. τῶς τερθρίους παρίει. Epicrat. com. III. 372. καὶ τοὺς κάλως ἔκλινε καὶ χάλα πόδα. Trag. adesp. 341. μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῳ κύματος ἄλκῃ. Sc. ὁ κυβερνήτης. Non igitur necessaria est correctio ἦν χαλᾶς πόδα. χαλᾷ] χαλᾶς Herw. Idem pro πόδα πῆλιν conjicit. Contrarium est τείνειν πόδα. Cum hoc loco cf. similem Soph. Ant. 715. Cf. etiam ad Aesch. Ag. 557.

709. δεῖ δέ μ'] Lege δεῖ δ' ἔμ'.

713. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν] Cf. Aesch. Sept. 276. ἐπιχομαι | θήσειν (στήσειν?) τροπαῖα τῶν κακῶν.

714. Qu. οὐ γάρ ποτ' Ἀργείους ἄν (pro Ἀργους γαῖαν) — Ἀργους γαῖαν] Ἀργους εἵνεκ' F. W. Schmidt. εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα] Cf. Hel. 977. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος. Her. 488. Med. 393. 402. Hec. 516. εἰς τὸ μαλθακὸν] Cf. Arist. Vesp. 714 ἤδη μαλθακός εἰμι. Pl. 488. Ran. 595. Nub. 727. Soph. Aj. 594.

715. προσηγόμεσθα] προσῆγέ μ', ἴσθ', ἄν Weckl.

720. τὰ δ' Ἀγαμέμνονος] Agamemnonis beneficia.

723. ὅπη] ὅποι Elmsl. ad Her. 595. ὅπη τραπόμενος. Reut. Cf. Med. 359. ποῖ ποτε τρέψει; Hipp. 1066. ποῖ τρέφομαι; He. 1099. ποῖ τράπωμαι;

724. καταφυγὴ σωτηρίας] Cf. 1203. σωτηρίας ἔπαλξιν.

727. ἠδεῖαν ὄψιν] Cf. Herc. 323. ὥς μὴ τέκν' εἰσίδοιμεν, ἄνθρωπον θέαν. Bacch. 1230. λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

730. τὸν δ' ἰδὼν] Qu. οὐκ ἰδὼν δ' —. Vel ἀκούσας σιμύγεντα καὶ σαφῶς.

735. ξυγκατασκάπτοις] Cf. Aesch. Sept. 222. τῶν ἀνδρομαίμων συγκατασκάπτῃν.

736. εἷς με aliquot codd. Quod fortasse verum esse arbitrat' Elmsl. ad Iph. T. 64., coll. Bacch. 804. οἶμοι, τόδ' ἤδη δόμοις εἷς με μηχανᾷ. El. 347. ἤκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγιον. Aesch. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται. Arist. Vesp. 1358. ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε, μὴ διαφθαρεῶ.

737. εἰκότως] ἔστ' ἔπος F. W. Schmidt. εἰκότως, κακῆς —] ἰκὸς ἦν κακῆς — Seager in Class. Journ. XIX. 79. εἰκὸς, ὥς — Apitz. ad Soph. Trach. 575. Sub. ἔχει (Iph. T. 881.). Qu. εἰκὸς ἦν.

740. ἐφωράθη φίλοις] Qu. ἐφάνθη τοῖς φίλοις.

742. οὐκ ἐκεῖνος] Sub. ἐκείνην. V. Elmsl. ad Her. 131. Qu. ἄλλ' ἐκείνη γ' αὐτὸν etc. Schol. κωμωδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν ταυ-
τότητα. Cf. Com. anon. 491.

746. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ'] μή μ' ἔαν θανεῖν Gent. in Mnem.
741. μή 'μὲ περιδεῖν θανόντα καὶ — Herw., qui tamen vul-
atam defendit versibus 1339 sq. et Med. 712.

747. πρόσφορόν τι πρὸς τάδ' εἶπε; F. W. Schmidt.

749. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν] Cf. Rhcs. 605. τοῦτον κατακτὰς
ἀντ' ἔχεις. Soph. Ant. 498. τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω. Arist. Lys.
29. ἤδη πάντ' ἔχω. Av. 1543.

752. αἰσθάνη] εὖ σταθμᾷ malit F. W. Schmidt, coll. Soph. O. R.
111. κῆδος] κεῖνος F. W. Schmidt.

754. οὐ γὰρ αἰχμητῆς —] Cf. Timoclem apud Athen. IV.
16 A. ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς, οὐκ ἐν ἀνδράσι. Soph. El. 302.

766. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι] Cf. Herod. I. 138. τὴν
τὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Isocr. Or. XV. 253. Arist. Ran. 1253.
' ἄρα μέμψιν ἐποίσει ἀνδρὶ etc.

767. συνηράμην] Cf. Rhcs. 494. μηνίων στρατηλάταισιν οὐ
ναίρεται δόρυ. Prom. 650. καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν | θέλει (σοι).

769. οἰστέον τάδε] Cf. Ion. 1260. οἰστέον δὲ τὴν τύχην. Με-
εω τρόποισι χρώμεθ'] Cf. Arist. Eq. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς
σιν ὥσπερ βλαντίοισι χρώμαι.

772. κακούργους] πανούργους Nauck.

774. ἐς κοινὸν λέγειν χρῆ] Cf. Herc. 86. λέγ' ἐς τὸ κοινόν.
Ien. 1236. λέξαντες Ἀργεῖοισι Καδμεῖοισί τε | εἰς κοινόν. Arist.
457. λέγ' εἰς κοινόν. Virg. Aen. XI. 335. 'consulite in medium.'

779. ἐλπίς — σωθῆναι] Cf. Iph. T. 1016. νόστον ἐλπίζω λα-
Alc. 147. ἐλπίς μὲν (γὰρ?) οὐκέτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον; Fort.
εἶναι. Cf. Soph. Aj. 606. O. C. 385. El. 810. 952. Ant. 897. 1246.
σωθῆναι κακῶν] Cf. Med. 360. σωτήρα κακῶν. Or. 442. κατα-
ῖς — κακῶν. Soph. Phil. 919. σῶσαι κακοῦ — τοῦδε (σε).
[opus est correctione σωθῆναι 'κ κακῶν. (Hipp. 705. ἀλλ'
κακὰ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.)

780. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν] Cf. Plat. Theag. 129. ἤξω δὲ ὀλίγον
ον, ἔαν τύχω.

782. τῷ δοκεῖν εὖχου μόνον] Leg. τόδε δοκεῖν εὖχου μόνον.
τῷ δοκεῖν γ' εἰ καὶ μόνον.

784. καὶ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσειε; Leg. καὶ τίς ἄν τόνδ' οἰκτί-
aut potius καὶ τίς ἄν μ' ἐποικτίσειε;

788. οἰωνὸς μέγας] οἰωνὸς μέλας F. W. Schmidt. Cf. ad Soph.
987. καὶ μὴν μέγας γ' οἰωνὸς (ὄφθαλμὸς vulg.) οἱ πατρὸς
Fort. οἰωνὸς κακός.

789. τῷ χρόνῳ δὲ] καὶ χρόνῳ γε Heims. τῷ χρόνῳ τε Herw.
790. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες] Cf. Med. 381. ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες. 305. Iph. T. 1012.

793. τόδ' οὖν ἴτω] Ut alibi ἴτω, Med. 798. 819. Her. 456.

795. ἔρπε νυν οἶαξ ποδός μοι Monk. ad Alc. 1096.

796. ὥς τί δὴ τόδε;] Qu. ὥς τί δὴ θέλων; ut in Iph. T. 558. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; Ion. 537. ὥς τί δὴ φεύγεις με; Rhes. 99. Soph. O. R. 1174. ὥς πρὸς τί χρείας;

798. μηδ' ἴδοιμι] μὴ εἰσίδοιμι F. W. Schmidt. Lege μὴ 'πίδοιμι.

800. περιβαλὼν — πλευρὰ] Cf. Iph. A. 632. πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ. περιβαλὼν πλευροῖς —] προσβαλὼν — F. W. Schmidt, coll. Hec. 410. δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι. παραβαλὼν — Naber. Frustra. Cf. Plat. Symp. p. 191. περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ.

802. ὀχήσω] Qu. ὀδηγῶ, vel πορεύσω. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —;] Cf. Iph. A. 406. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταῦτοῦ γεγώς; Med. 548. ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν γεγώς σοφός, etc. Soph. O. R. 390.

803. εἴ σε μὴ — ἐπαρκέσω] ὀρῶν aut εἰδώς supplet Elmsl. ad Her. 7. quem vide etiam ad 693. Cf. Suppl. 327. ὥς οὔτε ταρβῶ ξὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον. Soph. Aj. 136. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Arist. Eq. 783. Sed offendit accusativus post ἐπαρκέσω. Dativum enim semper, ni fallor, regit verbum ἐπαρκεῖν hoc sensu. Cf. Hec. 985. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν. Fr. 311, 2. ξένοις ἐπήρκεις. Cycl. 300. πέπλοις ἐπαρκέσαι. Qu. εἴ τι μὴ — ὄντι (σοι) — ἐπαρκέσω. Vel εἴ σε μὴ — συμφοραῖσι ῥύσομαι. Vel ἦν σε μὴ — ἐπωφελῶ.

804. τοῦτ' ἐκεῖνο] Cf. Hel. 622. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· | συμβεβῶσιν οἱ λόγοι | οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς. Med. 97. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες. Arist. Ach. 41. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ 'λεγον. Lys. 240. κτᾶσθ' ἐταίρους] Delenda videtur virgula vulgo posita post ἐταίρους. Sensus enim est, κτᾶσθε (ὥς) ἐταίρους μὴ τὸ συγγενὲς μόνον (i. e. τοὺς συγγενεῖς μόνον), ἀλλὰ καὶ τοὺς θυραίους. Cf. Arist. Ran. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα. Thuc. III. 82. καὶ μὴν καὶ τὸ συγγενὲς τοῦ ἐταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο διὰ τὸ etc.

805. ὥς ἀνὴρ] εἰς ἀνὴρ Herw. ὦν] εἰς Pal. Neutra correctione opus est. ὅστις τρόποισι συντακῇ] Cf. Arist. Ran. 1163. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅττω μετῇ πάτρας. συντακῇ] συντρέχει Wakef. S. C. § 76., coll. 1221. καὶ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. Frustra. Cf. Fr. 296, 2. κακῶ κακὸς δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς. Fr. 909, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή, | ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε, σωφρονεῖν ἐπίσταται. Plat. Symp. 192 E. ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφῶσαι εἰς τὸ αὐτὸ, ὥστε δύο ὄντας ἓνα γεγονέναι.

806. μυρίων κρείσσων —] Cf. Iph. A. 1394. εἰς ἀνὴρ κρείσσων
 ναικῶν μυρίων ὄρᾱν φάος.

809. Σιμωνντίοις ὀχετοῖς] Cf. Iph. A. 767.

810. πάλιν ἀνῆλθ'] Anglice, has gone back.

814. θοινάματα —] Cf. Ion. 1495. οἶωνῶν — φόνευμα θοί-
 μα τ'. Aesch. Suppl. 800. κυσὶν θ' ἔλωρα κάπιχωρίοις ὄρνισι
 ἔπνον. Soph. Aj. 1065. ὄρνισι φορβή.

815. γενναίων] δειλαίων F. W. Schmidt.

819. τὸ καλὸν οὐ καλὸν] Cf. Soph. El. 1087. τὸ μὴ καλὸν
 θοπλίσασα. Ant. 371. ὅτω τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι.

820. τεμεῖν — χρῶα] Cf. v. ταμεσίχροος (Hom.).

821. δέ] Qu. τε. μελάνδετον — ξίφος] Cf. 1148. φάσγανον
 μέλαν. 1472. μέλαν ξίφος. Fr. 373, 2. φασγάνου μελανδέτου.
 h. Aj. 231. κελαινοῖς ξίφεσιν. Tr. 856. ἰὼ κελαινὰ λόγχα — δορός.

822. εἰς αὐγὰς] Leg. ὑπ' αὐγὰς, ut in Hec. 1154. ὑπ' αὐγὰς
 οὐδε λεύσσουσαι πέπλους. αἰλίοιο] Cf. El. 465. Similiter Πριά-
 ο Tro. 838. τροχηλάτοιο Herc. 123. Αἰδαο Alc. 126.

823. τὸ δ' αὖ κακουργεῖν] Cf. Soph. Tr. 545. τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν.
 αινολὶς] μὴ καλὴ Apitz. ad Soph. Tr. 575. μεγάλη] γρ. ποι-

M. μαινόλις Herm. Pors. Dind. Quae vox nusquam apud
 ipidem occurrit. Lege γίγνεται. Requiritur creticus.

825. φασγάνου (pro θανάτου δ') ἀμφὶ φόβῳ Herw., qui ne-
 δ' neque γὰρ huic loco convenire putat. Cf. v. str. 805.
 νάτου — ἀμφὶ φόβῳ] Prae formidine mortis. Cf. Soph.
 147. ἀμφὶ θυμῷ (prae iracundia).

832. τίς ἔλεος] Cf. 333. τίς ἔλεος, τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρ-
 —;

833. ματρόκτονον αἷμα] Cf. 1649. δίκην ὑπόσχεσ αἵματος μη-
 νόνον. Bacch. 139. αἷμα τραγόκτονον. αἷμα χειρὶ θέσθαι]
 χειρὶ δρέπεσθαι Wecklein. αἷμα χειρὶ δεῦσαι F. W. Schmidt,
 Nauck. ad Aj. 376. Sed cf. O. C. 542. ἔθου φόνον. Bacch.
 ἀλλ' αἷμα θήσεις.

334. ὅ γ'] Qu. ὅδ'.

335. βεβάκχενται μανίαις] Cf. 36. Bacch. 33. Herc. 878. μα-
 λύσσαις χορευθέντ' ἀναύλοις.

336. θήραμα, φόβῳ | δρομάσι δινεύων (intrans.) βλεφάροις
 ἰγ.

340. χρυσεοπηνήτων φαρέων] χρυσοπηνήτων -- Herm. Malim
 πηνίστων —, a verbo πηνίζεσθαι. Confer apud nostrum χρυ-
 ῖλος, χρυσεοβόστρυχος, χρυσεόνωτος, χρυσεόκυκλος, χρυσεο-
 ῖος, χρυσεοφάλαρος, χρυσεόστολος, χρυσεότυπος, χρυσεοσάν-
 χρυσεότευκτος. Cf. Andr. 832. λεπτόμιτον φάρος.

41. πατρώων παθέων ἀμοιβάν] Cf. Herc. 225. ποντίων κα-
 των | χέρσου τ' ἀμοιβάς. Hesiod. Op. 334. ἔργων ἀντ' ἀδίκων
 ν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

845. θεομανεῖ λύσση] Cf. 79. Ion. 1402. θεομανής. Aesch. Sept. 653. ὦ θεομανές.

846. ἤκιστα] Sc. δαμείς etc.

848. δώσων] ἐσιῶν F. W. Schmidt. Qu. θρέξων (ἀγῶνα). Cf. 868. ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον. Vel θενσόμενος, ὦ —. Vel δυσόμενος, ὦ —. (Ut δύσονται ἀγῶνα apud Hom.) Falsum esse δώσων ostendit articulus τόν.

850. οὐ μακράν] I. q. οὐκ ἐς μακράν. Cf. Tro. 412. οὐ μακράν δέξεσθ' ἐμ'. ἤκω δ' ἐς νεκρούς.

858. ἐξετηκόμην γόοις] Cf. ad Hec. 434. ἐκτέτηκα καρδίαν | θρήνοισι μητρός.

860. τὸ μέλλον —] I. e. ἐγοώμην. Cf. ad Phoen. 1549.

862. κάπεκύρωσεν θανεῖν] Cf. Soph. El. 793. ἤκουσεν ὦν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς (Νέμεσις).

864. πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ] Cf. Tro. 758. πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν. Iph. T. 974. βίον ἀπορρήξειν θανών. Aesch. Pers. 507. πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.

866. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν —] Haec παρωδεῖ Alcaeus comicus Fr. 19. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν (ἐξ ἀγρῶν?) πελάνους φέρων | εἰς τὴν ἑορτὴν τοῖς θεοῖσιν εἴκοσι, | ὄρω δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ (ita enim conj. Kock).

869. καί μ' ἔφερβ' ὁ σὸς φίλως | πένητα μὲν, πιστὸν δὲ γεναίοις δόμοις F. W. Schmidt. μ' ἔφερβε σὸς δόμος] Cf. Ion. 323. βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιὼν τ' αἰεὶ ξένος.

876. ἀνεπτέρωκε] Cf. Suppl. 89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Aesch. Cho. 218. ἀνεπτέρωθης. Arist. Av. 1445. ἀνεπτέρωσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

878. ἀγῶνα —] Cf. Iph. A. 1334. δεινούς ἀγῶνας διὰ σέ δεῖ κεῖνον δραμεῖν.

879. ὄρω δ' ἄελπτον φάσμι] Cf. Soph. Trach. 693. φάσμα δέρκομαι ἄφραστον etc.

881. παρειμένον νόσῳ] Cf. Cycl. 587. ὕπνω παρειμένος. Herc. 1043. Bacch. 635. κόπου ὕπο — παρεῖται. 682. σώμασιν παρειμένοι. Phoen. 866. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν' (γυῖ'). κατηφῇ] Cf. Med. 1012. τί δὴ κατηφεῖς (κατηφές?) ὄμμα;

882. φίλῳ] Qu. φίλον.

889. τοῖς δυναμένοισιν ὦν αἰεὶ] Cf. Hec. 1164. ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται. Aesch. Prom. 973. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεὶ. Thuc. I. 3. τὰς αἰεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον. I. 2. βιαζόμενοι ὑπὸ τῶν αἰεὶ πλειόνων. II. 11.

892. λόγους ἐλίσσων] Cf. ad Arist. Ran. 827. γλῶσσ' ἀνελισσομένη (Euripides). Plat. Phil. 15 E. λόγον — ἀνελίττων καὶ διαμερίζων.

894. ἐδίδου] Fort. ἐτίθει.

895. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ] Sc. τοῖχον. Cf. Fr. 92. οὐ γὰρ ποτ' ὄν Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῇ | χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης (δίκης ?) ἀποστερεῖν. Arist. Ran. 536. μετακλίνδεν αὐτὸν ἀελ | πρὸς τὸν εὐ πράπτοντα τοῖχον. Plut. Mor. 20 C. οὐ γὰρ ἀποκλίνειν ἀπαν- ; εἰς τὸν αὐτὸν τοῖχον etc.

896. ἀστοὺς περιβαλεῖν κακῶ τινι] Ut κακῶ περιπεσεῖν dicitur.

897. πόλεος] πλεῖστον feliciter F. W. Schmidt.

900. Cf. Hom. Il. 5, 819. οὗ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ χεσθαι | τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη | ἔλθῃσ' πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν (sc. ἐκέλευες).

901. ἐπερρόθησαν δ' —] Cf. Phoen. 1253. πάντες δ' ἐπερρό- ταν Ἀργεῖοι τάδε -- ὥς δίκαι' ἡγούμενοι. Hec. 551. Soph. Tr. 1. ὅς αὐτὸν — λόγοις ἐπερρόθησε etc. Fr. 695. ἐπερρόθει — κεκτημένην.

902. τῶνδ'] Leg. τῶδ'.

903. ἀθυρόγλωσσος] Cf. Bacch. 386. ἀχαλίνων στομάτων. Fr. 4. ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα. Arist. Ran. 838. ἔχοντι' ἀχάλινον σπῆς ἀθύρωτον στόμα.

904. ἡναγκασμένος] ἐξωγκωμένος Heims. ἐξηκασμένος Naber. irectum. Fort. ἐμβεβλημένος, vel ὑποβεβλημένος, vel εἰσωθις- , vel ὠνομασμένος, vel simile quid. Cf. ad Arist. Ran. 970. Κῆος, ἀλλὰ Κεῖος.

906. πιθανὸς] ἱκανὸς Heimsoeth. ἔτ' αὐτοὺς] ἔτ' ἀστοὺς k. ἐταίρους aut ἀπείρους F. W. Schmidt.

907. ἡδὺς τοῖς λόγοις] Malim ἡδύς τις λόγοις. (Ita Musgr. Herw. etc.) Vel ἡδὺς ἦν λέγων.

910. αὐθις] Posthac, deinceps. Cf. Alc. 1152. Hipp. 312. 892.

912. ἰδόνθ'] Qu. κρίνονθ'.

914. ὅς] Fort. ὁ δ'. Sed cf. 913.

919. χραίνων] Radens. Anglice skimming, grazing. Qu. ον.

920. αὐτουργὸς, οἷπερ —] Sic Hel. 440. Ἑλλήν πεφυκῶς, οὐκ ἐπιστροφαι etc. Suppl. 867. ἀληθῆς ἦν φίλος — ὧν ὅς οὐ πολὺς. Arist. Fr. 333 Bl. Dinarch. I. 114. εἰ δὲ ῥήτωρ αἰτηγὸς, οἱ — συνηγοροῦσιν etc. Plat. Resp. VIII. p. 204. ροποιὸς ἀνὴρ, οὗς δὴ καὶ ἐπαινεῖ τὸ πλῆθος. Theocr. XXV. οὐ μὲν γὰρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου | βουκολίοις, αἷτ' ἔργα θείρουσι νομήων. Hom. Od. 5, 438. 15, 183. Fort. οἷπερ νοι.

921. χωρεῖν δμόσε τοῖς λόγοις] Cf. Plat. Resp. X. 517 B. ἐὰν τις δμόσε τῷ λόγῳ τολμᾷ ἵνα, etc. θέλων] Nonnihil tum.

923. ἡθέλησε] ἡξίωσε aut οὐκ ὤκνησε Herw.

926. δπλίζεσθαι χεῖρα] Cf. Neophron. trag. 2, 13. ὦ χεῖρες | πρὸς οἶον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα.

937. ἡ γυναιξί] Leg. ἡ εἰ γυναιξί.
 938. τοῦναντίον —] Cf. Arist. Pl. 15. τοῦναντίον ὁρῶν ἰ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 943. ἀλλ' οὐκ ἔπειθε καίπερ (pro ἔπειθ' ὄμιλον) εὖ δοκῶν λέγειν Heimsoeth. Non male.
 946. πετρομένους] πετρούμενος recte Elmsl. ad Her. 60.
 960. κατάρχομαι στεναγμόν] Cf. Hec. 685. κατάρχομαι νόμον βακχεῖον. Hom. Od. 3, 445.
 961. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρητῖδων] Cf. Phoen. 1351. ἐπὶ κάρᾳ λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. λευκὸν] λευκῶν Herw. coll. Med. 913. λευκὴν — παρητῖδα. Recte.
 963. κτύπον τε κρατὸς] Cf. Phoen. 1351. ἐπὶ κάρᾳ λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. Andr. 1211. κάρᾳ κτύπημα χειρὸς ὁλοῦ Phoen. 1575. ψυχρὰν λοιβὰν — ἄν ἔλαχ' Ἀἰδᾶς.
 966. σίδερον ἐπὶ κάρᾳ —] Cf. El. 148. χέρα τε κρατὶ ἐπὶ κούριμον τιθεμένα. Tro. 279. ἄρασσε κρατὰ κούριμον. ἐπὶ κάρᾳ (non κάρᾳ) Elmsl. in Class. Journ. XVI. 429. Qui κούριμον ad κάρᾳ referendum monet.
 971. βέβακε — οἴχεται] Cf. Tro. 259. βέβαχ' ἃ δίσποισιν οἴχομαι ἃ τάλαινα.
 974. φθόνος —] Cf. ad Alc. 1135. εἶλε] Fort. ἔβαλε. Cf. Eur. El. 902. μή μέ τις φθόνῳ βάλη.
 979. ἕτερα δ' ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα] Cf. Hipp. 1108. αἷμα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται· μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰὼν πολυπλοῦτος αἰεί. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἐτέρους ἕτερα πιέζει φανεῖσα θνατῶν El. 1093. εἰ δ' ἀμείβεται φόνον δικάζων φόνος. Med. 1266. θνητῆς φόνος ἀμείβεται. Hec. 684. ἕτερα δ' ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.
 981. βροτῶν —] Cf. Thuc. III. 59. ὥς ἀστιάθμητον τὸ τῆς συμφορᾶς. Arist. Av. 169. ἄνθρωπος — ἀστιάθμητος.
 982. μόλοιμι — ἔν' — ἀναβοάσω] Eadem constructio est Iph. T. 439. Suppl. 621. Hel. 178. Hom. Od. 18, 202. Cf. ad Soph. Aj. 1222. μέσον] μέσῳ Madvig. Qu. τὰν οὐρανοῦ μέσαν —.
 983. ἀλύσει χρυσέαισι — βῶλον] Huc respici videtur in Fr. 783. χρυσέα βῶλος.
 987. οἶ] ἄς (aut οἶας) Madvig.
 988. πτανὸν — δίωγμα πώλων] Cf. Iph. T. 193. ἔπιοισιν πτανῶν
 990. πελάγεσι] Qu. πελάγεα vel πελάγια.
 991. Μυρτίλου φόνον] I. e. cadaver. Cf. Soph. Aj. 546. νεοσφαγῇ — τόνδε προσλεύσσω φόνον. Infra 1358. τὸν Ἑλένης φόνον.
 998. ὁπότε] Qu. εὐτ'. ἄρονος — τέρας] Cf. Hipp. 1247. τὸ δύστηνον τέρας | ταύρου.
 1001. τό τε περωτὸν —] Leg. τε τὸ —.
 1003. Leg. τὰν πρὸς ἐσπέραν. Cf. 1260. ὃς πρὸς ἐσπέραν φέρει.

- [004. *προσαρμόσασα*] *μεθαρμόσασα* Blomf. Gloss. Prom. 317. Schol. *μεταλλάξασα*.
- [005. Qu. *δρομήματα Πλειάδος*. Cf. Iph. A. 7. *τῆς ἐπταπό- Πλειάδος*. Rhés. 529. *ἐπτάποροι Πλειάδες αἰθέριαι*.
- [007. *ἀμείβει*] Sc. *Ζεύς*.
- [008. *ἐπώννυμα δεῖπνα Θυέσιου*] Cf. Soph. El. 283. *πατρὸς | υσιτάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην*.
- [013. *κατακυρωθεῖς*] Cf. Soph. Ant. 935. *μὴ οὐ τάδε ταύτη υροῦσθαι*.
- [014. *ἀπαλλάξω*] *ἀπαλλάξων* duo codd. prob. Naber.
- [017. *κηδοσύνω*] Cf. *ταρβόσυννος, δεσπόσυννος. παράσειρος*] *σειραφόρος*. Cf. Aesch. Ag. 841. *μόνος δ' Ὀδυσσεὺς — ἦν κειραφόρος*.
- [020. *οἳ γὰρ μάλ' αὖθις*] Qu. *οἴμοι μάλ' αὖθις*. Cf. ad Soph. 16. *σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι*] Hipp. 1260. *ἰδὼν ἐν ὄμμασιν*. Soph. Trach. 241. *ὦν ὄρας ἐν ὄμμασιν*. 748. *ἐν ὄμμασι δορκῶς*. Ant. 760. Hom. Il. 1, 587. *μή σε — ἐν ὀφθαλμοῖσιν*. Theocr. IV. 7.
- [022. *ἀφείσα — γόους*] I. q. *παρεῖσα* (Suppl. 111. *πάρες γόον*). vario sensu ἀφιέναι γόους legitur El. 59. *γόους τ' ἀφίημ' αἰθέρ' γαν πατρί*.
- [025. *φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ*] Cf. Alc. 722. *φίλον τὸ φέγγος τοῦ θεοῦ, φίλον*. Suppl. 208. 469. Med. 352.
- [029. *ὦ μέλεος —*] Cf. Hec. 425. *ὦ τῆς ἁώρου θύγατερ τύχης*.
- [030. *θανάτου τ' ἁώρου*] Cf. Fr. 392, 4. *θανάτους τ' ἁώρους*. 68. Iph. A. 1218.
- [031. *μή μοι περιβάλης ἀνανδρίαν*] Fort. *προσβάλης*, i. q. *ψῆς*. Sed cf. Ion. 829. *τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς*. 304. *περιβαλεῖν σωτηρίαν*. Phoen. 189. *δουλείαν περιβαλὼν*.
- [032. *ὑπόμνησιν*] *ὑπομνήσει* Musgr. Recte, opinor.
- [033. *μή στένειν*] Imo *μὴ οὐ στένειν*. Et sic Herw. Cf. ad Tr. 742. *δν οὐχ οἶόν τε μὴ (l. μὴ οὐ) τελεσθῆναι*.
- [034. *οἰκτρὸν*] *εὐκτὸν* F. W. Schmidt. Vix placet scholiastae ratio.
- [035. *δεῖ δ' ἢ βρόχους*] *δεῖ δὴ βρόχους absque causa* Elmsl. ad. 326., coll. Hipp. 688. *δεῖ με δὴ καινῶν λόγων*. El. 71. *με etc. βρόχους ἄπτειν κρεμαστοὺς*] Cf. Hipp. 770. *κρε- ἄψεται ἀμφὶ βρόχον*.
- [036. *ξίφος θήγειν χερί*] *ξίφος θιγεῖν χερὶ frustra* F. W. dt. Fort. *ξίφος λαβεῖν χερὶ*, coll. Med. 1244. *λαβὲ ξίφος*. f. Ion. 1064. *ἢ θηκτὸν ξίφος ὁ δαίμων ἐξάψει (ἢ ἔξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν*. Soph. Fr. 808, 2.
- [037. *σύ νύν μ'*] Sc. *κτεῖνε*. Cf. Soph. Trach. 305. *μηδ', εἴ σεις, τῇσδὲ γε ζώσης ἔτι*.

1038. ὕβρισμα θέμενος τὸν —] Cf. Soph. Tr. 997. οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν.

1039. ἄλις τὸ μητρὸς αἵμ'· ἐγὼ σέ γ' (ἐγὼ δέ σ' v. l.) οὐ κτενῶ F. W. Schmidt. ἄλις —] Cf. Iph. T. 979. ἄλις τὸ κείνης αἷμα.

1040. αὐτόχειρι — τρόπῳ] αὐτόχειρι — μόρῳ Nauck. et Naber. coll. Med. 1281. αὐτόχειρι μοίρα. Phoen. 980. θάνατος αὐτόχειρ. Or. 947. αὐτόχειρι σφαγᾶ. αὐτόχειρ σὺ θνήσχ' ὅτι βούλει τρόπῳ F. W. Schmidt.

1041. ξίφους] θράσους Herw., coll. 1084.

1043. εἰ τερπνὸν — χέρας] ἢ τερπνὸν — χέρας F. W. Schmidt

1045. ὦ φίλτατ', ὦ —] Cf. Med. 1039. ὦ φιλιτάτη χεῖρ, φύτατον δέ μοι στόμα. Soph. El. 1357. ὦ φίλταται μὲν χεῖρες (l. φύτάτας — χεῖρας) ἡδιστον δ' ἔχων | ποδῶν ὑπηρέτημα. ποθινὸν — ὄνομα] Cf. 1080. ὦ ποθινὸν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς.

1046. ὄνομα] Qu. ὄμμα. Et sic Tyrwhitt. Cf. 1082. τῆς σῆς ἀδελφῆς] Qu. ταῖς σαῖς ἀδελφαῖς. Vel τῇδ' αὐτάδελφον.

1050. τάδ' ἀντὶ παίδων —] Cf. Aesch. Eum. 835. θήη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους (ubi λέχους suadet Wakef., coll. h. l.).

1053. κέδρου τεχνάσματα] Cf. ad Alc. 365. ἐν ταῖσιν αἰταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις — θεῖναι. Tro. 1141. ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαῖνων | ἐν τῇδε θάψαι παῖδα. τεχνάσματα] Cf. 1560. Alia forma τέχνημα est Soph. Phil. 36. 928. Aesch. Fr. 322.

1054. φίλων ὥς ἐσπανίσμεθ'] Cf. Aesch. Pers. 1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. Cho. 577. φόνου — ὑπεσπανισμένη. Soph. Aj. 740.

1056. ὥστε κοινωνεῖν τάφου] ὥστε καὶ νῶν δεῖν τάφου Herw. ad O. R. 261.

1066. κατθανόντιον εὖ περιστείλον δέμας] Cf. ad Med. 1034. καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν. 582. Soph. Aj. 821. Phil. 441.

1069. ἐν — σοι μομφὴν ἔχω] Cf. Tro. 558. νῦν — εἰς οἶκτον ἦλθες (i. e. οἰκτείρεις). σοι μομφὴν ἔχω] Cf. Ion. 885. σοὶ μομφὰν αὐδάσω. Phoen. 780. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.

1076. γάρ ἐστι] Scribe γὰρ ἐστι.

1077. ὦ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμὴν] Cf. Pers. 250. ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς (l. μέγας) πλούτου λιμὴν.

1078. γάμων — ἐσφάλης] Cf. Soph. Tr. 1113.

1080. 1081. Inverso ordine legendi, opinor.

1082. ὦ ποθινὸν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς] Cf. 1045. ὦ φίλτατ'. ὦ ποθινὸν ἡδιστόν τ' ἔχων — ὄνομα etc. Qu. ὄμμ'.

1083. Cf. Hec. 427. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.

1085. ἢ πολὺν λέλειπαι τῶν —] Cf. Hel. 1246. πῶς δῆ; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων. Soph. Aj. 543. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων; Contra Iph. T. 815. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν.

ἄλμα — μὴ —] Cf. 46. ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μὴθ' μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε (μηδὲ malit Elmsl.) προσ-
ῆς οὔτε — οὐ Med. 1346. Or. 41. μὴθ' αἷμα
ῶμά μου.

θερώσας τοῦμόν] Quidni ἐλευθερῶν ἐμαυτόν?

κατέκτανον] Cf. Soph. Aj. 230. συγκατακτάς.

γε λέχος ἐπήνεσα] Cf. 1672. καὶ λέκτρο' ἐπήνεσ'

ἰο ἐρῶ καλόν ποτε —;] Cf. Suppl. 247. τί πρὸς
οὐς λέγων καλόν; Herc. 578. ἢ τί φήσομεν καλόν;
ἀρ —] Cf. El. 658. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν

] εἴ γε (?) Herw.

dicatur λύπην πικρὰν propter accusativum Ἑλένην.
καὶ dixisset poeta, addidisset Μενέλεω λύπη πικρά."

12.). Cf. Her. 70. Med. 1189. De constructione
El. 962. El. 1260. Andr. 291. Tro. 879. Herc. 323.
c. 1074.

τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς] Qu. πῶς;
ἐστιν ἔκ γ' ἐμοῦ (vel ἐξ ἐμοῦ) πάλαι. Vel πῶς;
ἔτοιμόν ἐστί σοι πάλαι. εἴ γ'] Cf. 1513. Antiph.
VIII. 87. Demosth. de Cor. 294.

δὴ] Jam.

ν νυμφίον κεκτημένη] Cf. Iph. A. 461. Ἄιδης νιν,
ύσει τάχα. Iph. T. 369. Soph. Ant. 653.

τρων] Malim ἐσόπτρων aut κατόπτρων. οἶους]
Schmidt.

ῆριον] ἡβητήριον Naber, coll. ἐνηβητήριον Herod.
comp. 40. τῶν ἡβητηρίων τὰ κάλλιστα.

ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι] Cf. Hor. C. III. 9. 15.
tiar mori.' Cf. Alc. 326. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ
μ. Her. 600. δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν.

ε τιμωρούμενος] Cf. El. 1095. πατρὶ τιμωρούμενοι.
πατρὶ τιμωρουμένη. 349. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν —]
ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐνδῶσω μέ σοι.

ν' ὅπως λέγεις] πέραινε σοὺς λόγους F. W. Schmidt,
Andr. 333. Med. 701.

ὥς θανούμενοι] Cf. Herc. 949. κᾶθινε κέντρον
χερὶ. Aesch. Prom. 1022. ἐκερτόμησας δῆθεν ὥς
sed infra 1320. ὥς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα.
post οἴκους.

el. 1054. γυναικείois σ' ἄν οἰκτισταίμεθα | — θρή-
νόσιον. Phoen. 772.

ἐκδακρῦσαί γ' —] Cf. Phoen. 1353. ὥστ' ἐκδα-

κρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγγανεν. Aesch. Ag. 550. ὥστ' ἐκδακρύειν (ἐνδ. vulg.) γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Arist. Lys. 512.

1123. Qu. ταῦθ' (sic) ἄπερ κείνη. Cf. ad Arist. Vesp. 621.

1126. τίς ὀλεθρὸς] πῶς σφαγὴ Herw., coll. schol. καὶ πῶς ἀναιροῦμεν αὐτὴν ἔμπροσθεν τῶν δούλων;

1129. αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον] Cf. Andr. 264. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει τάχα. Soph. Aj. 355. δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. Fr. 352. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον ὡς λέγω σαφῶς. τείνει] Tendere. Cf. Iph. A. 410. μακρὰν ἔτεινον. Suppl. 720. οἱ δ' ἔτεινον ἐς πύλας.

1138. τυχεῖν] Qu. κυρεῖν.

1146. ἔχειν] Sc. Menelaum.

1147. μὴ γὰρ οὖν ζώην ἔτι] Cf. Suppl. 454. μὴ ζώην ἔτι, εἰ τέκνα τὰμὰ πρὸς βίαν νυμφεύσεται. Fort. μηκέτι ζώην ἐγώ.

1148. φάσανον — μέλαν] Cf. 1478. μέλαν ξίφος. 819. μελάνδετον ξίφος. Fr. 373, 2. φασγάνου μελανδέτου. Bacch. 628. ξίφος κελαινόον. Soph. Aj. 230. κελαινοῖς ξίφεσιν.

1149. κατάσχωμεν] κατανύσωμεν Herw., coll. 89. El. 1164.

1151. ἐνὸς γὰρ —] δυοῖν γὰρ Schneidewin ad Soph. El. 1318. Cf. Soph. Aj. 479. ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι | τὸν εὐγενῆ χρή. σφαλέντες] I. q. ἁμαρτόντες. Cf. ad Soph. El. 1320.

1155. φίλος σαφῆς] Cf. Herc. 55. σαφεῖς — φίλους. Fr. 928. φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ.

1156. ἀλόγιστον] Qu. ἄλγιστον.

1157. ἀντάλλαγμα] Anglice, exchange. Cf. verbum ἀνταλλάσσεσθαι Hel. 1097.

1160. δίδως μοι] διδάσκεις F. W. Schmidt.

1161. παύσομαί σ' αἰνῶν] παύσομαι δ' αἰνῶν σ' F. W. Schmidt.

1162. βάρος τι —] Cf. Her. 204. καὶ γὰρ οἶν ἐπίφθορον λίαν ἐπαινεῖν ἐστι. Iph. A. 979. αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινα μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν. αἰνεῖσθαι λίαν] I. e. ἐν τῷ αἰνεῖσθαι λίαν. Eadem structura est Herc. 1356. οἷδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ | ἐς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν. Arist. Pl. 400. οὐ τῷ μεταδοῦναι;

1164. θανεῖν] φθάνων F. W. Schmidt. Qu. φθάνειν.

1168. ἀξιωθεῖς] V. ad Hec. 319.

1170. παρασχών] Suspectum. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω] Cf. Her. 559. ἐλευθέρως θάνω. Hec. 548.

1171. ψυχὴν ἀφήσω] Cf. Tro. 1135. ψυχὴν ἀφῆκεν. Hel. 1447. Μενέλεων δὲ] Leg. Μενέλεων τε.

1178. σωτηρίαν σοὶ τῷδὲ τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί] Qu. — σοι, τῷδε, καὶ τρίτῃ γ' ἐμοί. Cf. 1189. 1241.

1179. ἀλλὰ ποῦ τόδε;] ἀλλ' ἄγ' εἰπέ δὴ F. W. Schmidt.

1185. τάφω] Qu. τάφου, vel τάφον.

1186. ὑποτιθεῖς (sic) Naber.

1187. χοάς κατασπείσουσα νερτέρους [νερτέρων?] τάφῳ F. W. Schmidt. Cf. 1322. σπείσασα νερτέρων χοάς.

1188. καὶ δὴ τί μοι —] Cf. El. 655. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; Hel. 101. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;

1192. ἢ τόνδε κάμει] Leg. ἢ τόνδε γ' ἢ 'μέ.

1200. ἦν πολὺς παρῇ] Cf. Bacch. 300. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς. Arist. Eq. 760. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα. Hipp. 443. Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸς, ἦν πολλὴ ῥυῇ (f. παρῇ).

1201. χρόνῳ μαλάξειν] Cf. Alc. 381. χρόνος μαλάξει σ'. 1085.

1203. σωτηρίας ἔπαλξιν] Schol. βοήθειαν. Cf. Aesch. Ag. 382. οὐ γὰρ ἐστὶν ἔπαλξις πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ etc.

1208. ἤς] Lege ἦ.

1209. Φωκέων δ'] Lege Φωκέων τ'. τίνος χρόνου;] Qu. πόσου (vel ποίου) χρόνου; Cf. ποίου (πόσου?) χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

1210. καλοῖσιν —] Cf. Aesch. Ag. 876. τοιοῖσδ'ε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Her. 918. δισοῦς παῖδας Διὸς ἀξιῶσας. Hec. 319.

1213. σκύμνον —] Cf. 1388. Λήδας σκύμνου. Andr. 1147. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον.

1215. τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει] Cf. Ion. 547. τῷ χρόνῳ γε συντρέχει. Soph. O. R. 963. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ. Aesch. Fr. 299. (οὐ) θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου.

1217. παρθένου δέχου πόδα] Expecta virginis reditum. Cf. Hipp. 661. σὺν πατρὸς μολὼν ποδί. Herc. 336. Hec. 977.

1218. φύλασσε δ', ἦν τις —] Qu. φύλασσε μή τις etc. Cf. Iph. A. 145. λεῦσσε φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ etc. Xen. Hell. V. 4. 28. τοῦ δ' ὄρθρου ἀναστὰς ἐφύλαττε μὴ λάθῃ (l. λάθοι) αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελθὼν. "πρὶν τελευτηθῇ φόνος, quasi praecedat φύλασσε μή τις" (Elmsl. ad Med. 215.) Qu. πρὶν τελεσθῆναι φόνον.

ἦν τις — ἢ ξύμμαχος τις ἢ —] Cf. Hec. 1178. εἴ τις γυναικας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς, | ἢ νῦν λέγων τίς ἐστιν, etc.

1224. Versum ut inutilem et languidum delet Herwerden.

1225. νυκτὸς ὀρφναίας] Cf. Aesch. Fr. 593, 3. ὀρφναία νύξ. Ag. 21. Suppl. 994.

1226. καλεῖ σ' Ὀρέστης —] καλῶ σ' Ὀρέστης — recte Cobet. Naber. Sic mox πάσχω et προδέδομαι. Cf. Hipp. 1285. Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδῶ (sic unus cod. αὐδᾶ plerique codd.). Or. 1664. Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ. et ad Hel. 1167. Arist. Ach. 406.

1228. προδέδομαι δ'] Lege προδέδομαί θ'.

1230. ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ] Cf. 1224. Iph. T. 95. Πυλάδῃ (σὺ γὰρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου), etc.

1231. ἔσω χθονός] Qu. ὑπὸ χθονός.

1233. Qu. ὦ συγγενές σὺ (pro ὦ συγγένεια) πατρὸς ἐμοῦ.
 1234. ἔκωσον τέκνα] ἔκωσον κακῶν F. W. Schmidt.
 1238. ὀνείδη] Anglice reproaches. ἐνερθε frustra F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Cho. 488. ἄρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ; Hom. Il. 1, 211. ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα ὀνείδισον.
 1239. κατασπένδω] Imo καταστέφω, ni fallor. Cf. 1321. τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον | στέψασα etc.
 1244. δίκη μία] τύχη μία F. W. Schmidt.
 1246. Μυκηνίδες —] Schol. Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφεστήκασιν αἱ πόλεις. Cf. Iph. T. 508 sq. Diod. Sic. XI. 65. Elmsl. ad Her. 188.
 1247. τὰ πρῶτ' —] Cf. Med. 912. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας | τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι etc. Hec. 794. ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Bacch. 275. et ad Arist. Ran. 421. κάσιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
 1250 sq. Cf. Soph. Aj. 804 sq.
 1251. σιῆθ' — τρίβον] σχέθ' — Herw. Frustra. Cf. Suppl. 990. ἔστηκε πέτραν. Her. 672. ἔστηκε κέρας. Soph. Aj. 877. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν | κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμῶς δηλοῖ (δηλός?) φανείς. 30. πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ (νεορρύτῳ?) ξίφει. Phil. 145. τόπον ὄντινα κεῖται. Plene Herod. IX. 21. μόνονοι ἔχοντες σιάν τιναν εἰς τὴν ἔστημεν (ἐστέαμεν?).
 1256. σταθεῖς] συνθεῖς Herw.
 1257. πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη] Cf. Hel. 195. ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων. 364. ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν. Soph. El. 235. μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. ἐξεύρη] ἐξάρη (augeat) Herw.
 1262. ἐκεῖθεν ἐνθάδ'] Leg. ἐκεῖσε κἀνθάδ'. Cf. 1294.
 1264. παλινσκοπιάν] πάλιν σκοπιάν Porson.
 1265. ἔχομεν] Qu. εἶδομεν, vel στρέφεις.
 1268. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ;] Malim ὅδε τις ἐν τρίβῳ. Alioqui dicendum fuisset τίς ὅδε —; ut in v. prox. Cf. Phoen. 93. ἐπίσχες, ὥς ἂν προυξερευνήσω σίβον | μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται.
 1269. τίς ὅδ' — πολεῖ;] Cf. Alc. 29. τί σὺ πρὸς μελάνθροισι, τί σὺ τῇδε πολεῖς, | Φοῖβ'; Iph. T. 1455. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. Rhes. 773. Aesch. Pers. 307. Soph. O. R. 1254.
 1272. θῆρας] φῶτας F. W. Schmidt. Il. 329. Sed cf. 1401. λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμῳ. 1555. δισοοῖν λεόντιον.
 1278. καλῶς τά γ' ἐνθένδ'] Sub. ἔχει. Qu. κάλ' ἐστὶ τἀνθάδ'.
 1279. πελάζεται] Cf. Rhes. 776. πελάζεσθαι στρατῶ. Sept. 144.
 1280. εἰς ταῦτόν ἦκεις] Cf. Hec. 748. Hipp. 273. Iph. A. 665. Tro. 679. (συμφορᾶς). El. 789. εἰς ταῦτόν ἦξετε. Phoen. 1414. εἰς ταῦτόν ἦκον. τῇδ' ὄχλος] Qu. τῇδέ τις.
 1281. ἀκοὰν βάλω] Vitiosum. ἀνάγω βοὰν F. W. Schmidt.
 1284. ἡσυχία] Leg. ἀσυχία. Cf. ad 1407.

1287. ἐκκεκώφωται ξίφῃ;] Cf. Hom. Il. 11, 390. κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος. ἐκκεκώφωται jure praefert Herw.

1289. ὁρμήσας] Fort. ὁρμηθεὶς, aut — — (ἐκσυνθεὶς?).

1290. μέλαθρα προσμῖξει] Usitatio constructio hujus verbi est cum dativo. Sic Rhés. 145. προσμῖξω νεῶν δλκοῖσι. Fr. 911, 4. βάσομαι — Ζηνὶ προσμῖξων. Thuc. V. 58. Soph. Tr. 821. ἴδ' οἶον — προσέμμεν (advenit) ἄφαρ τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν. Phil. 106. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' (leg. 'στ') οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;

1291. οὐχ ἔδρας ἀγών] Qu. — ἀκμή. Cf. Soph. Aj. 811. οὐχ ἔδρας ἀκμή. Herod. IX. 41. Bacchylid. Fr. 22. οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς.

1292. αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε] αἱ δ' ἐκεῖσε λεύσσετε F. W. Schmidt. Qu. αἱ δ' ἐκεῖ φυλάσσετε. Cf. 1266. ἐλίσσετε νυν βλέφαρον. 1459. Herc. 868. Iph. T. 68. Vulgo cum scholiasta ὀφθαλμοὺς subintelligunt, sed non toleranda est hujusmodi ellipsis.

1298. ὥς ἀπεικάσαι] Leg. ὥς ἐπεικάσαι. Cf. Herod. IX. 32. et ad Soph. O. C. 17.

1319. σκυνθροποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας] Cf. Cho. 738. πρὸς μὲν οἰκέτας | θέτο (?) σκυνθροπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων | κεύθουσ' etc.

1321. τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον —] Cf. Hec. 128. τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν | αἵματι χλωρῷ. Soph. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. Soph. El. 53. 458. Aj. 93.

1322. Post χοὰς interrogandum.

1324. ἀλλὰ με φόβος τις εἰσελήλυθ'] Cf. Cycl. 411. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον. Ion. 973. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν;

1326. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν —.] Qu. τί δ' ἄξιον νῶν —; Cf. Med. 1124. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

1329. ἐμούς γε συγγενεῖς —] ἐμοῦ γε συγγενεῖς nonnulli codd. Cf. El. 673. οἴκτειρε δῆτα σούς γε (σοῦ γε recte conj. Barnes.) φύντας ἐκγόνους. Her. 510. πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν.

1330. ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν] Cf. Iph. A. 443. ἐς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν. Soph. Phil. 1025. ἀνάγκη ζυγεῖς.

1331. ἢ τοῦδ' ἕκατι καὶ —;] V. ad Soph. El. 385.

1341. κάποκούφισον] Qu. κάπικουφισον. Cf. El. 72. μόχθου 'πικουφίζουσαν. Rhés. 281. λόγον δὲ δις τόσου μ' ἐκούφισας. Hel. 40. Vel κάνακούφισον. Sed Hec. 106. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα.

1343. σωτηρίας γὰρ τέρμ' —] Cf. Soph. O. C. 725. τέρμα τῆς σωτηρίας. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ὥρας.

1344. διώκω — πόδα] Cf. Ion. 205. παντᾷ τοι βλέφαρον διώκω. Aesch. Sept. 371. σπονδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eum. 403. διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. Pers. 83. Σύριόν θ' ἄρμα διώκων. Soph. El. 871. διώκομαι.

1345. ὅσον γε τοῦπ' ἔμ'] Cf. Lys. 135, 13. καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνον (ἐκείνῳ Scal.) εἶναι ἐσώθης.

1348. οὐχὶ σοὶ] ὥδ' ἴσως F. W. Schmidt. Pro οὐχὶ σαιτιῶ.
 1350. ἡσυχάζεθ'] εὖ σφ' ὀχμάζεθ' F. W. Schmidt, coll. 265.
 Qu. αὐτὴν σφάζεθ'.
 1351. Φρύγας κακοὺς] I. e. δειλοὺς. Cf. 1448.
 1353. κτύπον καὶ βοάν] Haec vitiosa esse ostendit v. ant. 1537.
 1354. ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος] ἕως ἂν πραχθῇ φόνος Weil.
 1355 sq. Cf. 1510.
 1355. ἐμβάλη φόβον] ἐμβάλη πόθον Naber. θόρυβον ἐμβάλλει F. W. Schmidt. Λογε ἐμβαλεῖ (ἐμβάλλει M.) —. Sensus enim est ὥστε τὸν πραχθέντα φόνον μὴ ἐμβαλεῖν etc.
 1357. φόνον] νεκρὸν Herw. An νέκυν? Φόνον huc venit fortasse a v. 1347. πρὶν ἐτύμως ἰδῶ] Leg. — ἰδεῖν.
 1369. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα] Cf. 1506. ποῦ ὅς οὗτος ὃς πέφευγε τοῦμὸν ἐκ δόμων ξίφος;
 1371. πασιτάδων] Cf. Soph. Ant. 1207. ἀκτέριστον ἀμφὶ πασιτάδων. τέρεμνα] Cf. Hipp. 418. τέρεμνά τ' οἴκων. Tro. 1297. Περιγὰμον τέρεμνα.
 1375. πᾶ φύγω —;] Cf. Med. 1296. Arist. Av. 349. οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον | οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὃ π δέξεται | τῷδ' ἀποφυγόντε με. πᾶ] Leg. ποῖ.
 1376 sq. ἢ πόντον —] Conferas Iph. T. 7. ὃς (δίνας) θάμ' Εἴραπος πυκναῖς | αὖραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει.
 1376. πολὺν αἰθέρ' ἀμπτάμενος] Hec. 1083. (100?) αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον. Iph. T. 843. Ion. 797.
 1378. ἀγκάλαις — κυκλοῖ] Cf. Aesch. Cho. 587. πόντιαί τ' ἀγκάλαι. Fr. 462. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.
 1382. καλλίβωλον] καλλίμηλον Herw.
 1388. δυσελένας] Cf. Iph. A. 1316. πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέεσθαι. Ita Paris δύσπαρις dicitur Hom. Il. 3, 39. αἰνόπαρις Hec. 932. καλλοσύνας] Cf. Hel. 389. Nusquam alibi legitur apud Tragicos.
 1395. αἶλινον αἶλινον] Cf. Aesch. Ag. 121. αἶλινον αἶλινον εἰπὶ Soph. Aj. 627. αἶλινον αἶλινον — ἥσει δύσμορος. θανάτου] θυήνου Herwerden ad Soph. O. C. 942.
 1398. ξίφεσιν —] Cf. Med. 981. τὸν Ἄϊδα κόσμον. Herc. 562.
 1400. ἦλθον ἐς δόμους —] Cf. Aesch. Cho. 936. ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
 1401. διδύμῳ] Leg. δίδυμοι.
 1402. τῷ μὲν] Qu. τοῦ μὲν.
 1407. ἔρροι — κακοῦργος ὦν] Qu. — χάριν κακός. Cf. Soph. O. R. 888. κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα δυσπότημον χάριν χλιδᾶς. Cf. ad 1284. τᾶς ἡσύχου προνοίας] Mendosum hoc videtur. Qu. πᾶς — ἡσύχου] ἀσύχου recte Dind.
 1408. κακοῦργος] πανοῦργος Herw.
 1416.δρομάδες ἔθορον] Cf. Suppl. 1000. προσέβαν δρομάς ἐς ἐμῶν οἴκων. Hel. 1317. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη.

1418. πεσών ἐν φόβῳ] Annon ἐς φόβον? Cf. Phoen. 69. εἰς φόβον πεσόντε. Or. 695. εἰς ὀργήν πεσών. 217. εἰς ὕπνον πεσών.

1422. ἀρκυστάταν μηχανάν] Leg. ἀρκύστατον —. Schol. δικτυοειδῇ. Cf. Aesch. Pers. 98. Ag. 1375. Eum. 112. Soph. El. 1426.

1425. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ' —;] Cf. 1479. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ — Φρύγες; ἢ πάλαι —;] Malim ἦ —; Cf. ad Aj. 103.

1428. εὐπαῖγι] Qu. εὐπαγεί. Cf. Xen. Cyn. 2, 8. Theocr. 25, 208. βάκτρον | εὐπαγές. et Homericum εὐπηγῆς (Od. 21, 334.).

1430. Cf. 1500. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπίτνων. Aesch. Cho. 424.

1431. ἃ δὲ λίνον ἡλακάτα δακτύλοις ἔλισσε] Cf. Arist. Ran. 1313. αἶ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας | εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες | ἱσιότονα πηνίσματα, etc. 1348. ἐγὼ δ' ἃ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον ἔμαντῆς ἔργοισι λίνου μεστὸν ἄτρακτον εἰειειειλίσσουσα χεροῖν, κλωσιῆρα ποιοῦσ' etc. ἡλακάτα] Qu. ἀλακάτα. Cf. ad 1407.

1434. ἐπὶ τύμβον] ἐπιτύμβι' Herw.

1440. πέδῳ] Scribendum forsitan πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

1445. οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελλ'] Cf. Aesch. Cho. 740. τούτων πρόμαντις οὔσα.

1446. ἰὼν κακὸς] ὁ πάγκακος F. W. Schmidt. Malim ἀχῶν (shouting) —, vel ἄτ' ὦν —.

1447. οὐκ ἐκποδὼν ἔτ'; ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ Φρύγες] Lege οὐκ ἐκποδὼν ἔθ'; ὡς ἀεὶ κακοὶ Φρύγες. Vel — ὦ κακοὶ δοῦλοι Φρύγες ἔτ'; Vel οὐκ ἐκποδὼν ἐντεῦθεν —. Vulgata mendosa est. ἔκλησε —] Cf. Bacch. 509. καθείρξαι αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας | φάτναισιν.

1448. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες] Cf. 1351.

1453—1468. Notanda in his frequens repetitio vocabulorum, μάτερ μάτερ — ὀβρίμα ὀβρίμα — ἔδρακον ἔδρακον — κατθανεῖ κατθανεῖ — ἀνίαχεν ἰαχεν — ἔφερεν ἔφερεν.

1458. ξίφη —] Eadem structura est Herc. 73. οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων, | ὦ μῆτερ, αὐδᾶ etc. Xen. Anab. II. 1. 15. οὔτοι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει. Plat. Symp. p. 220 C. καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν.

1461. ἀντίοι] Qu. ἀντίον.

1464. ἐν Ἀργεῖ] ἀνάγκη F. W. Schmidt.

1468. φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἵχνος ἔφερεν] φυγάδι ποδὶ — Facius, non improbante Porsono. Correctio parum probabilis. ποδὶ suspectum. Cf. El. 218. φυγῇ — φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί. χρυσεοσάνδαλον ἵχνος] Eadem verba Iph. A. 1042.

1470. ἀρβύλαν προβάς] Cf. Phoen. 1412. προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν etc. El. 94. 1173. Her. 805. Dinarch. in Dem. § 82. οὐκ ἂν ἔφρασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. Pors. ad Orest. 1427.

1472. εἶσω] Qu. αἶρων. παῖειν] Qu. βάπτειν.
1473. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν —;] Cf. 1425. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ' —; Soph. O. C. 335. οἱ δ' ἀνθόμαιμοι ποῖ (ποῦ?) νεανίαί πονεῖν;
1476. ὁ μὲν πέτρους —] Cf. Phoen. 1157. καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοισι | ἐμαρνάμεσθα σφενδόναϊς θ' ἐκηβόλοισι πέτρων τ' ἀραγμοῖς. Bacch. 1205. οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν.
1477. ξίφος πρόκωπον —] Cf. 1651. ξίφος πρόκωπον πῆτις εὐτρεπιζέτω. Aesch. Ag. 1651. εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πῆτις εὐτρεπιζέτω.
1478. ἔναντα] Cf. Soph. Ant. 1299. Hom. Il. 23, 67. Plac. Charm. 155 D. (poet.).
1479. ἀλίαςτος] Cf. Hec. 85. φρὴν ἀλίαςτος φρίσσει.
1480. τρικόρνυθος Αἴας] Cf. Bacch. 123. τρικόρνυθες (τρικόρνυθοι?) Κορύβαντες.
1486. τραῦμα φέρων] Cf. Ovid. Med. V. 426. 'inconsolabile vulnus | mente gerit tacita.'
1488. θανάτου προβολάν] Qu. θανάτου 'πιβολάν (aut πρόσσοδον).
1489. νεκροὶ δ' ἔπιπτον] πολλοὶ δ' (gl. νεκροὶ) ἔπιπτον scribendum suspicatur Elmsl. ad Her. 838., ut ibi et in Phoen. 1156. Andr. 1143. Verba οἱ δ' ἔκειντ', ut e glossemate nata, suspecta: Elmsleius ad Her. 838.
1493. ἄθυρσοι — βάκχαι] Cf. 319. ἀβάκχευτον αἶ θίασον ἐλάχετ' etc.
1496. διαπρὸ δωματίων] Cf. ἀποπρό. ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς —] Cf. Med. 146. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, ἰαχὰν —;
1497. μάγων τέχνησιν] I. q. μαγεύμασι. Cf. Suppl. 1110. μισῶ δ' ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον, | βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι | παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν.
1498. δραπέτην —] Cf. Ion. 1258. κλοπῇ δ' ἀφῆγμαι διαφροῦσα πολέμιους. Soph. Aj. 247. ὦρα τιν' ἤδη 'σὶ κάρα καλῆμασι κρυψάμενον ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι. Qu. τῆς Διὸς κόρας.
1499. δραπέτην] Cf. Soph. Aj. 1285. οὐ δραπέτην τὸν κληῖον ἐς μέσον καθεῖς etc.
1502. ἀνόνητον — γάμον] Cf. Alc. 412. ἀνόνατ' ἐνύμφευσας.
1506. Cf. 1363. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφυγα.
1507. προσκυνῶ σ' — προσπίπνων] Cf. Phoen. 301. γονιπετεῖς ἔδρας προσπίπνω σ', ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα. Herod. I. 134. προσπίπτων προσκυνέει.
1508. φόβος;] Malim φόβος. (sic)
1510. οὔτι —] Cf. 1355 sq.
1512. Τυνδάρειος παῖς] Qu. ἡ Τυνδαρεία παῖς. Cf. 374. πῆς Τυνδαρείας θυγατρός. Iph. T. 5.
1513. εἴ γε —] Vel si. Cf. Arist. Eccl. 451. Qu. ἐνδίκως. εἰ καὶ γε λαιμοῦς etc. θανεῖν] θενεῖν F. W. Schmidt. Herod.

διώλετο] "Probe tamen Phryx, cui haec ab Oreste dicuntur, noverat Helenam effugisse. Cf. 1494 sq. 1556. 1580 sq. Nihil probat v. 1534." (Herw.)

1514. γλώσση χαρίζει] Schol. χαριτογλωττίζεις. Cf. Aesch. Prom. 294. χαριτογλωσσεῖν. Cho. 266. γλώσσης χάριν. Hec. 257. πρὸς χάριν λέγειν. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν.

τᾶνδον] Anglice in your heart. Cf. Arist. Lys. 512. ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν. 1515. Ἑλλάδ'] Ἀοιδ' Herw.

1519. πέλας γὰρ] Qu. σέλας γάρ. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον] Cf. Fr. Adesp. 541, 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας. Eubul. 56, 5. στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν. Empedocl. Fr. 151. ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοις προσώποις.

1520. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας —;] Cf. Alc. 1118.

1523. Cf. Alc. 691. χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς; Philem. 95, 1. κἂν δοῦλος ἢ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει.

1527. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σ' ἂν (pro σὴν) καθαιμάξαι δέρην Monk. ad Alc. 285. — τλῆν (?) ἂν — Madvig, coll. χρῆν pro χρῆναι Hec. 260. μῶρος εἰ δοκῶν — Hart. (c. schol. et Havn.) μῶρος εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην F. W. Schmidt. Ipse correxerim sic, μῶρος εἰ. τλῆναι δοκεῖς μ' ἂν σὴν —; Vel μῶρος εἰ. δοκεῖς με τλῆνᾶν (?) —. Vel μῶρος εἰ. δοκεῖς θέλειν μ' ἂν —; Vel μῶρος εἰ τλῆναι δοκῶν μ' ἂν —. Vel μῶρά γ', εἰ τλῆναι δοκεῖς μ' ἂν —. (Cf. Phryn. ap. Bekk. Anecd. p. 4. ἀνόητά γ', εἰ τοῦτ' ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί.) Cf. Iph. A. 95. ὥς οὐποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν. 1351. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θυγεῖν;

1528. ἐν ἀνδράσιν εἰ] Cf. Alc. 723. 732. Andr. 591.

1529. στήσαι — κραυγὴν] Cf. Iph. T. 1272. τίς — ἴστησιν βοήν; Her. 656. τί γὰρ βοήν ἔστησας, ἄγγελον φόβου; Aesch. Cho. 885. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις;

1531. ἀναλαβεῖν] Suspectum.

1532. ξανθοῖς — βοστρύχοις γανρούμενος] Cf. Archil. Fr. 58, 2. οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν — οὐδὲ βοστρύχοις γαῦρον. Babr. Fab. 43, 15. τὰ κέρατα δὲ προῦδωκεν οἷς ἐγανρούμην. ξανθοῖς —] Cf. Hor. Od. IV. 10. 3. 'Et quae nunc humeris involitant deciderint comae.'

1533. εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει] Qu. ἦν γὰρ Ἀργείους ἐπαγάγη (et mox θέλη pro θέλει).

1534. Qu. κἀμὲ μὴ σώσει θανεῖν (1195).

1535. Πυλάδην τε] τρίτον τε conj. Elmsl. ad Med. 56. et in Ed. Rev. XXXVII. 71., coll. Hipp. 1404. πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον. Ita δεσποίνης pro Μηδείας restituit Porsonus in Med. 58. Notandus hic dactylus pro trochaeo in tertia sede, quod in nominibus tantum propriis excusationem habet.

1536. τὸν τάδε ξυνδραῶντά μοι] Cf. Soph. El. 499. τοῖς δρῶσι καὶ συνδραῶσιν (de Agamemnonis ultoribus).

1537. *ἰὼ ἰὼ τύχα*] *ἰὼ ἰὼ τύχας* malit Elmsl. ad Suppl. 1147. *τύχα*] Qu. *τύχας*.
1545. *τέλος ἔχει* —] *τέλος ἔχει* — conj. Burges in n. ms. Lege *τέλος ἄγει* —. Cf. Aesch. Sept. 145. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός*; Schol. *θεὸς ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις ὅποι θέλει τὸ τέλος*.
1547. *μέγα δὲ καὶ [τοι?] σθένει βία ἀλαστόρων* Herw.
1548. *ἔπεσ' ἔπεσε*] *ἔπεσε γὰρ* Herw.
1549. *ἀλλὰ μὴν* —] *ἀλλὰ γὰρ* — vir doctus in Quart. Rev. IX. 354. Idem ipse conjeceram. Cf. e. g. Phoen. 1328. *ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε* —. Arist. Vesp. 1114. *ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε* —] Cf. Arist. Ach. 428.
1550. *τὴν τύχην*] Qu. *τῆς τύχης*. *ὀξύπουν*] Cf. *ὀξύχειρ*.
1551. *κλῆθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς*] *συμπεραίνοντες suspectum*. Cf. Iph. T. 99. *χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς*. Cf. 1571. *μοχλοῖς ἄραρε κλῆθρα*. Andr. 952. *εὖ φυλάσσετε | κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμαίων πύλας*.
1557. *ἄφαντος οἴχεται*] Cf. O. R. 560. *ἄφαντος ἔρρει*.
1558. *ὁ πατρὸς ἀμύντωρ*] *ὁ πατρός γ' ἀμύντωρ* Naber.
1560. *πολὺς γέλως*] Cf. Tro. 983. *ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς*.
1568. *πεπύργωσαι θράσει*] Cf. Rhés. 122. *πεπύργωσαι χερσὶ* Herc. 238. *οἷς πεπύργωσαι λόγοις*.
1569. *ἦ τῷδε θριγκῶ* —] Cf. Phoen. 1174. *ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν* — *λαῶν ἐμβαλὼν κάρη | ἀμαξοπληθῇ, γείσ' ἐπάλλεων ἄπο*.
1570. *τεκτόνων πόνον*] Cf. Aesch. Fr. 347.
1571. *μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῆθρα*] Cf. Aesch. Prom. 60. *ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως*. Suppl. 945. *ἀραρότως*. Xen. Hell. IV. 7. 6. *τοῖς τείχεσιν* — *προσαραρέναι*.
1573. *ἔα, τί χρῆμα;*] Eadem verba sunt Andr. 897. Hipp. 905. Suppl. 92. Herc. 525. Aesch. Prom. 306.
1576. *ἔρωτᾶν ἢ κλύειν*] *ἔτ' εἰπεῖν καὶ κλύειν* F. W. Schmidt.
1580. *κατέσχον*] Qu. *τόδ' ἔτυχον*.
1581. Leg. *ἀρνεῖ* — *τάδε*; *ἀρνεῖ κατακτὰς* —;] Eadem structura est Alc. 1158. *οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι*.
1584. *τὴν Ἑλλάδος μᾶστορ*] The evil genius of Greece apte vertit Elmsl. ad Med. 1338. Cf. Med. 1371. El. 683. Andr. 605.
1585. Qu. *χάσω τάφον*.
1588. *ὃν σὺ προύδωκας θανεῖν*] Cf. Alc. 668. *θανεῖν προύδωκά σ'*.
1590. *οὐκ ἂν κάμοιμι* —] Cf. Bacch. 187. *οὐ κάμοιμ' ἂν θύρω κροτῶν γῆν*.
1592. *φησὶν σιωπῶν*] *κωφὸν πρόσωπον* Pyladis in scena adesse monuit Naber: qui enim histrio partes ejus agebat ex conspectu remotum esse ut mox Apollinis partes ageret. *ἀρκέσω δ'*

ἐγὼ λέγων] Cf. Hel. 1290. σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε. Soph. Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

1594. ἀνάψομεν] Malim ὑφάψομεν. Cf. 1618. ὕψαπτε δώματ'.

1598. μὴ μηδαμῶς δράσης τάδε] Cf. Soph. Phil. 1300. ἄ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν μεθῆς βέλος. Arist. Pac. 385. μηδαμῶς, μὴ μηδαμῶς. Ach. 334.

1604. ἀγνός —] Cf. Hipp. 317. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρενὴν δ' ἔχει μίασμά τι. τὰς φρένας] Fort. τὴν φρένα. Cf. 317.

1608. ἀπαιρε] ἀπαρεῖς Herw. ad O. R. 1069.

1609. οὐ ψευδῆς praefert Elmsl. ad Me.d 348.

1611. αἰτοῦ πόλιν] Haec suspectant Nauck. et (qui πετρονμένους tentat) Herw.

1614. σοί] Qu. σέ. Et sic Herw. Qu. τί σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν σ'.

1619. σύ τ'] Leg. σὺ δ'.

1620. γεῖσα τειχέων τάδε] γεῖσα τῶνδε τειχέων Herw.

1623. βιάζεται πόλιν] Cf. Aesch. Sept. 1012. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

1624. ζῆν] ζῆ δ' Nauck. αἷμα μητρὸς] Caedem matris. Cf. Fr. 72. αἷμα γὰρ σὸν μήτηρ ἀπενίψατο (αἷμα γὰρ | ἀπενίψατ' ἤδη μητρός?).

1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον] Cf. Hipp. 689. οὗτος γὰρ δργῆ νῦν τεθηγμένος φρένας etc. Aesch. Sept. 715. τεθηγμένον τοι μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Prom. 311. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις. Soph. Aj. 584. Theodect. Fr. 9, 3. παρακελεύομαι δέ σοι | τεθηγμένῳ νῦν, ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος | τὰ πάντ' ἀμαυροῖ etc.

1626. Φοῖβός σ' — καλῶ] Cf. ad Hipp. 1285. Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ (αὐδᾶ al.). Bacch. 1340. Hel. 1643.

1627. σύ θ'] Malim σὺ δ'. Cf. ad Phoen. 457.

1630. δργὴν Μενέλεω ποιούμενος] Cf. Med. 909. εἰκὸς γὰρ δργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος | γάμους παρεμπολῶντί γ' ἄλλοίους πόσει.

1631. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς] Cf. 1636. Hel. 44. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος. 611. πρὸς αἰθέρος πτυχάς. Phoen. 84. οὐρανοῦ ναίων πτυχάς.

1641. ἀπαντλοῖεν] Anglice draw off. Cf. Alc. 354. βάρος | ψυχῆς ἀπαντλοῖην ἄν. Aesch. Prom. 84. τί σοι | οἰοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι κακῶν;

1645. ἐνιαυτοῦ κύκλον] Cf. Phoen. 487.

1646. κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον] Cf. El. 1273. ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται. Ion. 1593.

1647. Hunc versum ut spurium delet Herw., collato simili loco El. 1273 sq.

1649. Cf. 833.

1650. θεοὶ δέ σοι —] Cf. El. 1255. ἴν' εὐσεβεσιότη | ψῆφος
βεβαία τ' ἐστὶν ἔκ γε τοῦ θεοῖς. βραβῆς, ut ἑπιτῆς, βασιλῆς, etc.

1654. δς δ' οἶεται] "Insolens mihi videtur tam hoc quam
Νεοπτόλεμος ultima producta." (Elmsl. ad Med. 326.). Nimis sub-
tiliter, opinor.

1655. Νεοπτόλεμος] Post hanc vocem unam longam syllabam
aut duas breves excidisse suspicatur Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII
70. "Locus tum propter anapaestum (sc. in nom.) suspiciosus,
tum quia Νεοπτόλεμος sine crasi duarum primarum syllabarum
alibi apud tragicos non occurrit." (Elmsl. ad Iph. T. 824.) Qu.
αὐτὴν γαμεῖν Νεοπτόλεμος. γαμεῖν] ἄξεσθαι conj. Elmsl. ad Her.
808., coll. Iph. A. 434. τίς νιν ἄξεταί ποτε (τὴν νεάνιδα);

1656. Δελφικῷ ξίφει] Cf. Arist. Fr. 551. Δελφῶν πλείστα;
ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας.

1666. ὦ Λοξία μαντεῖε] Cf. Arist. Av. 722. μαντεῖος Ἀπόλλων.

1668. καίτοι μ' ἐσθῆι δεῖμα —] Cf. El. 974. ἄρ' αὐτ' ἀλάστορ
εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;

1670. ἀλλ' εὖ τελεῖται] Qu. ἀλλ' εὖ τ' ἔλεξας (vel ἐπαυῶ)
πείσομαί τε σοῖς λόγοις.

1672. λέκτρο' ἐπήνεσ'] Cf. 1090. ἧς γε λέχος ἐπήνεσα.

1673. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη] Cf. Hec. 943. τὰν τοῖν Διοσκόρου
Ἑλέναν κάσιν. Iph. A. 781. ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα. Iph. T. 440. Αἰῖδα;
Ἑλένα φίλα παῖς. Alex. III. 517. ἡ Διὸς Κρήτη τροφός.

1674. κατοικήσασαν] κατοικήσουσαν Naber. Nondum enim
in coelum avolasse Helenam.

1679. νεῖκους — διαλύεσθε] νεῖκος — al. Recte, ni fallor.
Cf. Hipp. 1442. λύω νεῖκος πατρί. Epist. V. ἐκλύσασθαι τὰ νεῖκα
Sed cf. Med. 896. διαλλάχθηθ' ἄμα | τῆς πρόσθεν ἔχθρας.

1680. σπένδομαι ταῖς συμφοραῖς] Cf. Arist. Lys. 1040. σπέν-
δομαί σοι. καγὼ τοιοῦτος] Cf. Her. 266. Aesch. Agam. 1360.
καγὼ τοιοῦτός εἰμι. σπένδομαι δὲ συμφοραῖς] Anglice, I make
a truce with misfortune.

1684. Cf. Med. 759. ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ | πειά-
σειε δόμοις.

1685. πόλον ἐξανύσας] Cf. Med. 651. ἀμέραν τάνδ' ἐξανίσσας
Bacch. 1103. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον. Suppl. 1142
ἤνυσαν τὸν αἶδαν. Soph. Aj. 614. ἀνύσειν τὸν ἀπότροπον Αἶδαν. 925.

1688. ἔντιμος] Cf. Soph. El. 239. ἔντιμος τούτοις.

1690. ναύταις μεδέουσα θαλάσσης] Similiter Iph. T. 31. σ'
γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος | Θόας.

1691. ναύταις] γρ. ὕγρας in A. B. γλανκᾶς Herw.

IPHIGENIA IN TAURIDE.

3. ἔβλαστε παῖδε δ' Ἀτρέως vel Ἀτρέως δ' ἄπο (pro δὲ παῖς) malit Badham, quem offendit singularis παῖς.

5. θυγατρὸς] παιδὸς Elmsl. ad Her. 212. Bacch. 181. et Quart. Rev. XIV. 462. Cf. ad Orest. 374. τῆς Τυνδαρείας παιδὸς (θυγατρὸς al.) ἀνόσιον φόνον.

9. κλειναῖς] κοίλαις conj. Elmsl., coll. Iph. A. 1600. Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς. ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος] Cf. 1082. Αὐλίδος κατὰ πτυχάς.

10. χιλίων ναῶν] Ἀν χιλίων —? V. ad Arist. Eq. 660.

14. τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης μετελθεῖν] Cf. Arist. Nub. 1466. νῦν οὖν ὅπως — Σωκράτη | ἀπολεῖς μετελθών.

15. δεινῆς (ῆς in ras. in L.) τ' ἀπλοίας mss. δεινῇ δ' ἀπλοία Madvig. Qu. σχεθεῖς (vel χρησθεῖς?) δ' ἀπλοία. Cf. Fr. 1132, 6. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς. πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων] πνευμάτων τυχῶν κακῶν conj. Weckl.

17. στρατηγίας] ναυκληρίας conj. Weckl. στρατηγίας hic i. q. στρατιᾶς (exercitus) aut στρατείας (expeditionis) significare videtur. Similiter στρατηλασίης pro στρατοῦ posuit Herodotus VIII. 140., ut monuit Herw.

20. πρὶν ἄν — λάβοι] Lege λάβῃ. Cf. ad Soph. Tr. 3.

23. τίκει] τηρεῖ frustra Naber, coll. Arist. Thesm. 416. Cf. 1319. ἄρ' ὃν Τυνδαρεῖς τίκει κόρη;

24. τέχναις mss. τέχναι Lønting. Monk. Badham Dind.

26. ὑπὲρ πυρᾶς —] Cf. El. 1022. Αὐλιν, ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς | λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα. Aesch. Ag. 231 sq.

28. ἐξέκλεψεν] ἐξέκλεψέ μ' Reisk. Badham. Non enim subaudiri posse μου ex με. Sed cf. Plat. Phaed. 388 C. etc.

29. διὰ — λαμπρὸν αἰθέρα] Cf. Fr. 228, 5. κατ' αἰθέρα (δι' αἰθέρα Steph.).

32. ἴσον πτεροῖς] Fort. ὑπόπτερον, ut in Arist. Th. 1110. πόδα τίθημ' ὑπόπτερον (Eur.).

33. ποδωκείας χάριν] Propter velocitatem. Sic Arist. Lys. 000. τουτὶ τὸ πῦρ — ζῇ θεῶν ἕκατι.

34. ἱερίαν] Sic l. ἱερέαν Weckl. Cf. Or. 261. ἐνέρων ἱερίαι. Bacch. 1114.

35. ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ | Ἄρτεμις ἑορτῆς] ὅπου νόμοις ὥμοῖσιν probabiliter Herwerden. χρώμεσθ' pro glossemate Ἄρτεμις Weil. prob. Dind. Cf. Fr. 893. νόμοισι χρώμεθα. νόμοισι τοῖσιν] Quidni νόμοισιν οἷσιν?

40. σφάγια] Caedes, ut in El. 1294.

41. ἀνακτόρων θεᾶς] Cf. Trag. Adesp. 262. Πυθίων ἀνακτόρων. Vox Euripidi frequentata. Non legitur apud Aeschylum.

43. Cf. Soph. El. 424. ἡνίχ' Ἡλίου | δείκνυσι τοῦναρ.
 45. εὐδεν] ἄδεν Munro.
 48. ἐρέψιμον Valck. etc. ἐρείψιμον tuetur Blomf. in Gl. Sept. 880. Cf. Hesych. ἐρίψιμα (ἐρείψιμα?): πτώσιμα. Aesch. Sept. 884. ἐρειψίτοιχος.
 50. στῦλος —] Cf. Aesch. Ag. 865. ὑψηλῆς στέγης | στῦλον ποδῆρη. Cho. 449.
 51. ἐπικράνων] Cf. Hipp. 201. κεφαλῆς ἐπίκρανον.
 52. καθεῖναι] Cf. Bacch. 694. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας.
 54. τιμῶσ' ὑδραίνειν] πονοῦσ' F. W. Schmidt. Cf. Suppl. 381. τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς | πόλει τε etc. Qu. ἔχονσ' ὑγραίνειν. ὑδραίνειν] An ὑγραίνειν? Sic ξηραίνειν a ξηρός. Cf. 161. Tro. 226. El. 157.
 55. συμβάλλω] Intelligo. Cf. Med. 675. σοφώτερ' ἢ καὶ ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. Or. 1394. Confer συνιέναι.
 57. στῦλοι γὰρ οἴκων —] Cf. 50. Men. Mon. 713. στῦλος γὰρ οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες. Anth. Pal. VII. 648. κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι | οἶκος. Xenarch. com. III. 614. ἄστυτος οἶκος (parod.). Cf. Trag. adesp. 481. ἄστυλος οἶκος. Poet. com. ap. Ribbeck. p. 105. 'pater qui te tutamen fore sperabat familiae domuique columen.' Similiter Trag. adesp. 427. στηρίγματ' οἴκου. et Poet. Gnom. p. 226. γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας.
 58. βάλωσ'] ῥάνωσ' Naber. Male. Cf. Arist. Ach. 171. διοσημία 'οὐ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
 62. παροῦσ' ἀπόντι] ἀποῦσ' ἀπόντι requirit Badham Praef. Ion. p. XI. Cf. Iph. A. 1215. δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυνάμεθ' ἄν. Versum cancellis includit F. W. Schmidt.
 63. De structura v. Elmsl. ad Her. 601. qui confert Hec. 771. Hipp. 101. Tro. 1133. Aesch. Sept. 559.
 65. πάρεισιν εἰς ἔμ'] πάρεισιν αἰδ' Elmsl. ad Her. 601., qui raro in praepositionem ἐς cadere ictum metricum monet, coll. Or. 394. φειδόμεθ'. ὁ δαίμων ἐς ἔμὲ πλούσιος κακῶν. Idem hic εἰς μ' reponendum suspicatur. πάρεισιν, εἰμ' Herm. Weckl. Quod parum placet.
 67. φυλάσσου] φυλάσσω conj. Elmsl., coll. Iph. A. 145. λείψει φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ etc. Xen. Hell. V. 4. 28. ἀναστὰς ἐγτίλαττε μὴ λάθῃ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελθὼν. Qu. φύλασσε. μὴ πᾶν ἐν σίβῳ βροτῶν] Fort. μὴ τις ἢ 'ν σίβῳ βροτῶν. Vulgatam tuetur Herwerden. Cf. ad Alc. 1130. ὄρα γε μὴ τι φάσμα νεότερον τόδ' ἢ (τόδε Herw.). ὄρα, φυλάσσου] Cf. Aesch. Cho. 924. ὄρα φύλαξαι —.
 68. δ'] Imo τ'. πανταχοῦ libri. πανταχῇ Monk, coll. Phoen. 265. ὧν εἵνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον.
 70. ἔνθ' —] Hunc versum, ut supervacaneum stichomythiaeque rationem turbantem, deleri jubent Badham et Herw. καὶ

— ἐστείλαμεν] Cf. Fr. 848, 5. μὴ — κοινόπλουν στέλλοι σκάφος. Herod. III. 152. στείλας πλοῖον ἐς Κέρκυραν.

71. οὐ] Anglice from which.

75. τὰκροθίνια mss. γ' ἀκροθίνια Herm. et Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464.

76. Leg. ἀλλ' εὖ κυκλοῦντ' (pro ἐγκυκλοῦντ') ὀφθαλμὸν αὖ (pro εὖ) σκοπεῖν χρεών.

77. Cf. Aesch. Ag. 1138. δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;

79. διαδοχαῖς libri. διαδρομαῖς Monk. Badham. ἐπεὶ δὲ — διαδοχαῖς Ἑρινύων Blomf., coll. 940 sq. Ipse malim μεταδρομαῖς, ut in v. 941. μεταδρομαῖς Ἑρινύων | ἤλαννόμεσθα φυγάδες.

80. ἤλαννόμεσθα (pro ἤλ.) Blomf., coll. Aesch. Prom. 237 sq. Pers. 500 sq.

81. δρόμους — καμπίμους] Cf. Iph. A. 224. καμπαῖσι δρόμων.

82. τροχηλάτου] ποινηλάτου Nauck. οἰστρηλάτου Herw.

91. Cf. Soph. Phil. 895. παπαῖ, τί δῆτα δροῶμ' ἐγὼ τοῦνθένδε γε (?);

92. καὶ ταῦτα —] ἢ ταῦτα — Turner. Naber. Qu. πλήν ταῦτα —. Mox pro ἔξιν recte μ' ἔξιν Naber. πέρα Lex E.

ἀμπνοὰς ἔξιν πόνων] Cf. Ariphron. Athen. XV. 702 B. εἴ τις ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται. Soph. Aj. 274. ὥς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου. 417. ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα. Trach. 825. ἀναδοχὰν (ἀναπνοὰν aut ἀναπνοὰς?) τελεῖν πόνων τῷ Διὸς αὐτόπαιδι. Hom. Il. 11, 382. ἀνέπνευσαν κακότητος. Hel. 1094. δὴ οἰκτρὸν φῶτ' ἀνάψυξον πόνων. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχάς.

94. ἄγνωστος, εἰς γῆν ἄξενον Gaisf. Elmsl. in Qu. Rev. XIV. 462.

95. Cf. Orest. 1230. σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ.

98. ἐκβησόμεσθα] ἐμβησόμεσθα Blomf., coll. Her. 169. εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα. πῶς οὖν P. (ἄν sup. v. in p.) et (ἄν al. m. insertum) L. πῶς ἄν εἰσέλθοιμεν ἄν Schenkl. πῶς ἔσω δ' ἔλθοιμεν ἄν (vel potius πῶς δέ νιν λάβοιμεν ἄν) F. W. Schmidt. Qu. προσοίσομεν; καὶ πῶς (vel πῶς οὖν) νιν ἄν λάβοιμεν ἄν; vel καὶ πῶς νιν ἐξεύροιμεν ἄν; μάθοιμεν] λάθοιμεν Reisk. Badham.

99. κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς] Cf. Or. 1571. μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῆθρα. Aesch. Cho. 878. γυναικείους πύλας | μοχλοῖς χαλᾶτε. Arist. Lys. 310. κῆν — τοὺς μοχλοὺς χαλᾶσιν etc. Qu. κλῆθρα χαλάσαντες.

100. ὧν οὐδὲν ἴσμεν] ὧδ' οὐδὸν ἔσιμεν Badham. Qu. ἄν' οὐδὸν ἔσιμεν. Qu. ἀλλ' οὐδὲν ἴσμεν.

105. θεοῦ τε Elmsl. οὐ κακιστέον] οὐκ ἀτιστέον feliciter restituit Cobet.

107. μέλας] I. q. κυάνεος v. 7. Cf. Hor. Od. III. 27. 33. 'aequoris nigri fremitum.' πέλας conj. F. W. Schmidt.

108. νεὼς ἀπωθεν] Cf. Soph. Tr. 815. ὀφθαλμῶν ἐμῶν — ἀπωθεν ἐρπούση. Arist. Av. 1526. ἄνωθεν ὑμῶν.

110. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας] νυκτὸς ἄρμα — Musgr. Sed cf. Phoen. 553. νυκτός τ' ἀφεγγές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Aesch.

Pers. 428. ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο (l. ἀφίκετο, ut hic μόλη). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L) κύκλος. Ant. 416. λαμπρὸς ἥλιου κύκλος. 104. ἀμέρας βλέφαρον. Alex. com. 89, 2. νυκτὸς τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου | (Ἑκάτη). Eur. Her. 855. λυγαῖα νέφει. Soph. Fr. 471. λυγαίου νέφους.

111. τολμητέον τοι P. Ald. τολμητέον τ* L (τὸ l.) Qu. τολμητέον σοι αὐτ τολμητέ' ἐστί. Aut τολμητέον νῶ (νῶν) —.

112. πάσας προσφέροντε μηχανάς] Cf. Arist. Nub. 480. ἴν' — μηχανὰς — πρὸς σε καινὰς προσφέρω. Th. 1131. ἄλλην τιὰ τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοισιτέον. Et mox προσφέρουσι.

113. ὄρα δέ γ' εἶσω mss. ὄρα δὲ γεῖσα V. D. in Edinb. Rev. XXXII. 382., coll. Or. 1586. etc. ὄρα δὲ γεῖσα τριγλύφων Blomf. coll. Or. 1586. 1635. Phoen. 1196. ὦρα δὲ γείσων τριγλύφων ὅπου Both. ὦρα δὲ γείσων τριγλύφων ὅπου Elmsl. πείρα δέ γ' εἶσω — Madvig. Δωρικὰ δὲ γεῖσα τριγλύφων ὅπῃν κενοῖ Wecklein. ὄρα δὲ γεῖσα τριγλύφων ὅπου ἐστί (᾽στι) νῶν F. W. Schmidt. ὄρα δ', ἐκεῖ σοι τριγλύφων τόποι κενοῖ, Schenk. Cf. Diph. 61, 2. οὐ κατανοῶ τὰ τριγλύφ' οὐδὲ τὰς στέγας. Qu. ὦρα δὲ γείσων τριγλύφων θ' ὅποι (vel ὅπου) κενὸν etc. Et ὦρα quidem est in apographo Parisino.

115. εἶσιν οὐδὲν] Cf. Iph. A. 351. οὐδὲν ἦσθ'. Eur. Fr. 618. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς. Soph. Ant. 183. Qu. τολμῶσιν, οἱ δειλοὶ δέ γ' εἶσιν οὐδαμοῦ.

116. οὔτοι μακρὸν] οὔτω μακρὸν Badham.

117. In fine versus plene distinguendum.

120. αἴτιον] Qu. αἴτιος.

121. ἄχρηστον] ἄκραντον Blomf., coll. Fr. Adesp. 414. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός. Idem ipse conjeceram.

123—136. Ἰφιγ. praef. in L. R. Choro dat Tyrwhitt.

123. ὦ πόντου — ναῖοντες] In his verbis, quae aves potius quam homines significare videantur, vitii nonnihil inesse suspicatur Elmsl.

126. ὦ παῖ τὰς Λατοῦς Δίκτυν] ὦ Λατοῦς Δίκτυν Elmsl. coll. 1230. ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', etc. Iph. A. 1570. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διός. Ion. 1619. ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἀπολλῶν.

129. χρυσήρεις θριγκοὺς] Cf. Ion. 157. χρυσήρεις οἴκους (τοίχους Badham).

133. καὶ τείχη] εὐτειχεῖς Herw., nisi glossema sit.

135. ἐξαλλάξας] Cf. 397. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας.

139. ὦ παῖ τοῦ τὰς (τοὺς?) Τροίας πύργους ἐλθόντος.

141. κώπα χιλιοναύτα] Cf. Aesch. Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην. Qu. χιλιοναύτα μυριοτευχοῦς.

143—177. et 203—235. Iphigeniae, reliqua Choro, tribuit Elmsleius.

144. θρήνοις ἔγκειμαι] ὥς ἔγκειμαι θρήνοισιν Blomf. Cf. Andr. 91. ἡμεῖς δ' οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ | θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύ-

μασι | πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν. Soph. Phil. 1318. ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις.

146. ἀλύροις ἐλέγοις] Cf. Hel. 185. ἔκλυον ἄλυρον ἔλεγον.

148. αἶ μοι] οἶαί μοι Badham. αἶ μοι ξυμβαίνουσ' αἶται] Accipienda haec esse monet Elmsleius quasi dixisset poeta οἴκτοις τῶν αἰτῶν αἶ μοι ξυμβαίνουσιν. Ita Tro. 879. ποινὰς, ὅσοι τεθνῶσ' ἐν Ἰλίου φίλοι (pro φίλων, ὅσοι etc.).

150. οἶαν — ὄρφνα] τοίαν (vel τοιάνδ') — Elmsl. Cf. Arist. Ran. 1331. ὦ νυκτὸς κελαινοφαῆς ὄρφνα.

151. ὀνείρων delent. Both. Seidl. Matth. ζωᾶς potius deleverit Elmsl.

152. δλόμαν δλόμαν] Cf. Arist. Pac. 1013.

154. οἶμοι mss. οἶμοι μοι Herm. ὦμοι μοι — Blomf. γέννα] γενεὰ Elmsl. Cf. ad Hec. 160. Hel. 1345.

159. Ἀἶδα πέμπας] εἰς Ἀἶδα πέμπας Burges ad Phil. 497. Add. Cf. Hom. Il. 1, 3. αἶδι προΐαψεν.

161. ὑδραίνειν] An ὑγραίνειν? Cf. 54. et ad Tro. 226.

165. ξουθᾶν — μελισσᾶν] Cf. 634. ξουθῆς μελίσης. Herc. 485. ξουθόπτερος μέλισσα. Fr. 470, 4. τῆς ξουθοπτέρου — μελίσης. Empedocl. 411. ξουθῶν τε σπονδὰς μελιτῶν ῥιπτοῦντες ἐς οὐδας.

166. κεῖ * * * L. κεῖτ' P. κεῖται Erf. ad Aj. 191. Seidler.

169. λοιβὰν Ἀἶδα] Cf. Suppl. 975. λοιβαὶ νεκύων φθιμένων.

175. ἀπενάσθην] Cf. Med. 163. Sic Phoen. 215. κατενάσθην. Arist. Vesp. 660. κατένασθεν.

180. ὕμνον τ' Ἀσιήταν] Qu. ὕμνον τ' Ἀσιήτιδα. Cf. 396. Ἀσιήτιδα γαῖαν. Herc. 643. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος. Andr. 119. Ἀσιήτιδα γένναν. El. 315. Alibi apud nostrum Ἀσίας. ἰαχὰν mss. ἀχὰν Elmsl. ad Her. 752. Nauck. Weckl.

183. μοῦσαν νέκυσι μελομένην] Cf. Phoen. 1302. ἰαχὰν μελομένην νεκροῖς. Aesch. Cho. 153.

184. ἐν μολπαῖς] Leg. τὰν μολπαῖς.

185. δίχα παιάνων] I. e. ἀπαίανον.

186—188. Haec dubitanter corrigit Elmsleius sic: οἶμοι, τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων | ἔρρει φῶς, ἔρρει σκῆπτρον. | (οἶμοι) πατρῶων οἴκων. Orestes δόμοις φάος dicitur infra 848.

189. τίν' ἐκ] τίνος ἐκ Badham.

190. ἐκ] Qu. ἔτι.

191. μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει | δινενοῦσαις | ἵπποισι πτανοῖς Elmsl. Qui haec de Pelopis equabus accipit.

193. ἀλλάξας] Nominativus absolutus, de quo v. ad 675. ἄλλαξεν δ' ἐξ ἔδρας ἱερᾶς ὄμμ' αὐγᾶς ἄλιος Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 462. Cf. El. 737. λέγεται — στρέψαι θερμὰν ἀέλιον χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα δυστυχία βροτείῳ. ἐξέδρας] ἐξ ἔδρας Jacobs. Elmsl. ad Her. 14. (Anglice out of its place. Bacch. 926. 929.). ἱερᾶς Markl. Elmsl.

194. *ἱερὸν ὄμμα' αὐγᾶς*] Cf. Soph. Ant. 878. *τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα* (sc. Solis).

195. *ἄλλοις — μελάθροισι*] I. e. ἄλλη γενεᾷ, ait Elmsleius.

197. *ἄχεά τ' ἄχεσιν*] Qu. *ἄχε' ἐπ' ἄχεσιν*. Sed cf. Phoen. 1510. *φόνῳ φόνος* | *Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε*. Hel. 364. *ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν*. Orest. 1255. Hel. 195. et ad Soph. El. 235. *φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' (δ') ἄχεσιν*.

199. Ita Elmsleius: *ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων* | *Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά τ'* | *εἰς οἴκους, σπένδει τ' ἀσπούδαστ'* | *ἐπὶ σοὶ δαίμων. δμαθέντων*] Cf. Alc. 127. Tro. 175.

202. *ἐπὶ σοὶ*] Verba enim *σπένδει τ'* — majori intervallo a prima fratris compellatione distare monet Elmsleius quam ut nude *ἐπὶ σοὶ* absque personae indicatione dicere potuisset. Itaque *ἐπ' ἐμοὶ* forsan corrigendum censet. Sed melius ei videtur cum Bothio quattuor hos versus Choro tribuere, ut respondeat Iphigenia *ἐξ ἀρχᾶς* etc. De Oreste haec dicta volunt, quem paullo ante (169) allocuta erat Iphigenia.

203 sq. Ita Elmsleius: *ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων* | *δαίμων, τῆς μητρὸς ζώνας,* | *καὶ νυκτὸς κείνας, ἐξ ἧς* | *λοχίαν στερορὰν παιδεῖαν* | *μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί,* | *τᾷ μναστευθείσῃ 'ξ Ἑλλάνων,* | *τὴν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις* etc. "Dicit Iphigenia malo se fato destinatam esse jam inde a matris nuptiis illaque nocte qua concepta sit."

206. *λοχείαν* mss. *λοχίαν* Elmsl. *λόχραι* Herm. Weckl. Cf. ad 1097. *λοχίαν στερορὰν παιδεῖαν*] I. q. *στερορὰς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας* Med. 1031.

208. *ἧ* delet Both. *τᾷ (μοι)* Elmsl. *ἧ μναστευθείσῃ* ἐξ Ἑλλάνων] *τᾷ μναστευθείσῃ 'ξ Ἑλλάνων* Elmsl. Both.

209. *πρωτόγονον θάλος*] Cf. Hec. 458. *πρωτόγονος φοῖτις*. Iph. T. 232. *νέον ἔτι θάλος* etc. 170. *Ἀγαμεμνόνιον θάλος*. El. 15. *θῆλύ τ' Ἡλέκτρας θάλος*. Hom. Il. 22, 87.

213. Qu. *εὐκταίαν* (δ') —.

218. *ἄξεινον*] Forma *ἄξεινος* legitur etiam Andr. 794. *πολίξεινος* Alc. 568. *Πολυξείνη* Hec. 75.

222. *οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις*] *οὐδ' ἱστοῖσιν καλλιφθόγγῳ* Badham Praef. Ion. p. XI.

225. *αἰμορράντων* mss. *αἰμόρραντον* Monk. Badham. Weckl. *αἰμορράντῳ δυσφόρμιγγας* | *ξείνων στάζουσ' ἄτα βωμούς* Madvig. Cf. Alc. 135. Confer v. *νέορραντος*.

226. *ξείνων ἀγνίζουσ' ἄταν* conj. Weckl. *ξείνων αὐγάζουσ' ἄταν* [βωμούς] F. W. Schmidt. Qu. *ξείνων αἵμασι βωμούς τέγγουσ'*, vel *αἵμασι τέγγω βωμούς*.

228 sq. Ita legendum suspicatur Elmsleius, *καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθρα,* | *τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθέντα σὲ κλάω, ξύγγον', ὃν ἔμ-*

πον ἐπιμασιτίδιον | ἔτι βρέφος, ἔτι νέον ἔτι θάλος | ἐν χειρὶ ματρὸς,
πρὸς στέρνοισιν τ', | Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.

231. ἐπιμασιτίδιον ἔτι βρέφος] Cf. Aesch. Sept. 349. βλαχαὶ
δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμασιτιδίων ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.

232. [ἔτι] βρέφος, ἔτι Elmsl. Badham. τότε (pro ἔτι) βρέφος
ἔτι νέον conj. Weckl.

238. Qu. Ἀγαμέμνονός τε (vel σύ). τέκος] Fort. τόκος.
Sic Hipp. 10. ὁ γάρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος.

240. λόγου] γόου Koechly. prob. Schmidt.

245. οὐκ ἂν φθάνοις ἂν —] Cf. Her. 721. φθάνοις δ' ἂν οὐκ
ἂν τοῖσδε συγκρούπτων δέμας. El. 689. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (τὸ ξίφος).

246. γῆς ὄνομ'] γῆς σχῆμ' conj. Monk.

247. Ἑλληνες] Ἑλληνας Wecklein. Fortasse nihil opus.

250. τοῦ ξυζύγου] τῷ ξυζύγῳ malit Elmsl. Rectius enim dici
τί σοι ὄνομά ἐστι, quam τί σου ὄνομά ἐστι. Cf. Iph. A. 827. Hel.
87. Arist. Eq. 1257. Pac. 185. 189. Av. 644.

252. πῶς] ποῦ Musgr. Elmsl. πῶς δ' εἴλετ' αὐτούς; ποῦ
τυχόντες εἶδετε; malit Blomf., coll. 256. καὶ τυχόντες] κἀντυχόν-
τες recte Cobet., coll. Hel. 1217. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες,
ὥς λέγει. Sic et ipse correxeram.

255. ἐναλία δρόσῳ] Cf. Aesch. Eum. 904. ποντίας δρόσου.

256. ἐκεῖσε δὴ ἴπανελθε] Cf. ad Arist. Nub. 1408. ἐκεῖσε δ'
ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι (leg. λόγου ἴπανειμι). πῶς]
ποῦ Badham. Qu. ἐκεῖσε δὴ ἴπανελθ', ὅπου νιν εἴλετε.

260. τὸν εἰσρέοντα] τὸν ἐκρέοντα Elmsl.

263. ἀγμός] Cf. Bacch. 1092. διὰ δὲ χειμάρρου νάπης | ἀγμῶν
τ' ἐπήδων.

265. κἀνεχώρησεν Blomf., coll. Rhes. 775. κἀνεχωρεῖτην πάλιν.

266. Cf. Bacch. 708. ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα.

268. θεοσεβῆς —] Cf. Arist. Av. 623.

276. ἐγέλασεν εὐχαῖς] Cf. Soph. Aj. 1042. κακοῖς γελῶν. Arist.
Eq. 693. ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

278. κλύοντας] Hunc versum pro interpretamento habet Herw.

279. ἡμῖν (pro ἡμῶν) — τοῖς πλείοσι Elmsleius ad Bacch. 336.

280. τἀπιχώρια] Leg. τῆπιχωρία.

283. κἀνεστέναξεν (pro κἀπ.) Monk. Badham.

284. ἀλαίνων] ἀλύων Herwerden ad Ion. 575.

288. ἡ δ' ἐκ χιτώνων, πῦρ — distinguit Elmsleius, qui in
χιτώνων latere arbitratur nomen loci, unde Furia alis remiget.
χιτώνων] χελυνῶν Badham. πνέουσα — φόνον] Cf. Aesch. Ag.
1309. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῇ. ἡ δ' εἰς διωγμὸν
F. W. Schmidt.

290. ἔχουσ', ἄποτμον ἄχθος, F. W. Schmidt.

292. οὐ ταῦτ' ἄμορφα σχήματ' Heimsoeth. οὐ ταῦτ' ἀπ' ὄρφνης
σχήματ' F. W. Schmidt. ταῦτα] ταῦτ' Herw.

294. μιμήματα] μνημήματα Matth. Recte. Confirmat id praecedens φθογγάς τε μόσχων.

295. ὥς θανούμενοι] ὥς θαμβούμενοι C². ἐκφοβούμενοι F. W. Schmidt.

298. ἐς πλευράς ἰείς] λαγόνας εἰς μέσας tentat Elmsl. ad Her. 824. Qu. ἐς πλευράς μέσας.

300. ὥς] Qu. ὥσθ'. αἱματηρὸν πέλανον] Cf. Alc. 851. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον. Rhcs. 430. Aesch. Pers. 816. πέλανος αἱματοσταγής. ἐξανθεῖν] Cf. Alciphrr. I. 1. τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει.

305. φαύλους μάχεσθαι] φαύλως μαχεῖσθαι Badham.

306. ἐν μακρῷ χρόνῳ] ἐν μικρῷ χρόνῳ Ald. Hart. Weil. etc. οὐ μακρῷ χρόνῳ Dind. Nauck. ἐν παύρῳ χρόνῳ Wecklein. Qu. ἐν βραχεῖ χρόνῳ. ἐπληρώθησαν] Cf. Aesch. Ag. 315. ἄλλος παρ' ἄλλον διαδοχαῖς πληρούμενοι.

307. μανίας πίτυλον] Cf. Herc. 1187. μαινομένῳ πιτύλῳ πιαγχεῖς etc. 816. πίτυλον — φόβου.

308. στάζων ἀφρῷ γένειον] Cf. Eur. Suppl. 586. στόμα ἀφρῷ κατασιάζοντα. Soph. Phil. 7.

309. προύργου] προὔπιον F. W. Schmidt.

311. ἀπέψα] ἀπέψη jure corrigit Elmsl., coll. Trach. 680. ὡς (ut ζῆ). Arist. Eq. 909. περιψῆν. Et sic Blomf. Contra Hesychius, Ἀπέψα: ἀπέμασσε.

312. εὐπήνους ὕφας] Fort. εὐπήνοισ ὕφαῖς.

318. πέτρους] πέτροις Monk. Badham.

320. Cf. Hel. 1602. παρακέλευσμα δ' ἦν | πρύμνηθεν Ἑλένης, Ποῦ τὸ Τρωϊκὸν κλέος; etc. οὐ δὲ —] Cf. Bacch. 759. οὐπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἄναξ.

323. δίπαλτα] Cf. Tro. 1102. δίπαλτον κεραυνοφαῆς πῦρ. Soph. Aj. 408. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύοι. Aesch. Sept. 985. τριπάλτων (διπ. Herm.) πημάτων. Theophyl. Epist. 74. δίπαλτος ἡμῶν ὁ πονηρὸς ἔπεισιν.

324. λεπαίας — νάπας] Cf. Hipp. 1248. λεπαίας — χθονός. Her. 395. φυγῇ — ἐξεπίμπλαμεν νάπας] Cf. Phoen. 1470. πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες.

326. ὥσαίατο] Repellerent. Cf. Arist. Vesp. 1085. αἰὲς ὁμῶς ἐωσάμεσθα (al. ἀπεωσάμεσθα, ἐπανσάμεσθα, ἐσωζόμεσθα) ἐν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.

328. ἐκ χερῶν] Cf. Hec. 573. τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν | φέλλοις ἔβαλλον. Aesch. Pers. 459. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν | πέτροισιν ἠράσσοντο.

329. ἡντύχει βαλὼν] ἡνστόχει βαλὼν Badham. Cf. Or. 1210. εὐτυχήσομεν — ἐλόντες σκύμνον. Alia exempla verbi εὐτυχεῖν cum participio constructi affert F. W. Schmidt.

331. ἐξεκλέψαμεν] Qu. ἐξηράξαμεν, vel ἐξαράσσομεν, vel ἐξεκρούσαμεν.

332. εἰς τὴν γῆν γόνυ καθεῖσαν] Cf. Hec. 787. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ. πέτροισι] πέπλοισι Köchly. ἀποροῦσι (impeditis) F. W. Schmidt.

334. δ' δ' εἰδὼν] εἰσιδὼν δ' aut δδε δ' ἰδὼν malit Elmsl. Cf. ad 65.

335. σφάγι' mss. σφαγεῖ' Musgr. Elmsl. Cf. ad 566. ἔπεμπε] Qu. ἔπεμψε.

336. εὔχου δὲ πολλὰ τοιάδ', ὦ νεᾶνί, σοι F. W. Schmidt.

340. τὸν φανέντ'] Qu. τὸν φθαρέντ'.

341. Ἑλληνος ἐκ γῆς] Ἑλληνίδος γῆς Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 462., qui ἐξ Ἑλλάδος γῆς potius quam Ἑλληνος ἐκ γῆς scripturum fuisse nostrum arbitratur, coll. 448. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς. 17. Ἑλλάδος στρατηγίας. 1292. Ἑλλάδος νεώς. 1345. 1386. Cf. ad 495. Qu. Ἑλληνίδος γῆς (1175). Ita Ἑλλην πατρίς 495. στολή Her. 130. πόλις Iph. A. 65. Cf. Aesch. Ag. 429. Ἑλλανος αἵας.

343. οἷα φροντιούμεθα] φροντιοῦμεν οἷα χρὴ Badham. — οἷα δεῖ Köchly. οὐκ ἀφροντιστήσομεν Madvig. Futuri forma media φροντιούμεθα nusquam alibi legitur. Legendum proculdubio φροντιοῦμεν οἷα χρὴ (δεῖ). Φροντιεῖ legitur Tro. 1234. φροντιῶ Nub. 125.

346. θοῦμόφυλον] Eadem fere crasis est in οὔπισθεν Av. 299.

349. ἡγριώμεθα | δοκοῦσ'] Cf. Ion. 1250. διωκόμεσθα — κρατηθεῖσ', ἔκδοτος δὲ γίγνομαι. Herc. 858. μαρτυρόμεσθα — βούλομαι. 1206. ἰκετεύομεν — προσπίτνων.

350—352. Spurious habet Herwerden.

351. ἡχθόμην mss. ἡσθόμην Seager in Class. Journ. XIX. 86.

355. διὰ πέτρας —] Qu. κατὰ πέτρας —.

356. ἀπήγαγ' mss. ἐπήγαγ' (?) M. Haupt. Weckl. κατήγαγ' Badham. Recte, opinor.

357. Cf. El. 849. φονέα δὲ πατρὸς ἀντιτιμωρησάμην.

359. οἳ μ' mss. οὗ μ' Pierson. Markl. Elmsl.

362. δσας —] Cf. Bacch. 1317. γενείου θιγγάνων χερσί. Herc. 987. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν. χεῖρας ἐξηκόντισα] Cf. Bacch. 664. αἶ τῆσδε γῆς | οἷστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν. Soph. Ant. 1034. πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύει' ἀνδρὸς τοῦδε.

363. γονάτων — ἐξαρτωμένη] Cf. Alc. 187. παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξαρτώμενοι | ἐκλαιοι. τε] Qu. δέ.

365. αἰσχροῖ] οἰκτροῖ F. W. Schmidt.

367. αὐλεῖται δὲ πᾶν μέλαθρον] Cf. Hel. 1434. πᾶσαν δὲ χρὴ | γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις. Arist. Vesp. 1228. παραπολεῖ βρώμενος. Philetaer. Athen. 633 E. ἀποθανεῖν αὐλούμενον. Machon. ibid. 348 F. ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος. Lucian. Neron. 3. κροτούμενός τε καὶ ᾄδόμενος. Eur. Her. 402. θυηπολεῖται δ' ἄστν μάντεων ὕπο.

370. προσεΐπας mss. προτείνας Badham. Weckl.
 375. ἰοῦσ' ἐς Πηλέως] ἰοῦσα Πηλέως Elmsl.
 376. ἀπεθέμην] Qu. ἀνεθέμην. Et sic Monk. Badham. ποίλῃ] τὰμὰ F. W. Schmidt.
 379. ἔρρεις —] Post hunc versum lacunam indicant Monk. Badham.
 382. ἢ καὶ λοχείας —] Hunc versum uncinis includit Badham.
 390. τὸ φαῦλον] τὸ φόνιον F. W. Schmidt.
 391. οὐδένα γὰρ —] Cf. Menand. 550, 3. κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον | εἶναι βίον βλάπτοντα χρηστὸν (οὐδένα). Men. 551. ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν (οἶομ' εἶναι δαίμονα?).
 395. εὗξενον] ἄξενον Monk. Badham.
 396. Ἀσιήτιδα γαῖαν] Eadem forma est Herc. 643. Ἀσιήτιδας τυραννίδος. El. 315. Ἀσιήτιδες δμωαί. Andr. 119. Ἀσιήτιδα γέννα. In senariis Andr. 1. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα. Tro. 1219. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπεριτάτην. Itaque legendum opinor Ἀσιάτιδα γαῖαν.
 397 sq. Cf. 134. χόρτων τ' εὐδένδρων ἐξαλλάξας Ἐυρώταν.
 398. διαμείψας] Cf. Aesch. Sept. 334. διαμείψαι δωμάτων σιγερὰν δδόν.
 400. δονακόχλοα λιπόντες Ἐυρώταν] Cf. Iph. A. 179. ἀτ' Ἐυρώτα δονακοτρόφου. Hel. 210. δονακόεντος Ἐυρώτα. 355. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Ἐυρώταν. Theogn. 783. Σπάρτην Ἐυρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ.
 402 sq. ἔβασαν — κούρα uno versu Elmsl.
 402. ἄμικτον] I. e. ἄξενον. Cf. Isocr. 202 C. τὸν δὲ τόπον ἄμικτον ὅλον παραλαβὼν καὶ παντάπασιν ἐξηγριωμένον ἡμερώτερον καὶ πραότερον κατέστησεν.
 403. ἔνθα κούρα | Δία τέγγει βωμοὺς | καὶ περικίονας να- οῖς αἶμα βρότειον Elmsl. κούρα δία] κούρα δία (i. e. Ἀρτέμιδι (Dianae in honorem) Herw.
 405. περικίονας ναοὺς] Cf. Soph. Ant. 285. ἀμφικίονας ναοίς. Eur. Fr. 370, 5. περικίουσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις.
 407. ῥοθίοις πλάταις] Cf. 1133. ἐμὲ — λιποῦσα βήσει (πλείσει?) ῥοθίοις πλάταις. εἰλατίνοις δικρότοις κώπαις] εἰλατίνας — recte Seidler. εἰλατίνας δικρότοιο κώπας conj. Kirch. εἰλατίνας δικρότοις κώπας Herw. 409. ἔπλευσαν] Qu. ἔστειλαν.
 410. λινοπόροις αὔραις] λινοπόροισί τ' αὔραις Monk. Badham.
 414. φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ | πῆμασι βροτῶν, ἄπληστον (vel potius ἄπλατον) ἀνθρώποις ὄλβου βάρος, οἳ φέρονται — Elmsl. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν] ἐπὶ χρήμασι πόρων Madvig.
 416. ὄλβου βάρος] Cf. El. 1287. καὶ δότω πλούτου βάρος. Hipp. 617. χρυσοῦ βάρος.
 417. ἐπ' οἶδμα — περῶντες] Cf. Hom. Il. II. 613. περῶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον. I. q. ὑπέρ (Aesch. Eum. 78.). Theogn. 248. ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον.

418. *κεινᾷ δόξα* Elmsl., qui "Forma poetica *κεινός* hoc uno loco, quod sciam, apud Euripidem legitur. *ἐξεκείνωσεν* in senario est Pers. 763." *κοινᾷ δόξα* tuetur Madvig. *γνώμα* — *εἰς μέσον ἦκει*] "Locus valde obscurus, sed, ut mihi quidem videtur, non corruptus." (Elmsl.) Qu. *γνώμα τοῖς μὲν* —. *γνώμα*] *δομά* F. W. Schmidt. Qu. *μοῖρα* (metr.?) *τοῖς μὲν* —. *ἄκαιρας*] *ἄμοιρας* aut *ἄκληρος* Hense. *ἄκαρπος* F. W. Schmidt.

420. *τοῖς δ' ἄσμενος* (pro *ἐς μέσον*) ἦκει F. W. Schmidt.

421. *πέτρας τὰς συνδρομάδας* Musgr. Badham.

424. *δοθίω* mss. *δοθίων* Bergk. *δόθιον* conj. Weckl. *ἄϋπνους ἀκτὰς*] *Suspectum ἄϋπνους*.

426. Cf. Hel. 1118. *ἔδραμε δόθια*. 404. Infra 1387. *κώπαις δόθι' ἄλδς λευκαίνετε*.

427. *πεντήκοντα κορᾶν Νηρήδων χοροὶ*] Cf. Androm. 1267. *λαβοῦσα πενήκοντα Νηρήδων κορᾶν*. Aesch. Fr. 174. *δέσποινα πενήκοντα Νηρήδων χοροῦ*. Arist. Ach. 883.

439. *δεσποσύνοις* Elmsl. ad Med. 44.

444. *ἐλιχθεῖσα*] *φοινιχθεῖσα* Badham.. Fort. *χροῖσθεῖσα*, aut *μιανθεῖσα*.

449. *πλωτήρων*] *Nautarum*. Cf. Hel. 1076.

452 sq. *εἰ γὰρ* (ita Kirchhoff.) *δνειράσι συμβαίην | δόμοις πόλει τε πατρώα | τερπνῶν ὕπνων* (ita Herm.) *ἀπόλαυσιν | κεινὰν, χάρις ὄλβω* (*ὄλβου* Koechly) Madvig. Lege (*κᾶν*) γὰρ *δνειροῖς πελαθεῖην. ὁμαίμοσιν ἐμβαίην δόμοις* Badham, coll. Phoen. 218. *δμογενεῖς πύργους. δνειροῖσι συνείην* Kirch. Herw. et *κᾶν* (pro *καὶ*) Herm.

454. *τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν*] *τερπνὴν ὕπνων* (Herm.) *ἀπόλαυσιν* Herw. *δρέπουσ' ὕμνων ἀπόλαυσιν* (sic P.) Badham.

455. *κοινὰν χάριν ὄλβω*] *κεινήν περ, ἀνόλβω* Herw.

456 sq. Ita legendum suspicatur Elmsleius, *ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμας | ξυνερεισθέντες χωροῦσι νέον | πρόσφαγμα θεᾶς. οὐδ' ἀγγελίας | ψευδεῖς ἔλακεν βουφορβὸς ἀνῆρ. | σιγαῖτε, φίλοι. τὰ γὰρ Ἑλλήνων | ἀκροθίνια δὴ | ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει. | ὦ πότνι' etc. ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις — χωροῦσι νέοι* Blomf., coll. 264. *δισσοὺς νεανίας*. 264. *δίπτυχοι νεανίαί*. 242. *διδύμας* etiam Schaefer.

463. *ἀρεσκόντως*] Cf. 581. *εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι*.

467. *τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη* —] *εἶεν τὰ τῆς θεοῦ πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη* Badham ad Ion. 287. Leg. — *ὥς ἔξει καλῶς*. Cf. Arist. Pac. 868. Phryn. com. 9. Menand. 320, 5. *τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς*.

471. *τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται*] Leg. *τοῖς παροῦσιν ὥς νομίζεται* aut *τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται*.

474. *στερεῖσα*] Cf. ad Bacch. 1360.

477. *κακόν*] *ἄπὸν* conj. Badham.

481. *ἀεὶ κάτω*] *ἐκεῖ κάτω* Elmsl. ad Med. 1041. (Cf. Hec. 418.

ἐκεῖ δ' ἐν Ἄιδου κείσομαι etc.) ἔσεσθε γῆς κάτω Herw. ἔσεσθε δὲ κάτω Dobr.

482. νῶν | λυπεῖ κακοῖσιν Cobet. τοῖς μένουσι νῶ | κακοῖσιν ἀλγεῖς F. W. Schmidt allatis exemplis Tro. 431. 244. Herc. 307. 1152. Hel. 803. Her. 60. Hipp. 369. Phoen. 1638. Fr. 651. Aesch. Cho. 103. Soph. Tr. 1240.

483. κακοῖσι λυπεῖς] λυπεῖ κακοῖσιν Cobet. κακοῖς ἀλύεις Bergk. κακοῖς αὐτεῖς Schmidt.

485. τοῦλέθρου] Eadem crasis est in τοῦλύμπου, τοῦνόματι, τοῦρυνθίου, τοῦρροπυγίου, etc.

491. Cf. Hipp. 380. τὰ χρήσι' ἐπιστάμεσθα καὶ γιννώσκομεν.

492. πότερος ἄρ' ὁμῶν] Qu. πότερος ἄρα σφῶν —. ἐνθάδ' ὠνομασμένος] ὄνομα γοῦν Ἑλλὰς γεγώς vel τοῦνομ' ὦν Ἑλλὰς γένος F. W. Schmidt. ἐνθάδ'] εἶπατ' Weil.

493. κέκληται] λέλεκται Elmsl., coll. 1047. Qu. ἐκελσε, vel ἐπλευσε, vel ἀφῖκται.

494. ΠΥ. δδ' — Blomf., coll. Soph. O. C. 138. δδ' ἐκεῖνος ἐγώ.

495. πατρίδος Ἑλλήνος] πατρίδος Ἑλλήνων Elmsl. ad Her. 131. et in Quart. Rev. XIV. 462., coll. Bacch. 20. εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν. Ion. 8. ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις. πατρίδος Ἑλλήν εἰ conj. Seidler. Cf. ad 341.

499. σοὶ δ' ὄνομα —] Imitatur Horatius Epist. I. 7. 92. 'pote me miserum, patrone, vocares, | si velles, inquit, verum mihi ponere nomen.'

503. ἦ] Malim ἦ.

510. Malim ἐκ τῶν Μυκηνηῶν (γ'). Et sic Monk. Badham. Weckl.

511 sq. ΙΦ. φυγὰς δ' — ΟΡ. φεύγω — ΙΦ. καὶ μὴν — ΟΡ. οὐκουν — ΙΦ. ἄρ' ἄν τι — ΟΡ. ὥς (γ') ἐν παρέργῳ — ΙΦ. Τροίαν —. Sic haec disponit Badham Praef. Ion. p. XI sq.

516. τοῦδ' ἔρα] Fort. τοῦθ' ὄρα. Et sic Both. Seidler. Madvig. Sed cf. 530.

518. γε] Lege σφε.

520. οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε] Cf. Bacch. 1230. τήν δ' εἰπέ τί μοι — στείχειν Ἀγαύην, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν.

521. δῶμα] λέκτρα Wekl. Weckl. Cf. ad Med. 140. Μενέλεω δάμαρ vel Μενέλεω πάλιν γυνή (om. δῶμα) F. W. Schmidt.

523. προνφείλει] Cf. Her. 241. Arist. Vesp. 3. Lys. 649.

525. ὦ μῖσος εἰς Ἑλλήνας, οὐκ ἐμοὶ μόνη] Cf. Ach. 722. ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μῆ. 111. φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί.

529. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω] Cf. Hel. 469. τίς αἰτίαν σχῶν ἥς ἐπηυρόμην ἐγώ; Andr. 1029. ἀπηύρα (?). Aesch. Prom. 28. τοιαῦτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου. Trag. Fr. Adesp. 68. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών. Andoc. 20, 2. εἰ π

ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. Herod. VII. 180. τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύροιτο.

537. Θέτιδος] Νηρηίδος Monk. Badham.

541. ἀπωλόμην] ἀπωχόμην Badham.

543. τί δ' ὁ στρατηγός, δν λέγουσ', εὐδαιμονεῖ; perperam Reisk. Madvig.

548. πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα] Malim πρὸς τ' —. Cf. Soph. Ant. 753. ἢ δ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.

557. ὥς τί δὴ θέλων;] Cf. Or. 794. ὥς τί δὴ τόδε; Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; Rhes. 99.

558. τήνδε τιμωρούμενος] αἷμα — reponendum suspicatur Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 463., coll. Fr. 559. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην. Cycl. 691. εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. ἀντιτιμωρούμενος Blomf., coll. 357. El. 849., et τήνδε pro glossemate habens.

559. ὥς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο] ὥς εὖ κακὴν δίκαιον ἐξεπράξατο Elmsl., coll. Phoen. 1645. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πρᾶσσεσθέ νιν. Orest. 504. κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος | αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών. ὥς εὖ κακὸν] ὥς οὐ καλὸν conj. Badham. Qu. ὥς εὖ κακὴν νιν τὴν δίκην ἐπράξατο. Vel potius ὥς ἔννομόν νιν —. Cf. Phoen. l. l. δίκαιος] Qu. δίκαιά τ'.

560. τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ] Cf. Her. 386. εὐτυχῆς τὰ πρὸς θεῶν.

566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο] κακῆς γυναικὸς χάριν ἀχάριτ' ἀπώλετο Musgr. — ἀχάριτον ὤλετο Elmsl., coll. Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἄχαριν al. ἀχάριτον Elmsl.). Aesch. Cho. 43. τοιάνδε χάριν ἄχαριν (ἀχάριτον Elmsl. coll. v. ant.), ἀπότροπον κακῶν. Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.). Similis corruptela est v. 335. Cf. etiam ad Soph. O. C. 547. "We wish it were in our power to improve the rhythm of this verse by any transposition of the words." (Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 455.) Similiter fere Soph. Aj. 176. ἥ πού τιнос νίκας ἀρκάρπωτον (ἀκαρπάτου?) χάριν. Aesch. Prom. 544. ἄχαρις χάρις. Arrian. Anab. IV. 8. 7. χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι Ἀλεξάνδρῳ.

571. πτηνῶν ὀνείρων] Cf. Trag. adesp. 268. τυφλῶν ὀνείρων.

574. δτ' ὦν ἄφρων τις Seager in Class. Journ. XIX. 86. ὁδ' οὐκ ἄφρων ὦν F. W. Schmidt. Lege ὁ δ' —.

575. ὀλωλε τοῖσιν εἰδόσιν] Cf. Rhes. 975. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός. Plat. Symp. 199. Arist. Nub. 1242. Eadem verba Tro. 626.

576. τί δ' ἡμεῖς οἱ τ' ἐμοὶ γεννήτορες] τί δ' ἡμῶν — οἱ γεννήτορες Nauck. τί δ' ἡμῖν οἱ φίλοι γεννήτορες Köchly. τί λέξεις; οἱ δ' ἐμοὶ γεννήτορες F. W. Schmidt.

577. ἄρ' εἰσίν; —] Cf. Soph. O. C. 316. ἄρ' ἐστίν; ἄρ' οὐκ ἐστίν; ἢ γνώμη πλανᾷ; Aesch. Sept. 202.

579. σπεύδουσ'] Cf. Soph. El. 251. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα | καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον. Sed corrigendum videtur φέρονθ'.

580. τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίγνεται] τὸ δ' εὖ μάλιστα γίγνεται φιλεῖ (aut γίγνεται βροτοῖς) Badham Praef. Ion. p. XII. Qu. τὸ δ' εὖ μάλιστα τῇδε, vel τὸ δ' εὖνουν τότε μάλιστα —. Similis autem canonis Personiani violatio est Soph. O. C. 664. θαροεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς.

592. χοῦς κἀγὼ θέλω] δοῦς ἀγὼ θέλω Badham Praef. Ion. p. XII. οἶσθ' αὖ γ', ὥς κἀγὼ θέλω Badham. θέλω] φιλῶ Naber. Nauck. F. W. Schmidt, coll. 640. τῶν ἐμῶν φίλων — δὲ μάλιστα ἐγὼ φιλῶ.

593. σὺ δ' — σώθητι καὶ σὺ] Cf. S. Matth. Ev. XIX. 28. ὑμεῖς δὲ — καθίσασθε καὶ ὑμεῖς. σώθητι καὶ σὺ] σώθητι καὶ ζῇ Canter. Badham. σωθῇτ' ἐκεῖσε Musgr. Dind. σὺθῇτ' ἐκεῖσε Herw. ad O. R. 1457.

599 sq. Cf. Herc. 1225. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσα. Soph. Ant. 540. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοι σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι | συμπλοῦν ἐμαντὴν τοῦ πάθους ποιούμενη.

600. οὗτος δὲ μόχθων τῶν ἐμῶν συνέμπορος Nauck. οἷτος δὲ συμπλεῖ τῷδ' ἐμῶν (aut τοῦδ' ἐκῶν) μοχθῶν χάριν F. W. Schmidt.

603. ἀλλ' ὥς γενέσθω] Cf. Hec. 888. Tro. 721. Infra 1203. οἶσθ' αὖ νυν ὅ μοι γενέσθω.

606. ὅστις —] Eadem constructio est Phoen. 519. ἀνὰ δὲ γὰρ τὸ πλεον ὅστις ἀπολέσας | τοῦλασσον ἔλαβε. Arist. Eq. 1275.

609. ὦ λῆμ' ἄριστον] Eadem verba sunt Iph. A. 1422. Cf. Soph. O. C. 960. ὦ λῆμ' ἀναιδές.

613. ὅς' οὐχ ὀρώσ' αὖ νιν] Cf. Arist. Av. 150. ὅς' οὐχ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον.

618. θεᾶς — προστροπὴν ἔχω] Cf. Soph. O. C. 558. πόλεις ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων. προστρόπαι' ἔχω conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. προστροπὴν tuetur idem ad h. l.

620. εἰς ἀνάγκην κείμεθα] Cf. ad Soph. Aj. 80.

621 — 624. "Pugnant hi versus cum aliis in hac fabula (442. 871. 704. 1190.), unde planissime constat ipsam Iphigeniam captivos mactare solere." (Herw.) Qui ideo spurios hos versus esse judicat.

621. θύουσα] θείνουσα F. W. Schmidt.

624. εἶσω] ἔσω Monk. Badham.

627. πῶς ἄν —;] Cf. Herc. 1129. χερσὶν περιστάλντες ὧν ἐχρῆν ὑπο.

631. Qu. οὐδ' ἐγὼ ἄλλειψω (pro λείψω) χάριν. Et sic Markland.

633. κατασβέσω] καταψεκῶ Köchly. καταπακῶ, aut καταγορανῶ, aut κατασπερῶ (cf. ad Andr. 167.) Herw.

637. μή μου L. P. μή 'μοῦ Hermann. Weckl. μή 'μοι P. (?) prob. F. W. Schmidt. λάβης L. βάλης P. Schmidt. λάβη (sc. αὐτοῦς), Herwerden.

643. τὸν χερνίβων θανίσι μελόμενον] τὸν θανίσι βαρβάρων (vel δυσσεβῶν) μελόμενον conj. Elmsl. Cf. Hel. 1176. νῦν δ' οἱ μὲν Ἴδιον κατασκαφὰν πυρὶ μέλουσιν δαΐω. αἱμακταῖς] Annon αἱμακτοῖς?

645. ἀλλ' οὐ γὰρ οἶκτος ταῦτα, χαίρει' — conj. Weil. prob. Herwerden.

647. μάκαρος] μακαίρας Kirch. Dind. μακάριος Badham. Praef. Ion. p. XII., ut dochmii sint. ὦ νεανία Ald. Elmsl. ἰὼ νεανία Seidl. Matth. "Hinc apparet Chorum post v. 466., priusquam Orestes Pyladesque in scenam venirent, abiisse." (Herw.)

649. πόδ' (pro ποτ') ἐπεμβάσει Elmsl., coll. Tro. 455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρῆ; Her. 169. εἰς ἄντιλον ἐμβήσει πόδα. 802. Porson. ad Or. 1427. Πόδ' et ποτ' in libris mss. confunduntur Hel. 75. 986. et alibi.

650. τοῖς φίλοισι mss. τοι φίλοισι Herm. τάδε φίλοισι Elmsl.

651. σχέτλια] σχέτλιοι Monk.

652. Ante διόλλυσαι lacunam indicat Badham.

655. ἀμφίλογα —] Cf. Hom. Il. 16, 435. διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσίν. Soph. Tr. 982. ἐμμέμονε φρήν.

658. πέπονθας ταῦτό mss. πέπονθας ταῦτά malit Elmsl., quum libentius ταυτὸν usurpent Attici quam ταυτό. Confert Bacch. 189. ταυτά μοι πάσχεις ἄρα. Ion. 330. Eccl. 339. Epicrat. Athen. p. 570 B. Plat. Euthyphr. p. 8 D. Resp. V. p. 468 D. Adde Arist. Eccl. 339. νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά τοίνυν ἀντίκρυς | ἐμοὶ πέπονθας.

669. ταῦτα δὲ φθάσας λέγεις] Cf. Arist. Pl. 1102. ἀνέωξάς με φθάσας. Herod. IX. 46. τάπερ ὑμεῖς φθάντες (φθάσαντες unus ms.) προφέρετε.

675. κοινῇ τ' ἔπλευσα] κοινῇ δ' ἔπλευσα vel κοινῇ δὲ πλεύσας Elmsl. (coll. Hipp. 22. τὰ πολλὰ δὲ | πάλαι προκόψας, οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ. Iph. T. 193. 695. 696. 947. 964.) κοινῇ 'ξέπλευσα Badham. "non male", ait Herw. Cf. Soph. Ant. 1112. αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι. El. 680. Tr. 626. Cf. Hipp. 1119.

δεῖ με καὶ] Qu. καί με δεῖ.

676. δειλίαν — κεκτῆσομαι] Cf. Soph. Ant. 924. Aesch. Sept. 1001.

678. δόξω δὲ] Leg. δόξω τε. πολλοῖσιν, εἰσὶ γὰρ κακοὶ frustra F. W. Schmidt.

679. προδούς σε σώζεσθ' αὐτός — mss. προδούς σεσῶσθαί σ' αὐτός — conj. Elmsl., coll. Ion. 293. et Madvig προδούς σε σωθεὶς αὐτός — Erfurdt ad Aj. 191. Badham., virgula tantum posita post μόνος (προδούς σε σωθεὶς τ' αὐτός — jure malit Elmsl.). Qu. προδούς σε σωθεὶς αὐτός εἰς οἴκους μολεῖν, aut προδούς σε

σώζεσθαι ἴς δόμους αὐτὸς μόνος, αὐτ σωθεὶς προδοῦναι σ' αὐτὸς εἰς οἴκους μολῶν, αὐτ προδούς σ' ἀνελθεῖν αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος.

681. ῥάψαι μόρον σοι] Cf. Hom. Od. 16, 421. Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε ῥάπτεις. Aesch. Eum. 26. Πενθεὶ καταρράψας μόρον. Herod. IX. 17. ἐπ' Ἑλλησι ἀνδράσι φόνον ἔρασαν.

682. ἔγκληρον] I. q. ἐπίκληρον. Cf. Hipp. 1011. ἔγκληρον εὐνήν προσλαβών. Herc. 468.

683. δι' αἰσχύνῃς ἔχω] Cf. ad Suppl. 164.

685. Cancellis includit F. W. Schmidt.

691. Λεγε τὸ μὲν γὰρ οὖν (pro εἰς) ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει —.

692. λύειν βίον Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. (Cf. ad Hipp. 671. 1060. 1442. Soph. O. C. 692.) λείπειν βίον Monk. λιπεῖν βίον Badham. Kirch. Nauck. Weckl. Malim λείπειν βίον. Cf. Suppl. 703. πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον. Hec. 1017. ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον. Bacch. 92. λιποῦσ' αἰῶνα.

695. ἔκ τ' (pro ἐξ) ἐμῆς δημοπόρου Markl. Musgr.

696. ἔδωκά σοι vulg. ἔδωκα σοὶ malit Elmsl. ad 96. ὄνομα γένους μένοι τ' ἄν Schmidt (II. 280.). σωτήρ γένους γένοι' ἄν Herwerden.

697. δόμος — ἐξαλειφθείη] Cf. Aesch. Cho. καὶ μὴ ἔξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε. ὄνομά τε διαγένοιτ' ἄν Herwerden.

701. πρὸς δεξιᾶς —] Cf. Soph. Tr. 1221. τοιοῦτον δὴ σ' ἐπισκήπτω, τέκνον.

702. κἀπίθες μνημεῖά μοι] Cf. Arist. Eccl. 1111.

705. ἀγνισθεὶς φόνου] Cf. Herc. 1324. ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος.

711. ἡμᾶς] Refer ad ἀπήλας'.

712. ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος] Qu. ὥς προσωτάτω Ἑλλάδος. Cf. Andr. 923. προσωτάτω. Soph. El. 391. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὥς προσώτατ' ἐκφύγω (προσωτάτω ἔκφύγω?). Aj. 731. O. R. 420. ποῖος Κιθαιρῶν, ποῖος οὐκ ἔσται ἑλικῶν (λιμὴν vulg.) —; Sed forsitan προσωτάτω et προσώτατα aequae dicebant, ut ἐγγυτάτω et ἐγγύτατα προσωτάτω dicebant ut ἀνωτάτω et ἀπωτάτω (Demosth. 23, 197.); nunquam, opinor, προσώτατα aut ἀνώτατα aut ἀπώτατα. Schol. Arist. Plut. 1206. ὁ ἀφρὸς δ' ἀνώτατος.

719. ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέα σέ πω recte apographa. ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διαφθερεῖν λέγω F. W. Schmidt.

720. καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου] κεί τοῦδ' ἐγγὺς — Monk. Badham. Qu. καίπερ ἐγγὺς ἔστηκας φόνου. Ita etiam Elmsleius ad Soph. O. R. 60. Possis etiam καίπερ ἐγγὺς ὄντος σου φόνου. (Cf. 486. οὐχ ὅστις Ἀἰδὴν ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται.) Vel κεί μάλ' (vel νῦν) ἐγγὺς ἔστηκας φόνου. Vel καὶ μὴν ἐγγὺς —. Vel καί τοῦστηκας ἐγγὺς νῦν φόνου. Vel potius καίτοδ' ἐγγὺς σύ γ' (μάλ') —. Cf. Hipp. 1439. ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ. Fr. 284, 22. οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας | σιάς. Corruptelae causa fuerit

crasis insolentior et similitudo inter σύ γ' et — γύς, unde omis-
sum sit σύ γ'.

722. λίαν διδοῦσα μεταβολὰς] Vix sanum. Qu. πολλάς —.

723. ἔπη] ἔτι F. W. Schmidt. 724. ἥδε] ἥδη F. W. Schmidt.

725. παρευτρεπίζετε] Qu. κατευτρεπίζετε, vel τάχ' εὐτρεπίζετε.

Cf. Cycl. 590.

726. μολόντες] Qu. μολοῦσαι.

731. χθονὸς] δόμον Köchly. δόμους malit F. W. Schmidt.

732. θῆται παρ' οὐδέν —] Cf. Aesch. Ag. 229. παρ' οὐδέν
αἰῶνα παρθένειον ἔθεντο. Soph. O. R. 983. Ant. 34. 466. El. 1327.

735. τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς] Cf. Aesch. Cho. 685. ἐφετμὰς
τάσδε πόρθμευσον πάλιν.

736. πρὸς —] Suspectum habet Herw.

740. δίκαιον] εἰκαῖον Madvig. Malim μάταιον.

741. ταῦτα συγχωρήσεται] Cf. Men. IV. 129. εὖ ἴσθι, καὶ γὰρ
τοῦτο συγχωρήσομαι.

742. ναὶ ante πείσω σφε delet Badham. ναὸς εἰσβήσω σκά-
φος] Cf. Cycl. 467: φίλους — νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκά-
φος. et ad Alc. 1056. Qu. καὶ σκάφος νεὼς ἐμβήσομαι. εἰσβήσω]
Qu. εἰσβιβῶ.

743. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον —] Cf. Med. 743. ἐξηγοῦ
θεοῦς. | MH. ὄμνυ πέδον γῆς, etc.

744. δώσω (λέγειν χρῆ) τήνδε τοῖσι σοῖς (pro τοῖς ἑμοῖς) φίλοις
Seager in Class. Journ. XIX. 87. Recte, opinor.

747. τοῖσιν vulg. τοισίδ' Monk. Cf. ad Hipp. 400.

750. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον] Cf. Suppl. 1194. ἦν δ' ὄρκον ἐκλι-
πόντες ἔλθωσιν πόλιν.

756. χρημάτων μέτα] σελμάτων μέτα Köchly. κυμάτων κατά
Herw. κυμάτων ἄγρα F. W. Schmidt. Qu. γραμμάτων μέτα. Et
sic Markland.

759. οἷσθ' ὃ δρᾶσον (pro δράσω) Monk. πολλῶν κυρεῖ]
πολλοῖς κυρεῖ Nauck. πολλῶν ἄκη aut potius πόντω κυρεῖ Herw.
Cf. 865. ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ.

760. τάνόντα —] Cf. Iph. A. 110. ἃ δὲ κέκενθε δέλτος ἐν
πτυχαῖς | λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰγγεγραμμένα.

761. ἀναγγεῖλαι] ἀπαγγεῖλαι jure malit Elmsl., coll. Prom.
662. ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες (ἀπ. Elmsl.) αἰολοστόμους | χρησμούς.

765. ἑμοί] ὁμοῦ Badham.

767. σήμαινε δ' ᾧ χρῆ] σήμαινε δ' οἷς (ὥς unus codex) conj.
Markland. σήμαινε τῷ vel σήμαιν' ὄτῳ Elmsl. Praestat σήμαιν'
ὄτῳ χρῆ —. Et sic Badham. "Recte quidem ὃ τι (in v. 768.),
secus vero ᾧ, quod in ὄτῳ mutandum esset, si per metrum lice-
ret." (Elmsl. ad Med. 1086.).

769. παιδὶ τῷγαμέμνονος] I. e. τῷ Ἀγαμέμνονος, opinor.
παιδὶ τῷγαμέμνονος etc. Dind. Sic τάνθρώπῳ, τάνδρῳ, τᾷλλῳ, etc.

770. Scrib. ἦν (sic) Αὐλίδι σφαγεῖσ'. Cf. Arist. Pl. 435. ἦν τῶν γειτόνων. ἐπιστέλλει tuetur Naber. "Nam, si Iphigenia dixisset: ἐπιστέλλω (cf. ad Rhés. 646.), sororem suam statim agnovisset Orestes neque potuisset exclamare ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κτλ.

776. ξενοφόνους τιμὰς ἔχω] Cf. 53. τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον. Aesch. Eum. 416. τιμὰς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πένθει τάχα 209. τίς ἦδε τιμή; Arist. Eccl. 5. Ran. 349. ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.

782. τάχ' οὔν ἐρῶ ἄγ' ὡς κείς ἄπιστ' Badham. Praef. Ion. p. XIII

785. ἐς ἡμᾶς] Lege ἐς ἡπαρ.

786. δ'] Lege τ'.

787. περιβαλὼν πέπλοις χέρα] Cf. Simonid. Fr. 44, 4. ἀμφὶ Περσεΐ βάλλε φίλαν χέρα.

793. διαπτυχὰς] ἀναπτυχὰς (i. e. τὸ ἀναπτύξαι etc.) Badham Praef. Ion. p. XIII.

796. ὁμῶς ἀπίστῳ codd. ὁμῶς σε πίστῳ [imo πιστῷ] Madvig.

801. μή μ' ἀποστρέφου] Cf. Soph. O. C. 1272. μή μ' ἀποστραφῆς.

804. τὸ δ' Ἄργος] τό τ' Ἄργος Monk. Badham. Qu. τὸ δ' Ἀργος ἐνθάδ' ἐστὶν ἢ τε Ναυπλία.

807. Πέλοπός γε παιδὶ παιδὸς ἐξέφυσέ με (vel οὐ πέφυκ' ἐγὼ cum Seidler, vel οὐ ἔκπεφυκ' ἐγὼ) conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464.

810. χρὴ σέ (sic) Blomf. Weckl.

811. Spurious esse suspicatur λέγοιμ' — Herw.

813. χρυσῆς ἄρνός ἦνίκ' ἦν πέρι] Cf. Arist. Eq. 87. περὶ ποιοῦ γάρ (γοῦν vulg.) ἐστὶ σοι; Barnesius scribit — οὐνεκ' ἦν πέρι. Marklandus — ἦν εἶχον πέρι, Porsonus — ἦτις ἦν πέρι, Naber sic, ἦκουσα· χρυσῆς ἄρνός ἦν δίκη πέρι. ἦνίκ'] ἦτις Faehse. οὐνεκ' Herw. ad Soph. O. R. 1134.

814. εὐπήνοισ ὑφαῖς] Cf. 1465. εὐπήνους ὑφάς. Eubul. 67, 5. ἐν λεπτοπήνοισ ὑφασιν ἐστώσας.

815. ὦ φίλιατ', —] Contrarium est Or. 1085. ἡ πολὺν ἀλείψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. κάμπτει] κάμπτεις Blomfield Gl. Ag. 335.

818. κάλλυντ' ἐς Αὐλιν μητρὸς δ' ἑδέξω (δ' ἐδέξω Kirchhoff) πάρα Madvig. καὶ λούτ' κάλλυντ' Madvig. prob. Herw.

819. οἴκου γὰρ ὁ γάμος ἐξολῶν μ' F. W. Schmidt.

821. τάφῳ] τροφῷ Musgr. Herw. Cf. Aesch. Sept. 49 sq.

825. κτανῶν] ἐλὼν conj. Elmsl. ad Med. 379. et in Ed. Rev. XXXVII. 70., coll. Pind. Ol. I. 142. ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν. Cf. Med. 385. κράτιστα — φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν (ἐλεῖν Lasc. Br. Elmsl.).

826. Spurious habet Herw.

828. ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλόθεν (pro τηλύγετον) — Elmsl. Animo enim scribae obversari Agamemnonis verba Il. 1, 142. τίσω δέ εἰ

ἴσον Ὀρέστη, | ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται etc. Adjectivum τηλύγετος hoc uno loco apud Atticos poetas occurrere videri monet idem.

831. καὶ γὰρ σε] Scribe καὶ γὰρ σέ.

837. κρείσσον ἢ λόγοισιν] Fort. κρείσσον'. Cf. Suppl. 844. κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ | τολμήμαθ'. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχὰ P. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχᾷ L. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχὰ p. εὐτυχοῦς' ἐμὰ ψυχὰ conj. Both. εὐτυχῶν (gen. plur.) τύχαι. | τί φῶ; — Elmsl., ut ex interpretatione in textum irrepserit ἐμοῦ. Quod non probandum. ἐντυχῶν ἐμοὶ Badham Praef. Ion. p. XIII. εὐτυχοῦντι' ἔργῳ Madvig. Qu. εὐτυχοῦς' ἐγώ, aut εὐτυχοῦντε νῶ (om. τύχαι), ut se ipsam Orestemque dicat.

839. θαυμάτων πέρα —] Cf. 900. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα | τάδ' εἶδον. Hec. 714. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα. Av. 1706. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου. Qu. θαυμάτων — καὶ λόγου πέρα.

840. ἐπέβα] ἀπέβα recte Reisk. Madvig.

841. ἀλλήλων] Leg. ἀλλήλοιν.

842. ἄτοπον] ἄφατον Herw. ad Soph. O. R. 1314.

843. δέδοικα δ' —] δέδια δ' ἐκ χειρῶν μή με — Blomf. Cf. Phoen. 1231. ἦν μή με φεύγων ἐκφύγη πρὸς αἰθέρα.

847. χάριν ἔχω ζόας] Cf. Arist. Lys. 865. ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ (τοῦ βίου?) χάριν.

848. δόμοις] δόμοισιν Elmsl. Seidler. ὅτι δόμοισι τόνδε ξυνομαίμον' ἐξ- | εὐθρέψω φάος Blomf. Qu. ὅτι σύναιμόν μοι τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

849. ἐξεθρέψω] Qu. ἐξέθρεψας. Sed cf. Med. 1029. 1349.

852. οἶδ' ὅτε] Memini quando.

854. δέρα θῆκε vulg. δέρα θῆγε Jacobs. δέρα 'φῆκε Elmsl. ad Med. 961., coll. Hec. 1128. μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα. Quod et ipse conjeceram.

856. ὦ ξύγγον' Elmsl.

859. δολίαν] δόλιον Monk. Badham.

865. ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ] Cf. 191. Hec. 684. ἕτερα δ' ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.

866. εἰ — ἀπώλεσας] Si occidisses! Elmsleius confert Ion. 961. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι. Phoen. 1356. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοις εἰδείης κακά. (Ubi schol. τί ἔρεῖς; ἢ τριτάλας [ἄν] γένοιο, δηλονότι.)

867. τύχα] τέχνα fere malit Herw.

871. παρὰ δ' ὀλίγον —] Cf. Her. 296. ὥς δεῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν | ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι. I. q. alibi ὀλίγον.

880. αἵματι] ὄμματι F. W. Schmidt.

884. πότερον] πότερα, ut usitatus, malit Blomf.

885. ποδῶν ῥιπᾷ; θανάτῳ — στείχων· διὰ — interpungit Badham Praef. Ion. p. VI.

886. ἄρα βάρβαρα φῦλα] ἀνά — conj. Markl. prob. Elmsl. παρὰ — Zimmermann.

895. τίς ἄν οὖν τάδ' ἄν —] Qu. τίς ἄρ' οὖν τάδε γ' (τάδ' ἄν) —.

896. πόρον ἄπορον] πόρον ἐξ ἀπόρων conj. Blomf. V. ad Aesch. Prom. 59.

897. φανοῖ] Qu. φράσαι.

900. Cf. 839. Hec. 714.

901. κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ] κοῦ κλύουσα τυγχάνω F. W. Schmidt. κοῦ κλύω παρ' ἀγγέλων Herw., coll. Soph. O. R. 6. ἀγὼ δικαιοῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ᾧδ' ἐλήλυθα. 305. Trach. 391. κοῦ Lud. Dind. Cf. ad Trach. 747.

ἀπαγγελῶ] Qu. ἀπ' ἀγγέλων.

905. ὄνομα] ὄμμα Wakef. ad Herc. 220. et Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. Cf. Or. 1080. ἀλλ', ᾧ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς, χαῖρ'. ibique schol. et ad Iph. A. 354. Pors. ad Hec. 435.

907. μὴ 'κβάντας τύχης] μὴ 'μβάντας τύχη Badham. Cf. Herc. 203. μὴ 'κ τύχης ὥρμισμένους.

908. καιρὸν λαβόντας ἡδονῆς, ἄλλως λαβεῖν Badham.

911. σθένειν] σπεύδειν optime Rauchenstein. prob. Herw., coll. Aesch. Fr. 291. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός. φίλον F. W. Schmidt. Herwerden etiam ἐθέλειν proponit. Qu. μέλειν aut ἀρκεῖν. τὸ θεῖον] Cf. Arist. Av. 965. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

912. οὐδὲν μ' ἐπίσχη γ' οὐδ' ἀποστήσει (ἀποστήσει P.) λόγον — mss. Unde οὐ μὴ μ' ἐπίσχη γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου eruit Elmsl. coll. Soph. O. C. 450—452. El. 42. 43. "Latet hic, inquit, aliquid, quod indagare nondum potui." οὐδ' ἦν μ' ἐπίσχη, τοῦδ' ἀποστήσεις λόγον Madvig. Corrigo confidenter οὐ μὴ μ' ἐπίσχη μηδ' ἀποστήσει τὸ μὴ οὐ —. Olim tentabam οὐδὲν μ' ἐπισχῆσει οὐδ' ἀποστήσει τὸ μὴ οὐ —. Crasis in ἐπισχῆσει οὐδ' ut in ἐπεὶ οἶ. Certa mihi videtur correctio τὸ μὴ οὐ pro λόγον.

914. φίλα γάρ ἐστι ταῦτ' ἐμοὶ (cupio enim hoc scire) conj. Markl. "Non male", ait Elmsl. ἔσται] αὐτῆς Madvig.

918. ὅδ' ἐστί γ' Ἀτρέως] ὅδ' ἔστ' ἄρ' Ἀτρέως F. W. Schmidt. εἰ δ' ἐστί γ' Ἀτρέως conj. Elmsl., coll. 920. 60. θυγατρὸς] παιδὸς idem. ἐμοὶ vulg. tuetur Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. ἐμὸς plures mss. prob. Markl.

922. χαῖρ' — μοι] Cf. Arist. Lys. 1074. πρῶτα μὲν μοι χαίρετε. Soph. O. R. 596. νῦν πᾶσι χαίρω. "Non intelligitur quomodo Iphigenia subito resciverit Pyladem, qui quo tempore ipsa immolata est nondum natus erat (v. 20.), sororis suae Electrae esse maritum. Hac gravissima causa motus statuo duos saltem versus, unum ab Iphigenia, alterum ab Oreste pronuntiatum, excidisse post 921., quorum versuum hoc Orestes Iphigeniam illam rem docuerit." (Herw.)

930. νοσοῦντας δόμους pro accusativo absoluto (!) habet Elmsl. θεῖος] Leg. θεός τις. Nisi transponendum — ὕβρισεν δόμους θεός.

932. κἀνθάδ'] ἐνθάδ' Both. ταῦτ' ἄρα —;] Elmsleius reddit hic etiam in littore. Cf. Arist. Av. 1530. ἐντεῦθεν ἄρα τοῦ-πιτριβείης ἐγένετο; Nub. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν —; ἡγγέλθης Porson. ad Hec. 666. Elmsl.

935. σιόμι' ἐπεμβαλεῖν] σιόμιά γ' ἐμβαλεῖν jure malit Elmsl., (coll. 1423. Alc. 495. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις. et praeterea Aesch. Ag. 550. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὑπο. Hel. 107. ὥστ' οὐδ' ἔχνος γε τειχέων εἶναι σαφές. Hec. 246. Or. 1122. Phoen. 1353. Cycl. 216. El. 273. 667.) ὥσθ' αἵματηρὸν δοθμά γ' ἐμβαλεῖν Herw.

938. δράσειν] δράσων Monk. Badham. δρᾶσαι Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465., coll. Ion. 1347. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Λοξίας | ΙΩ. τί χρῆμα δράσειν (δρᾶσαι Musgr. Elmsl.). ῥητὸν ἢ σιγώμενον] Qu. ῥητὸν ἢ σιγητέον. 940 sq. Cf. 78 sq.

941. Cf. 79. διαδοχαῖς (μεταδρομαῖς?) δ' Ἐρινύων | ἡλαυνό-μεσθα φυγάδες.

942. ἡλαυνόμεσθα] ἔλαυνόμεσθα Blomf. Cf. ad 80. ἐνθεν] ἔστε Badham. I. e. ἐκεῖσε ἐνθεν. Cf. Herc. 260. ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε | ὕβριζ'. El. 635.

943. εἰς τὰν (τὴν?) Ἀθηνᾶς πόλιν conj. Reisk. εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ ἔξεπεμψε (aut ἐξέπεμψε, sc. ἐκ τοῦ ναοῦ) malit Elmsl., coll. Soph. O. R. 788. καί μ' ὁ Φοῖβος — ἄτιμον ἐξέπεμψεν etc. Eur. El. 1283. εἰς τὰς Ἀθήνας] εἰς Παλλάδος πόλιν Herw. ad Soph. O. R. 740.

944. δίκην παρασχεῖν] Qu. δίκην ὑποσχεῖν. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς] ταῖσι ποινίμοις θεαῖς F. W. Schmidt.

945. ψῆφος] Anglice reddas tribunal, court. Cf. 969.

946. δὴ χειρῶν] διὰ χειρῶν Badham Praef. Ion. p. XIII.

951. ἀπόφθεγκτον] ἀπρόσφθεγκτον Badham.

957. μέγα στενάζων] μεταστενάζων Weckl.

961. εἰς δίκην et mox εἰπὼν δ' Elmsl. Recte. εἰς δίκην τ' ἔστιν] Cf. Herod. III. 80. σπάντα εἰς ἀρχήν. Archias Anthol. III. 8. 3. εἰς ἔριν ἔστις. Arist. Fr. 471, 2 D. εἰς τε μονομάχου πάλης | ἀγῶνα νῦν ἔστᾱσι.

963. πρέσβειρ' — Ἐρινύων] Cf. ad Arist. Ach. 883. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν. 964. ἀκούσας θ'] Qu. ἀκούσας δ'.

967. ὠλένη] εὐμενῆς Schmidt. εὐμενῶς Herw.

969. ψῆφον] Cf. 945.

972. ἦλθον αὖ] Qu. ἦλθομεν. Cf. 994.

974. βίον ἀπορρήξειν] Cf. Tro. 751. ἀνοίκτως πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν. Hec. 571. ἀφῆκε πνεῦμα. Soph. Aj. 1026. ἐξέπνευσας. An πνεῦμ' ἀπορρήξειν? Cf. Or. 864. πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ. θανῶν] θέλων F. W. Schmidt.

975. σώσει Φοῖβος] σώσει' αὐτὸς Naber. σώσοι — Blomf., coll. Hipp. 1178. Aesch. Pers. 369. εἰ μόνον φευξοίαθ' Ἑλλήνες κακόν. Recte.

976. λαβὼν] λακὼν recte Scal. Cf. Arist. Pl. 39.

977. Φοῖβός μ'] δ θεός μ' F. W. Schmidt. ἔπεμψε — λαβεῖν] Cf. Ion. 1559. ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι. Med. 1303. ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι (ἐκσώσων al. Elmsl.) βίον.

980. ἄν mss. ἦν Seidler. Blomf.

983. ὦ φιληθεῖς] ὦ φίλη χεῖρ Badham. Quod et ipse conieceram.

986. ληψόμεσθα] λήψομαι Herwerden ad Ion. 1324. Qu. ληψόμεσθα τῆς θεοῦ (mon.) βρέτας. Cf. 165. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ —.

987. ἐπέζεσε] ἐπιζαρεῖ Herw. Weckl. (Phoen. 45. ὥς ἐπεζάρει Σφιγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν. Rh. 441. οἷα πόντον Θρήκιον φνυγήματα — ἐπεζάρει.) Frustra. Cf. Hec. 583. δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε | τὸ Ταντάλειον σπέρμα. Arist. Th. 468. οὐ θαυμάσιόν ἐστ' — ἐπιζειν τὴν χολήν. Soph. Tr. 840. I. e. ἔζεσεν ἐπὶ τὸ σπέρμα. Sic ἐπιστρατεύειν πόλει et πόλιν, ἐμπίπτειν τινὶ et τινά (v. ad Iph. A. 808.), etc. Accusativum propter ἄγει pro usitato dativo positum imprudenter arbitratur Dind. ad Soph. El. 1005. Fort. ἐπέζεσ' ἐς τὸ —. Transitive Cycl. 391. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί.

988. Qu. τὸ Ταντάλειον σπέρμα κατατρούχουσ' (pro διὰ πόνον τ') ἀεί.

992. κτανοῦντι mss. κτανόντι Heath. Markl. κτείνοντι mali: Elmsl. (ut ἐκαινόμην 27. ἔσφαζον 360.). Nescit tamen an recte se habeat futuri participium, τῷ κτενοῦντί με, illi qui me interfectorus erat.

993. ὀρθῶσαι θέλω] ὀρθῶσαι πάλιν conj. Markl. prob. Elmsl.

994. ἀπαλλάξαιμεν ἄν σώσαιμί τ' οἴκους] Legerim ἀπαλλάξω τε καὶ | σώσω σ' ἐς οἴκους.

995. τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω δέδοικα] τὴν θεὸν δὲ πῶς λάθω — Naber. Leg. τὴν θεὸν δ' εἰ λήσομαι —, vel τὴν θεὸν δὲ μὴ οὐ λάθω —. Cf. ad Hipp. 518. Conjicias etiam τὴν θεὸν δ' εἰ λήσομαι | οὐκ οἶδα.

996. δέδοικα] οὐκ οἶδα conj. Weckl.

998. πῶς οὐ θανοῦμαι; τίς τ' ἐνέσται μοι λόγος; Badham in Add.

999. ἀλλ', εἰ μὲν ἐν τι τοῦθ'] ἀλλ', εἰ μὲν ἡμῖν ταῦθ' F. W. Schmidt. Qu. ἀλλ' εἰ μὲν ἔργα ταῦθ'.

1000. ἄγαλμά τ' οἶσεις] κᾶγαλμ' ἀποίσεις F. W. Schmidt. Qu. τᾶγαλμ' ἀποίσεις, vel τᾶγαλμά τ' οἶκον, vel τᾶγαλμ' ἐς οἶκον.

1003. τὸ σαντοῦ θέμενος εὔ] Cf. Bacch. 49. Herc. 605. 938.

1005. οὐ γὰρ ἀλλὰ —] Cf. Suppl. 570. Bacch. 784. Arist. Nub. 232.

1006. θανὼν ποθεινὸς] φροῦδος ποθεινὸν (sc. χρῆμα) malit Monk. Qu. φροῦδος (Hense), vel βεβώς. Glossema videtur θανών.

1010. ἄξω δέ σ', ἥνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ περῶ (pro πέσω) Herm. Madvig. ἄξω δέ σ', ἥνπερ καὐτὸς [γ' αὐτὸς?] ἐντεῦθεν φύγω, | πρὸς οἶκον — conj. Elmsl. ἥνπερ καὐτὸς] ἦν μὴ καὐτὸς — Blomf. ἥνπερ μὴ αὐτὸς recte Markland. ἐνταυθοῖ] ἐντεῦθεν Seidl. Elmsl. ἐν τούτῳ Blomf. ἔμπροσθεν Elmsl. ad Ach. 152., nusquam alibi apud tragicos exstare ἐνταυθοῖ admonens.

1014. πόλισμ' εἰς Παλλάδος mss. πόλισμα Παλλάδος.

1015. ἅπαντα γὰρ] ἅπαντα γοῦν Badham.

1016. λαβεῖν pro praeterito accipit Madvig, coll. Ion. 348. θῆρās σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.

1020. ἄρ' ἄν τύραννον —] ἄρ' οὖν τύραννον conj. Badham.

1021. Cf. Fr. 254, 2. τὸ ῥᾶσιον (l. ῥᾶσιον τόδ') εἰπας, αἰτιάσασθαι θεούς. ξενοφονεῖν] Cf. Fr. 1088. ξενοφόνον.

1023. δυναίμην mss. δύναιο Weckl. δυναίσθην Monk. Badham. Qu. οὐκ ἄν δύναισθ' ἄν.

1025. 1026. ὥς δὴ — τὸ φῶς] Uncinis includit Badham.

1025. σκότος λαβόντες] Lege σκότον —. Cf. El. 546. σκότος (l. σκότον) λαβών. Orest. 467. τίνα σκότον λάβω —; ἐκσωθεῖμεν ἄν] ἐκσωθῶμεν ἄν (?) Blomf., qui tamen totum versum cum Marklando spurium habet. Qu. ἐκσωζοίμεθα, vel ἐκσωζώμεθα.

1029. καινὸν] κεδνὸν F. W. Schmidt.

1032. δειναὶ γὰρ —] Cf. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἄμηχάνων πόρους.

1037. δώσω φόνῳ] δώσω 'ν φόνῳ Herw. Qu. δώσω θεῷ.

1040. ἔτ' L. ἔστ' P. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν] ἐφ' οὐκπεπλεύκαμεν (?) Herm. Weckl. Legerim ἔστ' ἐν δόμοισι τὸ βρέτας ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν.

1041. νύψαι] Madvig. σοῦ θιγόντος ὥς Seidl. Matth. Herm. Recte. ἐρῶ L. P. ἐρᾷ p. χεροῖν F. W. Schmidt. χερί jure malit Weckl.

1042. ποῦ δῆτα πόντου νοτερόν εἰπας ἔκβολον; τί δ'; εἰτα — F. W. Schmidt.

1043. λινόδετοις] Cf. Arist. Nub. 763. λινόδετον ὥσπερ μηλόλόνθην τοῦ ποδός.

1044. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος Jacobs. Seidl. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. Cf. Or. 1037.

1045. θιγεῖν γὰρ ὁσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνη] Cf. Her. 961. οὐκ ἔστιν ὁσιον τόνδε σοι κατακτανεῖν.

1046. ποῦ τετάσσεται πόνου;] Cf. Soph. Tr. 375. ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;

1047. ἔχων] Annon ἔχειν?

1049. γε mss. Markl. σε Ald. νιν Blomf. Lege οὐ γὰρ ἄν λάθοιμεν ἄν.

1050. νεὼς — πίτυλος] Cf. ad 1394.

1052. ἐνὸς μόνου δεῖ] Cf. Suppl. 594. ἐν δεῖ μόνον μοι (ἐνὸς μόνου δεῖ, ut hic?).

1055. ἅπαντα συμβαίη] ἄν πάντα conj. Markl. Recte. Qu. ἅπαντ' ἄν ἐκβαίη. Cf. Aesch. Ag. 1008. Suppl. 697. Blomfield vertit, may every thing else turn out equally well.

1057. τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν —] Cf. Alc. 279. ἐν σοὶ δ' ἔσμεν καὶ ζῆν καὶ μή. Heliod. I. 2. ἐν σοὶ, ἔφη, τὰ ἐμὰ, ἡ κόρη, σώζεσθαι τε καὶ μή. VII. 21. Arist. Lys. 32.

1058. στερηθῆναι πάτρας] Quasi praecessisset ἐγὼ ἐν ὑμῖν εἰμί.

1064. καλόν τοι L. Elmsl. καλόν τι P. πίσυς mss. Leg. πιστή. Et sic Both. Weckl.

1068. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς | τῆς σῆς (vel potius ἱκέτις pro σὲ καὶ σ') ἱκνοῦμαι malit Elmsl., coll. loco plane gemello Soph. Phil. 468. πρὸς νύν σε πατρός πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον, | πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές, | ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, etc. Valde arridet posterior Elmsleii conjectura ἱκέτις.

1069. σὲ καὶ σ' ἱκνοῦμαι mss. τῆς σῆς (aut potius ἱκέτις) ἱκνοῦμαι Elmsleius.

1075. καὶ σώζου] Qu. διασώζου.

1078. λίμναν —] Cf. Aesch. Eum. 9. Hic lacus τροχοειδῆς erat (Herod. II. 170.).

1081. ἐλέγχων mss. ἐλέγξων Markl. Elmsl.

1082. Αὐλίδος κατὰ πτυχὰς] Cf. 9. ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος. πτυχὰς (sic) Elmsl. ad Med. 1264.

1083. ἐκ πατροκτόνου χειρός] Ex patris mei interfetrice manu. Cf. Soph. Tr. 1125. τῆς πατροφόντου μητρός. Elmsleius apponit Hipp. 68. εὐπατέρειαν αὐλάν, i. e. εὐδαίμονα πατρός αὐλάν.

1092. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν] Cf. Phoen. 1505. τᾶς ἀγρίας ὅτε δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω Σφιγγὸς etc. Callistrat. com. III. 254. ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων.

1093. κελαδεῖς — μολπαῖς] Cf. Arist. Ran. 383.

1094. παραβάλλομαι θορήνους] Cf. Andr. 287. ἔβαν δὲ Πριαμίδαυ ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι.

1097. λοχίαν] Cf. Suppl. 958. Hipp. 166. τὰν δ' εὐλοχον — Ἄρτεμιν.

1099. φοίνικά θ' ἄβροκόμαν] Cf. Ion. 920. φοίνικα παρ' ἄβροκόμαν.

1106. δακρύων λιβάδες] Cf. Trag. adesp. 463. σὺ δ', ὦ τεκοῦσα, μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε (κατάβρεχε?) παρηΐδα.

1108. πύργων ὀλλυμένων] Cf. Iph. A. 793. πατρίδος οὐλομένας.

1109. ἐν (ἐνὶ al.) ναυσὶν mss. ἐπὶ ναυσὶν conj. Elmsl. ad Her. 893., coll. Hel. 1149. Thuc. II. 80. IV. 10. Et sic Weckl.

1112. νόστον] νῆσον Barnes. νᾶσον Both. Qu. πόντον vel ἀκτάν.

1113. Qu. ἐνθα τὰν (pro τᾶς) —.

1115. λατρεύω] Similiter El. 130. τίνα πόλιν — λατρεύεις —;

1116. βωμούς — μηλοθύτας] Cf. Alc. 119. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ; Leg. — μηλοθύτους. Cf. Hel. 1474. βούθυτον ἡμέραν. Ion. 664. βουθύτω σὺν ἡδονῇ. Alc. 1156. βουθύτοισι προστροπαῖς. Soph. O. C. 1495. βούθυτον ἐστίαν. Arist. Av. 1232. βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais.

1117. ζηλοῦσ' ἄταν] Qu. ζηλοῦσα τὰν —. Et sic Monk. Badham. ζηλοῦσα τὸν — Grever. Weckl.

1118. ἐν γὰρ ἀνάγκαις | οὐ κάμνει ξύντροφος ᾧ | μεταβάλλει δυσδαιμονία· τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦσθαι θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Madvig.

1119. Cf. Herc. 1292. ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς | ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὦν. Hel. 417.

1120. μεταβάλλει δυσδαιμονία mss. μεταβαλεῖν — Dobr. Adv. II. 121. ἐξ ἀρχᾶς δυσδαιμονία sensui convenienter. conj. Weckl. τᾷ πάλαι — dubitanter Badham. Hoc verbum et sententiam et strophæ numeros respuere monet Bakhuyzen de Parodia p. 171. Qu. μεταβολᾷ δυσδαιμονίας. μεταβάλλει] ἀτρέτῳ aut θυμαλγεῖ tentat Herw.

1125. συρίζων δ'] συρίζων θ' Elmsl. ὁ κηροδέτας κάλαμος] Cf. Aesch. Prom. 574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος διοβεῖ δόναξ. Annon ὁ κηρόδετος —?

1127. κώπαις ἐπιθωῦξει] Anglice, will give the word to etc. Cf. 702. Hipp. 229. κυσὶ θωῦξαι. Aesch. Prom. 73. ἥ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρός. 277.

1128. θ'] Leg. δ'.

1129. ἐπιατόνου λύρας] Cf. Alc. 446. ἐπιάτονον — χέλυν. Herc. 683. χέλυσος ἐπιατόνου. Ion. 881. ἐπταφθόγγου — κιθάρας. Pind. N. V. 43. φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων. P. II. 130. ἐπτακτύπου φόρμιγγος. Soph. Fr. 223, 2. χορδοτόνου λύρας.

1131. ἐς L. P. εἰς l. εὔ σ' Both. Weckl. ὥς Markl. Elmsl.

1132. Leg. ἐμὲ δ' αὐτοῦ (σὺ) λιπου- | σα —.

1133. βήσει] Annon πλεύσει? Cf. 408. ῥοθίοις — κώπαις ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα. ῥοθίοις πλάταις] Cf. 407. ἡ ῥοθίοις ἐλατίनαις δικρότοις κώπαις ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα. Aesch. Pers. 396. κώπης ῥοθιάδος. Qu. ῥοθίοις πλατᾶν (aut πλάτας).

1142. χοροὺς δ' ἱσταίην Badham. χοροῖς δὲ σταίην] Cf. Thesm. 1029. χοροῖσιν — ἔστηκ'.

1143. χοροὺς δὲ σταίην mss. χοροὺς δ' ἱσταίην Badham. Madvig. Weckl. Cf. Arist. Nub. 271. ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις.

1144. παρθένος] πάρεδρος Badham. πάροχος Nauck.

1148. ἀβροπλούτιο χαίτας] καὶ χαίτας Monk. χλιδᾶς Markl. Weckl.

1149. ἀβρόπλουτον Herm. Monk. Cf. 395. φιλόπλουτον ἄμιλλαν.

1150. περιβαλλομένα] παραβαλλομένα Monk.

1155. ἡ δὴ mss. ἤδη Reisk. Valck. ἄρα Elmsl. ἄρα τῶν ξένων (vel τοῖν ξένοι), ut in 1178. 1188.) κατήρξατο, | ἀδύτοις τ' ἐν ἀγνοῖς —; Elmsl.

1156. ἀδύτοις (τ') Both. Elmsl. σῶμα λάμπονται πυρί] σώματ' ἀναλάμπει πυρί Both. σῶμα δάπνεται πυρί Jacobs. σῶμα δαίονται πυρί Elmsl., coll. Her. 913. Tro. 825. Qu. σώματ' αἷθεται —. Cf. Arist. Ran. 293. πυρὶ γοῦν λάμπεται.

1159. ἐν παραστάσι] Fort. ἐν παραστάδι. Cf. Phoen. 418. Ἀδράστου ἦλθον ἐς παραστάδας. Andr. 1122. παραστάδος | κρεμαστὰ τεύχη.

1164. δόξαν λέγεις] Cf. Bacch. 629. δόξαν λέγω. Her. 396. δόκησιν δὴ τάδ' ἄν λέγοιμί σοι.

1165. 1166. Spurious habet Herw.

1168. ἦ] Scrib. ἦ.

1172. εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν] Cf. Ion. 1227. παίδων εἰς ἔρον. Hipp. 337. οἷον ἡράσθης ἔρον. 449. El. 297. Fort. εἰς ἔρωτα τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.

1173. κοινωνῶ ξίφει] Qu. κοινῶ τῷ ξίφει.

1174. Ἀπολλόν] Cf. Herc. 538. Ἀπολλόν, οἷς προιμίους ἄρχει λόγον. τόδ' ἔτλη τις ἄν mss. ἔτλη τις ἄν Gaisf. Weckl. τόδ' ἦλπισ' ἄν Elmsl. postea ad h. l., coll. Hipp. 97. ἦ κὰν θεοῖσι ταῦτ' ἔλπιζεις τόδε; Hel. 662. τί φῶ; τίς ἄν τάδ' ἦλπισεν βροτῶν ποτε; οὐδ' (pro δ οὐδ') dubitanter proponit Elmsl. τις αὐτ' ἔτλη Badham in Add. Qu. οὐδ' ἄν βάρβαρος δρᾶν τοῦτ' ἔτλη.

1177. σεμνὸν — αἰθέρ'] Cf. Hel. 872. σεμνοῦ — αἰθέρος.

1181. μοι] μου malit Elmsl.

1182. τῶν] μῶν Badham. φίλτρον] φίλιον F. W. Schmidt.

1183. Ὀρέστην (γ') Monk. Badham.

1185. καὶ πατέρα γε ζῆν] Lege καὶ ζῆν γε πατέρα —.

1198. ἄγ' ἐνθα χρήζεις] I. e. ἐκεῖσε ὅποι. Ita Soph. Phil. 1465. καὶ μ' εὐπλοία πέμπων ἀμέμπως | ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει. οὐ φιλῶ] οὐ θέλω F. W. Schmidt. τᾶρρηθ' ὀρᾶν] Annon τᾶρρητα δρᾶν?

1200. κηλὶς — μητροκτόνος] Cf. Eum. 281. μητροκτόνον μῖασμα.

1202. δίκαιος ἡνσέβεια] Elmsleius confert Her. 901. ἔχεις δόδον τιν', ὦ πόλις, δίκαιον, etc. Qu. δίκαιον εὐσέβεια. ἡνσέβεια] Cf. Or. 774. 943. ἡνγένεια. Trag. adesp. 522, 3. ἡντέλεια. Soph. O. C. 116. ἡνλάβεια.

1203. οἷσθ' ἄ νιν —] Cf. Hec. 888. ἀλλ' ὥς γενέσθω. Iph. T. 603. Tro. 721.

1206. κακκομιζόντων γε (pro δὲ) Elmsl. V. Pors. ad Orest. 614.

1209. ποίας τύχας] ποίους λόγους conj. Elmsl. Absque causa. Cf. 1410. σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.

1210. συναντῶεν mss. συναντῶεν Ald. ξυναντῶσιν Elmsl. Recte. Cf. Soph. Trach. 880. εἰπὲ τῷ μόρῳ — ξυντρέχει.

1213. καὶ φίλων γ' οὐδείς μάλιστα mss. καὶ φίλων γ' οὐδ' δεῖ μάλιστα Badham Weckl. Kvíčala. prob. Schmidt. καὶ φίλων γ' οὐ δεῖ μάλιστα (i. e. ἐρημίας δεῖ, ut in 1197.) malit Elmsl.

1214. καὶ φίλων γ' οὐ δεῖ μάλιστα] καὶ φίλων μηδείς μάλιστα Blomf. Leg. καὶ φίλων γ' οὐ δεῖν μάλιστα.

1216. μόλις P. μόλης Schaef. Elmsl. μόλη (sc. ἡ θεός) Monk.

1217. ἡνίκ' ἄν δ' —] Cf. Arist. Pac. 1179. ἡνίκ' ἄν δ' οἴκοι γένωνται. 1159. Eccl. 273. ἡνίκ' ἄν δέ γε | τούτους ἀκριβώσητε. Pl. 107.

1222. τούσδ' ἄρ'] τούσδε δ' Badham Praef. Ion. p. XIV.

1227 sq. Spurios habet Herw.

1230. ὦ Διὸς —] Cf. ad 126. ὦ Λατοῦς Δίκτυνν' ὀρεῖα.

1231. τῶνδε] Leg. τοῖνδε. Cf. ad 1300. οὐ χρή] Qu. ὡς χρή.

1233. τοῖς τὰ πλείον' —] τοῖς τε — Monk. Badham.

1235. δηλιάς ἐν L. δηλίας ἐν P. Δηλιάσιν (?) Burges. Weckl. Δηλίους Elmsl. Recte.

1236. γυάλοις] ἐν γυάλοις Badham.

1239. φέρει νιν mss. φέρειν Ἴνιν Burges. Seidl. Monk. φέρει Ἴνιν conj. Monk. φέρει δ' Ἴνιν Kirch. Weckl.

1241. λοχεῖα] Cf. El. 656. κλύουσα λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος.

1242. ἀστάκτων] ἀθράκτων Madvig. Qua voce usus est Sophocles. μάτερ mss. μάτειρ' (aut μάστειρ') Weckl. ματέρ' εἰς Weil. prob. Herw. ad Ion. 86. Add.

1243. βακχεύουσαν] βακχενθεῖσαν Dobr. Monk. Cf. Bacch. 1296. ἐξεβακχεύθη πόλις.

1244. Παρνασίον κορυφὰν] Annon Παρνασίαν (aut potius Παρνασσίαν) —? Cf. Andr. 1101. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα. Ion. 86. Παρνησιάδες — κορυφαί.

1246. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλω δάφνῃ] σκιερὸν κάτεχ' ἄλλος εὐφύλλον δάφνας optime Badham Praef. Ion. p. XIV. σκιερᾷ — δάφνῃ] Cf. Fr. 308. ὦ σκιερὰ φυλλάς. Bacch. 874. σκιεροκόμου — ὕλας. Theogn. 1252. κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά. κατάχαλκος] Cf. Her. 377. ἰτέα κατάχαλκος. Phoen. 110. Qu. κατέρεπτος. Bacch. 323. κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα etc.

1247. Γᾶς πελώριον τέρας (ὄμμασιν) ἄμφεπον (ἀμφέπει libri) μαντεῖον (ὑπο)χθόνιον tentat Badham Praef. Ion. p. XIV.

1260. ἀπενάσσατο] Cf. Aesch. Eum. 932. κατανασσαμένη. Passivum ἀπενάσθη est supra 175. Med. 163. κατενάσθη Phoen. 215. κατένασθεν Arist. Vesp. 660. Hesychius, Ἀπενάσσατο: ἀπωκίσθη. Qu. ἀπένασσεν.

1263. τά τε πρῶτα τά τ' ἔπειθ'] τὰ παραπρῶτα τά τ' ἔπειθ' V. D. in Class. Journ. I. 30. Qu. τὰ παρόντα —.

1264. πολέσιν] Pro πολλοῖς. Cf. Hel. 225. 1348.

1266. ὕπνου] Suspectum.

1267. εὐνάς uncinis includit Badham.

1268. *μαντεῖον*] *μαντείων* Badham.
 1271. *ἔλιξεν εἰς δῖον θρόνον* Badham.
 1274. *ἄφαρ ἔβα*] Cf. Soph. Trach. 134. *ἄφαρ βέβηκε*.
 1277. *παῦσε* mss. *παῦσεν* Musgr. *παῦσαι νυχίους ἐνέρους* Badham Praef. Ion. p. XIV.
 1282. *ἐν ξενόεντι θρόνῳ*] Qu. *ἐν κυκλόεντι θρόνῳ*.
 1284. *ὦ ναοφύλακες*] Cf. Soph. Fr. 143. Phil. 543. *ὅς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοις φύλαξ*.
 1285. *ποῦ*] *ποῖ* Elmsl., coll. Rhés. 689. *οἷσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες*; Trach. 40. *κεῖνος δ' ὅπου* (ὅποι Br.) *βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε*. Recte.
 1287. *τῶνδε*] *τῆσδε* malit Nauck. Trag. p. 716. Cf. Herc. 138. Alc. 507. Iph. T. 1080. Med. 71.
 1288. *εἰ χρὴ μὴ*] *εἴ με χρὴ* Seager in Class. Journ. XX. 271.
 1292. *Ἑλλάδος νεὼς*] Cf. Cycl. 85. *ναὸς Ἑλλάδος σκάφος*.
 1293. *ἄπιστον εἶπας μῦθον*] Eadem verba sunt Arist. Pac. 131. Cf. Aesch. Suppl. 277. *ἄπιστα μνθεῖσθ'* etc.
 1298. *ἄπιστον ὥς γυναικεῖον γένος*] Cf. Menand. 801. *ὥς ἔστ' ἄπιστον* (*ἄπιστος* monost. 560.) *ἡ γυναικεία φύσις*.
 1300. *τῶν ξένων*] *τοῖν ξένοις* Weckl. Sed cf. 1315. 1231.
 1301. *πρὸς πύλας*] Qu. *παρὰ πόδας*.
 1302. *οὐ πρίν γ' ἂν εἴπῃ* —] Cf. Soph. Trach. 415. *οὐ πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ*. Arist. Ran. 78. *οὐ πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ'* — κωδωνίσω. Aesch. Prom. 795. *εἴποι* L. P. *εἴπῃ* Pors. Blomf. ad Prom. 795. Elmsl.
 1307. *ἵστησιν βοήν*] Angl. is raising a shout. Cf. Soph. Phil. 1263. *τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θόρυβος ἵσταται βοῆς*;
 1309. *ψευδῶς ἔλεγον αἶδε* — mss. Qu. *ἔψευδον αἶδε* (*καί μ' ἀπήλαννον δόμων*) | *ὥς ἐκτὸς εἴης*;
 1312. *τὰ δ' ἐν ποσὶν* —] Cf. Tro. 938. *οὐπω με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν*. Andr. 397. Alc. 739. *τοῦν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν*.
 1317. *πνεῦμα συμφορᾶς*] *δεῖμα* — Madvig. Herwerden (ad Ion. 1506.) confert Fr. 152. *νεύει βίотος, νεύει δὲ τύχη κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων*. Herc. 216. Suppl. 962. Vitium hic latere suspicatur Herw. *τί ποτε λῆμ' ἀσύνετος κεκτημένη* F. W. Schmidt.
 1320. *καθωσιώσατο*] Cf. Arist. Plut. 660. *ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ προθύματα | καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί*.
 1321. *πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;*] Qu. *ποῖον ὀνομά σ' ὀνομάσας τύχω*; Cf. Hipp. 826. *τίνα — τύχαν σέθεν — προσανδῶν τύχω*; *σε μεῖζον* mss. *σε μεῖον* Markl. *ὀλειςον* (!) Wecklein. Suspectum.
 1327. *θαλασσίας* mss. *θαλασσίους* Herm. Monk. Badham. Weckl.
 1330. *ἐξένευσ'*] *Mendosum*, ni fallor. *ἀποστήναι πρόσω*] Cf. 1378. *ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω*.

1332. θύουσα] θύσουσα Naber. Qu. ἄψουσα. Recte enim ἄπτειν φλόγα dicitur, non item θύειν.

1334. μοι] μὲν Badham.

1340. ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ —] Cf. ad Herc. 302. ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησαίμεθα | φυγὰς τέκνων etc. Xen. Anab. V. 9. 17. εἰσῆει αὐτοὺς ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφίκοιντο.

1343. αὐτὸς mss. αὐτὸς Valck. Gaisf. Elmsl.

1344. ἐωμένοις] ἐώμενοι mallet Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464., si faverent libri. Leg. ἐώμενον.

1345. Ἑλλάδος νεὼς σκάφος] Cf. 1292. Cycl. 85. ὁρῶ πρὸς ἄκταις ναὸς Ἑλλάδος σκάφος.

1346. ἐπιτερωμένον] Cf. Tro. 1086. Hom. Od. 11, 125. 23, 272.

1352. ἦγον διὰ χειρῶν] Qu. εἶχον (aut εἶλκον) —.

1353. δὲ δόντες mss. διδόντες Kirch. Weckl.

1359. ξόανον καὶ θυηπόλον mss. ξόανα καὶ θυηπόλους Musgr. Weckl. ξόανα καὶ θυηπόλον malit Elmsl. ad O. R. 322.

1360. τίος τίς ὦν σὺ —;] Cf. Tro. 244. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; Phoen. 1295. πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει; Pflugk. ad Her. 661.

1364. παλίσρους] I. q. παλίσροντος (Soph. El. 1419.). Cf. El. 1155. παλίσρους — δίκᾳ. Herc. 739. παλίσρους πότιμος.

1366. πλήγματ' ἦν γενειάδων] Cf. Soph. Ant. 250. οὔτε του γενῆδος ἦν πλήγμ', etc.

1368. πυγμαὶ δ' ἦσαν] πυγμαὶ δ' ἦσσαν conj. Badham. πυγμαὶ] Cf. Cycl. 532. πυγμᾶς δ' κῶμος — φιλεῖ.

1370. κῶλα — ἠκοντίζετε] Cf. 362. Bacch. 665. κῶλον ἐξηκόντισαν.

1372. σημάντροισιν] Cf. Iph. A. 325. σήμαντρο' ἀνείς. Herod. Π. 121. 32. τῶν τε σημάτων ἐόντων σώων καὶ τοῦ οἰκήματος κεκλειμένου. Xen. V. ἀνδράποδα δὲ σεσημασμένα τῷ δημοσίῳ σημαντρω. Eur. Fr. 762. εὖσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα (κεῦ μάλ' ἐσφρ.?). Eodem sensu σημαντήριον Aesch. Ag. 609. σημαντήριον | οὐδὲν διαφθείρασαν.

1374. κάθαιμα — τραύμαθ'] Cf. Herc. 384. κάθαιμα σῖτα.

1375. εὐλαβεστέρως] Cf. ξυντομαπιάτως (?) Soph. O. C. 1579.

1378. ἀναστεῖλαι πρόσω] Cf. 1330. ἀποσιῆναι πρόσω.

1380. νανάταις] παρθένῳ Badham.

1381 sq. Ita scribit Nodell in Class. Journ. X. 161. λαβὼν — | βὰς — | ἔθηκε — | τό τ' — | ἄγαλμα — βοήν —. Verba enim esse Orestis socios adhortantis.

1382. βὰς τ' εἰς θάλασσαν conj. Markl., non assentiente Elmsleio.

1383. εὐσήμου νεὼς] Leg. εὐσέλμου νεώς. Cf. Rhes. 97. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν. Ita etiam Pierson.

1384. Dele virgulas post πέσημα et ἄγαλμα vulgo positas.

1386. ναῦται νεῶς] ναύτης λεῶς Schmidt, coll. Hec. 921. ναύταν — ὄμιλον. Iph. A. 295. ναυβάταν — λεών. Aesch. Pers. 383. ναυτικὸν λεών. Soph. Aj. 565. ἐνάλιος λεῶς. etc. Recte, opinor.

1387. ῥοθιά τε λευκαίνετε] ῥοθιά τ' ἐκλευκαίνετε Scal. Dind. etc. Qu. καὶ ῥοθία (aut τὴν ἄλα τε) λευκαίνετε, aut ῥοθί' ἄλως —. Cf. 1133. 427. ἐπ' Ἀμφιτρίτας (i. e. ἄλως) ῥοθίῳ δραμόντες. Cycl. 16. ἄλα | ῥοθίοισι λευκαίνοντες. El. 992. ἐν ἄλως ῥοθίοις. Aesch. Pers. 396. εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ | ἔπαισαν ἄλμην βρούχῳ ἐκ κελεύματος. Nicand. Ther. 822. καὶ μὴν οἶδ' ὅσα πόντος ἄλως ῥοθίοισιν ἐλίσσει.

1388. ἔχετε — εἰσεπλεύσατε Seager in Class. Journ. XX. 271.

1390. οἱ δ' ὥστε μάργοι γῆρυν F. W. Schmidt. στεναγμὸν] κεκραγμὸν Herw., coll. Iph. A. 1395. Arist. Av. 637.

1391. ἔπαισαν ἄλμην] Cf. Aesch. Prom. 397.

1392. στόμια διαπερῶσα δὲ] στόμια δ' ἐκπερῶσα δὴ conj. Badh.

1393. ἠπείγετο] ἐπείχετο Madvig.

1396. πρὸς κῦμα λακτίζοντες] Ut πρὸς κέντρα λακτίζειν dicitur. Bacch. 794. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι.

1397. παλίρρους] Cf. Herc. 739. θεῶν παλίρρους πότιμος. El. 1155.

1399. ἱερίαν] Cf. 34. Or. 261. Bacch. 1112.

1403. ἐπηυφήμησαν — παιᾶνα] Cf. Iph. A. 1468. ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες, | παιᾶνα — Ἀρτεμιν.

1404. ἐπωμίδας] Cf. Hec. 558. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος.

1406. μᾶλλον δὲ μᾶλλον —] Cf. Arist. Ran. 1000. εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις. Nub. 1288. πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίγνεται. Alex. III. 397. Diodor. Sic. 37, 2, 11. ἐπικρατούντων δ' ἐπὶ (l. ἔτι) μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων. S. Paul. Epist. ad Philipp. I. 9. ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ. Epist. Hebr. X. 36. Catull. 64, 274. 'post vento crescente magis increbescunt (undae).'

1408. ἀγκύλας] Cf. Eur. Hipp. 1432. λαβὲ | σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι. Fort. ἀρτάνας. Soph. Ant. 54. πλεκταῖον ἀρτάναισι. O. R. 1264. πλεκταῖς ἐώραις.

1414. πόντου — ἀνάκτωρ] Cf. Tro. 1217. ἀνάκτωρ πόλεως. Aesch. Cho. 355. Ἰλιὸν τ' ἐπισκοπεῖ] Ἰλεως σ' ἐπισκοπεῖ Seager in Class. Journ. XX. 272.

1415. Πελοπίδαις δ' mss. Πελοπίδαις Matth. Weckl. Qu. Πελοπίδαις τ'.

1418. φόνον] πόνον Madvig. φόνου τοῦ 'ν Αὐλίδι Badham.

1419. θεᾷ] θεᾶν Badham.

1422. ὦ πάντες ἄστοι] Eadem verba Soph. Ant. 1183.

1423. οὐκ εἶα — δραμεῖσθε;] Cf. Hor. Serm. I. 1. 18. 'Eia! quid statis?' πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας] Cf. 934. Alc. 495. οἶκ' εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.

1429. κατὰ στύφλον πέτρας ῥήψωμεν] Cf. Aesch. Prom. 746. τί — οὐκ ἐν τάχει | ἔρριψ' ἑμavτὴν τῇσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας; Soph. Ant. 250. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. Eur. Bacch. 982. μάτηρ πρῶτα νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἢ σκόλοπος ὄψεται δοκεύοντα.

1430. σκόλοπι] Cf. El. 897. ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν — πῆξας ἔρεισον σκόλοπι. Eur. Fr. 878. τίς ἐσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσοῦ τυχεῖν;

1431. ἴστορας] Femininum ἴστωρ hic ut in Soph. El. 850.

1433. τὴν προκειμένην] τῶν προκειμένων recte Naber, et jam Markland. Cf. Rhes. 984. σὺ δ', εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις, etc. Soph. Ant. 1324. τῶν προκειμένων τι χρὴ | πράσσειν.

ποινασόμεσθα] Hinc ποινάτωρ El. 23. 268. Aesch. Ag. 1281.

1435. ποῖ δὴ διωγμὸν olim Elmsl. ποῖ ποῖ —;] Cf. Or. 278. ποῖ ποῖ ποῦ ἡλάμεσθα δεσμίῳ ἀπο; 470. ποῦ ποῦ —;

1443. πρὸς μὲν σ' —] Cf. Arist. Av. 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστὶν ὕστερος λόγος.

1444. ἀκύμονα πόντου — νῶτα] Cf. Aesch. Ag. 566. πόντος ἀκύμων. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι.

1445. πορθμεύειν Tyrwhitt. Monk. πόντου — νῶτα] Cf. Ag. 286. πόντον ὥστε νωτίσαι. πλάτη] πλάτην Badham.

1447. κλύεις γὰρ —] Cf. Hipp. 86. Soph. Aj. 14.

1449. Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους] Cf. Hipp. 978. Soph. El. 707.

1452. Ἀλάς] Cf. Dem. 48, 5. Κόνων Ἀλαιεύς. C. J. I. 341. Δεινίας Ἀλαιεύς. et ad Menandri ΑΛΑΕΙΣ.

1454. τῆς Ταυρικῆς mss. γῆς Ταυρικῆς Elmsl. ad Suppl. 469. Herm. Monk. Cf. Arist. Vesp. 1163. ἐς τὴν Λακωνικὴν.

1457. Ταυροπόλιν θεᾶν nimis subtiliter corrigi velit Elmsl., coll. Aj. 172. Ταυροπόλα — Ἀρτεμις. Sed Ταυροπόλον ἀεὶ idem in Ed. Rev. XXXVII. 70. Idem et ipse conjeceram. Cf. Arist. Lys. 447. νῆ τὴν Ταυροπόλον.

1458. Post λεῶς ponatur virgula.

1462. κλίμακας] Qu. λείμακας.

1465. εὐπήνους ὑφᾶς] Cf. 814. Eubul. 67, 5. λεπτοπήνοις ὑφρουν.

1468. ἐξεφίεμαι] Vehementer cupio. Cf. Soph. Aj. 795. ἐκεῖνον εἶργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται | σκηνῆς ὕπαυλον etc.

1469. ἐξέσωσά σε καὶ πρὶν γ' mss. ἐξέσωσά δὲ | καὶ πρὶν σ' schol. Ven. Arist. Ran. 685. Seager in Class. Journ. XX. 272. Weckl.

1471. καὶ νόμισμ' εἰς ταῦτό γε mss. καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε conj. Markland. καὶ νόμισμ' ἔστω τόδε Dupuys. καὶ νόμοις ἔσται τόδε Burges. ad Eum. 731. καὶ νόμισμα θεῖσ' ἀεὶ conj. Monk. Ταῦτό vitiosum esse suspicatur Elmsl. ad Suppl. 423., quid tamen lateat nescire se fatetur.

1472. Cf. El. 1265. ἴσαι δὲ σ' ἐκώσουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψῆφοι τευθεῖσαι.

1473. σὴν κασιγνητὸν mss. σὺν κασιγνήτῳ Reisk. σὴν κασιγνήτην Elmsl., coll. 1362. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι | λαβὼν ἀδελφὴν, etc.

1475. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις — ἄπιστος] Cf. Aesch. Sept. 842. Ἄπιστος et neutro et passivo sensu usurpatur, ut μεμπτός, στενακτός, etc.

1478. τί γὰρ — ἀμυλλᾶσθαι καλόν;] Imo τί γὰρ — πλέον; Cf. Fr. 494, 5. οὐ χρὴ μάχεσθαι (τλειῖσθαι aut γλειῖσθαι codd.) πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔαν.

1480. ἔωσαν εἰς σὴν mss. ἔων τε τὴν σὴν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 466., coll. Aesch. Eum. 32. ἔων πάλῳ λαχόντες. Nimirum offendebat vir doctus in ἔωσαν, quum recentioris aevi sint imperativi formae in — ωσαν desinentes. ἔωσαν] ἴοιεν (aut εἰς σὴν ἰόντων) recte Herw. Forma Attica est ἔων, quae legitur Eum. 32. ἰόντων Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C. Unde hic forsitan εἰς σὴν ἰόντων reponendum suspicabatur Elmsl. Facilius et verior mihi correctio videtur ἔων νυν.

1484. λόγῃην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις] Cf. Bacch. 788. δπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ.

1485. νηῶν] Scribe νεῶν.

1487. ναυσθλοῦσθε] Lege ναυσθλοῦτε. Cf. Suppl. 1037. Ἐτίοκλον εἰς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν. Tro. 164.

1490. τῆς σωζομένης μοίρας] Cf. Aristid. II. 581. ed. Dind. ἴν', εἰ μὲν τῆς σωζομένης μοίρας εἶημεν, ἐν τοῖς καλλίστοις σωζοίμεθα. "Ex quo apparet τὴν σωζομένην μοῖραν eos ex aliquo numero dici qui caeteris pereuntibus salvi evadunt." (Herm.) Simile fere est nostrum the forlorn hope.

1495. κἀνέλπιστον] Praestat forsitan in anapaestis καὶ ἀνέλπιστον. Cf. Alc. 920.

IPHIGENIA IN AULIDE.

4. μάλα τὸ P. μάλα L. μάλα γὰρ γῆρας conj. Blomf.

5. τό τ' (pro καὶ) ἐπ' ὀφθαλμοῖς conj. Blomf. ὁξὺ πάρεσιν] Legerim ἀχλὺς ἔπεσιν.

7. ἐπταπόρου Πλειάδος] Cf. Rhes. 529. ἐπτάποροι Πλειάδες. Or. 1005.

9. οὔκουν] οὐ μὴν conj. Blomf.

10. σιγαὶ] σιγὴν δ' ἄνεμοι conj. Blomf., coll. Theocriti illa. σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται. Leg. ῥιπαί.

14. τῇδε] τήνδε Blomf., coll. v. 11.

18. ζηλῶ δ' —] Ut Latini dicunt, 'Bene vixit qui latuit.' βίον ἐξεπέρασε] Cf. Horc. 428. Hipp. 824.

21. ἐνταῦθα βίου] Cf. Aesch. Cho. 891. ἐνταῦθα — κακοῦ.

22. καὶ φιλότιμον Seidler ad El. 429. Post h. v. τό τε φιλότιμον addunt P. C., quod expungi jubent Both. Cobet. Dind.

23. γλυκὺ μὲν] Sc. ἀπόν. V. Elmsl. ad Her. 131.

28. ἀνδρὸς ἀριστεύως] Cf. Med. 5. ἀνδρῶν ἀρίστων (ἀριστεύων malit Pors.), coll. h. l. et Soph. Aj. 1304.

37. καὶ ταῦτὰ] κἀνταῦθα Herw.

39. θαλερόν — δάκρυ] Cf. Arist. Eq. 1271. θαλεροῖς δακρύοισιν.

41. καὶ τῶν ἀπόρων] κἀκ τῶν ἀπόρων Naber. οὐδενὸς ἐνδεῖς] Cf. Tro. 792. τίνος ἐνδέομεν;

42. μὴ οὐ μαίνεσθαι. | τί πονεῖς; τί νέον —; conj. Blomf. Cf. Aesch. Prom. 1056. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ (μὴ male vulg.) παραπαίειν | ἢ τοῦδ' εὐχή;

47. πέμπεν L. πέμπε P. πέμπει apogr. Par. Elmsl.

49. Λήδα Θεσιάδι] Cf. Hel. 132. Θεσιὰς κόρη. "Quicunque rem attentius inspexerit, mecum, ut opinor, sentiet fabulam ex hoc versu incipere debere; omnia vero quae praeiverunt, pariter cum istis quae ex Iphigenia in Aulide citata hodie non ibi comparent, ex alia hujus fabulae διασκευῇ desumpta fuisse. Simile est prologi initium in altera Iphigenia. Cf. etiam Ionis initium, et Herculis Furentis; item Archelai, Meleagri, Phrixi, Telephi." (Blomf.)

55. Cf. 1257. δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι, | δεινῶς δὲ καὶ μή. 447. καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει.

56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε] Cf. Aesch. Suppl. 380. φόβος μ' ἔχει φρένας | δρᾷσαί τε μὴ δρᾷσαί τε καὶ τύχην ἐλεῖν.

60. σπονδὰς καθεῖναι] Qu. σπονδὰς χέασθαι.

63. τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη] τόν τ' ἔχοντα νοσφίζοι Herw.

65. πόλιν Ἑλλήν'] Cf. Iph. T. 495. πατρίδος Ἑλληνος. Her. 131. στολὴν Ἑλληνα. Apollod. Car. IV. 442. Ἑλλην — οὔσα.

66. εὖ δέ πῶς] Qu. ᾧδὲ πως. Sed cf. Arist. Eq. 459. ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες (leg. θ' ὑπῆλθες) ἐν λόγοισιν.

67. πυκνῇ φρενί] Cf. Arist. Ach. 445. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. Pind. P. VI. 73. πυκινῷ θυμῷ.

68. θυγατρὶ μνηστήρων] Aliud exemplum correptae vocalis ante μν exstat v. 847. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους. "The poet seems to have been of opinion that the impossibility of employing the words μνηστήρων and μνηστεύω after a long syllable would be accepted as a sufficient apology for his violation of the ordinary rules of quantity. These two verses will not defend the common reading of Trach. 1136. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἤμαρτε χρηστὰ μνωμένη [l. μωμένη]." (Elmsl.)

69. στον] ὅποι Madvig. φέροισιν] Leg. πνέοισιν.

72. In ὅδ' offendunt Weckl. F. W. Schmidt.

73. "Μέν is very significant in this expression, and has no corresponding δέ. Cf. Bacch. 453. ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε." (Elmsl.) στολῇ — λαμπρός] Cf. Fr. 689, 4. στολὴν ἰδόντι λαμπρός. Tro. 992.

74. Lege χρυσῶ δὲ (pro τε) λαμπρός.

77. οἰστρήσας δρόμῳ] Qu. οἰστρηθεὶς —. Cf. Bacch. 32. τοίγαρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὥστρησ' ἐγὼ | μανίαις. 119. Sed Prom. 836. ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν | κέλευθον ῥῆξας πρὸς etc.

81. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα] Cf. 1496. τῆς Αὐλίδος στενοπόροις ὁρμοῖς. Iph. T. 890. στενοπόρους πέτρας. Andr. 1144. στενοπόρους κατ' ἐξόδους. Iph. A. 167. στενόπορθμον Χαλκίδα. Aesch. Prom. 729. στενοπόροις λίμνης πύλαις.

84. στρατηγεῖν κᾶτα (sic) L. P. κάρτα Heath. Herm. Naber. etc. — πᾶσι Pal. — κοινὰ Hart. δῆτα Nauck. — δπλα τὰ Weil. — ταῦτα Madvig. — πρῶτα Rauchenstein. — εἶτα Gloël. — πάντα F. W. Schmidt. στρατοῦ γ' ἄνακτα Jacobs. Dind.

88. ἀπλοῖα χρώμενοι] Cf. Iph. T. 15. Her. 714. ἦν — χρήσονται τύχη.

89. κεχρημένος mss. κεχρημένοις Heath. Elmsl. ad Her. 801. Med. 347. συμφορᾷ κεχρημένος.

94. ὀρθίῳ κηρύγματι] Cf. Soph. El. 683. ὀρθίων κηρυγμάτων. Ant. 1206. ὀρθίων κωκυμάτων. Aesch. Cho. 740. ὀρθίων κελυσμάτων.

98. ἐν δέλτου πτυχαῖς γράψας] Cf. Fr. 506, 2. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν αὐτά (τὰ ἀδικήματα). Fr. 506, 5. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας.

100. πέμπειν] στέλλειν conj. Markl. Herw. ad O. R. 71. ἄγειν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456. Cf. 119. 396.

108. μεταγράφω καλῶς πάλιν] μεταγράφω βελτίονα Hart. Vulgatum damnant Herm. F. W. Schmidt.

110. λύνοντα καὶ ξυνδοῦντα] Praestat fortasse ξυνδοῦντα καὶ λύνοντα.

112. κέκευθε] Celat. Cf. Hec. 868. στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. Soph. El. 1120.

121. Αὐλιν ἀκλύσταν] Cf. Aesch. Pers. 602. περικλύστα νᾶσος. ἀκλύσταν] Annon ἄκλυστον?

122. εἰς ἄλλας ὥρας] Cf. Arist. Nub. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε. Th. 950. ἐκ τῶν ὥρῶν ἐς τὰς ὥρας.

123. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους] Cf. 707. ἔδαισαν Πηλέως γάμους. 720. Notandus hic anapaestus post dactylum positus.

124. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν Erf. ad Soph. O. R. 472.

125. ἐπαρεῖ] Producta media. Sic ἀρεῖς (ᾱ) Arist. Ran. 377.

127. τόδε καὶ δεινόν] Qu. τόδε τοι (vel δὴ) δεινόν.

130. ἐπεφήμισα] Qu. ἐφάτιζον.

136. γνώμας ἐξέεσταν] Cf. Ion. 926. ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης. Herod. III. 115. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν.

138. ἐρέσσω σὸν πόδα] Cf. Aesch. Sept. 366. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας πόδας.

141. ἴζου] ἔζη Elmsl. Cf. Hel. 1573. τοίχους — ἔζοντο.

142. ὕπνω θελχθῆς] Cf. Rhes. 554. θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν ὕπνος. Anth. P. V. 174. 3. ὕπνος — ὃ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων. Bacchyl. Fr. 13. ὕπνος — ἄμὸν δς θάλπει (θέλγει?) κέαρ.

145. λεῦσσε, φυλάσσω —] Cf. Iph. T. 67. ὄρα, φυλάσσου (φυλάσσω Elmsl.) μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

151. πάλιν ἐξόρμα, σείε χαλινούς conj. Blomf., coll. Soph. El. 712. ἡνίας χεροῖν | ἔσεισαν.

159. τεθρίππων τῶν ἀελίου] Cf. Phoen. 1562. τέθριππα — ἀελίου.

160. ξύλλαβε μόχθων] Cf. Med. 946. συλλήψομαι τοῦδέ σοι καὶ γὰρ πόνου.

161. θνητῶν δ' —] Cf. Herc. 103. οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς. Med. 1228. θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ (ἀεί?).

166. κέλσασα Χαλκίδα] Cf. Rhes. 934. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι. Sed Hipp. 140. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον.

168. Χαλκίδα — ἀγχίαλον] Ex Hom. Il. 2, 640. Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον. I. e. maritimam. Cf. ad Soph. Aj. 135. Σαλαμῖνος — ἀγχίαλον.

171. ἴδοιμ' ἄν L. P. ἐσιδοίμαν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456. κατιδοίμαν Dind.

172. πλάτας ναυσιπόρους] Cf. Rhes. 48. ναυσιπόρος στρατός. Qu. τε.

179. Εὐρώτα δονακοτρόφου] Cf. Theogn. 783. Σπάρτην Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ. Iph. T. 400. Hel. 210. 355.

185 sq. Similis locus est Phoen. 1485 sq.

187. παρηΐδ' mss. παρῆδ' Faehse.

188. νεοθαλεῖ] Qu. νεοθαλῆ (παρῆδ'). Cf. ad Arist. Av. 1062.

194. τοῖς Σαλαμῖνος mss. τᾶς Σαλαμῖνος Elmsl. τὸν — Hart.

200. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον] Cf. Arist. Vesp. 389. σὺ γὰρ οἴσπερ ἐγὼ κεχάρησαι. Sed Cycl. 367. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ. ἡδοναῖς] Leg. ἄδοναῖς (Hart.).

204. Λαέρτα] Cf. Cratin. Fr. 136. Λαέρτα φίλον παῖδ'. Alibi Λαέρτου, Λαερτίου, Λαρτίου.

209. ἐξεπόνασεν] ἐξεπόννησεν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457. "In the Doric of the tragedies ἐκπονεῖν cannot make ἐξεπόνασεν in the aorist."

219. χρυσοδαιδάλοις στομίοις] Qu. χρυσοδαιδάλοις στομίοις. Et sic Tyrwhitt. Cf. Hipp. 1223. στόμα πυριγενῆ. Arist. Eccl. 972. ὃ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα. Qu. χρυσοκολλήτοις —.

220. Qu. *θεινομένας*.

221. *τοὺς — ζυγίους — βαλιούς*] Cf. Rhes. 356. *διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις*.

224. *καμπαῖσι δρόμων*] Cf. Iph. T. 81. *δρόμους — καμπίμους*.

225 sq. *πυρρότριχας — | ποικιλοδέρμονας — | Πηλεΐδας —* dividit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457., ut tres tetrametri dactylī existant, coll. Rhes. 906. *Οἰνεΐδας*. Med. 824. *Ἐρεχθεΐδαι*.

226. *ποικιλοδέρμονας*] Qu. *ποικιλοδερμάτους*.

228. *Πηλεΐδας*] Sic *Ἐρεχθεΐδαι* (ita Elmsl.) Med. 824. *Οἰνεΐδας* Rhes. 906.

233. *ὄψιν δμμάτων πλήσαιμι*] Cf. Adesp. 458, 7. *τὴν ὄψιν ἐμπλήσας ἀπήλλακται κακῶν*. et ad Soph. O. C. 1084

234. *μείλινον ἄδονάν*] Suspectum. Fort. *μείλιχον —*.

236. *ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης*] Cf. Her. 290. *δξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναίων*. 276. *πολλὴν — Ἄρεος Ἀργείου — αἰχμήν*.

250. *Παλλάδ' — πτερωτοῖσιν, εὐθετον* (aptum) | *εὐσημον τὸ φάσμα ναυβάταις* Madvig. Idem in versu qui respondet (240) *θεαὶ* delet.

252. *τε*] Qu. *τι*.

255. *ἐστολισμένας*] Cf. Suppl. 659. *Πάραλον ἐστολισμένον δορί*.

262. *Λοκροῖς*] *Λοκρᾶς* Madvig.

268. *Ἄδραστος* mss. *ἄτρεστος* Palmer. *ἀδελφὸς* (Menelaus) Markl. Pal. Recte.

280. *δυνάστορες*] Vox nusquam alibi apud tragicos occurrens.

281. *οὖς — λεώς*] Cf. Her. 87. *ὄνομα τί σε, γέρον, Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς*;

283 sq. *λευκηρέτων δ' ἄρα | Ταφίων ἡγεμῶν Μέγης | ἄνασσε* Tyrwhitt. "Quid si reponamus *εἶδον* pro *ἡγεν*?" (Elmsl.) *Ταφίων* etiam Madvig. Qu. *εὐηρέτων — Ταφίων ἡγεν*.

285. *λόχευμα*] I. e. filius, soboles. Cf. Aesch. Ag. 1392. *κάλυκος ἐν λοχεύμασιν*.

287. *ἀπροσφόρους*] Cf. *ἀπρόσοιστος* Aesch. Pers. 91. *εὐπρόσοιστος* Eur. Med. 274. *δυσπρόσοιστος* Soph. O. C. 1277.

289. *Σαλαμῖνος ἔντροφος*] Ita Soph. O. C. 1524. *ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι*. Tr. 1092.

297. *βαρίδας*] Cf. Aesch. Pers. 545. 1031. Suppl. 816. 852. 859.

305. *καλὸν γέ μοι —*] Cf. Med. 514. *κάλον γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ*. Bacch. 651.

306. *κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις —*] Cf. Aesch. Suppl. 925. *κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν*. Ag. 1394.

308. *οὐδὲ σὲ φέρειν γ' ἅπασιν* Elmsl. ad Suppl. 158.

309. *ἄλλως*] *ἄλλοις* Faehse.

312. Cf. Hel. 1640. *ὥς πρὸ δεσποτῶν | τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν*.

316. τῇ δίκῃ χρῆσθαι] Cf. Soph. Ant. 24.

323. σῶν ἀπαλλάξω χειρῶν] Cf. Hec. 1222. σῆς ἀπαλλάξαι χερός.

324. οὐ πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι unus cod. prob. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 71. Qu. οὐ πρὶν ἂν δείξω γ' Ἀχαιοῖς πᾶσι —.

325. σήμαντρο'] I. q. σημαντήρια. Cf. Iph. T. 1372. δεινοῖς δὲ σημαντροῖσιν ἐσφραγισμένα. Herod. II. 121. 12.

327. σῆς ἀναισχύντου φρενός] Cf. Bacch. 263. τῆς δυσσεβείας. Arist. Nub. 816. τῆς μωρίας. Eccl. 782.

331. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;] Cf. Phoen. 489. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβών. 1237. οἶκον οἰκήσω μόνος. Andr. 581. πῶς; ἢ τὸν ἐμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν | δεῦρ';

332. τὰ μὲν νῦν, —] Cf. Suppl. 551. οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν. Plut. Mor. p. 110 B. νῦν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλλεον, αὐτίκα δ' ἄλλοι. πλάγια — φρονεῖς] Cf. Med. 1129. φρονεῖς ὀρθά; Andr. 450. ἐλκτὰ — φρονοῦντες.

334. κοῦ σαφῆς (pro σαφές) φίλοις malit Monk.

335. μήτ'] μή μ' Blomf. Recte, opinor. Idem mihi in mentem venerat.

336. οὔτε κατατενῶ λίαν ἐγώ] οὔτ' αὖ σ' ἐκτενῶ λίαν ἐγώ conj. Blomf. οὔτ' οὖν ἐκτενῶ λίαν ἐγώ malit Elmsleius. Qu. οὐδ' εἴ σ' ἀλγυνῶ λέγων ἐγώ. Aut μή μ' ὀργῆς ὑπο | ἀποτρέπου. τάληθές εἶπεῖν οὐκ ὀκνῶ λέγειν ἐγώ. Cf. Iph. T. 801. μή μ' ἀποστρέφου. Suppl. 159. Hel. 78. O. C. 1272. Arist. Pac. 683. ἀποτρέπου τάληθές] Cf. Or. 410. εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. Aesch. Sept. 1060. ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι | δεῖμα πολιτῶν.

337. ἄρχειν Δαναΐδαις] Cf. Andr. 666. βάρβαροι δ' ὄντες γένος | Ἑλλησιν ἄρξουσ';

338. τῷ δὲ βούλεσθαι θέλων] Qu. τῷ δέ γ' ὄντι καὶ (vel μάλα) θέλων, vel τῇ δ' ἀληθείᾳ θέλων, vel τῷ δέ γ' ἔργῳ καὶ (vel μάλα) θέλων, vel τοῖσι δ' ἔργοισιν θέλων.

343. μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους] Cf. Aesch. Prom. 325. μεθάρμοσαι νέους τρόπους.

346. πράσσοντα μεγάλα] Cf. Arist. Av. 800. ἐξ οὐδενὸς | μεγάλα πράττει. τοὺς τρόπους μεθιστάναι] Cf. Arist. Vesp. 748. σωφρονεῖν μέλλει μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον.

347. καὶ] δεῖ aut χοῇ Herw. Recte.

349. ταῦτα — ἐπῆλθον] Cf. Andr. 688. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν. 300. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; Arist. Eq. 459. ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισι. εὖρω mss. εὖρον Reisk. Markl. Elmsl. V. Elmsl. ad Suppl. 1210.

351. Damnata Madvig.

353. πονεῖν] πολεῖν aut μένειν F. W. Schmidt. Hoc malim.

354. ὄμμα libri et Markl. Elmsl. ad Iph. T. 905. σύγγχυσιν τ', εἰ μὴ νεῶν | χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδῖον (τὸ Π. π. Elmsl.) ἐμπλήσας δορός Naber.

355. *Πριάμον τε πεδίον*] τὸ *Πριάμον πεδίον* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 71. *Πριάμον γε* (deleta distinctione ante *Πρ.*) Nodell in Class. Journ. X. 160. *Πριάμον τὸ πεδίον* (et *ἐμπλήσοις*) conj. Blomf. in ceteris Musgravii correctionem (τ', εἰ μὴ — *ἐμπλήσοις*) amplexus. *ἐμπλήσοις* etiam Madvig. "Sed caput est, quod *σύγχυσίν τ'*, εἰ μὴ posuit."

356. *τίνα δὲ πόρον εὖρω ποθέν;*] Cf. Alc. 214. *τίς ἂν πο πόρος κακῶν γένοιτο* —;

357. *στερέντα μ'* (pro *στερέντας*) ἀρχῆς Nodell in Class. Journ. X. 161. Recte.

363. *λέληψαι*] *λέληθας* Blomf. Naber. *μεταβαλὼν δὲ γραφάς*] Cf. Med. 123. *χαλεπῶς ὁργὰς μεταβάλλουσιν*.

366. *πεπόνθας' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα*] Cf. Arist. Eq. 187. *ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα*. Frustra interpungit Madvig. *μυρίοι δέ τοι πεπόνθας' αὐτό· πρὸς* —.

370. Imitatur Eubulus com. III. 237. *Ἑλλάδος ἔγωγε πρὸς ταλαιπώρου στένω, | ἥ Κυδῖαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο*.

371. *τοὺς οὐδένας*] Cf. Andr. 701. *ὄντες οὐδένες*. Ion. 594. *ὁ μὴδὲν ὦν καὶ οὐδένων* (καὶ μὴδένων?). Annon *τοὺς μὴδένας*? Sic Soph. Aj. 1114. *οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μὴδένας*.

372. *ἐξανήσει*] Suspectum.

373. *ἂν χρείους* mss. *ἂν γένους* Reisk. Madvig. (Sed ita οὐδὲν — οὐδ' scribendum foret.) ἀνδρείας optime Pantazidis.

376. *λόγους μάχας θ'*] *ψόγους* — F. W. Schmidt.

378. *μὴ λίαν ἀλῶ* (pro *ἄνω*) Faehse.

379. *σωφρονεστέρως*] Sic *εὐροντέρως* Arist. Lys. 419. *ἀναγών*] *ἀνάγων* (i. q. ἀνασπῶν) Naber. *αἰρων* F. W. Schmidt.

380. *αἰδεῖσθαι φιλεῖ* Markl. Erf. ad Aj. 191. *αἰδεῖται φίλους* F. W. Schmidt.

382. *τοῦ κέχρησαι;*] I. e. *τοῦ χρεῖαν ἔχεις*; Cf. Med. 334. *ὁ πόνων κεχρήμεθα*. Ion. 1199. *πώματος κεχρημέναι*. Cycl. 88. *βοηθεῖς κεχρημένους*. 98. Cf. ad Aesch. Pers. 829. *λέκτρα χρήσι' ἐρῆς λαβεῖν* Heath. Matth. *χρηστὰ λέκτρ' ἐρῆς λαβεῖν* Reisk. Klotz. *λέκτρ' ἐρῆς πάλιν λαβεῖν* Wecklein. *λέκτρ' ἐρῆς χρηστῆς λαβεῖν* Elmsl. in Quart. Rev. 457., coll. Fr. 914, 2. *ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρα ἱμεῖρε λαβεῖν* (sc. γυναικός). *λέκτρ' ἐρῆς χρηστῶν λαβεῖν* idem ad Med. 581.

390. *θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ*] Cf. Soph. O. R. 1081.

391. *οἱ κακόφρονες*] Producta secunda. Cf. ad Soph. Aj. 751.

392. *ἥ δέ γ' ἔλπις*] *ἦγε δ' ἔλπις* F. W. Schmidt. Seyffert. *ἦδε γ' ἔλπις ὥρμαινεν φρένας* Badham Praef. Ion. p. XVI. *οἱ μὲν*] Cf. Soph. Ph. 339. Ita *δοκῶ μὲν*, Soph. El. 61. etc.

393 sq. *οὐς λαβὼν στράτευ', ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρία φρενῶν* | τοῖς κακῶς παγέντας ὅρκους καὶ συνηναγκασμένους Badham Praef. Ion. p. XVI.

395. κακῶς παγέντας ὄρκους] Cf. Aesch. Ag. 1198. καὶ πῶς ἂν ὄρκου πῆγμα γενναίως παγὲν, | παιώνιον γένοιτο;

400. σαφῇ καὶ ῥάδια] σαφῇ καὶ καρδίας F. W. Schmidt. σαφῇ τε καὶ δικα Weil. prob. Wecklein. Sed cf. Isocr. Paneg. § 173. ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ῥάδιος ὁ λόγος.

403. μύθων καλῶς λέγουσι φείδεσθαι τέκνων F. W. Schmidt.

404. φίλους ἂν οὐχὶ κεκτήμην Elmsl. ad Her. 283. Lege φίλους ἂν οὐκ ἐκεκτήμην. κεκτήμην] Cf. Plat. Legg. VI. 776. et ad Arist. Pl. 991.

406. δείξεις δὲ ποῦ —;] Cf. Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Med. 548. ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς, etc. Soph. O. R. 390.

407. βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν mss. βούλομαι κοῦ συννοσεῖν Nauck. prob. Herw. συσσωφρονεῖν γὰρ, οὐχὶ συννοσεῖν, ἔφην Plut. Mor. 64 C. Quod recipiendum. Cf. Soph. Ant. 523. οὗτοι συνέχθην ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφην.

410. οὐκ ἄρα] ἄρ' οὐ — Blomf.

411. κατὰ θεὸν] κατὰ θεῶν frustra Porson. Cf. 702. 1615. Tro. 55. 776. 986. Hec. 58. 162. 837. Med. 1181. Phoen. 1008. Andr. 270. 905. Soph. El. 696. O. C. 371.

416. ἦν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες] Cf. Aesch. Ag. 683. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως.

417. σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας] σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457., coll. Iph. T. 22. παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ | τίκτει Herm. Recte.

418. ὥστε τερφθείης ἰδῶν] Qu. ὥστ' ἂν ἡσθείης ἰδῶν. Cf. Aesch. Prom. 758. ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.

420. μακρὰν ἔτεινον] Cf. ad Med. 1351. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα.

433. προτελίζουσι] Cf. 718. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾶ; Cf. Aesch. Agam. 224 sq., ubi Iphigeniae sacrificium προτέλεια ναῶν Graecarum dicitur.

435. τὰπὶ τοισίδ'] Cf. Ag. 255. τὰπὶ τούτοισιν. Distinxerim sic, ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισίδ', ἐξάρχου —.

441. τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης] τὰ δ' ἄλλ' ἐώσης aut τὰ δ' ἄλλα δούσης Herw.

442. ἄρξομαι πόθεν;] Leg. ἄρξωμαι πόθεν; Cf. ad Cho. 88.

443. ἀνάγκης ζεύγματ'] Cf. Or. 1323. ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν. 444. δαίμων] Qu. δαίμων μ'.

446. Qu. ἡ δυσγένεια δ' οὖν (pro ὥς) ἔχει.

447. ῥαδίως — ἔχει] Cf. 55. 1257.

449. ἅπαντα ταῦτα] ἅπαντ' ἄκλानτα V. D. ap. Weston Hermes. p. 86., qui ipse ἅπαντα ταῦτα conjicit. ἅπρακτα ταῦτα Seager in Class. Journ. XIX. 85. Qu. ἅπαντα χαλεπὰ (vel δεινὰ), προστάτην δὲ —.

456. ἐπὶ κακοῖς] Cf. Herc. 1074.

469. ὥς γυναῖκα δεῖ ξένην] ὥς γυναῖκα καὶ ξένην Schmidt (II. 249.). prob. Herw. 470. ὑπὲρ] πρόπει Schmidt. prob. Herw.

475. ἔρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας] Cf. Fr. 416, 3. τὰπὸ καρδίας ἔρεῖ. 660, 5. μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι. Aesch. Cho. 107. τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

481. ἀποκτείνειν τέκνον] ἀποκτεῖναι τέκνα malit Elmsl. ad Med. 323. ἀποκτεῖναι (Elmsl.) aut ἀποκτανεῖν Herw.

484. Qu. θνήσκειν δὲ (pro τε) —.

486. ἰμείρομαι] Suspectum. Qu. ἰμειρόμην, aut potius ἔρα μ' ἔχοι.

491 sq. ἄλλως τέ μ' ἔλεος —] Cf. Med. 56. ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοῦρανῶ | λέξαι μολούσῃ (μολοῦσαν al. Pors.) δεῖν δεσποίνης τύχας.

492. ἐννοουμένῳ] ἐννοούμενον Matth. Mein. Fr. Com. IV. 27. Recte. V. Elmsl. ad Med. 56. et cf. Soph. O. R. 352 sq. Trach. 298. El. 480. Aesch. Cho. 411.

501. τὸν δμόθεν πεφυκότα] Cf. Or. 486. τὸν δμόθεν τιμῶν. Fr. 736, 4. κἄν δμόθεν ὦσι. Soph. El. 156. οἷς δμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος.

508. διὰ τ' ἔρωτα γίνεται Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457. Dobr.

511. ἀναγκαίας τύχας] Cf. Soph. Aj. 485. τῆς ἀναγκαίας τύχης, οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν. 803. El. 48.

512. ἐκπρᾶξαι φόνον] Cf. Or. 416. μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.

515. νιν] Iphigeniam.

516. λήσομεν (αι sup.) P. Futurum est λήσω, non λήσομαι. Cf. Iph. T. 119. λήσομεν. 1027. Ion. 1028. λήσεις. Fr. 277. λήσει. Crit. trag. 1, 23. Adesp. 458, 5. λήσειν.

519. ἦν θάνη γε] ἦν σανῇ γε Herm. ἦν σφε θέλγης aut ἦν ἔλγης δώροις σφε F. W. Schmidt.

520. πᾶν] γὰρ F. W. Schmidt.

521. κοῦδέν γε χρησιτὸν] κοῦδέν γ' ἀρεσιτὸν Nauck. prob. F. W. Schmidt. Herw. παρόν] Qu. λέγει aut ποιεῖ.

530. κᾶτα ψεύδομαι] κᾶτ' ἐψεύσομαι Porson. κᾶτ' ἀπεύχομαι Herw. κᾶτα φείδομαι — θύειν (pro θύσειν) Naber. Qu. κᾶτ' ἀναινομαι — θύειν. Bis alibi apud nostrum corripitur vocalis ante γ. Andr. 346. ἀλλὰ ψεύσεται. Hec. 729. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν οὐδὲ ψαύομεν.

537. τὰ νῦν τάδε] Cf. Her. 641. εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. Herc. 245. Herod. VII. 104. τυγχάνω τὰ νῦν τάδε ἔστοργῶς ἐκείνους. Arist. Pac. 858. Schaefer. ad Greg. Cor. p. 121. Elmsl. ad Her. 641.

538. ἐν μοι φύλαξον] ἐν δ' εὖ φύλαξον F. W. Schmidt. φύλαξον] φύλαξαι recte Headlam.

540. πρὶν Ἄϊδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ] Cf. Hec. 368. Ἄϊδη προστίθης' ἐμὸν δέμας. Andr. 1016. Suppl. 948.

541. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις] Cf. 1175.

543. μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους] μεταλαβὼν — frustra corrigit Cobetus. Μεταβάλλειν nonnunquam valet permutatione facta aliquid adsciscere. Cf. 363. μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς. Plat. Resp. VII. 535 D. μεταβεβληκῶς τὴν φιλοπονίαν.

545. γαλανεία] Cf. Hel. 1474.

550. τόξ' ἐντείνεται] Cf. Suppl. 886. ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν. Aesch. Fr. 83. τόξον ὥς τις ἐντείνων. Soph. Aj. 451. ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' (l. ἐπεντείνοντ') ἐμὴν | ἔσφηλεν.

552. ἀπενέπω νιν] ἀπαγάγοις νιν F. W. Schmidt.

554. εἴη δέ μοι μετρία χάρις —] Cf. Hel. 1111. Fr. 958. εἴης μοι, μέτριον δέ πως εἴης μὴδ' ἀπολείποις.

556. μετέχοιμι] μετᾶσχοιμι Faehse. Recte.

557. πολλὰν δ' ἀποθείμαν] Cf. Hipp. 443. Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸν, ἦν πολλὴ ῥυῆ.

561. τροφαί θ'] τροφαί τ' εὖ (pro αἰ) Nauck. Qu. τροφαί δ' παιδευόμεναι] παιδευομένων (aut παιδευομένοις) Monk.

563. τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφίαν | πάντ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχει χάριν, | et mox ὑπὸ γνῶμα τ' ἔσορᾶν | τὸ δέον conj. Monk.

567. κλέος ἀγήρατον] Cf. Lys. p. 198, 8. Xen. Mem. IV. 3. 13. Plat. Axioch. 370 D.

571. μυριοπληθῆς] Voce μυριοπληθῆς usus est etiam Anaxandrides Athen. p. 131 B.

572. μείζω πόλιν αὖξει] Cf. Fr. 626, 4. μὴδ' αὖξε καιροῦ μείζονα. 1029, 5. τοσῶδε μείζων αὖζεται.

573. ἦτε] Qu. εὔτε.

574. ἀργενναῖς — μόσχοις] Aeolica forma, qua usus est etiam Chaeremon Fr. 3. Cf. Hom. Il. 6, 424. ἀργεννῆς δῖεσσι.

579. δὲ τρέφοντο] δ' ἐτρέφοντο Blomf.

580. εὐθηλοὶ — βόες] Cf. Bacch. 736. εὐθηλον πόριν.

585. ἔρωτα δέδωκας] ἔρωτα πέπωκας Martin. Qu. ἔρωτά τ' ἔδωκας, ἔρωτί τ' —. Cf. Virg. Aen. I. 748. 'noctem sermone trahebat | infelix Dido longumque bibebat amorem.'

586. ἔρωτι — ἐπιοάθης] Cf. Sapph. Fr. 1. τό μοι 'μὰν (τὰν?) καρδίαν ἐν στάθεσιν ἐπτόασεν. Callim. H. in Dian. 191. ἥς ποτε Μίνως | ποιηθεῖς ὑπ' ἔρωτι etc. Apoll. Rhod. I. 1232. τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησε Κύπρις. Cycl. 184. Blomf. Gl. Prom. 881.

589. ἐς πέργαμα] Qu. πρὸς πέργαμα. ἐς πέργαμα Τροίας Blomf., coll. 572. μείζω πόλιν αὖξει. 570. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεί.

595. ἐβλαστήκας] Cf. Eur. 329. ἐβλαστηκότες.

597. θεοὶ γ' vulg. θεοὶ δ' Monk. θνητῶν (om. τῶν) Blomf.

600 sq. τὴν βασιλείαν δεξώμεν' ὄχων ἄπο] Cf. Pind. P. IX. 9. ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα χερσὶ κούφα.

601. Scrib. ὄχων ἄπο μὴ σφαλερῶς — (sic). ἐπὶ γαῖαν L. P. Heath. Blomf. Weckl. ἐπὶ τὴν γαῖαν L. sec. m. P. sec. m.

602. ἀγανῶς δὲ χερσὶν] ἀγαναῖς χερσὶν Blomf. μαλακῇ γνώμῃ] Μαλακογνώμων est Aesch. Prom. 196. Fort. μαλακῇ τ' αὐδῇ.
603. μὴ ταρβήσωμεν νεωσιὶ μολὸν Blomf. Qu. μὴ ταρβήσῃ τὸ νεωσιὶ μολὸν | κλεινότατον τέκνον —.
604. μηδ' αὖ (pro μηδὲ) θόρυβον Gaisf. Blomf.
608. τὸ σὸν γε (pro τε) χρηστὸν Blomf.
609. ἐσθλοῖσιν γάμοις] Cf. Iph. T. 819. ὁ γάμος ἐσθλός.
613. σὺ δ' ὦ τέκνον, μοι λείπε —] Cf. Or. 124. ἴθ', ὦ τέκνον, μοι σπεῦδε etc.
620. ἀπαράμυθον] Cf. Aesch. Prom. 185.
622. ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος] Cf. Nub. 868. νηπύτιος γὰρ ἐστ' ἔτι.
630. et 635 — 637. Spurious esse judicabat Porson.
632. πρὸς στέρνα —] Cf. Orest. 798. περιβαλὼν πλευροῖς ἑμοῖσι πλευρά.
633. 634. Hos vv. ante 631. 632. transponi jubet Porson.
- 635 — 637. Hos versus spurious esse judicabat Porsonus teste Gaisfordio ad Eurip. Markl.
638. 639. Clytaemnestrae tribuunt Pors. Elmsl.
639. παίδων τῶνδ' mss. παίδων τῷδ' Both. Weckl. παίδων τοῦδ' Elmsl.
640. Cf. Lys. I. 12. ὥς δὴ ἀσμένῃ με ἑορακνῖα ἤκοντα διὰ χρόνον. πολλῷ χρόνῳ] Cf. Soph. Tr. 227. χρόνῳ | πολλῷ φανέντα Arist. Pac. 559.
643. φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ] Qu. φῶ τοῦτό γ' ἢ μὴ φῶ.
644. εὖκηλον] ἔκηλον Blomf. Gl. Sept. 224.
648. ἔκτεινον] Fort. ἔκφηνον.
649. γέγηθά σ' ὥς γέγηθ' ὀρῶν] Cf. Or. 79. ἔπλευσ' ὀπῶς ἔπλευσα. Qu. ἰδοὺ, γέγηθά σ' εἰσορῶν, ἑμὸν (aut φίλον) τέκνον.
652. φίλιτατ' ἑμοὶ πάτερ] Qu. φίλιτατ' ὦ πάτερ.
654. εἰ σέ γ' εὐφρανῶ] Qu. εἰ τί σ' εὐφρανῶ. ἀσύνετα vulg. ἀξύνετα Gaisf. "After a short vowel we prefer σὺν to ξὺν, except where ξὺν is necessary to the metre." (Elmsl.)
655. τὸ σιγᾶν οὐ σθένω] Leg. σιωπᾶν οὐ σθένω.
657. τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι] Cf. 655. Fr. 613. φθειρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις. Soph. Ant. 78. Tr. 545. El. 1030. Qu. τὸ δὲ θέλειν ἔχων —.
662. ποῦ γῆς (del. τοῦς) Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458.
663. Qu. οὐ μήποτ' ὄφελ' ὁ Πριάμου φῆναι Πάρις.
664. μακράν γ' ἀπαίρεις absque interrogatione tuetur Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. In fine versus plene distinguendum.
665. ὦ θύγατερ, ἦκεις καὶ σὺ γ' εἰς ταυτὸν πατρὶ Pors. prob. (ut vid.) Elmsl. ad Suppl. 303.
667. ἄγειν —] Subaudi ἐκεῖσε.
669. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς —] Suspectum. Qu. μονωθεῖσ' ἐκ πατρός, aut μονωθεῖσ' εἰ σὺ —.

671. ἔα τάδ'· οὐ χρή τοιάδ' — Gaisford. ἔασον· οὐ — Blomf. Qu. ἔασον· οὐ χρή τοι etc.

675. ἐστήξει] ἐστήξεις Elmsl. Cobet. Recte. V. Elmsl. ad Ach. 590. 'Εστήξω legitur Arist. Lys. 634. Dem. p. 468. Plat. Symp. 220. Media forma utitur recentior poeta Hegesippus Athen. 290 C.

677. ζηλῶ σε —] Cf. Soph. Aj. 552. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἡδιστος βίος. ἢ 'μὲ Blomf.

678. ξὺν μητρὶ πλεύσας' (sc. μνήσομαι πατρός); ἢ μόνη πορεύσομαι; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. Cf. Alc. 381. σοῦ μονούμενος. 297. 655. Rh. 871. Herc. 1338.

684. διώκει] διαίνει recte T. Halbertsma.

686. κατωκτίσθην] Sensus medio, ut δερχθῆναι.

696. γένους δὲ ποίου] γένους δ' ὁποίου (propter ὁπόθεν) malit cum Porsono Herwerden. Leg. γένους δὲ ποίου καὶ πόθεν —, aut γένους δ' ὁποίου χάπόθεν —.

700. τὰ δ' Αἰάκου Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. Dind.

701. Haec irridet Philetaerus comicus Fr. 4. Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως | πηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου.

702. τίνος διδόντος; ἢ βία θεῶν λαβών; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. "Θεοῦ is an interlineary gloss."

707. ἔδαισαν Πηλέως γάμους] Cf. 123. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους. 720. 709. μάθη mss. μάθοι Musgr. Blomf.

717. σελήνης — κύκλος] Cf. Alc. 460. κύκλος ἀνίκα — περινίσσεται — παννύχου σελάνας.

718. προτέλεια] Cf. ad 433. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνιδα.

719. δρᾶ γ'] Malim ἔρδ'.

721. θύμαθ' ἄπερ vel θῦμ' ὅπερ Faehse.

725. πιθοῦ δέ μοι] Leg. πιθοῦ τί μοι.

726. πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν] Constructio inaudita πείθεσθαί τινος. Corrigendum forsan πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι 'κ (in C. εἴθισμ' ἐκ) σέθεν. Tentabam praeterea πείθεσθαι γὰρ εἰθίσμεσθά σοι, et πείθεσθαι γὰρ οὖν εἰωθά σοι (aut εἰώθαμεν). Cf. Suppl. 576. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας. Iph. T. 104. Hec. 375.

728. μητρὸς τί χωρίς] Scribe μητρός τι χωρίς.

731. παρθένους τε τημέλει] Qu. παρθένων —. Cf. Iph. T. 311. ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει. Aesch. Ag. 370. θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Sed cf. Moschion. trag. 6, 12. οὐδ' — θάλλοντας οἴνης δοχάτους ἐτημέλει.

732. τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα;] Sc. σοι. Cf. ad Med. 1027. πρὶν — γαμηλίους | εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν. Phoen. 346.

733. παρέξω φῶς —] Cf. Phoen. 355. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, ὥς πρόπει ματρὶ μακαρία.

734. σὺ δὲ φαῦλ' ἡγῇ τάδε] καὶ σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Musgr. οὐχ ὁ νόμος οὗτος. σὺ δὲ τί φαῦλ' ἡγεῖ τάδε; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. Qu. μηδε (aut μὴ σὺ) φαῦλ' ἡγοῦ τάδε.

734. Leg. σὺ δὲ (τί) φαῦλ' ἡγεῖ τάδε;

735. ἐξομιλεῖσθαι] Leg. ἔσθ' ὁμιλεῖσθαι (vel — ἦσαι).

738. ὀχυροῖσι —] Cf. Phocylid. Fr. 203. παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι, | μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσης.

740. ἐλθὼν δὲ τᾶξω πρᾶσσε (τὰν δόμοις δ' ἐγὼ) | ἃ χρῆ — Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458., similes parentheses conferens in 944. Iph. T. 694. Suppl. 1034.

742. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην] Cf. Aesch. Pers. 391. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν. Soph. O. R. 1432. ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας. et ad Aj. 1382.

747. τὸ τῆς θεοῦ φίλον] τὸ τῇ θεῷ φίλον Rauchenstein. τὸ τῆς θεοῦ θέλον F. W. Schmidt. In quod et ipse incideram.

751. ἥξει δὴ Σιμόεντα καὶ δίνας] Leg. ἥξει δὴ (aut πρὸς) Σιμοεντίδας δίνας. Cf. Or. 1310. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. Ion. 96. 149. etc. Infra 767. Σιμουντίοις ὀχετοῖς.

752. δίνας ἀργυροειδεῖς] Cf. Ion. 95. ἀργυροειδεῖς — δίνας.

754. ἀνά τε ναυσὶν] Qu. ἅμα τε ναυσίν.

758. Post ῥίπτειν virgula interpungit Elmsleius ad Her. 149. Intransitivum enim hic esse ῥίπτειν.

761. πνεύσωσ' ἀνάγκαι] πνεύσωσιν αὔραι F. W. Schmidt.

767. Σιμουντίοις ὀχετοῖς] Cf. Or. 809. παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς.

771. δοριπόντοις ἀσπίσι] Qu. πολυπόντοις ἀσπίσι, ut in Her. 932. πολυπόντοις σὺν ἀσπίσιν. Aesch. Pers. 320. πολύποντον δόρυ | νωμῶν. Sed cf. El. 479. δοριπόντων ἀνδρῶν.

775. κυκλώσας] Fort. κυκλωθεῖς (i. q. κυκλωσάμενος).

781. ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα] Cf. Iph. T. 440. Hel. 98. 390. Or. 1673. Alex. III. 517. ἡ Διὸς Κρήτη τροφός.

782. ἐσεῖται] ἐδεῖται conj. Herw., qui porro tentat θήσει κόρας πολυκλαύτους | δάμαρτά τε Πριάμον | τὰν τε Διὸς κόραν, τὸν | πόσιν προλιποῦσαν· μήτ' ἐμοὶ etc.

788. Λυδαὶ] Λυδῶν conj. Herw. ad O. R. 699. στήσουσι] σχήσουσι conj. Herw. ad O. R. 699.

790. μνθεῦσαι] Insolentius pro μνθεύουσαι positum, modo recte se habeat vulgata, notat Elmsleius ad Med. 413.

791. ἔρυμα δακρυόεν τανύσας mss. ῥῦμα — Herm. ῥεῦμα δακρυόεν τακούσας Burges. Dobr. Qu. — τεγγούσας. Cf. ad Soph. Ant. 831.

793. ἀπολωτιεῖ] Cf. Suppl. 449. δταν τις — τόλμας ἀφαιρῇ καπολωτίζη νέους. Aesch. Suppl. 964. τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα | πλείσταισι λωτίσασθε. Eur. Hel. 1593. τί μέλλει, ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, | σφάζειν —;

795. φάτις ἔτυμος] Cf. El. 813. φήμην ἔτυμον. Hel. 357. βάξις ἔτυμος. Fr. 17. ἄρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνω; — Soph. Phil. 205. Arist. Pac. 114. ἄρ' ἔτυμος γε — φάτις ἥκει ὥς etc.

796. ὥς ἔτεκε Λήδα σ' ὄρνιθι παμένῳ (vel πετομένῳ) tentat Elmsleius in Quart. Rev. XIV. 458.

800. ἤνεγκαν] Annon ἤνεγκον? Cf. Arist. Lys. 944. Thesm. 742. Ran. 1299.

801. ποῦ — ἐνθάδ'] I. e. Ubi in his partibus? Temere οὐ —. corrigit F. W. Schmidt.

804. Cf. Arist. Ran. 867. οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγῶν νῶν.

809. 'Ελλάδ'] I. e. 'Ελλάδα, non 'Ελλάδι. Cf. Soph. O. C. 942. οὐδείς ποτ' αὐτοὺς (αὐτοῖς Heath. Br.) τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι | ζῆλος ξυναίμων. Aesch. Ag. 341. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτη στρατῶ. Ut vere monuit Elmsleius, nonnulla verba duos casus gubernant sine ulla significationis diversitate. Sic ἐπιζεῖν τινὶ et τινὰ (Hec. 587. Iph. T. 587.), ὠφελεῖν, etc. V. Elmsl. ad Her. 693. Qu. πᾶσιν pro 'Ελλάδ'. οὐκ ἄνευ θεῶν τινος (om. 'Ελλάδ') conj. Elmsl. ad Med. 93., coll. Aesch. Eum. 164. Eur. Bacch. 763. Phoen. 1608.

813. ταῖσδε γ' L. P. ταισίδ' Blomf. Εὐρύπου ῥοαῖς (pro πνοαῖς) Markland. Cf. ad Soph. El. 435. "Hae ῥοαὶ vocantur λεπτός Εὐρύπου κλύδων ap. Strab. I. p. 104. ex Ione Chio." (Markl.)

815. ποῖον χρόνον —;] Malim πόσον χρόνον —; Et sic Monk. Cf. Ag. 278. ποίου (πόσου?) χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται (διαπεπόρθηται?) πόλις; Arist. Ach. 83. πόσον δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε;

816. ἐκμετρεῖσαι] Qu. ἐκμετρεῖσθαι.

817. Cf. Aeschin. c. Ctes. § 72. οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. δρᾷ L. P. δρᾷ γ' P. corr. Leg. δρᾷ δ' (Fix).

821. ὦ πότνι' αἰδῶς] Eadem verba Fr. 436, 1.

822. μορφὴν εὐπρεπῇ] μορφὴν ἐκπρεπῇ malit Wakef. ad Alc. 340., coll. Hom. H. in Lun. 16. Πανδεῖην γείνατο κούρην, | ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν etc. Hec. 269. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεσιτάτη.

830. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους] Cf. Soph. Aj. 1323. ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω | κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά. Sic συμβάλλειν ἔριν τινὶ Med. 521.

831. μεῖνον· τί φεύγεις;] Eadem verba Phoen. 897. El. 548. δεξιάν γ' ἐμῇ χειρὶ mss. δεξιάν τ' — Markl. Lege δεξιάν τῇμῃ χειρὶ.

832. μακαρίων] κυρίων F. W. Schmidt.

837. ἀφασία μ' ἔχει] Cf. Herc. 515. οὐκ οἶδα θύγατερ· ἀφασία δὲ καὶ μ' ἔχει. Hel. 556. ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθης. Plat. Legg. I. 636 E. ἀφασία γε ἡμᾶς λαμβάνει τί ποτε χρὴ λέγειν πρὸς ταῦτα. Phil. 21 D. εἰς ἀφασίαν — με — οὗτος δὲ λόγος ἐμβέβληκε. Soph. Tr. 350. ἀγνοία μ' ἔχει.

838. παρανοοῦσα] Lege περινοοῦσα, ut vult Markland. Cf. Arist. Ran. 958. περινοεῖν ἅπαντα.

845. κοινόν] καμόν F. W. Schmidt.

847. δεινά; μνηστεύω] De correpta vocali ante μν cf. ad 68. μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας] Cf. Apoll. Rhod. II. 511. τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν | Μοῦσαι.

849. ἴσως] δισσοῦς F. W. Schmidt.

850. ἀμελία δὸς αὐτὰ] Cf. Ph. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς etc. Fr. 187. 2 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελία παρεῖς ἔᾱ. φαύλως φέρε] Cf. 897. τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω. Arist. Av. 961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. Fr. 739.

855. ὦ σέ τοι λέγω] Cf. Hel. 1627. οὔτος, ὦ ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις; Arist. Av. 275.

857. πύλας παροίξας] Cf. Pac. 30. τηδὶ παροίξας τῆς θύρας. ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. Herod. III. 156. ὀλίγον τι παρακλίναντες. Lucian. Bis Accus. 31. παρανοίγουσα τὰς θύρας. Arist. Pac. 982. Qu. πύλας τ' ἀνοίξας.

858. οὐχ ἀβρύνομαι τῷδ' (sup. ὁ) L. οὐ βαρύνομαι τῷδ' F. W. Schmidt. ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔᾱ apogr. Par. Elmsl. ad O. C. 115. et in Ed. Rev. XXXVII. 79. ad Med. 703. et ad O. R. 461. Cf. ad Alc. 1083. Aesch. Ag. 1205. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὐ πράσσω πλέον. ἡ τύχη γὰρ οἰστέα F. W. Schmidt.

859. χωρὶς τὰμὰ κάγαμέμνονος] Cf. Soph. O. C. 606. τὰμὰ κάκείνων. Arist. Th. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου ὅτιν ἡ φύσις.

865. ὄγκον] ὄκνον Herm. Cobet. Fortasse recte. ἄν ὥσῃ mss. ἀνασιῇ (be put off) Ellis. Qu. ἀνήκει. (Idem suadet F. W. Schmidt.) ὅδε λόγος μέλλων ἀναλοῖ χρόνον Hennig.

867. οἶσθα δῆθ' (οἶσθα δῆτά γ' sec. m.) L. P. οἶσθα δῆτά μ' ὅστις ὦν σοὶ Pors. Elmsl. ad Med. 1334. οἶσθα δῆτα πιστὸς ὥς σοι F. W. Schmidt. Cf. ad Arist. Ach. 294.

872. λέγεις] στέγεις Schmidt, coll. Phoen. 1214. κακὸν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ. Scribe νυν.

873. 880. 1131. κτανεῖν mss. κτενεῖν Elmsl.

874. ἀπέπτυσσα — μῦθον] Cf. 509. Tro. 662. Hel. 664. ἀπέπτυσσα μὲν λόγον. Hel. 74. Andr. 608.

878. οὐπάγων] σὺνάγων (ὁ ἐν) Herw. Qu. οὐξάγων.

880. μέλλει κτανεῖν] μέλλει κτενεῖν Elmsl. Recte. Cf. 883. Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.

882. Notandus dactylus in secunda sede, quod tantum in nominibus propriis licet. Ἑλένης νόστιος] Ἑλένης οἰστρός F. W. Schmidt.

885. ἀγάγης (sic) mss. ἀγάγοις Blomf.

889. εἴπερ ἀλγεινὸν] οὐ παραιτητὸν Madvig. Qu. οὔτι θαυμασιόν. In fine versus plene distinguendum.

894. φέρον γε mss. φέρων σὺ Pors. Elmsl. ad Med. 1334. Recte. Cf. ad Andr. 884.

895. ὥς κακῶν τῶνδ' αἴτιος] τῶνδ' ὥς αἴτιος κακῶν Porson ex Med. 326. Sed v. Elmsl. ad Med. 326.

896. ὦ τέκνον —] Cf. Soph. Phil. 263. ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός. ἔξ Ἀρτέμιδος. Tr. 61.

897. τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω] Cf. 850. ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε.

899. Post σῶ virgula distinguendum.

900. ἐπαιδεσθήσομαι ἔγω (pro γε) conj. Markl., coll. 1396. ἐμποδῶν | γενήσομαι ἔγω θνητὸς οὐσα τῇ θεῶ; Recte.

901. θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα] φωτὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτος F. W. Schmidt. γεγῶτος aliquot mss. Markl. γεγῶτα tuetur Elmsleius in Q. Rev. XIV. 459., coll. Prom. 144. Ant. 1001.

904. Post ὅμως plene interpungendum esse monet Blomf., coll. El. 753. ἤκουσα κἀγὼ, τηλόθεν μὲν ἀλλ' ὅμως.

916. εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώμεθα] Cf. ad Arist. Thesm. 536.

917. δεινὸν τὸ τίκτειν] Cf. ad Phoen. 366.

918. ὥσθ' | ἔσθ' Reisk. Monk. ὑπερκάμνειν τέκνων] Cf. Bacch. 961. πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις.

919. ὑψηλόφρων —] ὑψηλόφρων μοι (aut τοι) θυμὸς οὐμὸς αἵρεται (ejecto πρόσω) F. W. Schmidt. Suspectum mihi est πρόσω. Cf. Soph. O. R. 914. ὑποῦ γὰρ αἵρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν.

922. Virgulam post βροτῶν recte amovit Matthiae.

925. ἔστιν δὲ χῶπον —] Cf. Eur. Fr. 367. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς καῖσιν οὐ κακὸν μέγα.

932. Cf. Aesch. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιτάτων, etc.

936. οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς] Qu. οὐ γὰρ οὖν πλέκειν —.

937. τοῦμὸν δέμας] τοῦμὸν λέχος F. W. Schmidt, coll. 941. τοὺς ἐμοὺς γάμους. ἐγὼ παρέξω τοῦμὸν ὄνομα σῶ πόσει Nauck.

938. τοῦνομα — τοῦμὸν —] τοῦμὸν γὰρ — ὄνομα — Naber.

943. θαυμασιὰ δ' ὥς —] Cf. Soph. Fr. 963. θαυμασιὰ γὰρ τὸ τόξον ὥς ὀλισθάνει. Hel. 455. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα. ἠτιμασμένη] ἠτιμωμένη Elmsl. prob. Cobet., coll. 462. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα. Metrum formam ἀτιμώσαντες postulat Aesch. Suppl. 651.

945. Μενελέως τ' (δ' vulg.) Madvig. Quem tamen hic offendit Menelai nominis mentio. ἐν ἀνδράσιν] Cf. Andr. 591. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε κακὰ κακῶν;

946. ἐγὼ (pro ὥς) οὐχὶ Πηλέως ἀλλ' ἀλάστορος γεγῶς conj. Elmsl. ad Her. 168. ἀλάστορος γεγῶς] ἀμανρὸς ὦν γένος F. W. Schmidt, coll. Andr. 204. αὐτὴ τ' ἀμανρὰ κοῦ τύραννος ἢ Φρυγῶν.

951. οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ' ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις] οὐδ' ὅσον ἄκραν γε χεῖρα προσβαλεῖν πέπλοις Vitelli. οὐδ' ὥστ' ἄκραν γε χεῖρα — F. W. Schmidt. οὐδ' ἔσθ' ὅς ἄκραν χεῖρα προσβαλεῖ πέπλοις Herw. Qu. οὐδ' ὥστ' ἄκραν τὴν χεῖρα —, vel οὐδ' ὥστ' ἄκραν χέρ' ἐμβαλεῖν αὐτῆς πέπλοις. Cf. Hel. 1444. καὶ ἄκρα θίγῃς χερί. Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν (ἐμβαλεῖν Naber) γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. Qu. οὐ τὴν ἄκραν χεῖρ' —.

952. ὄρισμα βαρβάρων] ὄροις ἐν βαρβάρων.

953. οἱ στρατηλάται γένος] *εὐγενεῖς στρατηλάται* F. W. Schmidt.
 954. Φθίας δὲ τοῦνομ'] Qu. Φθία δέ γ' οὐδέν.
 956. τίς δὲ μάντις —;] πᾶς δὲ μάντις — F. W. Schmidt, ejecto v. 958.
 957. τυχῶν] Ad δλίγ' ἀληθῆ λέγει referendum.
 965. Cf. Iph. T. 1018. τῇδε γὰρ νοσεῖ | νόστος πρὸς οἴκους.
 969. ἐν εὐμαρεῖ τε] ἐν εὐμαρεῖ δὲ Blomf. Cf. Hel. 1227. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν. 1277. ἐν εὐσεβεῖ. Soph. Phil. 875. ἐν εὐχερεῖ.
 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος] Cf. Phoen. 253. 1677. Φρύγας] Qu. Φρύγα.
 971. Leg. φόνου κηλῖσιν αἵματος (pro αἵματι) χρανῶ. Cf. El. 92. αἷμα μηλείου φόνου.
 972. εἴ τίς με —] Cf. Alc. 70. βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται. Soph. El. 1208.
 973. θεός] φῶς Vitelli. φίλος Heimsoeth.
 974. Ut interpolatum excludit F. W. Schmidt.
 977. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις] Cf. Ag. 785 sq. Thuc. VI. 18. 1. τί ἄν λέγοντες — μὴ βοηθοῖμεν; Xen. Mem. III. 1. 10. Plat. Crat. 429 D. πῶς ἄν μὴ τὸ δν λέγοι;
 979. αἰνούμενοι γὰρ — ἄγαν] Cf. ad Or. 1102. Her. 204.
 981. παραφέρουσ'] Malim προσφέρουσ'. Ita etiam Herwerden.
 984. ὠφελεῖν] Qu. ὠφελῶν. Cf. 1008.
 993 sq. Ita Elmsleius ad Her. 44., εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, | ἔξισον αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον. | εἰ δ' ἡ παρούσα ταυτὰ τεύξομαι σέθεν, | μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται. | ὁμοῦ θ', ὅσον γε δυνατόν, αἰδεῖσθαι χρεῶν.
 993. ἀπαρθένευτα] Qu. ἀπάρθεν' ἐστί.
 994. δι' αἰδοῦς —] Cf. Bacch. 441. δι' αἰδοῦς εἶπον. Hec. 839. ἐγὼ σέ — δι' οἴκτου — ἔχω. Thuc. V. 29. τοὺς Λακεδαιμονίους δι' ὀργῆς ἔχοντες.
 995. ἢ μὴ παρούσης] Fort. ἢ 'κ μὴ παρούσης.
 1000. ἀργὸς ὦν τῶν οἰκοθεν] Cf. Aesch. Sept. 411. αἰσχροῶν γὰρ ἀργὸς — εἶναι φιλεῖ. Theogn. 1177. ἔργων αἰσχροῶν — ἀεργός.
 1002. πάντως δέ μ' —] Cf. Hel. 1393. παροῦσά τε — ἦν τε μὴ παρῆς. Suppl. 499. θεοῦ θέλοντος, ἦν τε μὴ θέλῃ.
 1003. ἦν] Qu. ἐστ'.
 1004. ἐξαπαλλάξαι] Qu. νῦν ἀπαλλάξαι.
 1006. δὲ] μὲν aut potius γὰρ Herw. ἐγκερτομῶν] σε κερτομῶν Dind. prob. Herw. μὲν] ἦν Blomf. Qu. δέ.
 1012. κακός] σκληρὸς F. W. Schmidt.
 1013. λόγους] φόβους Wecklein. ἄγανοὶ λόγοι δὲ καταπαλαίουσιν λόγους F. W. Schmidt.
 1016. ἀντιβαίνῃ] Cf. Soph. El. 575. βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβάς. Herod. VI. 73.

- 1017—1023. damnant Dind. Nauck. Herw.
 1017. τὸ χρηζόν] τὸ χρησιδόν Blomf. ἐπίθεται] ἐπίθεν Monk.
 1021. σθένει] I. e. βία.
 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων] Cf.
 Andr. 1001. τελουμένων. Aesch. Sept. 261. εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης. Plut. Mar. 42. ὥς εὖ γενησομένων. et ad Soph. El. 1344.
 1027. ἐπίκουρον κακῶν] Cf. Or. 211. ἐπίκουρον νόσου.
 1035. ἐσθλῶν κυρήσεις] Sc. αὐτῶν. Cf. Ion. 1269. ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος.
 1036. τίς ἄρ' ὑμέναιος] Løge τίν' ἄρ' ὑμέναιον. λωτοῦ Λίβυος] Cf. Tro. 544. Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει. Hel. 170. τὸν Λίβυν λωτόν. Herc. 684. Λίβυν αὐλόν.
 1038. συρίγγων — ἱαχάν] Cf. Ion. 498. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς ὕμνων. Tro. 337. El. 143. Aesch. Pers. 939.
 1042. χρυσεοσάνδαλον ἶχνος] Cf. Or. 1472. φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἶχνος ἔφερεν.
 1045. ἱαχήμασι mss. ἀχήμασι Elmsl. ad Her. 752.
 1046. Θέτιν — κλέουσαι] Cf. Alc. 449. ἐν ἀλύροις κλείοντες (κλέοντες?) ὕμνοις.
 1050. Διδὸς λέκτρων τρύφημα] Similiter Aesch. Ag. 1447. ἔμοι δ' ἐπήγαγεν | εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
 1051. ἄφυσσε] Cf. Med. 836. ἀφυσσαμέναν. Hom. Il. 10, 579. ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη | πλείον ἀφυσσάμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον. Arist. Nub. 52. 1054. λευκοφαῆ] Cf. μελαμπαῆς Hel. 525.
 1066. ἐξωνόμασεν mss. ἐξεπόνασεν Faehse, coll. 209.
 1075. ἔτικτε L. ἔτικτεν L². Faehse.
 1084. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμόν] Cf. Her. 822. ἀλλ' ἀφίεσαν(?) | λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὖριον φόνον. Phoen. 1092. μελάνδετον ξίφος | λαιμῶν διῆκε etc.
 1086. δοιβδήσει] Suspectum.
 1087. νυμφοκόμῳ] Cf. Med. 985. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει.
 1089. τὸ τᾶς Αἰδοῦς — πρόσωπον] Cf. Soph. Fr. 743. τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον. Arist. Av. 1321. Ἑσυχίας — πρόσωπον.
 1099. χρόνιον ἀπόντα] Cf. Arist. Th. 912.
 1101. πολλὰς ἰεῖσα] Qu. ἰεῖσα πολλάς.
 1108. τὰς γαμουμένας] Futurum.
 1112. προχύται] Cf. El. 803.
 1115. τοῖς ὀνόμασιν —] Cf. Phoen. 512. νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον βροτοῖς, | πλὴν ὀνόμασιν· τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε. Or. 448. Hipp. 503.
 1116. χρή με νομίσασαν (pro μ' ὀνομ.) F. W. Schmidt.
 1117. πατρὸς —] Qu. πατὴρ —.
 1118. χυπὸ τοῖς πέπλοις mss. χυπὸ σοῖς — Matth. χυπὸ σοῖς πτεροῖς ἄγε F. W. Schmidt. Qu. — ἔχε. πέπλοις] πτεροῖς conj.

Schmidt (II. 260.) et Herw., cui tamen non prorsus satisfacit ea conjectura.

1130. δεῖ γ'] Leg. δεῖ σ'.

1132. ξα] Malim ξ ξ. σε χρή] σε δεῖ Markland. Malim σε χρῆν.

1139. ὁ νοῦς —] Cf. Arist. Ran. 1396. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν (κῶγκον?) οὐκ ἔχον.

1141. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ'] Similiter Hel. 649. οὐκέτι στένομεν οὐδ' ἀλγῶ. Cycl. 465. γέγηθα μαινόμεσθα. Herc. 858. μαρτυρόμεσθα δρῶσ'. Ion. 1264. διωκόμεσθα — κρατηθεῖς. πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 459, qui similes numeri mutationes confert 1146. 516. 654. 928. Et sic Erf. ad Soph. Aj. 191.

1143. μὴ κάμνης mss. μὴ κάμης Porson. Elmsl. Vulgata soloeca est, ut vidit Porsonus ad Hec. 1166. ed. III.

1144. με δεῖ] τί δεῖ —; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 459. 'Why should I add falsehood to my other evils?' Et sic Seager in Class. Journ. XIX. 85.

1146 sq. Cf. Aesch. Ag. 1183. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.

1148. πρῶτα τοῦτ'] πρῶτα ταῦτ' Monk., coll. 349. ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον.

1153. γε L. P. σε Markl. Elmsl. ad Med. 940. Cf. Elmsl. ad Med. 1039. τε L. P. δὲ Matth. Recte. Cf. Herc. 97. ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς οὐμὸς εὐνήτωρ δὲ σός.

1154. ἵπποισι μαρμαίροντε] Cf. Ion. 888. χρυσῶ χαίταν μαρμαίρων. Arist. Fr. 33, 2. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει.

1157. σοι καταλλαχθεῖσα] Cf. Herod. VII. 145. καταλλάσσεσθαι τάς τε ἐχθράς καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους. Qu. σοι διαλλαχθεῖσα. προσούρισας L. προσούρησας P. προσούδεσας P. corr. προσούδισας Steph. in Thes. v. πάλος.

1160. εἰσιόντα] Cf. Arist. Lys. 636.

1162. θήρευνμ'] Anglice, a catch. I. q. ἄγρα. Cf. Aesch. Pr. 858. θηρεύοντες.

1164. τλημόνως] τλήμονος conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460. ἐπὶ τρισὶ] Eadem dura et invenusta tribrachys divisio occurrit Ion. 931. τίνα λόγον. V. Elmsl. ad Bacch. 938.

1167. λέξον τί φήσεις] βλέπον — Naber. Qu. δρα —.

1168. καλὸν γένος] καλὸν γέ τοι Fix. Nauck. Klotz. καλὸν γ' ἔθος Elmsl. καλὸν γε νῶν H. Steph. καλὸν τέλος (tribut) F. W. Schmidt. καλὸν γε νῶν Kvíčala. 'Ελένην Μενέλαος —] 'Ελένην Μενέλεως vel potius Μενέλαος 'Ελένην conj. Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 69. Cf. Hel. 87. Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ —.

1169. Qu. κακῆς γυναικὸς εἶνεκ' (pro μισθόν) —.

1171. εἰ (pro ἦν) στρατεύσει Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460.

1175. ἐπὶ δὲ δακρύοις —] Cf. 541. Notam interrogationis

vulgo post *παρθενῶνας* positam post *δεῖ* potius ponendam esse monet Elmsleius l. l., coll. Alc. 945—949. Soph. El. 266—274.

1176. *κάθημαι* mss. *καθῶμαι* Elmsl. l. l. In fine versus interrogandum.

1177. *φυτεύσας* mss. *φιτύσας* recte Blomf., ut numerosior evadat versus.

1179. *τοιόνδε μῖσος καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους | ἄπει; βραχείας προφάσεως ἐνδεῖ* (ita Reisk.) *μόνον* Madvig.

1182. *δεξόμεθα δέξιν* —] Cf. Bacch. 953. *κρύψει σὺ κρύψιν ἣν σε κρυφθῆναι χρεών.*

1185. *θύσας δὲ σὴν παῖδ', εἶτα τίνας* —; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460. *θύσεις σὺ δὴ παῖδ'· εἶτα τίνας εὐχὰς ἔρεῖς;* F. W. Schmidt.

Qu. *θύσας σὺ σὴν παῖδ' εἶτα* —; aut *θύσα σὺ παῖδ' ἔπειτα* —;

1186. *τί σοι κατεύξει τάγαθὸν σφάζων τέκνα;* Elmsl. ad Med. 323.

1187. *νόστον πονηρὸν]* *νόστον ἀπόνητον* F. W. Schmidt.

1189. *οὗ τὰρ' —]* Leg. *ἣ τὰν* —. Et sic Valck.

1190. *εὖ φρονήσομεν]* *εὐφρονας νεμῶ* F. W. Schmidt. Magis placeret *εὖ φρονεῖν νεμῶ*. De constructione cf. Hel. 1010. *ἀδικοῖ-
ημεν ἄν, εἰ μὴ ἀποδώσω.* Cf. Eur. Fr. 645, 4. *ἣ παισὶν αὐθένταισι
κοινωνῇ δόμων.*

1191. *προσπέσης* mss. *προσπεσῇ* Musgr.

1192. *τίς δὲ καὶ προσβλέπεται | παίδων σ', ἔν' αὐτῶν προέμενος
κτάνης τινά;* Elmsl. ad O. R. 1460. *προσβλέπεται]* *προσπιτύξεται*
conj. Weckl. Leg. *προσδέρξεται*. Nullum futurum est *βλέψομαι*.

1193. *παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν* L. P. *παίδων σ', ἔν' αὐτῶν* Elmsl.
Weckl. Leg. *παίδων ἐὰν σῶν.* *προθέμενος* L. P. *προέμενος* Elmsl.
ad Med. 1019. *προσέμενος* Weil. Weckl.

1202. *παιδὸς ὑστερήσομαι]* *παιδὸς ἔστερήσομαι* Cobet. Nauck.
prob. Herw. Qu. *εἴ τι δ' ὑστερούμεθα.*

1204. *ὑπότροπον* L. *ὑπόστροφον* P. *ὑπότροπος* (redux) Monk.,
coll. Hom. Od. 20, 332. 22, 35.

1207. *εἰ δ' εὖ λέλεκται τὰμὰ, μὴ δῆτα (?) κτάνης* Elmsl. ad
Her. 999., coll. Hipp. 1021. *ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν* prob. Blomf.
μὴ σύ γε κτάνης Monk., coll. Med. 1056. *μὴ σύ γ' ἐργάση τάδε.*
Qu. —, *μὴ κτεῖνας γένῃ* —.

1208. *κάμην]* Qu. *κάμου.*

1209. *τέκνα συνσώζειν* mss. Qu. *τέκνον ἐκσώζειν.*

1210. *πρὸς τὰδ' ἀντεῖποι* mss. *τοῖσδ' ἄν ἀντεῖποι* Burges. Weckl.
πρὸς τὰδ' ἀντερεῖ malit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460., coll. Hipp.
402. *οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλευμασι.* Alc. 618. *ἐσθλῆς γὰρ (οὐδεὶς ἀν-
τερεῖ) — γυναικὸς ἡμάρτηκας.* Recte, opinor.

1212. *ἐπάδουσ'] ἐπωδαῖς* Naber, coll. Cycl. 646. *ὥσθ' ὁμαρ-
τεῖν μοι]* *ὥστε μούμαρτεῖν (μοι ὁμ.)* conj. Elmsl. ad Med. 56.

1216. *ἰκετηρίαν* —] Cf. Or. 377. *τῶν σῶν δὲ γονάτων πρω-
τόλεια θιγγάνω | ἰκέτης, ἀφύλλον στόματος ἐξάπτων λιτάς.* Androm. 886.

1225. ζῶσάν τε καὶ θάλλουσαν] V. ad Soph. Trach. 235. καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα.

1227. οὗ νῦν ἀντιλάζυμαι χερσί] Cf. 1109. τί δ' ἐστὶν οὗ σα καιρὸς ἀντιλάζυται; et ad Med. 1216. Sed ἀντιλάζου est Or. 452.

1228. Qu. τί δ'; ἄρ' ἐγὼ σε πρέσβυν, ἄρ' —; vel πρέσβυ πάτερ.

1240. εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις mss. ἦν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις Herm. ad Vig. n. 304. (Ita Prom. 1013. σκέψαι δ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις, | οἷος etc.) εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις jure malit Elmsl. ad O. R. 191. et in Quart. Rev. XIV. 460., coll. Hipp. 1088. δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις.

1242. πατρὸς] πάρος conj. Markl. τε πρὸς Burges. App. ad Tro. p. 129. et Blomf. in Mus. Crit. I. 189., coll. Phoen. 619. Aesch. Prom. 73. Facile autem confundi potuisse πρὸς (πατρὸς) et πρὸς.

1246. βίου] Qu. πάτερ.

1248. ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν] ὁ μὲν, πάτερ, νεοσσός, — Herw. ἐστιν] ἔτεσιν frustra Madvig.

1249. πάντα νικήσω λόγον] πάντα κινήσω — frustra Canter. Sic Plat. Phil. 15 E. πάντα κινεῖ λόγον. Polit. 297 C. Conv. 198 E. Resp. V. 450 A.

1252. κακῶς ζῆν —] Cf. Fr. 596 N². τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστί ἢ ζῆν κακῶς. Adesp. 537, 2. N².

1257 sq. δεινῶς —] Similiter Ag. 207. βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι, βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐζω.

1257. Cf. 55. 447.

1258. τοῦτο γὰρ θραῖξάν μ' ἔχει (pro προῖξαι με δεῖ) Madvig.

1259. στρατεύμα ναύφρακτον] Cf. Arist. Eq. 567. ἔν τε ναυφράκτω στρατῷ. Ach. 95. ναύφρακτον βλέπεις.

1264. μέμνηε δ'] ἔμνηε δ' Lobeck. Leg. ἐπῆλθε δ'. Fort. ἐπέζεσ' —. στρατῷ] στρατὸν Lobeck. Cf. ad Arist. Th. 561. ἔμνηε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατὸν Lobeck.

1266. Ἑλληνικάς] Ἑλληνικῶν malit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460.

1268. ὑμᾶς τε καὶ μ', εἰ θέσφατ' οὐ λύσω θεᾶς F. W. Schmidt. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς] Cf. Soph. O. R. 407. θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν.

1270. τὸ κείνου βουλόμενον] Cf. Thuc. I. 90. τὸ βουλόμενον. V. ad Soph. Trach. 196. O. C. 1220.

1272. τούτου δ'] Leg. τούτου γ'.

1277. 1279. οἷ γώ] Scribendum fortasse plene οἷ ἐγώ.

1278. φεύγει] θύσει F. W. Schmidt. Recte. Fort. Αἰδοῖ.

1279. ταῦτόν μέλος —] Cf. Hipp. 1178. ὁ δ' ἦλθε ταῖτον δακρύων φέρων μέλος etc.

1280. μέλος] Qu. γένος. Sed cf. Hipp. 1178. πέπτωκα τῆχης] πέπτωκ' ἀχῆς Weckl.

1284. Cf. Phoen. 214. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις Παρνασσοῦ.
 1291. μήποτ' ὤφελος τὸν ἀμφὶ βουσι βουκόλον τραφέντα παῖδ'
 Ἀλέξανδρον κτίσαι conj. Elmsl. ad Med. 4.
 1300—1318. ἔνθα ποτὲ — ἀνοσίῳ πατρός] Hujus loci emen-
 dationem praebet Elmsl. ad Med. 4.
 1301. δολιόφρων Κύπρις] Cf. Aesch. Cho. 947. δολιόφρων ποινα
 (Ἐρμῆς?). Confer δολιόπους Soph. El. 1392.
 1305. τε] Qu. δέ.
 1311. προθύματ'] Cf. Arist. Pl. 660.
 1316. δυσελέναν] Formatum ut δύσπαρις. Cf. Or. 1389.
 1321. τούσδ' — Τροίαν] Haec abesse malit Herw.
 1323. μήτ'] Leg. μηδ'.
 1324. πομπὰν] Leg. πνοιάν.
 1334. 1335. Hos versus Iphigeniae continuaverit Blomf.
 1336. οἴκτειρώ σε —] Cf. Aesch. Ag. 1320. ὦ τλήμον, οἴκτειρώ
 σε θεσφάτου μόρου.
 1337. οἷας μήποτ' ὤφελος τυχεῖν] Construe οἷας μήποτε τυχεῖν
 ὤφελος. Aptè conferas locutionem οὐκ ἂν ὥόμην σε ποιῆσαι
 τοῦτο, et similes.
 1343. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα] Cf. Hipp. 718. Plat. Resp.
 X. 604 C.
 1344. δυνώμεθα mss. θυνώμεθα Madvig. δνώμεθα Weckl.
 1346. βοᾶται] βοᾷ τις W. Headlam. Qu. βοῶσι. τίνα βοήν;]
 Sub. λέγεις aut βοῶσι.
 1348. οὐδεὶς δ' ἐξ ἐναντίας λέγει Madvig.
 1349. εἰς θόρυβον ἐγὼ τιν' αὐτὸς ἦλθον. ΚΑ. ἐς τίν ὦ ξένε;
 Recte. Conj. Blomf.
 1352. Μυρμιδόνων] Μυρμιδῶν Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII.
 71. Notandus dactylus in quinta sede. Cf. ad 882. 1352.
 1357. ἐνικώμην κεκραγμοῦ] Cf. ad Tro. 23. κεκραγμοῦ] Cf.
 Plut. Mor. 654 F. Arist. Pac. 637. κεκράγμασι.
 1358. μάχη mss. μαχεῖ Elmsl. Cf. ad Arist. Ran. 607.
 1360. ἀλλ' ὀνησόμεσθα] ἀλλ' ὀνήσομεν σὲ confidenter reponit
 Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461.
 1361. ἐμοῦ γ' ἐκόντος] ἐμοῦ γ' ἔτ' ὄντος T. Halbertsma. ἐμοῦ
 γε ζῶντος recte Nauck. Sed cf. Hel. 1640. Soph. O. C. 1634.
 1364. αἰρεθεῖς —] Cf. Hel. 1631. ἥ με προύδωκεν — ΧΟ.
 καλήν γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν. Plat. Resp. VIII. 567 C. ἕως ἂν
 καθήρη τὴν πόλιν. — Καλὸν γε, ἔφη, καθαρόν.
 1366. ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε] ἐμὲ δὲ χρὴ τί δρᾶν τότε recte
 Gaisford. Cf. ad Fr. 707. Qu. ἐμὲ δὲ δὴ τί δρᾶν χρεών;
 1367. ὥς τῆσδ' —] Cf. Med. 609. Hec. 400. Elmsl. ad Med. 596.
 1371. τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας] Cf. Phoen.
 1683. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.

1377. σκέψαι μεθ' ἡμῶν —] Cf. Med. 850. μετ' ἄλλων σκέψαι τεκέων πλαγάν. (Ubi tamen v. annot.)

1379. πορθμός τε ναῶν] νεῶν τε πορθμός corr. Blomf. Gl. Pers. 177.

1380. ἐλίσσει] Qu. δείσαι'.

1385. καὶ γὰρ οὐχ οὕτω τι λίαν ἐμὲ φιλοπυχεῖν χρεῶν Elmsl. ad Her. 1., coll. El. 1105. καὶ γὰρ οὐδέ τοί τι λίαν ἐμὲ — idem in Ed. Rev. XIX. 92.

1386. οὐχὶ σοὶ μόνη] οὐκ ἐμοὶ μόνη Elmsl. ad Iph. T. 199. Qu. οὐχι (οὔτι) σὴν μόνης.

1389. χυπέρ] Hac de crasi cf. 1118. χυπό. Ion. 1270. χυπό. Cycl. 207. Iph. A. 1188. Suppl. 344. χυπερορρωδοῦσα. Com. adesp. 135. χυποτρίμματα.

1391. ἔχομεν ἀντειπεῖν — Elmsl. in Ed. Rev. XIX. 92. τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ'; ἄρα γ' ἔχομεν —; Bremi. Qu. τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ' ἔστ'; ἄρ' ἔχομεν —;

1392. διὰ μάχης μολεῖν — Ἀργείοις] Cf. 1414. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθών. Herc. 220. δς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολών. Hel. 978. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῶ συγγόνῳ. El. 1183. διὰ πρὸς ἔμολον ἃ τάλαινα ματρί.

1394. Cf. Orest. 806. ὡς ἀνὴρ — μυρίων κρείσσων δμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

1398. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου —] Cf. Her. 591. τάδ' ἀπὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια | καὶ παρθενείας.

1399. γάμοι καὶ δόξ' ἐμῇ] γαμήλιον λέχος Weckl., coll. Or. 1050. — καὶ γάμος καὶ φλόξ ἐμῇ F. W. Schmidt, coll. 732. τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα; Phoen. 344. Med. 1027. Idem tamen interpolatum versum habet. Utique mendosum videtur διὰ μακροῦ. καὶ δόξ' ἐμῇ] κεύδοξία aut καὶ δόξα μοι Herw.

1403. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ] Malim τὰ (pro τὸ) τῆς τύχης, et τὰ (pro τὸ) τῆς θεοῦ. Cf. ad Phoen. 1202. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει. Attamen Demosth. p. 53. τὸ τῶν θεῶν εὐμενὸς καὶ τὸ (τὰ?) τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται. Cf. ad Arist. Pac. 868.

1410. τὰναγκαῖά τε Wund. Adv. p. 43.

1411. ἐς τὴν φύσιν] Qu. ἐς σὴν φύσιν.

1415. ὁ θάνατος δεινὸν κακόν] Cf. Ran. 1394. Plat. Apol. 29 A δεδίασι δ' αὐτὸν (τὸν θάνατον) ὡς εὖ εἰδότες ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν ἐστι.

1422. ὦ λῆμ' ἄριστον] Cf. Iph. T. 609. Soph. O. C. 960.

1423. τί γὰρ τᾶληθές οὐκ εἶποι τις ἄν;] Cf. Arist. Pl. 252. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τᾶληθές λέγοι;

1435. παῦσαί με μὴ κάκιζε] Latet vitium. δ' ἐμοὶ] δέ μοι Herwerden.

1436. ἀδικήσει] ἀτυχήσεις conj. Cant. "non male", ait Elmsl. ad Her. 461. Recte proculdubio.

1438. μήτ' οὖν σὺ (pro γε) Elmsl.

1439. ἀμπίσχη] Aoristus.

1441. σὴν ψυχὴν] σὴν τύχην F. W. Schmidt.

1454. πατέρα τὸν ἀμὸν] Idem initium versus est Soph. El. 279. Cf. Eur. El. 550. τὸν ἀμὸν πατέρ'. Hel. 538. πόσιν τὸν ἀμὸν. πόσιν τε σὸν mss. πόσιν δὲ σὸν recte Reisig. p. 190. Hart. πόσιν γε σὸν Elmsl. ad Med. 940., coll. Andr. 247. Bacch. 923.

1455. κεῖνον δεῖ δραμεῖν] δεῖ κεῖνον δραμεῖν Porson. Sed cf. Soph. O. C. 1022. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν.

1457. δόλω δ'] δόλω γ' Elmsl. ἀγεννώς (τ') idem. Recte.

1458. σπαράξεσθαι mss. σπαράσσεσθαι (nisi forte vera sit lectio σπαραχθῆναι) Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte. Cf. Andr. 1185. οὐ σπαράξομαι κόμαν —;

1465. ὥς δρᾶς γ', αὐθαίρετος Herw. ὥς δρᾶς γ', ἐκουσίως (coll. 1503. 1555, aut potius εὐκαρδίως, coll. 1560.) F. W. Schmidt.

1467. οὐκ ἔῶ] Fort. οὐ σ' ἔῶ.

1468—1474. Cf. Arist. Pac. 956 sq.

1468. ἐπενυφημήσαι' — παιᾶνα] Cf. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπηνυφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα.

1470. ἴτω — εὐφημία] Cf. Ion. 1096. αἰοιδὰ — ἴτω. El. 879. ἴτω ξύνανλος βοὰ χαρᾶ. Soph. Tr. 207. ἴτω κλαγγά. Arist. Av. 857. ἴτω — βοά.

1471. κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις] Cf. Aeschin. 70, 31. ἐνῆρκται τὰ κανᾶ. αἰδέσθω δὲ πῦρ] Qu. ἀπιέσθω —.

1476. ἐλέπτολιν] Cf. v. ἐλέναυς Agam. 689.

1478. πλόκαμος ὅδε καταστέφειν] 'Here is my hair to crown' recte vertit Markland. Elmsleius confert Andr. 412. ἥδε χειρὶ σφάζειν, etc. Hipp. 294. γυναικες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον. χερνίβων τε παγαῖς] Eadem verba sunt 1479.

1480. ἐλίσσει' — Ἄρτεμιν] I. e. χορεύετε, choreis celebrate. Cf. Herc. 689. τὸν Λατοῦς εὐπαιδα γόνον εἰλίσσουσαι καλλίχορον. "Deleatur glossema Byzantinum ad sqq. Cf. me ad Ion. 177." (Herw.) Qu. αἰίδει'.

1483. Ἄρτεμιν θεῶν ἄνασσαν] Qu. Ἄρτεμιν θεὰν ἄνασσαν. Cf. Arist. Th. 971. Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἀγνήν.

1484. εἰ χρεῶν] ἢ χρεῶν Elmsl.

1488. ὥς δάκρυά γέ σοι] οὐ — England. Weckl. πῶς δάκρυά σοι —; conj. Blomf.

1496. Cf. 81. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα.

1501. Κυκλωπίων πόνον χερῶν] Cf. Or. 1570. παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον. Aesch. Fr. 347. ὑψηλὸν ἠβύσασα (?) τεκτόνων πόνον. Moschion. Fr. 1, 38. τάλαρον — μέγαν πόνον Ἰφραίστοιο.

1502. ἔθρεψας (vel forte ἐθρέψαθ') Ἑλλάδι με φάος Elmsl in Quart. Rev. XIV. 461.

1503. θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι [Cf. Herc. 1235. εἴ δ' ὀρέσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι. 1124. Bacch. 251. ἀναίνομαι, πάτερ, | τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν. Qu. θανεῖν δ' ἐγὼ οὐκ ἀναίνομαι, vel θανεῖν γὰρ —, vel θανεῖν δ' ἔτ' —.

1515. ῥανίσιν αἵματορρύτοις] Cf. Iph. T. 624. ῥανίοι — αἵμακται.

1516. εὐφυῇ] Scrib. εὐφυᾶ, quae Attica forma est. Cf. ad Arist. Thesm. 968. εὐφυῇ — δέρην] Cf. Fr. 186. εὐφυᾶ — φῶπη.

1522. θεῶν] Malim θεάν.

1524. θύμασιν χαρεῖσα] Cf. Arist. Nub. 274. τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι. Th. 981. χαρέντα χορείαις.

1533. Lege ὥς κλύης.

1536. ἦκοις] Qu. ἦκης.

1558. δώρου mss. δορὸς Pierson. Cobet.

1560. σιγῇ παρέξω γὰρ —] Qu. αὐτὴ παρέξω γὰρ —. Vel — χροός· παρέξω γὰρ —. Cf. Hec. 546. μή τις ἄψηται χροός τοῦμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.

1568. ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς (πέρι? λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβας θ' ὁμοῦ] Cf. Arist. Pac. 956. ἄγε δὲ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα | περὶ θι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια. Av. 850. 958. Dem. p. 618, 7. τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψόμενον. βωμὸν θεᾶς] Qu. βωμὸν πέρι.

1569. Cf. Arist. Av. 850. παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἵρεσθε (αἶρε αἶρε vel αἶρε' ὦδε?) καὶ τὴν χέρνιβα.

1570. ὦ Διὸς Ἄρτεμις —] Cf. Theodect. Fr. 10, 1. ὦ καίμιν φεγγῇ λαμπάδ' εἰλίσσων φλογὸς | ἦλιε. Qu. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διός.

1572. δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὃ γέ σοι δωρούμεθα] δέξαι — τοῦθ' ὃ σοι δωρούμεθα Cobet.

1574. καλλιπαρθένου δέρης] Cf. Hel. 1. καλλιπάρθενοι ῥοαί.

1579. ἵνα πλήξειεν ἄν] Lege ἵνα πλήξειέ νιν. Similem errorem alicubi apud Sophoclem offendi. Qu. ἵν' ἄν (ubi) πλήξει νιν, vel ἵν' ἄν πλήξειεν εὖ, vel ὅπως πλήξειέ νιν.

1580. ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆει φρενὶ mss. ἐμοὶ δ' εἰσῆειν ἄλγος οὐ σμικρὸν φρενὶ Cobet. Qu. ἐμοὶ δὲ φόβος (aut τριμός) οὐ μικρὸς —.

1581. αἴφνης ὄρα] Suspectum. Leg. ὄρα ν ἄφνω. Cf. Mei 1205. Alc. 422.

1582. πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ᾔσθεται ἄν σαφῶς] Qu. πληγῆς σαφῶς γὰρ πᾶς τις ᾔσθητο κτύπον, vel πληγῆς γὰρ ᾔσθητο κτύπον πᾶς τις σαφῶς.

1583. οὐ] Leg. οἶ.

1584. βοᾷ δ' ἱερὺς] Anapaestus in secundo pede non tolerandus est. Leg. ἐβόησε δ' ἱερὺς, πᾶς δ' —, aut βοᾷ δὲ μάστι.

πᾶς δ' —. ἐπήχησε στρατὸς] Cf. Cycl. 425. ἐπηχεῖ ἄντρον. ἐπήχησε] Qu. ἐπήυσε.

1585. εἰσιδόντες] Fort. ὥς ἰδόντες.

1587. ἀσπαίρουσ'] Cf. El. 843. ἥσπαιρεν, ἡλάλαζε (l. ἐσφάδαζε).

1590. πῶς δοκεῖς] Cf. Hec. 1160. Hipp. 446. et ad Arist. Ach. 24.

1594. ταύτην μάλιστα τῆς κόρης —] Leg. ταύτην μὲν ἀντὶ —.

1596. ἡδέως τε τοῖν' ἐδέξατ'] Qu. τὸ θυμὸν δέχεται τοῦτο.

1597. Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς] Qu. — ἐπιστροφάς. Cf. Hel. 404. Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομάς (ἐπιστροφάς?) | πέπλευκα πάσας.

1598. θάρσος αἶρε] Qu. θάρσος ἴσχε.

1599. ὥς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ] Qu. ἡμέρᾳ γὰρ τῇδε δεῖ, vel ὥς δέον (χρεὼν) —.

1602. Ἡφαίστου φλογί] Ex Homero Il. 17, 88. φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστιο | ἀσβέσιω. Cf. Arist. Plut. 661.

1608. ἀφίπτατο] Qu. ἀπέπτατο aut ἀπέπτειτο. Requiritur aoristus.

1609. λύπης δ' ἀφαίρει] Cf. ad Hipp. 1105. λύπας παραιρεῖ. πόσει πάρες χόλον] Cf. Suppl. 111. πάρες γόνον. Cycl. 310. πάρες τὸ μάργον.

1619. καὶ μὲν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει mss. Qu. καὶ μὲν ὁδ' αὐτὸς ἐγγὺς Ἀγαμέμνων ἄναξ. Vel καὶ μὲν ὁδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει πέλας.

1620. τούσδ' αὐτοὺς mss. τούσδ' αὐτὸς Heath. Qu. τοὺς αὐτούς.

1621. Qu. γύναι, | θυγατρὸς εἵνεκ' ὀλβιοὶ γενοίμεθ' ἄν.

1623. νεαγενῇ] Qu. νεογενῇ. Cf. Aesch. Ch. 530. νεογενὲς δάκος.

1624. στρατὸς πρὸς πλοῦν ὄρᾳ] Cf. Fr. 162. ἀνδρὸς δ' ὄρῶν-τος εἰς κύπριν νεανίου etc.

1625. Qu. χρόνια τὰμά (vel δ' ἀμά) σοι προσφθέγματα.

CYCLOPS.

ΚΥΚΛΩΨ. Etiam Aristiae tragoedia satyrica fuit Κύκλωψ.

2. εὐσθένει mss. ηὐθένει L. Dind. εὐθένει Herw., verbum εὐσθενεῖν antiquioribus Graecis abjudicans.

3. ἐμμανῆς mss. ἐκμανεῖς Scal. (Fortasse recte: cf. Hipp. 1229. Bacch. 36.) Cf. Bacch. 1092. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς. El. 1253. τροχηλατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον.

5. γηγενῇ μάχην δαρός] Cf. Ion. 987. γηγενῇ μάχην. Herc. 1272.

6. ἐνδέξιος] Qu. ἐν δεξιᾷ.

7. Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσην θενῶν δορί] De hoc versu v. Elmsl. ad Suppl. 303.

8. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ] Anglice having seen in a dream. Cf. Plat. Lys. 218. βαβαί — κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκένοι. Arist. Vesp. 1218. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐστιώμεθα; Ran. 49. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς | τῶν πολεμίων —. HP. σφώ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. καὶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. τοῦτ' ἰδὼν] Qu. ταῦτα πάντ'.

9. ἔδειξα] Qu. ἔδωκα.

10. μείζον' ἐξαντλῶ πόνον] Cf. 284. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντλή-
κότες. 110. Med. 79. Hipp. 898. λυπρὸν ἀντλήσει βίον. Fr. 455.
μυρίαι | τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον. Aesch. Prom. 375.
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Latine exantlare.

12. ὁδηθείης] Cf. 98. βορὰν ὁδηῖσαι ναυτίλοις. 133. ὁδησον
ἡμῖν σῖτον.

14. εὐθυνην] ἰθύνειν Blomf. ad Pers. 417. Gl.

15. ἀμφῆρες δόρυ] Sic ἀκάτιον ἀμφηρικὸν Thuc. IV. 67. Cf.
Hel. 1381. ὅταν κωπηῆρες εἰσβῶμεν σκάφος. λαβῶν] Qu. λαχῶν.

16. παῖδες τ'] Lege παῖδες δ'. ἐρετμοῖς] Leg. ἐπ' ἐρετμοῖς
(aut ἐπ' ἐρετμούς). Cf. Arist. Ran. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην.

17. ῥοθίοισι λευκαίνοντες] Cf. Iph. T. 1387. λάβεσθε κώπης
ῥοθία τε λευκαίνετε. Iph. A. 158. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη | λάμ-
πουσ' ἡώς. Oppian. Hal. 156. κώπησι δ' ὑπ' εὐκήλοισι θάλασσαν |
ἀτρέμα λευκαίνουσι.

21. μόνωπες mss. μονῶπες Dind. Cf. 649. ποντίου παῖδες
θεοῦ] Cf. Arist. Vesp. 1529.

22. ἄντρ' ἔρημ'] ἄντρ' ἐρέμν' Herw.

25. εὐίων βακχευμάτων] Cf. Bacch. 608. εὐίου βακχεύματος.

27. μοι] Malim μου.

29. πίστρα] Cf. 47.

30. τῷ τε δυσσεβεῖ] τῷδε (vel τῷ γε) δυσσεβεῖ. μένων] δό-
μων aut μελάθρων conj. Jacobs, coll. Alc. 247. μελάθρων στέγαι.
Subaudiendum οἴκοι.

31. δείπνων ἀνοσίων διάκονος] Qu. δεῖπνον ἀνόσιον διακονεῖν.

32. τὰ προστάχθέντ'] Fort. δ προσετάχθης.

36. παῖδας προσνέμοντας] Qu. παῖδάς μου νέμοντας. Cf. 28.

39. κῶμοι Ald. κῶμον aut κώμους Heath. κῶμον G. F. D.
Goes. in ed. 1799. 42. γενναίων τ'] Leg. γενναίων δ'.

40. αἰοδαῖς] Qu. ἄμ' ᾠδαῖς.

47. πίστραις] Leg. πίστροις. Cf. 29. Qu. πέτροις.

48. βλαχαὶ τεκέων] Cf. Hom. Od. 12, 265. μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα
βοῶν ἀνλίζομενάων | οἴων τε βληχῆν.

49 sq. Qu. τάδ' οὐ τάδ' — δροσεράν, — κεράστας;

50. κλιτὺν δροσεράν] Cf. Hipp. 226. δροσερά — κλιτύς.

51. ῥίψω πέτρον — σου] Cf. Bacch. 1096. αὐτοῦ χειρμάδας —
ἔρριπτον. Soph. Aj. 154. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεῖς | οὐκ ἄν
ἀμάρτοις. Fort. ῥίψω πέτρον — σοι (coll. Tro. 729. Ἀχαιοῖς —
ῥίπτειν ἀράς), aut κατὰ σου.

53. *στασίωρον* mss. *στασίωρος* Scal. *στασιωρός* (i. e. *stationum custos*) Herm. Recte, opinor.

54. *ἀγροβότα*] *ἀγροβάτα* conj. Herm. Seyf. ad Phil. 214. (Et sic P. corr. et l.). Forma *ἀγροβότας* est Soph. Phil. 214. ὡς ποιμὴν *ἀγροβότας*. ubi tamen corrigendum videtur *ἀγροβάτας*.

55. *σπαργῶντας μαστοὺς*] Qu. *σφριγῶντας* —. Cf. Bacch. 700. ὅσοις νεοτόκοις μαστὸς ἦν *σπαργῶν* (*σφριγῶν*?) ἔτι.

58. *ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ — τεκέων*] Cf. Aesch. Sept. 348. *βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται*.

59. *βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων*] Cf. Eur. Pol. II. 477. *βληχητὰ τέκνα* (τέκεα?) *κοῦδαμῶς τοῦμοῦ τρόπον*.

60. *ἀμφιβαίνεις*] Mendosum. *ἀμφιλαφῇ* Hart. Postulatur — — —

61. *λείπουσα*] Qu. *λιποῦσα*. Sed cf. v. str. 47.

62. *ποιηροὺς — νομοὺς*] Cf. 45. *ποιηρὰ βότανα*. Bacch. 1046. *ποιηρὸν νάπος*.

63. *οὐ τάδε Βρόμιος*] Cf. 204. *τί βακχιάζει*; *οὐχὶ Διόνυσος τάδε*. Tro. 99. *οὐκέτι Τροία τάδε*. Andr. 168. *οὐ γάρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε*. Xen. Cyr. VI. 1. 10. ὡς οὖν τὰ μὲν οἴκοι στρατείαν ὄντα, *τάδε δὲ ἑορτὴν, ἔμοι μὲν οὐ δοκεῖ* etc.

64. *θυρσοφόροι*] Cf. Bacch. 103. *θυρσοφόροι Μαινάδες*. *οὐ τάδε Βρόμιος*, —] Cf. 204. *οὐχὶ Διόνυσος τάδε*. Andr. 168.

65. *ἀλαλαγμοὶ*] Cf. Hel. 1352. Herod. VIII. 37. I. q. *ἀλαλαγαί*.

66. *κρήναις παρ' ὑδροχύτοις*] Cf. Fr. 884, 2. *Δημητροὺς ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχύου*. et v. *οἰνόχυτος*, Soph. Phil. 714. *οἰνόχυτου πώματος*.

69. *ἱακχον ᾠδὰν* —] Cf. El. 143. *ἱακχὰν ἀοιδὰν* — *σοὶ κάτω γὰρ ἐνέπω γόους*. Hymni Ἰακχος dicti specimen exstat Arist. Ran. 316 sq.

71. *πειτόμαν*] *πέτεται* Goes.

72. *λευκόποσιν*] I. e. *nudos pedes habentibus*. Cf. Bacch. 861. 664. Ion. 220.

73. *Βακχεῖε*] Cf. Bacch. 1153. *ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον*.

74. *οἰοπολῶν — σεῖεις*] Qu. *οἰοπολεῖς — σείων* (*σείων* l.). *οἰοπολεῖς* L. *οἰοπολῶν* Nauck. Weckl.

77. *μονοδέρκτα*] Qu. *μονοδερχέτα*. *θητεύω Κύκλωπι*] Cf. Alc. 6. Apollod. III. 42. *Κάδμος δὲ ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει*.

82. *ἄντρα — πετρηρεφῇ*] Cf. Aesch. Prom. 300. *πετρηρεφῇ | αὐτόκιτι' ἄντρα*. Eur. Ion. 1400. *Μακρὰς πετρηρεφεῖς*. *ἄντρα δ'*] Qu. *ἄντρα τ'*.

83. *προσπόλοις*] Leg. *προσπόλους*.

84. *ἀτὰρ δὴ τίνα*] Cf. Tro. 63. *ἀτὰρ δὴ —*; Qu. *ἀτὰρ τίνα δὴ*. Sic Hec. 258. *ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ'* —; Arist. Plut. 1102. *ἀτὰρ διὰ τί δὴ* (γε al.) —;

85. *ναὸς Ἑλλάδος σκάφος*] Cf. Iph. T. 1345. *κάνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος*. 1292.

8. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ] Anglice having seen i. κώπης ἀνάσσει. Plat. Lys. 218. βαβαί — κινδυνεύομεν ὄναρ π. J. Aesch. Pers. 378. Vesp. 1218. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐστὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς | τῶν πολεμίων —. ἂ, βορᾶς κεχρημένοι, Ἀπόλλω. ΞΑ. κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. τ. 1.
9. ἔδειξα] Qu. ἔδωκα. 1199. πώματος κεχρημέ-
10. μείζον' ἐξαντλῶ πόνον] Cf. ? Iph. A. 382. τοῦ κέχρησαι; κότες. 110. Med. 79. Hipp. 898. μουσι.
- μυρία | τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν Cf. Aesch. Fr. 96, 2. μήτε κρωσ-
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω λους λιπεῖν. Fr. Adesp. 546, 6. ὑδρη-
12. ὁδηθείης] Cf. 98. σταγόνας ὑδρηλάς.
ἡμῖν σῖτον.
14. εὐθύνεν] ἴθυνεν ἄξενόν τε γῆν Goes.
15. ἀμφῆρες δόρυ] ἰσβεβῶτες. Sed cf. 467.
- Hel. 1381. ὅταν κωπ. γένεσθε Blomf. ad Pers. 176.
16. παῖδές τ'] Cf. 106. πάρεισι — πάγον] Cf. 106.
(aut ἐπ' ἐρετμούς) Δίρκης νάματ'. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον] Cf.
17. ῥοθίον] Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις.
ῥοθιά τε λευ. Leg. πόθ' (πόθι) ἄν. Vel πόθεν — λάβοιμ' ἄν.
πουσ' ἡώς. particula ἄν.
- ἀτρέμα λ. τις θέλει βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις κεχρημένοις Elmsl.
- 21 Cf. ad 87.
- θεοῦ] βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις] Cf. 133. ὁδησον ἡμῖν σῖτον. 12.
ὁδησαι (i. e. ὠνήσασθαι). Post κεχρημένοις plenum pun-
ponatur.
99. τί χρῆμ';] Imo τί τὸ χρῆμ' (quid rei est?); Cf. Nub. 325.
101. χαίρειν προσεῖπα] Lege χαίρειν προσεῖπον. Cf. Eurpol.
11. 556. χαίρειν προσεῖπας (ἡμᾶς). Xen. Mem. III. 131. προσεῖπων
— τινὰ χαίρειν.
103. Cf. Soph. Phil. 264. χῶ Κεφαλλήνων ἄναξ (Ulysses).
104. Interpunge sic, οἶδ' ἄνδρα κρόταλον (sub. λέγεις). Cf.
ad Ach. 430. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. Av. 1461. ἄνδρα κρό-
ταλον] Cf. Ar. Nub. 260. λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον, παιπάλῃ.
105. ἐκεῖνος οὗτος] Imo ἐκεῖνος αὐτός. Et sic Herw.
106. πόθεν — πάρει] Cf. 95.
107. ἐξ Ἰλίου γε] ἐξ Ἰλίου τε Herm. Dind. ἐξ Ἰλίου γὰρ Cobet.
108. ᾗδουσθα mss. Scribe ᾗδουσθα. Et sic Matth. Cobet. Cf.
ad Arist. Nub. 329.
110. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί] Cf. Arist. Vesp. 10.
τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον (σὺ δαίμονα Herwerden).
117. οὐκ εἶσ'] οὐκ ἔστ' F. W. Schmidt. ἦ] Scrib. ἦ.
121. Cf. Hel. 1579. ἔτ', ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει,
πλεύσωμεν; Soph. El. 352. ἦ τῷ ζῶσι] Qu. ἦ 'κ τοῦ ζῶσι.
Δήμητρος στάχυν] Cf. Aesch. Fr. 300, 7. Αἴγυπτος — φερέσβιον
Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν. Eur. Fr. 757, 6. κάρπιμον στάχυν.

123. Βρομίου — πῶμ'] Cf. Alex. 230, 3. ποδαπὸς δὲ Βρόμιος; 274, 6. Βρομίου — Λεσβίου. ἀμπέλου ῥοάς] Cf. Bacch. 281. διὰν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς.

125. ὅσοι περὶ ξένους] Cf. Alc. 1148. εὐσέβει περὶ ξένους. Arist. Ran. 458. ὅσοι — εὐσεβῇ διήγομεν τρόπον (l. βίον) περὶ τοὺς ξένους. Antiph. IV. 2. ἀσεβεῖ μὲν περὶ τοὺς θεούς.

126. φορεῖν] Cf. Hel. 619. εἰδὼς οὐδὲν ὥς ὑπόπτερον | δέμας φοροίης. et mea ad Soph. Tr. 323.

129. ἢ δόμων ἔσω;] Scrib. ἢ δόμων ἔσω;

130. πρὸς Αἴτνη] Lege πρὸς Αἴτνην. Cf. Arist. Fr. 509 D.

131. οἷσθ' οὖν δὲ δράσεις;] Lege οἷσθ' οὖν δὲ δραῶσον; ut in Ion. 1029. Arist. Eq. 1158. Av. 54. 80. Cf. etiam Her. 452. οἷσθ' ὃ μοι σύμπραξον. Hel. 315. 1233. Hec. 225. Iph. A. 725. Her. 551. Soph. O. R. 543. Lucian. Hermot. 63. οἷσθ' οὖν δὲ δράσεις (δραῶσον?);

132. Qu. πᾶν γὰρ ἂν σοι δραῶμεν ἂν. Cf. Arist. Nub. 427. λέγε νυν ἡμῖν ὃ τι σοι δραῶμεν.

133. ὀδησον ἡμῖν σῖτον] Cf. 98. 12.

136. ὀπίας] Cf. Vesp. 353. ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι, ubi allusio est ad ὀπήν (foramen). V. Athen. p. 658 C. Sic κραδίας (τυροῦς) apud Hesych.

140. ὦ φίλτατ' εἰπὼν] Leg. ὦ φίλτατον πῶμ'. Cf. Ar. Ach. 855.

142. δν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις] Lege δν ἐξέθρεψ' ἐν ταῖσδ' —.

144. νεῶς] Monosyllabum, ut λεῶς, ni fallor, alicubi.

147. ῥυῇ] Cf. Hipp. 443. ἦν πολλὴ ῥυῇ.

148. ἡδεϊάν γ'] Leg. ἡδεϊάν τ' (Reisk.).

149. ἄκρατον μέθυ] Cf. Alc. 760. εὐζωρον μέθυ. Ion. 1198.

150. ἢ γὰρ — καλεῖ.] Leg. οὐ γὰρ — καλεῖ; τὴν ὦν ἡν καλεῖ] Invitat (provocat) emptionem.

151. ποτήρ'] I. q. ποτήριον. Cf. Alc. 756. ποτήρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν | πίνει etc.

152. φέρ' ἐγκάναξον] Cf. Arist. Eq. 105. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν | σπονδὴν. Eupol. 272. τήνδ' — ἐκκανάξει (l. ἐγκανάξει). Aelian. Epist. IV. Hesiod. Theog. 367. Qu. ὥς ἂν εὐφρανθῶ πιών. ὥς ἀναμνησθῶ] Qu. ὥς ἂν εὐφρανθῶ.

153. παπαιάξ] Hic gaudentis exclamatio. Cf. 503. Arist. Lys.

924. δός μοι νυν κύσαι. | -Ἰδού. — Παπαιάξ. Qu. βαβαιάξ.

158. τὸν λάρυγγα] Leg. τοῦ λάρυγγος.

159. εἰς ἄκρους — ὄνυχας] Cf. El. 835. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς. Ion. 1180. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσί, Bacch. 709. Iph. T. 255.

162. τυρέυματ' ἢ] τύρευμα καὶ Wilamow. Recte, opinor. Fort. τυρόν τιν' ἢ —. Sed cf. 192. Τύρευμα formatum ut βούλευμα.

μήλων τόκον] Leg. μήλων βοράν. Cf. 122. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορά. Possis etiam μήλων κρέας (κρέα).

163. γε δεσποτῶν] Qu. τῶν δεσποτῶν.

164. μαινοίμην] μαιοίμην F. W. Schmidt. βουλοίμην Ald. Both. Herm. Quod recipiendum videtur.

166. ῥῖψαι] Intransitive, ut in Alc. 897. τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου | τάφρον εἰς κοίλῃν —; Hel. 1325. ῥίπτει δ' ἐν πένθε. Iph. A. 757. Xen. Cyr. IX. 20. Theogn. 175. ἦν δὴ χοὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον | ῥῖψαι καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων.

167. καταβαλὼν — τὰς ὀφρῦς] Cf. Fr. 1040, 3. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα.

169. τουτὶ τοῦρθόν] Qu. τοῦτό γ' (τ') ὀρθόν. Sc. τὸ πένος. Cf. Arist. Lys. 937. ἀλλ' ἐπῆρται τουτογί. Qu. ἵνα τοῦτο τὸ πένος ὀρθόν ἔστ' ἀνιστάναι. Praestat, opinor, simplex ἀνιστάναι.

170. μαστοῦ τε δραγμός] Cf. Theocr. XXVII. 50. μᾶλα τεύπρατιστα τάδε χνοάοντα διδάξω (διδράξω conj. Pal. lege πιαξῶ).

παρεσκευασμένου] περισκεπασμένου Jacobs. prob. Goes. Qu. παρεσκευασμένον (et sic, ut vid., P. pr.).

172. οὐ κυνήσομαι] οὐκ ὠνήσομαι sagaciter Tyrwhitt. Fort. οὐ κυκήσομαι. Cf. Arist. Pac. 1169.

174. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον] Cf. 235. κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον. Qu. τὸν ὀφθαλμὸν μόνον.

175. προσφέρεσθε] Indicativus. διαλαλήσωμεν recte L.

177. ἐλάβετε — χειρίαν] Cf. Andr. 628. οὐκ ἔκτανες γυναιῶν χειρίαν λαβών. Ion. 1257. χειρία γ' ἄλοῦσα.

180. διεκροτήσας] Qu. διακροτήσας. Aut διακορεύσας. Cf. Arist. Th. 480. ἥπερ με διεκόρευσεν.

181 sq. (ἐπεὶ — γαμουμένη,) | τὴν προδότιν; Goes. ἐπεὶ γ' | Displicet haec particularum conjunctio. Qu. ἐπεὶ γαμουμένη ; πολλοῖς ἥδεται. Noli de syllaba longa ante finalem creticum sollicitus esse in dramate satyrico. Qu. ἦτις γε —.

182. τοὺς θυλάκους — φοροῦντα] Leg. τὸν θυλάκους —.

θυλάκους τοὺς ποικίλους περὶ τοῖν σφυροῖν] Cf. Xen. Anab. I. 5. 8. ἔχοντες — τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. Herod. VII. 61. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας (gestabant Persae).

185. ἐξεπτοήθη] Leg. εἶτ' ἐπτοήθη. ἀνθρώπιον] Qu. ἀνδρῶν πολὺ.

190. φέρεσθε] Leg. φθείρεσθε.

192. βότρυνος — εὐίου] Cf. Soph. Fr. 239, 2. βάκχιος (βάκχειος vulg.) βότρυνος.

193. Cf. Ar. Eq. 234. οἷμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

194. γὰρ] Leg. τᾶρ'.

195. λάθοιτέ γε] Leg. λάθοιτέ νιν, aut λάθοι τις ἄν.

197. καταφυγαὶ — πέτρας] Cf. 412. ἐν μυχοῖς πέτρας | πτήξαντες εἶχον. γε] Leg. νιν.

198. μεγάλη γ'] Lege μεγάλ' ἄν. Cf. 220. 221. ἡ Τροία] Cf. Andr. 705. Hel. 957.

199. μυρίον δ' ὄχλον] Qu. μυρίῳ δ' ὄχλῳ. Cf. Aesch. Pers. 87.
201. εὐγενῶς] Qu. εὐκλεῶς. Cf. Her. 535. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον. Or. 786. ἀκλεῶς κατθανεῖν. Alc. 150. 725. Aesch. Ag. 1303. εὐκλεῶς — κατθανεῖν.
202. τὸν πάρος γ'] Leg. τὸν πάροιθ'.
203. ἄνεχε, πάρεχε] Eadem verba Tro. 308. Arist. Vesp. 1326. Cf. Av. 1720. ἄναγε, δέχε, πάραγε, πάρεχε.
204. οὐχὶ Διόνυσος τάδε] οὐχ ὁ Διόνυσος τάδε Porson. Vulgata recte tuetur Dobraeus Adv. II. 394. Cf. 63. οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροί, etc. Andr. 168.
205. τυμπάνων τ' ἀράγματα] Cf. Fr. 631. κοσσάβων ἀραγμός. Qu. τυμπάνων τε κρούματα, vel τυμπάνων τ' ἀλαλάγματα (cf. 66. 647.). De anapaesto in quinto pede cf. 244. in quarto 234.
206. πῶς μοι —;] Leg. ποῦ μοι —;
207. ἦ mss. Scrib. ἦ.
208. πλευράς] πλευροῖς malit Elmsl. ad Her. 824. Recte.
209. ἐξημελγμένον] Cf. Aesch. Cho. 898. οὖλοισιν ἐξήμελξας (ἐκ τοῦ μαστοῦ) εὐτραφὲς γάλα.
210. τί φάτε; τί λέγετε;] Cf. 259. ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει. Hel. 483. πῶς φής; τί λέξεις; 471. πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; 780. πῶς φής; τίν' εἶπας μῦθον;
212. ἀνακεκύφαμεν] ἀνακύπτειν (resupinare collum) legitur Arist. H. A. IX. 7. 6.
218. μήλειον —] Cf. ad Hel. 1137. θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον. Aesch. Prom. 116. θεόσυντος ἢ βρότειος ἢ μεμιγμένη (ὁδμή). Alex. III. 493.
220. ἐπεὶ γ' ἄν mss. ἐπεὶ μ' ἄν Seidler. Qu. ἐπεὶ τᾶν (aut ἐπεὶ τοί) μ'. Cf. 198. γαστέρι] Notanda haec forma in trimetro. Cf. ad Rhes. 393. μητέρος. Or. 751. θυγατέρος.
221. Cf. Arist. Pac. 323. μηδαμῶς — πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
223. κατέσχον — χυθόνα] Annon προσέσχον —? Qu. τήνδ' ἔσχον.
225. σῶμα συμπεπλεγμένους] Leg. σώματ' ἐμπεπλεγμένους.
226. συμμιγῇ] συμμιγῶν T. Halbertsma.
227. πληγαῖς] πνίγει F. W. Schmidt.
229. Qu. ἐπύκτευσ', ὦ γέρον.
231. ἦσαν] Norant. Pro ἦδεσαν. Cf. Rhes. 855.
232. ἐφόρουν] Qu. ἔφερον.
233. τόν γε] Leg. τόν τε.
234. ἐξεφοροῦντο] ἐξεφρίεντο Weckl., coll. Tro. 652.
235. κλωῶ τριπτήχει] Leg. κλωῶ 'ν τριπτήχει. Cf. Xen. Hell. III. 3. 11. δεδεμένος — ἐν κλωῶ. et ad Arist. Eq. 367. οἶόν σε δήσω τῶ (l. δήσω 'ν τῶ) ξύλῳ. Sed Xen. Hell. II. 4. 29. τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιῶ (ἐν κλωῶ?) δήσαντες. κατὰ τὸν δμφαλὸν μέσον] Cf. 174. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον.

236. τὰ σπλάγχν' —] Cf. Arist. Ran. 473. ἡ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει. Arist. Lys. 367. βρύκουνσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω. Soph. Aj. 1178. ἐξαμήσεσθαι] Cf. Aesch. Ag. 1655. ἐξαμήσαι πολλὰ (l. κάρτα) δύστηνον θέρος. Pers. 822. ὄθεν πάγκλαντον ἐξαμᾶ θέρος. Arist. Lys. 367. τᾶντερ' ἐξαμήσω.

237. ἀπόθλίψειν] ἀπολέψειν Ruhnken. Cf. Epicharm. p. 102. ἀπολελεμμένος τὸν καυλόν.

239. νηὸς] Lege ναὸς, ut in 85. etc. ἀποδώσειν] Pro ἀποδώσεσθαι, ut videtur. Cf. Thuc. VI. 62. καὶ τάνδράποδα ἀπέδωσαν (ἀπέδοντο?), καὶ ἐγένοντο (ἐγένετο?) ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα.

241. κοπίδας — θήξεις] Cf. Soph. Fr. 761. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς | ἐν χειρὶ θήγεται, τάχος δ' ἀμβλύνεται (ita enim corrigo). Arist. Fr. 551. ὦ — πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας.

242. μέγαν φάκελον ξύλων] Cf. Herod. IV. 67. φάκελοι ῥάβδων μεγάλοι. IV. 62. φρυγάνων φάκελοι. Thuc. II. 77. φακέλους ὕλης. et ad Arist. Ran. 839. κομποφακελορρήμονα (f. κορμο.).

243. ἐπιθείς] In focum, opinor. Cf. 389.

244. πλήσουσι νηδὺν] Lege πλήσωσι (Barnes.) —. Cf. 302. νηδὺν καὶ γνάθον πλήσαι σέθεν. Fr. 107. πλήσας δὲ νηδύν. ἀπ' ἀνθρώκος] Leg. ἀπ' ἀνθρώκων, ut in v. 374.

245. ἔδοντος] διδόντος δαῖτα — Ruhnken. Leg. ἐλόντος.

246. τετηκότα] I. q. τακερά.

247. Lege — δαιτός εἰμ'· ὀρεσκόων | ἄλις λεόντων etc. Cf. Hipp. 1276. φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων. Hom. Il. 1, 268. Od. 9, 155. Aesch. Sept. 532. Forma Homerica est ὀρεσκαῶς. ἔκπλεως] Leg. ἔμπλεως.

248. λεόντων] λαγῶν γὰρ Schenkl. Qu. μὲν ἀρνῶν.

249. χρόνιός εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων] Cf. Andr. 84. χρόνιος οὗς' ἐκ δωμάτων. Hel. 1041. χρόνιος εἰ κατὰ στέγας. Phoen. 370. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα. Iph. A. 1099. χρόνιον ἀπόντα. Suppl. 91. Rhes. 559. etc.

250. τῶν ἡθάδων] Cf. Arist. Eccl. 584. τοῖς ἡθάσι λίαν | τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν. 251. αὖ] Leg. οὖν.

252. πρὸς ἄντρα τὰ σ'] πρὸς οἴκους σοὺς Heimsoeth. Recte, opinor. Cf. 288. Glossema videtur esse ἄντρα. Qu. πρὸς ἄντρα ταῦτ' (aut τάδε γ'). Cf. 324.

256. σκύφου] Cf. 399. 411. 556. Alc. 801. El. 499. Fr. 379. 146, 2. Achae. 33. Sed Ion. 36. ἐν τῷ σκύφει (σκύφω?).

258. ἦν τούτων] ἡροῦμεν F. W. Schmidt.

259. ὑγιὲς οὐδὲν — λέγει] Cf. Arist. Th. 636. οὐδὲν ὑγιὲς — λέγει. Thuc. III. 75. ὥς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιὲς διανοοιμένων. οὐδὲν ὧν φησιν λέγει] Cf. 210. τί φάτε; τί λέγετε;

261. κακῶς γὰρ ἐξόλοι'] Malim κακῶς ἄρ' (vel γ' ἄρ') ἐξόλοι'.

265. μά θ' mss. τά θ' Herm. Hamaker. Recte. Fort. μὰ κύμαθ' ἱερά τ' —.

266. ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον] Cf. Soph. Phil. 799. ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον. Arist. Pac. 1198. ὦ φίλιαι, ὦ Τρυγαῖ. Vesp. 1512. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε etc. Lys. 872. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον. et ad Eq. 725.

267. ἐγὼ] Qu. ἐμέ.

268. κακοὶ] Qu. γέ σοι. Cf. Eubul. III. 260. κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις etc. Aristophont. 5, 1. Soph. Phil. 1369. Alciph. III. 10.

270. αὐτὸς ἔχ'. ἔγω γε] αὐτὸς ὅδ' ἔγωγε F. W. Schmidt. Qu. αὐτός γ' ἔγωγε. Aut οὐ τοῖσδ' ἐγὼ σε τοῖς — περνάντ' ἐσεῖδον. ἔγωγε] Fort. ἐγὼ γάρ. At cf. 273.

274. πλείω] Leg. πλέον. λέγω] νέμω F. W. Schmidt et Naber. Recte.

275. Interpunge sic, ἐρέσθαι πόθεν — ὦ ξένοι. (sic).

282. πόνον — ἐξηντληκότες] Cf. 10. ἐξαντλῶ πόνον. 112. πόνον τὸν δεινόν] Qu. πόνον δεινόν τιν'.

285. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν] Parum placet Naberi correctio μηδέν αἰτιῶ βροτόν.

288. πρὸς ἄντρα σούς] πρὸς οἴκους σούς Heimsoeth. (Sed cf. 224. ἐξ ἄντρων ἐμῶν.) ἄντρα σ' εἰσαφιγμένους T. Halbertsma, coll. Andr. 13. εἰσαφικόμην. ἄντρα σὰ τάδ' Hart. πρὸς ἄντρα σοῦ γ' Weckl. Qu. πρὸς ἄντρα ταῦτ' —. Aut πρὸς ἄντρα τούσδ' —. Cf. 324. ἐν τῇδε πέτρᾳ etc. Qu. πρὸς ἄντρα σου 'ξαφιγμένους. Vel potius πρὸς ἄντρα σ' ὧδ' ἀφιγμένους.

290. νεῶν L. ναῶν Canter. Utraque forma apud nostrum legiur.

291. εἰρυσάμεσθα L. ἐρυσάμεσθα Matth. Qu. ἰδρυσάμεσθα. Cf. 318.

292. ἱερός τ'] Leg. ἱερός γ' aut ἱερός δ'.

295. Post h. v. excidisse versum suspicantur Herm. Hart. Kock, quorum hic sic suppleri posse existimat (πάσαις ἐπ' ἀκταῖς σοῦ πατρὸς θακήματα)· | ὦν καὶ σὺ κοινοῖ. Res prorsus diversas hic misceri monuit Kock, qui "Eorum quae exciderunt quae fuerit sententia dubium esse non videtur. Necesse est eis continuatam fuisse recensioem promontiorum litorumque Neptuno in Graecia sacrorum. Verba ipsa restitui certa conjectura non possunt." τά θ' L. τὰ δ' Kirch. Weckl.

296. Post 282. confidenter transposuerit Kock Ver. p. 252., οὔτοι (ἐσμέν)· πόνον τὸν δεινόν ἐξηντληκότες | δύσφορά γ' δνειῖδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν (vel potius ἀντεδώκαμεν, coll. El. 957-Phoen. 883.). δύσφρον' L. (δύσφρονά γ' l.) δύσφορά γ' Par. δύσφημ' probabiliter conj. Weckl.

297. κοινοῖ] Indicativus.

299. νόμοις δὲ θνητοῖς] Qu. νόμος δὲ θνητοῖς (Musgr. Dind.), aut νόμου δὲ θνητῶν (et εὐλόγως ἐπιστρέφου). εἰς λόγους ἀποστρέφη mss. εἰ λόγος σ' ἐπιστρέφει Madvig. εἰ λόγους [λόγων debebat]

ἐπιστρέφει Musgr. εἰ νόμους ἐπιστρέφει Herw. ad O. R. 728. Malim εἰ νόμον γ' (aut νόμων, aut νόμων γ') ἐπιστρέφει. Qu. νόμου (aut νόμων) δὲ θνητῶν εὐλόγως ἐπιστρέφον.

300. ποντίους ἐφθαρμένους] Leg. ναυτίλους —. Cf. Iph. T. 265. ναυτίλους ἐφθαρμένους. Hel. 773.

301. πέπλοις] Leg. πέπλους.

304. ἐχέρωσ' Ἑλλάδα] De hac caesura quinti pedis cf. ad Her. 529.

305. δορυπετῇ L. Leg. δοριπετῇ. Cf. Tro. 1003. δοριπετῆς ἀγωνία. Sic δοριμανής, δορίμαργος, δοριάλωτος, δοριθήρατος, δορίκτητος, δορίπρονος, δοριμήστωρ, etc.

308. δαῖτ' ἀναλώσεις] Qu. δαῖθ' ἐτοιμάσεις.

309. ποῖ τρέψεταιί τις;] Cf. Arist. Ach. 206. ποῖ τις τρέψεται;

310. πάρες τὸ μάργον —] Cf. Suppl. 111. πάρες γόνον. Iph. A. 1609. πόσει πάρες χόλον.

311. τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ] Malim — ἀνθ' ἐλοῦ. Cf. tamen ἀνταμείβεσθαι, etc.

312. ἡμείψατο] Anglice, get in return.

316. τοῖς σοφοῖς] Qu. τοῖς βροτοῖς. Cf. Aesch. Cho. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, | τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.

318. ἐναλίας] ἐναλίους conj. Weckl. Recte, opinor. ἄς καθ' ἴδρυνται] ἄς καθίδρυνται Lehrs. αἷς — Pal. conj. Weckl. Recte.

321. ὃ τι] ὅτι conj. Weckl. Fort. ὅπου.

323. ὄμβρον ἐκχέη] Sc. Ζεὺς aut ὁ θεός. Cf. ad Arist. Vesp. 774. ὄοντος.

324. στέγν'] Qu. στεγανά. V. Soph. Ant. 114. Thuc. 3, 21. Altera forma est Herod. 4, 23. Hipp. de Aëre 291. ἔχω] Qu. ἔχων.

325. θήρειον δάκος] Cf. Hipp. 646. ἄφθογγα δάκη θηρῶν.

326. ἐν στέγοντι L. εὖ τέγγων τε optime Reisk. ἐκτείνων τε vel potius εὖ στένων τε Faehse. εὖ στένω τε Goes. "Cyclops γαστέρα στένων (ventrem implens carnibus) est Homericus ille qui μεγάλην ἐπλήσατο νηδύν." (Goes.)

327. ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα] εἰτ' ἐκπιῶν — Goes. Cf. Arist. Eq. 354. ἐπιπιῶν ἀκράτου | οἶνου χόα. πέπλον] Leg. πέδον. et sic Musgr. ἀμφορέα πλέων F. W. Schmidt.

328. κρούω] κροτῶ — κτύπον F. W. Schmidt. κροτῶ | πέπλον, — κτυπῶν. Qu. δέγκω.

331. πῦρ ἀναίδων] Qu. πῦρ ἀνάπτων.

332. τὰμὰ πιαίνει βοτά] Cf. Theocr. 8, 39. τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε.

334. ἃ γὰρ οὔτινι θύω L. Offendit hic dura anapaesti caesura. Qu. οὐδενὶ δὲ θύω, aut ἀγὰρ οὔτι θύω. Eadem crasis est Arist. Ran. 33. ἐγὰρ οὐκ —.

335. τῇ μεγίστῃ — δαιμόνων] Qu. τῷ μεγίστῳ —. Cf. Eupol. 172. κοιλιοδαίμων.

336. τοῦμ' πιεῖν — τοῦφ' ἡμέραν] Cf. Phoen. 401. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν. El. 429. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς. Trag. adesp. 107, 2. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν. καὶ φαγεῖν] κάμ-φαγεῖν Herw. Post ἡμέραν ponatur virgula.

337. Ζεὺς οὗτος] Pro Ζεὺς τοῦτο. Cf. ad Arist. Nub. 201.

341. οὐ παύσομαι] οὐ φείσομαι F. W. Schmidt. κατεσθίων τε σέ] κατεσθίων γε σὲ idem. Nescio an recte.

342. ξένιά τε] Lege ξένια δὲ (Fix).

343. πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', δς ζέσας mss. πῦρ κάχελῶον καὶ λέβηθ', ὅστις ζέσας Herwerden. πῦρ κάχελῶον τὸν λέβητά θ', δς ζέσας melius conj. Weckl. Qu. — καὶ λέβηθ', ὅσπερ ζέσας (cum Dobraeo). τόνδε λέβητά γ', δς ζέσας] καὶ λέβηθ', [malim ὅσπερ] ζέσας Herw. Qu. πῦρ καὶ λέβητα τόνδε πάτριον, δς ζέσας etc. 344. ἀμφέξει] Leg. ἐψήσει.

345. τῷ — θεῷ] Qu. τοῦ — θεοῦ.

349. γνώμην] ὤμην Herw. ad O. R. 608. Leg. ὄρμον. ἀλίμενον] Malim ἀλιμένον.

350. Διογενὲς θεὰ] Cf. Soph. Aj. 91. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον.

352. κάπλιν κινδύνου βάθρα] Qu. κείμιν κινδύνου πέλας, vel κάπικινδύνους μάλα (πόνους).

353. σύ τ'] Leg. σὺ δ'. ἀστέρων — ἔδρας] Aristot. Cosm. τῶν ἀστρων τὰ μὲν ἀπλανῆ — τὰς αὐτὰς ἔχοντα ἔδρας.

355. Ζεὺς] τοι F. W. Schmidt. Weckl. Quod parum satisfacit. Constructio est ἄλλως νομίζει θεὸς τὸ μηδὲν ὦν. Cf. Her. 168. γέροντος — τὸ μηδὲν ὄντος.

356. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ L. Qu. εὐρεῖά σου φάρυγξ, ὦ Κύκλωψ. (Cf. ad v. ant. 369.) εὐρείας σᾶς φάρυγγος, Κύκλωψ Kirch. et (τᾶς) Weckl. Sed genitivus est φάρυγος, non φάρυγγος.

357. ἀναστόμου] Aperi. Cf. Xen. Cyr. VII. 5. 15. Polyb. V. 62. 4. (Νεῖλον διώρυχας). Sext. Empir. Math. V. 59.

358. χναύειν] Anglice to gnaw, unde χναυμάτιον. Cf. v. τρώγειν, to nibble. ἀνθρακιᾶς ἄπο] Cf. 374. θέρμ' ἀπ' ἀνθρώπων κρέα.

359. κρεοκοπεῖν μέλη ξένων] Cf. Aesch. Pers. 463. κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη.

361. προδίδου] προτίθει F. W. Schmidt. προσδίδου Madvig, coll. 531. Hel. 700. Arist. Eq. 1222. Pac. 1111.

362. μόνος μόνῳ κόμιζε mss. μόνος μόνῳ γέμιζε Weckl. μόνος μόνῳ δ' ὀρμιζε — F. W. Schmidt. πορθύμιδος σκάφος] πορθύμιδος σκάφει Goes. Cf. 704. νεὼς σκάφος. 467. Iph. T. 742. 1345. 1406. Rhes. 392.

364. χαιρέτω δὲ θεοστρυγῆς, | ἀποβώμιον ὅστ' ἔχει — Herw.

365. ἀποβώμιος] Leg. ἀποβώμιον. Verba ἄν ἔχει θυσίαν, ut glossema insulsum, omiserit Goes.

367. κεχαρμένος βορᾷ] Cf. Tro. 529. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς. Cf. Iph. A. 200. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον. Arist. Vesp. 389.

369 sq. Locus graviter corruptus. Sic Kirchhoff, νηλῆς, ὦ τλᾶμον, ὅστις δόμων | ἐφεστίους ἱκτῆρας ἐκθύεις ξένους, | ἐφθά τε δαινύμενος μυσαιοῖσι τ' ὁδοῦσιν | κόπτων βρύκων | θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα. (μυσαιοῖσιν ὁδοῦσιν κόπτεις βρύκεις M. Haupt.)

369. νηλῆς] Cf. Aesch. Prom. 42.

371. ἐκθύει] ἐκθύεις recte Herm. Cf. Or. 191. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς. Soph. El. 572. Mendosa videntur verba ἐκθύεις δόμων.

372. κόπτων, βρύκων] Cf. Eupol. II. 492. ὅσος δ' ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ.

373. ἐφθά τε] Imo ὀπτά τε, ut ostendit quod sequitur ἀπ' ἀνθρώκων. Cf. 245.

374. [ἀνθρώπων] Herm. Weckl.

377. μῶν γε θοινᾶται mss. μῶν τεθοίνονται Reisk. Matth. Elmsl. ad Med. 1334. Recte.

379. κᾶπιβασιάσας] κᾶτι βασιάσας T. Halbertsma. Malim κᾶτα βασιάσας. Idem suadet Herw. Utique simplex verbum requiritur.

380. εὐτρεφέστατον] Imo εὐτραφέστατον. Activo sensu Aesch. Sept. 309. Cho. 898.

382. χθόνα] Qu. στέγην.

383. δρυὸς] Cf. Soph. Tr. 765. Virg. Aen. 6, 215.

384. δρυὸς κορμούς] Cf. Hec. 573. κορμούς φέροντες πευκίλους. Hel. 1601. Herc. 241. δρυὸς κορμούς. Soph. Tr. 1196. Arist. Lys. 205. Hom. Od. 23, 196. Herod. VII. 36. Lucian. de M. Per. 24.

385. τρισσῶν — βάρος] Cf. 395.

390. σκύφος τε L. Leg. σκύφος (σκύφον?) δὲ, ut in P. Cf. 388. σκύφος — κισσοῦ] Cf. Fr. 146, 2. ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος. Alc. 756. ποτήρα δ' ἐν χείρεσσι (l. ποτήριον δ' ἐν χερσὶ) κίσσινον λαβὼν etc. σκύφος] Leg. σκύφον. Cf. ad 411.

392. ἐπέζεσεν] ἐπέστησεν recte Lobeck. ad Aj. 40., ut et ipse conjeceram. Transitive, ut ἐξέζεσεν Aesch. Sept. 696. Plerumque intransitivum est ἐπιζειν (v. Hec. 583. Iph. T. 987.). Cf. Aesch. Prom. 370. Dionys. com. III. 551.

394. Post δρεπάνω γ' exciderunt fortasse nonnulla.

395. σφαγεῖα] Victimae. Cf. Tro. 742. El. 800.

397. Ἄιδου μαγείρῳ] Similiter Aristias trag. Fr. 3. μαζαγρέτας (-της?) Ἄιδου τραπεζεύς.

398. ῥυθμῷ τινι L. P. τίνι ῥυθμῷ codex Par. ἐνὶ ῥόθῳ F. W. Schmidt. ῥυθμῷ γ' ἐνὶ Faehse. Leg. οὐχ ἐνὶ ῥυθμῷ, si legitimus est dactylus in quinto pede. Cf. El. 772. ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνον | κτείνει Θυέστου παῖδα βούλομαι μαθεῖν. Suppl. 94. γυναικας, οὐ ῥυθμόν γ' ἔνα | κακῶν ἐχούσας. Her. 131. Ἑλληνα

δυνάμει πέπλων ἔχει. Fr. 271, 2. τῆς τύχης οὐχ εἰς τρόπον. Fr. 547. ἔρωτος — οὐ μί' ἡδονή. Arist. Nub. 647. Tentabam etiam ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν. XO. τίνι δυνάμει; | OΔ. τὸν μὲν —.

399. λέβητος ἐς κύτος] Cf. Suppl. 1202. τρίποδος — κύτει. Arist. Pac. 1223. θώρακος κύτος. Aesch. Ag. 1128. πίνει δ' ἐν ἐνύδρῳ κύτει. | δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω. χαλκήλατον] Leg. χαλκηλάτου (l. ap. Steph.).

400. τὸν δ' αὖ —] Cf. Soph. Tr. 779. μάργας ποδὸς νιν — δίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν. | κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραιίνει etc.

402. καὶ καθαρπάσας] καὶ διαρταμῶν Pal. Qu. κᾶθ' ἀναρπάσας.

403. λάβρω μαχαίρᾳ] ἀβράς (aut λιπαράς) κρεάγρᾳ aut δικρῶ μαχαίρᾳ F. W. Schmidt. Recipiendum videtur κρεάγρᾳ. ἐξώπτα] Cf. Herod. IV. 164. λάβρω] Vitiosum, ni fallor. Qu. λάβρως.

404. ἐς λέβητ' ἐφῆκεν — μέλη] Cf. Andr. 955. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶσσαν ἐς τὸ σύμφυτον. ἐφῆκεν] ἔθηκεν F. W. Schmidt.

407. ἄλλοι] Scrib. ἄλλοι (Kirch.). ἐν μυχοῖς πέτρας] Cf. 199. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

408. πτήξαντες] Cf. ad Aesch. Vesp. 1489. πτήσσει Φρόνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ. πτήξαντες εἶχον] Cf. Soph. Phil. 600. δν εἶχον ἐκβεβληκότες.

410. Formae φάρυγος φάρυγι φάρυγα leguntur aut legi debent Cratin. II. 119. 167. Arist. Fr. 515. Pher. II. 281. Telecl. II. 362. Henioch. III. 560. Theocr. XXIV. 28. Cf. Hor. Od. III. 11. 19. 'Spiritus teter saniesque manet | Ore trilingui.' ἀνέπεσε] Recubuit. αἰθέρ'] ἀτμὸν Nauck. Recte, opinor.

411. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον] Cf. Ion. 973. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν; σκύφος] Leg. σκύφον. Cf. ad 390. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον] Cf. Ion. 973. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν; et ad Orest. 1316. Plat. Phaed. 2. οὐδὲν πάννυ μοι ἐλεεινὸν εἰσῆει. Herod. I. 86. Κροίσῳ ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος. III. 14. αὐτῷ Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἶκόν τινα. Alibi apud nostrum semper accusativum adsciscit verbum εἰσερχεσθαι, ut in Med. 931. εἰσῆλθέ μ' οἶκος etc.

412. Μάρωνος] Cf. 617. 141. Cratin. 135.

413. ὦ παῖ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ] Cf. 585. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης. Bacch. 550. ἔσορᾷς τάδ', ὦ Διὸς παῖ Διόνυσε; Fr. 132, 1. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως.

415. κομίζει] Qu. πορίζει aut πιέζει. Διονύσου γάνος] Cf. Bacch. 261. βότρυος — γάνος. 382. Fr. 135, 3. ἀμπέλων γάνος.

416. ἔκπλεως] Leg. ἔμπλεως.

417. ἄμυστιν ἐλκύσας] Cf. Incert. ap. schol. ad Eur. Rhes. 406. βαθείας καὶ πυκνάς | ἔλκουνσι τὰς ἀμυστίδας.

422. τρώσει] τρύσει (i. e. βλάπτει) Naber, coll. Hom. Od. 21, 293. οἶνός σε τρώει (τρύει Naber) μελιηδῆς, ὅς τε καὶ ἄλλους | βλάπτει. Leg. στρώσει. οἶνος] Qu. ὦνος. Cf. 554. et ad 567.

423. ἐπεγγέων —] Cf. Aesch. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγγέασα.

424. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ] Cf. Alc. 757. πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ, | ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ | οἶνου. El. 402. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Arist. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνης κότῳ.

425. ᾄδει — ᾄμουσ'] Cf. 493. ᾄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος. Fr. 907, 2. ᾄμουσ' ὑλακτῶν, ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν. Alc. 777. Phoen. 814. ἀμουσοτάταισι σὺν ὠδαῖς. ᾄδει] Qu. ᾄδεν.

426. ἐπηχεῖ — ἄντρον] ἐπήχει — L. P. Recte. Cf. Iph. A. 1584. ἅπας ἐπήχησε στρατός.

429. φεύγειν] φυγεῖν conj. Weckl. Recte, opinor. Cf. ad 478.

433. ὥσπερ πρὸς ἱξῶ —] Cf. Ag. 1316. Shakesp. Henry VI. V. 6. 'The bird that hath been limed in a bush | With trembling wings misdoubteth (mistrusteth?) every bush'. λελημμένος] Eadem perfecti forma Bacch. 876. Ion. 1113. Aesch. Ag. 876. Soph. Fr. 794. Ar. Eccl. 1090. Sed vix hic convenit λελημμένος. τῇ κύλικι λελημμένος] Cf. Bacch. 1160. ἀπορία λελημμένος. Ag. 885. Sept. 361.

434. πτέρυγας ἀλύει] πτέρυγα σαλεύει Musgr. Jacobs. Goes.

435. τὸν ἀρχαῖον φίλον] Qu. σὸν —.

437. Cf. Rhes. 463. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἤμαρ (l. ἄμαρ) εἰσίδοιμ', etc. Arist. Pac. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ.

439. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν] Qu. τοῦ Διονύσου τοῦ φίλου (aut τοῦδε τοῦ φίλου θεοῦ) χηρεύομεν. Aut τοῦδε (om. τοῦ?) σίφωνος φίλον —. Prior enim syllaba in σίφων longa est (v. Arist. Th. 557. ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον).

440. χηρεύομεν] Cf. Alc. 1089. τί δ'; οὐ γαμεῖς γὰρ, ἀλλὰ χηρεύσεις μόνος; οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν] οὐκ ἔχοντα καταφυγὴν feliciter Herm.

443. Ἀσιάδος — ψόφον κιθάρας] Cf. Fr. 371. Ἀσιάδος κρούματα. Arist. Th. 120. κρούματά τ' Ἀσιάδος.

444. κλύοιμεν] Leg. κλύοιμ' ἄν. 445. ἔρπειν] Qu. ἔρρειν.

446. Βακχίου ποτῶ] βακχείῳ ποτῶ Elmsl. ad Bacch. 308. Leg. βακχίῳ ποτῶ.

447. ῥυθμοῖσί νιν mss. δρυμοῖσί νιν Tyrwhitt. Weckl. ῥυθμῶ σύ νιν Goes. Qu. ῥυθμῶ τινι aut ῥοπάλοισι.

448. σφάξαι μενοινᾶς] Cf. Arist. Vesp. 1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τ' ἀνδρήνια. Soph. Aj. 341. τί ποτε μενοινᾶ; κάτω] Qu. κάτω.

449. ἡ 'πιθυμία] Qu. ἡ προμηθία (Musgr.), vel ἡπιβουλία.

450. πῶς δαί;] Qu. πῶς δή; Et sic Nauck.

451. ἀπαλλάξαι] Leg. ἀπαλλάξω (Casaub.).

454. ὑπνώση] ὑπνώσση Herm. Dind. Qu. ὑπνωθῇ, aut ὑπνώσση (Or. 173.). Cf. Chaeremon. 14, 12. ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον

Ἑλενίων ἔπι etc. Herod. I. 11. III. 69. Attamen activa forma ὑπνῶν est Arist. Lys. 143. βακχίου νικώμενος] Cf. ad Tro. 23.

455. ἀκρεμὼν] Cf. Theocr. 16, 96. Theophr. H. Pl. I. 1. 9.

460. ὥσεί τις] Qu. ὅπως τις.

462. φαεσφόρῳ] Cf. Hel. 635. φλογὶ φαεσφόρῳ. Herc. 750. φαεσίμβροτοι.

463. συνανανῶ] Cf. Hipp. Aër. 286. Plat. Phaedr. 251 D.

464. ἰοὺ ἰοὺ] Scrib. ἰοῦ ἰοῦ, quae gaudentis exclamatio est.

465. γέγηθα μαινόμεσθα τοῖς —] γέγηθ', ἀγαλλόμεσθα σοῖς — F. W. Schmidt, coll. Bacch. 1197. ἀγάλλῃ; ΑΓ. γέγηθα —. et de structura Iph. A. 1141. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ'. Hel. 649. οὐκέτι στένομεν οὐδ' ἀλγῶ. Qu. γεγήθαμεν μαινόμεθα —. (Ut exciderat -μεν ante simile μαιν-.). Vel γέγηθα μαίνομαι τε —. Cf. Soph. El. 1153. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς. Arist. Ran. 751. πλεῖν ἢ μαίνομαι (sc. χαίρων). τοῖς εὐρήμασιν] Qu. τῶδ' εὐρήματι. εὐρήμασι (sic) P.

466. Qu. κᾶπειτα καὶ γέροντα καὶ σὲ καὶ φίλους. γέροντά τε] Fort. γέροντά τ' ἔς —.

467. νεὼς — ἐμβήσας σκάφος] At cf. Her. 845. ἰκέτευσε — Ἰόλαος ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον. Iph. T. 742. καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος (καὶ σκάφος νεὼς ἐμβήσομαι?). Qu. (ἔς) νεὼς (mon.) μελαίνης —. ἐμβήσας] Fort. ἐμβιβάσας.

469. ἐκ σπονδῆς] Leg. ἐν σπονδαῖς (Reisk.).

471. φόνου] Leg. πόνου. Et sic Nauck.

472. μέγας γὰρ δαλός] Cf. 617. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. δν ξυλληπτιέον] Leg. οὐ ξυλληπτιέον. Cf. Soph. Phil. 282.

474. τοῦ Κύκλωπος] Leg. τὸν Κύκλωπος.

475. σφηκιὰν] Cf. Pher. II. 353. σφηκίαί. ἐκθύρομεν L. P. ἐκτρίβομεν l. ἐκθύρομεν optime F. K. Hertlein, recepit Wecklein. Cf. Arist. Vesp. 457. τῷφε πολλῶ τῷ καπνῶ (αὐτούς). Qu. ἐμπρήσομεν. 476. Scrib. σιγαῖτέ νυν (sic).

477. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι] Sc. αὐτοῦ, τοῦ δόλου. Cf. Arist. Pac. 305. πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει. κελεύω] κελεύσω conj. Weckl. Recte.

478. πείθεσθ'] Leg. πίδεσθ'. Cf. ad 429. Idem vult Weckl.

481. ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους] ἀπολιπόντα τοὺς φίλους Scal.

484. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας] Cf. El. 817. ἵππους τ' ὀχμάζει. Or. 265. μέσον μ' ὀχμάζεις. Aesch. Prom. 5. 619. δαλῶ mss. δαλοῦ H. Steph. Qu. δαλόν.

490. ἀπωδός] Leg. ἀοιδός. Ita etiam Herwerden. Contrarium est προσωδός. καὶ κλαυσόμενος] Cf. Arist. Pac. 1293. ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός. Fort. τάχα κλαυσόμενος.

491. εὐάζει] Cf. Bacch. 1035. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις. 68. τὸν βάκχιον εὐαζόμενα θεόν.

496. βοτρυών — πηγαῖς] Cf. Herc. 892. βοτρυών — χεύμασι.

499. ἐπὶ δεμνίοις] Qu. ἐπὶ δεμνίῳ (aut δεμνίου).

500. χλιδανῆς — βόστρυχον] Qu. χλιδανὸν —. Cf. Aesch. Pers. 536. χλιδανῆς ἥβης τέρπιν. Fr. 433. χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς. Soph. El. 52. κατατόμοις χλιδαῖς.

501. μυρόχριστος] Qu. μυροχρίστον.

502. θύραν] V. Mein. Fr. Com. IV. 455.

503. παπαπᾶ] Malim παπαπαῖ. Cf. Arist. Th. 1191. δ δ δ, παπαπαπαῖ. Lys. 909. δός μοί νυν κύσαι. MY. ἰδού. KI. παπαιάξ.

504. δαιτὸς ἥβης mss. δαιτὸς ἥβη Lobeck. Weckl. δαιτὸς ἥδει conj. Herw., coll. Hom. Il. 1, 575. Latet aliud quid. Fort. δαιτὶ σεμνῇ. Cf. Aesch. Eum. 968. τάδε τοι χώρᾳ τῇμῃ προφρόνως ἐπικραινομένων γάννυμαι. Agathias apud Suid. in μέλον: δ δὲ ἐφίετο — τῆς περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξης (τῇ — δόξη?).

505. δλκὰς ὥς mss. δλκάδος temere Weckl.

506. ἄκρας] Leg. ἄκρον.

507. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων] Qu. ὑπάγει δέ μ' οἶνος εὐφρων.

508. ἦρος ὦραις] Qu. ἦρος ὦρᾳ (ὦραι). Cf. Arist. Nub. 1008. ἦρος ἐν ὦρᾳ. ἐπὶ κῶμον] ἐπὶκῶμον frustra Weckl.

510. ἀσκὸν ἔνδος] Fort. οἶνον ἔγχει.

511. καλὸν — δεδορκῶς] Cf. 553. καλὸν βλέπω.

512. ἐκπερᾶ μελάθρων] Cf. Eur. Andr. 823. δωμάτων — ἐκπερᾶ. Hel. 1401. Aesch. Cho. 637. ἐκπέραμα δωμάτων.

513. τις ἡμᾶς] τιν' ἡμῶν Goes.

514. Versus graviter corruptus. Tentabam γλυκὺ δ' ἀμμένει λέχος σου | χρῶα —. λύχνα L. λίχνα P. δάϊα] δαίει ed. Barnes. δαίσει Goes. δάϊα corruptum esse censet Elmsleius ad Med. 875. Qu. ἀμμένα δίεισιν.

518. ἐξομιλήσει] ἐξαναλδήσει Herw., coll. Hom. Il. 23, 599. λήτιον ἀλδήσκοντος. Theocr. 17, 78. et composito ἀναλδήσκειν Apoll. Rhod. III. 1363. etc. Qu. ἐξανθήσει. Cf. ad v. str. 510.

520. βακχίου τούτου τρίβων] Cf. Herod. IV. 74. δοτις μὴ κάρτα τρίβων εἶη αὐτῆς (τῆς καννάβιος).

523. ἐρυγγάνων γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἔχω F. W. Schmidt. ἐρυγγάνω — αὐτὸν] Cf. Eupol. II. 505. ψάγδαν ἐρυγγάνοντα. Diph. IV. 395. δάνει' ἐρυγγάνων. Cratin. II. 43. ἐρυγγάνει. Menand. IV. 334. τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω. Lucian. Alex. 39. πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες.

526. ὅπου τιθεῖ τις L. ὅπου τιθεῖς P. ὅπου τιθῇ τις bene Porson. Qu. ἴν' ἂν τιθῇ τις, ut glossema sit ὅπου. εὐπετής] Qu. εὐμενής aut εὐκόλος.

527. οὐ τοὺς θεοὺς] οὗτοι θεοὺς Herw. Recte. σῶμ'] Leg. δῶμ'. Cf. 525.

528. Scribe ῆ (pro ῆ) τὸ δέρμα —;

530. αὐτοῦ πῖνε] αὐτὸ πῖνε F. W. Schmidt. πῖνε] Qu. πῖθι.

531. προσδοῦναι] Cf. Suppl. 350. τοῦ λόγου προσδούς. Hel. 700. Ar. Pac. 1111. οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων; Xen. Mem. I. 2. 29.
534. πυγμαῖς] Cf. Iph. T. 1368. πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι. Alc. 1034. πυγμὴν νικᾶν.
541. λαχνῶδές γ' (pro τ') οὔδας Porson. ad Phoen. 1638.
542. θάλλπος ἡλίου] Cf. Soph. Tr. 145. θάλλπος θεοῦ.
543. νύν μοι] Qu. σύν μοι, vel σύν ἐμοί. κλίθητι] Lege κλίνηθι. Cf. ad Arist. Lys. 904. Adesp. Fr. 418. κλίθητι καὶ πίνωμεν.
545. τιθεῖς L. p. τιθεῖς P. τίθης l.
549. ἐπαινέσω] Subjunctivus.
550. ὕστερον] Qu. ὕστατον (Herm.).
552. Scrib. λάθρα. (sic)
553. ἀλλ' ἐμ'] Leg. ἀλλά μ'. καλὸν βλέπω] Cf. 511. καλὸν ὄμμασιν δεδορκώς.
555. ναὶ μὰ Δί'] Sub. κλαύσομαι. Sed praestat scribi δὸς οὕτω μοι. ΣΙ. μὰ Δί' οὐ —. Particulae enim ναὶ μὰ Δία affirmativae sunt, ut in 555.
556. Qu. ἔγχει πλέων γε τὸν σκύφον διδούς ποιοῦ. Vel ἔγχει πλέων γε τὸν σκύφον· δίδου μόνον (cf. 572. σίγα μόνον).
558. δὸς οὕτως] Lege δὸς οὕτως. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε] Lege οὐ μὰ Δία πρὶν ἂν γέ σε etc. οὐ πρὶν ἂν σέ γε] Cf. ad Arist. Ach. 176.
559. τ' ἔτι] Qu. τέ τι (Nauck. Weckl.), vel τ' ἐγώ, vel τέ σοι.
561. ἀπομυκτέον L. ἀπομικτέον P. ἀπομακτέον Cobet. Weckl. Recte. δέ σοί γ'] Qu. δέ σοῦσθ'. σοῦσιν ὥς λήψει] σοι * * * ὥς λήψει L. σοί γ' ὅπως λήψει l. P. Leg. σοῦσθ' ὅπως λήψει. Et sic Kirch.
563. εὐρύθμως] I. q. εὐθρημόνως? ἔκπιε] ἔκπιεῖν Herw., quum Attica forma sit ἔκπιθι (570. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης).
564. Qu. ὥσπερ ἐμ' (pro μ') ὀρᾷς. χῶσπερ οὐκ ἐμέ mss. χ' ὥσπερ οὐ καμῇ Goes. χῶσπερ οὐκέτι Nauck. Wecklein. Quod non intelligo. Qu. χῶσπερ οὖν πρέπει, aut χῶσπερ εὐπρεπές.
565. ἡμύστισα] Leg. ἡμύστικα. Cf. Plat. com. II. 684. ἄκρατον — ἔπινε κάξημύστισεν.
566. γέ μου γενοῦ] Qu. σύ μοι γενοῦ.
568. ἐγχεῶ] Scrib. ἐγχεῶ.
571. συνεκθανεῖν] συνεκδραμεῖν Madvig. Cf. Hec. 246. ὥστ' ἐκθανεῖν γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. σπῶντα] Cf. supra 417.
574. ἄδιψον] I. e. ὥστε εἶναι ἄδιψον. Proleptice positum. σπάση mss. Leg. σπάσης (Dobr.). εἰς ὕπνον βαλεῖς mss. εἰς ὕπνον βαλεῖ Musgr. Leg. εἰς ὕπνον πεσεῖ.
575. ἦν δ' ἐκλίπης] ἦν δ' ἐλλίπης (sc. τῷ ποτηρίῳ) Herw. Leg. ἦν δ' οὖν λίπης. Cf. 570. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
576. ἰοὺ ἰοῦ] Malim et hic ἰοῦ ἰοῦ.
579. τοῦ Διὸς τε] Lege τοῦ Διὸς δὲ —.

580. δαιμόνων ἀγνὸν σέβας] Cf. Fr. 446, 1. ὦ λαμπρὸς ἀνθήη
ἡμέρας θ' ἀγνὸν σέβας.

581. οὐκ ἄν φιλήσαιμ'] οὐκ ἄν φρονήσαιμ' F. W. Schmidt.
πῶς ἄν φιλήσαιμ'; conj. Herw.

582. Interpunge sic, ἄλλος· Γανυμήδην —. Γανυμήδην] Γα-
νυμήδη Elmsl. in Q. Rev. XIV. 453.

583. κάλλιστα νῆ — L. P. κάλλιον ἢ — Weckl. Qu. καίλιον
ἢ —. πως] Anglice, some how or other, for some reason.

584. τοῖς θήλεσιν] Ab nominativo τὰ θήλεα, ut τὰ παιδικά.

585. ἐγὼ γὰρ ὅδε σός (pro ὁ Διός) εἶμι —; F. W. Schmidt.
ἐγὼ γὰρ οὐ σός εἶμι idem.

586. τοῦ Δαρδάνου] Mendosum hoc videtur. τοῦ Γαργάου
Matth. τῆς Δαρδάνου Herm. Delenda fortasse est praepositio ἐκ.

588. ἐντροφᾶς πεπωκότι] Malim κἀντροφᾶς πεπωκότι. Cf. Fr.
362, 24. ἐξουσία — ἐντροφῶν. Chaerem. Fr. 1, 5. ξονθοῖσιν ἀνέμοις
ἐνετρούφων. Menand. IV. 231. γαμηλίῳ λέχει — μοιχὸς ἐντροφῶν.

589. ΣΙ.] Cyclopi tribuunt Jacobs. Goes. οἱμοι, πικρότα-
τον —] Cf. Arist. Th. 853.

591. ἔνδον μὲν ὦ 'νῆρ, τῷ δ' ὕπνω παρειμένος. | τάχ' —
(sic) Jacobs. prob. Goes. ὕπνω παρειμένος] Cf. Herc. 1043. τὸν
ὕπνω παρειμένον. Aesch. Eum. 68. ὕπνω παρεῖνται δ' αἱ κατὰπτι-
στοι κόραι. τῷδ'] Qu. ὦδ' vel τῇδ'.

592. ὠθήσει] Qu. ἐξήσει, vel ἐξώσει, vel ἐξεμεῖ. Cf. 410.

593. αὐλίων] Corrigendum, ni fallor, ὀμμάτων. ὠθεῖ] τίψει
Schenkl. Sed requiritur futurum. Lege ἥσει. Cf. 410.

594. παρεντρέπισται δ' οὐδὲν] πάντ' εὐτρέπισται κοῦδὲν optime
corrigit Kirch. Cf. Iph. T. 725. παρεντρεπίζετε τᾶνδον.

596. Leg. πέτρας τε (pro τὸ) λῆμα —.

601. σύ τ'] Malim σὺ δ'. νυκτὸς ἐκπαίδευμ'] Cf. El. 886.
σὺ δ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου | παίδευμα, Πυλάδῃ, σέ-
φανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς | δέχου.

605. οὐ βροτῶν] Qu. οὐδ' ἀνδρῶν.

610. τοῦ ξένων δαιτυμόνος] Cf. 658. θηρὸς τοῦ ξενοδαῖτα.

612. φωσφόρους — κόρας] Cf. 467.

615. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος] Cf. Tro. 78. χάλαζαν ἄσπετον πέμπει.

616. πρᾶσσέτω] Suspectum. Fortasse i. q. ποιείτω (v. ad Arist.
Ach. 1064.).

617. μαινόμενος ἐξελέτω mss. μαινομένου 'ξελέτω conj. Herm.

624. θῆρες] φῶτες F. W. Schmidt.

625. ἄρθρα στόματος] Cf. Soph. O. R. 1270. ἔπαισεν ἄρθρα
τῶν αὐτοῦ κύκλων. 718. ἄρθρα ποδῶν.

626. σκαρδαμύσσειν] Cf. Xen. Cyr. I. 4. 28. ὅσον σκαρδαμύσσει
χρόνον. Symp. IV. 24. νῦν δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ σκαρδαμύξαντα.

628. ἐξαμλληθῇ] Vox Euripidi adamata. V. Or. 38. 431. Hel.
394. 487. 1471. ὃν ἐξαμλλησάμενος — ἔκανε Φοῖβος. Fr. 764.

ἑξαμαλδυνθῇ Cobet. Qu. ἑξαμανρωθῇ, aut ἑξαφανανθῇ (i. e. aboleatur, exstinguatur).

629. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις] Cf. Eubul. 10, 7. κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.

633. καὶ τὸν mss. καντὸν Scal. καντὸν μοχλὸν] Cf. Hom. Od. IX. 387. ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες | δινέομεν. ἐκκάειν] Fort. ἐκτῆκειν. Cf. 458. Κύκλωπος ὄψιν ὀμματ' ἐκτῆξω πυρί.

636. ἐσιῶτες ὠθεῖν] Qu. ἐσιῶτες ἢ ὠθεῖν.

640. HM.] Qu. OΔ.

641. κόνεως L. P. κόνεος Musgr. Sic πόλεως et πόλεος, ὕβρεως et ὕβρεος, etc.

642. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι] Qu. — κοῦδὲν ἐς τὸ συμμαχεῖν, aut — κοῦδὲν οἶδε (aut κοῦδὲν εἰσι) συμμαχεῖν.

643. οἰκτείρομεν] Fort. αἰσχύνομαι. *Suum ipsorum dorsum ac cervicem dicunt.

646. ἀγαθὴν] κεδνήν Herw. Qu. χρηστήν.

647. ὥς] Leg. ὥστ'. αὐτόματον] αὐτόματα Faehse. αὐτόματον ὥς malit Herw.

650. τοῖς ἄρ' (pro τοῖσι δ') οἰκείοις φίλοις F. W. Schmidt.

654. ἐν τῷ Καρὶ] Leg. ἐν τοι Καρὶ —. Sic Or. 1047. ἔκ τοί με τήξεις. Cf. Cratin. 16. ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ | πρῶτῳ πεπειραῖσθαι. Philem. 18. Cic. Flacc. 27, 65.

655. κελευσμάτων L. P. κελευμάτων ed. Hervag. Wecklein. Retinenda, ni fallor, est vulgata.

656. ὠθεῖτε, σπεύδετε mss. ὠθεῖτε, σποδοῦτε [σποδεῖτε?] Wieseler. ὠθεῖτ' ἐρείδετε F. W. Schmidt.

658. τοῦ ξενοδαίτα] Cf. 611. τοῦ ξένων δαιτυμόνος. Confer λαγοδαίτης Aesch. Ag. 119. τεκνοδαίτης Paus. VIII. 42.

659. τύφει] Cf. Tro. 146. τύφεται Ἴλιον. Bacch. 8. Arist. Vesp. 457. τῷφε πολλῷ τῷ καπνῷ.

661. μή σ'] Qu. μή πῶς σ'. ἐξοδυνηθεῖς] ἐξ ὀδύνης συνθεῖς Kirch.

663. κατηνθρακώμεθ'] Qu. κατηνθρακίσμεθ'.

664. τόνδ'] Qu. ταῦτ'.

667. οὐδὲν ὄντες] ἔνδον ὄντες Wieseler. prob. F. W. Schmidt.

668. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας] Cf. Herc. 179. Γίγασι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη. Phoen. 1422. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. τὸ ἔγχος). τάσδ'] Leg. τῆσδ'.

669. τί χρῆμ' αὐτεῖς;] Cf. Her. 646. τί χρῆμ' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη πέδον; Hec. 1092. βοὰν αὐτῷ. Phoen. 1551. πάρα — αὐτεῖν. Arist. Lys. 717. τί Ζῆν' αὐτεῖς (trag.);

674. Scrib. ὥς δὴ σὺ —. Dicturus erat ἀπόλοιο aut simile quid.

677. κατέκλυσε L. P. κατέσπασε p. κατέκλασε Reisk. κατέκλυσε Dobr. prob. Cobet. Cf. Andr. 932. Porson. ad Med. 734.

678. παλαίεσθαι βαρύς] I. e. δυσπάλαιστος.

680. ἐπήλυγα] Ut tegumentum. Anglice, as (for) a screen. Cf. v. ἐπηλυγάζειν, Thuc. VI. 36. Plat. Lys. 207 B. Arist. H. A. VI. 1. 5. IX. 8. 1. Aelian. N. A. I. 41.

681. λαβόντες] Leg. λαθόντες. ποτέρας τῆς χειρός] Qu. ποτέρας ἐκ (aut δὴ, aut γὰρ) χειρός.

682. ἐν δεξιᾷ] Qu. ἐκ δεξιᾶς. Cf. ad 681.

683. ἔχεις; —] Cf. Alc. 1129. ἔχεις; ΑΛ. ἔχω· ναί. Suppl. 818. ἔχεις ἔχεις —. ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος. Soph. Aj. 875. ἔχεις οὖν; ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοῦδέν εἰς ὄψιν πλέον. Arist. Nub. 733. Plat. Symp. 175 D. Leg. ἐν δεξιᾷ. ΚΥ. ποῦ ποῦ; ΧΟ. πρὸς —.

τὸ κρανίον] Leg. τοῦ κρανίου. Cf. ad Arist. Ach. 1180.

684 sq. Sic Madvig: ΧΟ. καί σε διαφεύγουσί γε. | οὐ τῇδ' ἔπει; ΚΥ. τῇδ' εἶπας; ΧΟ. οὐ· ταύτη λέγω.

684. παίσας] Imo πταίσας. Solennis error. Post γε plene interpungatur.

685. Qu. ἦ τῇδ'; ἐπεὶ τῇδ' εἶπας. Vel ἦ τῇδέ πη; τῇδ' εἶπας;

687. γελῶμαι] Cf. Aesch. Eum. 789. 819.

688. ἀλλ' οὐκέτ'] Sc. κερτομήσομέν σε. Cf. Arist. Ach. 471.

690. φυλακαῖσι φρουρῶ —] Cf. Rhes. 764. οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς | φύλακαῖσι.

691. In fine versus plene pungendum est.

692. Leg. ὁ φύσας (μ'). Et sic ms. Par.

694. κακῶς] ἄλλως Cobet. Recte proculdubio. Qu. μάτην.

695. εἰ μὴ σ' — ἐτιμωρησάμην] Cf. Fr. 559. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην. et ad Iph. T. 558.

696. παλαιὸς χρησμός ἐκπεραίνεται] Cf. Ion. 785. ὅπως δ' ὁ χρησμός ἐκπεραίνεται | σαφέστερόν μοι φράζε. Arist. Vesp. 799. ὄρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται. Eq. 1248. οἴμοι, πέπρακται (leg. πεπέρανται) τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

700. ἐναιωρούμενον] Cf. Pind. P. I. 17. ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ.

701. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ —] Leg. κλαίειν σ' ἄνωγ', ἐπεὶ —. λέγω] Leg. θέλω.

702. νεὼς σκάφος] Cf. 366. πορθμίδος σκάφος.

703. ἔς τ' ἐμὴν πάτραν] Qu. εἰς ἐμὴν πάτραν. ἦσω] Qu. στελῶ. Et sic Schumacher.

704. τῇσδ'] τέρθρ' temere Wieseler. recepit Weckl. Nil mutandum.

705. αὐτοῖσι σὺν ναύταισι mss. αὐτοῖσι συνναύταισι Porson. Recte. Cf. Aesch. Prom. 221. αὐτοῖσι συμμάχοις.

707. προσβαίνων] Qu. προυκβαίνων. ποδί] Leg. πέτρας. Ita etiam Kirch. Cf. Soph. Phil. 19. δι' ἀμφιτροῆτος αὐλίου.

ADDENDA.

[ALCESTIS.]

2. *θῆσαν τράπεζαν*] I. e. *δουλικήν*. Cf. El. 204. *θῆσαν ἐστίαν*.
6. *θητεύειν*] Cf. Cycl. 77. *θητεύω Κύκλωπι*. Plat. Resp. II. 359 D. *ποιμένα θητεύοντα παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι*. Euthyd. 4 C. *ἐθήτευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν*.
11. *ὄν θανεῖν ἐρρουσάμην*] Cf. Phoen. 600. *αἶ σε σώζουσιν θανεῖν*.
25. *ιερέα θανόντων*] Cf. Or. 261. *ἐνέρων ιερῖαι*. Aesch. Ag. 735.
90. *στατίζεται*] Cf. El. 316. *στατίζουσι* (stant).
108. *ἔθιγες — φρενῶν*] Cf. Tro. 1216. *φρενῶν ἔθιγες*. Suppl. 1162. *ἔθιγέ μου φρενῶν*.
115. *τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνίδας ἔδρας*] Cf. El. 734. *ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι*.
129. *πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου*] Cf. Bacch. 93. *κεραυνίῳ πλαγᾷ*. Fr. 781, 68. *κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί*.
146. *ἐλπίς μὲν — ;*] Cf. Arist. Av. 1214. *ὑγιαίνεις μὲν; Qu. ἐλπίς γὰρ — ; aut ἐλπίς δέ γ' —*.
147. *ἐλπίς — σώσασθαι*] Cf. Or. 779. *ἐλπίς — σωθῆναι*. Iph. T. 1016. *νόστον ἐλπίζω λαβεῖν*.
150. *εὐκλεής*] Noli *εὐκλεῶς* corrigendum esse existimare, ita enim οὔσα addendum foret in v. prox. 151.
167. *αὐτῶν ἢ τεκοῦσ'*] Qu. *αὐτοὺς ἢ τεκοῦσ'*. Cf. Ion. 308. *ὣς σου (σε?) τὴν τεκοῦσαν*.
172. *μυρσίνης φόβην*] Cf. Ion. 120. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν*. El. 778.
184. Cf. Aesch. Eum. 147. *ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν*. Ag. 1245. *ἐκ δρόμου πεσών*.
186. *ἐκπεσοῦσα δεμνίων*] Cf. Herc. 555. *ἐκπεσὼν σιρωτοῦ λέχους*. Her. 223. *ἐκπεσεῖν χθονός*. 516. 776. Ion. 48. Hipp. 897. Med. 450. 458. Andr. 876.
213. *τίς ἂν πόρος πα κακῶν γένοιτο — ;*] Cf. Iph. A. 356. *τίνα πόρον εὗρω ποῦθέν;*
215. *στολμὸν πέπλων*] Cf. Andr. 148. *στολμὸν — ποικίλων πέπλων*. Bacch. 935. *πέπλων στολίδες*.

253. κοντῶ] Cf. Iph. T. 1350. κοντοῖς πρῶρας εἶχον. Hec. II. 136. κοντῶ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην. IV. 195.

309. Cf. Fr. 4. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολεμία (πολέμιον vulg. γυνή | τοῖς πρόσθεν.

326. λέγειν οὐχ ἄζομαι] Cf. Hec. 600. δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν. Or. 1116. τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι (οὐ χάζομαι male vulg.).

333. εἶδος — ἐκπρεπεσιάτη] Cf. Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεσιάτη. Tro. 987. ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος (εἶδος?) ἐκπρεπέστατος.

346. Λίβυν — αὐλόν] Cf. Herc. 684. Λίβυν αὐλόν. Tro. 544. Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει. 352. δόξω —] Cf. Hel. 35.

373. Similiter Soph. Tr. 939. πλευρόθεν πλευρὰν παρεῖς ἔκειτο

381. χρόνος μαλάξει σ'] Cf. 1085. Or. 1201. χρόνῳ μαλάξεν.

393. ἰώ μοι (ἰὼ ἰὼ Elmsl.) τύχας.

407. μονόστολος] Cf. Phoen. 742. μονοστόλον δορός. Soph. O. R. 846. ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον.

412. ἀνόνατ' ἐνύμφευσας] Cf. Or. 1502. ἀνόνητον — γάμον.

413. γήρως ἔβας τέλος] Cf. Med. 920. ἥβης τέλος μολόντας. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ὥρας.

427. κουρᾷ ξυρήκει —] Leg. κάρᾳ ξυρήκει —. Cf. Phoen. 372. κάρᾳ ξυρήκες καὶ πέπλους μελαγχίμους | ἔχουσιν. Tro. 141. El. 335

446. ἐπτάτονον — χέλυν] Cf. Herc. 683. χέλυνος ἐπτατόνον. Iph. T. 1128. ἐπτατόνου λύρας.

447. κλέοντες] I. q. κλήζοντες. Cf. Iph. A. 1046. Θέτιν — κλέουσαι.

487. ἀπειπεῖν τοὺς πόνοους] Cf. 737. Herc. 1354. ὧν οἶκ ἀπείπον οὐδέν. Suppl. 343. ἀπανδᾶν — πόνοους.

492. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις] Cf. Iph. A. 1423. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας. 934.

494. ἀρταμοῦσι] Cf. El. 816. Aesch. Pr. 1023. διαρταμήσει.

544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν] Cf. Herc. 1352. χάριν τε μυρίαν (μυρίων vulg.) δώρων ἔχω. Bacch. 1352.

585. πέραν] Leg. πέρα. Cf. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν πέρα φεῖγειν ὄρων. et ad Hipp. 1053.

597. δόμον ἀμπετάσας] Cf. Phoen. 297. ἀμπέτασον πύλας.

604. πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ —] Cf. Suppl. 609. τόδε μοι (μ' αὐτὴ) θράσος ἀμφιβαίνει. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος.

613. νερτέρων ἀγάλματα] Cf. Herc. 703. νερτέρων ἀγάλμασιν.

628. λύνει βροτοῖσιν] Cf. Med. 566. ἐμοί τε λύνει.

634. ἄλλῳ — νέῳ] Malim ἄλλη — νέᾳ. Cf. 1059. ἐν ἄλλῃς δεμνίοις πίτνειν νέας.

639. μαστῶ — ὑπεβλήθη] Cf. Ph. 31. μαστοῖς ὑφεῖτο.

666. τοῦπὶ σ'] Cf. Hec. 514. Rhes. 397. Soph. Ant. 889.

667. αὐγὰς εἰσορῶ] Cf. Hel. 1373. αὐγὰς εἰσορᾶν. Andr. 935. βλέπουσ' — αὐγὰς.

680. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει] Leg. οὐχ ἀπλῶς —.
685. σανταῶ — ἔφνυς] Cf. Her. 2. τοῖς πέλας πέφυκ'.
691. χαίρεις —] Cf. Hec. 1256. Arist. Nub. 1415.
735. ἄπαιδε παιδὸς] Cf. Andr. 612. παίδων τ' ἄπαιδας. 714. Suppl. 35.
756. ποτῆρα δ' ἐν χείρεσσι —] Leg. ποτήριον δ' ἐν χερσὶ —. Forma χείρεσσι in senario non toleranda est.
758. ἐθέρμην' —] Cf. Cycl. 424. ἐπεγχεῶν | ἄλλην πρὸς ἄλλη σπλάγγν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
768. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρα] Cf. Suppl. 772.
779. ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη] Qu. ὅπως ἂν δὴ —, aut ὅπως ἂν σωφρονέστερος —.
826. ὄμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν] Cf. Ion. 246. ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ.
832. ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι] Cf. Med. 1051. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κῆκῃς τὸ καὶ προέσθαι —.
851. αἱματηρὸν πέλανον] Cf. Iph. T. 300.
874. δι' ὀδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα] Cf. El. 1210. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας. et ad Phoen. 1561.
878. φρένας ἤλκωσεν] Cf. Suppl. 224. ἤλκωσας οἴκους. Hec. 405.
911. ὦ σχῆμα δόμων] Cf. Hec. 619. ὦ σχήματ' οἴκων. Soph. Phil. 952. ὦ σχῆμα πέτρας δίπτυλον.
913. μεταλίπτοντος δαίμονος] Cf. Tro. 101. μεταβαλλομένου δαίμονος.
995. νεκρῶν — φθιμένων] Cf. Suppl. 44. φθιμένων νεκύων.
558. τοὺς ὀλωλότας νεκρούς.
1009. μομφὰς — ἔχειν] Cf. Phoen. 773.
1039. ἄλγος ἄλγει —] Cf. Tro. 591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
1056. ἐπεισφρῶ τήνδε τῶ κείνης λέχει] Cf. El. 1033. λέκτροις τ' ἐπεισέφρῃσε. Herc. 1266.
1063. προσήϊξαι] Cf. Bacch. 1284. λέοντι φαίνεται προσεικέναι.
1080. ἔρως τίς μ' ἐξάγει] Cf. Suppl. 79. μ' ἐξάγει χάρις γόων. Ion. 361.
1118. προτείνω —] Cf. Phoen. 455. Or. 1520.
1119. ἔχεις; —] Cf. Suppl. 818. Soph. Aj. 875.
1121. σῇ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ] Cf. Bacch. 917. πρέπεις — μιᾷ. Aesch. Suppl. 307. Pind. P. 2, 69.
1133. φιλτάτης] Leg. φίλτατον. Cf. Aesch. Cho. 238. ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοῖρας ἔχον.

[ANDROMACHE.]

84. χρόνιος οὖσ' —] Cf. Cycl. 249. χρόνιός εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων. Hel. 1041. Suppl. 91. Ph. 370. Iph. A. 1099. Rh. 559.
91. ἐγκείμεσθα — θρήνοισι] Cf. Iph. T. 144. θρήνοις ἔγκειμαι. Soph. Phil. 1318. ὅσοι δ' ἐκονσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις.

95. ἀνὰ στόμ' — ἔχων] Cf. El. 80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα.
 128. Λακεδαιμόνος ἐκγενέταισι] Cf. Bacch. 1155. τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως.
 144. οἴκτω φέρουσα] Sic θυμῷ φέρειν Suppl. 556. ὀργῇ φέρειν Thuc. 5, 80.
 160. ὧν ἐπισχῆσω σ' ἐγὼ] Cf. Arist. Lys. 742. ἐπίσχεσ τοῦ τόκου.
 168. οὐ γάρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε] Cf. Cycl. 64. οὐ τάδε Βρόμος, οὐ τάδε χοροί, —. 204. οὐχὶ Διόνυσος τάδε.
 181. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν] Cf. 728. 958. Phoen. 198. Fr. 96.
 215. Cf. Hec. 81. Alc. 69. Hom. Il. 14, 227. Hor. Od. III. 25. 10. 'Et nive candidam | Thracen.'
 262. ἐγκαρτερεῖς — θάνατον;] Cf. Herc. 1351. ἐγκαρτερήσω θάνατον.
 307. δεκέτεις ἀλάληντο] Cf. Or. 473. πολυέτης σεσωσμένος. El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν.
 351. ἐκόντες, οὐκ ἄκοντες] Cf. Or. 613. ἐκοῦσαν, οὐκ ἄκουσαν. Soph. O. R. 58.
 398. λογίζομαι] Suspectum.
 411. ἥδε χειρία σφάζειν] Cf. Hipp. 294. γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον. Iph. A. 1478. πλόκαμος ὅδε καταστένειν.
 526. μόρου παράτροπον μέλος] Cf. Ion. 1229. θανάτου παραιοπά.
 556. ἐκδήσαντες] Qu. ἐγκλήσαντες. Cf. ad 501. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα.
 532. δακρύοις κόρας στάζω] Cf. Iph. T. 308. στάζων ἀφραῖ γένειον.
 563. ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἷσθ' ἀπὸ κλύων] Cf. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἷσθ' ἀπὸ κλύων.
 581. ἥ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις —;] Cf. ad Iph. A. 331. Ph. 489. 1237.
 584. οὐμὸς — παῖς παιδός] Cf. Herc. 1327. σὸς — παῖς παιδός.
 628. χειρίαν λαβών] Cf. Cycl. 177. ἐλάβετε — χειρίαν. Ion. 1257. χειρία γ' ἄλοῦσα.
 718. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας] I. q. στροφία, ut videtur.
 720. ἐντείνειν βρόχοις] Cf. ad Soph. Fr. 727. Μολοσοικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας. Qu. ἐγκλείειν —.
 771. εὐγενέταις] Cf. Phoen. 1510. τῶν πάροιθεν εὐγενετῶν. Ion. 1060. εὐγενετῶν.
 824. πόθῳ θανεῖν] Cf. Or. 118. φόβῳ προσελθεῖν. Hec. 5. κίνδυνος — δορὶ πεσεῖν.
 865. πρωτόπλοος πλάτα] Cf. Hel. 1531. ναῦν πρωτόπλουν.
 869. κῆδος σὸν διώσεται] Cf. Herc. 315. ὅπως διώσει τὰς τύχας.

892. πρὸς σε τῶνδε γουνάτων] Cf. Hec. 752. ἱκετεύω σε τῶνδε (πρὸς σῶν? omitti enim nequit πρὸς) γουνάτων.

906. ὑπηγάγου] Qu. ὑπήγαγες. Cf. Hel. 826. ὑπάγεις μ'.

931. αἶ μοι λέγουσαι τοῖσδ' ἐχαύνωσαν λόγους] Qu. αἶ μ' εἶ λέγουσαι τοῖσδ' ἐχαύνωσαν λόγοις.

956. κοσμεῖν] I. q. περιπέσσειν. Cf. Tro. 982. κακὸν κοσμοῦσα. Ion. 833. μηχαναῖς κοσμοῦσι (τᾶδिका).

1029. ἀπηύρα] Suspectum. Cf. ad Iph. T. 529.

1086. φαεννάς ἡλίου διεξόδους] An φαεννάς ἀστέρων —? Cf. El. 727. φαεννάς ἀστρων ὁδοῦς.

1113. τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις] Cf. Hec. 971. Soph. El. 313. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

1129. νιφάδι] Cf. Aesch. Fr. 199. νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα.

1138. κενώσας] I. e. ἐκλιπών. Cf. Bacch. 730. λόχμην κενώσας.

1141. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν] Cf. Bacch. 763. ἀπενώτιζον φυγῇ.

1157. θυοδόκων ἀνακτόρων] Cf. Ion. 511. δόμων θυοδόκων. 1549. οἴκων θυοδόκων.

1217. ἐς Ἄιδαν] Leg. ἐν Ἄιδου. Cf. Herc. 1373. μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας. διαντλήσω πόρους] Cf. Herc. 1373.

1222. οὐκέτι πόλις πόλις E. et (οὐκ ἔτι) B. Qu. οὐκέτι πτόλις πτόλις (.. 1209. οὐ σπαράξομαι κόμαν).

1224. ἄντρα νύχια (supr. γρ. βύθια in E.) mss. ἄντρα μύχια Herm. (Cf. Hel. 431. ἐν ἄντρον μυχοῖς κρύψας γυναῖκα. Cycl. 480. κἀκβέβηκ' ἄντρον μυχῶν.) Fort. ἄντρ' ἐνάλια.

1238. σὺ δ' ἐνδέχου] Fort. σὺ δ' αἶ δέχου. Sed cf. Ion. 1607. σοὺς λόγους | ἐνδεξόμεσθα.

1267. πεντήκοντα Νηρηίδων κορᾶν] Cf. Iph. T. 1387. πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν. Aesch. Fr. 174. δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων χοροῦ. Arist. Ach. 883.

[BACCHAE.]

3. λοξευθεῖσ'] Cf. Ion. 455. Τιτᾶνι λοξευθεῖσαν.

13. τοὺς πολυχρύσους] Leg. τῶν πολυχρύσων.

22. ἐμφανῆς] Qu. ἐμφανῶς.

29. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν —] Cf. Or. 76. Iph. T. 390. 23. Ion. 543.

33. Cf. 999. μανείσα πρᾶπίδι παρακόπῳ τε λήματι.

34. σκευὴν τ'] Leg. σκευὴν δ'.

65. Cf. 195. Hel. 1364. βακχεύουσα — Βρομίῳ.

79. δογία — θεμιστεύων] Cf. Eur. Ion. 371. τὸν θεμιστεύοντά σοι.

82. θεραπεύει] Qu. θεραπεύων.

88. ἔχουσ' —] Cf. ad Suppl. 164. ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω. Iph. T. 683. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαις] Cf. Ion. 452. σὲ τὰν ὠδίνων λοχίᾶν ἀνειλείθυιαν (ἀνειλείθυιον?).

91. νηδύος ἔκβολον] Cf. Phoen. 811. βρέφος ἔκβολον οἴκων.
 92. λιποῦσ' αἰῶνα] Cf. Hec. 1017. λείψεις βίον. Suppl. 703.
 95. θαλάμαις] Leg. θαλάμοις.
 115. ἄγῃ θιάσους] Cf. ad 978. Dem. de Cor. 260. τοὺς κα-
 λοὺς θιάσους ἄγων.
 122. διογενέτορες] Cf. Phoen. 165. ὁμογενέτορα. et El. 746.
 κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.
 123. τρικόρυθες] Alia forma est Or. 1480. τρικόρυθος Αἴας.
 124. βυρσότονον κύκλωμα] Cf. Hel. 1437. τύπανα — βυρσοτενῇ.
 127. ἡδυβόα] Leg. ἀδυβόα.
 135. ἡδὺς] Leg. ἀδύς.
 139. ὠμοφάγον χάριν] Cf. Herc. 385. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι.
 Soph. Ant. 30. πρὸς χάριν βορᾶς. Fr. 541. ἀνδροβρῶτας ἡδονάς.
 145. ὁ Βακχεὺς] Cf. Ion. 218.
 161. σύνοχα φοιτάσιν] I. e. congrua. Cf. Hel. 171. κακοῖς
 τοῖς ἑμοῖσι σύνοχα.
 165. ἡδομένα] Leg. ἀδομένα.
 176. θύρσους ἀνάπτειν —] Imo θύρσους καθάπτειν. Cf. Fr.
 752. θύρσοις καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. Ion. 1006. ἐν τῷ κα-
 θάπας ἀμφὶ παιδὶ σώματος (?); Rhes. 202. σκευῇ πρεπόντως σῶμ'
 ἑμὸν καθάψομαι.
 187. οὐ κάμοιμ' ἄν —] Cf. Or. 1590. οὐκ ἄν κάμοιμι —.
 222. εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν] Cf. Andr. 752. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
 πτήξαντες. Hec. 1064.
 223. πτώσσουσαν] Leg. πτήσσουσαν. Cf. ad Hec. 1065.
 227. πανδήμοις — στέγαις] Cf. 444. πανδήμου στέγης.
 263. τῆς δυσσεβείας] Cf. Iph. A. 327. σῆς ἀναισχύντου φρενός.
 Arist. Nub. 816. τῆς μωρίας. Eccl. 782.
 281. ἀμπέλου ῥοῆς] Cf. Cycl. 123. ἀμπέλου ῥοαῖς.
 297. συνθέντες λόγον] Cf. Tro. 909. συντεθεῖς δ' ὁ πᾶς λόγος —.
 307. Cf. Ion. 716. ἵνα Βάκχιος — πηδᾶ. Fr. 752. Διόνυσος,
 ὃς — ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα | πηδᾶ χορεύων etc. δικόρυ-
 φον πλάκα] Cf. Phoen. 227. πυρὸς δικόρυφον σέλας. Soph. Ant.
 1126. διλόφου πέτρας.
 344. Cf. Herc. 1399. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
 345. τόνδε — δίκην μέτειμι] Cf. 516. ἄποινα — μέτεισι Διό-
 νυσός σε.
 347. θάκους —] Cf. Phoen. 840. Soph. Ant. 999. εἰς γὰρ
 παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον | ἴζων —.
 348. τριαίνου] Cf. Herc. 946. συντριαινῶσω πόλιν. Arist. Pac.
 569. τριαινοῦν — τὸ γῆδιον.
 353. εἰσφέρει — γυναιξὶ] Cf. 367. εἰσοίσει δόμοις.
 356. λευσίμου δίκης τυχῶν] Cf. Or. 614. λεύσιμον δοῦναι δίκην.
 Her. 60. οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
 359. ἐξεστὼς φρενῶν] Cf. 850. Iph. A. 136. γνώμας ἐξέεσαν.

363. *κισσίνου βάκτρον*] Cf. 25. *θύρσον* — *κίσσινον βέλος*.
 Ion. 27. *κίσσινον βάκτρον*.
 382. *βότρυνος* — *γάνος*] Cf. ad 62.
 399. *παρ' ἔμοιγε*] Cf. El. 738.
 406. *καρπίζουσιν*] Cf. Hel. 1328. *ἄχλοα πεδία γᾶς οὐ καρπίζουσ' ἄρότοις*.
 419. *δλβοδότειραν*] Cf. 572. *δλβοδόταν*. et *ὑπνοδότειρα* Or. 175.
 438. *οἰνωπὸν γένυν*] Cf. Phoen. 1167.
 441. *δι' αἰδοῦς εἶπον*] Cf. Iph. A. 994. Hec. 839. *ἐγὼ σε — δι' οἴκτου — ἔχω*. Thuc. 5, 29. *τοὺς Λακεδαιμονίους δι' ὀργῆς ἔχοντες*. Sic *δι' οἴκτου*, *δι' ὀργῆς*, etc.
 445. *ὀργάδας*] Cf. ad 340.
 453. *τὸ μὲν σῶμ'*] Sine particulae δὲ responsione. Cf. Iph. A. 73.
 462. *οἶσθ' ἀπὸν κλύων*] Cf. Andr. 563. Her. 89.
 494. *τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω*] Cf. Aesch. Cho. 6. *πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον*.
 504. Cf. Ion. 156. *αὐδῶ μὴ χρίμπειν θριγκοῖς*. Arist. Ran. 369.
 508. *ἐνδυστυχῆσαι —*] Cf. Phoen. 727. *ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφροσύνης κνέφας*.
 516. *ἄποιν' — μέτεισι Λιόνυσός σ'*] Cf. 345. *τόνδε — δίκην μέτειμι*. 852.
 534. *τὰν βοτρυνώδη — χάριν οἶνας*] Cf. Phoen. 229.
 553. *χρυσῶπα*] Accusativus, aut cum Ὀλυμπον aut cum θύρσον (?) construendus. Nisi *χρυσωπὲ* corrigendum est: nullum enim est nomen *χρυσώπης*. *τινάσσω ἀνὰ θυρσὸν*] Leg. *τινάσσω ἀμα θύρσον*. Cf. ad Arist. Eccl. 91.
 565. *μάκαρ ὦ Πιερία*] Cf. Eur. Hel. 380. *μάκαρ — παρθένε*. Iph. T. 546. *τύχας μάκαρος*.
 574. *εἵππον χώραν*] Cf. Soph. O. C. 668. *εἵππου τᾶσδε χώρας*. *χώραν — λιπαίνειν*] Cf. Hec. 454. *γῆας λιπαίνειν*.
 585. *ἔνοσι*] Cf. Hel. 1379. *ἔνοσις αἰθερία*. Tro. 1326. *ἔνοσις*.
 599. *δίκετε πεδόσφ'*] Cf. Phoen. 640. *πέσημα δίκη* (*πέσεν πεδόσε?*).
 608. *εὐίου βακχεύματος*] Cf. Cycl. 25. *εὐίων βακχευμάτων*.
 611. *ὀρκάνας*] Cf. Aesch. Sept. 346.
 627. *διαμεθεῖς — μόχθον*] Cf. El. 978. *διαμεθεῖς τιμωρίαν*.
 629. *δόξαν λέγω*] Cf. Iph. T. 1164. *δόξαν λέγεις*. Her. 396. *δόκησιν δὴ τάδ' ἂν λέγοιμί σοι*.
 634. *κόπου δ' ὑπο — παρεῖται*] Cf. Phoen. 852. *κόπῳ παρεῖμαι*. Or. 897. *παρειμένον νόσῳ*.
 655. *σοφὸς σοφὸς σὺ —*] Cf. Andr. 245. *σοφὴ σοφὴ σὺ —*. Infra 969. *δεινὸς σὺ δεινὸς —*.
 662. *εὐαγεῖς*] Leg. *εὐαυγεῖς*. Cf. ad Suppl. 652. *πύργον εὐαγῇ* (*εὐαυγῇ?*).
 664. *βάκχας ποτνιαδας*] Cf. Or. 316. *δρομάδες — ποτνιαδες θεαί*. Phoen. 1132. *ποτνιαδες — πῶλοι*.

665. κῶλον ἐξηκόντισαν] Cf. Iph. T. 362. χεῖρας ἐξηκόντισα.
 709. ἄκροισι δακτύλοισι —] Cf. Iph. T. 266.
 721. χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν] Leg. — θώμεθ'. Cf. Hec. 1211.
 τῷδ' — χάριν θέσθαι. El. 61. τιθεμένη χάριν πόσει. Ion. 1104.
 πρὸς δ' Ἀφροδίταν ἄλλαν θέμενος χάριν —.
 730. λόχμην κενώσας] Cf. Andr. 1138. βωμοῦ κενώσας —
 ἐσχάραν.
 737. εὐθηλον πόριν] Cf. Iph. A. 580. εὐθηλοι — βόες. πόριν]
 Cf. Suppl. 629. πόρις. Usitatio forma est πόρις.
 763. ἀπενώτιζον φυγῇ] Cf. Andr. 1141. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
 Soph. O. R. 193. παλίσιντον δρόμημα νωτίσαι.
 783. τόξων χειρὶ ψάλλουσι νευρὰς] ψαλμοί σ' εἰρξουσιν τόξων.
 Cf. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας. Rhcs. 33. ζεύγνυτε κερό-
 δετα τόξα νευραῖς. Ion. 173. Fr. 501, 2. ψάλλει κενὸν τόξευμα.
 789. ὄπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ] Cf. Iph. T. 1484. ἦν (λόγχην)
 ἐπαίρομαι ξένοις.
 793. πάλιν ἀναστρέψω] Cf. Suppl. 331. πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
 Hipp. 982.
 820. τοῦ χρόνου δὲ σ' οὐ φθονῶ] Qu. τοῦ χρόνου δέ γ' οὐ
 φθονῶ. Cf. Hec. 226. ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ. Herc.
 333. 1309.
 835. δέρας] Leg. δέρος. Cf. Med. 5. τὸ πάγχρυσον δέρος. 480.
 851. ἐνεῖς — λύσσαν] Cf. Tro. 1262. πῦρ ἐνιέναι. Herod. VI. 32.
 ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πῦρ.
 867. ἡδοναῖς] Leg. ἄδοναῖς. Suspectum.
 872. συντείνῃ δρόμημα —] Cf. El. 112. ξύντειν' — ποδὸς
 δρομάν. 1089. συντόνοις δρομήμασι. Iph. T. 206.
 917. πρέπεις — μιᾷ] Cf. Alc. 1121. σῇ δοκεῖ | πρέπειν γυναικί.
 Aesch. Suppl. 307.
 955. κρύψει σὺν κρύψιν] Cf. Iph. A. 1182. δεξόμεθα δέξιν —.
 963. πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις] Cf. Iph. A. 918. ὑπερκάμνειν
 τέκνων.
 968. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις] Qu. ἀβρότητά μοι λέγεις.
 972. οὐρανῷ στηρίζον] Cf. 1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριζε.
 976. αὐτὸ σημανεῖ] Cf. Phoen. 623.
 999. μανείσῃ πραπίδι παρακόπῃ τε λήματι] Cf. 33. μανίαις
 — παράκοποι φρενῶν.
 1044. ἐξέβημεν — ῥοάς] Cf. Herc. 82. γαίας ὄρι' ἄν ἐκβαῖμεν.
 1048. ποιηρὸν — νάπος] Cf. Cycl. 45. ποιηρὰ βότανα. 61.
 ποιηροῦς — νομούςς.
 1057. ἀντέκλαζον] Cf. Andr. 1145. ἀντέκλαγξαν.
 1060. οὐκ ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὅποι μόθων] Leg. — ὄρᾱν ὅπου.
 1065. κατῆγεν ἤγεν] Cf. Or. 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα. et ad
 Bacch. 1065.

1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριζε] Cf. 972. οὐρανῶ στηρίζον.
Hipp. 1206. κῦμ' οὐρανῶ στηρίζον.

1091. συντόνοις δρομήμασι] Cf. ad 870. ἡνίκ' ἄν — συντείνῃ
δρόμημα κυνῶν. Iph. T. 206.

1094. ἄγμων] Cf. Iph. T. 263.

1096. κραταιβόλους] Confer κραταίλεως.

1105. μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνντον] Cf. Or. 1685. ἄστρων
πόλον ἐξανύσας. Med. 649. ἡμέραν τάνδ' ἐξανύσασα.

1114. ἱερίαι] Cf. Or. 261. ἐνέρων ἱερίαι. Iph. T. 34. ἱερίαν.

1124. ἐκ Βακχίου κατείχεται] Cf. Hec. 1089. Ἄρει κάτοχον γέ-
νος. Soph. Tr. 978. τὸν ὕπνω κάτοχον.

1153. Βακχεῖον] Cf. Cycl. 73. ὦ φίλε Βακχεῖε.

1156. θηλυγενῇ στολάν] Cf. 117. θηλυγενῆς ὄχλος.

1203. ἄγραν — ἡγρεύσαμεν] Cf. 434. Fr. 517.

1284. προσεικέναι] Cf. Soph. Phil. 903. προσεικότα. Arist. Eccl.
1161. προσεικέναι. Nub. 185. εἰκέναι. Vesp. 1321. εἰκότας.

1288. ὥς ἐν οὐ καιρῶ πάρει] Cf. Hipp. 196. δι' — οὐκ ἀπό-
δειξιν.

1289. Cf. Ion. 572. τοῦτο κᾶμ' ἔχει πόθος. καρδία πήδημ'
ἔχει] Leg. καρδίαν πήδημ' ἔχει, i. e. πηδᾶ. Cf. Arist. Nub. 1392.
οἴμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ τι λέξει.

1313. ἐλάμβανε] Leg. ἄν ἔλαβεν ἄν. Cf. ad Tro. 397.

1328. σὸς — παῖς παιδὸς] Cf. Andr. 584. οὐμὸς — παῖς παιδός.

[ELECTRA.]

52. κανόσιν ἀναμετρούμενος —] Cf. Hec. 602. οἶδεν τό γ'
αἰσχροὺν (?) κανόνι τοῦ καλοῦ μετρῶν.

61. τιθεμένη χάριν πόσει] Cf. Hec. 1211. τῷδ' — χάριν θέ-
σθαι. Ion. 1104. Bacch. 720.

72. μόχθου 'πικουφίζουσιν] Cf. Or. 1341. κᾶπικούφισιν (κᾶπο.
vulg.) κακῶν.

80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα] Cf. Andr. 95. Xen. Hier. 719.

92. αἷμα μηλείου φόνου] Cf. Iph. A. 971. φόνου κηλῖσιν αἷμα-
τος (αἷματι vulg.) χρανῶ.

94. οὐ βαίνω πόδα] Cf. 1173. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα.

112. ὦρα] Qu. ὦ τάν.

142. ἐπορθοβοάσω] Suspectum.

151. οἶα δέ τις κύκνος —] Cf. Aesch. Ag. 1041. οἶά τις ξουθὰ
— ἀηδών.

218. φυγῇ — ποδί] Cf. Or. 1468. φυγᾶ δὲ ποδὶ — ἵχνος
ἔφερεν.

266. Cf. Soph. El. 613. ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν.

281. αἷμ' ἐπισφάξας] Cf. 92. ἐπέσφαξ' αἷμα — φόνου.

335. κᾶρα — ξυρῆκες] Cf. Phoen. 375.

381. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος] Cf. Hec. 623. Soph. Fr. 679. οἶκος ὠγκωθεὶς χλιδῇ.
429. τῆς — ἐφ' ἡμέραν βορᾶς] Cf. Adesp. 107, 2. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν.
476. ἔπαλλον] Fort. ἐπήδων. Cf. ad 435. δελφὶς ἔπαλλε (f. ἔπαιζε).
479. δοριπόνων — ἀνδρῶν] Cf. Iph. A. 771. δοριπόνοις ἀσπίσι.
507. ἀνόνητ'] Adverbii vice fungitur, ut in Hec. 766. 716. Hipp. 1195. Alc. 414.
593. ἄνεχε λόγον] Qu. ἄναγε γόον.
595. ἐμβατεῦσαι πόλιν] Cf. 1250. πόλιν τήνδ' ἐμβατεύειν. Rhes. 225. Hec. 913. Her. 876. Fr. 696, 3.
673. σοῦ γε Barnes. Recte. Cf. Her. 510. et ad Or. 1329.
727. φαεννὰς ἀστρων — ὁδοῦς] Cf. Andr. 1086. φαεννὰς ἡλίου (ἀστέρων?) διεξόδους.
740. χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα —] Cf. Iph. T. 193.
746. συγγενέτειρ'] Simplex. γενέτειρα est Fr. 1023. Γαῖαν πάντων γενέτειραν αἰίδω.
757. σφαγὴν αὔτεις] Cf. Phoen. 1270. ἔκπληξιν — αὔτεις.
840. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στας] Fort. — βάς. Cf. Ion. 1166. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσί.
841. ἐς σφονδύλους ἔπαισε] Cf. Phoen. 1422. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (τὸ ἔγχος).
883. ἔκπλεθρον — ἀγῶνα] Cf. Med. 1181. πῶλον ἔκπλεθρον.
898. πήξας' ἔρεισον σκόλοπι] Cf. Iph. T. 1430. σκόλοπι πήξωμεν δέμας.
945. ἃ δ' εἰς γυναῖκας] Leg. τὰ δ' —.
978. διαμεθεὶς τιμωρίαν] Cf. Bacch. 627. διαμεθεὶς — μόχθον.
1022. ὑπερτείνας πυρᾶς —] Cf. 1257. Med. 1288. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα. Iph. T. 26. ὑπὲρ πυρᾶς | μεταροία ληφθεῖς' ἔκαινόμην ξίφει. Iph. A. 916. Fr. 676, 2.
1033. λέκτροις τ' ἐπείσφρησε] Cf. Alc. 1056. ἐπείσφρῳ τήνδε τῷ κείνης λέχει. Herc. 1266.
1094. φόνον δικάζων φόνος] Cf. Herc. 1150. δικαστὴς αἵματος. Soph. O. R. 1214.
1100. τύχη γυναικῶν ἐς γάμους] Leg. — τὰς γάμους. Cf. Fr. 493, 4. τὰ δ' εἰς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν. Aesch. Ag. 830. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα — συνήγορόν μ' ἔχεις.
1101. βροτῶν] Leg. βροτοῖς.
1139. πένητας ἐς δόμους] Fort. πενιχροὺς —.
1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν] Cf. Tro. 20. δεκασπόρῳ χρόνῳ.
- Hel. 112. ἐπὶ σχεδὸν τι καρπίμους ἔτων κύκλους.
1155. παλίρρους — δίκα] Cf. Herc. 739. παλίρρους πότμος. Iph. T. 1364.
1172. νεοφόνοις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι] Leg. νεοφόνοισιν αἵμασι —. Cf. Alc. 496. αἵμασιν πεφυρμένας. Aesch. Ag. 732.
1173. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα] Cf. 94. οὐ βαίνω πόδα.

1182. *διὰ πυρὸς ἔμολον*] Cf. Andr. 487. *διὰ πυρὸς ἦλθε*.
 1187. *πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως*] Leg. *πατρὸς δ' ἔτίσω* —.
 1206. *ἔων πέπλων*] Leg. *ἐκ τῶν (aut ἐξ ὧν) πέπλων*.
 1210. *δι' ὀδύνας ἔβας*] Cf. Alc. 875. Phoen. 1561.
 1253. *τροχηλατήσουσ'*] Cf. Or. 36. Iph. T. 82. *τροχηλάτου μανίας*.
 1275. Cf. Or. 1646. *κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον*.
 1288. *ἐμβαίνων ποδὶ*] Cf. 490. *προσβῆναι ποδί*. Her. 169. *εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα (ποδί?)*.

[HECUBA.]

5. *κίνδυνος — πεσεῖν*] Cf. Andr. 825. *πόθῳ θανεῖν*. Or. 118. *φόβῳ προσελθεῖν*.
 71. *μελανοπερύγων — ὀνείρων*] Cf. 704. *φάσμα μελανόπτερον*.
 85. *ἀλίαςτος*] Cf. 1479.
 106. *ἀποκουφίζουσ'*] Qu. *ἐπικουφίζουσα*. Cf. Or. 1341. *ἀποκούφισον (ἐπικ.)*.
 117. *τύμβον — ἀγέραςτον*] Cf. Bacch. 1378. *ἀγέραςτον — ὄνομα*.
 238. *τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ*] Cf. Bacch. 820. *τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ (δέ γ' οὐ?) φθονῶ*. Herc. 333. *οὐ φθονῶ πέπλων*. 1309. *λέκτρων φθονοῦσα Ζηνί*.
 260. *τὸ χρῆν*] Scrib. *τὸ χρεών*. Cf. Herc. 828.
 295. *τῶν δοκούντων*] Cf. ad Tro. 609. *τὰ — δοκοῦντα*. Her. 897. *τῶν πάρος οὐ δοκούντων*.
 334. *λόγοι — μάτην διφθέντες*] Cf. Med. 1404. *μάτην ἔπος ἔρριπται*.
 339. *πρόσπιπτε — γόνυ*] Cf. 737. Andr. 165. Iph. A. 900. Hel. 953.
 362. *προσθεῖς δ' ἀνάγκην*] Cf. Herc. 710. *ἀνάγκην προστίθης*.
 368. *Ἄϊδη προστιθεῖς ἐμὸν δέμας*] Cf. Iph. A. 540. *πρὶν Ἄϊδη παῖδ' ἐμὸν προσθῶ*. Andr. 1016. Suppl. 948.
 405. *ἐλκῶσαι — χρῶτα*] Cf. Hipp. 1359. *χροὸς ἐλκώδους ἄπτεσθε*.
 433. *ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι*] Cf. Or. 858. *ἐξετηκόμην γόοις*.
 454. *γύας λιπαίνειν*] Cf. Bacch. 574. *χώραν — λιπαίνειν*.
 474. *φλογμῶ*] Cf. Suppl. 831. 1019. Hel. 1177.
 487. *ξυγκεκλημένη πέπλοις*] Qu. *ξυγκεκρυμμένη* —.
 524. *ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος*] Cf. Or. 116. *σιᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος*.
 548 sq. *μή τις ἄψηται χροὸς* —] Cf. Iph. A. 1560.
 550. *ὥς ἐλευθέρα θάνω*] *ὥς ἐλευθερῶ σ' ἐγώ* Palmer. (Cf. Hipp. 1448.) Leg. *ὥς ἐλευθέρως θάνω*. Cf. Her. 559. *ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω*. Fr. 245, 2. *καθθανεῖν ἐλευθέρως*. Or. 1170. *ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω*.

573. ἐκ χειρῶν] Cf. Aesch. Pers. 459. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν | πέτροισιν ἠράσσοντο. Iph. T. 328.

580. λέγω] Qu. κλύω.

583. ἐπέζεσε —] Fort. ἐπέζεσ' ἐς —. Sed cf. ad Iph. T. 987.

588. διάδοχος κακῶν κακοῖς] Cf. Suppl. 71. ἀγῶν ὃδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις διάδοχος. Andr. 802. Soph. Phil. 867.

591. τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες] Cf. Fr. 258, 2. τῷ γὰρ βιαίῳ — τὸ μαλθακὸν | εἰς ταῦτὸν ἐλθὼν τοῦ λίαν παρείλετο. Iph. 25. μητρὸς με παρείλοντο.

602. κανόνι τοῦ καλοῦ μετρῶν] Cf. El. 52. Arist. Av. 1004. ὁρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθείς.

619. ὦ σχήματ' οἴκων] Fort. ὦ σχῆμα μελάνθρων. Cf. Alc. 911. Soph. Phil. 952.

685. κατάρχομαι νόμον —] Cf. Or. 960. κατάρχομαι στεναγμόν. Hom. Od. 3, 445.

689. ἕτερα δ' ἀφ' ἐτέρων —] Cf. Or. 979. Hipp. 1108. Alc. 896.

714. θαυμάτων πέρα] Cf. Iph. T. 839. 900. μύθων πέρα.

715. ποῦ δίκαια ξένων;] Qu. ποῦ θεῶν δίκαια (Nauck), aut ποῦ ὅστιν δίκαια;

716. ὦ κατάρατ' ἀνδρῶν] Cf. Her. 567. ὦ τάλαινα παρθένων. Arist. Vesp. 397. Ran. 1049.

752. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων] Leg. ἱκετεύω σε πρὸς σῶν (aut τῶν) γονάτων, | οἴκτειρον ἡμᾶς. Cf. Andr. 893. πρὸς σε τῶνδε γονάτων. Med. 852. μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες — ἱκετεύομεν. 324. μὴ πρὸς σε γονάτων —. Ph. 930. Hipp. 607. Iph. T. 1070. Tro. 1042. Hel. 1253. Vix omitti potest praepositio.

768. ὀρρωδῶν θανεῖν] Cf. Ion. 1564. θανεῖν σε δείσας.

794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων] Cf. ad Med. 912.

822. ἐπ' αἰσχροῖς] Cf. Andr. 1111. ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς.

850. ἐγὼ σε — δι' οἴκτου — ἔχω] Cf. Suppl. 194. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας.

910. στεφάναν — πύργων] Cf. Tro. 779. πύργων — στεφάνας.

926. ἀτέρμονας αὐγὰς] Cf. Hel. 1472. τρόχῳ ἀτέρμονι δίσκου.

944. αἰνόπαριν] Cf. Alcman. 50.

1034. λείψεις βίον] Cf. Suppl. 703. Bacch. 62.

1040. πᾶ κέλσω;] Cf. 164. 1057. ποῖ δ' ἦσω (πᾶ κέλσω?);

1044. ἄρασσε, φείδου μηδέν] Cf. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου μηδέν. et ad Hec. 387.

1065. πτώσσουσι] Haec forma Ionica legitur etiam Bacch. 223. πτώσσουσαν. Utrobique Attica forma restituenda videtur.

1067. τυφλὸν — φέγγος] Cf. Phoen. 377. σκότον δεδορκώς. Bacch. 510. Soph. O. R. 419. βλέποντα — σκότον.

1076. βάκχαις ᾠδῶν] Cf. Hipp. 550. ᾠδῶν — βάκχαι.

1079. πᾶ κάμψω —] Leg. πᾶ κέλσω —;

1089. Ἄρει κάτοχον] Cf. Bacch. 1124. ἐκ Βακχίου κατείχεται
Soph. Tr. 978. τὸν ὕπνω κάτοχον.

1104. πυρὸς φλογέας αὐγὰς] Cf. Tro. 1257. φλογέας δαλοῖσι
χέρας διερέσσοντας. ὅσων αὐγὰς] Cf. Herc. 132. γοργῶπας
ὀμμάτων αὐγὰς. Ion. 1075. Soph. Aj. 69.

1128. μαργῶσαν χέρα] Cf. Aesch. Fr. 258. μαργώσης γνάθου

1137. εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ] Cf. Phoen. 1465. εὖ δέ πως
προμηθία.

1169. ὀμμάτων — κόρας] Cf. Phoen. 660. δεργμάτων κόραισι.

1211. τῷδ' — χάριν θέσθαι] Cf. El. 61. χάριτα τιθεμένη πόσει.
et ad Bacch. 721.

1267. ὁ Θρηξὶ μάντις] Cf. Or. 363. ὁ ναντίλοισι μάντις.
Phoen. 17.

1282. Cf. Hec. 1282. οὐχ ἔλξειτ' αὐτὸν, δμῶες;

[HELENA.]

1. καλλιπάρθενοι ῥοαὶ] Cf. Iph. A. 1574. καλλιπαρθένου δέρης.

32. ἐξηνέμωσε] Cf. Andr. 938. ἐξηνεμώθη μωρία.

44. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος] Cf. Or. 1631. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς.
1636. Ph. 84.

85. ἀτὰρ τίς εἴ πόθεν; τίνος μ' αὐδᾶν σε χρή; Herw. Nescio
an praestet ἀτὰρ τίς εἴ; πόθεν τίνος τ' αὐδᾶν σε χρή;

112. καρπίμους ἐτῶν κύκλους mss. καμπίμους Nauck. Weckl.
Herw. Nil mutandum. Cf. El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν. Tro.
20. δεκασπόρῳ χρόνῳ. "Catull. 95, 1. 'Smyrna mei Cinnae nonam
post denique messem | Quam coepta est nonamque edita post hie-
mem.'" (R. Ellis)

118. γε σ' recte L. G. σέ γ' l. vulg.

122. καὶ νοῦς ὄρᾳ mss. ὥς νῦν σ' ὄρῳ Dobr. Weckl. εἶδον
ὥς σὲ νῦν ὄρῳ Cobet. εἶδον οἷς καὶ νῦν σ' ὄρῳ Hart.

125. αἰαῖ· κακὸν γ' οἰωνὸν εἶπας οἷς [f. ὥς] λέγεις conj. Weckl.
"οἷς κακὸν λέγεις ('for those whom it affects') is a tentative
remark: she wishes to learn more." (Ellis)

150. τῆς ἐκεῖ] τῆς ἐμῆς F. W. Schmidt prob. Herw. repugnat
Ellis. Judicet lector.

172. τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα] l. e. congrua. Cf. Bacch. 161. σύ-
νοχα φοιτάσιν.

176. φόνια χάριτας] φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.

177. ὑπὸ μέλαθρα νύχια] Offendit accusativus. Qu. ἀνὰ —.

178. νέκυσσι μελομένους Lobeck. Weckl. Herw. Recte me
judice. Cf. Phoen. 1302. ἰαχὰν — μελομένην νεκροῖς. Codicum
lectionem tuetur Ellis, coll. Phoen. 1295. νέκυν ὀλόμενον. Suppl.

45. φθιμένων νεκύων.

185. ἄλυρον ἔλεγον] Cf. Iph. T. 146. ἀλύροις ἐλέγοις.

189. πέτρινα μύχαρα] Qu. πέτρινα μέλαιθρα.
 195. δάκρυα δάκρυναι] Cf. 364. ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυν-
 σιν. Phoen. 1496. φόνω φόνος. Soph. El. 235. μὴ τίχτειν σ' ἄταν
 ἄταις. O. R. 175.
 228. τὰν χαλκίοικον] Cf. 245. Tro. 1113. χαλκόπυλόν (χαλκό-
 δομόν?) τε θεάν.
 258. ἐκλοχεύεται] Cf. Ion. 1458. ἐκλοχεύει.
 283. πολιά παρθενεύεται] Qu. πολίος ἐστὶ παρθένος. Cf. Andr.
 348. χήραν πολιόν.
 291. μόνοις ἄν ἦν] μόνοιν. — Herw. Qu. μόνοισιν ἦν.
 293. ὑπολείπομαι] Suspectum.
 294. ὑπαλλαγὰς L. G. ἀπαλλαγὰς g. Quod praeferendum vi-
 detur.
 296. καὶ τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρόν] καὶ τὸ πλούσιον πικρόν auda-
 cter et parum probabiliter Weckl. καὶ τὸ βρῶμ' — T. B. Macaulay.
 Quae felix emendatio apprimè sensui convenit.
 309. ἔπη mss. σαφῇ Weckl.
 310. σαφῇ mss. ἄπο Weckl., coll. Andr. 321.
 345. χθόνιον mss. χρόνιον Herw. νύχιον Weckl.
 364. ἄχεά τ' ἄχεσι —] Cf. ad 195. Iph. T. 197.
 379. ὄμματι λάβρω] σώματος ἄβροῦ conj. R. Ellis. Fortasse
 recte, sed de sententia parum liquet.
 380. ἄχεα] ἄχθεα Herm. Recte, opinor. λύπης] Leg. λύπας.
 382. χρυσοκέρατ' ἔλαφον] Cf. Herc. 375. χρυσοκάρανον δόρκαν.
 (δορκάδα?) ποικιλόνωτον.
 385. εὐτυχῆς τὰ πρόσθεν ὦν] Fort. εὐτυχῆς πάροιθεν ὦν.
 404. ἐπιδρομὰς] Qu. ἐπιστροφάς. Cf. ad Iph. A. 1597.
 441. καλῶς λέγεις. | ἔξεστι —] Leg. κάλλως λέγειν | ἔξεστι
 Herw. prob. Ellis.
 442. λόγον mss. χόλον Heims. χόλου recte W. G. Clark. Cf.
 Arist. Ran. 700. τῆς ὀργῆς ἀνέντες.
 445. προσεῖλει mss. γρ. πρόσαγε in marg. g. πρόσιλλε Badham.
 πρόσσειε Matth. (Cf. Herc. 1218. προσείων χειῖρα.)
 448. οἶμαί γ' L. G. ὦμην temere corrigit Weckl.
 471. πῶς φήσ; τί τοῦτ' ἔλεξας;] Cf. 780. πῶς φήσ; τίν' εἶπας
 μῦθον; Cycl. 210. τί φῶ; τί λέξω;
 486. σώζεται L. pr. G. σώζομαι Badham.
 507. κρύψας mss. κρύψων Badham. Weckl. Herw.
 513. σοφῶν δ' ἔπος] σοφῶν δέ του Dobr. Cobet. Recte
 proculdubio.
 515. τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς] Leg. ταῖς νῦν παρούσαις
 ξυμφοραῖς. Cf. ad Aesch. Cho. 711.
 518. μελαμπαῆς] μελαμβανθῆς frustra Cobet. Cf. Carcin. 5, 3.
 μελαμπαεῖς μυχούς. Arist. Ran. 1331. κελαινοφαῖς ὄρωνα.
 530. ἐν φάει mss. ἐμφανῶς bene Jacobs. φησὶ δ' ἡλίου Nauck.

541. κρυπτεύομαι] Cf. Bacch. 888. κρυπτεύουσι.
 577. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστρέφει] τὸ δὲ σαφές γ' ἄπεισι' ἐτι
 Schmidt. Fortasse recte. Sensus postulat τὸ δὲ σαφές με λανθάνει.
 612. με χρῆν] μ' ἐχρῆν L. G. Quod recipiendum.
 613. πατέρ' ἐς οὐρανὸν] πάλιν Nauck. Recte.
 620. μάτην] Leg. ἄδην.
 621. πόνους] Qu. πόνων. Cf. Ion. 975. πημάτων ἄδην ἔχω.
 Aesch. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλλος γ' (leg. ἄδην) ἔχω.
 629. φαεσφόρῳ] Cf. Cycl. 462. Herc. 750. φαεσίμβροτοι.
 651. πολυέτη μολεῖν] Cf. Or. 473. πολυέτης σεσωσμένος. Andr.
 307. δεκέτεις ἀλάληντο. Sic μυριέτης, πολυέτης, etc.
 661. πικρὰν ἐς ἀρχὰν L. G. πικρὰς ἐς ἀρχὰς marg. in L.
 Illud recte se habet.
 664. ἀπέπτυσσα μὲν λόγον] Cf. Iph. A. 874. ἀπέπτυσ', ὦ γε-
 ραιέ, μῦθον.
 700. πρόσδοτε mss. Vera videtur Elmsleii correctio προσδοτέα.
 προσδότω τις ἡδονῆς parum probabiliter Weckl.
 740. οὖς ἐλπίζομεν frustra, opinor, tuetur R. Ellis.
 741. καὶ τήνδε πῶς mss. καὶ τήνδε πως Lud. Dind. Weckl.
 Qu. κἄν (κῆν) τήνδε πως. δυνάμεθ'] Qu. δυνώμεθ'.
 751. πόλις ἀνηρπάσθη] Cf. Phoen. 1079. ἀνήρπασται πόλις.
 Rhés. 121. Ἀχαιοὺς — ἀναρπάσαι.
 765. ἐν ὀλίγῳ mss. ἐνὶ λόγῳ Pierson. Correctio, ut vide-
 tur, certa.
 772. κάλλιον εἶπας mss. καὶ πλείον' — Nauck. Qu. πολὺ
 πλείον' —.
 831. ἄχρωστα γόνατ'] Cf. Phoen. 1619. γόνατα μὴ χρώζειν.
 849. τὸν Θησέως τε παῖδα mss. τὸν Νηλέως τε παῖδα Musgr.
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα Lenting. Both. Weckl.
 866. σεμνοῦ — αἰθέρος] Cf. Iph. T. 1177. σεμνὸν — αἰθέρα.
 905. ἄδικος (εἶ) τις ὦν R. Ellis.
 922. τὰ μὲν σε θεῖα] Leg. τὰ θεῖα μὲν σε. Vulgata tolerari nequit.
 923. τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι mss. τὰ τ'
 ὄντα καὶ μέλλοντα, τὰ δὲ δίκαια μὴ egregiam Herwerdeni emen-
 dationem merito recepit Wecklein. Scilicet glossema est εἰδέναι,
 quod in textum illatum corruptelam induxit.
 942. ὅστις] Cf. El. 816. Thuc. VI. 4.
 1038. γε mss. τε recte R. Ellis. Cf. ad 1273.
 1050. ὅρως] Malim οὐρως. Postulatur enim articulus. λέγειν]
 Leg. λέγων.
 1060. κενотаφοῦντ' ἐμὸν δέμας] Cf. 1546. δν — κενотаφεῖ.
 1070. πλατῆρας] Nautas. Cf. Iph. T. 449.
 1080. ναυτικῶν ἐρειπίων] Leg. ναυτίκ' ὄντ' ἐρείπια. Facilis
 corruptela fuit ναυτίκον — in ναυτικῶν, deinde ἐρειπίων pro ἐρεί-
 πια scribendum erat.

1085. ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελές σε δρᾷ] Cf. Med. 306. μή τι πλημμελές πάθης.

1107. σὲ τὰν —] Cf. Herc. 1214. σὲ τὸν θάσσοντα — αὐδῶ. ἐναύλοισ — δενδροκόμοις] Cf. Fr. 740, 4. κατ' ἐναυλ' ὀρέων. Herc. 371. σύγχορτοί θ' Ὀμόλας ἐναυλοι.

1134. τέρας οὐ τέρας mss. γέρας οὐ γέρας Badham. Herw. Kirch. Weckl. improbat Ellis, bis τέρας de Helena praedicari admonens 254. 258. et coll. Andr. 103. Ἰλίῳ αἰπεινῇ Πάρις οὐ γάμον ἀλλά τιν' ἄταν | ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.

1153. λόγχαισιν] Leg. μάχαισιν.

1174. λεληθέναι σκοπούς] Cf. El. 546. σκοπούς λαθών.

1225. ἐνθάδ' ὦν] 'Now that he is here.' (Ellis)

1227. ἐν εὐμαρεῖ] Cf. Iph. A. 969. Similiter ἐν εὐχερεῖ (Soph. Phil. 875.), ἐν εὐσεβεῖ (1227), ἐν ἀσφαλεῖ, etc.

1236. Cf. 1681. νείκη μεθήσω.

1247. ἐξορμίζομεν] ἐξορίζομεν Ellis. Jerram. Cf. Phoen. 853. ἐξωρμίσω (ἐξώρμισας?) σὸν πόδα.

1272. γενήσεται] Suspectum. σταλήσεται F. W. Schmidt, fortasse recte. δοθήσεται Naber.

1300. ἡμῶν τυγχάνων οἶων σε χρή] Cf. Or. 701. τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον (οἶου recte Cobet) θέλεις.

1324. Ἰδαιᾶν νυμφᾶν σκοπιᾶς] Cf. El. 447. νυμφαίας σκοπιᾶς.

1334. ἀφλεκτοὶ πέλανοι] Cf. Ion. 706. καλλίφλογα πέλανον.

1347. τύμπανα — βυρσοτενῇ] Cf. Bacch. 124. βυρσότονον κύκλωμα.

1356. θυσίας οὐ σεβίζουσα θεοῖς] Leg. θυσίαις — θεούς. Cf. El. 195. εὐχαῖσι θεοὺς σεβίζουσα.

1358. νεβρῶν — στολίδες] Cf. Ph. 1754. νεβρίδα στολιδωσαμένα.

1381. κωπήρες — σκάφος] Cf. Cycl. 15. ἀμφήρες δόρυ.

1472. τροχῶ τέρμονι mss. τροχῶ ἀτέρμονι Burges. Wecklein. Recte, opinor. Cf. Hec. 926. ἀτέρμονας αὐγὰς.

1495. οἶδμα G. L. corr. (γρ. ἄρμα in marg. l.) οἶμα L. pr. Qu. μόλοιτε θαλάσσιον οἶδμα (Fr. 301, 2.), aut μόλοιτέ ποτ' ἐνάλιον οἶδμα.

1498. ἀέλλαισιν L. g. ἀέλαισιν G. Suspectum. Qu. αὐγαῖσιν, aut ὑπὸ ῥιπαῖσιν.

1515. τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις] Leg. κάκιστα τὰν δόμοις.

1534. καθίστατο mss. Qu. καθίστατο, aut καθήπτετο, aut ἡρμόζετο, aut ἐνετίθετο. Requiritur certe imperfectum aliquid.

1535. ταρσόν] Cf. Iph. T. 1346. ταρσῶ κατήρει. λευκά θ'] Leg. λευκὰ δ'. εἰς ἐν ἣν] Hoc vix sincerum est. Sensus loci ἦρετο (EIPETO), ni fallor, requirit. Cf. Epicrat. III. 372. κυλίκια (?) αἴρου τὰ μείζονα. Tentabam etiam ἴστατο.

1540. πηδάλιά τε] Leg. πηδάλια δὲ —.

1593. λωτίσματα] A λωτίζομαι (Aesch. Suppl. 965.). Compositum ἀπολωτίζειν occurrit Eur. Suppl. 964. Iph. A. 793.

1600. ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν] Cf. Bacch. 693. ἀνῆξαν ὀρθαί. Rhes.
792. ὀρθὸς δ' ἀνάσσω.
1681. νείκη μεθήσω] Cf. 1236. μεθήμι (μεθήκα Cobet.) νεῖκος.

[HERACLIDAE.]

2. τοῖς πέλας πέφυκ'] Cf. Alc. 685. σαντῶ — ἔφυς.
33. Cf. 346.
60. λεύσιμος — δίκη] Cf. Or. 614. λεύσιμον δοῦναι δίκην.
Bacch. 356. ὥς ἄν λευσίμου δίκης τυχὼν | θάνῃ.
168. πόδα] Qu. ποδί. Cf. El. 1288. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαί-
νων ποδί. 173. οὖν μέσῳ — χρόνος] Cf. Phoen. 588.
184. Cf. Ion. 1285. τί δ' ἐστὶ — ἐν μέσῳ;
185. οὐδέν ἐσθ'] Leg. οὐ μέτεσθ'.
186. δοκῆσαν] Cf. Suppl. 129.
258. πλείῳ] Leg. μείζω. Cf. 933.
289. Ἄρης δ Μυκηναίων] Cf. 276. Ἄρεος Ἀργείου αἰχμήν.
Iph. A. 236. ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης.
295. παρὰ μικρὸν] Sic παρ' ὀλίγον Iph. T. 871.
303. κακῶν ἐς τοῦσχατον πεσόντες] Cf. Or. 447. ἦκεις συμ-
φορᾶς πρὸς (ἐς?) τοῦσχατον.
322. ὑψηλὸν ἀρῶ] Cf. Suppl. 555. ὑψηλὸν αἶρει (νιν). Sic
μέγαν τινὰ αἶρειν.
374. ἃ δοκεῖς κυρήσεις] Cf. Phoen. 490. ἃ μὴ κυρήσας. Hec. 698.
376. ἱέα κατάχαλκος] Cf. Tro. 1193. χαλκόνωτον ἱέαν.
379. τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν πόλιν] Cf. ad Hipp. 462. κάρτ'
ἔχοντας εὖ φρενῶν.
385. εὐτυχῆς τὰ πρὸς θεῶν] εὐτυχῆς τὰ πρόσθεν ὧν Tyrwhitt.
Dind. Cf. Iph. T. 560. τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ.
398. μέντοι πάντ' recte P.
403. ἀλίσας] Cf. Herc. 412. Herod. I. 77. 80. 119. Xen. Cyr.
I. 2. 15.
417. ἐμὴν] ἐμοῦ recte Elmsl. Cf. Or. 28.
460. αἰδοῦς — ἄν τύχοι] Cf. Herc. 301.
479. πρεσβεύειν γένους] 'To be the eldest of the family' vertit
Palmer, in ταχθεῖσα fortasse merito offendens.
494. Cf. Phoen. 161. ὄρῳ μὲν οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως.
498. ἐν τῷδε κεῦχόμεσθα mss. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα Elmsl.,
coll. Thuc. I. 25. ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρόν.
502. θνήσκειν ἐτοίμη] Cf. Phoen. 969. θνήσκειν ἔτοιμος. Med.
612. λέγ', ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ. σφαγῇ] σφαγεῖ Palmer.
Herw. Recte.
519. κακοῦς] Leg. κακοῖς. Cf. Her. 331. τοῖς ἀμηχάνοις προσ-
ωφελεῖν. Suppl. 327. νεκροῖσι — προσωφελήσων. Alc. 42. τοῖσδέ
γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.

567. ὦ τάλαινα παρθένων] Cf. Hec. 716. ὦ κατάραι' ἀνδρῶν. Arist. Vesp. 397. Ran. 1049.

632. οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία] Fort. οἷα δὴ 'στ' —. Sed cf. Suppl. 162. δ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσεν.

646. τί χρῆμ' αὐτῆς —;] Cf. Cycl. 669. τί χρῆμ' αὐτεῖς; Arist. Lys. 717. τί Ζῆν' αὐτεῖς (trag.);

648. ἀσθενῆς — ἐμὴ ρώμη] Cf. Or. 68. ἐπ' ἀσθενοῦς | ρώμης; (ῥοπῆς?) ὀχούμεθα.

661. χώρα τῇδε προσβαλὼν πόδα] Cf. Rhes. 721. ἐπὶ γὰρ Φρυγῶν ποδὸς ἵχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοί. Fr. 998. ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων (ἐμβάλλων?) πόδα. et ad El. 96.

662. ποῦ νῦν ἄπεστι] παῖς — conj. Elmsl. σοῦ — V. D. in Quart. Journ. IX. 360.

663. τί χρῆμα κεῖσαι —;] Cf. 709. 646.

664. στρατὸν καθίζει] Cf. Phoen. 1188. καθεῖσεν — στρατόν. Thuc. IV. 90. καθίσας τὸν στρατὸν.

671. λαιὸν ἔστηκεν κέρας] Cf. Suppl. 657. δεξιὸν τεταγμένους κέρας.

709. τί χρῆμα μέλλεις —;] Cf. 646. 663.

739. εἰ δὴ ποῦ' ἥξομέν γε] Cf. El. 263. εἰ δὴ ποῦ' ἥξεις γ'.

764. ἱκτορας] Cf. ad 364. Aesch. Suppl. 653. Ζηνὸς ἱκτορας ἀγνοῦ.

802. Cf. 168. εἰς ἀντλον ἐμβήσει πόδα. Tro. 455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρή; Iph. T. 647. εἰς πάτραν δι ποτ' (πόδ' Elmsl.) ἐπεμβάσει. Soph. Fr. 611. ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβῶς πόδα.

821. ἀφίεσαν] Nonnihil suspectum.

822. οὔριον φόνον] Cf. Herc. 95. οὔριος δρόμος ἐκ κακῶν.

840. οὐκ ἀρήξει' αἰσχύνην πόλει;] Cf. Med. 1272. Or. 624.

847. πῶλοις ἐπεῖχε] Cf. Bacch. 1131. Hom. Od. 22, 75. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν | ἀνθρώποι.

855. λυγαίῳ νέφει] Cf. Soph. Fr. 471. λυγαίου νέφους. Eur. Iph. T. 110. νυκτὸς — λυγαίας.

894. εὐχαρις Ἀφροδίτα] Cf. Med. 632. θεὸς εὐχαρις.

897. τῶν — οὐ δοκούντων] Cf. Hec. 295. τῶν δοκούντων. Tro. 609. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν (οἱ θεοί).

913. πυρὸς — δαισθεῖς] Cf. Tro. 825. πυρὶ δαίεται.

932. πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι] Cf. Aesch. Pers. 320. πολύπονον δόρυ | νωμῶν. Iph. A. 771. δοριπόνοις (f. πολυπόνοις) ἀσπίσι.

941. ὦ μῖσος] Cf. Soph. Phil. 991. Ant. 760. ἄγετε τὸ μῖσος.

εἰλέ σ' ἢ Δίκη] Cf. Soph. El. 528. ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν. O. C. 1026. καί σ' εἶλε θηρῶνδ' ἢ Δίκη.

949. κατήγαγες] κάτωθε γῆς αὐτ γαίας κάτω Ellis.

961. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν] Leg. οὐκ ἔστιν ὄσιον. Cf. Iph. T. 1045. θυγεῖν γὰρ ὄσιον ἔστ' ἐμοὶ μόνη.

972. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι] Quidni οὐκ ἔστιν ὅστις τοῦτον —? Similis versus est Aesch. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐνὸς κείραιτό νιν.

973. καὶ τί φημι κἄν μεῖναι τινά C. καίτοι φημι κἄμ' εἶναι τινά Tyrwh. Elmsl.

985. δειλίαν ὀφλεῖν τινά] Cf. Herc. 1348. μὴ δειλίαν ὀφλω τιν'.

1024. ἀπιστήσω] Suspectum.

[HERCULES FURENS.]

15. Κυκλωπείαν πόλιν] Ct. El. 1153. Tro. 1087. Soph. Fr. 207.

40. ὥς φόνῳ σβέσῃ φόνον] Cf. Or. 510. φόνῳ φόνον λύσει. Suppl. 614.

43. μήτρωσιν ἐκπράξωσιν] Cf. 1079. δάμαρτι — ἐκπράξων.

52. Leg. ἀστρώτῳ ('ν) πέδῳ —. Cf. Fr. 368. ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὐδουσι. Tro. 494. κἄν πέδῳ κοίτας ἔχειν.

82. γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν] Cf. Bacch. 1044. ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς. Plat. Resp. V. 461 B. ὅταν — τοῦ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν ἡλικίαν.

100. κλέπτουσα μύθοις] Cf. Phoen. 992. κλέψας λόγοισιν.

103. Cf. Fr. 275, 3. κοῦδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

148. ἐκβαλὼν κόμπους] Cf. Tro. 1048. ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα.

164. ταχεῖαν ἄλοκα] Leg. βαθεῖαν —. Cf. ad Rhes. 796.

231. γήρᾳ δὲ τρομερὰ γυῖα] Cf. Phoen. 303. γήρᾳ τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.

238. πεπύργωσαι λόγοις] Cf. Rhes. 122. Or. 1568.

302. ἐσῆλθέ μ'] Cf. Iph. T. 1340.

304. περιβαλεῖν σωτηρίαν] Cf. Herod. I. 129. Μήδων τέω περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθόν.

315. διώσει τὰς τύχας] Cf. Andr. 870. οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις.

362. ἐπινωτίσας] I. θ. ἐπισκεπάσας. Cf. Rhes. 208. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομεν δοράν.

371. σύγχορτοι —] Cf. Andr. 17. σύγχορτα ναίω πεδία. Fr. 179. ἔναυλοι] Cf. Hel. 1113. ἐναύλοις ὑπὸ δειδροκόμοις. Qu. σύναυλοι.

376. δόρκαν] Leg. δορκάδα. Cf. Bacch. 698.

384. κάθαιμα σῖτα] Cf. Iph. T. 1374. κάθαιμα — τραύματα.

385. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι] Cf. ad Bacch. 139.

409. Μαιῶτιν —] Cf. Arist. Nub. 273. Μαιῶτιν λίμνην.

459. ἐπίχαρμα] Cf. Phoen. 1555. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν — λέγω.

468. ἔγκληρα] Cf. Hipp. 1011. ἔγκληρον εὐνήν προσλαβάν. Iph. T. 682.

526. κρᾶτας ἐξεστεμμένοι] Cf. Phoen. 1149. κρᾶτας αἱματούμενοι.

641. βλεφάρων] Annon βλεφάρω?
683. χέλνος ἐπτατόνου] Cf. Alc. 446. ἐπτάτονον — χέλυν. Iph. T. 1128. ἐπτατόνου λύρας.
689. τὸν Λατοῦς — γόνον εἰλίσσουσαι] I. e. choreis celebrantes. Cf. Iph. A. 1480. εἰλίσσεται — Ἄρτεμιν.
690. εἰλίσσουσαι] I. e. χορεύουσαι. Cf. Iph. A. 1480.
710. ἀνάγκην ἡμῖν προστίθης] Cf. Fr. 524, 2. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν.
729. γενήσεται] λελήσεται probabiliter Elmsl. Qu. ἐνδύσεται.
739. παλίσρους πότμος] Cf. El. 1154. παλίσρους — δίκαια. Iph. T. 1364. κλύδων παλίσρους.
779. ἀνομία χάριν διδούς] Cf. Soph. O. C. 855. δργῇ χάριν δοίς.
821. ἀπότροπος] Producta secunda syllaba. Cf. ad Phoen. 586. τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.
858. μαρτυρόμεσθα] Qu. μαρτύρομαι δή.
878. μανιάσιν λύσσαις] Cf. 227. νόσος μανιάς. Or. 326. λύσας μανιάδος. 270. μανιάσιν λυσσήμασι. Soph. Fr. 855, 4. λύσσα μανιάς.
892. βοτρυών — χεύμασι] Cf. Cycl. 496. βοτρυών — πηγαῖς.
945. φοίνικι κανόνι] Cf. Hel. 181. φοίνικας — πέπλους. Tro. 815.
946. συντριαινῶσω πόλιν] Cf. Plat. com. II. 621. ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω (ἐξολῶ?).
959. πορπαμάτων] Cf. El. 820. Rhes. 442.
980. ὀρθοσιτάτας] Cf. Ion. 1134. ὀρθοσιτάταις.
984. ἄλλω δ' ἐπέσχε τόξα] Cf. Pind. Ol. 2, 160. ἔπεχε τῇ σκοπῷ τόξον.
1023. τέκνα τρίγωνα] Cf. Ion. 496. κόραι τρίγωνοι.
1027. τὸν Ἄϊδα χορὸν] Cf. Suppl. 75. χορὸν τὸν Ἄϊδας σέβει.
1035. ἀμμάτων] Cf. Bacch. 696. ἀμμάτων σύνδεσμον ἐλέλιντο.
1041. πικρὰν διώκων ἤλυσιν] Cf. Phoen. 858. πυκνήν — βαίνων ἤλυσιν. Hec. 66.
1043. ὕπνω παρειμένον] Cf. Cycl. 591. ὕπνω παρειμένος.
1063. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας] Cf. Bacch. 783. τόξων χειρὶ ψάλλουσι νευράς. Ion. 173. ψαλμοὶ — τόξων. Rhes. 33. Fr. 501, 2.
1097. ἦμαι] ἦμην requirit Ellis.
1159. σκότος] Leg: σκότον.
1199. ὄμμα καὶ φιλίαν ὁμόφυλον Elmsl. ad Med. 836.
1218. προσείων χεῖρα] Cf. Hel. 445. πρόσσειε (προσεῖλει mss.) χεῖρα.
1254. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιθ' —] Cf. Hel. 1045. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιτ' —.
1267. ἐπεισέφρησε —] Cf. El. 1033. λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε.
- Alc. 1056. καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
1268. ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος] Cf. 1. τὸν Διὸς σύλλεκτρον.
1292. ὧ δ' αἶ κακῶς ἔστ' —] Cf. Iph. T. 1118 sq. Hel. 417.

1324. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος] Cf. Iph. T. 705. ἀγνισθεῖς φόνου.

1337. χρεῖος φίλων] Cf. 51. πάντων δὲ χρεῖοι.

1351. ἐγκαρτερήσω θάνατον] Cf. Andr. 262. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; Plut. Ag. 31. ἐγκαρτέρει τὰς ἀπειλὰς —.

1352. χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω] Cf. Alc. 544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν. Bacch. 1352.

1355. ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα πηγὰς] Cf. ad Hipp. 525. Ἔρως, ὃς ἀπ' ὀμμάτων (δ κατ' ὀμμάτων male vulg.) στάζεις πόθον. Bacch. 620.

1373. διαντιλοῦσ' — οἰκουρίας] Cf. Andr. 1217. διαντλήσω πόνους.

[HIPPOLYTUS.]

3. τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν] Cf. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν — ὄρων.

54. ὀπισθόπους κῶμος] Cf. 1179. ὀπισθόπους — ὀμήγυρις.

68. εὐπατέρειαν αὐλάν] Cf. Eur. Hel. 168. ἀγρότειραν αὐλάν.

77. λειμῶν' ἡρινὸν] Cf. Suppl. 448. λειμῶνος ἡρινοῦ.

83. Cf. El. 882. δέξαι κόμης σῆς βοστρούχων ἀνάδημα.

87. τέλος δὲ κάμψαιμ' — βίου] Cf. El. 956. τέλος κάμψη βίου. Hel. 1685. ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον.

196. δι' — οὐκ ἀπόδειξιν] Sic Bacch. 1288. ὥς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.

199. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα] Cf. Bacch. 696. ὀμμάτων σύνδεσμον' ἐλέλυτο.

201. ἐπίκρανον] Cf. Iph. T. 51.

221. ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος] Cf. Herc. 1002. Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερσὶ.

229. ἵπποκρότων] Cf. Hel. 207. ἵπποκροτα — δάπεδα.

238. παρακόπτει φρένας] Cf. Bacch. 33. μανίαις — παρὰκοποι φρενῶν. Aesch. Ag. 48. φρενῶν κεκομμένος. Eum. 329. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς.

273. ἐς ταῦτόν ἤκεις —] Cf. Hec. 748. Or. 1274.

275. τριταίαν — ἡμέραν] Leg. τρίτην τήνδ' —.

294. γυναιῖκες αἶδε —] Cf. Iph. A. 1478. πλόκαμος ὅδε καταστέφειν. Andr. 411.

318. ἐπακτοῦ πημονῆς] Cf. Phoen. 343. ἐπακτόν ἄταν.

322. ἐξαίρει θανεῖν] Cf. Alc. 346. οὐτ' ἄν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Αἴβυν λακεῖν | αὐλόν.

336. σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος] Cf. Suppl. 109. τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν. Aesch. Eum. 582.

346. οὐ μάντις εἰμι —] Cf. Hec. 743.

362. αἶες — ἀνήκουστα] Cf. Andr. 1084. Soph. El. 1408. ἤκουσ' ἀνήκουστα.

363. *πάθρα μέλα θρεομένας*] Fort. *πάθρα μεγάλα* —. Cf. Phoen. 1341. *μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα*. Med. 51. *θρεομένη σάντη κακά*. Aesch. Sept. 78. *θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ*. Ag. 1137. *τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος*. Sed Aesch. Suppl. 111. *πάθρα μέλα θρεομένα*.

392. *ἐσκόπουν ὅπως — ἐνέγκαιμ'*] Cf. Tro. 1018.

436. Cf. Suppl. 1083. *γνώμαισιν ὑστέραισιν* (i. *γνώμαισι δευτέραισιν*) *ἐξορθούμεθα*.

443. *ἦν πολλὴ ὄνῃ*] Cf. Or. 1200. *ἦν πολὺς παρῇ* (f. *ὄνῃ*). Dem. 272, 20. *θρασυνομένῳ καὶ πολλῶ ὀέοντι καθ' ὑμῶν*.

462. *κάρι' ἔχοντας εὖ φρενῶν*] Cf. Her. 379. *τὰν εὖ χαρίων ἔχουσαν πόλιν*. et ad Arist. Lys. 1125.

499. *μευθήσεις — λόγους*] Cf. 1202. *ἡχῶ — μευθήκε*. Herod. VI. 29. *Περσίδα γλῶσσαν μετείς*.

525. *δς multi libri* (ex glosse mate sec. Dind.).

548. *οἴκων ζεύξας' ἄπο*] Cf. Phoen. 328. *ἀποζυγείσας δόμων*. Aesch. Cho. 676. *ἐς Ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας* (*μολεῖν*?).

550. *Ἄϊδος — βάκχαν*] Cf. Hec. 1076. *βάκχαις Ἄιδου*.

563. *μέλισσα δ' οἷα τις πεπόταται*] Leg. *μέλισσα δ' οἷα τις πεπόταται*.

578. *πομπίμα φάτις*] Leg. *πόμπιμος φάτις*. Cf. Hec. 1290. *πνοὰς πομπίμους*. Hel. 1079. Phoen. 1711. *πομπίμαν* (?) *ἔχων ἐμέ*.

598. *πῶς οὖν; τί δράσεις;*] Eadem verba Hec. 876.

646. *δάκη θηρῶν*] Cf. Cycl. 325. *θήρειον θάκος*.

652. *λέκτρων — συναλλαγὰς*] Cf. Andr. 1245. *Ἐλένω ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις*. Soph. Aj. 493. *εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἣ ξυναλλάχθης ἐμοί*.

661. *σὺν πατρὸς μολῶν ποδί*] Cf. Or. 1217. *παρθένου δέχον πόδα*. Herc. 336. Hec. 977.

701. *πρὸς τὰς τύχας γὰρ —*] Cf. Hel. 321. Aesch. Pr. 1000. *τόλμησον — πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν*.

718. Cf. El. 639. *πρὸς τὸ πῦπτον αὐτὸς ἐννόει*. Iph. A. 1343.

769. *κρεμασιδὸν ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευκῇ καθαρμούζουσα δείρα*. Cf. Or. 1035. *βρόχους ἄπτειν κρεμασιτούς*.

778. *οὐκέτ' ἔστι δῆ*] Cf. Hec. 683. *οὐκέτ' εἰμὶ δῆ*. Hel. 1194. Soph. El. 677. Arist. Eq. 1243.

798. *νέοι θανόντες*] Hoc de una Phaedra dictum.

825. *τίνα — ;*] Cf. Iph. T. 1321. *πῶς σε μεῖζον* (*ποῖον ὀνομάσ'*?) *ὀνομάσας τύχῳ*;

898. *λυπρὸν ἀντλήσει βίον*] Cf. Aesch. Prom. 375. *ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην*.

1011. *ἔγκληρον —*] Cf. Iph. T. 682. Herc. 468.

1039. *εὐοργησία*] Schol. *πράοτης*. Cf. Bacch. 641.

1104. *λύπας παραιρεῖ*] Cf. Hec. 591. *τὸ — λίαν παρεῖλες*. Her. 591. Fr. 258.

1105. Μῖρε κεύθων et λείπων de se dicit femina. Cf. ad Alc. 634.

1108. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται] Cf. Or. 979. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματα. Alc. 896. Hec. 684.

1166. ἀρμάτων ὄχος] Cf. Phoen. 1206. ἀρμάτων ὄχους. Suppl. 662. ἀρμάτων ὀχήματα. Iph. T. 370.

1168. πόντου κρέοντα] Cf. El. 1262. πόντου κρέοντος.

1172. Δίκης — ῥόπτρον] Cf. Aesch. Ch. 61. ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας τοὺς μὲν ἐν φάει, etc.

1189. αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν] Cf. Bacch. 1134. αὐταῖς ἀρβύλαις.

1194. ἐπῆγε κέντρον — πῶλοις] Qu. ἐπεῖχε —.

1201. ἦχῳ] Qu. ἦχή. βαρὺν βρόμον μεθῆκε] Cf. Phoen. 182. βαρύβρομοι βρονταί.

1207. οὐρανῷ στηρίζον] Cf. Bacch. 972. 1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός. Hom. Il. 4, 443.

1230. μαργῶσαι φρένας] Cf. Soph. Fr. 762, 2. μαργότης φρενῶν.

1237. δεσμὸν δυσεξήνυστον] Cf. Hom. Od. 16, 111. ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ.

1247. τέρας ταύρου] Cf. Or. 998. ἄρονος — τέρας.

1248. λεπαίας — χθονός] Cf. Iph. T. 324. λεπαίας — νάπας. Her. 395.

1285. αὐδῶ recte unus ms. αὐδᾶ plerique. Cf. Or. 1664. Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὃδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ. et ad Or. 1220. Hel. 1167. Arist. Ach. 406.

1320. ἐν τ' ἐκείνῳ — κακός] Cf. Or. 754. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

1324. ἀφῆκας] ἐφῆκας al. Recte. Cf. Phoen. 5. ὥς δυστυχῇ Θήβαισι — ἀκτῖν' ἐφῆκας. Herc. 196. οἰσιτοὺς ἀφείς (l. ἐφείς) ἄλλοις. Med. 634. μήποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης (ἀφείης?) οἰσιτόν. Phoen. 876. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς.

1359. χρὸς ἐλκῶδους] Cf. Hec. 405. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα.

1404. καὶ τρίτην ξυνάορον] Cf. Or. 1535. σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην (τρίτον Elmsl.) τε τὸν τάδε ξυνδράωντά μοι.

1426. κόμας κεροῦνται] Cf. Tro. 1183. πλόκαμον κεροῦμαι. Phoen. 322. ἐμάν γε λευκόχροα — κείρομαι — κόμαν.

1429. ἀνώνυμος πεσών] Cf. Tro. 1319. πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.

1444. κατ' ὄσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος] Qu. κατ' ὄσων κίδναται μου δὴ —.

[ION.]

7. Cf. Hel. 14. Soph. El. 1498.

12. Παλλάδος — ὀχθῶ] Acropolin dicit. Cf. Herc. 1178. ἐλαιοφόρον ὀχθον.

19. ἀντίπηγος] Cf. 40. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος. 1338. 1380. 1391.

27. κίσσινον βάκτρον] Cf. Bacch. 363. ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα. 25. θύρσον — κίσσινον βέλος.

82. τεθρίππων] Qu. τέθριππα. Cf. Arist. Nub. 1080. ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν.

156. κρίμπτειν θριγκοῖς] Cf. Andr. 530. γούνασι δεσπύτοι κρίμπτων.

157. χρυσήρεις οἴκους] χρυσήρεις τοίχους Badham. Cf. Iph. T. 129. χρυσήρεις θριγκούς.

173. ψαλμοί — τόξων] Cf. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας. Bacch. 783. Rhes. 33. Fr. 501, 2.

215. πυρὶ καταιθαλοῖ] Cf. Tro. 60. πυρὶ κατηθαλωμένης. Suppl. 640.

218. ὁ Βακχεὺς] Cf. Bacch. 145. ὁ Βακχεύς.

246. ὄμμα σὸν δακρυροοεῖ] Cf. Alc. 826. ὄμμ' ἰδὼν δακρυροοῦν.

262. γενναίων τ' ἄπο —] Cf. 693. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων.

274. σκόπελον — πέτρας] Cf. 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον.

288. οὐδέν· ξύνοιδ' ἀντροισιν Tyrwhitt. οὐδέν· ξύνοιδεν ἀντρον G. Schmid. (οἶδεν est in P.)

308. ὥς σου τὴν τεκοῦσαν] Qu. ὥς σε —. Cf. Alc. 167. αἰτῶν (αὐτοὺς?) ἡ τεκοῦσα.

315. ἅπαν θεοῦ] Leg. ἀπανταχοῦ.

371. τὸν θεμιστεύοντά σοι] Cf. Bacch. 79. ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων.

452. τὰν ὠδίνων λοχιᾶν ἀνειλείθυιαν] Cf. Bacch. 88. ἐν ὠδίνων λοχίαις (λοχιᾶν?) ἀνάγκαισι. Qu. ἀνειλείθυιον.

498. συρίγγων — ἱαχᾶς] Cf. Iph. A. 1038. συρίγγων — ἱαχᾶν.

515. ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοιαν ὄντος —] Latet corruptela. Qu. ὥς δ' ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς δὴ —, aut ὥς δ' ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς τῶνδ' ἐξακούομεν πυλῶν | δοῦπον. De locutione ὥς ἐπ' ἐξόδῳ cf. Soph. Tr. 532. κατ' οἶκον θροεῖ — ὥς ἐπ' ἐξόδῳ. El. 1322.

520. σ' ἔμηνε] Hic tantum apud nostrum legitur activa forma hujus verbi.

550. φανάς] Cf. Rhes. 943. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φανὰς ἔδειξεν.

572. τοῦτο καὶ μ' ἔχει πόθος] Cf. ad Bacch. 1288.

594. καὶ οὐδένων] Leg. καὶ μηδένων. Cf. Iph. A. 371. τοῖς οὐδένας (μηδένας?). Soph. Aj. 1114. τοὺς μηδένας.

635. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ] Cf. Or. 549. ὁ μ' ἐκπλήσσει λέγειν (λόγου?). Aesch. Pr. 136. 368.

663. μοι — ἵχνος συνῆψας] Cf. 792. τῷ συνῆψ' ἵχνος ποδός;

676. πενθίμους ἀλαλαγὰς στεναγμάτων?] Cf. Phoen. 335. ἀλαλαγαῖσι στεναγμάτων.

692. ἔχει δόλον τύχαν θ' ὁ παῖς] ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς Nauck. ἄγει δόμῳ τύχαν ὁ παῖς F. W. Schmidt.

701. δόμους] δόμον Kock. Ver. p. 199. Qu. δόμων.
 702. τύχης codd. τύχας Heath. λέχος Kock l. l.
 713. νέος νέων] γενεθλίων F. W. Schmidt.
 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον] Cf. 274. σκόπελον ἥμαξαν πέ-
 τρας. Hor. Carm. III. 27. 61. 'Sive te rupes et acuta leto | saxa
 delectant.'
 741. ἐκφύλασσο'] Leg. εὖ φύλασσο'.
 743. χθονός] Qu. ποδός.
 792. τῷ συνῆψ' ἵχνος ποδός;] Cf. 663. μοι — ἵχνος συνῆψας.
 796. ἀμπταίην] Qu. ἀμπταίμαν.
 805. προθύσων — γενέθλια] Cf. 653. θῦσαι — σου — γενέθλια.
 875. ῥάων ἔσομαι] Cf. Herc. 1407. ῥάων ἔσει. Theop. com.
 II. 813. ταῦτ' ἦν ποιῆς, ῥάων ἔσει τὴν οὐσίαν. Philippid. IV. 472.
 920. φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν] Cf. Iph. T. 1099. φοίνικά θ'
 ἀβροκόμαν.
 964. σοὶ δ' —] Cf. Cycl. 411. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον. Sed Or.
 1324. ἀλλά με φόβος τις εἰσελήλυθ'.
 1000. δν — ἔξανῆκε γῆ] Cf. Phoen. 674. ἔνθεν ἔξανῆκε γᾶ
 πάνοπλον ὄψιν.
 1006. καθάψας —] Cf. Rhes. 202. σκευῇ προπόντως σῶμ'
 ἔμὸν καθάψομαι. et ad Bacch. 176. σώματος] Vitiosum hoc
 videtur.
 1048. εἰνοδία —] Cf. Hel. 570. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας.
 1073. εὐπατριδᾶν — οἴκων] Cf. Hipp. 68. εὐπατέρειαν αὐλάν.
 1096. αἰοιδά — ἴτω] Cf. ad Iph. A. 1470. ἴτω — εὐφημία.
 El. 879. ἴτω — βοά. Soph. Tr. 207. ἴτω κλαγγά.
 1103. πρὸς δ' Ἀφροδίταν —] I. q. Ἀφροδίτα —. Cf. Hec.
 1211. τῷδ' — χάριν θέσθαι. Bacch. 721. χάριν τ' ἀνακτι θῶμεν
 (l. θῶμεθ'). El. 61. τιθεμένη χάριν πόσει.
 1104. πρὸς δ' Ἀφροδίταν ἄλλαν θέμενος χάριν] I. q. Ἀφρο-
 δίτη —. Cf. El. 61. τιθεμένη χάριν πόσει. Hec. 1211. Bacch. 720.
 1109. προθυμία ποδῶν] Cf. Phoen. 1430. προθυμία ποδός.
 1169. εὐόχθου βορᾶς] Qu. εὐόγκου βορᾶς. Cf. Bacchyl. Fr.
 33, 2. ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους (εὐόγκους?).
 1199. πώματος κεχρημέναι] Cf. ad Cycl. 88. βορᾶς κεχρημένους.
 1207. φοινικοσκελεῖς χηλᾶς] Cf. Phoen. 42. χηλαῖς — ἔξεφοί-
 νισσον.
 1218. πνθόχρηστος] Cf. Aesch. Cho. 940. ὁ πνθόχρηστος (πν-
 θοχρήστας male mss.) φυγάς.
 1229. θανάτου παρατροπά] Cf. Andr. 526. μόρον παρατρο-
 πον μέλος.
 1259. τοῖς ἀποκτεῖναι σε —] Cf. Herc. 1161. τῷδε προσιρό-
 παιον αἶμα προσβαλών.
 1260. οἰστέον δὲ τὴν τύχην] Cf. Or. 769. οἰστέον τάδε.

1269. ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος] Cf. Iph. A. 1035. ἐσθλῶν κυρήσεις (αὐτῶν).

1280. οὐ βωμὸν ἔπιτηξεν θεοῦ] Leg. ἐς βωμὸν —. Cf. Andr. 754. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ | πτήξαντες. Suppl. 269. πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπιτηξε. Cycl. 407.

1308. ὑφέξεις ζημίαν] Qu. ὑφέξεις τὴν δίκην. Cf. Or. 1649. δίκην ὑπόσχεσ αἵματος μητροκτόνου. Hec. 1253. Andr. 358. El. 698. Cycl. 695. Soph. O. R. 552.

1400. Μακρὰς πετρηρεφεῖς] Cf. Cycl. 82. ἄντρα — πετρηρεφῆ. Aesch. Pr. 300. πετρηρεφῆ | αὐτόκιτι' ἄντρα.

1466. γηγενέτας] Cf. Phoen. 128. γίγαντι γηγενέτα.

1495. θοίναμα] Cf. Or. 812. οἰκτρότατα θοινάματα.

1516. ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς] Cf. Ph. 84. φαεννάς οὐρανοῦ πτυχάς. Andr. 1087. φαεννάς ἡλίου διεξόδους. Hel. 44.

1522. περικαλύψαι — σκότον] Cf. ad Herc. 642.

1549. οἰκων θυοδόκων] Cf. Ion. 511. θυοδόκων ἀνακτόρων.

1604. ἀναψυχῆς πόνων] Cf. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχάς. Hel. 1094. ἀνάψυξον πόνων. Fr. 135, 3. πόνων ἀναψυκτῆρα.

1607. σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα] Cf. Andr. 1238. σὺ δ' ἐνδέχου (f. σὺ δ' αὖ δέχου).

1619. ὦ Διὸς —] Cf. Iph. T. 126. Iph. A. 1570.

[IPHIGENIA IN AULIDE.]

41. οὐδενὸς ἐνδεῖς] Cf. Tro. 792. τίνας ἐνδέομεν;

95. Cf. Soph. Phil. 205. ἐτύμα φθογγά.

98. Cf. Adesp. 348. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ. 506, 2. οὐ Διὸς δέλτου πτυχαῖς | γράφειν τιν' αὐτά.

123. παιδὸς δαίσομεν ὕμεναίους] Cf. 707. ἔδαισαν Πηλέως γάμους.

219. χρυσοδαιδάλτους] Leg. χρυσοδαιδάλοις.

707. ἔδαισαν Πηλέως γάμους] Cf. 123. παιδὸς δαίσομεν ὕμεναίους.

847. δεινά; μνηστεύω —] De correpta vocali ante μν cf. ad 68. θυγατρὶ μνηστήρων.

917. τὸ τίπτειν φέρει φίλτρον μέγα] Cf. Fr. 103. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις.

971. φόνου — αἵματος] Cf. El. 92. αἷμα μηλείου φόνου.

1038. συρίγγων — ἱαχὰν] Cf. Ion. 498. συρίγγων — ἱαχᾶς.

1051. ἄφυσσε] Cf. Med. 838. ἀφυσσαμέναν. Hom. Il. 1, 598. νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων. Od. 9, 9. 165. 23, 305. Hesiod. Op. 611.

1371. αἰνέσαι προθυμίας] Cf. Ph. 1683. αἰνῶ — σε τῆς προθυμίας.

1404. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ] Cf. Ph. 1203. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει.

1468. ἐπευφημήσατ'] Cf. Iph. T. 1403. ἐπηυφήμησαν — παιᾶνα.

[IPHIGENIA IN TAURIDE.]

5. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς] Cf. Or. 374. τῆς Τυνδαρείας παιδός.

27. μεταρσία ληφθεῖσ'] Cf. Aesch. Ag. 235. φράσεν δ' ἄόζοις πατὴρ δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ — λαβεῖν ἀέρδην, etc.

31. ἀνάσσει βαρβάροις] Cf. Or. 1690. ναύταις μεδέουσα θαλάσσης. 50. στῦλος] Cf. 57.

52. κόμας ξανθὰς καθεῖναι] Cf. Bacch. 695. καθεῖσαν — κόμας. et ad Arist. Thesm. 841.

57. στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρσενες] Cf. 50.

76. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν] Leg. εὖ κυκλοῦντ' —.

79. διαδοχαῖς] Annon μεταδρομαῖς?

82. τροχηλάτου μανίας] Cf. El. 1253. δειναὶ Κῆρες — τροχηλατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον.

110. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας] Cf. Phoen. 543. νυκτὸς τ' ἀφεργές βλέφαρον. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L. qu. αἰανοῦς) κύκλος. Aesch. Pers. 426. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα.

140. ἀλύροις ἐλέγοις] Cf. Hel. 185. ἄλυρον ἔλεγον.

144. θρήνοις ἔγκειμαι] Cf. Andr. 91. ἐγκείμεσθ' — θρήνοισι. Soph. Phil. 1318. ὅσοι — ἔγκεινται βλάβαις.

175. ἀπενάσθην] Cf. Med. 166. ὦν ἀπενάσθην αἰσχροῶς.

192. δινευούσαις ἵπποισιν] Cf. Aesch. Sept. 444. ἵππους — δινεῖ.

206. ξυντείνουσιν] Cf. El. 112. ξύντειν', ὦρα (ὦ τὰν?), ποδὸς δρμάν. Bacch. 871.

209. πρωτόγονον θάλος] Cf. 1067. Hec. 458. ἐνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ —.

255. ἐναλία δρόσῳ] Cf. 1192. θαλασσία δρόσῳ. Hel. 1400. Aesch. Eum. 904. ποντίας δρόσον.

308. στάζων ἀφρῶ γένειον] Cf. Andr. 532. δακρύοις κόρας στάζω. Ion. 876.

333. ἐς δὲ γῆν γόνυ — καθεῖσαν] Cf. Hec. 561. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ.

367. αὐλεῖται — μέλαθρον] Cf. Hel. 1433. πᾶσαν δὲ χρὴ | γαῖαν βοᾷσθαι.

427. Cf. 274. Andr. 1267. πεντήκοντα Νηρηίδων κορᾶν. Tro. 2. Aesch. Fr. 174. δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων χοροῦ. Arist. Ach. 883.

512. θυγατρὸς — ἐκπρᾶξαι φόνον] Cf. Or. 416. μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.

529. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι] Cf. Hel. 469. ἧς ἐπηυρόμην.

560. τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ] Cf. ad Her. 385. εὐτυχῆς τὰ πρὸς θεῶν.

566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο] Cf. Phoen. 1757. χάριν ἀχάριτον ἐς θεοὺς διδοῦσα.

609. ὦ λῆμ' ἄριστον] Cf. Iph. A. 1422. Soph. O. C. 960.

643. ῥανίσι — αἱμακταῖς] Cf. Iph. A. 1515. ῥανίσιν αἱματορρύτοις.

648. ἐς πάτραν ὅτι ποί' ἐπεμβάσεν] Fort. ἐς πάτρας ὅτι πέδον ἐμβάσει. Cf. ad Her. 802. ποί'] πόδ' Elmsl.

705. ἀγνισθεὶς φόβου] Cf. Herc. 1324. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος.

725. παρεντρεπίζετε] Cf. Cycl. 594. παρεντρέπιστα δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν —.

742. καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος] Qu. καὶ σκάφος νεὼς εἰσβήσομαι. Cf. ad Cycl. 467.

750. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον] Cf. Suppl. 1194. ὄρκον ἐκλιπόντες.

790. τὸν ὄρκον ἐμπεδώσομεν] Cf. 758. ὄρκον εἶναι — ἐμπεδον.

837. εὐτυχῶν ἐμοῦ τύχαι] Qu. εὐτυχοῦς' ἐγώ.

907. μὴ 'κβάντας τύχης] Cf. Herc. 203. μὴ 'κ τύχης ὠρμισμένους.

919. σαφῆς φίλος] Cf. Herc. 55. σαφεῖς φίλους.

938. δρᾶσαι recte Elmsl. Cf. ad Ion. 1348.

974. βίον ἀπορρήξων] Qu. πνεῦμ' (gl. βίον) —. Cf. Or. 864. πνεῦμ' ἀπορρήξαί με δεῖ. Tro. 751. πνεῦμ' ἀπορρήξας σέθεν.

1016. νόστον ἐλπίζω λαβεῖν] Cf. Or. 779. ἐλπίς — σωθῆναι. Alc. 147. ἐλπίς — σώσασθαι βίον.

1019. ἡ δὲ βούλησις πάρα] ἦδε βούλευσις πάρα Markl. εἰ δὲ βουλεύσεις δρα αὐτὴ δὲ βούλησις τί δρᾷ; F. W. Schmidt.

1082. Αὐλίδος κατὰ πτυχάς] Cf. 9. ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.

1089. πετρίνας — δειράδας] Cf. Phoen. 206. πετρίνας δειράδος. Ion. 714.

1092. Cf. Phoen. 1506. δυσξύνετον ξυνετὸν μέλος ἔγνω.

1099. φοίνικά θ' ἄβροκόμαν] Cf. Ion. 920. φοίνικα παρ' ἄβροκόμαν.

1115. παῖδ' — λατρεύω] Cf. El. 130. πόλιν — λατρεύεις.

1133. βήσει] Ἄν πλεύσει? ῥοθίοις πλάταις] Cf. 407.

1321. πῶς σε μεῖζον] Qu. ποῖον ὄνομά σ' —; Cf. Hipp. 825.

1350. κοντοῖς] Cf. Alc. 254. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῶ.

1368. πυγμαῖ] Cf. Cycl. 534.

1387. Parum placet correctio ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε. Simplex λευκαίνειν legitur etiam Cycl. 17. Iph. A. 157. Oppian. Hal. 156. κώπησι δ' ὑπ' εὐκῆλοισι θάλασσαν | ἀτρέμα λευκαίνουσι.

1403. ἐπηυφήμησαν — παιᾶνα] Cf. Iph. A. 1468. ἐπευφημήσατ' — παιᾶνα.

1430. σκόλοπι πήξωμεν δέμας] Cf. El. 898. πήξας' ἔρεισον σκόλοπι.

1457. θεάν] Qu. αἰεί.

[MEDEA.]

5. ἀνδρῶν ἀριστεῶν recte Pors. Cf. Iph. A. 28. ἀνδρὸς ἀριστεῶς. Soph. Aj. 1304. δέρος] Cf. 480. Bacch. 833. νεβροῦ σικτὸν δέρος.

34. ἀπολείπεσθαι χθονός] Cf. Or. 216. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.

57. μ' ὑπῆλθε] Qu. μοῦσῃλθε (μοι ἐσῃλθε). Cf. Iph. A. 491.

63. μὴ φθόνει φράσαι] Cf. 312. τὸ σὸν γὰρ οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν. Aesch. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λόγων (λέγειν?).

83. ὅλοιτο μὲν μή —] Cf. Soph. Tr. 383. ὅλοιτο μή τι πάντες οἱ κακοὶ etc.

92. ταυρουμένην] Cf. 188. ἀποταυροῦνται δμωσίν.

106. ἀρχῆς] Qu. ἀρ' ἔστ' (aut ἦν).

107. νέφος οἰμωγῆς] Cf. Herc. 1140. στεναγμῶν — νέφος.

143. παραθαλπομένα] An παραθελγομένα? Cf. Aesch. Ag. 74. ὁρᾶς ἀτενεῖς παραθέλξει.

150. ἀπλήστου κοίτας] Cf. Andr. 218. ἀπλησιάν λέχους.

160. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι] Quum Zηνὸς hic mentionem factam esse constet ex sequentibus nutricis verbis κλύεθ' οἶα λέγει κάπιβοᾷται Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνά θ', δς —, vix dubitari potest quin corrigendum sit ὦ Ζεῦ καὶ (aut ὦ Ζηνὸς) Θέμι —. Cf. 208. τὸν Ζηνὸς Θέμιν. Vide scholiastam. Facilis corruptela erat. Sana sunt verba πότνιά τ' Ἄρτεμι. Cf. Hipp. 61. Locum sic refinxerit Munro, ὦ μεγάλα Θέμι — Ἄρτεμι | (καὶ Ζεῦ βασιλεῦ), λεύσσεθ' ἃ πάσχω;

163. ἐσίδοιμ'] Praestat, opinor, ἐπίδοιμ'. Cf. ad Arist. Ach. 1156.

169. Θέμιν εὐκταίαν] Cf. Aesch. Sept. 722. πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν.

208. τὰν Ζηνὸς Θέμιν] Sub. κόρην aut θυγατέρα. Cf. 764. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνός.

212. ἀπέραντον] ἀπεράντου probabiliter Milton. Nisi potius ἄλμυροῦ pro ἄλμυρὰν reponendum est. Cf. Hipp. 1273. ἄλμυρὸν ἐπὶ πόντον. Tro. 1. ἄλμυρὸν βάθος πόντου. 438. 76. Bacch. 7.

215. οἶδα — ὁμμάτων ἄπο] Cf. Aesch. Ag. 988. πεύθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων νόστον.

218. δύσκλειαν ἐκτήσαντο —] 'Have earned an ill repute and (a name for) indolence.' (Munro) Cf. Ion. 600. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι.

219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς κροτῶν] Cf. Arist. Vesp. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς —.

258. μεθορμίσασθαι — συμφορᾶς] Cf. Med. 443. μεθορμίσασθαι μόχθων. Alc. 798. τοῦ νῦν σκυνθρωποῦ — μεθορμιεῖ σε.

278. ἐξιᾶσι — κάλων] Cf. Herc. 837. φόνιον ἐξίει κάλων.

295. ἀρτίφρων] Cf. Tro. 417. ἀρτίας ἔχεις φρένας.

306. μή τι πλημμελές πάθης] Cf. Hel. 1085. ἦν γὰρ τι πλημμελές σε δοῖ.

316. φρενῶν ἔσω] Cf. Soph. Phil. 1325.

331. ὅπως ἂν —] Cf. Tro. 1052.

334. οὐ πόνων κεχρήμεθα] Cf. Iph. A. 382. τοῦ κέχρησθαι; Cycl. 88. βορᾶς κεχρημένους. Ion. 1199. πώματος κεχρημέναι Suppl. 457. ἡμεῖς δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;

360. σωτήρα κακῶν] Cf. Or. 779. σωθῆναι κακῶν.

381. ἐν τί μοι πρόσαντες] Cf. Or. 790. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες. 305. Iph. T. 1012.

393. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν] Cf. Andr. 683. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον. Her. 562.

402. ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν] Cf. Hec. 516. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεν. Bacch. 484. Thuc. III. 45.

413. θεῶν — πίστιν] Cf. Hipp. 1037. πίστιν — θεῶν.

436. τᾶς ἀνάνδρου κοίτας — λέκτρον] Leg. τὰς ἀνάνδρους κοίτας — λέκτρων. Cf. Alc. 925. λέκτρων κοίτας.

443. μεθορμίσασθαι μόχθων] Cf. Med. 258. μεθορμίσασθαι — συμφορᾶς. Alc. 801.

453. πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ] Cf. Her. 959. Thuc. VIII. 66.

479. ζεύγλαισι] Cf. Hel. 1552. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίεν.

487. πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον] Cf. Phoen. 991. πατρὸς ἐξεῖλον φόβον.

497. κεχρώσμεθα] Cf. Phoen. 1625. γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά. Hel. 837. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.

521. φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν] Cf. Iph. A. 830. γυναῖξί συμβάλλειν λόγους. Soph. Aj. 1323. συμβαλεῖν ἔπη κακά.

523. ναὸς] νηὸς al. Cf. Hec. 1263. Iph. T. 1137. Tro. 681. 686.

548. ἐν τῷδε δείξω — γεγῶς] Cf. Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Iph. A. 406.

550. ἔχ' ἡσυχος] Cf. Hipp. 1313. Iph. A. 1133. Sic Or. 126. ἄφοβος ἔχε. Suppl. 305. εἶχον ἡσύχως (ἡσυχος Elmsl.).

566. ἐμοί τε λύει] Cf. Alc. 628. λύειν βροτοῖσιν.

612. ἔτοιμος — δοῦναι] Cf. Phoen. 969. θνήσκειν ἔτοιμος Her. 502. ἐγὼ — θνήσκειν ἐτοίμη.

633. ἐφείης] Qu. ἀφείης. Cf. ad Her. 393.

649. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα] Cf. Or. 1685. ἄστρων πόλιν ἐξανύσας. Bacch. 1103.

670. δεῦρ' αἶ —] Cf. Adesp. 183. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἶ τείνει λόγος. Eur. Fr. 363. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἶ περαίνεται.

682. ὥς τί δὴ χεῖζων —;] Cf. Ion. 537. ὥς τί δὴ φείζεις με; Or. 796. Rhes. 99. Soph. O. R. 1174.

686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε] Cf. Rhes. 625. τρίβων γὰρ εἰ τὰ κομπὰ καὶ νοεῖν σοφός. Plerumque τρίβων cum

genitivo construitur, ut in Bacch. 716. *τρίβων λόγων*. Cycl. 518. *τοῦ βακχίου τούτου τρίβων εἰμί*. El. 1127.

733. *τί σοι τὸ δυσχερές;*] Cf. Phoen. 393. *τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;*

735. *δοκίοισι — ζυγείς*] Cf. ad Suppl. 1229. 220. Soph. Phil. 1025. *κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς*.

738. *φίλος*] Sc. *αὐτοῖς*. Leg. *κἀπικηρουκεύμασιν*.

739. *οὐκ ἂν πίθοιο*] *δοκῶν* — F. Leo. *τάχ' ἂν* — Jacobs. Wyttenb. *κείνων* — Schoemann. Qu. *αὐτῶν* —, aut *τάχ' ἂν* —.

760. *ἐπίνοϊαν — κατέχων*] Cf. Phoen. 408. *τίν' ἐπίνοϊαν ἔσχευες;*

764. *ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς*] Sub. *γένεθλον*. Sic 208. *τὰν Ζηνὸς Θέμιν*.

787. *κόσμον ἀμφιθεῖς χροῖ*] Cf. Hec. 432. *ἀμφιθεῖς κάρῃ πέπλους* (ita enim legendum). Ion. 1433. *στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι*. El. 512. et Iph. A. 1531.

800. *ἐξελίμπανον*] Cf. El. 909.

830. *βαίνοντες ἀβρῶς*] Cf. 1164. *ἀβρὸν (ἀβρῶς?) βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί*. Tro. 821. *ἀβρὰ βαίνων*.

837. *ἀφυσσαμέναν*] Cf. ad Iph. A. 1051. Qu. *ἀφυσσαμέναν*. Cf. ad Arist. Nub. 272.

892. *παριέμεσθα*] Anglice, I allow this. Cf. Soph. O. C. 1616. *εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, | οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν*. V. Ruhnck. ad Tim. p. 207.

906. *κἄμοι κατ' ὅσων*] Leg. *κἄμοι γ' ἀπ' ὅσων*. Cf. ad Hipp. 525.

909. *δογὰς — ποιεῖσθαι*] Cf. Or. 1630. *δογὴν Μενέλεω ποιούμενος*.

916. *τῆσδε γῆς — τὰ πρῶτα*] Cf. Hec. 794. *πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων*. Bacch. 275. Arist. Ran. 421.

920. *ἡβης τέλος μολόντας*] Cf. Alc. 413. *γῆρας ἔβας τέλος*. Arist. Av. 705. *πρὸς τέρμασιν ὥρας* (f. *ἡβης*).

938. *ἀπαίρομεν*] Cf. El. 974. Arist. Lys. 539. *ἀπαίρει' — ἀπὸ τῶν καλπίδων*.

946. *ἐυλλήψομαι — πόνον*] Cf. Iph. A. 160. *ἐύλλαβε μόχθων*.

985. *νυμφοκομήσει*] Cf. Iph. A. 1087. *νυμφοκόμῳ*.

986. *τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται*] Cf. Bacch. 611. *ἐς σκοτεινὰς δοκᾶνας πεσούμενος*.

1012. *κατηφεῖς ὄμμα*] Leg. *κατηφές ὄμμα*. Cf. Her. 633. *τί χρῆμα κείῃαι καὶ κατηφές ὄμμ' ἔχεις;* Or. 879. *τὸν μὲν κατηφῆ*.

1026 sq. *πρὶν λέκτρα —*] Cf. Phoen. 344. *ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις*, etc. Iph. A. 732. *λιποῦσα παῖδας; τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα;*

1029. *φρονεῖς μὲν δορὰ —*] Cf. Iph. A. 332. *πλάγια — φρονεῖς*. Andr. 450. *ἐλικτὰ — φρονοῦντες*. Arist. Av. 1214. *ὕγιαίνεις μὲν;*

1031. *στερρὰς —*] Cf. Iph. T. 206. *λοχίαν στερρὰν παιδείαν*.

1051. Cf. Alc. 832. ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι etc.
 1129. φρονεῖς ὀρθά;] Cf. Iph. A. 332. πλάγια — φρονεῖ.
 Andr. 450. ἐλκτὰ — φρονοῦντες.
 1150. ὀργὰς ἀφήρει] Cf. 455. ὀργὰς ἀφήρουν.
 1164. ἀβρὸν βαίνουσα] Qu. ἀβρῶς βαίνουσα. Cf. 830. βαίνοντες ἀβρῶς. Tro. 821. ἀβρὰ βαίνων.
 1181. ἀνέλκων] ἀνελθὼν Munro, coll. Aesch. Agam. 345. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Leg. ἄν ἔλκων. Cf. Soph. Phil. 291. ἐκπλέθρου δρόμου] Cf. Eur. El. 883. ἐκπλεθρον δραμῶν ἀγῶν.
 1182. ἀνθήπιετο] Leg. ἄν ἤπατο.
 1183. ἀναύδου — ὄμματος] Sic nos dicimus a speaking eye. μύσαντος ὄμματος] μύσαντος ὄμματα Greg. Theolog. Prava lectio. Cf. Soph. Ant. 421. ἡμεῖς μύσαντες εἶχομεν (l. εἶδομεν) θείαν νόσον. Fr. 706, 1. μύω τε καὶ δέδορκα.
 1228. εὐδαίμων ἀνὴρ] Leg. — ἀεί. Cf. Iph. A. 161. Herc. 103.
 1271. πᾶ φύγω μητρὸς χέρας;] Cf. Hipp. 877. πᾶ φρίγω βάρος κακῶν;
 1275. ἀρῆξαι φόνον — τέκνοις] Cf. Her. 840. οὐκ ἀρῆξει αἰσχύνην πόλει; Or. 624. τῷδ' ἀμύνειν φόνον.
 1284. μανεῖσαν ἐκ θεῶν] Cf. Hipp. 141. ἐνθεος — ἐκ Πανός.
 1288. Cf. Fr. 676, 2. κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.
 1290. τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἄν —;] Leg. τί δῆτ' ἄν —; Particulae δῆτ' οὖν nusquam, opinor, hoc ordine consociantur, sed semper οὖν δῆτα. Cf. ad Arist. Nub. 423.
 1320. λέγ', εἴ τι βούλει] Cf. Suppl. 567. Soph. Tr. 416. λέγ', εἴ τι χρῆζεις.
 1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκησαν θεοί] Cf. Aesch. Eum. 800. μηδὲ τῇδε γῇ (leg. μηδ' ἐς τήνδε γῇ) | βαρὺν κότον σκήπητε.
 1404. μάτην ἔπος ἔρριπται] Cf. Hec. 334. λόγοι — μάτην ῥιφθέντες.

[ORESTES.]

25. Schol. ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἐρωτῶν (l. ἐρωτῶντι) πῶς τιμωρήσαιο.
 34. ἀγρία συντακείς νόσω] Cf. El. 240. λύπαις συντέτηκας. Suppl. 1106. ἀσιτίαις — συντακείς. Iph. A. 398. Or. 283. Med. 689.
 36. τροχηλατεῖ] Cf. El. 1253. δειναὶ κῆρες — τροχηλατήσουσ' ἔμμανῃ πλανώμενον. Iph. T. 82. τροχηλάτου μανίας.
 40. πυρὶ καθήγνισται] Leg. πυρὶ καθήγισται. Cf. Suppl. 1211. ἴν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη (l. ἡγίσθη) πυρὶ. et ad Soph. Ant. 1068.
 42. Cf. Hel. 1383. λουτροῖς χρῶα | ἔδωκα. 868. κέλευθον — δὸς καθαρσίῳ φλογί. Hec. 945. αἰνόπαριν κατάρρα διδοῦσα.
 47. μήτε] μηδὲ recte Elmsl.

51. ἐπ' αὐχένος βαλεῖν] Qu. ἐπ' αὐχέν' ἐμβαλεῖν. At cf. 303.
 68. ἀσθενοῦς δώμης] Cf. Her. 648. ἀσθενῆς — ἐμὴ δώμη.
 116. σιᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος] Cf. Herc. 524. ἔστησ' ἐπ' ἄκρου
 χώματος.
 118. φόβῳ προσελθεῖν] Cf. Herc. 6. κίνδυνος — πεσεῖν.
 128. ἀπέθρισεν τρίχας] Cf. Hel. 1188. κόμας — ἀπέθρισας.
 136. ἡσύχῳ ποδί] Cf. Bacch. 647. ὑπόθες ἥσυχον πόδα.
 175. ὑπνοδότεια] Cf. ὀλβοδότεια Bacch. 419.
 191. ἐξέθυσ'] Cf. ad Cycl. 371. Soph. El. 572.
 208. δῖα — μὴ —] Cf. ad Hel. 119.
 227. νόσοςμανιάς] Cf. 326. λύσσαςμανιάδος. 270. μανιάσιν
 λυσσήμασι. Herc. 878. μανιάσιν λύσσαις. Soph. Fr. 855, 4. ἔστιν δὲ
 λύσσαμανιάς, ἔστι δ' ἡμερος.
 260. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες — θεαί] Cf. El. 1252.
 261. ἱερταί] Cf. Iph. T. 34. Bacch. 1114.
 270. μανιάσιν λυσσήμασι] Cf. 326. λύσσαςμανιάδος. Herc. 878.
 μανιάσιν λύσσαις. Soph. Fr. 855, 4. λύσσαμανιάς. et praeterea Hel.
 1301. δρομάδι κώλῳ.
 293. ἐκπλήσειν κακά] Cf. 463. Hel. 735. πολλὰ — μοχθήματ'
 ἐξέπλησα. Herod. V. 4. ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακά.
 297. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρέν φρενῶν] Cf. Alc. 797. τοῦ νῦν
 σκυθρωποῦ καὶ ξυνεσιῶτος φρενῶν.
 303. λουτρά τ' ἐπὶ χροὸς βάλε] Cf. 51. ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
 317. δρομάδες — ποτνιαδες θεαί] Bacch. 663. βάκχας ποτνιαδας.
 319. ἀβάκχευτον — θίασον] Cf. 1493. ἄθυρσοι — βάκχαι.
 326. λύσσαςμανιάδος] Cf. 227. νόσοςμανιάς. 270. μανιάσιν
 λυσσήμασι. Herc. 878. μανιάσιν λύσσαις. Soph. Fr. 855, 4. λύσσα
 μανιάς.
 333. τίς ἔλεος — ;] Cf. 832.
 382. τῶν σῶν —] Cf. Iph. A. 1216. Andr. 886.
 402. ἐξώγκουν τάφῳ] Cf. Ion. 388. ὀγκωθῇ τάφῳ.
 416. μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον] Cf. Iph. A. 512. θυγατρὸς —
 ἐκπρᾶξαι φόνον.
 424. ἀληθῆς — φίλος] Cf. Suppl. 867. φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος.
 430. δπη μόλῳ] Leg. ἔν' ἂν μόλῳ. Cf. Ion. 315. ἔν' ἂν λάβῃ
 μ' ὕπνος.
 447. πρὸς τοῦσχατον] Qu. ἐς τοῦσχατον. Cf. Her. 303. κα-
 κῶν | ἐς τοῦσχατον πεσόντες.
 463. φιλήματ' ἐξέπλησε] Cf. ad 735. et 293.
 486. τὸν δμόθεν] Cf. Iph. A. 501. τὸν δμόθεν πεφυκότη. Fr.
 736, 4. Soph. El. 156. οἷς δμόθεν εἶ.
 496. ἐξέπνευσεν — βίον] Cf. Herc. 982. ἐκπνέων βίον. Phoen.
 1463. Her. 566. Hel. 141. Ion. 1600.
 549. ἐκπλήσσει λέγειν] Qu. ἐκπλήσσει λόγον. Cf. Ion. 635.
 οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ.

576. αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν] Cf. 500. ἐπιθεῖναι — δίκην.
 614. λεύσιμον δοῦναι δίκην] Cf. Bacch. 356. Her. 60.
 632. σὸν πόδ' — κυκλεῖς] Cf. El. 561. κυκλεῖ πέριξ ποδῶν.
 Soph. Aj. 19. Arist. Vesp. 1523.
 701. ὅσον] οἶον recte Cobet. Cf. Hel. 1300. ἡμῶν τυγχάνει
 οἶον σε χρή.
 714. ἐς τὸ μαλθακὸν —] Cf. Suppl. 883. πρὸς τὸ μαλθακὸν
 βίου (τραπέσθαι).
 751. θυγατέρος] Sic μητέρος Rhes. 393. γαστέρι Cycl. 220.
 763. πυργηρούμεθα] Cf. 1574. Phoen. 1087.
 769. οἰστέον τάδε] Cf. Ion. 1260. οἰστέον δὲ τὴν τύχην.
 779. ἐλπίς — σωθῆναι] Cf. Alc. 147. ἐλπίς — σώσασθαι.
 790. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες] Cf. 305. Med. 381. ἐν τῷ
 μοι πρόσαντες. Iph. T. 1012.
 802. ποῦ γὰρ —;] Cf. ad Med. 548. δείξω — σοφὸς γέγως.
 Iph. A. 406. Soph. O. R. 390. Aj. 471.
 816. ἐξαμείβων δι' αἵματος] Cf. Phoen. 1051. δι' αἱμάτων
 ἀμείβει.
 817. οὐ προλείπει] Suspectum. Fort. οὐχὶ λείπει. Sed cf.
 Hec. 438. οἱ γὰρ, προλείπω (animo deficio).
 821. μελάνδετον — ξίφος] Cf. Phoen. 1091. Fr. 373, 2. φασ-
 γάνου μελανδέτου. Hom. Il. 14, 713. μελάνδετα φάσγανα.
 822. ἐς αὐγὰς] Leg. ὑπ' αὐγὰς. Cf. ad Hec. 1154.
 833. αἷμα χειρὶ θέσθαι] Cf. Bacch. 837. αἷμα θήσεις (f. θήσει).
 et ad Aesch. Ag. 1409.
 848. δώσων] Qu. θρέξων.
 850. οὐ μακρὰν] Cf. Tro. 460.
 860. ἐξετηκόμην γόοις] Cf. Hec. 433. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοιαι.
 960. κατάρχομαι στεναγμὸν] Cf. Hec. 685. κατάρχομαι νόμον
 βακχεῖον.
 961. τιθεῖσα λευκὸν —] Cf. Phoen. 1351. Bacch. 1204.
 966. σίδαρον —] Cf. El. 148. Tro. 279.
 1022. ἀφεῖσα — γόους] Cf. Suppl. 111. πάρες γόν.
 1031. περιβάλης] Leg. προσβάλης. Cf. e. g. Alc. 315.
 1033. οὐχ οἶόν τε μὴ (μὴ οὐ recte Herw.) στένειν.
 1035. βρόχους ἄπειν κρεμαστοὺς] Cf. Hipp. 769. κρεμαστὸν
 ἄψεται — βρόχον.
 1050. τὰδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους —] Cf. Aesch.
 Eum. 835. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους.
 1066. εὖ περιστελεῖν] Cf. ad Med. 1034.
 1077. μέγας πλούτου λιμήν] Cf. Aesch. Pers. 250.
 1092. ἧς λέχος γ' ἐπήνεσα] Cf. 1672. λέκτρο' ἐπήνεσ'.
 1100. εἰ γὰρ —] Cf. El. 663. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν
 ἐγὼ ποτε.

1117. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν —] Cf. And. 256.
 1146. μὴ γὰρ οὖν ζώην ἔτι, εἰ μὴ —] Cf. Suppl. 454. μὴ ζώην ἔτι, | εἰ —.
 1162. αἰνεῖσθαι] Pro ἐν τῷ αἰνεῖσθαι. Cf. Herc. 1356.
 1170. παρασχὼν θάνατον] Qu. παρασχὼν αὐχέν'. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω] Cf. Fr. 245, 2. παρόν σοι κατθανεῖν ἐλευθέρως.
 1200. ἦν πολὺς παρῇ] Schol. σφοδρὸς ἔλθῃ τῇ δρυγῇ. Cf. Bacch. 300. Arist. Eq. 760. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρός.
 1203. σωτηρίας ἐπαλξιν] Cf. 724. καταφυγὴ σωτηρίας.
 1226. καλεῖ] Leg. καλῶ. Cf. 1664. Bacch. 1340. Hel. 1647. et. ad Hipp. 1285. Arist. Ach. 406.
 1252. ἄλλον οἶμον] Leg. ἄλλην οἶμον. Cf. Alc. 838. δρυθὴν παρ' οἶμον.
 1273. ἄφοβος ἔχε] Cf. Med. 537. ἔχ' ἥσυχος. Hipp. 1313. Iph. A. 1262.
 1280. ἐς ταῦτόν ῥηκεις —] Cf. Hec. 748; Hipp. 273.
 1321. τάφον στέψασα] Cf. Hec. 126. τύμβον στεφανοῦν. Soph. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 1341. κάπικούφισιν κακῶν] Cf. El. 72. μόχθου 'πικουφίζουσαν.
 1372. Δωρικὰς — τριγλύφους] Cf. Iph. T. 113. Bacch. 1212.
 1388. Δήδας σκύμνου] Cf. 1213. Andr. 1147.
 1410. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι] Cf. Hec. 496. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα.
 1450. ἀποπρὸ δεσποίνης] Cf. 142. Phoen. 1739. πατρίδος ἀποπρὸ γαίας. Iph. A. 1287. Herc. 1082.
 1459. δίνασεν] Leg. δίνησεν. Cf. Rhes. 353. δινηθείς.
 1468. φυγᾶ δὲ ποδί —] Cf. El. 218. φυγᾶ — ἐξαλύξωμαι ποδί. χρυσεοσάνδαλον ἵχνος] Cf. Iph. A. 1042. χρυσεοσάνδαλον ἵχνος ἐν γᾶ κρούουσαι.
 1494. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ —] Qu. τᾶς Διὸς κόρας ἐπὶ —.
 1497. μάγων τέχναισιν] I. q. μαγεύμασι Suppl. 1110.
 1506. πέφευγε τοῦμόν ἐκ δόμων ξίφος] Cf. 1369. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα.
 1537. ἰὼ ἰὼ τύχας (pro τύχα) Elmsl.
 1568. πεπύργωσαι θράσει] Cf. Rhes. 122. Herc. 238. Aesch. Pers. 192.
 1646. Cf. El. 1275. ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
 1672. λέκτρ' ἐπήνεσ'] Cf. 1092. ἥς λέχος γ' ἐπήνεσα.
 1684. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροισι πελάσω] Cf. Med. 759. πελάσειε δόμοις (σε).
 1685. ἄστρων πόλον ἐξανύσας] Cf. Bacch. 1103. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον. Med. 649. ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα.

[PHOENISSAE.]

2. χρυσοκολλήτοις — δίφροις] Cf. Hipp. 1225. κολλητῶν ὄχων.
 21. ἡδονῇ δούς] Cf. 994. δειλία δίδωσι. Thuc. IV. 108. εἰωθότες — ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ δίδοναι (schol. ἑαυτοὺς δηλονότι). Fort. ἡδονῇ ἴνδους. Cf. Tro. 687. ἐνδόντες τύχῃ.

30. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] Cf. 1434. τὸν πολὺν μαστῶν πόνον. 1443. Suppl. 1134. ποῦ πόνος ἐμῶν τέκνων;

31. μαστοῖς ὑφεῖτο] Cf. Alc. 639. μαστῶ — ὑπεβλήθη.

61. εἰς ὄμμαθ' — ἐμβάλλει φόνον] Cf. Fr. 706. πέλεκυν — εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν.

72. ἐπὶ ζυγοῖς] Qu. ἐπὶ ζυγῶ. Cf. Ion. 595. τὸ πρῶτον — ζυγόν. Aesch. Ag. 1618. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός.

78. πολλήν — ἀσπίδ'] Cf. ad 441. μυρίαν ἄγων λόγῃ.

100. κλίμακ' ἐκπέρα ποδί] Cf. Hipp. 824. ἐκπερᾶσαι κῆμα συμφορᾶς. Andr. 795. 114. ἔμβολα] Cf. Bacch. 591.

130. ἀμερίῳ γέννα] Cf. Iph. A. 1331. ἡ πελύμοχθον ἀμερίων (γένος).

189. δουλείαν περιβαλὼν] Cf. Herc. 304. περιβαλεῖν σωτηρίαν.

206. Cf. Iph. A. 1283. νιφόβολον Φρυγῶν νάπος.

253. ἂν ἄρης τάχ' εἴσεται] Cf. 1677. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος.

268. παρέξομαι] Cf. El. 363. οὔτοι — παρέξομαι.

282. ἀκροθίνιον] Cf. Her. 861. ἀκροθίνιον κάλλιστον. Sed multo usitatus est ἀκροθίνια, Ph. 211. Iph. T. 75. 459. Rhes. 470.

287. ἐπτάστομον πύργωμα] Cf. ad 1166. στόμα πύργων.

335. σὺν ἀλαλαῖσι —] Qu. ἀλαλαγαῖσι —. Cf. Ion. 676. πενθίμους ἀλαλαγὰς στεναγμάτων.

370. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων —] Cf. Herc. 625. νάματ' ὅσων. Soph. Tr. 918. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα. δακρυρροοῖν] Fort. δακρύρροον. Sed cf. Alc. 826. Ion. 246.

372. κᾶρα ξυρῆκες] Cf. El. 335.

377. σκότον δεδορκώς] Cf. Soph. O. R. 419. βλέποντα — σκότον. Eur. Hec. 1067. τυφλὸν — φέγγος. Bacch. 510.

390. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;] Cf. Med. 733. τί σοι τὸ δυσχερές;

456. ἀδελφὸν δ' εἰσορᾶς ἦκοντα σόν] Leg. ἀδελφὸν δ', ὡς δορᾶς, —. Eadem corruptela est Soph. Tr. 394. Utique parum placet repetitum εἰσορᾶς.

457. σύ τ' αὖ] Leg. σὺ δ' αὖ.

486. οἴκεῖν — τὸν ἐμὸν οἶκον] Cf. 1237. Iph. A. 331. Andr. 581.

490. ἃ μὴ κυρήσας] Cf. Her. 374. ἃ δοκεῖς κυρήσεις. Hec. 698.

494. αὖθ' ἕκαστα] Cf. Prom. 950. ἀλλ' αὖθ' ἕκαστα φράζε.

526. μὴ ἔπι τοῖς ἔργοις καλοῖς] Leg. μὴ καλοῖς ἔργοις ἔπι. Offendebat, opinor, praepositionis ἔπι anastrophe.

546. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον] Cf. Soph. Ant. 104. χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον (i. e. sol.).

568. σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ] Cf. Suppl. 1213.

569. χάριτας ἔς σ' ἀνήπατο] Cf. Andr. 1195. αἶμα — εἰς θεὸν ἀνάπαι. Hom. Od. 2, 86. μῶμον ἀνάπαι.

619. ἔς πολλὰ —] Cf. 1643. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυν.

640. πέσημα δίκη] Qu. πέσεν πεδόσε. Cf. Bacch. 137. 599.

660. δεργμάτων κόραι] Cf. Herc. 1169. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων — κόρας κεντοῦσιν.

667. Παλλάδος φραδαῖς] Cf. Aesch. Ch. 941. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὥρμημένος. Eum. 245.

797. λάϊνα τείχεα] Cf. Tro. 1088. Ion. 207. Fr. 125, 3. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων.

807. ἄμουσοτάταισι — ὦδαῖς] Cf. Cycl. 425. ἄδει — ἄμουσα.

834. τυφλῶ ποδὶ] Cf. 1556. 1632. 1713. τυφλὴν χέρα. 1565. τυφλόπουν πόδα.

844. πυκνὴν — βαίνων ἤλυσιν] Cf. Herc. 1042. πικρὰν διώκων ἤλυσιν. Herc. 66.

846. ἐξώρμισαι] Qu. ἐξώρμισας. Cf. Hel. 1263. ἐξορμίζομεν.

847. πᾶσ' ἀπήνη] στᾶσ' ἀπήνη ('a cart stuck fast') Munro, coll. Plat. Theaet. 153 D. εἰ δὲ σταίη τοῦτο ὥσπερ δεθὲν etc. Phaedr. 245 E. Qu. πᾶσ' ἀνάγκη· πούς δὲ —, αὐτὰ πᾶσα χεῖρ τε —.

851. ἄπος] Suspectum. Qu. ἄχθος.

852. γοῦν'] Leg. γυῖ'. Cf. Bacch. 634. κόπου δ' ὑπο — παρεῖται.

923. γερασμίου τριχὸς] Cf. Suppl. 95. γερασμίων ὄσων.

992. κλέψας λόγοισιν] Cf. Herc. 100. κλέπτουσα μύθοις.

994. δειλία δίδωσι] Cf. ad 21. ἡδονῇ δούς. Fort. δειλία ἑνδίδωσι.

1009. στάς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων] Cf. 1223. ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς πύργον.

1051. δι' αἱμάτων — ἀμείβει] Cf. Or. 816. ὅθεν φόνω φόνος ἐξαμείβων δι' αἵματος οὐ προλείπει (?) — Ἀτρείδαις.

1058. ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς] Cf. 1078. ἐπτάπυργοι περιβολαί. 755. ἐπτάπυργον ἐς πόλιν. Herc. 28.

1115. σικτιοῖς — ὀμμασιν δεδορκότα] Leg. σικτιὸν — ὀμμασιν δεδορκόσι. Hujusmodi inversiones satis frequentes sunt.

1116 sq. "I am strongly disposed to think that Hippomedon's device had the same contrivance as Polynices', and that Argus was made to open some of his eyes and to close others by a movement of Hippomedon's hand from within." (Munro) Qui confert 1126. Cf. Herod. II. 48. ἀγάλματα νευρόσπαστα. Xen. Symp. 4, 55. τὰ νευρόσπαστα.

1116. ἐπιτολαῖσιν] Leg. ἀνατολαῖσιν.

1117. βλέποντα] Suspectum. Qu. φαίνοντα aut οἶγοντα. Accusativus masculinus. κρύπτοντα] Qu. κλείοντα aut κλῆγοντα.

1124. ποτνιαδες — πῶλοι] Cf. Or. 318. ποτνιαδες θεαί. Bacch. 663. Βάκχας ποτνιαδας.

1141. μεσαγκύλοις] Cf. Andr. 1133. μεσάγκυλα.
 1149. κρᾶτας αἱματούμενοι] Cf. Herc. 548. κρᾶτας ἐξεστεμμένοι.
 1151. κυβιστητῆρας] Cf. Suppl. 692. ἐκκυβιστώτων.
 1168. ἐρίπνας] Cf. El. 210.
 1171. νοσοῦν] I. q. κάμνον. Cf. 1097. τῷ νοσοῦντι τειχέων.
 1190. ἄρμάτων ὄχους] Cf. Hipp. 1166. ἄρμάτων ὄχος. Suppl.
 662. ἄρμάτων ὀχήματα.
 1202. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει] Cf. Iph. A.
 1403. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.
 1223. ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου] Cf. 1009. στὰς ἐξ ἐπάλ-
 ξεων ἄκρων. Soph. Ant. 411. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι.
 1250. ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον] Cf. 1473.
 1265. οὐκ ἐν χορείαις —] Cf. 1276. Ion. 1397. οὐκ ἐν σιωπῇ
 τὰμά.
 1266. δαιμόνων κατάστασις] Imo πραγμάτων —.
 1276. Cf. 1266. οὐκ ἐν χορείαις — νῦν σοι προχωρεῖ δαιμό-
 νων (πραγμάτων?) κατάστασις.
 1281. οὐμὸς ἐν φάει βλός] Cf. Hec. 168. οὐκέτι μοι βλός —
 ἐν φάει. 1196. οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει.
 1285. τρομερὰν φρίκα — φρέν' ἔχω] Cf. Tro. 1026. φρίκη
 τρέμουνσαν.
 1295. πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει;] Cf. Tro. 1360. τίνας τίς
 ὦν σὺ —; Iph. T. 1360. Her. 661.
 1302. ἰαχὰν — μελομένην νεκροῖς] Cf. Iph. T. 182. μοῦσαν
 νέκυσι μελομένην.
 1311. ἦν πέριξ ἔχει νέφος] Cf. Hec. 1209. Andr. 265.
 1321. εὐσεβεῖν] Leg. εὖ σέβειν. Cf. ad Tro. 85.
 1327. νέκυν — ἀγαπάζων] Cf. Suppl. 764. ἡγάπα νεκρούς.
 1350. ἀνάγετε κωκυτόν] Cf. El. 126. ἀναγε πολύδακρυν ἄδο-
 νάν. Tro. 326. ἀναγε χορόν.
 1351. λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν] Cf. Bacch. 1206. λευκο-
 πήχεσι χειρῶν ἀκμαῖσι. Hipp. 200. εὐπήχεις χειρᾶς.
 1412. προβὰς — κῶλον] Cf. Or. 1470. ἀρβύλαν προβὰς. El.
 94. 1173. Her. 805.
 1413. σφονδύλοις] Cf. El. 841. εἰς σφονδύλους ἔπαισε.
 1431. καιρίους σφαγὰς] Qu. καιρίας σφαγὰς. Cf. Aesch. Ag.
 1344. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν.
 1439. ὑγρὰν χέρα] Cf. Soph. Ant. 1236. ὑγρὸν ἀγκῶνα. Sic
 ὑγρὰ κοιλία et ὑγρὸς κείσθαι apud Hippocratem.
 1453. περιβάλλει] Cf. 1159. Herc. 1140.
 1482. πτώματα νεκρῶν] Cf. Andr. 652. πεσῆματα — νεκρῶν.
 1496. φόνω φόνος] Cf. ad Iph. T. 197.
 1510. εὐγενετᾶν] Cf. Ion. 1060. Andr. 772. εὐγενέταις.
 1561. δι' ὀδύνας ἄν ἔβας] Cf. Alc. 874. δι' ὀδύνας ἔβας.

1565. πόδα τυφλόπουν] Cf. 848. τυφλῶ ποδί. 1050. 1556. 1632. 1713.

1619. ἀλλ' ἔτι νεάζων] ἀλλ' ἐν ξένη ζῶν Herw.

1625. γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά] Cf. Hel. 831. ἄχρωστα γόνατα. Med. 497.

1629. Verba δς — ἦλθε proscribunt Pors. Nauck. Hense. Offendunt in iis τόνδε et σὺν ἄλλοις.

1677. ἴστω σίδηρος] Cf. 253. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος.

1683. αἰνῶ — σε τῆς προθυμίας] Cf. Iph. A. 1371. τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας.

1712. πομπίμαν] Leg. πόμπιμον. Cf. ad Hipp. 578.

[RHESUS.]

11. πρόρριζον ἐκτετριμμένην] Cf. Herod. VII. 86. ἐκτέτριπται πρόρριζος ἐκ Σπάρτης.

33. ζεύγνυτε — τόξα νευραῖς] Cf. Bacch. 783. τόξων χερσὶ | ψάλλουσι νευράς.

80. πάντ' ἄν φοβηθεῖς —] Cf. Hipp. 519.

97. εὐσέλμων νεῶν] Cf. Iph. T. 1383. εὐσήμου (l. εὐσέλμου) νεώς.

122. πεπύργωται θράσει] Cf. Or. 1568. πεπύργωσαι θράσει. Herc.

238. οἷς πεπύργωσαι λόγοις. Aesch. Pers. 192. τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.

146. ὥς οὐ μενοῦντά μ'] Cf. Her. 693. Soph. El. 881. O. C.

380. Arrian. Exped. Alex. 2, 5. ἔσθιε καὶ πῖνε καὶ παῖζε, ὥς τᾶλλα τὰ ἀνθρώπινα οὐκ ὄντα τούτου ἄξια (Angl. not worth that).

168. ἐξ ἔμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω] Cf. ad Her. 299.

220. σύμβολον δ' ἔχων σαφές —] Cf. Soph. Phil. 403. ἔχοντες σύμβολον σαφές. O. R. 221. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.

276. ἀλκῆς μυρίας] Leg. αἰχμῆς μυρίας. Cf. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμήν. Phoen. 78. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ'. 441. μυρίαν ἄγων λόγχην.

278. ἐρημώσας] I. e. ἐκλιπών. Cf. Andr. 314. κεί μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον. Theocr. 16, 40.

282. ὀργάδας] Cf. Bacch. 340. 445.

304. ἐξανγέστερον] Leg. εὐανγέστερον.

319. τοῦμὸν εὐτυχεῖ δόρυ] Cf. ad 60.

333. ὕστερον] Qu. ὕστερος.

356. βαλιαῖσι πώλοις] Cf. Iph. A. 221. τοὺς — ζυγίους — βαλιούς.

389. παλαιᾷ — ἡμέρᾳ] Cf. Soph. Aj. 622.

393. μητέρος] Sic γαστέρι Cycl. 220. θυγατέρος Or. 751.

414. χωστοῖς τάφοις] Cf. Cho. 351. πολύχωστον ἄν εἶχες τάφον.

441. ἐπεζάρει] Cf. ad Ph. 45.

442. πορπάμασιν] I. q. πόρπαις. Utrumque a πείρω. Cf. El.

820. εὐπρεπῇ πορπάματα. Herc. 959. Cum πόρπαμα cf. θοίναμα Ion. 1495.

464. ἤμαρ] Leg. ἄμαρ.
 554. θέλγει — ὕπνος] Cf. ad Iph. A. 142. ὕπνω θελχθῆς.
 596. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι] Cf. Alc. 1100. λύπη καρδίαν δηχθήσομαι. Aesch. Ag. 791. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἔφ' ἥπαρ προσικνεῖται. Arist. Ach. 1. ὅσα δὲ δέδηγμαι τὴν ἑμαιοῦ καρδίαν.
 625. τρίβων — εἴ τὰ κομπὰ καὶ νοεῖν σοφός] Cf. Med. 686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
 721. ποδὸς ἵχνος βαλεῖν] Cf. ad El. 96. Her. 661.
 764. ἐφρουρεῖτο — φυλακαῖσι] Cf. Cycl. 690. φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' —.
 776. ἤπυσσα δ' αὐτοῖς] Cf. Bacch. 984. μαινάσιν δ' ἀπύσει. Arist. Eq. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
 791. δυσθνήσκοτος αἵματος] Cf. El. 843. σῶμα — δυσθνήσκον. Aesch. Ag. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρυνέντων.
 796. βαθεῖαν ἄλοκα] Cf. Herc. 164. ταχεῖαν (l. βαθεῖαν) ἄλοκα. Aesch. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.
 817. καρανιστῆς μόρος] Fort. καρανιστῆρ μόρος. Cf. Aesch. Eum. 186. καρανιστῆρες — δίκαι.
 855. ἦσαν] Norant. Cf. Cycl. 231.
 869. ἐνθάνοιμί σοι] Cf. Her. 246. 560.
 899. ἡ δυσδαίμονα —] Qu. ὥς (aut καὶ) —.
 913. μυριάδας τε πόλεις] Leg. πόλεων. Cf. Phoen. 837. μυριάδας ἀγαθῶν. Hel. 698. μυριάδας Δαναῶν. Bacch. 745. μυριάσι χειρῶν.
 934. ἄστυ — κέλσαι] Cf. Iph. A. 166. κέλσασα Χαλκίδα. Sed Hipp. 140. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον.
 943. φανὰς] Cf. Ion. 550. ἐς φανὰς γε Βακχίου (ἦλθον).
 984. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις] Cf. Iph. T. 1433. Soph. Ant. 1324. τῶν προκειμένων τι χρὴ | πράσσειν.
 990. αἶθρον] Cf. Suppl. 208. αἶθρόν τ' ἐξαμύνεσθαι θεοῦ.
 992. ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν —] Cf. Arist. Eccl. 105. νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν.

[SUPPLICES.]

71. γόων γόοις διάδοχος] Cf. Hec. 588. διάδοχος κακῶν κακοῖς. Andr. 802. ὥς κακὸν κακῷ διάδοχον — πορσύνεται. Soph. Phil. 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον.
 92. λόγων] Qu. γόων. Cf. Ion. 677. στεναγμῶν εἰσβολάς.
 109. τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν] Cf. Hipp. 336. σιγῶμ' ἂν ἦδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος. Aesch. Eum. 582.
 111. πάρες γόον] Cf. Iph. A. 1609. πόσει πάρες χόλον. Cycl. 310. πάρες τὸ μάργον. Or. 1012. ἀφείσα — γόους.
 141. ἐξελίσεις] Explicas. Cf. Ion. 397. οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσομεν.

148. *φεύγων χθονός*] Cf. Eur. Andr. 1055. *οἴχεται φυγὰς δόμων*. Xen. Hell. IV. 1. 7. *φυγάδα πάσης τῆς χώρας*.

162. *δ δὴ γε* —] Cf. Her. 632. *οἶα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία*.

194. *δι' οἴκτου* —] Cf. Hec. 851. *σε — δι' οἴκτου — ἔχω*.

223. *ἤλκωσας οἴκους*] Cf. Alc. 879. *ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν*. Hec. 405.

241. *πλεῖον μέρος*] Leg. *μεῖζον* (aut saltem *πλέον*) *μέρος*. Cf. ad 408.

247. *χαίρων ἴθ'*· *οἶμαι δ', εἰ βεβούλευσαι καλῶς* Ellis.

282. *χάρματα θηρῶν*] Cf. Phoen. 1504. *χάρματ' Ἑρινύος*.

305. *ἡσύχως*] *ἡσυχος* recte Elmsl. Cf. Med. 550. *ἔχ' ἡσυχος*. Hipp. 1313. Iph. A. 1133. Or. 126.

309. *κτερισμάτων λαχεῖν*] Leg. — *τυχεῖν*. Cf. Tro. 1249.

408. *τὸ πλεῖστον*] Leg. *τὸ μεῖζον*. Cf. Fr. 364, 7. *τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδούς μέρος. ὥ πένης ἔχων ἴσον*] Qu. *τῷ πένητι τὴν ἴσιν*.

412. *αὐτὴν — ἐκχαυνῶν λόγοις*] Cf. Andr. 931. *τούσδ' ἐχάυνωσαν λόγους* (τούσδ' — λόγοις?). Arist. Nub. 875. *χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν*. Av. 819.

448. *ἡρινοῦ* (sic P. et corr. ex *ἡρινὸν* L.) *σταχὺν* mss. *ἡρινὸν* — Markl. Qu. *λειμῶνος ἡρινούς — στάχυσ σταχὺν*] *στάχυσ* Palmer, coll. Arist. Eq. 393. *τοὺς στάχυσ ἐκείνους*. Idem mihi in mentem venerat. *Στάχυσ* Attice dictum ut *βότρυς, ἰχθυῖς*, etc. *νέους*] *νέων* Kirch. Weckl. Quo sensu non intelligo.

449. *τόλμας*] In hoc jure offendunt editores. *τίλας* conj. Palmer, coll. S. Matth. 12, 1. *ἤρξαντο τίλλειν στάχνας*. S. Marc. 12, 1. S. Luc. 6, 1. Nescio an recte. Ipse tentabam *τέμνων. ἀπολωτίζη*] Cf. Iph. A. 793. *ἀπολωτιεῖ*.

456. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ*] Eadem verba Hec. 603.

474. *κλύδων — δορός*] Cf. Phoen. 859. *κλύδωνι — δορός*. Soph. Ant. 670. *δορός — ἐν χειμῶνι*.

478. *ἐκ βραχιόνων*] Fort. *ἢ τραχὺν λόγον*.

496. *κεραύνιον*] Cf. Bacch. 6. *μητρὸς τῆς κεραυνίας*.

557. *πόλιν* mss. *πάλιν* (in return) Canter. Palmer. Recte.

573. *ἐτέρους ἄλλους πόνους*] Cf. Or. 345. *οἶκον ἄλλον ἕτερον*.

593. Cf. Herc. 61. *στρατηλατήσας κλεινὰ Καθμείων δορός*.

594. *ἐν δεῖ μόνον μοι*] Qu. *ἐνὸς μόνου δεῖ*, ut in Iph. T. 1052.

609. *τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει*] Leg. *τόδε τοί με* —. Verbum *ἀμφιβαίνειν* accusativum regit.

615. *κακῶν — ἀναψυχάς*] Cf. ad Ion. 1604. *ἀναψυχῆς πόνων*.

628. *πόριος*] Cf. Bacch. 737. *εὐθηλον πόριν*.

657. *δεξιὸν τεταγμένους κέρας*] Cf. Her. 671. *λαιὸν ἔστηκεν κέρας*.

690. *αἷματός τε φοινίου ῥοάς*] Leg. — *φοινίους ῥοάς*. Cf. Fr.

992. *φοινίους ἔχει ῥοάς* | *τὰ ζῶα πάντα*. Hel. 984. *αἷματος ῥοαί*.

764. *ἡγάπα νεκρούς*] Cf. Phoen. 1327. *νέκυν — ἀγαπάζων*.

770. ἄκραντ' ὀδύρει] Frustra ploras. Cf. Bacch. 439.
 818. ἔχεις ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος] Cf. Cycl.
 682. Alc. 1129. Soph. Aj. 875. ἔχεις οὖν; HM. πόνου γε πλήθος —.
 840. ἐς τὰ σὰ] ἐκεῖσε Ellis.
 852. ὅστις ἐστὶν ἀγαθός] Eadem verba sunt El. 378.
 886. τόξα τ' ἐντείνων] Cf. Iph. A. 550. Aesch. Fr. 83.
 899. δσας] ἴσας Canter. ἴσως Ellis.
 948. προσθῶμεν —] Cf. Iph. A. 460. Andr. 1016. Hec. 368.
 975. λοιβαὶ νεκύων] Cf. Iph. T. 169. λοιβὰν Ἄϊδα.
 1000. προσέβαν δρομάς] Cf. Or. 1416. δρομάδες ἔθορον. Hel.
 1301. δρομάδι κώλω — ἐσύθη.
 1009. ἧς ἐφέστηκας πέλας mss. Leg. ἧσπερ ἔστηκας πέλας.
 1010. Διὸς mss. δρυὸς optime Palmer. Weckl., coll. Soph.
 Tr. 765. Cycl. 383. Virg. Aen. 6, 215.
 1014. ἀλλὰ τῆς] ἀλλαγαῖς Ellis, coll. El. 103. ἔξω τρίβου τοῦδ'
 ἵχνος ἀλλαξώμεθα.
 1028. φανῶσιν] Qu. φανεῖεν.
 1047. αἰώρημα κουφίζω] Cf. El. 860. οὐράνιον πήδημα κου-
 φίζουσα. 439. Soph. Aj. 1287. ἔμελλε — ἄλμα κουφιεῖν. Aesch.
 Pers. 305. πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο.
 1135. ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων —;] Cf. Phoen. 30. τὸν
 ἐμὸν ὠδίνων πόνον. 1443.
 1194. ὄρκον ἐκλιπόντες] Cf. Iph. T. 750. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον.
 1215. ἐκδικάζοντες φόνον] Cf. El. 1094. φόνον δικάζων. Herc.
 1150. δικαστὴς αἵματος.

[TROADES.]

11. ἐγκύμον'] Cf. Fr. 1132, 35. 57. Contrarium est ἀκύμων.
 20. δεκασπόρῳ χρόνῳ] Cf. El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖαν.
 Hel. 112. ἐπὶ τὰ σχεδὸν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
 23. νικῶμαι — Ἥρας] Cf. Cycl. 454. βακχίου νικώμενος.
 27. τὰ τῶν θεῶν] Cf. ad Phoen. 1202. Xen. Anab. III. 2. 9.
 44. σκοτίον λέχος] Cf. Ion. 860. σκοτίας — εὐνάς.
 85. τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν] Leg. — εὖ σέβειν. Cf. ad Phoen.
 1321. χθόνιον εὐσεβεῖν (l. εὖ σέβειν) θεόν.
 88. πέλαγος Αἰγαίας ἁλός] Cf. Hel. 130. πέλαγος Αἰγαίου πόρον.
 90. αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι] Qu. αἱ Καφηρίδες τ' ἄκραι. Cf.
 Hel. 1129. πέτραις Καφηρίσιν (Καφηρίαις mss.).
 99. κεφαλὴν] γεραρὴν [γεραρόν?] Matth. Cf. 1275. ὦ γεραιὲ
 πούς. Hec. 274. γεραιᾶς παρηΐδος. 64. γεραιᾶς χειρός. Phoen. 103.
 152. ἐξῆρχον θεούς] Fort. ἐξῆρον θεούς. εὐκόμποις] Suspe-
 ctum. Fort. εὐρύθυμοις.
 244. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε;] Cf. Iph. T. 1360. τίνας τίς ὦν σὺ —;
 Phoen. 1295. πότερος ἄρα πότερον αἰμάζει;

279. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον] Cf. El. 148. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κᾶρα τιθεῖσα κούριμον.

325. ἄναγε χορὸν] Cf. ad El. 126.

375. γῆς ὄρι'] Cf. Herc. 82. γαίας ὄρια.

408. ἐξεβάκχευσε] Cf. Bacch. 1296. ἐξεβακχεύθη πόλις. Suppl.

1001. ἐκβακχευσαμένα.

411. τὰ — δοκήμασιν σοφὰ] Cf. v. δοκησίσοφος Arist. Pac. 44.

412. οὐδέν τι κρείσσω] Sic οὐδέν τι μᾶλλον, etc.

417. ἀρτίας ἔχεις φρένας] Cf. Med. 295. ἀρτίφρων.

444. ἐξακοντίζω] Cf. Suppl. 456. Adesp. 442.

455. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;] Fort. ποῖ πόδ' —; Cf. Her.

168. εἰς ἄντιλον ἐμβήσει πόδα. Iph. T. 647. εἰς πάτραν διτι πόδ' (ποτ' mss.) ἐπεμβάσει. Soph. Fr. 611. ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβῶς πόδα.

457. Ἑρινὺν] Qu. Ἑρινύων (trissyllabum).

458. δακρύσης μηδέν] Cf. Soph. El. 432. προσάψης μηδέν.

O. C. 1365. εἰ δ' ἐξέφυσσά τάσδε μὴ ἄντιπῶ τροφούς, etc.

476. οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως] Cf. Her. 997. οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' —.

500. ὦ σύμβακχε —] Cf. Ion. 718. συμβάκχαις. Bacch. 725.

πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος.

529. κεχαρμένοι — ἀοιδαῖς] Cf. Cycl. 367. κεχαρμένος βορᾶ.

544. Λίβυς — λωτὸς] Cf. Herc. 684. Λίβυν αὐλόν. Alc. 346.

605. θρήνων — ὀδυρμοὶ] Cf. Herc. 297. ὀδυρμάτων θρήνους.

609. τὰ — δοκοῦντ'] I. e. τὰ ἐνδοξα. Cf. Herc. 295. τῶν δοκούντων. Her. 897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων.

639. πλεῖον] Qu. πλεῖστον.

751. πνεῦμ' ἀπορρήξας σέθεν] Cf. Or. 864. πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ. Iph. T. 974. ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανάων.

777. κρύπτει'] μάρπτει' A. Palmer, coll. Soph. Tr. 776. μάρψας ποδὸς νιν.

779. πύργων — στεφάνας] Cf. Herc. 910. στεφάναν — πύργων.

792. τίνος ἐνδέομεν;] Cf. Iph. A. 41. οὐδενὸς ἐνδεῖς.

811. ναύδεται ἀνήπατο πρυμνᾶν] Leg. — πρύμνας. Cf. Med. 770. Herc. 478. Meleag. Epigr. 44. ἐν σοὶ (l. ἐκ σοῦ) τὰμὰ, Μυῖσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνήπται.

815. πυρὸς φοίνικι πνοᾶ] Cf. Pind. P. I. 45. φοίνισσα φλόξ.

825. πυρὶ δαίεται] Cf. Her. 913. πυρὸς δεινᾶ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς.

885. ὅστις ποτ' —] Cf. Herc. 1263. Fr. 480. Aesch. Ag. 160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν.

983. γέλως πολὺς] Cf. Or. 1560.

987. κάλλος ἐκπρεπέστατος] Leg. εἶδος —, ut glossema sit κάλλος. Cf. Herc. 269. εἶδος ἐκπρεπεσιτάτη. Alc. 333.

1026. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην] Cf. El. 241. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.

1057. *θήσει*] *Leg. δείξει*.
 1066. *νάπη χιόνι κατάρντα*] Cf. *Andr.* 215. *χιόνι τὴν κατάρντον*.
 1095. *εἰναλίαισι πλάταις*] Cf. *Hec.* 39. *εἰναλίαν πλάταν*.
 1102. *δίπαλτον — πῦρ*] Cf. *Iph. T.* 323. *Soph. Aj.* 408. *Aesch.*
Sept. 985. *τριπάλτων (διπάλτων Hecm.) πημάτων*.
 1113. *χαλκόπυλον*] *Qu. χαλκόδομον*.
 1135. *ψυχὴν ἀφῆκεν*] Cf. *Or.* 1171. *ψυχὴν ἀφήσω*. *Hel.* 1447.
 1180. *κόμπους ἐκβαλὸν*] Cf. *Herc.* 148. *ἐκβαλὼν κόμπους*.
 1193. *χαλκόνωτον ἰτέαν*] Cf. *Her.* 376. *ἰέα κατάχαλκος*.
 1197. *περιδρόμοις*] *Qu. περιδρομαῖς*. Cf. *El.* 458. *περιδρόμῳ*
 — *ἵντος ἔδρα*. *Aesch. Sept.* 495.
 1203. *εὖ πράσσειν δοκῶν*] *Leg. εὖ πράξειν —*.
 1204. *βέβαια χαίρει*] Cf. *Fr.* 1074. *βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ*.
 1217. *ἀνάκτωρ*] Cf. *Iph. T.* 1414. *Aesch. Ch.* 356.
 1257. *φλογέας —*] Cf. *Hec.* 1103. *πυρὸς φλογέας αὐγὰς*.
 1262. *πῦρ ἐνιέναι*] Cf. *Bacch.* 851. *ἐνεῖς — λύσσαν*. *Herod.*
 VI. 32. *ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πῦρ*.
 1319. *πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι*] Cf. *Hipp.* 1429. *οὐκ ἀνώνυμος πεσών*.
 1320. *καπνῶ πτέρυγι*] *Leg. καπνοῦ —*.
 1321. *ἄϊστον*] *Suspectum*. *Fort. ἄοικον (Hipp. 1209.)*.
 1326. *ἐνοσις —*] Cf. *Hel.* 1363. *Bacch.* 585.
-

CORRIGENDA.

- Andr. 98. Pro “*τῷ σκληρῷ*” corr. “*τῷ σκληρῶ.*”
Bac. 88. Dele “(*τὰς — λοχίας?*).”
Bac. 184. Corr. “Eur. Fr. 781, 62.”
El. 80. Pro “Andr.” corr. “Andr. 95.”
El. 82. Dele “(*l. πλεῖστον*).”
El. 109. Pro “*εἴ τι*” corr. “*ἦν τι*.”
El. 444. Pro “*δορύσσοον*” eorr. “*δορυσσοόν.*”
El. 1185. Dele “*λέγειν.*”
El. 1210. Pro “*δι’ ὀδύνας*” corr. “*δι’ ὀδύνας ἔβας.*”
El. 1239. Pro “*μητιὸς*” corr. “*μητροδς.*”
Hec. 399. Pro “*ἄν σωφρονῆς γε*” corr. “*ἦν — γε.*”
Hec. 588. Pro “*νυκτὸς*” corr. “*ἐκ νυκτός.*”
Hec. 766. Dele “Hec. 716.”
Hec. 1154. Pro “*καί ποτ’*” corr. “*καὶ πότ’*”
Hel. 120. Pro “*γιγωνεῖν*” corr. “*γεγωνεῖν.*”
Hel. 818. Pro “*εἰδέν*” corr. “*εἰδέν’.*”
Her. 385. Pro “*εὐτυχῆς*” fort. “*εὐτυχῶν.*”
Her. 961. Pro “*ἄνυστον*” corr. “*ἀνυστόν.*”
Herc. 103. Dele “Herc. 103. — *εὐτυχεῖς.*”
Herc. 196. Dele “Cf. Fr. 188, 5. — *σοφίσματα.*”
Herc. 608. Pro “*χειρὰς*” corr. “*χεῖρας.*”
Herc. 909. Pro “Aj. 909.” corr. “Aj. 624.”
Herc. 1172. Corr. “*τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;*”
Herc. 1333. Dele “*αὐτ τιμῶσα σέψει.*”
Ion. 404. Dele “Malim οὐδέν.”
Iph. A. 822. Pro “*Πανδείην*” corr. “*Πανδίην.*”
Iph. T. 33. Pro “000” corr. “306.”
Iph. T. 525. Corr. “Arist. Ach. 722.”
Iph. T. 1372. Pro “Xen. V.” corr. “Xen. Vect. 4, 21.”
Or. 473. Pro “*πολυετῆς*” et “*πολυετῇ*” corr. “*πολυέτης*” et “*πολυέτη.*” Et pro “Andr. 473.” corr. “Andr. 307.”
Or. 784. Imprimatur sic, “*καὶ τις — εἰκτίσειε;*].
Or. 1623. Pro “1012.” corr. “1042.”

- Or. 1630. Pro "γάμους" leg. πόσει. et pro "905" leg. "909."
 Or. 1650. Pro "1255" leg. "1262.", et dele "βραχῆς etc."
 Phoen. 44. Pro "πύχας" corr. "πυχάς."
 Phoen. 161. Pro "Her. 49, 5." corr. "Her. 494."
 Phoen. 184. Dele "(1028)."
 Phoen. 660. Pro "κόρας" corr. "κόρας | κεντοῦσιν."
 Phoen. 1097. Pro "τεχέων" corr. "τειχέων."
 Phoen. 1362. Corr. "Qu. μονομάχου — δορός, coll. Arist. l.l."
 Phoen. 1683. Pro "τῆς" corr. "τῆς".
 Phoen. 1727. Spatium indica ante (τί δ';) —.
 Sup. 478. Dele "Fort. σφριγῶντα — θυμόν."
 Sup. 478. Imprimatur sic, "σφριγῶντι' — ἐκ βραχιόνων."
 Tro. 441. Pro "συντέμο" corr. "συντέμω."
 Tro. 1022. Post πέπλοις ponatur plenum punctum.

3 2044 011 239 894

A FINE IS INCURRED IF THIS BOOK IS
NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON
OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED
BELOW.

DUE JAN 75 H

44-786

WILSON

1996

CANCELLED